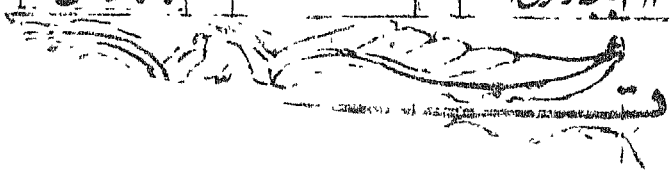


باب الزاير مع الغين	باب السين مع الغين	باب الشين مع السين	باب الصاد مع الدال
باب الزاير مع الفاء	باب السين مع الفاء	باب الشين مع الشين	باب الصاد مع الزاير
باب الزاير مع القاف	باب السين مع القاف	باب الشين مع الصاد	باب الصاد مع الصاد
باب الزاير مع الكاف	باب السين مع الكاف	باب الشين مع الطاء	باب الصاد مع الصاد
باب الزاير مع اللام	باب السين مع اللام	باب الشين مع الطاء	باب الصاد مع الصاد
باب الزاير مع الميم	باب السين مع الميم	باب الشين مع العين	باب الصاد مع الصاد
باب الزاير مع النون	باب السين مع النون	باب الشين مع الفاء	باب الصاد مع الصاد
باب الزاير مع الواو	باب السين مع الواو	باب الشين مع القاف	باب الصاد مع الصاد
باب الزاير مع الياء	باب السين مع الياء	باب الشين مع الكاف	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع الشين	باب السين مع الشين	باب الشين مع اللام	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع الباء	باب السين مع الباء	باب الشين مع الميم	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع التاء	باب السين مع التاء	باب الشين مع النون	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع الجيم	باب السين مع الجيم	باب الشين مع الواو	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع الحاء	باب السين مع الحاء	باب الشين مع الهاء	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع الخاء	باب السين مع الخاء	باب الشين مع الياء	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع الدال	باب السين مع الدال	باب الشين مع الصاد	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع الزاير	باب السين مع الزاير	باب الشين مع الصاد	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع السين	باب السين مع السين	باب الشين مع الصاد	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع الطاء	باب السين مع الطاء	باب الشين مع الصاد	باب الصاد مع الصاد
باب السين مع العين	باب السين مع العين	باب الشين مع الصاد	باب الصاد مع الصاد

باب الکاف مع انوار	باب اللام مع القاف	باب الميم مع الصاد	باب النون مع الخاء
باب الکاف مع الهمزة	باب اللام مع القاف	باب الميم مع الصاد	باب النون مع الدال
باب الکاف مع الیاء	باب اللام مع اللام	باب الميم مع الطاء	باب النون مع الذال
باب اللام مع الیاء	باب اللام مع الميم	باب الميم مع الفاء	باب النون مع الزاء
باب اللام مع الیاء	باب اللام مع النون	باب الميم مع الحین	باب النون مع الزاء
باب اللام مع التاء	باب اللام مع الواو	باب الميم مع یضین	باب النون مع یضین
باب اللام مع الثاء	باب اللام مع الهمزة	باب الميم مع الفاء	باب النون مع الثین
باب اللام مع الجیم	باب اللام مع الیاء	باب الميم مع القاف	باب النون مع الصاد
باب اللام مع الخاء	باب الميم مع القاف	باب الميم مع القاف	باب النون مع یضاً
باب اللام مع الخاء	باب الميم مع الیاء	باب الميم مع اللام	باب النون مع الطاء
باب اللام مع الزاء	باب الميم مع التاء	باب الميم مع الميم	باب النون مع الطاء
باب اللام مع الذال	باب الميم مع الثاء	باب الميم مع النون	باب النون مع یضین
باب اللام مع الزاء	باب الميم مع الجیم	باب الميم مع الواو	باب النون مع یضین
باب اللام مع الیاء	باب الميم مع الحین	باب الميم مع الهمزة	باب النون مع الفاء
باب اللام مع الصاد	باب الميم مع الخاء	باب الميم مع الباء	باب النون مع القاف
باب اللام مع الفاء	باب الميم مع الدال	باب النون مع القاف	باب النون مع القاف
باب اللام مع الطاء	باب الميم مع الذال	باب النون مع الباء	باب النون مع اللام
باب اللام مع الفاء	باب الميم مع الزاء	باب النون مع التاء	باب النون مع الميم
باب النون مع یضین	باب الميم مع الثاء	باب النون مع الثاء	باب النون مع الثاء
باب الميم مع یضین	باب الميم مع یضین	باب النون مع یضین	باب النون مع یضین

فهرست منتخب المصنفات

باب النون مع التاج	باب الواو مع العين	باب الهاء مع الزا	باب اليا مع اليا
باب الواو مع الالف	باب الواو مع العين	باب الهاء مع السين	باب اليا مع التاج
باب الواو مع الباء	باب الواو مع الفاء	باب الهاء مع الثين	باب اليا مع التاج
باب الواو مع التاء	باب الواو مع القاف	باب الهاء مع الصاد	باب اليا مع الحاء
باب الواو مع ثباء	باب الواو مع الكاف	باب الهاء مع الضاء	باب اليا مع الخاء
باب الواو مع الجيم	باب الواو مع اللام	باب الهاء مع الطاء	باب اليا مع الدال
باب الواو مع الحاء	باب الواو مع الميم	باب الهاء مع النون	باب اليا مع الزا
باب الواو مع الخاء	باب الواو مع النون	باب الهاء مع العين	باب اليا مع السين
باب الواو مع الال	باب الواو مع الهاء	باب الهاء مع الفاء	باب اليا مع الطاء
باب الواو مع الذال	باب الواو مع اليا	باب الهاء مع القاف	باب اليا مع العين
باب الواو مع الزا	باب الهاء مع الالف	باب الهاء مع الكاف	باب اليا مع الفاء
باب الواو مع الزا	باب الهاء مع الباء	باب الهاء مع اللام	باب اليا مع القاف
باب الواو مع السين	باب الهاء مع التاء	باب الهاء مع الميم	باب اليا مع اللام
باب الواو مع الثين	باب الهاء مع ثباء	باب الهاء مع النون	باب اليا مع الميم
باب الواو مع الصاد	باب الهاء مع الجيم	باب الهاء مع الواو	باب اليا مع النون
باب الواو مع الضاء	باب الهاء مع الدال	باب الهاء مع الهاء	باب اليا مع الهاء
باب الواو مع الطاء	باب الهاء مع الذال	باب الهاء مع اليا	باب اليا مع اليا
باب الواو مع الفاء	باب الهاء مع الزا	باب الهاء مع السين	باب اليا مع السين



درین کتب کتب مطبوعه کتب مطبوعه کتب مطبوعه

M A LIBRARY, A M U



PI 2414

بسم الله الرحمن الرحيم

ستایش و سپاس اکت الملکی که در کار آلاسی بی اقصا و نعمای بی قتمایش و تعدا و سوابق فیض و توخت
 عیالیش در دانه حشر ننگیده و خسته و خنده و ان بینان دریافت نسیج و اگر فی اشل آب انهارید او
 شایخ و برگ اشجار کاغذ و قلم شود و افروخته بینان ماکت تا ابد بر صیقله روزگار و جریده کلیل و نهانیت
 نشسته و زمرنی ازان کتاب و برنی ازان حساب توانند لگاشت و قطره ازان دریا و ذره ازان
 صحرانند بر داشت بکدام زبان و بیان او توان نمود کنگره قصر که ریاسه جلالش رفیع تر از
 که کن آرای خواص و او نام عوام به آنجا تواند رسید و قضای بیدای کماش و بیع تر از آن
 که مرغان اولی اجنه آموش فلکی و عقول مکی بهال افکار و بسلح اندیشه های ناهنار در انجا
 بسر منری توانند کشید عقل درین شامراه جگر خون است و جسم درین تیر نگاه و گرگون سبحان
 جائیکه حبیب اله در ازان سیمع المذبح عزت ان نماید و زبان بکلیه لا اقصی کشاید هرزه در بیان
 کوی نادانی و بی سرو پایان با دین میرانی راجه غاموشی چه مجال و گفتگو کردن بی خیال محال
 آری حادث را با قدیم چه کار و ممکن را با واجب چه شمار خلاق را با خالق چه نسبت ناموک را
 با مالک چه نسبت آنکه الوشا امکان را از مقدس مطلق چه آگاهی و محبوب را و یه عدم را با وجود بخت چه

شعور

دل ز کج دین پر و بال از کجا	من که تو چشم جلال از کجا
-----------------------------	--------------------------

<p>هم زورش دست تخی بازگشت ننگ سر پرده او سر شکست شکل این حرف نگر و نخل تا ابدش ملک چه صحر است این</p>	<p>دستم بیک پای پس ره نوشت پایه سخن را که دراز است پرویش را موهنگان ازل که از لش عمل چه و ریاست این</p>
--	--

نمایند سعی عقل و دورین و نهایت درک ذهن و ذهن درین مقام استدلال است از اثر بر موش و از
سبب بر سبب و اتصال از علت معلول و از محسوس به ادراک عقول و چون عقل درین راه بار یک
تا یک حیران و سرانجام به این شرح بر تیش داده از صفات خود و آنچه او را یان توان شناخت
آگاه گردانید و این بار که طبعیان از روح انسانی اندر ستاده از افعال افعال آنچه موجب قرب و اتصال
بجفرت و اولیاء باشد را بر فرموده و از آنچه حیران از ان هستند و سبب تلوث یا لوث امکان شده
نمی نموده نخست آدم خاکی را در تعلیم فائده و علم آدم مودب مذهب ساخته خلعت نبوت و تشریف
سلطنت پوشانیده سلسله انظام مقام عالم را بدین دو امر مربوط گردانید و چون لفظ صورت و معنی
و ضبط ظاهر و باطن از نوع بشر متفرع و جمع میان این دو رتبه از ان غلب افراد انسانی تبعذ بود
اکثر اوقات جمعی را به نبوت و جمعی را به سلطنت مشرف ساخت و بعد از انقطاع سلسله رسالت
و انقراض دور نبوت با و شایان ذوی الاقتدار و سلاطین عالم قرار را تبر و ج امر خلافت و توفیق
حکم سلطنت تقریر داشته تا باین عقل و شرع موید گردانید و بسبب قاطع و راستی ساطع محکم داشته
کارگاه شهنشاه و صورت و بارگاه و مدت و کفرت را آرایش داد تا جمیع برانام و کافه اهل اسلام
تخصیص منافع و مصالح نشان معاش نموده مستعید اموال و معاش شوند و شهبان الذی بیده ملکوت
کل شیئی و ائمه تر بنیان و درود و سعادت درود بر گزیده مکرم که آفریدگار عالم شناسی او گفته و تائید
قرین نام نموده داشته و او را فاتح رسل و بهترین انبیاء گردانیده و دین او را مانع جمیع ملل و دین
ساخته و با اهل بیت اظهار و اصحاب اینها را از مهاجرین و انصار موید گردانیده و به بشارت انظام
دین سپید و استیلائی مومنین بر مشرکین اعلام اسلام و الویه شریعت آن خیر الانام بقیام قیامت
برافراشت بکدام استعداد و استحقاق مرقوم توان داشت زیست والی و ولایت نبوت و ولایت که
نوامی الما الاله الله صدامی پنج نوبت اوست و آوازه محمد رسول الله طنطنه کو بر لب و لب و آن
والی که گاه به بان عزل بنامش صادر گردد و نه آن سلطان که از قلعت سپاه صفعت پذیرد و از
اکثر غوغا نریت گیر و قهرمانی که بسبب قاطع بر بان دقان سبب دعوی گیران است و نه آن بشارت

عربا بریده و به معارضه خردترین سوره از سوره قرآن گردانیدار بمغای می که و بطحا در کشیده
 قضیح که حدیث آنرا فصیح اورا سزااست یعنی که کلمه او تیت جوامع الکلم اورا واکا ملی که قبای گنگو انکار
 طلقه قدر عطف لهم بر قامت اورا است و دعوی آنها سید ولد آدم و لا فخر اورا بجااست بلند رتبه که در
 احکام و آیات جهت رعایت مصالح و غایات مخصوص نبوت اوست و تتر رسالت و انت تمام دعوت
 خاصه نبوت است و صفاتی که عظیم شان آیه بلند پایه و انک لعل خلق اعظم در شان او جامع
 جمیع فزایشها و قسم آلهی در کتاب جمید لغز نشینش هر زبان ستایش را +

خطب

شمسه مستقیمت اختران هر دو جهان بسته قراک اوست همچو الفت راست بعد وفا تازه تر بختی ز سرای بخت	ختم رسل خاتم نبیین ان آمی گو یا بزبان قضیح اولی اخبر شده بر انبیا رسم ترمین است که در روزگار	احمد رسل که خرد خاک اوست از الیت آدم و سیم سج بود درین کسبید فیروزه میش و در پیوه بسایر دیوار
اللهم صل علی محمد وعلی آله الاطهار و صبر الایثار صلوات الله تعالی بالقضای الشیخ و الاغوام و لا تنقطع یا قاطع الذنوب و الایام و سلم علیه وعلیه تسلیما کثیرا کثیرا دعا و ثنای پادشاه اسلام اطلا که علی غایب الا نام و ابدا ملک الی یوم القیام حق جل شانه در کتاب جمید بعد از اطاعت خود و اطلاعت رسول بر حق اطاعت اولی الامر بر کاف اهل اسلام بکجه بود نام واجب و لازم و لازم و لازم و تالعت ایشان در اعلامی دین محمدی و شریعت احمدی مشتمل و واجب شمرده بابران بر سر از طبقه زمان هر هر طائفه از طوایف دوران لازم است که بادشاه وقت و سلطان زمان خود را که در سایه حمایت از تاب آفتاب حوادث آسوده اند بطاهر و باطن القیاد و اطاعت نمایند و در بهر و سر دعا و ثنای او گویند الحمد لیه و البکته که این ایام سعادت فراهم بود و پادشاهی زینت یافته که قدوة سلاطین روزگار است و صفوة خواقین نامدار کعبه آمال و امانی و قبله اصحاب فضل و از باب معانی است دین پروری که تا پاس شریعت غرا و ملت بیضا در رفع شایع رفع ملاهی آتش و شایعش از دفته لاله از با ده از عوانی و ساغر دوست کامی جزو غایب سید روی بهره ندیده و تامل احسان و ضحی و اگر امش خاص و عام را در حلقه بندگی در آورده سر و سوسن از ازاوی شمره نخیده تر گس بهمت آنکه شیخ چشم و بیجااست از بیم سیاحتش فرکان ریخته و برگ بید بقصد مخالفانش خنجر بیدار میخیزد حکم با ضیشت در امضای امور بر تبه است که در حال استقبال احوال را مانعی سازد و بساط طهارت		

و عرصه خاک را از صوره انجسم و نقش مردم چون رتبه شطرنج بپردازد و بیرونش و آهوان
خوف غلاف حکمش با هم آشیانه و هم گنجم و او ضلع زمان و احوال جهان ازین معدنش چون
نبض تندریستان و آرام بر عهد و نقش حکایت ملک شاه و بنجر ماضی و دور و رانضافش
بر عی و نفاصم بر خود شاید و قاضی دریا ولی که خمس انهار و دریا بار و دستش در قحط سال آخر الزمان
آبی بجست زار جهان داده و نتیجه مرده و مردی از خاندان قنوت و دودمان مردش داده
گفت دریا نقش با جو و توام بلکه جو دس است مجسم گوهر گردون صد نقش چون روح مقدس بلکه
روحی است اقدار پیش بحر محیط و جنب تلاطم بحر تپش جلوه سراب و گنبد گردون باد و صفت
و نصبت قیصر و نقش گنبد جباب پیش اگر باد بهاری و ابر آوری را تعلیم چنین آرائی کند قطره
شبنم لعلی عسائی و روانه انار یا قوت رمانی گرد و فسر و غریش اگر آفتاب را بر توبه بخشد
شک سیاه لعل بهشتانی و ناک تیره طمانی کافی شود ماه اگر کسب نور از ریش گردی از
کافیت کافیت و ظلمت خوف و دگر درت محاق امین بودی هر طرف چینی که از عطر خلقش نخته
گذر و نکستان از نبات و در فوسه کلام فرو رود و افلاس قلاش در عهدش از معامله نمی و کاروانی صبا
سقل معاش و دولت و سعادت با فضیلت کی میا خالصش خواهد تاش هر ناز و نیازی که ز بر دست
مرا ب پیش طاق درگاهش کند چون سجدت مردود و بر مراد که نه از مسو بان بارگاهش
جوید چون کسرت احمد و اکسیر عظم مفتوح و در آمد ویرا گرنه برگردم کرد و نقش و و سیکه و از چرخ
بیستادنی و شل اگر نه از متعال شال امرش منطقه می بست از بطن عدم نژادی قطب فلک که
تیباب ذاتی و سکون اصلی مشهور است نزه غم را نه و جز نه تپش نقطه است موجود نیست
قطره و چیده و مساجت البعاد ابرام بیاید و نخل مالاخیل افلاک که معرکه امتحان اهل ادراک است
پایش و بین ثاقب و فکر تپش امر است معلوم آفتاب جهان تاب که روشن کننده عالم اجسام
با اتفاق از باب اشراق نور دهنده ابرام است در آسمان خمیر نورش کو کبی است خوف
و خط محور که بقول اختر شناسان هفت کشور باستقامت و استوارند کورست پیش را سنجایش
توی است از جاده سدا و صواب خوف انوار نیره و آثار طریقه از سعادت اولیا و شقاوت اعدا
نشانی شوکت سکندر و ختمت سلیمان از بزم و زرش و ستانی رز و بیجا که آفتاب دار از مطلع جلال
شرق اقبال تن تن با بقصد دشمن خاکسار بفر که کارزار آشکار شود و خصم نیره درون چون شیار روی
به مغرب دل هند و لشکر خوش است از ترش چون انجسم در شفته نور نیر غلظت خود و منعم گرد و زنی عظمت و جلال

و منی دولت و اقبال ع لشکری در یک قبا و کشوری در یک بدن به شمشیر بندش بندست
 حسابان که بغرب مغر و مو که با اعداد اعداد را از قسمت قطعی حاصل تصدیف و تصدیف بر خسته خاک ظاهر
 شامی است عاقل و عاقل که با علم قشیر معانی ان را شرح شرح کند طبعی است مزاج شناس کباب
 و منش بدم آبی سده مستقیان عنایت یارانی است که چون در شب ظلام بهی انتقام ارفق
 بنیام طالع شود و عده و نافر جام را عادت روز قیامت باشد که دیدن بلال دیوانه گار شود
 افزاید این بلال لکس آن سودا خام چنگی تمام از کانه سرخس به مغر و نماید ابریت بلر
 آب لیکن آتش بار برقی است تمام ضیاء اما صاعقه دار کمانش پرست کوزه پشت که تیرش
 چون نصیحت روشن دلان از غایت تاثیر در دل ادا جاسی که است چنگی است بنیم نرم را که در
 ترانه فتح و نصرت بر اولیای دولت میخواند و از هر گوشه آوازه بگوش موش میرساند چون بلال
 سر بایه صد شایعید چون قوس فتح و دلیل باران رحمت و چون قوس النصار در آفتاب سعادت
 میرش از دما نیست که با شتیاق لقای دشمن از غایت شجاعت و ایمان باز کرده بلکه بهی استقبال
 و هاش بر آورده گاست که شمشاد کواکب سپاه چون آفتاب جهانباب بخانه کمان دراید روز
 عمر بخانه کوتاه و شب اند و منش راز گرد اگر چه تیر را در قوس و بال است اما اینجا صد شرف و
 جلال است رحمت که سر و جو یار دولت و مقول بنای سلطنت است چون عصای کلیم سپاه
 غرور دشمن به نور را بیکدم منعدم و شلاقی سازد و کفره فخره را چون شجره فرعون بی عیون
 بملقه ایمان و اثره اطاعت آرد و کما راجع ازین رو که بان رخ ضوید است بر کما غل تقدیر دار و
 بر جانیران سان سور و فتح بر فراغ کایم پاید آید علم شیر پیش هرگاه نمایان شود و چشم و باجه و زبانه که زیاده

<p>و اگر نرم است مشکین از کاشش یکی از نیره داران آفتابش شود و صبح ساز از صده پشت گنگه در چشم هر دو به بسوز</p>	<p>اگر نرم است ز لکین از حساش نه نو حلقه در گوشش رکابش سانش چون هم ساز و سرشت بکین جیخ اگر رخ برسم وزد</p>
---	---

روی شمشاد یلیمان باه احمد علم ادیس علم پیچیا یوسف لقا خضر قدم مسیحی دم خلیل مقام کلیم کلام
 نوشته فضال و ریال بلبله مصطفی جهان طرازی شیرینیه معارک مغازی ابوالمظفر شهاب الدین محمد
 صاحب قرآن ثانی شاه جهان بادشاه غازی خلد الله ظلله که داکتر حبیب الله

مثنوی

<p>سرورشان بتوانا سرے یکدلہ کشش طرف و بہت خون دین ملک و دولت او اختر است چغہ بد و رانش ہمانی کند نام شمارا کہ کشش ساقی است</p>	<p>نامور و صہد برانما ترے مرکزہ دارہ شاہ جهان ملک صدق خاکہ کش گوہر است سر برہش دعوی پانی کند باقی بادا کہ بین با ست است</p>
--	---

و از حسن الفتاحات این ولایت عالیہ آنکہ تاریخ ولادت ہر اسر سعا کش صاحب قرآن ثانی می شود
بعد از رفع حروف آحاد و جامع اوراق این تاریخ شد بعین را چنین در سنگ نظم کشیدہ

نظم

<p>شہا ہنشتہ زمانہ دانشور یگانہ دین پرور و عظم شاہ جهان کہ باشد روز سہ کہ عالم پیر از متقدمش چو آن از چارہ زندہ نیاید و گیاہ چو او خدیوی از چارہ زندہ گزیر کریم عقل بر تو خور</p>	<p>اسکندر خستین صاحب قرآن ثانی از جہہ شش میوید افرہ بیان ثانی می یافت از جہتیش نور خدایگانہ کا مہ قرین عکس تائید شہمانی تاریخ مولدش صاحب قرآن ثانی</p>
---	--

و این بیانی است لایح و حقیقی است واضح بر آنکہ رتبہ صاحب قرآن ثانی نزدیک بدرجہ طایع این
باو شاہ ظل اللہ بودہ و باستحقاق ذاتی و استعدا و طریقی تقبیل باین لقب گردیدہ و تاریخ جلوس جلالش
کہ نیز را رقم اثبوت بدان ہم شدہ و فی نظم در آورده

نظم

<p>بیشدہ بر تخت باقبال و بخت آن شدہ دین پرور کہ فیض او باغ جهان خرم و سرسبز شد حضر نقایہ سفت مصد وجود آردہ تاریخ جلوسش ز عیب</p>	<p>شاہ جهان ثانی صاحب قرآن گشت جهان غیرت باغ جهان از کرم باد شہ کامران عالم پیر از نظیر او جوان شاہ جهان باشد شاہ جهان</p>
--	--

و لالت تمام دارد و بر آنکہ در ازل از جاسناتہ عیبت شاہ جانی باین باو شاہ دین پناہ حوالہ
شدہ بود و قرین زمان سعادت عنوان جلوہ ظهور نمودہ و از آنجا کہ این باو شاہ دین پناہ در اظہار

شعار شرع محمدی بزم است و در تمیض الاعدادین احمدی عازم حق تعالی بدین این صدقیت و حسن
حقیقت چهار پسر سعادت شرک را تشنه نموده که هر چهار چون چار یا رسید الا برار انیس این بادشاه کارگزار
هر چهار چون چهار عنصر فردی الوجود و چون چهار فصل مطلوب و مقصود و چون چهار مرتبه اعداد و ناگزیر عالم
چون و در چشم و دو گوش بایه سرور نبی آدم هر چهار مرکز دایره دولت و قطب آسمان است و بدر و زو
عظمت و خورشید اوج سعادت قطب هم هر چهار چار کن تکین و بل چار عدد و دو کعبه دین و ده خستین
شاهزاده کامکار نظر لطیف آفریدگار عنوان صحیفه دولت و دیباچه کتاب که امت مردم چشم مردمی
و مردم به وری سویدای دل مردمی و دلاوری انیس بزم و زرم شهنشاهی محمد سرانظر الالهی
دین پروردانش پزوه سلطان و اراشکوه دژم شاهزاده عالمیقدار آرایش ایوان خلافت
پیش کستان جلالت شمع سبستان دانائی فروغ ویده بنیانی دولت و اقبال مطلع سلطان
شاه شجاع ستم شاهزاده گردون و قار منظور الطاف الهی زیلع ملک شاهی سعادت
نصاب دولت نصیب سلطان او رنگاریب چهارم شاهزاده گرامی قدر نور حدقه دولت
نور حدیقه سلطنت خورشید رایت فلک خوش سلطان مراد بخشش الهی تا قیام قیامت ازین
بادشاه جوان نخت و ازین شاهزاده ای زینت افسر و تخت گلزار جهان خرم و شاد و ادب با و
نظم خدایند ای پیران جوان نخت که نام است آسمان خیز و زمین تخت و بر سپهر تخت شاهنشاهی و تابش
چشم نظر العیش با و بخراب آباد عالم باد معور و باد لاکه امش آدم معور و باد چمن گوید بنده آفتاب و نور
اعتراف محمد الرشید الحسین المذنی اهلاً و النبوی مولد که این کتابی است و تحقیق بیان اغاث ضروریه و تکرار
تألیف از کتاب معتبره چون قاموس صحیح عبارات فارسی عام فهم خاص پسند و تحقیق الفاظ و تنقیح معانی
و اعتبار حروف مفهومی و مکتوب و رعایت ان بافت و اول بار رعایت حرف اول و دوم در آخر و پنجاه حرف اول و حرف
آخر فصل باشد بی رعایت مانند اشتقاق و اسقاط حروف زوائد تا هر قاصی و دانی ازان بهره ور شود کتاب
قاموس که مدار و معتمد علیه جمهور است و در میان مردم تحقیق و تنقیح مشهور اگر چه بحیثیت بی پایان و محمول
است بیکران اما شتمل است بر اموری که ملائم طبع انسانی زمان و پسند خاطر اهل این دوران نیست این
کتاب که نه نیست ازان محال می است ازان کاستان عکاست ازان اول آنکه بیان لغت به عبارتی کرده
مغایر و شکل تراز اصل لغت است چنانکه فضا در اصل آن به بیان دیگر محتاج میشوند و دوم آنکه اکثر بیان
لغت بلفظی بیشتر کرده و معلوم نیست که کدام معنی ازان معانی مراست و عجیب آنکه بعضی را با بیان لغت
لفظی کرده باز بعضی دیگر آن لفظ را همان لغت تفسیر نموده سوم آنکه در بعضی جاها اظهاب کرده و آنچه تحقیق

وخل ندارد و آورده چون بیان خواص او ویه که خلیفه فن طب است نه وظیفه لغت و با وجود
آن الطاب در مقامی که شرح و ضبط میخواهد مختصا رحل بکار برده چهارم آنکه بر طبق صاحب صحاح رعایت
ماخذ اشتقاق کرده و جمعی کثیر که در فن صرف مهارتی ندارند بدین فن لغت و مانند آنکه علامات
و اصطلاحات چند در اول ذکر کرده که تا آنرا کسی نداند در بیان بعضی لغات عاجز میشود و کثیر آنکه یک
لفظ که چند معنی می آید گاهی سر یک معنی آنرا علم کرده ذکر میکنند و در این ایراد لغات می نماید با آنکه
اختصار و ضبط لغات ضایع میکند که همه معانی را یکجا ذکر کنند و هفتم آنکه در بعضی جا ترک لغتی و سهوی و نسیانی که
لازمه انسان است و در آن واقع شد هفتم آنکه بیان حرکت اول کلمه بنابر قاعده که قرار داده همه جا درست
نیامده و اعتدال او به آنکه بعضی جا که ترک شده بواسطه شهرت فتح و ضم و کسرت در آن کلمه سمع نیست چه
شهرت مختلف میشود به نسبت اشخاص و هفتم آنکه بیان اعراب بعضی کلمات و کلمات دیگر بنماید که اعراب
آن کلمات نیز بر هر کس معلوم نیست و درین کتاب هر جا اشارتی بدان خواهد رفت و بعد از صورت
اتمام و اختتام به منتخب اللفات شاه جهانیه موسوم نموده اندر حجاب درگاه عرش شهباه
ساخته اگر چه این مختصر لا ثقی آن چنان در گاهست باشد که مرجع سلاطین نماید و خواصین کارگار
جمع افصل و افاضل و منبع فواضل و فضائل است اما چون این گاه در که نویسد نیست و گاهی
نخجونی و فارسی را به گشتی خوشه فی را بعدنی و در می را بخونی قبول کند امید که قبول اقتدای
ملحنی نیز پیمان برون عجب است ولیکن هرست از موری در بر بستان کتب تواریخ پوشیده نیست
که چون شیخ محمد الدین محمد بن یعقوب فیروز آبادی بنحیست کثیر السعادت برگزیده سبحانی مطبوع
تجلیات ربانی حضرت امیر کبیر صاحبقرانی انار الله بر نامه مستعد گردیده که کتابت موس بنیر کعبه
ایشان در آورده با لغات و افزوده و الطاف مشکاثره سرافندار گشت و این کتاب اگر چه
نه در جنب آن کتاب است و این مولف نه در برابر آن مولف اما حضرت شاهنشاهی ظل الهی
در قوت اقبال و افزونی جلال و تکیه فتح و ظفر و نابید دولت و اثر و قوس آن امیر کبیر
و ثانی آن صاحب قرآن است و عن قریب بعنایت آفریدگار چون
صاحب قرآن کامکار مصدق قوافع عظیمه و نظم امور مخفیة خواهد گردید
اللهم صل علیک و علی آله و ابائک و علی جمیع اهل البیت
و علی العالمین و علی صلوٰة و سلام علی سید المرسلین
و بحول الله و قوته استعین



بسم الله الرحمن الرحيم

باب الالف مع الالف

ابتدا آغاز کردن آموختن ابتدا آزمون و در ملا و بیخ آنگه از این آموختن ابتدا کردن ابتدا با سر
 آشکار کردن آفریدن آبرو آینه را کردن دوست کردن و از بیماری رهایی از بیماری پیش از این
 درنگ کردن اتفاقا باقی داشتن ابلا با کسر فرسوده گردانیدن و آشکار کردن و کفایت نمودن و
 آزمودن ابابا بالفتح فی یکی یا بسیار باره واحد و باضم مکروه و پیشتر چیز را و با کسبه باز آموختن از چیزی
 و سرکشی کردن ابابا بالفتح بی همزه آتش و این فارسی است کمال گوید بعیت در بیخ تو چو بخورد تا ابابا نزد
 آتش که از بکسر سرایه است و و بیای دیگر گفته کس که این ایام سببی خوشگوار است آید و و بیخ از این
 یزعی آید چون با کلمه دیگر ترکیب یابد مانند شور با و سبک از زیر ابابا بالمد پدران جمع است
 در اصل آبا و بود و او را همزه کردند ابابا یا کسر نیافرمودن و بالفتح سپهران و پسران و گمان در اصل
 ابنا و بود و جمع بنو بفتحین که بقاعده صری این شده است جمع این چنانچه مقتضا و فهم می شود
 یعنی نیا کنندگان نیز آمده جمع بانی چنانچه عرب گوید ابنا را اخبار یعنی نیا کنندگان این خانه
 گناه گاران اویند و صاحب صحاح گوید افعال جمع فاعل نیامده و گمان می برم که کلام عرب
 چنین باشد بنات بنات و اصحاب نیز جمع صاحبیت بلکه جمع صاحب است اما صاحب قلموس
 صاحب کشف رد قول او نموده اند و این کلام را درست داشته اند ابو ابالکسر جاد او
 و بالفتح توضیحی است ما بین مکروه و نه مولد امام محمد باقر علیه السلام مدفن مادر حضرت رسالت پناه
 علیه السلام و آله و سلم حضرت در اینجا یارت ایشان نموده اند و صاحب قلموس مدفن مادر ابو جعفر علی و مدفن
 رقی است و مکته مدفن مادر حضرت پیغمبر است علیه السلام و آله و سلم و ابو امد فن پدر حضرت است لیکن از نسخه اخذ

اولا تذکره مفهوم میگردد و اسپی بالفتح زیاتر الوا بالکسر لاک کرون الکما بالکسر و تشدید تائی مسور
 برون اتقا بالکسر و تشدید تائی مسوره بر نیز کردن اتقا بالفتح بر نیز گاران الوا بالکسر تقسیم شدن و تقسیم
 ایندن اتقا بالکسر تکرار کردن و بالفتح شکستنا و میانهای چیزی جمع تنی بالکسر اجرا بالکسر و برای محله
 دن اجرا بالکسر و نیز ای محله و نیزه مبدل از یا جزیه و ادن و بی نیاز گردانیدن و بی نیاز شدن و جزا
 دن اجرا بالکسر و نیزه اصلی جزو جزو کردن و بی نیاز کردن و حق گذاردن و در قش را دسته کردن و خزان
 برون و پس شدن و بالفتح پارامی چیزی جمع جزو جدا بالکسر زخان و مان بیرون کردن و بیرون شدن
 یا برگزیدن و فراهم آوردن احترام دلیر شدن و نیز برای معجزه کس کردن و چنان بنون میوه چین
 بی بالفتح روشن تر چسبا بالکسر آتشیدن آتشا بالفتح و تین معجزه آنچه دشمن باشد از دل و طرد
 برز و مانند آن جمع آتشا بالکسر شمردن و ضبط کردن چها بالفتح اطراف و جوانب جمع خوب یا نعم
 یا بالکسر زنده کردن و در فراخی نعمت شدن و در باران شدن و بالفتح زنده و قبیلها جمع
 چها بالکسر در سوال مبالغه کردن و دش را اصلاح کردن و برودت را بسیار گرفتن و یا بر نیز
 و ایندن احلا بالکسر شیرین کردن احتضا بالکسر و بظا به محله بهره مند شدن چها غیره و از نیزه
 بدشتن احتوا گرد گرفتن و جمع کردن احلی بالفتح شیرین تر از حری بالفتح سزاوار تر از حوی بالفتح
 ماه و یکماه که بسیاری زنده و گردگیر نه تراخا بالکسر یا کسی برادری کردن مصدر است از انخی یونخی
 اصل انخی یونده یا را همزه کردند قال ایشاعریح دعوسه الاغار علی الرغار کثیره و آغا
 لمجمع آخ نیز آمده و برین تقدیر همزه آخرش مقلوب است ازاد و چها پنهان کردن و آشکار
 دن اخرا برای محله خوا کردن و در سوار شدن و هلاک کردن چها خایه کشیدن اخلا خالی کردن
 عطا خطا کردن و خطا گرفتن بر کسی او عا بالکسر و تشدید دال دعوی کردن و آرزو کردن
 تروان نمودن او نا بالکسر نزدیک آوردن او عا بالکسر گرم ساختن او لا بالکسر فرو گذاشتن
 نهادن کار کسی کشیدن و فرو بستن او ا بالفتح رسانیدن و رسانیدن و این صیغه مصدر است
 این صیغه مصدری آیا چون نبات بعضی رویانیدن و ستنی و عطایه دادن و دشمن و کلام و
 بان معنی سخن کردن و سخن و بیان کردن و بیان کرده و عطیه او که معنی مصدر است آید یکسری
 شدید دال خوانده اند از او یودی تا و پیه و او از چون کذب یکذب تکذبا و کذا تا و ناها
 مصدر از ناقص برین وزن نیامده و اگر آمده باشد مخصوص ازین باب مصدر برین وزن مسبوغ
 نده و اسم معنی مصدر شائع است پس احتیاج باین تکلف نیست و او در حرف فضا عبادتی را گویند

کہ در وقت خود واقع شود و قضا عبادتی که بعد از گذشتن وقت کرده شود او فی الواقع نزدیکتر
 و زبون تر و بر تقدیر اول از نو و بر تقدیر ثانی از نو نامرتب است او فی الواقع زیرک تر و اسیر عاقلتر
 و مکر و تدبیر و دشوار تر از او می باشد بختین رنج کردن و در بخت شدن و بخت و چیزی که آزار دهنده و فی الحقیقت
 او تا ما طه الا ذی عن الطریق یعنی او فی شعبه ایان و در کردن چیزی است از راه که خلق الله را
 آزار دهنده او را بالکسر بختین اشک و برون با و چیزی را و انداختن تخم و زمین انداختن سحر کسی را
 او کی با فتح زیرک تر از چاک بالکسر و بختین و در جسد کردن و با فتح کنار جمع رجا بی مزه یعنی کنار ارفا
 بجای میخ و گزند بختین و سخت و دیدن سپاس ثابت کردن او را و اسیر کردن او را بالکسر گزند
 و یاری کردن و یار شدن کسی را از راه با فتح مصیبتها از تله و دزد و دشمنان از قتل و شورش گرفتن
 از قضا پندیدن و خوشنود شدن از قضا بالکسر بختین اگر ابا بالکسر بختین را می اسیر با فتح نامرتب است
 در شام که حضرت یونس علیه السلام فتح کرد از هوا بالکسر کشیده شدن از جمل و نیکو بختین از آن دور
 حقیر بودن از ابالکسر بر بختین چیزی با چیزی از واری یواری در اصل و ذرا بوده و او را بخت
 کردند و یعنی مقابل و برابر نیز آمده از راه اسیر کردن کسی را و بختین چیزی بختی بختی
 در کاری از راه که با فتح پاکتر از اسیر بختین با و بختین کردن و علاج کردن در درمان و علاج
 بالکسر نام کردن و با فتح نام با اسماوات و اسامی به تشدید یا تخفیف آن جمع و جمع وزن جمع
 حسن و نام زنی است که در عرب حسن معروف بوده و اسما بر تقدیر اول جمع اسم است که در اصل
 سمو بوده و الف اول زائد و ثانی مقلوب از و است و بر تقدیر ثانی ثنالت مفرد است و اخود
 از و سانه یعنی و همزه اول مقلوب است از و و همزه ممدوده در آخر زائد است اسیر بالکسر
 بختین بختین استوار است شدن و آهنگ کردن و چیزی دست یافتن و برابر شدن و کمال چیزی
 رسیدن استقینا تمام فرا گرفتن استقینا دست یافتن استقینا فتوی خواستن استقینا پاک کردن
 نه در از نجاست و تنافتن و در باقی خواستن استرخاست شدن و فرو گذاشته شدن استعدا
 بدیه خواستن و طلب راه نردن استقر اگر در آن آب و خزان و پروس و دست و جوی بسیار کردن
 و بر بختین استقضا تمام در گرفتن و نهایت چیزی رسیدن استرخاست فتوی خواستن استعدا
 اسان کردن لقال استقینا استقینا استعدا بختین استقینا بختین استقینا بختین استقینا
 از بختین مرضی است مشهور استقینا بختین استقینا بختین استقینا بختین استقینا بختین استقینا
 نخوان بیرون کردن چیزی از کلمه قبل بختین الا و بختین در معنی الا است و بختین بختین استقینا بختین استقینا

استوار گشته کرون استغنا بی نیاز شدن استیلا پاک خواستن استمرار گوار شدن استهزا سخن بکردن
استی بالفتح بلند تر و روشن تر و بر تقدیر اول از سنا است بی سز و بترانی در سنا یا جمله استهزا سخن
و فرو رفتن اما معنی اول شائع است چنانچه شرار یعنی شانی است که کله کرون و بالیدن از کسی شتهما از و
کردن استغنا و آفت شدن بر چیزی و کناره خیزی سیدن و پیشین چیزی کسی که بان شفا یا به
و شفا یافتن و سبب فکر داندین بر چیز را استغنی با کسر درفش و بالفتح شفا دهنده ترا شفا یافتن و سبب
کردن داندین و سبب آوردن استغنا یا بالفتح بدخشان جمع شقی استغنی بدخشت ترا شقی بالفتح از و آوردن
تر شقی یا چیز را جمع شقی یا معنی جمع شقی علی اختلاف الاقوال صغیا با کسر گوش داشتن صغطا با کسر
صغی بالفتح صافی ترا صغیا بالفتح برگزیدگان جمع صغی صغیا با جام گزیدن سبب و شکار برابر خود
کشتن لقوله علیه السلام و السلام کل ما ائتمنه و مع ما ائتمنه اطرا با کسر نهایت کردن و دستایش و لغضا
کشتن آتش چسبیدن اطعما گاه کردن و از حد بردن اعیما مانده شدن و مانده کردن و دشوار شدن
کار و مانده کردن کسی را و کار اعیما با کسر کور کردن چنانچه گفته اند جبک الشی یعی و عیم یعنی جب تو خیر را
کور و کرمی گرداند ترا عیمه از حد گذشتن و پیدا کردن اعدا تیار داشتن و اتهام کردن اعیما
بالفتح گزینها و بار با عتزاز رسانیدن و در گرفتن عتزاز بزرای معجمه خود را به کسی نسبت کردن
اعتقلا بلند شدن و بزرگوار شدن و غالب شدن و بزرگتر شدن اعتلا بلند کردن و بزرگتر
بلند بر آمدن و بزرگوار کردن عتشی بالفتح شرب کور و نام شاعری است و صاحب قاصد گوید
عتشی نام ده شاعر است از ده قبیلکه عرب عضا با کسر از گناه و گذشتن اعلی بالفتح بلند تر اعرا
با کسر بر ایستادن و بر غلاییدن اعدا تو نگرددن کسی را و بی نیاز کردن و فائده دادن عشی
بالفتح بی نیاز تر عضا با کسر بی پوشش گردانیدن اغوا گراه کردن افتنا قصوی دادن افشای
فانش و آشکارا کردن افتنا نیست کردن افتصار رسانیدن و بصرا رفتن و راز خو و کجی گفتن و گفتن
بزرگین نهادن در وقت سحر و با زن با شرت کردن و هر دو راه زن را یکی کردن افترا دروغ
گفتن کسی قصصا با کسر و لغات دور کردن و بیایان رسانیدن و بالفتح کنایه جامع قصوی باضم
بسته طرف اقرار با کسر عارض شدن زن و از حیض پاک شدن و قرآن و غیره خوانانیدن بالفتح
جمع قر و بالفتح باضم که معنی حیض و طهر برده آمده است و قر و بر وزن خروج جمع قر و است حیض قاصد
گوید که او از و حیض استقبالی یافته و قر و بر طهر قاصد است کردن دل اقصا به دم و شستن پاک چنانچه
بر و دوست او قائم باشد و بگویند شستن آدمی چنانچه بر و ساق او قائم باشد و بر و وطن او بر و بر و پیش نهاد

و بیان دو سوره و این سر شمی است و نیاز علی اختلاف الاقوال خوا با کسر خالی شدن منزل و محتاج و
 و پیش گردانیدن و مختلف کردن قافیهها بجز کات و نقصان حرفی از عروض شعر و در منزل نمایی فرد و
 آمدن و مسافرت کردن و بی نوشته شدن و خالی شدن شکم از طعام و بسیار مال شدن بی مال شدن و
 پیر کردن و پس ایام نماز کردن قضا از بی فتن و برگردیدن قضا سرایه گزین و کسب کردن و گرفتن
 چیزی و نگذاشتن آن بر سر خوردن و بر سر بی تجارت قضا بالفتح سرایه دار بر قصصی بالفتح و در تر و
 نهایت رسیده تر قصصی یعنی معجزه حکم کننده تر قلمها با کسر و بی همزه و دختر آدم علیه السلام و چرک
 زردی که وقت گذاختن بالا آید کسر بگوید و اذن القضا پوشیدن کفا پس شدن و برگردانیدن
 و نگون کردن طرف آب و مانند آن کذا و انع کردن کفا بالفتح همسران و مانند آن جمع کف بضم
 و با کسر نوسه از هیوب قافیه که بعضی ابیات را حرف روسه دیگر باشد و بعضی را دیگر و
 کردن طرف را تا آنچه در روسه باشد بریزد و خم و اذن کما تراد بالفتح و کسر کات و تشدید ضاع
 کنندگان جمع کات به تشدید فا کما با کسر نگا بدشتن از بدی و انداختن کار خود را بنجد العا
 با کسر و بغین معجمه افکندن و باطل کردن الفا با کسر و بغیا قتل الفا افکندن الهما مشغول
 کردن و در وین آسپا غله بار کردن التجا پناه آوردن التجا بجای مملکتش بر آوردن القضا بهم
 رسیدن و یکدیگر را دیدن القوا بجمع الی بالفتح و الکسر فتح لام و سکون آن
 جمع القوا بالفتح و سکون لام الاحرف تنبیه و با کسر و تشدید لام حرف تشنوا بالفتح و تشدید لام حرف
 تنفیس امر با کسر گوارا شدن طعام و بالضم و فتح جیم جمع امیر امر بالفتح گوارا تر و با کسر و
 اخا بالفتح رود و جمع می با کسر اسباب نگاه کردن و گردیدن از حالی مضایکد را دیدن
 روان دان اطلاق فرو گذاشتن و مملکت دادن و از یاد و چهره نوشتن و برگردانیدن متلا بر شدن
 امتر و رشک افتادن آنها با کسر خبر دادن و بالفتح خبر بجمع بناء که بوزن و معنی جزیت است و تجا با کسر
 مخصوص گردانیدن کسی را بر از گوی آخرا را شدن غسم وار و مانند آن و از خانه و وطن بیرون
 رفتن چنانچه خید و شدن از روی یکسو شدن از خلق و فراسهم آمدن تقاضا نیست شدن الطوار نور دیده
 شدن آنها سزاوار شدن خواسته شدن نطقا مرون خیر الخ و آتش نقصا بجمع آمدن بت تمام کثرت
 یافتن آنها بیا بان رسانیدن و بجزی رسیدن و باز ایستادن آنها با کسر خبر دادن آنها افزون کردن و در
 از نظر شکاری شکار گشته شدن آنها فراسوش گردانیدن آنها آفریدن و آغاز کردن و از خود چیزی
 گفتن انا با کسر ظرف آینه بالجمع اونی جمع انا با کسر و بی همزه در یافتن و وقت چیزی رسیدن

قال الله تعالى في غير ما خرج انما اتي بالضم ما ده انما بالفتح صواب تروى روايته و معنى والى
 نيز آمده كه قوله تعالى اولى لك فاوى و بالضم معنى نخستين مونس اول الهوا بالکسر قصد کردن و انداختن و
 اشارت کردن و دست داشتن و بالفتح آرزو هاى نفس جمع هوا ابداء به به فرستادن و قربانى بکبر برين
 اقتدار راه راست يافتن اسرار در سختى سدا افتادن و به گفتن و گوشت را نيك بختن از هشی بالفتح گوارا تر
 و خوش آينده تر ايد از زدن ايراء آتش زدن و از آتش زنه آتش بيرون آوردن ايليا مانده زدن
 و موسى گردانيدن ايليا بالکسر کر کردن قافيه در شعر و يا مال فرمودن کسى را ايليا بالکسر بعد و فاکر
 و تمام دادن و مشرف شدن بر چيزى و تمام کردن ايليا بختن نزدیک کردن و نزدیک شدن سوگند
 خوردن و بعضى اخيرا از همه مقلوب است و معافى سابقه از او مبدل است و ايليا در شرع سوگند خورده
 مرد است از زن که نزدیکی با او کند و حکم اين سوگند چنان است که اين مرد ابدت چهار ماه فرصت است اگر
 رجوع و در پندت بزن کرد و كفاره داد حق تعالى از سر تقصير او در گذرد و زن بر طلال شود و اگر در پندت
 که قدرت بازگشت و رجوع داشت بزن رجوع نکرد پس غرم طلاق و قصد جدائی داشت و بالفتح
 مدت چهار ماه طلاق باين افتاد و نکاح مرتفع شد و اين مختار خفيه است و ثنائيه و اليکيه و تنبيليه گویند
 که مرد و چهار ماه فرصت است و زير زانميرسد که در پندت مطالبه باشد و بعد از گذشتن چهار ماه
 اگر مرد كفارت سوگند داده بزن رجوع نمود حق تعالى بکرم خود گناه اومى بخشد و اگر رجوع نکرد
 ندان او را پيش قاضى مى برد تا سوگ او رجوع ميکند يا طلاق ميدهد حق تعالى اين حکم را در سوره بقره
 چنين بيان کرده يالذين يولون من لهما ثم رجعوا اليه فاستوفوا انفسهم فان الله عفو رحيم و ان عز مو ايليا
 فان الله يسع عليهم اميا اشارت کردن ايا بالکسر جادون اينها بالفتح العت و لون يعنى سر جا ايامى بالفتح
 مردان بزن ايليا بالکسر بغير سحره نام شهر قدس خلیل عليه السلام

باب الالف مع الباء

آب بالمدايمى از ماه هاى رسو که لغایت گرم ميشود ابات بالفتح آمادگی سفر کردن ايا بالفتح بدر رفتن
 اول و تشديد پاچاگاه و عطف و آنچه از زمين رويد و آرزو مندى وطن و شهرى است بهين بالکسر بهين است ايا
 بالکسر تو گزشتن و خاک آلوده شدن و خاک بر چيز نشاندن و بالفتح هم سالان و گستان جمع نيز بالکسر القاب
 بالکسر تعبانان و انقضى مانده کردن اجناب بالکسر جنب شدن و ربا و جنب در آمدن اجنهات رشدن جنب شدن
 اجرب بالفتح گر گين اجباب بالکسر دوست داشتن و برگردان مانده شدن شمرده اند بر آوردن کشتن بالفتح و جانا
 جمع حباب احتساب نى کردن از چيز هاى که در شمع منعوج باشد و به شمار آوردن و چشم فرو داشتن از شى

ماجنت و غیره بسیار که بضمین تشدید لایم خرمائی بیان و سنگ فرو کنند و بران شیر و سوزند و پاروا نخریا
فیله و باران و مخصوص است بر بصره که لی از چهار پشت و ناست سنا سیدان بن فرخ الا بلی است بضم تشدید
ای مقصود بزرگی ابانته روشن کردن و روشن گفتن و جدا کردن ابانته با کسر فتح و بضم کرمی که در چوب بیان شده
بلای است که از اعانت پشت و علت مشام گویند و صاحبش را با بون گویند از اثر بختی و آثاره بفتح بقیه چیزی که
نزد باشد از بقیه بضم و کسر فاد تشدید یا یک پای ثبات با کسر قرار دادن و روشن و بفتح معنایان و شباهت از
بر کسب مع ثبات ابانته با داشتن دادن بفتح ال خلع باز آمدن آثاره با کسر در بخت و بر خیز زدن و زمین را هم
دن بر اس زراعت و ابر آوردن با واجات با کسر و تشدید جیم مرتبان سنا لین که در ان سرکه و دوشاب
چیز آن کنند اجابین جمع و اجاز نیز آمده که بجای یک جیم نون باشد اجاره آوردن و پنجاه دادن اجاره جوا
دادن اجاره نیک کردن و نیک گفتن و روان کردن اجاره زبانه دادن و بفرایده رسیدن بر اندین و
بزد دادن خانه و چنان اجاره باضم فرد کار اجاره بشه معجزه و او دشتن و فرو گذاشتن و جمله دادن بریدن
سناست و از پس افکندن و گذاشتن جای و گذاشتن و دستور دادن و تمام کردن مهری که کسی دیگر گفته
باشد و یک قافیه طایفی دل آوردن اجاله با کسر گردانیدن و جولان دادن اجاره بفتح حمزه و کسر نون با کس
رغان و بازوای آویدان جمع جمل بفتح خیمه بفتح حمزه و کسر جیم و تشدید نون بجای که در شکم ماور شده و
در کور کرد و جمع نمین و عوام اجاره و جمع جن استعمال کنند و آن طایفه است احاطه
کرد و گرفتن و دانستن اجاله با کسر حواله کردن دایم و بیات کردن و حال گفتن و پشت سپهستن و یکسان
عاقه با کسر و سنا جمله جواب باز دادن اجاره با کسر و فتح نون کینه دشتن و ششم گرفتن اهل و باضم افاء اجاره
کسر فروتنی کردن و آرام گرفتن بل صمیمه بفتح حمزه و کسر با فتح یا نیمه ششمین و سنی است از سنازل ترجمه بفر
مرد و آمده اجاره با کسر آب و در آوردن ستور را اخوه بضمین تشدید و او برادر و بکسر اول مسکن و فاقه صیف
او برادران صاحب جمع البیان گویند اخوه برادران که از یک مادر و یک پدر باشد و اخوان برادران یک مادر
یک پدر است باضم خواهر و برادر آن و قه باضم نای است که در فایه پیا شد و بواسطه نزول بار و طبعه بکسر
مایه او ارقه با کسر گردانیدن و گرد کردن او ارقه با کسر و ام دادن و بوعده چیزی و فروتنی و جز دادن او ارقه
ا کسر مطهره آب او مته باضم نیک اندیم گون و رنگ سپید که دشت باشد و پیش او دستا و نیز و بختی باین
پوست او ارقه بفتح الت حصول چیزی او اب جمع او ارقه با کسر گردانیدن او ارقه با کسر شکار کردن گرفته
کردن و پاشیدن بول و تمام آشامیدن محض و کوزه او ارقه با کسر شیانیدن او ارقه کسی با کمال افکندن
شک آوردن او ارقه آسودن و آرایش دادن و شباهت نگاه آوردن ستور و شب چرانیدن چاروا

تج

دیده شدن و مردن و حق بستی و سایندن و نفس کشیدن و بوی چوب دریا قش را رفته نمودن شناساندن و
 وقت خودستن را رفته ریختن آب مانند آن را یکباره بافتن تخت را چوبه باقیم لیمانی که هر دو سر آن بدخشی یا جایی
 نند و کوه و کان و درایمان نشینند و ازین طرف به انطرف کشند از قله بفتقین کرمی است چو نوار کجیه بفتح
 ت و پای اول و سکون را و کسر و تشدید یای ثانی خوشحالی که رود و در بر اعطاه اودن از قله از راه و درون
 یه بافتن و کسر از تشدید سیم چهار با جمع نام سنامه با کسر بر ایندن و باقیم شیر و زنده و نام ملی از صفا
 مول صلی الله علیه و آله و سلم اساکه روان کردن اساکه بدی کردن استخارته قبول کردن و جواب گفتن
 لغات یار و خوشتر و در بار پال کردن استخارته بدین معنی و نامی شانه فرود خواستن استخارته در گفتن و بیانی
 باز کردن خواستن استخارته بدین معنی و نامی شانه فرود خواستن استخارته فائده گرفتن استخارته بهیم و باز کردن
 استخارته بخای معجمه ستری خواستن استخارته که روشن استخارته طلب زیارت کردن استخارته طلب سورت
 ردن و گفتاش کردن و فرجه شدن استخارته به الله و فاش شدن و پراپیدن استخارته بهار بیت بودن
 استخارته - و شن شدن استخارته برای معجمه عطا خواستن و آب خواستن استخارته خیر خواستن و پراگنده
 ندن و فاش شدن استخارته و نام خون روان شدن زن بواسطه مرضی استخارته بوش آمدن استخارته
 مال شمردن و محال شدن و از حال بگردیدن استخارته گردن کشی کردن و دراز شدن استخارته به سوی
 میل دادن کسی را بخرن خوش استخارته راست شدن و راست ایستادن استخارته فروتنی کردن و زار کردن
 ز گردن نهادن اسوة بالفهم و الکسر بشو و مقتدا و فعلتی که بدان اقتدا کرده میشود قال الله تعالی هکذا
 لم فی رسول الله اسوة حسنة اسطارة بالکسر اسطوره بالفهم سخن طبل افسانه و اساطیر جمع اسطوره بالفهم
 اساطین جمع اسکفته بالفهم اول و ثالث و تشدید فاجوب پائین استانه که مردم بران پانهند و چوب
 بالا را ساکن گویند ساکنه بالفصح کش گران و صفت کاران جمع اسکان بالکسر اساوره دست بر خنیا
 و سواران اسپان و نام قومی است از عجم در بصره اسفنجیه بکسر سبز و فتح فاد سکون فتح عجم چیزی است که بکشد
 بگیرند و در و ات کنند و آنرا ابر کمن و ابر برده خوانند و گویند حیوانی دریایی است زیرا که چون است بدو
 نهند خود را در کشد و چون میوه آب آنرا بساطل اندازد اسلته بفتحین سرنیزه و سرنیزان و سرفق
 اسکرته و اسکرته بالفهم ظرفی که مقدار پنج مثقال آب بگیرد است بالکسر مقعد و حلقه و در اشتات
 بالکسر پراگنده کردن و بافتن چیز با پراگنده جمع شست اساوره بالکسر بلند کردن بام و برافراشتن
 بنا و شناساندن و باز و از بلند خواندن استخارته بالکسر برتر گفتن و فرو فرمان استخارته آشکار کردن
 و پراگنده کردن و بول پاشیدن و انداختن و بخش ناکردن و باز گردانیدن اصحابه سیدان و سیدان

داشتن و هوای گفتن اضاعت از بهره انداختن و بسیار شدن ضیاع اخصیة بالفهم گوسفندی که روز عید صحر
 قربان کرده شود و ضحوة بالفهم آنچه مردم را بخندد آرد و ضحارة روشن کردن و روشن شدن و ضحوة
 همانی کردن و میل دادن و مضائق کردن که بکلیه و رسیدن و صد کردن و افزون کردن بر چیزی و نسبت کردن
 و گزافه کردن و بنا کردن کسی را بکاری و واکذاشتن کار خود را بخدا و پناه دادن اطاعت فرمان بردن
 و سیده شدن سیوه و بنت اطاعت ملاک کردن و انداختن اطاعت خوش کردن و خوشبو کردن و انداختن استیجاب
 احاطه باز گردانیدن احاطه بذل بجه و پناه گرفتن اعارة عاریت دادن اعالة بسیار عیال شدن
 و در پوشیدن و فرایین را کم کردن و بخش کردن میراث احاطه یاری دادن اعانت بالکسر ملاک کردن
 و در کاری افکندن که از آن بیرون شدن میسر نباشد احاطه بفریاد رسیدن و بارای دادن اعازة عازت
 کردن و بغیر یعنی زمین ناشیب رفتن و سخت شنافتن و بنشیب رفتن و فرو رفتن چشم در مغاک و نیک تابیدن
 ریسمان اعطوطه بالفهم سکه که بدان کسی را در غلط اندازند افادۀ فادۀ وادون فاقته بسیار کردن و فرو ریختن
 آب مضمر رسانیدن و گفتگو کردن و در حدیثی قصه شروع کردن و باز گردیدن و برگردن ظرف و ریختن آشک
 و آب بر خود ریختن و بیکبار دادن شدن مردم از عرفات افاتۀ فیروز گردانیدن افاتۀ بهوش آمدن آفت
 امین رحمت و بفرای گفتن گویند افات جمع اقاله قحیح کردن و در گذشتن از گناه اقامت ایستادن
 و بر پا کردن و برداشتن و راست داشتن و راست کردن و دما و ست کردن و اقامت نماز و حق چیزی
 گذاردن اکتۀ بقتن بین پشته بلند اکاسته بالفهم جمع کسری بالکسر و فتح الراء و صوب و کسر و فتح
 نو شیر و ان و اولاد او اکتۀ بالفهم و کسرت و تشدید نون پر و جامع کن بالکسر و تشدید نون التبت
 قطعاً و جراً مصدر مرتبه است از برای تاکید و مبالغه یعنی یکبار بریدن و لام لام تعریف است و صیغه تبت
 الله بفهم نو کردن الایته بالکسر نرم کردن الیته بالفهم و نه گوسفند و قطع آدمی و گوشت پنج انگشت بزرگ
 و گوشت بن ران الیه بالمد حالت و جناره و چیزی که سبب حصول چیزی شود و چوبی که نیمه والا چوبی بدان
 بر پا کنند احاطه آنچه کسی بپارند و این بودن اماره بالکسر امیر شدن و امیر و بالفهم نشان و علامت وقت
 و نظام و عده امارت جمع و بالفهم و تشدید میم امر کننده و نفس اماره یعنی امر کننده ببدی امره بالکسر امیری امره
 بالکسر و فتح الثالث زن امت بالفهم کج شدن و سرانیش و سر بالا شدن و اندازه کردن و وقت چیزی
 پذیر کردن و زمین و پشتهای خرد و جانی بلند امانته بالکسر پیشوایی کردن و پیش نمازی کردن و بفهم نام
 زنی است اکتۀ بقتن کثیر و بفهم اول و تشدید میم گروهی از انسان و دیگر حیوان و پیران انبیا و مردم
 که جامع غیر مقلد نام مردم باشد و دین وقت و مدت و قده و قامت و ماور و فرو و ممتاز و دین و بالکسر و تشدید میم

لغت و طریق و دین امیخته بافتح و تشدید یا اینی باضم و تشدید یا در رفع و آرزو مراد و کتاب خواندن اما
 جمع اما تیره سیر اندن و فرزند مرده شدن اما طه و در کردن و سوز اندن اما لیه میل دادن انبات
 رویدن و رویدان انصاف خاموش بودن اما تیره باز کردن بسوی خدا تعالی و بازگشتن از کارها
 به انبار و روشن کردن و روشن شدن جامه را مل کردن و شکوفه آوردن وخت اما تیره با کسر و غایب
 خوابیدن اشتراک اما تیره بافتح و تشدید یعنی اما تیره بافتح و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 تفاوت جمع آنها و چیزی بنایت گرم الفقه کسبه الف و فتح فاو کسر آن و تحفیف حای ممل و تشدید آن
 شیر نایه و صاحب قاموس گوید چیزی است نرود که از شکم نرود که شیر خواره که هنوز گاه و دانه نخورده باشد
 بیرون آرند و در صورت و فکر آن بیفشند و چون غلظت شود نگاه دارند و بکار برند و هرگاه که آن بخواهد
 شیر خواره که گاه و دانه خورد آن الفقه را کشتن گوید پس تفسیر صاحب صحاح الفقه را بکشتن خطاست و
 عرب گوید است کشتن الا الفقه یعنی الفقه بفته کشتن شده و صاحب صحاح گوید الفقه شکسته بره و نیزه خال که
 هنوز علف نخورده باشد و این کلمات ظاهر شد که الفقه شیردان است که بعد از خوردن علف حای سیر
 میشود و نیزه یا که در شیردان از شیر بهم میرسد پس اطلاق الفقه بر نیزه یا چنانچه مشهور و در کتب طبایع
 است از قبیل اطلاق علف است و اراده حال چنانکه تقوینا گیا است که عصا را مسطره دارد و در کتب
 طب بر عصا آن اطلاق کرده اند و غالباً الفقه ملاحظه در کلام عرب برای این معانی نیافته اند اما
 بافتح تنگ و عار امله الفتح اول و کسریم و کشتن امل جمع و صاحب قاموس گوید غلبه بر سه حرکت الف
 بر سه حرکت بیم آمده و بر این تقدیر غلبه بر دوش توان خواند اما مشهور اول است انبویه باضم و تشدید اما
 باکسر زیاده شدن و بلند شدن اطلق کیه بافتح و کسر و سکون النون و کسر الکاف و فتح یای
 تخفیف شهری است عظیم و ملک و دم که دو آن دو از ده میل است و شغل است بر پنج کوه و چشمه بسیار
 اوقیه باضم مقدار ده درم و پنج صاع درم و از حدیث مستفاد می شود که اوقیه چهل درم است و نیمین
 حدیث این است که پنج اوقیه زکوة واجب میشود و بالحق زکوة واجب میشود و لابد است و هم و نیم
 بافتح نظر تمام و عا باکسر و اوجه بافتح و قرال خارج دانند آن معرب و اوجه بافتح اوله باضم و
 بو او غیر مطلقاً خدا و ندان و این صیغه رایج است چنانچه اولو باضم و بو او غیر مطلقاً خدا و ندان
 ایه باضم ساز و یراق اما اما تیره باکسر خوار کردن اما تیره باکسر سیر است کردن و نگاه داشتن

باب الالف مع الشاء

الف بافتح و تشدید یا بسیار شدن و انبوه شدن گیاه اما تیره بافتح بسیار شدن و انبوه شدن گیاه و خست

احوال علاج با کسر کردن اعرج بالفتح و کج اعوج کج افولج بالفتح که در جامع فروع المعاج
 با کسر یعنی شدن شتر که بخوردن شیر ناته الیهی حاج با کسر غلظت و بسته شدن شیر امشاج بالفتح با
 خونی های بهم آمیخته همیشگی آبلج بالفتح معرب الیه و صاحب قاموس بغیر مد وزن تفصل آورده است
 اینمکه شدن چیزی به چیزی از حج بالفتح معرب الیه و خورج بالفتح معرب نونه و صاحب قاموس گوید
 نمودن است بعد از الف مرتبه نون او و انج رکعها جمع و وج بفتح و ج طرف بالای چیزی موب
 او که که کله بندی است چنانچه مولانا علی بن محمدی در کتابش شرح چغنی گفته و بعضی گفته اند معرب
 او و ج است و این نسبت و اشتراک است از حج استحقاقا بکار بزرگ شده و از بالا یا یا حج با کسر فتح الیه
 معجونی است سهل مشهور معرب الیه یعنی کوه که ایاز جده و احادیث حج با کسر شری است از شهرهای فارس
 معرب الیه از اینجا است قاضی عضد الدین صاحب مواقف و شایع و مختصر و مستفی

یا باب الالف مع الحاء

ابلج قرن گاه آب و ل که در آن سنگریزه بسیار باشد و زمین فراخ بسیار هموار با بلج جمع ابلج بزرگ
 گردانیدن و شکفتن آفتاب و شخی آفتابن الفضلج با کسر و تشدید تا روشن شدن اجزای کسارین
 ابلج بالفتح آنگاه آرد و سوسوای ریشته بشد حج بالفتح تشدید الحاء سر فکرون ابلج بالکسر شدن
 استقصای حج چنانچه فرا رفتن اقتضای یاری خویش و نشودن استرواح راحت یافتن و بزرگ شدن آبلج
 بالفتح تشدید و کلبه استراج با کسر و ضم نائل و زیور که زمان در گردن اندازند در صلح شایع بوده است
 با کسر تشدید از حال سجای و در صباغ قوت و با ملایم کردن و با ملایم و بالفتح با ملایم جمع و در و شیر و زنده و در
 رنگ و نام علی از ملوکین که از اجداد امام مالک است و از اینانهای اصبحی بدان مشوب است اصبح و در
 استقصای با کسر نائل را و گردن و بین کردن چیزی و ل دادن بقوله علیه الصلوة و السلام علی المؤمنین علی
 الحق یعنی دل مومن نائل کرده شده است بحق استصلاح بصلاح آوردن و صلح با ملایم و در صلح
 با ملایم صلح کردن و بصلاح آوردن کار پیشه و چیزی قرار دادن اطراح انداختن اصلاح یزدی
 یافتن و رفتن و باقی ماندن اصباح تازی زبان و صبح زبان شدن و آمدن عید ترسیان و روشن شدن صبح و
 خاص شدن شیر زلفه اقتضای کشودن و آغاز کردن اقتضای رسوا شدن اطلح بالفتح بین سر اطلح
 آنکه لب برین او شکافته باشد اطلح بی نازدیشه سخن گفتن و فرستن چیزی بی مال و فکر است گفتن و فرستن
 الحاح مبالغه کردن در کاری و استادن برود اتم باریدن الواح چیزی بی پیران و تهنیت و بچوب و غیر آن

و نام کتابی است در حکمت تصنیف شیخ مقتول و لایع السلاح خبری که لایع باشد از سلاح چون تشبیه و سرنیزه الفلاح
بره دادن بار و آرد و آیدتن گردانیدن الماع کبود رنگ و فلین ترا انخاج روا کردن درو آمدن حاجت
انصباح فرخ شدن و کناده دل شدن انشراح کنشاده شدن انصلح نصیحت پذیرفتن انشراح
انصاف و مجرب باشد نه آب و مانند آن واضح روشن تر انصباح روشن شدن و آشکار کردن و

باب الالف مع الحاء

الح بالفتح برآورده بشدید فاکله افیسو پلیدی و پستی برآورنیز آمده و با کسر از نشاندن تشبیه و معنی پلید
نیز آمده و باین معنی مراد کن ایگان دفای معیه است اطلاق با کسر بسیار شدن خبر پزه در زمین التماخ با کسر
و تشبیه تا چرخیدن اسفاناخ با کسر تره است معروف معرب است اطلاق با خمای العجه و با جیم است اطلاق
گرفتن خود است اطلاق بالفتح و کل و بسیار سرخ است اطلاق نسخه گرفتن است اطلاق یاد گرفتن و اما سیده شدن
الفسلاح بیرون شدن چیزی و گذشتن ماه

باب الالف مع الدال

ابد بالفتحین تشبیه و زمانه که نه است ندره و فرزند یکساله آباد و بالمد جمع و ششم گرفتن و رسیدن کسبیدن کنیز کنی ماد
وزن بسیار زانید و با کسر و تشبیه کاری کردن و شباب سول فرستادن و آب خشک اول العا و دور کردن العبد
دور تر و فغان آمل با کسر و نذر مال گفته شدن اتحا و با کسر و تشبیه تا یکی شدن و یگانگی و دشمنی است کسبیدن
و جیم سنگ سر و فتح بر دو جانی است و جیم سیم نیز آمده است و جیم کردن و راه صواب جستن اجرو و صوابی
بی گناه و مردی موی جلده زمین سخت احتیاج با کسر بکینه آوردن کسی را و با فتح کینه داجها و بالفتح کینه
و نایمان احدی نصبتین کوهی است نزد یک مدینه و فوجتین یک و کس و کیم و در کشته و یگانگی و باین
معنی حق تعالی را احد گویند و به تشبیه دال نیز ترا احمد بنموده ترا حاد و ابتلاش سیدن در اول
کار که موجب تنبیه گردد و بختن کسی را خمر و ستوده و پسندیدن فعل و ندره سب کسی را و آشکارا
نکردن آن بروم و گردیدن کاری پسندیده و ستوده پیش کسی اخلا و با کسر سبیل کردن و ملازم
شدن و جادوان کردن اخا و نذر نشاندن آتش اخد و با ششم شکات زمین بد رازی او با کسر
و بالفتح و تشبیه دال عجب و شگفت و کاشف و عارقه و مانع و بلاد بالضم غلبه و قوت او و بضم اول
و فتح ثانی بضمین پدر قبیل است ابتدا و راه سبب ثویب اصحا و با کسر چشم و شستن و نگهبان و دشمن در راه
و بالفتح جمع رعد از بار و شستن از مسلمان و بز آن از دعا و لرزیدن ارتقا و جستن و طلب کردن قال
علیه الصلوة والسلام قال بال احد کلمه فیه تدبیر که مکاتبا لینا او منحد را ارمید بالفتح فاکسر کردن و فداوند

ر با و رغبت و خواستن و غرض کردن و اندک مال شدن در پیش شدن قال علیه الصلوة والسلام
نمل الناس مومن من هذا و زاد و شدن از و را و بگو فرو بردن از و بالفتح بقیله است و این که قبیل
بان میخوانند است بقیه شیره و نام برجی است و بد قبیل است که قبیل را بان میخوانند و ترسیدن و در شوق
رویدن شیر و خشم گرفتن و شیری نمودن اسدا یا و نام شهری است نزدیک همدان و سی استبدیشا پور
الفتح سیاه و ماسیاه کنجشک مر در بزرگ ترو عرب قال عزم و لغشت والی الماسود و الماحمر و اسودان آید
را و مار و کثوم و صاحب قاموس گوید اسود مار بزرگ اما طاسران است که اسود و ماسیاه باشد و صاحب طرح
وید اسود مار بزرگ و سیاه اسعد و با کسر باری و اودن و بخت کردن اسدا و با کسر است بجزئی اودن و
ایه نمودن چیزی را بجزی و پناه کسی بودن و حاضر گردانیدن و نسبت کردن حدیث کسی با فتح جسد
تختین پسند چیزی که بر آن نیکه کنند استعنا و پشت بجزی و اودن و پناه کسی بودن استعنا و با کسر تختین
بیک بخت شمردن و بار نه خواستن استعدا و ساخته و آماده شدن از برای کار استعنا و در شدن دور
بستن و در شمرن استعنا و گوئی خواستن و حاضر آمدن و بشید شدن استعنا و طلب از آن چیزی کردن بر
زیب و شمن و بریت و اودن خود را برای غریب و شمن استعنا و پندگی گرفتن استعنا و تنها کار
ایستادن و سفر و کاری شدن استروا و طلب باز پس و اودن چیزی کردن استعدا و در خواستن
استعنا و آتش فروختن استعدا و چیزی را نیز کردن و موسی ز بار را اثر استیدن استعنا و با کسر
گردانیدن و حاضر گردانیدن می ندی و در برداشتن و بالفتح جمع شاید استعدا و بخت شدن سخت کردن و
گرفتن و دیدن استعدا بقیه شیره و آتش و اودن سخت تروضم شین منشی و قوت چیزی قال الله
تعالی حتی اذا بلغ أشده یعنی قوته و آن مابین بنیده سالگی و سی سالگی اصطفا و شکار
کردن اصطفا و با کسر شیدن چیزی و بند سخت بر نهادن و بالفتح بخشش و نهد با اطرا و با کسر
و نشدید طار است شدن کار و پی یکدیگر شدن و بالتخصیص را ندن فرمودن اختصاص و در باز نمودن
کردن چیزی را و یاری گرفتن از کسی اعتما و کار بخشی باز گذشتن و بکیه کردن بر چیزی و قصد کردن
اعتما و باز آمدن و عادت گرفتن اعتما و در دل گرفتن و قرار دادن در دل و بخت و حکم
شدن چیزی اعتما و بشمار آوردن و شمرده شدن و عده داشتن زن اعتما و کسی را بنده خود
کردن اعتدا و با کسر سخت و آماده کردن و بالفتح جمع عدد افراد و با کسر تنها کردن و بالفتح
جمع فردا اعتقاد کم کردن و نایستن اختصاص و میان رفتن و سر چیز و راه راست رفتن
قلید با کسر عرب کلید اسحا میل کردن و مجادله کردن و گور را حد ساقن غلجگاه شین مگر ان شود

فترک نمودن و حریم و ازین وقت برگشتن و در کج نهادن و در حریم قتال کردن و قسم کردن و انحاء
سپیل کردن چاه بردن و ازین برگشتن الدنبتین و تشدید دال و در سخت خدمت ادا و بالکسر کردن
و دادر و و اوت کردن و یکسره دادر و اوت کردن و یکسره و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
بضم و آن بیاید است و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
و در ترین با و غصب ادا و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
فروغید گویند و از انجاست بیعت الدین ادا و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
در سانه زنا و زانی و اگر داور و داور و داور و داور و داور و داور و داور و داور و داور و داور
بسته شدن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
و برین تقدیر علم نیست چنانچه اساس علم نیست و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
و اگر آن بار کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
او و در یگان و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
و خشیان و قانیه ای مشهوره و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
و تومین و کسوال و دستا جمع و ایا و بالکسر و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
شتران و چغیریکه حکم کرده شود و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
بالکسر و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن

باب الاله مع الذال

انحاء و بالکسر تشدید می شود و ازین وقت برگشتن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
و خشیان و کسوال و دستا جمع و ایا و بالکسر و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
انحاء و بالکسر تشدید می شود و ازین وقت برگشتن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
باشد و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
استند و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن
شدن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن و اوت کردن

باب الاله مع الرام

برار با کسر طبعه کردن و بلند شدن کبری و سونگن رست کردن حق تعالی حج کسی او در میان
 بر کردن و بالفتح نیکو کاران تحت بار و بر به تشدید را ابر بالفتح نیش زدن کز دم و نیش دادن سگت و طعام
 خست خراگشتن دادن و بالکسر جمع ابره یعنی آن گذشت اسیر بفتح اول و فتح باخانه کمان و سگ دل کبر
 ت پیسته است و بفتح این باد سکون با شهری است و صاب ناموس گوید اسیر پشت و رگی است در پشت و
 زن و پشت اندام و جانب کوتاه از بر گیه خشک زمین پاک و نیکو کسیر بران بلند شود و پشت موضع کز
 مان و شهریت بزرگ میان قزوین و زنجان و شهری است بنواحی اصفهان و عرب اسیر یعنی مار الریح و گویا
 است بجا آشتی و شهور است که اسیر که یعنی شهرت بفتح باست و سار یعنی به سکون با اسیر دم بریده
 و بی فرزند و ماری است کشنده و زیان کار و آنچه عود ندارد از توشه و آن دیر چیزی که قطع از خیر
 باشد و بیت چهارم از شهر متقارب و لقب سیفه بن سحید که تبریه بالضم که چاهه از زیدیه اندیدان
 فسوب اند از خبر گنده و بن اسیر یعنی حار و مله دریا با اسیر و ایا اسیر تو ابل که و طعام میکنند البکار
 بالکسر با او کردن و شب گیرفتن و شتاب نمودن و اول روز و بالفتح و قران و شیشه و بیکبار برزد و اسیر
 جمع بکست و فی الحقیقت فی شتاب علی مکان ضربات علی بکارا و اعتلا قد و اذا اعترض قط یعنی هر جا
 علی بن ابی طالب یکبار برنده اند اگر بر سر زنده تمام بطول می شکافد و اگر به پهلوزند سدا اسیر یعنی
 می شکافد البصار بالکسر دیدن و دیده در کردن و پیدا و روشن شدن و بالفتح و دیدن و بینایی باجم
 بصر اشکار و نوباد و چیزی فرا گرفتن و با دل چیزی رسیدن و با او کردن و با او از جاسه شدن
 اشر و اسیر چادر و پیاده کوتوال و کوه سحیده بلوزج اترار بالضم شهرت و ترکستان که اسیر
 کبیر حضرت صاحب قرانی امارت برانند و اینجا ازین عالم فانی حلت نموند و بعضی گفته اند که قاراب که
 سوله ابو نصر فارابی است همین است و بالکسر انداختن و دست را بنیم شمشیر و در انداختن کسی را از جا
 خود و انداختن کودک چوب خرد را بچوب دراز و آن بازی طفلان است اشر بالفتح جوهر شمشیر و نقل
 کردن سخن و بالکسر نشان و پس چیزی و فلاحه سکه بفتحین نشان و نشان از خم و سنت رسول عزم
 آثار و شروع کردن در کاری و عزم کردن و بالضم و بفتحین آبر و نشان جراحت که بعد از
 پشیدن ماند اشر بالفتح خالص و برگزیده اشر بالکسر سوره دار شدن و
 سوره آمدن و رفت و بالفتح میوه و اسیر بالفتح فرو دادن و فرو بردن و استخوان شکسته پیتن و مکار و
 چهره تمون حرف آخر بجای سگ جمع جزو اسیر فرو در آید و نیم نیم شست و بفتح نیم با و سیر علیه السلام
 مراد و اسیر چهره که در روز چیزی نبیند اسیر را و اسیر چهره کسی اسیر چیزی را که در اسیر کشید

و تشواری کردن شتر و پیران حرار آزار و گان و احراق بقول ترابی که خام خورده شوند اجبار بالفتح مایه
دو نشنیدن و اجبار بود و علمای ایشان احوال که سیاهی خشم و بسیار سیاه باشد و سپیدی و بسیار سپید باشد
نام شتر را حمر سرج و محمد و موت و حمر موت سخت و قتل چهار خاخر کردن و دیدن سیچ همای شتر درون
رین و دواختن و از حج باز آمدن چهار نگار بختن غله و خوردنی بسیار گران قیمت شتر شدن و
حاف شدن مرگ و دیدن سیچ و حاضر آمدن احتقار خوار شدن و خوار شدن و اجبار حمر سرج و حجاب
بالفتح شکام جمع خبر چهار کوه راه کردن و نزدیک ترین راه رفتن اجبار بالفتح نیکوتران و زیکان چهار سرج
شدن انحراف سیاه و اسپتیر و رنگ که باری آزار دهنده گویند و آرم گندم گون اجبار بالکسر خردان
و بالفتح سیچ خبر چهار بالکسر خور و خطر انداختن و بالفتح بلایا و قدر نام و نترها خسار بالکسر کاشتن و زین
یا قن آخر بالکسر خاخر پسیم چنین آخر بالکسر و فتح خاخری دیگر اختیار برگزیدن و بخور پیش خود بر کاری
بستن اختیار بیای موده آرمودن چهار عمارت کشتن او بار بالکشت داون و از پس در آمدن پشت
تسویس کردن و لیسان چنان تابیدن که دست تابنده بسوی سینه نیاید بلکه بیالارد و بالفتح جمع از شتر
بسی پس و از پس آینه او را در گردن او را را بالکسر بختن باران تند و بول کردن پای پی و پیخته کردن
و روان شدن شتر او را را بالکسر و تاید و ال جمله خنی کردن یعنی ذخیره کردن او را بالکسر و تاید و ال جمله پایا
آوردن وینا گرفتن او را را بالکسر و تاید و ال جمله پایا آوردن و بالفتح یاد کردن دنیا او را بالکسر و تاید
سخت خوشبو آوار بالکسر و تاید و ال جمله پایا آوردن و بالفتح تیز بوی از را بالفتح یاری کردن و نیز و تیز
و ضعف و اناط کردن و پشت و بالضم جای بستن از را و بالکسر اصل هر چیز آزار بالکسر و تاید و ال جمله پایا
نظام قرآن و ولایت یکن که نام پدر ابراهیم علیه السلام است و اهل تواریخ گفته اند که از عزم ابراهیم است و نام
پیشش تارخ است و در عرب بسیار است که عزم را پدر گویند و احتمال دارد که اب و قرآن یعنی عزم باشد
بنابرین قول اهل تواریخ مخالفت نص کتب نیست از را را بالکسر و تاید و ال جمله پایا آوردن و بالفتح
بالفتح حکما و هر سپید روی از گرم و جوانمردی و روشن تر و ماه و گاو و زشتی از را را بالکسر و تاید
رون چرخ و شکوفه آوردن و دخت و گیاه و بالفتح شکوفه و همچنین از را را جمع از را را از را را بالکسر
پادرس که بر میان بندند و شلوار وزن و پوشیدنی و عفت و پیش از و چار ترساییدن و بانگ
بر کسی زدن و باز داشتن استعاره از دخته شدن آتش و برانگیخته شدن آتش بصر و نیایش
آتش برینی و ابوی داشتن که از کجای آید و طلب آمدن یا کردن که از کدام طرف می آید قال عم
ادوار و احکم البوال فیستخرج الریح استعفا بلسن ترن چیز سے در وسط خود و بعد از ان شب

[illegible]

[illegible]

شیر و شستن آن را چاره و آلوده شدن و باز زنده شدن انحصار فشرده شدن انحصار بر آمدن
 طهارت کافتن شدن انحصار شکسته شدن انحصار ریزانیدن آب و چکان در میان شدن انحصار
 شدن و موجود شدن حرف انحصار بالکسر شدن شکسته و بفتح اول و ضم سوم گاهی است اکثر بفتح
 شربت سازند انحصار کوتاه شدن انحصار خاک آلوده شدن انحصار انحصار بفتح بیگان در تمام قبایله است
 ما به کون و بانگ بر زدن انحصار زشت تر انوار روشنی با و تنگ و نه انحصار اول جمع نور انحصار نور
 بفتح نور انحصار یاری کنندگان انحصار بالکسر و ان کردن آب جز آن و فراخ کردن گدازگاه و آب باشد
 در روز کردن و در خم فراخ زدن و نیزه و با بفتح و بیها با بفتح غلما و از لغات بسیار که یکی از جمیع
 و فانه سوداگر که در و متاع حیدره باشد جمع نیز بالکسر و بی است بر تخ از انحصار است محمد بن علی الانباری
 بت لبراق لدر جای خرمن اناد و جمع و شهری است و شام و نادر و ترا و تارزه بای مکان و تارک
 و چیزهای طلاق بر تقدیر اول و ثانی جمع و بر تقدیر ثالث جمع و درست بالکسر و در
 ما و سلاحا و قار خردار با و دار بالضم گرمی آتش و گرمی آفتاب گرمی نشیمنی انحصار غش گفتن
 ر باطل و سباح کردن و باطل کردن حق انداز بسیار گفتن اصرار بفریاد و در آوردن سنگ
 و نماز و ترک کردن و طاق گردانیدن و نه بر مکان کردن ایستادن و نگه داشتن تیار برگزیدن انحصار
 و پوشیدن انحصار با یکدیگر مشورت کردن و کار سازی کردن و فرمان بردن انحصار گران بار کردن
 و گرم گردانیدن از ششم کسی را و جو شاییدن شیر و آب و خامن شدن خراج را و تمام ستان
 بفتح و زمین دادن با و شاه کبسی بفتح خراج ایر بفتح قضیب بالکسر با و گرم با و خرد است از او
 بالضم و با و شمال بدین معنی بفتح نیز آمده

باب الالف مع الزا

را و بیرون آوردن ابریز بالکسر انحصار از ز و لقه ابر و نیز بفتح الف و د و کسر آن و ابر و از
 م با و شاهی است معروف از باد شامان عجم معرب بر و نیز البوز بالضم جستن آمورده
 و دیدن انحصار شتاب بگشتن و مجرد نمودن اجلا و از سرعت رفتن انحصار بگشتن
 جزا و در و دیدن گشت فرمودن و بر بردن آمدن بشم اجتر از و در و دیدن گشت و دیدن
 هم احراز استوار کردن و جمع کردن احتراز بر پنهان کردن و خود را نگاه داشتن احتیاج
 دن احتیاج به حجاز رفتن و غوطه بر میان بستن احتراز بریدن احتیاج به بر سر بای شستن و فرا
 دن و خوشن شدن و فی الحدیث عن علی عم: اذا حلیت المرأة فلتخضضه تصام اذ است

باب الف مع السين

ابن بالفق با کسی در شتی کردن و شکستن فتوار شدن ابلاس نایب شدن و بریده حجت شدن
مکین شدن المین ایستاد حجت و نام شیطان ابلاس را کردن ستور آب و بس پس گفتن نادر را
وقت دو شدن ابو قیس کویت بکه و در سال نام انگری است از بنی ندرج که اول دران کوه
خانه ساخت و این کوه نام او مشهور گشت و تیر قلعه است از اعمال جلب ابو قایوس کینت نمان
بن نذر اجراس او از کردن متعار مرغ در وقت خیری خوردن و آواز کردن مرغ بوقت تیر
که شق و آواز ز نور و آواز کردن حاوی در حدی تا شتر راه رود و آواز نرم کردن اجلاس نشان
اجلاس بالفق گوناختل اس خود را از خیری نگاه داشتن و در شب گو سفند و دیدن اجراس
بجای مقیم بودن احساس دیدن و یافتن و دانستن و تیار چار و آواز کردن و یال اسپ را شانه کردن
اجراس بالفق نگه از هیچ کس نترسد و دلیر احساس وقت کردن خیری و در بند نگاه داشتن و بستن اسپ
را جانی و در راه خدا احتیاس باز داشتن و باز داشته شدن و باز آیدان بول احساس جای سخت
و مرد دلیر و جنگ و دریدن احتیاس را بودن احتیاس نگه کردن احتیاس پس بودن و پس
بر داشتن و پس خیری پنهان کردن احتیاس خوار و زیون کرد آیدان و خوار و زیون یافتن کسی را
اجراس بالفق نگه و لین اخرین شیر سینه چل احساس کوه بی صدا آتش تشدیدین زیون ترا تا کار
و آب حوط خوردن احتیاس باز داشتن خیری که از دی خلاص یافته باشد احتیاس بجه انگ کردن ابرار کار
باز گرد آیدان احساس با کسرتیج و اصل نیک آری بالفق و کسری مخف و کسری و تشدید از رگ و دلیر
چاهیت پدینه اروس روشن و صاف و صیقل زده و آقا قوس کوز پشت شدن آشناس شوگر ققین پیر
استرا بالفق بنیاد احساس بختین جمع احساس بختین بنیاد و اساس بالفق جمع احساس بالفق
درخت موزا و آگوند عصای موسی حسرم از ان درخت بوده بقیه خاکستر درخت ان
و بقیه غسل که در خانه گیس انگین باشد و نشانه های سدا و گور و پیر نشانه خفی احساس
حرکت و تشدیدین و مشهور شمع است بنیاد و اصل بر چینه احساس آفتاب ناک شدن روز
اشوس شماع و آگینه گوشه چشم نیک و آگینه طلسم سدرخ بسیار امل و گرگ و نیزه
یعنی سدرخ نیزه رنگ و بوی از جامه و جامه ساره و کله درم به سکه اعتداس شب گردیدن
از برای در و دید کار احساس انگه و آواز شدن و دروس شدن و سود کردن جماع کردن گردن
شب فرو آمدن و بالفق زنان تازه شوی کرده و جمع عروس بالفق احساس آب فرو رفتن افلاس

بزرگی است مشهور و تحقیق آنست که اویس اگر چه بصورت صفتی تصفیه است اما بمعنی تصفیه مراد نیست و بمعنی گرگ است مراد آن اویس و حسن بافتح جیم خبری اندک و باضم ر و ز گار و همیشه و هرگز ابلاس است شدن پوست خندیدن و رازگفتن ابلوس است تنگ آید پس و لیس است کجاست دل گرفتگی نرس قال الله تعالی لا فادح من حقیقه انیاس خود گرفتگی و لنتن و شنیدن و دیدن ابرو زرد و شدن برگ درخت و در تنگ شدن و در تنگ گیسویت که در بین می باشد و بدان رنگ زرد می بیند جامه را ایاس بالکسر فومید شدن ایس بافتح فومید شدن و آن مغلوب یاس است و بمعنی بودن و وجود نیز آمده خلاف لیس ایس بالمد و کسر یا فومید یا یوس بمعنی فومید احتمال در کلام عرب نیامده چه این باب متعدی نیامده ایاس فومید کردن

باب الالف مع الشین

ابرش بافتح اسپ که بر اعضای او نقطه ها باشد بزرگ مخالفت رنگ اعضا و لقب خندیدن است و آن ابرش بود بواسطه هایت ابرهای ابرش می گفتند ابریه ابرش مرع است رنگا رنگ و لون ابرش برای گرسین آمده شدن و زاری کردن به کسی اجتنابش گرفتن و گرفتن فومیدن حسن بفتحین فتنه بدین مرد درشت آواز ابرش نیم گرفته اجتنابش تشک یافتن بگردن راز شکم مادر و تشک شدن بچه و تشک شدن دست و طلب کردن چنین و جمع کردن آن اجتنابش گرد آوردن و چنین گیاه احمق است را نیدن صید را و در میان گرفتن خبری را احمق است بر او فتنه و تشک کردن و در خوس باهم و همچنین استخاش احمش بافتح باریک ساق احمش بافتح سو سار و دینار درشت مهر احمش بافتح و انون نیکار دارد احمش باضم دم از برین و از قبیل های متفرق احمش سبک را خراشیدن احمش خرد چشم و ضعیف بصر و کسی که در تاریکی تهریزد که بر روشنی و لقب سبک از آنکه خوبی احمش کبیر شاد و بی هوید و دوم فتن و وسط معا صیر و سوم ضعیف شاد و سبویه او مانع حیران کردن ارمش فرود باریدن و بون و تشک بچکان ارمش لرزاندن ارمش لرزیدن ارمش سبک بیکر زدن سبک و مجروح شدن آن در رفتن از تپاشش نیکو شدن حال ارمش بافتح اختلاف و خصوص و برانگیزتن فتنه و تشک و در بیت جراح و تحقیق مقدار و دست آدمی که برابر قامت آدمی است و همچنین فارسی است ارمش بالمد و کسر را و کوهی است و نام جلالیت مشهور در عجم که بکلت تبری ساخته بود که از شهر کرمانه خفت بر و رسید و در میان سافت بسیار است استخاش را خور

شدن و در میدان و گریه شدن و گرسنه شدن استنشاق کسی را غایت و ناله است شمع در آتش
بالقاع نشادی کردن اطرو و شش باطن که اعطاش نشسته گردانیدن اعشاش بمنزل دیگران فرو بردن
ناجای برایشان تنگ شود انداختن کوب چگانه انداختن طعام اندک برای عیال یا برای فروختن
آوردن آغوش آنکه از چشم او آب میزد و بکبت بیماری و لقب عالمی مشهور که او را سلیمان بن محمد گویند
اعطاش تاریک کردن و تاریک شدن شب و تاریک کردن چشم اعطاش ضعیف چشم آغوش
مانند پیاده رفتن آواز با آستانه و غیبت کسی کردن و گشتن آغوش دو دزدان دست بر زمین
بسترون و گسترده شدن و پیرون آغوش کوشیدن بقصد کسی و عیب و بدگویی کردن الماش بر سر پائین
اوده شیر بسین آغوش بر بودن و ستاندن همایش سوختن آتش و گریه یا چیزی را آتش سوخته شدن انفاس
شب بر چراگه آغوش کوفته و سپلی ثبات آغوش شب بر چراگه آغوش چار و ابلی شبان و ازین بر خاسته
شدن موی آغوش صورت بسته شدن و خارا زدن بیرون کردن و دست بر زمین زدن شتر ناسنگ پا
خار یک در دست او باشد بیرون افتد و برگردن موی چنه آغوش بلند شدن و نیکو شدن و برخاستن المکاش
شتافتن آغوش بیای و نقطه ستمدن و گریه آغوش چنه آغوش بفره پس ماندن آغوش مردم فرومایه و بیخیز
از بطلان آغوش زیوان و فرومایه آغوش گزشتگان آغوش فرومایه و زبون گشتن و باز گردانیدن
سهم بر باده و آن نیروان سهم قراح است آغوش اند و کمین کردن در مابین و بی نوش
شدن و گرسنه شدن و بی گیاه و مردم بافتن زمین و شهر را آستانه رو بایندن

باب الف مع الصاد

ایر ص پس و سام ایر ص و زرع بزرگ باشد که بپاری آرا آفتاب پرست و حربه گویند و بخت
که از آن مرده گویند و بخت قتال است اثر اص محکم است و اگر دانیدن و برابر کردن اجاص
بالک و تشدید جیم آلو و این موی است چه در کلام عرب جیم و صاد جمع غنیمت و حصص حصه دادن آغوش
تنگ چشم و نام کسیت اجاص نیک چشمان و فرزندان کسی که سسی بود با حوص حصص بجای عمل
و تشدید صاد و موی خیر و آنکه موی سدرین ریخته باشد بعلت خاصه که از آن موسی سر بریزد و اخلاص
پاک و خالص کردن و دوستی و عبادت و طاعت بی ریاضت و سمحت کردن و دین بی ریاضت خالص
و ایضا و خالص شدن بیک چیز و خاص گردانیدن اجاص باریک میان و میان گفت پایی که
بر زمین نیاید از خاص از آن کردن از خاص بر جهانیدن و بیانی و دشمن کردن و کود و پود و آغوش
شتر از شخص از آن خسریدن استخلاص رانی حین و خالص کردن استخلاص از آن

شماره و از آن خریدن مستحق خاص طلب قصاص کردن استیصال با کسب در ستان خیری را
و بیرون کردن کسی را و برودن و رسیدن بوقت سفر و گذشتن تیر از بالای نشانه و غیبت کسی کردن و
بالفتح ششخصا اعتیاض و شوار شدن کار بر کسی و باز نگرفتن پیش و نافه و جز آن و بی طاقت شدن مایان
یا شتر باده از جاج احوال و شوار کردن کار بر خصم انحصار در گله گیران انحصار غم و غصه
خز و ن و در گله گرفتن انحصار بین اقراض وقت کاری یافتن اقراض وقت چیرا چشم داشتن
اقصاص کاویدن و پرسیدن انحصار با نفهمتن کاه و فرغ سنگسار قصاص بعد کردن چیزی از
خیری و بیرون کشیدن انحصار بیرون گرفتن چیزی را و همچنین استقصا استیصال بنون شکار کردن
و کسب کردن انحصار روایت کردن سخن و از بی رفتن انحصار کشنده رگشتن و استیصال شدن گوشت
و اسب و مانند آن و برگ نزدیک شدن و برگ نزدیک گردانیدن کسی را از بیماری زدن انحصار
چیز را در حال گشتن بر جای خود اطلاق فریب شدن شتر در تابستان و کوهان شتر پیدا شدن استیصال
بچاره کردن کسی را و کاری انحصار برود آوردن روده و پریش آوردن استیصال کشیدن مهر
کسی را بکشد داشتن استیصال گم کردن و کم شدن اندلاص از دست لغویدن خیری و اقامت انحصار
کسب و عیناک ترا و قص کوتاه کردن و چوب ریزهای شکسته و مال و افزونی نقاب که بران افزونی زکوة
و حبیب نشود ایتقان کلاه گردانیدن گردانیدن و خشنیدن زمین پیدا شدن یا خشنیدن کشت

باب الالف مع الضاد

ابض بالفتح بطن سردست شتر بر بازو و دواست از زمین بر ندارد و کشیده شدن عرق النساء و بالضم نرگا
آباس بالمدح مع مضیاض سپید شدن انقباض شستن آبض سپید و شیشه را باض با کسب بیانی که بان است
شتر بر بازو و دواست از زمین بر ندارد و بالضم نام بیانی و با کسب و تشدید یا نام شخصی و با بخت گردی از خوار منسوب
بران اجباض غالب کردن و رسانیدن و شتابانیدن و بچه افکندن شتر احراض بیمار و لاغر گردانیدن شتر
کسی را و بد زنا خلف فرزند شدن و بالفتح فروغ ضعیف که کار را نتواند کرد اجباض بیای موحده تیر از الماع در گله ازین
و حق کسی باطل کردن و آب چاه کشیدن چنانچه در آن هیچ آب نماند حمض ترش مزه انقباض زدن و افکندن کردن
در رفتن نرم تن آسانی کردن انقباض با کسب برب در آوردن ستور را و حاض باطل کردن حجت و جز آن و
مغلوب کردن و قهر و تداخض و لغو انداختن و گردانیدن آفتاب مغرب از وسط سمارت حاض سوخته شدن از درود اندو
و تباه شدن جگر و دل و غیر آن و نافه کردن کسی را از سیاح سختی بفریقن و رگم شدن تعلیم از کائنات معین
بیم در شکم دارد و بزرگ شدن بزرگ شکم دارد و همچنین از کاس و مضطرب کردن و در کلاه و در کلاه

15

و اگر نه هم کردن همچنین تفتیش ارساق نیز نگه کردن و گردن دراز کردن آهوار ملاق رسانیدن بجای دیگر
 دیگر و تأخیر کردن نماز را بوقت نماز دیگر و تکلیف کردن و شتابانیدن و بر دشواری و سختی و دشوار کردن ارقاق
 تنگ کردن و بنده گردانیدن و نیکو کردن سخن ارقاق بر مرقع تکیه کردن و بر مرقع یعنی نماز را بش تکیه کردن
 قوله لکن کسنت مرقعاً ارقی بفتحتین بخوابیدن و به تشدید قاف باریک تر و شفاف از رقی که بودیم و چیز
 مانا از لاق اغراضیدن ستون بود و پراگندن نامة از ملاق بپاک کردن اسحاق و دور کردن گشتن شدن
 جابه و ساییده شدن دشت شدن پستان از شیر و بر سینه و شکم سپیدان آن نام پیاسیری است و این هم می است که
 عرب کلام خود آورده و اسحاق یعنی مصدک تصرف است و معنی اسمی غیر تصرف و اگر معنی اسمی نیز مبتدا نقل از
 مصدک گشتن تصرف باید خواند چرا که معنی خواهد بود استیفاء را ندن اشرق و در دگر گوش فرا داشتن استیفاء پیشی
 گرفتن و دیگر گشتن انداختن استر زاق روزی خواندن استطلاق رفتن شکم استعراق همه را در گرفتن و
 تمام توانائی خود کاری کردن و غرقه شدن استلحاق دعوی فرزند کردن استتساق آب و هوا یعنی
 کشیدن استسطاق سخن گفتن خوانستن و از کسی سخن بیرون کشیدن استیفاء فرا هم آمدن و تمام شدن
 و راست شدن استساق استواری خوانستن و استوار کردن استیفاء توفیق خوانستن استحقاق
 سزاوار شدن اسسراق تنگ شدن و به بندگی گرفتن استرقاق باریک شدن اشرق بهر
 و بیای مطهر عرب استبره اسبق بالفتح پیشتر اشرق روشن شدن و درخشیدن استساق مطهری
 کردن و ترسیدن استیفاء آرزو و نداشتن استساق گرفتن کلاه از کلاه و نیکو گرفتن و بهریم و جز آن
 نگاشتن و سخن را به چپ راست بردن و در خصوص بی قصد و به چپ راست رفتن و در آنحال سخن
 بالضم وقع شبن مشد و صمغ و ختی است که مانند است چنان از روی شکل و بفتحتین و تشدید قاف دشوار تر
 اشرق فراخ و دهن صمداق کابین زن کردن صمداق سیرانیدن و بهوش کردن اصفاق
 مع فراز کردن و فراز آمدن مردم در کاری و گو سپند را یکبار و دو بار و سه بار صطفاق بهم واکو رفتن و چسبیدن
 و رخت از باد و آب بهریم از رخصه و آواز و دادن چیزی ضمیق تنگتر اطراق بجا ریت دادن بر تر بر سر کفنی
 و خاموش بودن و سر و پیش افکندن و رفتن بیشتران در پی یکدیگر و فرار آمدن اطلاق از بنده ها کردن و
 کردن و کشان و گفتن و شکم را ندن اعتساق آزاد کردن اعراق بیخ و در شدن و بیخ بزرگین فرو بردن
 و رخت و لعراق رفتن و آب اندک در شتاب و بفتحتین اعلاق در پیرایه آوختن و ناخن و در پیرایه
 فرو بردن و چیز را علاقه کردن اعتساق با کسر فراخ رفتن و گردن بند و گردن کردن و
 گردن بند ساختن و بالفتح گردن ما و بزرگان قوم اعتساق دست بگردن همه گیر کردن

و بگردن گرفتن کارهای اعلیٰ عاشق شدن بچیزی بسته شدن با عقیاق باز داشتن اعنق بافتح و باز کردن
و چیزی که بند باشد و سگی که در گردن او علاقه باشد اغراق عرق کردن مساله کردن مکان خست کشیدن
اعلاق در بن افق بالفتح رقت و بغایت کیم شدن پوست را باعث کردن و فتمین کرانه آسمان
بر کرانه که باشد افراق از هم جدا شدن افیق بفتح منزله یکسره فاقوسی که باعث اتمام نشود باشد افلاق
بالکسر چیز عجیب آوردن اعلیٰ بالکسر به آرام کردن افق بالفتح دیوانه کردن و رفع گفتن و بالکسر کر
و بالکسر شمع لام شد و رفته الاق بالکسر در رفع گفتن و برقی که در روع و رخش و باران و باد نباشد و انهم
کوبی است به محو و بالفتح و تشدید لام در روع گواحق در ساینده و در رسیدن و به آخر چیزی پیشین
و پیروی کردن و چیزی به پیشین چیزی و چیزی و بستن و در رسیدن الزاق و الساق الصاق
به چیزی به چسبیدن و چسبیدن الزاق و التساق و التصاق به چیزی به چسبیدن اطلاق
در ویش شدن و در ویشی احمق بالفتح سخت سپید الفق بفتحین نشاد شدن و بغایت خوب شدن
نقیق بفتح منزله و کسرون خوب و عجیب اطلاق به سخن در آوردن التفاق به چسب کردن چیز را و
برواج رسیدن باز آمدن و در ویش شدن و آخر شدن مال قال الله تعالی بخشیة الاتفاق
السحاق سائده شدن محرق دریده شدن اندفاق رسته شدن و بر بستن آب و انباشتن
انطلاق فتن انطلاق شگافه شدن انملاق دوستی نمودن و چایلوسی نمودن لطف
نمودن و هموار شدن و خلاصی یافتن السیاق روان شدن اندفاق شگافه شدن الشقاق
شگافه شدن الفتاق و اشدن ابر و شکافتن شدن اوق بالفتح گران شدن بوزن و
و گزافی او اراق خاکستر رنگ و سالی که یاران در وینار و اوق موفقی تراشاق استوار بستن
و استوار کردن نهاده استوار گرفتن ایراق برگ آوردن خست

باب الالف مع الکاف

احشاک از ابر بر میان بستن و استوار کردن چیزی و فرا هم بستن لبست و ساق خود بقطره و لبست و ساق و بهم
شدید گفتن احشاک استوار شدن خود را به گناه را به آزمودن و ازین بر کردن و غالتن و درین و درین
است و شربستن به نارسائی آن رنگ و لایحه پوشیده گویند قوله تعالی لا تشکرن ذریعة اشکاک خوشترین به چیزی و در این
و کاویدن با کسی و را کس به یافتن رسیدن چیزی و رسیدن کود که بلوغ و دیدن و رسیدن بیه و خبر آن او را ک
بالکسر و تشدید و ال مفتوحه و را حمله مضمومه هم دیگر رسیدن و اصل تارک بود و قال الله تعالی حتی اذا کونوا جمعا

اروک با نفم فرشتگان با اسب است اریک با نفم نام وادای است ارک با نفم خوردن تنه است
 ارک و تقیم بودن بجای و تقیمین بسیار شتر از خوردن ارک و تقیمین نام وضعی است ارک با نفم در
 است شور که از آن سواک سازند و باره زمین وضعی است لفره و کوسی است بشهر مرز ارک تقیمهای
 آراسته جمع اریک است هلاک و آوردن چیزی در چیزی است سواک کردن است ارک طلب دریافت چیزی
 کردن است سواک که جنگ در زدن است هلاک نیست کردن است سواک با کس و بخار شدن درخت و غیر آن با نفم
 خار با جمع شوک با نفم شراک شریک آن درون باشد و ابناء کردن با کسی و با نفم ابناء از آن جمع شریک است
 ابناءزی کردن است سواک بهم و برتن صطکاک بهم و اکوفتن خجاک خدایند انعتراک جمع شدن افکار
 جدا شدن افکار با نفم بگردانیدن باز گردانیدن پذیرفته شدن است ابناء از آن ابناء و بر وفی ناسیدن با کس در
 گفتن و دروغ بستن دروغ افکار دروغها افکار با نفم و تشدید فاد و غوغا گو گو با نفم بسیار شدن
 و پیغام مساک و ایشان و نگه داشتن و چنگ در زدن و باز داشتن است سواک چنگ در زدن است سواک
 کیستن املاک با کس است دادن و خوار کردن چیزی کردن و نیک شدن آوردن با نفم مکه و یاد شا با جمع
 و ملک و ملک و جمع ملک یعنی شسته گویند آنک با کس و ضم نون اسر و قطعی و برین وزن در عربی اسمی دیگر
 مفر و غیره است ضم شین نشدید و ال نیامده چرا که این صیغه از بناهای جمع است چون اکلیم و الغم انماک ضعیف
 و لا نفر کردن و معتوبت کردن است سواک حرمت کسی بردن است سواک در آمدن چیزی چیزی نهماک کوشیدن کا
 و بسالنه کردن در آن است سواک دریده شدن پرده است سواک از هم جدا شدن باز آوا و لنگ یعنی نشان

الماک با کس سواک کردن ایک با نفم پیشه

باب الالف مع اللام

الجال خیل قین کسی او خیل شدن و به خیلی نسبت کردن البسال به خواری گذشتن و گرد کردن و گرد
 داون خرام کردن و بسلا و شستن و هلاک سپردن کسی اقول تعالی ان خیل نفس با کسبت لطان با کسبت کردن
 و با نفم و این است زال صرف کردن چیزی و بسیار بکار داشتن جاسه و غیر آن در با خن و نگاه نهادن خیر است سواک
 ریشه کردن و است نمودن و انحصار زدن و دروغا با طیل با طیل البول با نفم و تشدید باد ایل قوایا له
 با کس و تشدید بکردن و ابابیل جمع قال الله تعالی طیرا ابابیل ابل کسرتن شتران واحد نادر و معتبر
 است آبان الی جمع البول با نفم بطف پسند کردن شتر از آب و باز ماندن مرد از جا صحبت تا بل همچنین
 اهل با نفم نهاده و با نفم سرو و صاحب قاصوس گوید با اهل با نفم بار دختی است بزرگ که برگ آن در برگ
 درخت کزانه و بارش ببار کنار و آن درخت عمر نیست چنان که جوهری توهم کرده است بلبل با کس

محصل یعنی پانزده شتی اسما فل پانین تران و زبون تران و شتران خرد اسیر اسل کلبیم بقیوب هم معنی
 بزبان سر بر گزیده خدا و یعنی گفته اند بنده خدا اسما عیسی نام پسر حضرت ابراهیم و او استیج بر قول صحونه
 چنان که جمعی بران گفته اند و نام پسر بزرگ نام جعفر صادق و هم و شیخ اسما عیسیه خود را بدو منسوب دارند و می گویند
 بزبان سر بر گزیده تران برادر خدا اسل الفتحین در وقت بلند غار و دینیه و مهر غار و رانه اشبال با کسر مه با کردن و بزبان
 شیر درنده و مهر کردن زن شوهر مرده با فرزندان خود که دیگر شوهر نکند و با فتح بجای شیر جمع شیل با کسر اشکال
 با کسر شوار شدن و رسیدن خرا و انگور و با فتح صورتها و مانند استفعال فروخته شدن آتش و آشکار شدن پیکر
 در موی استفعال بکار در شدن استفعال بگرد فرو گرفتن و جامه در بر گرفتن
 و بالاسه چیز بر آمدن اشکل سرخ چشم و سرخ به پیدری آهینه و درخت کنار که می گویند تینگاه
 پدید و شبیه تر و خوش صورت تر و پوشیده تر و دشوار تر اسل مشیخیم اشغل مشغول اسل الفتحین انکه است
 او شک شده یافته باشد اصل بخ و نسب اصول جمع و حسب چنان که عرب گوید بایس صل ولا یفصل یعنی
 نیست او را حسب و زبان فصیح اصیل شمان گاه و آن بعد از وقت عصر است تا فرو رفتن آفتاب
 و خداوند نسب و محکم و بخ و اراصل با فتح صل لغتین و اصل بالجمع و میس بین و ثابت را و ملاک
 و سرت و شهری است با نیش اصطل با کسر لفتح طاطویه و جای ایستادن و آب و این لغت اصل شام
 است ضلال گراه گردانیدن و کم کردن و باطل ملاک کردن و ضائع کردن و دفن کردن مرده
 اصطلال نیست شدن اصل گراه تراطلال با کسر لشدن بر چیزی و باطل کردن خون و با فتح لغت شمان
 سر او بای خراب شده و بدینا طریض با کسر و لفتح ماسجونی است مرکب از پیل و پیل و آله و غیره اصطل
 یعنی پیوه و بخت الف و کسر خایز آمده انوری گوید بخ سازی طافلی کند دیوار پاری باطلال با کسر سیاه قلعه
 و سیاه ارشدن و نزدیک شدن چیزی و با فتح سایه احوال با و از باند گریستن اعجال شتابانیدن احوال
 با کسر کار فرمودن و در کار آوردن و با فتح کار را اعتدال راست شدن و میانه شدن اعتدال یکسو
 شدن اعتدال نه بگردن و بسته شدن و پای گویند و زیان با گرفتن بوقت گشتن و نیزه و زیان
 با گرفتن اعتدال کار کردن اعتدال بجا شدن بهانه آوردن و باز داشتن کسی از کاری و علت و حسب
 آوردن بر چیزی اصل داد و منده تر و است و میانه ترا عجل مردی سلاح و ابروی باران آب کرم
 و سساک عجل تار بهیست که تنها واقع است بخلاف سماک راجع که نزد او دوست و است که آن تار بهیست
 او گویند عجل فرود آمدن و شکر که پیش کش شده باشد چنانکه مرده و زانوی او در رفتن بهم خورد و اعلان بیا کرد
 اعتدال بگردانیدن و فرو گذاشتن اعتدال با کسر کینه داشتن و فیان کردن و غنیت شکی لغایت رسیدن طعام

عجل

لا کسی با دین ده شدن مردم و گرم شدن زمین و عای و آب گرم و سوسن و آب گرم کردن سیاه و گروانیدن
 سخت گرم شدن سخت شدن و از وقت شدن آتش درواز قصب احمر ام حمر است و شستن با حمر ام حمر
 چشم ام حمر شستن و خداوند خرم چشم شدن چشم با کس خرم کردن و از ار کردن و غضب کردن کسی را و بالغ کردن
 و نلایان چشم ام حمر حمر کردن و خواب یا انزال منی خواب یعنی مطلق انزال نیز آمده حلام بالغ خرم
 و بر بارها و عظمایع علم با هم یعنی اول جمع علم با هم یعنی ثانی و ثالث خدا هم عاوم و اودن کسی را و خدمت و مردن
 کسی احرام بریدن و اینجی بر کنند و بر برون گرفتن مرگ کسی احرام بیاان بردن کاری احرام بدل کردن
 با کسی احرام گشت سوراخ کرده و آنکه سیاه و سوزن منی او را بریده باشد لقب با و شاه روم است و نام کویت
 آخر ام حمر یا زرو نام کویت است بدینیه نام مردمان طائی که باید خود حاق بود و بعد از مردن او پسرش یا جد
 خود را زانی حقوق نمود و مجروح و خون آلوده ساختند و پدر او در معنی این شعر گفت شعران نبی و لولی بالدم
 اعرف ما من اخزم یعنی بدستی که فرزندان را بخون آغشته و این عادی است که پدر نام را از خرم یعنی از پدر ایشان مهر ام حمر
 و را آنچه بران عمل است بدین و زنی و بدی او خرم فرو گرفتن سر را در کسی را و سیاه کردن سو کسی و خوردن
 چیزی بی چاییدن تا کسی دیگر و خوردن بخت نکند و لگام در دهن سپ کردن و حرفی را و حرفی را آوردن و هم
 بالغ سیاه چیده و سیاه منی و آن که از منی سخن کند او هم سیاه و سیاه رنگ نام شخصی است و اثر و نشان
 و کند و بدین است و اکثر اهل لغت بطلان تفسیر کرده اند و ظاهر است که مخصوص با هم باشد او هم بالغ نام خرم کردن
 و لغت و سازگاری کردن و تخمین کردن و نوعی است از خرم و نام موضعی است او هم بالغ کسنان خورش و سازگار
 و چای است یک منزل از کد نام زنی است و بالغ نام موضعی است او هم بالغ بوکت یا بوکت است یا بو
 در باعث کرده و طعمای نان خورش و نام اسپ است و موضعی است بلاد بدیل و اویم الارض سو زمین و اویم
 السماء بر آن و اویم النهار و روشنی روز یا اکثر آن و اویم یعنی اول چاشت او هم بالغ کندم گون و ابو ابی
 را آدم هر چه آن گوید که صاحب او بود یعنی کندم گون بود یا آنکه خاک وجودش از اویم زمین بود یا آنکه صاحب
 او بود است بالغ یعنی شزارا است یا آنکه صاحب او است یعنی الفت واضح است که آدم اسم محبی است
 و موافقت این نام با معنی از اتفاقات است او هم رشته بر انگشت بستن بخت یا کردن چیزی
 از خاص خوار کردن و خاک رسانیدن یا تساهم فرمان کردن و نقش گرفتن چیزیست و چیزی و دیگر گفتن و
 و کار کردن از کلام بر عهد گرفتن چیزی را و کرده آمدن و هم چنین است تراکم ارم بالغ بدندان گرفتن و
 سخت تافتن رسن را و خوردن تمام آنچه بر خوان باشد و نرم کردن و سخت بستن و بالغ موضعی است و طرستان سخن
 یک من نشان علم در بیان بخت خن راه بر با کند و کس اول و فتح و دم نام شهر عاد و نام پدر ما و ما و یا نام

اشخاص با کسر پیرو راندن و فدا و تدریس شدن اشخاص بجای محی فاسد شدن و تغییر شدن شیر و طعام
اشخاص بویانیدن و حرف ساکن ابوی قلم پاکسردن بطری که شنیده نشود و حرکت لب بیده شود و پیوسته
رست بگشتن و سر را بلند کرده رفتن ششم بختین نشسته بدیم بلند بینی و پیشه او خداوند شرم و سنگ صمطلام ازین
بر کندن اصحاب پاکسرد و پیش شدن وقت بریان خورشیدن و بافتن کپستاده و بر ما جمع مردم عرب صمطلام
با کسر کردن و کشتن و کشتن کسی را صمطلام بختین نشسته بدیم کرد و سنگ سخت و سنگ که در وافسون اثر نکند و
و مردی که در و امید بهی نباشد و از نهوا نفس باز داشته نشود و عظم صمطلام بزرگی است و شعله در الا صمطلام جیب
زیرا که در و قتال حرام بود و او از او خواه و او از او سلب خشنده نمی نشسته صمطلام بافتن کپستاده و بر ما جمع مردم عرب صمطلام
ضاه و صمطلام کوی است و زینبی که در و بدین مظهر واقع شده و بختین کینه و حسد و شتم کردن و صمطلام نشسته
فوزانیدن و صمطلام زبانه زدن آتش اطعام طعام دادن طسم بافتن ششم کردن و بختین صمطلام نشسته
و تهر و خانه چهار گوشه صمطلام باضم و اکسرد شدن شاش اطعام با کسر تار کشیدن و در تار کشیدن
و شتم کشیدن و در خشنیدن و ندان اعتنام با کسر بوقت نماز نشستن و آمدن و رفتن در آن وقت و درنگ کردن
و باز آمدن از چیزی و باز داشتن کسی از چیزی بعد از در آمدن در آن و گذشتن باره از شش عظام نیست کردن
و بختین چیزی و منع کردن کسی را عظام بزرگ کردن و بزرگ داشتن صمطلام بختین خشک و در زین
یا پالان نشتر چیزی سافتن که سوار دست بروی زند تانیفتد و دست بدان زدن از بیم افتادن و عظم صمطلام
چنگ و زدن و باز ایستادن از گناه و معنی عصام نیز آمده و عظام با کسر گاه گردانیدن و نشان کردن و در
باز عظم بافتن و بافتن کویها و بر تمام عظم بختین عظام با کسر عظم و ندیم بسیار شدن و بافتن برادران
پدر جمع عظم بافتن و نشسته بدیم عظام عظم بر سر بستن عظم فراگیرنده تر همه را عظام بافتن سادها عجم
با کسر نشسته کردن حرف را و عجمی کردن سخن را و حرف الهجوه حروف فطری که اکثرش نقطه دارند و آن
خط عربی است عجم آنکه سخن فصیح نگوید اگر چه از عرب باشد و آنکه بر سخن قادر نباشد عجم زانمی
که نول بالایی او سپید باشد و آمو و رنگ که در دشتین ناسر و دست او سفیدی باشد و دیگر اعضا
او سپاه یا سرخ باشد اعظم و ناتر و آنکه لب بالایی او نلگافته باشد اعظم ملاک کردن و در بعضی نشسته
و تا از آن زوده کردن و زیان کار گردانیدن اعظام غلام بازی کردن و نیز شهوت شدن اشخاص ازین
شده آنسان عجم اند و بگین شدن اشخاص غنیمت گرفتن از کفار و غنیمت شمریدن اشخاص خاموش
گردانیدن بخت و فرو مانده یافتن از سخن کسی را عجم بجای همه بزرگ گردانیدن اقدام بسوی
لو که از بریق پارچه و پنبه نهادن تا آب صاف بیرون آید و بزرگ کردن رنگ سرخ جاسد اعظام

پیکر کردن اقسام نمایان اقسام با کسر بر پا داشتن قحاح اند و قن چیری را در چیزی قحاح و آید
در چیزی و غیر داشتن و پنهان شدن ستاره اقسام در کاری پیش کسی گرفتن و دلیری کردن و فراموش
شدن و پیش کردن اقسام پیش اقسام با کسر و گند خوردن و بالفتح بخشها و سوندن اقسام بخش کردن
و سوند خوردن اقسام و اقسام با کسر بخشی از مفت بخش زمین قایلیم جمع و وضعی است بهر اقسام بالفتح نیز
قمار و قلمای قلمای تراشیده یعنی قمارها قحوم بالضم اصل هر چیز قانیم جمع و قانیم ثلث با سبطلح ترسایان
وجود و حیوة و علم است و آن را آب و این و روح القدس نیز گویند قحوم راست و درست تر از قحوم آنکه نیمه
زدان او شکسته باشد و آنکه یک شاخ او شکسته باشد اگر اقسام گرامی کردن و بزرگ داشتن و لواحق بخش
کردن و فرزند کریم زادون اگر اقسام گرامی تر و بخشنده تر از اقسام تنهای و نقطه بزرگ شکم و سیر و پوشیده تر
اقسام تنهای شانه فراخ شکم و سیر و راه فراخ و شتر فربه و یکی بن اقسام قاضی دانستند معرّف است
اقسام بشین مجیده ناقص خلقت و ناقص حساب اقسام بفتحتین زمین اشتهای بلند اقسام با کسر غلظت
شگوفه بر آوردن درخت و جامه را آستین کردن و بالفتح آستینها و غلافها پوشانده با انجام
لگام بر سپ کردن اقسام گوشت خوراییدن و گوشت دار و فربه شدن و گوشت گرفتن ستور و پود
گرفتن جامه را در سر جراحت استوار کردن و کش کردن بجنگ اقسام به شدن جراحت و پیوسته شدن
چنگ الزام لانم کردن و کاری برگردن کسی را داشتن الزام بر خود لازم کردن و برگردن گرفتن گاه
را الزام در دل انگندن و آنچه در دل افکند خدای تعالی خیر باشد یا شر اما اکثر استمال او در خیر باشد
الهم بفتحتین در و کردن و در دالام جمع الهم در ذناک الماهم فرو و آدن و گناه صغیر کردن و بزرگ
بلوغ شدن اقسام بقره کردن و فرو بردن چیزی را اقسام دهن لبستن بشام یعنی دبان نیند و بوسه
دادن التیام با هم دیگر پیوسته شدن و بهم آمدن و استوار کردن سر زخم را اقسام بالفتح و تشدید
سیم آهنگ کردن و شکستن چنانچه نزدیک بدو رسد و ما در شدن و امانت کردن و بالضم اصل
بر چرخ و ما در اقسام القری که دام الطریق راه بزرگ دام الدیابخ دام الدیابخ دام الدیابخ است مغز
سروان کتاب لوح محفوظ و سوره فاطمه و آیات حکم که اصل آیات دیگر باشند دام انجاست
شراب دام القوم سه دار قوم دام بحیث علم لشکر دام النجوم کا بهشتان دام البیض شتر مرغ
اقدام بالفتح و سکون سیم حرف عطف است بعضی یای تردید اقسام بفتحتین نزد یک شدن و اندک تر
و غیر نزدیک باشد و دور و بالضم و فتح کردها و قاصتها اقسام بالفتح پیش و برگشته و پیشوایان
درا راه و راه تادمی کنسند جانب قبله و وتر و گرایه زمین و کتاب سماوی و لوح محفوظ و منظم

باب الالف مع النون

این تست کردن پیری و بالکسر لیس و لفتح اول و کسر ثانی طعام و شراب غلیظ و مطبوخ و فستقین شبنمی و میب
و کینه و کرها که در چوب میباشد و این یابن به یعقوب عم و صاحب قانوس گویند هیچ بن یابن است چنانچه
در باب یابی آید این زن به هر سه حرکت الف فتح و زاحضی که در آن غسل کنند و گاهی آنرا از من و سفال مانند
آن سازند و آب را با او ویه گرم کرده و در آن بریزند و بیمار را بدان غسل دهند و اطباء آنرا بزنگ گویند و در
آب زن بالبلبان بالکسر و تشدید یا هنگام اول پشه و وقت ابرو آن صبح و شام امیضان شیر آب
و دورگی است و پستان شتر آفتان استوار کردن آنرا بالکسر و تشدید یا کسور به بنجده شدن آنرا
بالفتح واده نرا این فستقین جمع و آب خور سرچاه و پایتیه و دوت و سنگ بزرگ سرچاه و تن بالفتح و آتون بالضم
بیم بودن بجای و ثابت شدن آتون بالفتح و تشدید تا و تخفیف نیز آید و تور گچ پز و مان پز صاحب
گوید که کش و ان خمین اشیان بالکسر آنرا بسیار کشتن و غالب شدن و دست کردن جراحت
کسی را که به تعالی اذنا اشتد و تم تشد و آتوناق اتمان بالکسر شست عدد و شدن و فدا و نند شتران شتر
شدن یعنی شتران که در پشت سر و ز میب و آب یابند و بهار کردن متاع را و بالفتح قیمت با احوال
شکم و صبر و جهان یکسای شیم احمی بالفتح بر شتر منزه آب و پیمین احمی بالضم و که قن قصار
بما را احمی بالمد و کسر و هم آب متغیر شده چیده و رنگ احمی بالفتح کینه و شتر و شتر و شتر و شتر
بالکسر اند و کین کردن و بالفتح اند و در احوال احسان نیکوئی کردن و نیکو دانستن چینه را احسان
زن و کسور مرد و شتر کردن زن و بار دار شدن زن و بار ساز شدن و استوار کردن و صبار
کردن و آفتان و کنار گرفتن احسان بالفتح کن را با احتقان خفته کردن و احتقان
بالفار گرفتن و انبرخ بر کردن درخت ایمان و قن احتقان خسته کردن احتقان
مال بخرید نهادن اجدان بالفتح و دستان مشرقان احسان بول و غاظ احقان بالفتح
و امان احتیاج ناراستی و خیانت کردن او مان بالکسر پوشیدن و خیانت کردن
و نفاق کردن و دروغ گفتن و خوار شدن قال الله تعالی و اشد الحارث انتم و نفاق
و بالفتح و فدا و بالکسر و تشدید و ال چرب شدن و روغن مالیدن و مان پیوسته شراب خوردن
او یابن بالفتح وینها و قول قناده سبقت که ادیان شش است یکی دین رحمت و باقی دین
شیطان دین رحمانی دین اسلام است و ادیان شیطانی پنج است یکی دین صابین است
که پرستندگان ملائکه اند و خوانندگان زبور و متون جهان قبله دوم دین جوس که پرستندگان

اوقاب و باد و آتش اند شوم دین منکر کن که بت پرستان چهارم دین یهود که قوم موسی هم اند و پنجم
 دین نصاری که قوم عیسی هم اند اوقان بالضم گوش و دوشتم جز و کوی است و بالکسر ستوری و اوقان و گوش
 دشتن و تیشین گوش و مرد شنود بالکسر و فتح وال و سکون نون حرفی است یعنی آگاه اوقان بالفتح بانگ نماز
 و آگاه کردن و خبر گوش رسانیدن و گوش چیزی داشتن قوله تعالی و اذنت لربها و حقت یعنی گوش دشت
 امر پروردگار را و واجب است او را که گوش دارد و امر حق را اوقین بالفتح بانگ نماز و ضامن جانی که از نظر
 بانگ نماز در آن جانشنوده میشود و موزن اوقون بالند و فتح ذال دراز گوش و بکسر فال در بان آوردن
 معرب آذکون و آن کی است زرد که در میان اذخال سیاهی است و در قدیم بل فرس از تعلیم می داشتند
 اوعان گردن نهادن و فروتنی نمودن و خوار شدن و ستافتن باطاعت کسی اوقان بالفتح رنجهارها
 اوقان بالفتح جمع دین یعنی تیزی خاطر و یادداشت اریسان بالکسر تبتن برین و بالفتح رستنا
 ارحسان استوار کردن ارتمان گرد گرفتن از زن و رختی است که از چوب آن عصا گیرند و رخت
 از زن موسی است بی فرسخ از شیراز ارحمن بالفتح نادان و کست و عنامونش آن ارکان بالفتح
 جوانب قوی تر از جوانب دیگر اوان بالکسر آستین کردن جامه را و بالفتح آستینها جمع ردن بالضم
 از مان بالکسر برینه شدن و برجا مانده شدن و بالفتح و قتها و نام زنی است مشهور بحسن جمال و رعنا
 از صبر آن آقاب و ماه اسون بالضم مزه و بوی گردانیدن و درنگ کردن و بهانه جستن کسی خود
 و روش پدر گرفتن پسرسن بفتح اول و کسین و آسن بالمد آبی که مزه و بوی گردانیده و بهانه جستن
 خلق و تفتیدن و تشدید نون سالدار ترستان بالکسر بسیار سال شدن و بالفتح و نداشتن و بالضم و بی است
 بهرات اسمان بالکسر خداوند ستور فریه شدن و فریه کردن آهن فریه تر اسکان آرام دادن
 و بی حرکت ساختن حوت را استسمان فریه شدن خواستن و روفن خواستن استسمان بگوشت
 استرمان بگردستان خواستن استعلان افکار کردن استیمان امان گرفتن اساطین طاعت
 جمع اسطوانه اسفراین کبک سهره و یا شهریت نجراسان سارون دارونی است اسودان
 خرا و آب و مار و عقرب اسمان گندم و آب آسمان بالضم و کسری است شور که چون آنرا بهوز زد
 چندگاه و وزین گذارند از آن اشجار شود که از آن صابون سازند و بدان آب صابون کنند اصمان
 نمک کردن و گنده بعل شدن و پرفتن از خشم اصمان بالفتح و به ضا و همجه کنیا طبعان خوردن
 و جلع کردن طبعان آرام گرفته شدن اعلان بالکسر افکار کردن و بالفتح چیزهای آشکارا
 اعین بالفتح اول و ثالث فراخ چشم و نام مردی است و فیم ثالث چشمان اعیان بزرگان

و شمعان و شیا و ذوات موجوده و فایع اسحوال یاران یاوران بافتح حقن گاهها شتر و کنار
آب جمع عطن بفتح تخمین انحن بفتح تین و تشدیدن آنکه سخن برین گریه اعضا بفتح شاجهای درخت
اقران بالکسر گوناگون آوردن و بفتح شاجهای درخت جمع فن اقرن بفتح و شیدن ناقه بفتح
و خوردن شتر بفتح تمام شیر که در میان ناقه است و فاسد کردن طعام و ضعیف را عقل گردانیدن خدا بفتح
کسی او بفتح تین کم شدن بفتح ناقه و پوشیده شدن چادر فقیه ضعیف را عقل بفتح فقیه ناقه شتر بفتح
بفتح شیره فخر شایسته افامین شاجهای درخت و انواع سخن اسحوال بالضم باو نه اقران
بفتح همسران و بالکسر برداشتن نیزه و نزدیک آمدن آنکه و مل سر کند و بسیار شدن خون در رگ و توانائی
و قوت دادن اقرن بفتح پیوسته ابر و اکنان بالکسر در دل نهان داشتن و بفتح نهان خانه ها
رشته ها که تن را پوشد و نگار دارد از گرمی و سردی الوان رنگها اسحان بالکسر خوش خواندن قرآن
خوشخوانی کردن و بفتح آواز با الیاسین یعنی الیاس بنیامبر و پیروان او و بعضی گفته اند که الیاس
لغته است در الیاس چون میکائیل در میکال قال الله تعالی شکاکم علی الیاسین و بعضی قرار دین آید
یاسین ببدالت خوانده اند یعنی آل محمد و بعضی گفته اند یاسین از اجداد الیاس عدم بوده و آن آیه
است بدو وجه سابق آلاء بفتح الف اول و بدالت ثانی اکنون الکن بفتح آنکه هنگام سخن کردن نشن
گیرد امن بفتح بی براس شدن امان امین بودن و امینی و زینهار امن بالمد و کسر میم امین شده
امین امانت دار و قوی و کسی که بر و اعتماد کند و از او امین باشند و بی ترس شده و اسمی است از اسمای
حق تعالی و لقب پنجم بر عم که پیش از نبوت بدان مشهور بودند و بدلا امین که معطی است امون بفتح شتر
امین بالمد گفته است که در اجابت دعا احتمال گفتنی قبول کن دعا را یا چنین باد و بدینشید میم قصد کنند
و متحان از بودن و قائل کردن و ترخن و روشن کردن و فرخ کردن حق تعالی دل را بایمان رسان
دست دادن و بیفیه در زیر سوسمار و تلخ نهادن و بیفیه در زیر خود گرفتن سوسمار و تلخ
و مانند آن امحال و در رفتن اسپه در ویدن و همان شعله در و آن کردن آب و در رفتن درگاه
و سیراب شدن زمین و گیاه و رسیدن آن بحد کمال و حق کسی را برودن و حق کسی را اقرار کردن و
بسیار شدن مال و کم شدن ثانی پنهان شدن سوسمار و رسته سوراخ خود اتمان نعمت دادن
منت نهادن اتمان بدل کردن چیزی و خوار و ضعیف داشتن و خوار و ضعیف شدن امین بفتح
و امان بضم نامه و نامیدن امان بفتح و تشدید نون مرد بسیار ناله کننده ان بفتح و تشدید نون بودن
ناله کردن و بفتح و اکثر و فتح نون مشد و گفته است که بر تحقیق کلام آرزو گاهی به معنی نعم یعنی آرزو ناله

باب الالف مع الواو

بِالْألف مع الهاء

ایه بالفتح تختین دریا قن چیزی یا فراموش کردن یا آوردن بر قوه بفتحین شهریت لغارس معرب
 کوه ابله نادان و لیم القلب باده بضم جمع انجاه بالکسر تشدید یا تسوج شدن چه بفتح اول و چه
 موصوفه بزرگ بیشانی و شیر و زنده ارجاه بالکسر پس انداختن کاری از وقت خود و اگر گاه ناخته
 داشتن چیزی اشتباه انداختن خیرے به پیازی و بوشیده شدن چیزی بر کسی اشتباه بالکسر
 مانده کردن و بالفتح ناندان جمع شبه بالکسر افواه بالفتح و منها جمع فوه و چیزهای خوشبوی که بدان
 بوی خوش را اصلاح دهند و بیکو سارند چنانکه تو ابل خیرے که بدان طعام را خوشبو کنند چون کشنیر و زبان
 افادیه جمع و صاحب قلموس گوید افواه تو ابل یا آنچه بدان بوی خوش را اصلاح کنند و قلم
 شگوفه و انواع هر جزو واحدش فوه افادیه جمع الجمع اگر گاه بزور بر کارے داشتن اکنه و الکنه
 رسیدن کنه چیزی را الیه بفتحین برگشته شدن و جمیع وزاری بسیار کردن هر کسی الیه بالکسر
 بالغ غیر مکتوب بعد لام بر سینه شده الله نام ذات حق تعالی و دیگر اسماها صفاتی خاصه مختصه
 فراموش فراموش کردن انباه بسیار شدن او به بالفتح ناله کردن و گوه نمودن او به بالفتح تشدید و افروختن

و مومن و فقیه ایم بلکه کسی که در وقت بازشتن از پیغمبر گویند یعنی پس کن

باب الالف مع الیاء

آبی باله سرگشتی کننده ابی بالفتح و تشدید یای دو نقطه سرگشتی آنافی بالفتح و یک پایا ضعیفی
پیشندید یا بیگانه اوانی نزد یگان اری بالفتح کینه در شدن و سل کردن زبور و غسل واری السحاب
باران آبی باله غشاک و شیمان و طیب اسی بالفتح همره و کسین و تشدید یا خزون اثر و تشدید
سرا عجمی آنکه تازی زبان بناتش اعاوی و دشمنان اغانی به تشدید یا جمع اغبیه بالضم و تشدید
یا و آن نوعی است از سر و دافعی و دران امانی به تشدید یا جمع اینه بالضم و تشدید یا معنی آن که
احی بالضم و تشدید سیم و یا آنکه نوشتن ندانید یا آنکه بر خلقت امی باشد که کتاب نخوانده باشد انشی
بالکسر آدمی در وی گمان که بطرف کمانار باشد و طرف چپ هر چیز و اجمعی گوید طراف است
هر چیزی و گفته است که از مرد و عضو انسان چون و ساعد و دو و قدم هر چه و انسان را در وی است
هر چه پشت انسان از خوشی است اوانی طرفها اوانی جمع اوقیه و آن گذشت ایدی و یا اودی است و
نعت یا آن اول معنی است بسیار فعال شده و تانی معنی نعت آن چه در قرآن واقع است که و کما
تقطعی ایدی معنی آن ایشان شمرند

باب الیاء مع الالف

با قلام همره و تشدید لام و بی همره معروت و آنرا قول لغانی گویند یا حمزه بالفتح فا و س که نام مع
است یا حمزه استخی گرامی نشود و آن بیت و زیبا باشد یا حمزه بالضم نام عربی که در راه نشاء باشد و
تفاوت حال پیامبر آخر الزمان صلی الله علیه و آله و سلم صومعه ساخته بود چون ابو طالب خیرت را بفرستاد
بر و بشر طاقات بهره و در گشت پاسا بالفتح و لغو سار به حمزه و بالضم متقی بنعلی بالفتح طوطی و تشدید
بای دوم نیز آمده بترام بریده ام و فرزند بی خیر و خطبه در ساله که در ایتامی آن حمد و اذاعت رسول
نباشد بدار بالفتح آغاز کردن بدار بالفتح ظاهر شدن و دیدن بخاطر کسی که خلاف است اول بدار بالضم و
فتح و ال طائفه از زندگان حق نگاه داشتند نرفت نگران غیر ابدال چه ابدال بنفقا و نگران و چون کوز را
بیم و دیگر و از سار مردم و او گیر و دار بالفتح و دال معجم نقش گفتن بر او بالضم از بیماری به تشدید بالضم
آفریدن و از بیماری به تشدید و رفتن از پیغمبر یا بالفتح بپراشونده و نام فیه صحابی است و بالضم و کسر
نیز از تشنگان جمع بری و اهل راه و آخر به راه بر یا خلاقی و یا بالضم متقی و رخ تشیی بالضم فرود
بصری بالضم یعنی است و شام بطور بالضم درنگ کردن و است کی نفیس است لطفاً بالفتح فتح گاه کردن

اسبیل که در آن شکر نریا باشد و دو کله بخار با کسر کردن و بافتن خوشتر بقیاس باندن فانی نشدن بکار
 باضم و همزه و آخر گریه با و از وی همزه اشک نخین بلار با کسر کشته شدن و بافتن از مودن آشکار کردن
 لغت و اوان و کوره سیانیدن علی با کسر پوشیده شدن و بافتن معنی آری بگو بافتن آرایش محبت
 بنابر با کسر خانه و برادران خانه و زن بخانه آوردن و بی اعراب بودن کله و بافتن و تشدید بودن معارف و احوال
 بافتن بازگشتن و اقرار کردن بر این شدن و برابر و یکسان جای دادن و بر یا و بار یا یا بجا آنگاه باقی بماند
 کسرتن و صفا موس گوید بوی یا صغیر باشد و گفته که صغیر نمیکند و از سر خبر بهام بافتن خوبی و زیبائی مضی
 بافتن آفتابین سفید پوست نام شهرت در فارس چهاردهی است و در خانه نیست و لبره که زنده اند و عبد الله
 بن یادی بوده و ایشان دو یک گندیم و سختی چارده صحر که در آن درخت و گیاه بشمار نام وضعی است میان وید

باب الباء مع الهمزة

باب در شهرت بکلب و کوهی است بجز و باب در حساب و کتاب نهایت چیزی و ابتدای
 چیزی باشد و باب الالباب سرحد است بکلیت خرز و باب بافتن و تشدید و او در آن

باب الباء مع التاء

باب در شکر شکر با صفة قوت بنیانی باز قه طلوع کتبه و زنی است از نسل عا که بهادیت یوسف
 عزم بر تبه و نفرت ای سید با صفات دراز شد با الو قه چاهی شکر که در آن آب آلوده و آب
 بر سر و بند با کوه نام شهرت بهیم و با کوه شهرت نزدیک شروان خاقانی گوید شمع با کوه شمشیر
 خواهد بود و آن کوه و زره که از راه با قه سنتی با قه شمشیر و صراط گوید باز شمشیر یا ویه صحر
 خاقان حضرت بافتن و تشدید با بریدن و تبه و البتة کبار بریدن و الف و لام مزایده است تبتات
 بافتن بریده و تشدید و زنت خانه و یلیسان خرم و صوف و یابن معنی اخیرت نیز آمده بشرق باضم آمده و دانه
 حرد که بریدن بر آید بحیله بر وزن قبیلہ قبیلہ است این از انجاست عبداللہ بن جبریل بنی قریظ بنی کعبه بنی
 هر دو با میان سر صحبت بافتن فیاض صوف و خالص کردن نسبت باضم شمران کوه بزرگ که در خراسان
 میباشد بنحی یکی و بافتن بهره و نصیب یا آیه آغاز کردن و آغاز بدو قه با کسر شمران تو درین سدا کردن
 خیر و نو که درین پیدا شد و یا آیه بافتن فی اندیشه سخن گفتن یا آیه سخن آید و فی اندیشه گفتن یا آیه
 باضم شمران یا آیه بافتن بکلیت خاله که از وی مشک سازند بر آیه شیر و غنم و غیر آن همسان هزار ورم یا ده
 هزار ورم یا صفت هزار دینار یا زرقه بافتن و سکون ال معجمه و قه راه بری و بر درق باضم هم که در راه برود
 و در قه سبد قیل معنی راه بر قیل است و صغیر گوید بدو قه بال محله یا معنی که راه بر قه و قه بان باشد

و این عربی اصل نیست بلکه مولد است بر آنکه بافتح تمام شدن و زیاده از مثال خود در خبر شدن برکت
مرغان ابی پس بزرگ که آنرا تبرکی تو گویند و با کسر جوف آب و سینته بایرون سینته و برک بافتح و درون سینته
نفتخین بایرون و نهندون شدن برآمده بافتح نیز ارشدن از عید تمام و مانند آن و باضم ترشته جوب که در
ترشدن جدا نشود پروده باضم سر پروده باضم نشو این و مانند آن که در وقت سوختن کردن بقیه پروده
باضم جابه مخطوطه ناگواری و بدین معنی نفتخین نیز آمده بر سر ته باضم و یک سنگین بر سر ته باضم و فتح نیز آمده و رانی باز
یا پاره از زبان پر قره بافتح و شست و ذال بر ته لقب علی ابن ابیطالب کرم الله وجهه که در روز خنجر عباس الشیخ
بدان آواز کرد و نیز وی است از قم بر سر ته بافتح و نشوید یا خلق پرده نفتخین نیکو کاران پروده بافتح و بی است
احمال نسبت و نسبت بدان پروده و پروده وی است از انجا است فخر الاسلام پروده و بی حساب اصول فقه فی سبیل
بافتح و فتح شدن بسمله بافتح بسمله بنده الرحیم گفتن بسمله بافتح و لیری نمودن بسمله بافتح معرب نیز باز
فشارت با کسر شوده دادن و فر و گانی و بهر دو معنی بضم نیز آمده بشا شسته بافتح کشاده روی و خوش طبع
شدن بشا شته بافتح گلوگیر شدن طعام و بی مزه و ناخوش شدن بشا شته نفتخین ظاهر پوست آدمی و حیوانات
و گیاه که از زمین برآمده باشد بصرفه بافتح سنگ سفید نرم و نام شهری است بصرفه بنیانی بصرفه
بنیانی و یقین و زیرکی و حجت و عبرت و گواه و خون بگردانده از خون که بر رسیدن تیره شکار بدان
راه برز بصفتی جمع و بسیار بینا و برین تقدیر تا برای مبالغه است کقولہ تعالی - بل الانسان علی نفسه بصيرة
و یحما عنه با کسر سرایه که بدان تجارت کنند و بهر بیاضعت باضم و الکسیر جای است در مدینه مشرفه بصفتی
بافتح پاره گوشت لطیفه با کسر امتلا و پیری شکر و مثل است که بابطنه تازیب القطنه بطالته بافتح
معطل و بیکار شدن و با کسر و لیری شدن بطالته با کسر دوست در دنی و استمر چیزی بطالته
با کسر کاسه شحم و پارچه کاغذ یا کس یا س که در آن قیمت جاسه نوشت و بطالته جاسه وصل کنند بصرفه بافتح بین
شتر جماعت بافتح زن بعلو باضم شوبران بصرفه بر تختن بعلو صفت بافتح پشته خرد بقیته بافتح ناگاه بقیته
یا بضم و الکسیر حاجت و مراد بقیته باضم زمین که محدود و مزین باشد از زمین دیگر بقیته بافتح و تشدید
یا باز آمده قال الله تعالی - بقیته الله خیر و کم - یعنی آنچه حق تعالی باقی داشته برای شما و از احرام
است بهر است بر شما ماقیته باقی ماندن و چیزی باز مانده باقیات باز مانده باقیات
مساخات صلوته است و سبحان الله و اکبر الله و لا اله الا الله و الله اکبر و مطلق عمل صالح نیز گفته اند
بقیته گاه و زیاده و تازی و تازی و حده است نه تازیانت یا کور و زیاده بکره باضم یا با
بافتح جوب که در میان چرخ و دایره میباش و سر آمده جوان بکاره بافتح و شیری و شیری

والکس شتران جوان بکته بالفتح و تشدید کات که منقطه بکته بالفتح و تشدید لام ترشدن و بالکس شتر
و مناکلی بکلمه بالفتح یا کیفیت بودن بلاوه بالفتح کند و بن شدن بلاهه بالفتح نادانی و نادان
بودن بلاهه نیز زبانی و سیدان بمرثیه کمال در ایراد کلام بکلمه بالضم ایچه کفایت کند در معاش
بایچه سختی و سنج بلده بالفتح شهر بلا و جمع و یاره زمین و یکی از منازل ماه و آن شش ستاره آفرین
قوس سینه و کشاوی میان دو ابرو و بدین معنی بالضم بایزه آمده و صاحب موس گوید بلده یاره از آسمان
خاله از کواکب میان سوز و داج و لغام که ماه و رانجا نازل میشود و گاهی از اینجا میل کند و نزول قبل ماه
و آن شش کواکب است سیر یا تارکمان بکلمه بالفتح بر دو با احتلاط زبانها و پرانگی فکرها و مقام و همه
سیاه و شدت اندوه و سوا سها و بالضم بر دو با کوزه که لوک شش پهلوی سر او باشد و بر دو
زنان نهانته بالفتح انگشت نهوه بضمین و تشدید و او پسری نهانته بالضم و کسر نهانته کرده شده و
بفتح با و کس نون و تشدید یا کعبه تر لیه نصیانه است بمعنی مفعول یعنی چنانکه بیت نیز گویند زیرا که در
کامل نهانته است نهات جمع نیت ای دختران و لعبان که دختران بان بازی میکنند بهیت بفتح
و بالضم ناگاه گرفتن در رفع هستن و در رفع گفتن و حیران کردن چنانی بهماجه بالفتح شاد شدن و غوب و نیکو شدن
بهماجه بالفتح خوبی بهیته چار یا اگر چه بجزی باشد یا ذوی حیات که تمیز و عقل بهیته باشد بهیته بالضم
بره و بزغاله و بالضم دلیر و کار سخت و لشکر بهیوته شب گذراندن بلیوته بالفتح و رانی کردن بهیت
بالفتح خانه که از چشم و گل و جز آن ساز نه بیوت و ابیات جمع و شرف و مرد و شریف و زن کردن و عیال
مرد و کعبه و گور و د و مصرع از شعر و جمع این ابیات است نه بیوت بیات بالفتح شب کردن
و در شب کاری کردن و شب بخون و نام شهر است نزدیک واسطه بهیته بالفتح و کسر بی می شود
حجت روشن و آشکارا بهیته بالفتح عبد بن و بالکسر صومعه تر یا میان بهیته بالکسر بن سپید و
سموار و بالفتح تخم مرغ و خود اهنی و نایه و میان بر چرخ و میان سرو شهر و نام شهر است و بهیته بکسر نیز آمده

باب الباء مع التاء

بث بالفتح و تشدید ثا پراننده و فاش کردن خبر و برانگیختن اخبار و آشکارا کردن راز و حال از ده و تحت بحت
یا الفتح کا و بدین سخن و زمین برث بالفتح زمین نرم بر عوشت بالضم یک بخت جمع و شریک بهیم لغت بالفتح
نیکوترین و فرستادن بیدار کردن لشکر و بدین معنی بختن نیز آمده بعوشت جمع و بالکس شریکی که خوانند بخت بهیم لغت
نزدیک بدینکه در اینجا میان و بن و خراج جنگی عظیم واقع شده بود و کسر فتح عین مجوز آمده و آن نزد جنگ
یوم بخت گویند بختا بهر حرکت مرغی است پیره رنگ که مردار بخورد و بواسطه برانگیختن

بوشت بالفتح کاویدن و بیرون آوردن

باب الباء مع ایسم

بالفتح نون معرب باوینا و فروع بالفتح وال معجمه نوعی است از ریجان کوهی که بر دامن کوه می روی
و بعضی گفته اند زره است بفتح و تشدید بیسم شگافتن شیش نیزه زدن و فریه کردن گیاه میوان چرنده را
برج بالضم باره و کوشاک و یکی از دوازده بخش خاک ثوابت بر وجه و ابراج جمع و نام شاعری است و فحش
سینه چشم که احاطه کرده باشد یا بی چشم بر سر و فروع بالفتح اول و ثانی شده که بغارت آورده اند و حرب بر دهن
است به شیر که بر سر و فروع دوم و نون ساکن درونی است معروف و مسل غم معرب بر ناکت کسب بر سر
بالضم اول و ثانی معرب بزرگ و بفتح نون بالفتح ریشه گیاهی است که داخل آن جو بشت مانند پسته و سخت و شیرین
بسیار و آنج شروخی است بفتح بسیار و اندر بفتح شگافتن شکم و انداختن در غم و اندوه و بفتح بضم و
بفتح بضم شستن شستن و کشاده شدن میان دو ابرو و بفتح بضم و بفتح بضم و بفتح بضم و بفتح بضم و
بذر البیع گویند و بفارسی باوین خراسانی خوانند و بفتح بضم و بفتح بضم و بفتح بضم و بفتح بضم و
و معرب پیشک است و دومی است بزرگ و بفتح بضم و بفتح بضم و بفتح بضم و بفتح بضم و بفتح بضم و

باب الباء مع انحرار

بفتح بالفتح باوین شاد شدن بفتح زدن بعضا و خبران و ناگاه پیش آوردن کاری را و شگافتن و
بریدن و فرو ماندن ستور از گرانی بار ابراج بالفتح زمین فراخ بفتح شگافتن بفتح بفتح بفتح
و گزند و وضعی است به بین بارج باو گرم بواج جمع و بکاری که از جانب است صیاد بسوی چپ گذر
خلاف ساج بروج رقتن آمدن از جانب است بسوی چپ و بفتح بفتح و بفتح بفتح و بفتح بفتح و بفتح بفتح و
نیاک بارج بالفتح زمین کشاده بی گشت و رفت و کار روشن و در آید و روشن آشکار شدن کار و دور
شدن و نیست شدن و سخت و دشوار شدن بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح
اولا از خبرا خام شود و از اطلاع بکسر گویند بعد از آن خلال کسب غای سمیه بعد از آن بفتح بعد از آن
رطب بعد از آن قریب بفتح وادی است نزدیک که و کوهی است براه جاده بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح
و آشکار شدن راز و بالضم مسل و ابر و اندام زن و جماع و نفس و در رسم شدگی کار و نامی از نام های آفتاب

باب الباء مع انحرار

بفتح بالفتح و تشدید غای پسیده شدن و بزرگ شدن کار و کلمه است که در وقت تحمیل گویند

و تشدید

باب الباء مع الهمزة

باب البلاء مع الذل

بدر صاحب تب گفته که در آن غسل کند شفا یابد پسند بالضم و فتح سین باشد و مرغان بحرف بسند بدل خط

باب الباء مع الراء

بار بشتید را نیکو کار سیر بالکس و سکون هنره چاه بار بالفتح و سکون هنره چاه کندن و خیره نهادن بر بار
 و زدن است و زدن از قشیر و سیر بالکس و سیر بالفتح بریدن و از رخ بر کندن و فحش بریده دم شدن و فرزند شدن
 و بی خبر شدن یا ترش شدن سیر بالفتح بسیار و کم و زمین سنگین و یک چپیده بزمین و آبله کوچک که از تن
 بر آید و بر آمدن آبله شود یا کف بر آمدن آبله و آبله های کوچک جمع شربت سحر بالضم بدی و کار بزرگ و سنگین
 و عیب بالفتح و فحش بریدن آبله و بطریقی تان کفر بالفتح و زنا و جوی بزرگ و مرد صاحب کرم و
 فراخ گام و عرق و زدن و آب دهن یا سحر یعنی آب شور و تنگافتن و گوش دیدن و فحش سر اسبه شدن
 از بیم و سیر بالفتح نوعی از بیماری شتر یا حرنادان و فون خالص و دفعه گو و فصول با حور راه
 و شدت گرمی و تیز و بوم یا حوری یعنی روز بجران سحر بالضم کوتاه گرداندام و پدر قبیله است از طی
 سحر بالفتح بخار بر آوردن و یک و جز آن و فحش کندی دهن و سحر خیزی که راحه اوتنه باشد بخار
 بالضم یعنی که از خیره و ننگ و گرم بر آید بخور بالفتح آنچه بدان بوی دهند و بخور می گیاهی است که از
 به فارسی چنگ مریم و پیچ مریم گویند یا دریا کس بر یکدگر تپشی گرفتن یا دریا بالضم شافتن بسوی خیزی
 بدر بالفتح ماه تمام و پیشوای قوم و غلام و کودک شتابنده بهر کار و طلق و نام موضعی است
 یا نام چاهی است که بدر بن قریش کنده بود و در حوالی آن میان حضرت رسالت پناه صلی الله
 علیه و آله و سلم و لشکر کفار جنگ واقع شد و نیز بر معنی بد رفته آمده و بیان آن گذشت بدر بالفتح
 تخم کاشتن و تپشی که از دغله حاصل شود مانند برنج و گندم و ماش و گیاهی که تازه بر آمده باشد و
 بر آمدن گیاه از زمین سیر بالضم و شدید را گندم و بالفتح یا بان نیکو کار است گو و بسیار خیر فامی است
 از نام های حق تعالی بار بهشتید را نیز معنی بر آمده ابراز و برده بالفتح جمع و بالکشتن و نیکو کار است
 و طاعت و قبول کردن حج و طاعت و خوشنود و شستن با در و پدر و راندن گویند و بد معنی بفتح یا نیز
 آمده و دل و خوش و بچه رو باه و مثل عرب است که فلان لا یعرف بر من بر یعنی نمی شناسد که بر را
 از خوش با بچه که بر را از رو باه یا خواندن گویند را از راندن یا بدی را از نیکو سیر بالفتح هر دو با
 نام گروهی است در مغرب زمین و نام گروهی دیگر است و عشق و بالضم بسیار آواز کنده و بالکس خواندن گویند
 یا سیر بالفتح شیر و آواز کنده و شتر سیر بالفتح بعضا زون و توابل و ریگ کردن و فرزند و آب منی و شتر
 که از دغله و توابل حاصل شود از آواز و بازیر جمع سیر بالضم تازه از سر خیز و جوان و آبله
 تازه باریده و زنا که هنوز نچه و رطبت شده باشد و بالفتح خراشیده شدن سریش پیش از نفع و بی وقت حیات خراشیدن

در نیند خدای بر شقیق و کش داون درشت نزار پیش از وقت کشتی کردن بر پیش از غیبت موده و نونین
 شیر از شک پیش از آنکه است شود دوران پیش از آنکه از اسکله آن بر کوه خوشن توفش پیش از وقت موعود است
 سر او تبادای بر غیر بسور با قسم روی ترش کردن با سحر مرضی است معروف که در وقت موعود درون نبی پیدا شود
 بوسه جمع بیشتر بخت خوردن با کلاه را و مباشرت کردن و مژده داون و کلفتن بر دشت را چنانکه بیشتر
 ظاهر شود و با کس نام مردی است و روی آدمی و کشاده روی و نام کوهی است بجز بر نام آبی است و بیکه
 بنی القلیط ظاهر پوست برداشتن و بختین آدمی و ظاهر پوست آدمی و غیر آن مراد است بیشتر و شیر خورده او و
 هو بر و بصیر بالفتح بریدن و کنار باسی و و چرم با سم پیوند داون و با قسم کنار و و طبری و پیری بر خیز
 و پنه و پوست و چرم و بدین معنی بفتح نیز آمده و سنگ درشت و بدین معنی بهر سه حرکت آمده و بضم باو
 فتح و موهی است و بختین بیتائی و دانائی و دیدن و داشتن و آنچه در دل خطر کند بضم سینه یا
 و خجهای روشن بصیر بنیاد دانا و بصیر دمی است بعمر و از اینجا است صاحب قصبه برده و
 گمانی است بطر بالفتح شکافتن چشم و با کسر باطل و بدر شدن خون و بدین معنی بظا بهر نیز آمده است
 و بختین بر شکی و درشت و حیرت و نافرمانی نمودن بوسه لغت و سخت شاد شدن و کر است
 داشتن چیز را که است نایسته باشد بطر بفتح باندی میان و و لب فرج و بطا رة آشفته باندی
 میان لب بالک اندکی در انداختن و آن را در باطر خوانند بصیر بالفتح و بکشتن خواه بر خواه ما و
 بعضی گفته اند هر چه بار بردار و بصیر بالفتح سرگین شتر و گو سپند و سرگین افکنان آن بعود با قسم
 فرو رفتن برین و بر انگشتن باران و دلیل بودن آن بر باریدن باران بصیر بالفتح آب خوردن
 شتر و بر آب نشدن از آن و بختین بیماری تشنگی شتر را که در آن میرود آب بد که تشنگی افزای چندان
 را و وقعه سخت از باران و بدین معنی بد سکون غنیم نیز آمده بصیر بالفتح شهرست میان مرآت و
 سرخس عرب گوشه یعنی حفرة مال و منسوب بدانجا را لغوی گویند و محی النسته لغوی صاحب صنایع
 و شرح النسته از اینجا است بصیر بالفتح شکافتن و فراخ کردن و مانده شدن و شکفتن شتر
 شک بدیدن گاو و کن شدن چشم مرد از دیدن و نظر کردن بر هر موضع آب از زمین و بختین
 گاوکی یا بسیار ماده یا نر بقرة واحد یا قو گازران یا شبانان و مرد بسیار علم و بسیار مال و
 درنده و گی است در گوشه چشم و لقب ابو جعفر محمد بن علی بن الحسین عم جت تاجر او در علم بصیر بالفتح
 و تشدید قاف صاحب گاو و نام گاوادی است و موضعی است بر تل عاج که در اینجا جنیان بسیار میباشند
 و آنکه و بازی است کوهان عرب بصیر گاو و آن جامه که بنگافند و بی استین پوشند و شتر موده که از سبزه آرد و آن

باسمہ الہی - مع اسعین

[illegible]

باب البهار مع الشین

باش بالفتح و سکون هزه گرفتن و انداختن کسی را بر خاشاک گسترده و غوغا و در آلودن با هم بر شین
بفتحین نشانهای خرد و مخالفت رنگ سپید و سیاهی که بر ناخن ظاهر شود و فرسایشی که غالباً دارد و گونا
به فارسی شین گویند بر آفتش نام یکی است بر قش نام دیگری است خرد و پیش بالفتح و پیش پیشش
پیش پیشین اول مردخانه روی لطیفش بالفتح سخت گرفتن و حمله کردن بوشش بالفتح مردم در هم آمیخته
او باش جمع به تقدیم و او بر با مخالفت شینش بالفتح شاد شدن و دست دراز کردن به چیزی و فراهم
آوردن کرد و آورده گشته یا نده شدن دیوه نقل شود بلا و پیش حجاز باشد زیرا که سیوه نقل و در بسیار
میشود پیش با کسر و ادجی است بره پیامه که بدین شیر است و گیاهی است مانند زنجبیل که سم قاتل است

باب البهار مع الصاد

بجوش بالفتح گوشت بن گشتان و گوشت سم شتر و گوشت پاره که در شیم خانه روید و رویدن آن بر ص
بفتحین شنی و پیش شدن بصدیص در شش و در شیدان بوضن بالضم سیوه در شنی است و بالفتح پیشی کردن تقدیم
نمودن و گفتافتن و پوشیدن و در شین در فتاحت و صحت و سرن زن و رنگ و بدین دو معنی بضم یا نیز آمده
بجوش بالضم و الکسری و تنگی و عرب گوید اقوا فی حصین یعنی بالفتح و کسر اول هر دو و بکسر فتح آخر هر دو فتح اول و کسر آخر
در افتادند و رنگ و غوغا

باب البهار مع الضاد

برض بالفتح اندک اندک داون بر وض بالضم اندک اندک بیرون آمدن آب از چشمه بضم بالفتح و تشدید
ضاد و تنک بوسه و انگنده گوشت و اندک اندک قطن آب بعضی بالفتح پاره خیزی بوضن بالفتح پیشه بعضی
بالضم و شنی پیشی سپیدی بعضی بالفتح خایه کردن مرغ و سخت شدن گردا و اما سپیدان دست اسپ و
تخمهای مرغ جمع بیضه و با کسر شیر و وزن سپید جمع بیضا و ایام بیض روزهای شبها روشن و صاف
ایام الیالی بیض است و این روزها سه نیر و هم و چهاردهم و پانزدهم

باب البهار مع الطاء

بربط سازی است معروق که آنرا عود نیز گویند معرب بر بط بکسر یعنی سینه بط زیرا که سینه است بدان بسط
بالفتح فراخی و گسترده و عذر پذیرفتن و دست دراز کردن و فراخ شدن جابر مردم و زیادت کردن کسی را
و فضل و بالکسر بضم ناکه که در بابچه گذاردند و بالکسر دست کشاده بساط بالفتح زمین فراخ و هموار و به
گسترده چون بساط و طالی و شبیه بساط جای فراخ و گسترده شود و نام هر سوم از بجز عرض و وزن آنست

استغفار نافعان با سوط در آن کنند و گسترند و نام خدای تعالی و آب و دوزخ را گاه بطول بافتح و گاه
 طائش گاه قن بر شین و کیسه و نام مرغی است معروف بطول شکفت و در نوع بافتح و برین مستوی بسیار و رنگها
 که در سر فرش کرده شود و سر زنی که بدان فرش کرده شود و با خبر و دوی است شوق از اینجا است که بن علو شد
 و حصی است با نعل و وضعی است بدینه با بین سحر و بازار که بکشد و فرش کرده شده است و بلند است میان
 مرغش و الطای که که خربست و وضعی است بقیسطنطنیه که زندان اسیران سپیدالد و لوبود و دوی است بجلال و دوی بین

باب الباء مع الطاء

بخط بافتح ریش کردن و بطا بهجه نیز آمده

باب الباء مع العين

بخط باکسر شرع مرد و از ویننده عمل که شته او کند و خوش نند و بد معنی باکسر بافتح نایز آمده و بختین و باز
 کردن شدن و بختین باکسر گلی است در پشت بخت بافتح کشتن خود را از ختم داند و باکسر قرار کردن اگر
 و گردن نهادن برای حق و نجوع باضم نیز بدین معنی آمده باجمع کشته و بیا کشته و در کشتن و اقرار
 کتده بهر باکسر نوپیدا شده و باکسر فتح دال چیزهای نوپیدا شده جمع بدقه باجمع توپیدا کشته و
 توپیدا شده و شک نو و رشی که شروع در تافتن آن کرده باشند و مرد و فیه تابع بختین ترس و فون بر و دم
 باضم و سیراغت بافتح افزون شدن و فضل و دانش از اقوان باجمع فارق و افزون از سیران بهر
 بضم باوقاف و فتح بر و دهنم بافتح قاف و دوش زنان و ستوب و کسب باوقاف نام هشتم آسمان یا
 اول و بضم بر و دینزاده بفتح و بفتح باضم مرد و طریف بفتح بختین و شاعت بدنه شان
 طعام در دهن و بفتح باکسر شین طعام بدنه گلوگیر و مرد و بفتح و بدوات و ترش روی بضم بافتح فراهم
 آوردن و روان شدن آب و سوراخ شک که آب از اینجا بیرون رود و فاصله میان سبابه و وسطی
 و باکسر پاره از شب بضم بافتح پاره نام گوشت بضم بافتح واحد و پاره کردن گوشت و شکافتن
 جراحت و سیراب شدن و بریدن و جاع کردن و زن کردن و ستوده آمدن از کسی و بیان کردن
 سخن و باضم جاع و عقد نکاح و کابین و طلاق و فرج زن و باکسر پاره از شین از سبابه و باکسر فتح
 شاد و پاره نامی گوشت بضم بجزیره که در سحر باشد و شریک و گوشت و خون روان شدن از آدمی
 و ستور باضم شمشیر برنده و جزیره ایست بعامل سببین بفتح باکسر جمع ایینه یعنی پاره پاره
 که از زمینهای دیگر ممتاز باشد بفتح بافتح گفتن و بهتان کردن که را و بجای رفتن و بختین و فرج
 در مرغان و سگان همچنانکه بلق و رسا و حیوانات بفتح و دخی که در وی بر نوع و دخت باشد و بفتح و

گوستانه درینجه که درخت غرق بسیار دارد و بلوغ با فتح زمین عالی با فتح جمیع بلوغ با فتح قزوین و درینجه
بضم یاء فتح لام شری است از منازل قزوآن و ستاره است یکی روشن بزرگ و دیگر خفیف خرد و آنکه روشن است
گو یا از کمال روشنی فروزی بر دآن و دیگر را و بعضی گویند که در صین طلوع آن زمین آب طوفان را بکام آسانی
بلوغ کرد از آن جهت آن منزل را سعد بلوغ گویند و بلوغ یعنی سوراخ چرخ و لاب نیز آمده بلوغ با فتح پیوند
بیاغ یعنی بقدر گردش برود دست پیوند و گام فراخ نهادن است در دیدن و با فتح و بضم مقدار و از آن
کردن هر دو دست و شرف و گرم و بدین دو معنی یاغ نیز آمده بفتح با فتح فروختن و خریدن اما اکثر استعمال
بفتح و فروختن است چنانکه شرف در معنی ثانی و با کسر و فتح یا جهات فاسهای تیرایان جمیع تیره با کسر

باب الباء مع الفین

نبروغ باضم برآمدن آفتاب و زندان و شتر و در حجام و بیدار بارش غم طبع کنند و بکسر غم باضم
رسیدن و رسیدن و نزدیک شدن رسیدگی و بجهت روی رسیدن که و ک بیاغ با فتح و رسیده و رسیده
رسانده شدن و پس شدن و با کسر رسیده کردن یا بفتح نیکو و رسیده و جوان بجهت روی رسیده و رسیده

باب الباء مع القاف

باشق بفتح فین معجمه بافتن شکاری معرب باشد باوق بکسر فتح ذال معجمه شیره انگور که اندک
بجو شاند و گاه دارند تا مستی آرد معرب پاوه و عاوق باوق تا کید معنی مازق است برق با فتح و شین
برق در آمدن کوب و ترسانیدن و آراسته شدن زن و بختین خیره شدن چشم و در و کون آنگو گویند
از خورون بروقه و آن گیاهی است دریم گویند معرب به برق باضم مرکبی که حضرت رسالت پناه علی
علیه و آله و سلم شب معراج بر آن سوار شدند و آن کلا تر از خور و خور و تر از استر و در برق و برق و برق
وروشی که از این چند بقاری آنرا در شش گویند و آنچه از برق و نواهی ابر بر آگنده شود از آن فخر گویند
و آنچه در رازی و فخر و از ابر و شکاف آتا ترا عقیقه خوانند بروه و بضم و خشین و در و خشی است
ضعیف که چون ابر پیدا شود و سینه که در و و ایش بر رقه بارق ابر بارق و نام پدر قبیله است
درین و جاتی است نزدیک که در برق و بسق و بفتح برسته با فتح خوار کنند برق
بساق و بصاق باضم چون بر آید و مادام که در و آن است برق گویند بصاق و باق
نیز نوعی است از رفته ترا بسوق باضم یا این دو را از شدن و رفت باسوق و رانده بالیده و میوه است و برق

رود و دوی است بدینداد بطریق باکسر برینک و مرد بسیار و مشکب و جلد که درین فریه و سرداری از
سواران روم که در هزار مرد جنگی تحت حکم اوست در فراترازان طرخان است که پنج هزار کس و در حکم او
در فراترازان قوس فتح اول و ثانی که در ولایت کس لغمان اوست بطارقه جمع لقی بافتح و تشدید
قافیه پیشه بلقی بافتح تمام کشاون و در و جتین سیاه و سفید بود و در ستور چشمه دق بافتح غلو که کلین که
در اندازند و میوه معروف که اگر از صفیق گویند و صاحب که در گوید امان گروه باشد بلور قی بافتح خیزی است
مانند یک سر ب مجر و به بندی آنرا بکلون گویند و بهترین آن بود و در ارضی است که آنرا فزون خمر اند
بلور قی بافتح مستحق و معصیت و بافتح باطل و در و جت و کسی که را زین پوشد و چرخه که در و با و موند و نوب
بلور قی شمشاد خشیما به حق بفتحین سفید می تنگ که بر پیست او می پدید آید و بواسطه از و یا و بافتح
یا سیاهی که بواسطه خلبه سودا بر بدن ظاهر شود و اول او را بقی سفید و ثانی را بقی سیاه گویند
و قسم اول شهور است و عرب بیک به حق بفتح اول و ثانی شهر است نزدیک نیشاپور و گویند که به حق سواد
است و موهنقی نیز برین قوس و جت قی بافتح عرب پیاده

باب الیاس مع الکاف

بیک بافتح برین و در قتر خیزی را و کشیدن باکاف نده بر یک لقب بفتح جیحی بن کار و اول
او را بر اندک گویند بر یک بافتح خضن شتر بزرگ با و از کلان عرب بزرگ لقب تمام الملک زیر
الملک بیک نام شهر است بشام که قوس الیاس هم در اینجا است لعل نام را بر تنه ی یک بافتح و تشدید کاف
کو قن و دریدن آن به ی کردن بیک بافتح میخ و خاص بر خیز و ساعتی از شب عطی است معروف
به یک بافتح جتن خیز بر ماده وزین کاویدن بچو تیار به پدید آید و در شدن شتر و تشدید شدن کاف

باب الیاس مع الهم

بابل یکسر بود و در شهر است نزدیک کوفه که در و شراب را بدان نسبت و مهند و اسحال خراب است بابل
دل و تن آسانی و حال و دایمی بزرگ و مرد که در زمین زراعت با و عتقا و کرده شود و فراخی پیشین بابل
بافتح به اکرون بریدن قبولی بافتح و تشدید و جدا شده از روان و بریده از دنیا و نهالی که ازین دور
برآمده باشد از آن دخت مستغنی شده و لقب میم و فاطمه نیز از غم زیر که متناوب و دند از زبان زمان
فصل و دین و بریده بود و دند از دنیا بخیل بافتح و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
بابل باکسر عوض خیزی و در و شریف کریم و جتین مرجه بجای خیزی دیگر شود و در دستا و پایا و
مفصل بابل بدک خیزی ابدالی جمع و نام حکیم خاقانی چنانکه خود میگوید و در خبر است سجده جاتیم پس من

بیهوشی بولواصلی و تحقیق ابدال و بدلان کوش به ال بالفتح و تشدید ال محال فروخته غله و طعام عامه آن
 بقال گویند بقال بالفتح و اول مور یا حقن با قول بخشنده بزل بالفتح سختی و سنگاقص و سوراخ شکار
 شراب غیر آن و صفت کردن شراب بالضم بر این کار و دندان شتر بر آوردن شتر و بزل بالضم نیز همین
 سختی است بازل شتری که در سال بهم در آید و دندان که در الوقت بر آید بسل بالفتح حرام و طلال و حیل
 کردن و تحقیق و تحقیق به پرویز و گرفتن چیز اندک اندک چیز و ملامت کردن و آب مصفر و جواهر و دیگر
 شکر باسل و دیگر شیر بسل شست روی فصل بفتحین بیان و خود آهین بطل بالفتح ناچیز و
 ضائع شدن و همچنین بطلان و بطول بالضم و تحقیق و لیر الطال جمع بطل ناچیز و فاق و شیطان بطل
 بالفتح و تشدید ال نهایت بکار و نهایت و لیر لعل بالفتح زمین بلند که یکبار در سال در باران بار و
 هر وقتی در راعی که او را آب ندهند تا آب باران سیرالش کند و نام بت قوم الیاس عمر و نام
 بادشاهی از پادشاهان و صاحب و مالک چیز و شوهر بعل بالکسر و بجهت بالضم جمع و بالکسر حیات
 و پریشان شدن چنانکه تروان دانست که چه باید کرد بعل بالکسر بازی کردن با زن و جماع کردن
 و جمع لعل و بالفتح زنی است نزدیک عفتان و بالضم کوهی است بعل بالفتح شربال بالکسر جمع
 و رسس البعل نام فرازی است از عجم که در پیشه می راکند و بنا برین آنرا در رسم بعل گویند بعل
 بالفتح و تشدید غین شتر بان بعل شتر و کوهی در پیش بر آوردن کودک و دندان شتر بر آمدن
 شور و رویانیدن زمین گیاه را با قل نام مردیت ضرب اشل بنا دانی و بی زبانی و نام پدر قبیل
 بقال بالفتح و تشدید قاف تره فروش حاشه غله فروش را گویند بکل بالفتح آرد و دست بار و حق
 شستن بقال بالکسر پدر قبیل است از حمیر بطل بفتحین تری و بکسر با وقوع لام تر یا جمع
 بلال بالکسر و چیز که بآن ترکند گور او نام مؤذن رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
 بعل بالفتح و تشدید لام به شدن از بیماری و ترک کردن وصله رحم نمودن و بالکسر بعل بالفتح
 و سکون لام کلمه است که در ترقی چیزی یا در اغراض و اضراب از چیز است بطل بفتحین بضم هر دو
 هزار و دستان و مردیک و چایک و سفر و یاد هر کار و لو که کوزه بلیال بالکسر سخت غمناک شدن
 و بالفتح شدت و اندوه و دوسوه و گرگ را هم گویند بول بالفتح شاش کردن و شاش و فرزند و عدد
 بسیار و شگفت شدن بوال بالضم مرضی است که شاش بسیار آرد بعل بالفتح نفرین کردن و چیز
 اندک و گذشتن بول بیکار کردن و شاش بے عصاره و قبی ماری بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 و پیشوای قوم که جامع نیکی باشد و نام عارفی است معروف بعل بالکسر ناچیز است به ملک ری و دهری است بکسر

باب الباء مع الميم

بهم بالفهم و سکون ذال مجهه رای و خرم در کار قوت و بر داشتیم بر هم بفتحین لال و دل و کبی و
 آمدن از کسی و کسی که باقران خود و قمار و خل نمیشود و سیوه لیت و دانه انگور که بسیار که میباید باشد
 بر یکم رسن سرخ و سفید که زن بر باز و یا بر میان بند و هر چه که دوزنک خلعت داشته باشد و اشک بر
 آینه و لشکر بر ایچم بالفصح یا و کسر جیم بند های انگشتان و نام گردی است از شیم اولاد و خطله بن
 مالک بر سامه بالکسر در می است که نزد یک پهلوی چپ پیدا میشود و صاحبش بزیان گوید و آنرا
 نشو و خوات انکب نیز گویند و عرب بر سامه بالفصح یعنی بیماری سیند بزم بالفصح بدان پیش گویند
 و بدگشت سبابه و ابرهام و دوشیدن شتر و بودن جامه لیسیم بالفصح نرم خندیدن و خنده نرم لیسیم بالفصح و
 تشدید بین بسیار تشدید و نام شخصی است بسطاطهم بالکسر نام مردیت و نام شهریت بود که شیخ عارف
 ابو یزید و بدین معنی الفصح نیز آمده و شیم بفتحین انگور ارشدن طعام و ستوه آمدن از چیزی شباهم بالفصح
 درختی است خوشبو که از شاخ آن سواک سازند و به برگ آن سوراخ صاب کنند و به هم بالفصح میان گشت
 خضر و نیر و غنیمت بفتحین میان بصرد و سطلی و در تب بفتحین میان و سبابه و قمر بالکسر میان
 سبابه و ابرهام الطبعهم بالفصح و بفتحین جبهه انحصار یا درخت آن بفتحهم بالفصح و تشدید قاف و در قاف
 تجفیف آمده و خوب درختی است که برگ آن به برگ درخت بادام می ماند و ساقش سنج است
 بطبع آن رنگ کنند و بضم با و تشدید قاف مفتوح و درخت تا توره یکم بالفصح جمع اکمل یعنی گنگ
 و بفتحین گنگ شدن بلعوم و بلعوم بالفصح جبر است طعام بلعوم بفتح با و عین و بسیار خوار و سخت فرو
 برنده و بلع کتده طعام و نام شخصی است مشهور از علمای زمان حضرت موسی عرم که آنرا بلعاهم میگویند
 و شهریت نبوای ردم و قبیل است و برین تقدیر خفصت نبوالعم بفتحهم خطی است از چهار خطله
 بهم بالفصح و تشدید بسطاطه زار های ساز و شهریت از کرمان و بالفصح یعنی بوم آمده است بلعوم
 بالفصح مرغی است شوم که آن را چنند گویند بهم بالفصح سواران و لشکر او کسانیکه هیچ چیز نداشته باشد
 و بفتحین ستور با سه فرو چون برده و زغال بهما که حیوانات غیره و اقل بزم بالفصح آلت رود و
 که بسیاری آن را گرد و گرد و سره حل کرده شده

باب الباء مع النون

بان درختی است که قد نو بان را بدان تشبیه کنند و از دانه اش روغن گیرند که بسیار نافع و خوشبو است
 آن را و بن البان گویند و بفتح بصره و نیشا بود بکران بالفصح تغییر عظیم در چهار سکه که بسیار را کسب

نعمی از جامهای ملک روم که هر ساعت برنگی نماید و آنرا ابو قلون نیز گویند بپوشان بافتخ فضل و قدرتی
و بالضم مسافت میان دو چیز و بفتح نیز آمده و شهری است بمن و دیسی است بهرات بوان بالضم و الکستون
چشمه و شغب بوان بالفتح و تشدید و اموضعی است و فارس که از جمله چهار شهرت دنیا شمرده اند بمن
بافتخ گیاهی است شبیه به بنج ترب و اندکی کجی دارد و آن دو قسم است سرخ و سفید و نام پادشاهی است معروف
و نام ماهی از ماههای فارسیان نام روزی از روزهای آن ماه بهشتان بالضم دروغ لبش و دروغ میان
بافتخ فخر و روشن شدن گفتن و سخن واضح و آشکارا یعنی بافتخ میان دوری و جدا شدن و غراب البین بافتخ
بیشتر با سرخ متعارف و پادان زانغ دلیل فراق است و بالکس ناحیه و فاصله میان و زمین و مقدار مد نظر و موی
است و بفتح اول و تشدید یای کسوره روشن بجا میان بافتخ شهر گیت نزدیک در بند از اینجا است مجری بلیقانی
شماره مشهور ربیعان بر وزن بلیقان موضعی است بمن یا بهند از اینجا است شهرت بلیقانی

باب البای مع الواو

با و بافتخ و سکون هززه مخفی و کبر کردن پرو بافتخ بیابان و در بیابان بودن و پدید آمدن بهمین معنی است
پرو بهشتین و تشدید و او پرو بافتخ کردن شکی کردن و تهر کردن و سخت گرفتن بلو بافتخ از بودن بلو بالضم
و تشدید و او پوست پوشش که پراگنده و تشتراده را که بچشمش مرده باشد بان تسلی داده شود و تشدید
و تشتر و خاکستر و نادان بهیو بافتخ خود را گاه فراخ که بر آگاه سازند و زمین سه انج و میان سینه یا فوجین
و بیستان و آرام گاه طفل از زن فاحشه پیش که در پیش خانههای دیگر ساخته باشند و صاحب محل گوید
به خانه در پیش سر که جدا گانه باشند

باب البای مع الهام

باه جماع پرو بافتخ تا گاه و بی اناریشه آمدن بله بالضم جمع البه یعنی تا اوج و فحشین نادان شدن
و معنی بگذار نیز آمده بلو بالضم مرغی است مانند بوم و جانوری شکاری که آنرا چندین گویند و مردان
سبک و بافتخ لعین و نفرین کردن بلو به بضم با و ففتح و او نام پادشاهی است از اولاد و بزم گشتی
ابو شجاع که سلاطین باله از نسل اویند و فرزندان او را آل بویا گویند و بسکون و او ففتح یا نیز گفته اند

باب البای مع الیاء

یا عطانی با فلف و شوق و تشنه است مشهور یا فی بناکنده یا و می نماز کنند و او فریاده و در
صحی و اول چیز و بادی الرای یعنی اول فکر یا فی جاوید باشند و نامی است از ناسا حتی تا باکی گریه

بالی کینه سختی باضم شترتوی بزرگ که از جانب خراسان آرند بدی بافتح و کسر و ال و تشدید یا افزاید
 شده و نخستین و چاهی که در اسلام گشته باشد بدی بافتح باو ذال و حاء و شش برمی بافتح خاک و
 تراشیدن و لاء کردن شتر از بسیاری سفر باری پیداکنده از خاک بر روی باضم نوی از خرابی نیکو
 بافتح گیاهی است که از شاخ و برگ آن بوی بافتد و از الباری بخ گویند بر فی بافتح نوعی از خراش
 بزیاک یعنی میوه نیکو و خوب و منسوب بقصه برن از آن جاست خضای بر فی تولد تاریخ فی و رشای
 یعنی بافتح شتر کردن و بزرگ شدن و از حق گشتن و گردن کشی کردن و دروغ گفتن و خرابیدن
 و شستن و نظ کردن به چیزی و شستن و بافتح و تشدید یا کینر و زن فاجره یا غی نهانده و تشدید

باب الثامن مع الاله

تیر از شدن پیرا جایی گرفتن شری بافتح یک یک پس یک دیگر در اصل و تری بود و ما خود از و تر است
 تقوی بافتح و تقی باضم بر بزرگاری لکاف و بر باضم دیگر بر شدن تلقیا باکس و دیدار و جانب
 لک و بر یکم کردن لک و اطوار باضم دیگر موافقت کردن لک و بافتح ملاک شدن لک و بر دست در و شستن
 و رسیدن غلام و دختر بیلون تقویت باضم شک سر و این معرب است و تشدید یا کینه
 برای کاری تمها و تمها بافتح بیابان که مردم در آن حیران میگردان شوند

باب الثامن مع الهاء

تا و ب او ب او ن تا و ب او ب یافتن تا و ب بلیج کردن در و ز رفتن تا و ب سز نش
 کردن تا و ب ساخته و آماده شدن تا و ب باب با کردن تب بافتح و تشدید یا و بیا ملاک شدن
 و زیانکار شدن تریب سز نش کردن تا و ب باز گردیدن و مزد دادن و خواندن بسوی نماز و
 باکس مع و بار الفلوة غیر من النوم گفتن تا و ب یک دیگر را کشیدن تخبیب و و شدن تخبیب بافتح
 گردی از قبایله حیران قبیله است این تخبیب تخیل علی بن ایطال عم تخبیب باضم و افتح گردی از
 قبیله کنده از آن گروه است کنانه بن بشیر تخیل فاک عثمان عثمان تخاب به تشدید یا یک دیگر را دوست داشتن
 تخریب باضم یک جاک کردن تخریب و بران کردن عادت کردن و موائب شدن بر کاری
 تدریب موائب کردن کسی را بر کاری تدریب زراعت و گردن تدریب بجهیدن تدریب و بنا که گردن
 چیز را تدریب باضم خاک و بافتح خاک آلوده شدن و در ویش شدن و زبان زده شدن و باکس و
 سال کسی هم سال بودن باکسی تخریب باضم تریب و تریب بافتح خاک تراتب بافتح استخوانها
 تریب جمع تریب است تریب راست کردن و بر جبهه چیز و گذاشتن بر چیز در و تشدید یا کینه و تشدید

و گشتن قربانی و راه رجب و بنا کردن و کان و یو وار یا ستون نهادن نیز و رفتن پر بار تا بنفقتن تر حسیب
 مرد با گفتن تر حسیب تر گردانیدن و رطب خوانیدن تر حسیب در غنبت و خواستش از داشتن کسی را تر حسیب
 چشم و داشتن تر حسیب نشان دادن چیزی و چیزی دیگر و نهادن چیزی بر دیگر چیزی که باینجه دیگر وصل کنند از تر حسیب
 گویند یعنی چون نکلین و خاتم تر حسیب چیزی و چیزی شستن تر حسیب تر سایندن تر حسیب عبادت کردن
 و تر سیدن سبب سبب ساختن تر حسیب ناز کردن تر حسیب صفت محبوب کردن و غزل گفتن در بیان
 عشق خود و صلیب سخت و شکم شدن تر حسیب بردار کردن و صلیب ساختن و سخت گردانیدن تر حسیب
 درست داشتن چیزی را و راست گوی گفتن کسی را و فرو آوردن سر و فرو آوردن از بالا تر حسیب
 تر حسیب بر این گفتن و بهر گوییدن کسی را کمال گوید در سر سخن که باشد از تر حسیب تر حسیب تر حسیب
 پیوندان کنی تر حسیب و شکفتن از تر حسیب و شکفتن افتادن تر حسیب شکفتن کردن تر حسیب
 پریدن شاخهای خراب و سخن عجیب را عربی کردن و پاک کردن سخن از خطا و سخن گفتن از جانب کسی
 و در کردن سخن و زشت نمودن کار بر کسی تر حسیب چیزی و پس چیزی کردن و در رنگ کردن و نشستن
 بعد از نماز برای خواندن او را و واپس نگریستن و مشردن و جفت و جوی چیزی تر حسیب
 از پس در آمدن و جستن بدینا و زنگهای کسی را و عاقبت خود به خبر یافتن تر حسیب از پس هر دیگر
 در آمدن تر حسیب از گشتن ملاک کردن و سردی کردن تر حسیب عصبه بر سر لیستن و حمایت
 کردن و یاری دادن تر حسیب بفتحین ریخ و ماندگی و ریخ کشیدن و مانده شدن تر حسیب غائب
 شدن تر حسیب غائب گردانیدن تر حسیب از شهر بیرون کردن و دور کردن و بجانب مغرب رفتن
 تر حسیب چیزی کردن کسی را تر حسیب چهره شدن تر حسیب بفتح تا و کسرام و سکون عین پر قبیل است
 و چون کسی را نسبت بدان قبیله کنند تر حسیب گویند بفتح لام تر حسیب نزدیک گردانیدن و قربان
 کردن و فوعی است از دیدن سپه آن برداشتن و نهادن بر دو دست است یکبار در میان دیدن
 تر حسیب نزدیک شدن و نزدیک جستن تر حسیب با هر یک نزدیک شدن و نام جوی است از بحرهای
 شعر تر حسیب برگردانیدن تر حسیب بسیار گردیدن و لغت در کار با کردن بخوابش خود تر حسیب
 در و غلو ساختن کسی را و انگار کردن چیزی را تر حسیب چهار گوشه کردن و نار پستان شدن تر حسیب
 لقب دادن تر حسیب لقب یافتن تر حسیب زبانه کشیدن تر حسیب با هر یک پوند شدن
 ثواب نوبت کار کردن تر حسیب و ثواب و بفتح بار گشتن از گناه و توفیق توبه دادن و برگشتن
 حق تعالی از قهر و عذاب تا سبب باز گردنده از گناه تر حسیب با بفتح و تشدید و توبه کشنده توبه پذیرنده

لویک بطشخ لاه لام خرکه تهذیب بریدن و پاک کردن و اصطلاح نمودن و دور کردن
یعنی از درخت خراب و تیز رفتن و تیر سخن گفتن

باب التامی مع الناس

تاریقه بسیار تا و ته رسانیدن لوفه باضم و فتح هنره و دال استی و تالی بیت بضم تا و تشدید بای
منقوح و مشهور به گستر است علی جانب مشرق نزدیک کشمیر که مشک ابدان نسبت دهند تا لوت
صند و قی که خیز بود و نگارند و مرده را در آن گذارند و مقصود بپاک کردن بقیه باقی گذاشتن بقیه بفتح
و پاک کردن با عاقبت بدو آنچه در و گناه باشد تباعقه بالفتح پیروی کردن بخت گفتن سخن بی دانش و
یقین به نفس بخت و اتفاق بیکیست سرزنش کردن و غالب شدن بخت بخت برقرار داشتن
تجسست برقرار بودن بخت و تا کردن تجاره با کسب بازگانی کردن بازگانی بخرجه از مودن بخرجه
پاره پاره کردن سخته بالفتح و کسر تا و تشدید لام راست کردن سوگند تجلیته شیرین کردن در لوت
و کسی را صفت کردن بختی به پر کردن درون چیزی و حاشیه کردن و حاشیه نوشتن بختی سلام گفتن
و دیرگاه ماندن و بادشاه گردانیدن تحت بالفتح جهت زیر مقابل فوق تحت بخامی عجز ظرفی
که در آن رفت نگارند و به معنی عربی است و تحت که معنی سر سبست فارسی است بختی بضم اول فتح
انانی ناگواری و ناگوار شدن اطلاع سخطیه خطا کسی گرفتار و بختا منسوب کردن بختی را کردن بختا
کردن بختا قی پنهان گفتن بختی تباه کردن و گناه کردن کسی را تذکره یاد دادن و آنچه یاد یاد
کرده شود حاجت و یادگار تذکره کلوز بریدن و تیز کردن آتش ترقه بکسر اول و فتح دوم کلیه و
داشتن در اصل و تیر بوده چون عده و صد تیریه پرورش کردن ترویه سیراب کردن و در کار
اندیشه کردن و سخن کسی بر کسی خواندن تریه بالضم فاک و دبی است مشهور از خراسان بختی بفتح
ما و جیم بیان کردن از بانی بزبانی دیگر و بانی که بیان از زبان دیگر شود تریه بالضم بود و در و دایه و در و دایه
و در نظر و دایه جو بیامی خورد و جام آب خوردن مردم از عوض دبی است بشام و معتز که بالفتح زن
سیانه قد و مال میراث خود استمن و بقیه تشریح و مرغان دیگر بعد از برآوردن بخت از آن و بالضم نام شخصی
است و بفتح تا و کسر را چیز باز مانده و مال مرده و بختین باز گذارندگان جمیع تارک ترکیه زنی که گفته اند
و مرغانی که نیا پریده مانده باشد و خود آبتین بقیه مزج و مرغان دیگر تریات بالضم و تشدید را بخت
باطل جهت تریه ترقه بالفتح و ضم حاف تخوان میان کردن و دروش بعضی گفته اند بخت کردن تریه
تریه که زنگنه دادن و پاک کردن و ستودن تسلیمه دل خوشی دادن و از دل کسی اندوه بخت بخت

تاریق

نام کردن تسبیح راست کردن و برابر کردن تسبیح بسین جمله و شین مجز و هاکردن عسل زنده را
 و نام خدا بر چیزی بیرون و دها کردن کسی را بر چیز تشبیهت پرانگنده کردن تقویت پرانگنده شدن تصدیق
 دست بردن زدن جمعیه آراسن بشکوه و آگاه کردن و ترتیب دادن لشکر را در جای خود قیامیه گذراندن
 و فعل لازم استعدای کردن تصریح برینیه کردن تصریح برینیه کردن و پیشش نمودن خوشیان مرده را
 پاره پاره کردن و پراکنده کردن و در دست است و لا یغنی فی التیارات مراد به آن جدا کردن چیزی است
 که جهت ورش زبان باشد مثل کار و شمشیر و غیره آن مانند آن جمعیه کوز کردن و پوشیدن چیزی را تحت خط
 گناه کسی جستن تغذیه خویش دادن و بیرون دادن و روان شدن خون رگ و بریدن و روان شدن
 بولی شتر لغطیه و نقشیته پوشانیدن لغت ریزه ریزه شدن لغات و بر سر حرکت دوا
 دوری بیان و چیز و در شدن از یکدیگر و معنی غیب نیز آمده قال الله تعالی ما تشری فی خلق
 اگر حین لغات لغویته نیز و دادن لغاتیه پیش کردن و پیش شدن تلاوت با کلام خدا
 قرآن و غیر آن و باضم باقی مانده از دمام و غیر آن تکلیفیه لیک لغتن در جواب باقیه چیزی پیش
 آوردن تلاوت با نفع شاگردان جمع تمیز با کسر تشبیه روان کردن کار و کار گذاری نمودن
 شتمه بهر دوای مفتوح زبان بچیدن لغتن حرف تا و کار نمودن آن تشبیه بهر سیاه و
 سفید که در گردن طفلان آویزند صاحب طرح گوید طوبار و لعودیه تباریم و تمیم جمع بجمه
 زبانی و برابر لای زین افکنان و معنی است قوله تعالی بچیک بیدانک بجمه بجای صله دور
 کردن تنقیه پاک کردن بجمه افزودن کردن و بید کردن آتش و بسیار کردن بریدن
 تا زیاده شود و آنکار کردن سخن بوجه سخن بی توته از گناه بازگشتن توقیت تعیین وقت نمودن
 توقیت اندرز و وصیت کردن توقیت والی گردانیدن و عمل دادن یکسی و پشت بچیز
 کردن توقیه پوشانیدن و آتش از آتش زنه بیرون آوردن و اراده چیزی را کردن و غیر آن
 ظاهر کردن توقیه گستران دینی سپردن توقیت باضم در حق است معروف که از برگ آن
 کرم ابریشم پرورند و آنرا بفارسیه تو گویند تشبیه آگاهی کردن شتمه بضم تا نفع یا و شمشیر
 سکون است گمان ببردن و گمان بد تشبیه بسیار با لغتن و گویند انیدن و حکم بهر سر
 لام نیست شدن و مردن شرافت بیکدیگر افتادن و نام کتابی است تصنیف عزالی در و حکما
 که آنرا تافت الفلاسقه گویند انور سے گوید کتاب تافت کلاه سدرشی شمامه بلکه شمشیر
 است در کتاب عرب که مکه مظهره و آن واقع است

باب الفار مع التار

تاریت بر غلاییدن و انجفتن و آتش افروختن تشلیت سه گوشه کردن و سه بخش کردن و سه کردن و باطله منجمین واقع شدن ستاره است به چهارم پنج که ثلث فلک است از ستاره دیگر این نظر سعادت تراش بالضم میراث تشبیهت چنگ و زدن لغت انجمن بر و ت و ناخن گرفتن و موی زمار تراشیدن و پاک کردن بدن از چرک و غیره در روزهای حج مگوشت آورده کردن تلبت و تلمت و رنگ کردن تو ریت و ارث گردانیدن افروختن آتش تو ارث از هم دیگر گرفتن توشت بالضم وخت توشت ووی است بز وای است با سفرین بنویسند

باب الفار مع انجم

تاج افستیجان بالکسر جمع تیرج خود را ارستن بلیج روشن شدن تیرج بیرون آوردن بر ستر تدریج پای پایه چیزی را بسوی چیزی بیرون تدریج مرتبه مرتبه بسوی چیزی بیرون تدریج گردیدن ترویج روانی دادن متاع و دهم را ترویج معروف و از اربع نیز گویند ترویج مرد را زن دادن و زن را شوهر جفت کردن و قرین کردن ترویج زن کردن و شوهر کردن ترویج کج کردن تفریح کنشایش دادن و از پیشواری و هم بیرون آوردن و تفریح کنشایش یافتن و از تنگی و دشواری بیرون شدن بلیج و سخن گفتن سرد شدن تفریح بر انگیزان و نامس دادن تفریح بر فاستن باد و غبار و مانند آن و اما میدن

باب الفار مع الحار

تفریح شدن تفریح پشت راست داشتن و سر فرو آوردن چنانکه زیر ترازیست باشد تفریح بالفتح فقره انجمن اندوه و پستی و بفتح اول و کسرتانی مردانک خیر تفریح را بر ابراهیم عم بقول نسایه و همور و نصین و از عم ابراهیم است و مولانا شرف الدین علی در ظفر نامه بنجای تفریح تفریح نموده و گفته تاریخ از تاریخ ما خود است و هیچ بجای محله است تفریح افرونی دادن و انکسوزن کردن تفریح افزون شدن و مهمل کردن از جبهه بکیطرف و معنی از جبهه پیشتر گذشت تفریح اندک اندک شیر دادن مادر فرزندان با دل تا انگاه که به یکیدن قوت یابد تفریح تراویدن و قوی شدن شش و سینه در رفتار با مادر و تفریح راحت دادن و جبهه گردانیدن و بنظر انگاه باز آوردن شور را شنگاه تفریح دوباره برگ آوردن و دخت و بوی چیزی گرفتن آب و شنگاه سیر کردن یا گادی کردن و راحت یافتن تفریح پهن کردن تفریح پاک کردن

تفریح بالفتح فقره انجمن اندوه و پستی و بفتح اول و کسرتانی مردانک خیر تفریح را بر ابراهیم عم بقول نسایه و همور و نصین و از عم ابراهیم است و مولانا شرف الدین علی در ظفر نامه بنجای تفریح تفریح نموده و گفته تاریخ از تاریخ ما خود است و هیچ بجای محله است تفریح افرونی دادن و انکسوزن کردن تفریح افزون شدن و مهمل کردن از جبهه بکیطرف و معنی از جبهه پیشتر گذشت تفریح اندک اندک شیر دادن مادر فرزندان با دل تا انگاه که به یکیدن قوت یابد تفریح تراویدن و قوی شدن شش و سینه در رفتار با مادر و تفریح راحت دادن و جبهه گردانیدن و بنظر انگاه باز آوردن شور را شنگاه تفریح دوباره برگ آوردن و دخت و بوی چیزی گرفتن آب و شنگاه سیر کردن یا گادی کردن و راحت یافتن تفریح پهن کردن تفریح پاک کردن

[illegible]

بیلاد کر تسهل است و آنرا تیار و تانازیز گونید و سوسیر بر آن گنجن جنک و قند و گرد و صفت کردن از طعم و احکام
 و آن تجر بافتح و تجارت باکله بازار گانی و بازار گانی کردن تا جبر بازار گان و شراب فروش و ماهر و کار می تجارت با
 و شد و جمیع و باک و تخفیف جمیع و کاج و تاجره یعنی شتر و ده که خریدار و در خریدن آن رحمت کند نیز آمده و آن ضد
 کاستن و تجر بر چرخ بر آوردن و تجر شکسته لیکن و نیکو کردن حال کسی و بی نیاز ساختن فقیر را تجر کردن کسی
 کردن و روشن گیاه بعد از خوردن و سپید شدن و برگ بر آوردن و دخت و خوب شدن حال بیمار و رسیدن سفر
 مال خود و تجا سوزی کردن بر برفی و تجر بر تریانیدن و تجر سرشته کردن و تجر سرشته شدن و گردن بستن
 آب تجر بر نقش خط بر نقش و بنده آزاد کردن و فرزند را نامزد و نیت مسجد کردن و کلام با پاک کردن از روان
 و خنجر سرشته شده و دافوس خوردن و تجر خوار داشتن و در حست انداختن و از زنده کردن و تجر و
 باجی را گفتگو کردن و جواب گفتن و تجر بر در پرده نشاندن زن و کزیت کردن و خوا بانیدن عضو و تجر ملاک
 کردن و تجر شتر نه که کردن و کلاه داشتن کسی را و تجر شتر شتر و شراب نوشانیدن و شتر مرد داشتن و پوشانیدن
 و تجر اختیار کردن و تجر پیر یان کار انداختن و بنده را بعد مرگ خود آزاد گردانیدن و حدیث روایت
 کردن و تجر پس کار انداختن و تجر پوشیدن و تار یعنی جاسه بالا و بر آمدن زرباده و جبرستن مرد و تجر
 آب تار و بر گردانیدن و تجر او فلک کوچک میان فلک دیگر تار پیر ملاک کردن و ملاک انگشتن
 بر کسی و تجر و در کردن و جاسه از کثرت ناشکاری بوی او را نشاندن کیر یا دوا دین و بنده دادن و در
 مایه کردن و بسا آمدن تر بافتح و تشدید را جاسه شدن و بریده شدن و بریدن و باضم وصل و درشته که
 سحران اندازه بناگردد و تر و باضم و افتادن از جانی خود و بیرون افتادن از خراب از پوست
 تر و جبر و تر و جبر کشاده شدن شکم بسختی و چپش شکم چنانکه خون میرفته باشد تر و میرنی و تجر و تر و
 و دروغ ظاهر کردن تر و ور سیل کردن و استخوان نمودن و تجر جادوئی کردن کسی را و تجر سحر کردن
 و تجر پوشیدن شدن و تجر بضم می اول و فتح تاهی و و م شهرت کشور از است سیل بن عبد
 و تجر و تار اول باره است که بعد از طوفان نوح عرم گذاشته اند و شتر بهر و دشمن خطاست
 چنانکه صاحب قاموس گفته می تواند بود که شتر فارسی باشد و تتر عربی و در فارسی آنرا شتر تتر
 گونید و تجر رام کردن و بی تر و کار فرمودن و تجر چرخ را بے باطل آوردن و نوشتن و تالیف
 نمودن و تجر نرغ نهادن و آتش افروختن و تجر سرخ زدن و تنگ و قیق کردن و شرباب گذشتن
 و تجر پاره درست کردن کس را و تصور پاره در دست خود کردن و بر دیوار بر آمدن
 و تجر بیرون کردن از شتر و جاسه خط بافتن و جل از پشت سحر بر گرفتن و تجر نقش کردن

بصورت درخت و از نیاست بازه مشجر نشا چتر تراش کردن و دو کس با هم نشا چتر خود را شاعر و انبوی
 نشا چتر فاسن بر میان زدن و پشت شدن در کاری کشتی و غیر آن روان کردن نشا چتر میباشند بر
 کار نشا چتر عیب کردن و بر سوا شدن رعیب نشا چتر و بر با هم دیگر ککاش کردن نشا چتر چهل کردن
 و بر بنه کردن عورت را و اشارت کردن و جمالت و شرسای کشیدن نشا چتر چهل شدن نشا چتر آشکار کردن
 نشا چتر از نیام بر کشیدن مردم و انمودن قصه در پرده گذشتن آب بر دیدن از سپان بگر و سرنامه نشستن
 و در شگاه مجلس نشاندن کسی را و پیش بند ستولستن و مقدم گردانیدن قصه در پرده شگاه نشستن و پیشگاه
 بر پا کردن برای نشستن قصه چسب کج کردن از که قال الله تعالی و لا تصغیر تذکره قصه کوی چاک
 کردن و قصه ساختن کلمه یعنی حرف اول را ضم و ادا و دوم را فتح و بعد از حرف دوم یا در آوردن
 چون بیل قصه چهل و کلمه قصه را نیز قصه گویند و این نوع در کلام عرب است و در فارسی کاف و آخر
 آوردن چون نامک قصه یا هم و با و آخر آوردن چون کویچه و با و آخر قصه و صورت کردن و آخر
 و صورتی که در چوب دگل و جز آن سازند و یا بر دیوار و غیر آن نگارند و قصه ویرجیم قصه و در دل خود صورت
 چیزی بستن و میل کردن و نزدیک شدن با قنادن قصه میگردانیدن چیزی از حال بحال قصه و انگ
 و اند و بناک شدن قصه رگزنه و آسیب یافتن و رنج بردن قصه وانه و کاه و مقادادان آب را
 بعد از فریه شدن قصه و فریاد و سحر و طایفه هر بطای معجم نشستن و یکدیگر را یا رمی اوان
 قصه پاک کردن قصه پاک شدن و سرون نشستن و خود را بازداشتن از گناه طایفه قال و اگر گفتن
 و در اصل طایفه قال گرفتن بر رخ است و آن را عرب افعال بدیدانند طایفه بر اینان قصه
 بیان خواب کردن و خبر دادن از مراد آن و سخن از کسی یا از دل خود گفتن و یکبار بچیدن
 درم و دینار بعد از آنکه به تفاریق سنجیده باشد قصه در و شوارشان کار و بعد از یعنی
 بسرگین آلوده شدن و ناپدید شدن نشان و پس عذر و حجت افتادن قصه در قصه کردن و بعد از
 یعنی بسرگین آلودن چیزی را و عذر آوردن و بعد از عذر بر آمدن کوک را و ناپدید کردن
 نشان سر و طعام جهت قینه و بنای خانه بختن و بسوی آن خواندن مردم را و زخم کردن
 گوش شتر از برای نشان قصه بر بزرگ داشتن و پاری دادن و زدن کمتر از حد عی
 یا سخت زدن و گران بار کردن ستور را و بعضی گفته اند قصه سیات کردن حکم آن مقدار
 که مصلحت وقت اقتضا کند قصه و شوارشان طایفه خوشبو شدن طایفه خوشبو کردن و اند
 قصه زندگانی دراز کردن و عمر و راز خود استن و بعد از آنکه قصه کردن و بعد از آنکه

سزایش کردن تقصیر از حال خود گردانیدن تقصیر از حال خود گشتن لغایر غیر محله گیر شدن تقصیر مغرور
 کردن خود را نفس را مالک ساختن و پر کردن بیشک و قصد کردن طاعت بریدن تقصیر بر گذشتن یکدوشیدن
 بیان دود و شیدن ناله تقصیر آب روان کردن تقصیر آب روان شدن لغایر یا هم دیگر نازیدن
 تقصیر برادر کردن سنی سخن و آشکار کردن چیز پوشیدن تقصیر روزی کسی کشودن انگیزه افکار اندیشه
 کردن تقصیر تنگی کردن در نفقه عیال تقصیر اندازه کردن و تنگ کردن و تامل کردن و هموار کردن
 چیزی تقصیر بر قرار دادن و با قرار و آوردن تقصیر قرار گرفتن تقصیر بر دست باز کردن از چوب و
 درخت و میوه و مانند آن تقصیر کوفتن جامه و کوتاه کردن مودناز و سستی و کوتاهی کردن در کاری
 و گردن بند که آن را فلاوه گویند و تقصیر با لکس نیز بدین معنی آمده تقاصیر جمع تقصیر انداختن
 بگوشه و قطره چکانیدن و قطار کردن شتر را قطار پای قطره چکاندن تکبیر بزرگ شتر و بزرگ
 صفت کردن و ضاراب بزرگی یا گردن و مانند آن بگفتن تکبیر بزرگ نمودن و گردن کشی کردن
 تکبیر بسیار کردن تکبیر بسیار شدن تکبیر مال بسیار فرو نمودن تکبیر و تکبیر بار بار گردانیدن
 تکبیر بار بار آمدن چیزی تکبیر بسیار گشتن تکبیر شکسته شدن تکبیر سرفرو و آوردن
 دوست بر سینه گذاشتن برای کسی چنانکه رسم گیران است و کفارت دادن و کافر خواندن و پوشیدن
 و دور کردن گنا مان و صاحب مغرب گفته که تکبیر معنی کافر خواندن روایت نشده و صاحب قاموس
 نیز نیاورده اما و کتب بسیار استعمال کرده اند گویند دستار بر سر چیدن و انداختن و انداختن و فراموش
 آوردن شمع و سخت بستن آن و دور آوردن چیزی و چیزی تگور دامن بر چیدن و افتادن و چکیدن
 و در چیده شدن قمر بافتح خزانة و اما باهر خداوند خزانة را بافتح و تشدید خزانة و شش
 تمام شود کسی و خون و چیزی و دل و نفس تنور بافتح و تشدید خون چیزی که در زمان نیز نیاورده
 زمین و جانی که از آن آب برآید و محل جمع آمدن آب و دادی و کوهی است متعمر رسیدن تقصیر
 رسانیدن تقصیر کاویدن چیزی و بانگ کردن مرغ شکیر ناشناس گردانیدن و احوال نیک گردانیدن
 بسوی حال بر تنور روشن شدن و روشن کردن و شکوفه آوردن درخت و طاعت شستن
 جمع و شستن کار کسی تنور دیدن آتش و نوره مالیدن بر خود تو قیصر تمام کردن حق کسی را و
 بسیار کردن تو قیصر بسیار شدن تو قیصر بزرگ داشتن و طعم شمع و آرمودن تو قیصر در دست نگذاشتن
 تو قیصر بیانی شدن و باطله شدن تو قیصر بافتح یا تو قیصر قوم و طریقه است که در آن آب خورند تنور
 آتش در آن تنور زعفران دیدن و آتش در آن در تنور زعفران دیدن و آتش در تنور زعفران دیدن

ایضاً

باب الثامن عشر في الزمان

باب التماس

باب الثانی فتح حسین

باب الحصار
تا سیس بنیاد نهادن و الفه که در قایقه میان او و حرف روی گیرن باشد و تا سیس در
آوردن کلمه است که افاده یعنی تازه کند غیر معنی کلمه اول و بدین معنی مقابل تا گیرد باشد و لهذا
گفته اند انما سیس خبرین تا گیرد بحسب تخمین و تخمین بجای محاسبه و جو کردن و خبر کردن خبر رسیدن
تخمین پنج کردن پنج گوشه کردن مدریس و سیس گفتن کتاب تدلیس پوشیدن عیب کالا بر
خریدار تدلیس چو کین شدن تدلیس چو کین کردن تدلیس باضم پیر تر اس بالکسر و تدلیس بالفهم
جمع تر اس بالفتح و تشدید را سپهر ساز تدلیس باضم بار و تختی است یا بافتلای مصری است و آبی است
از قبایه نخی است تدلیس شش گوشه کردن و شش کردن واقع شدن ستاره بیج و دوم از برجم ستاره
دیگر تدلیس محسوب و حکم گردانیدن جنگ و سفر مردار و یا هموار کردن و ندانه و یا ساقن خبری را
تدلیس بالفتح بلاک شدن و اسیر و آمدن و افتادن است شدن و بدین دوری تدلیس و از آخر
فرود آمدن تدلیس و تاریکی آخر شب رفتن تدلیس بالفتح بافلاس نسبت کردن و حکم کردن قاضی
بافلاس کس و نام قصبه است از کجاستان که آباد کرده نوشته است و بالکسر سزاده تدلیس دریان
خیزی را اول نظر احوال است و آثار تدلیس پاک کردن تدلیس و ن زدن و پوش خوانی کردن استقبال
ملوک کردن و به بازی می طرح است قد و کم تدلیس و آختن و پنهان داشتن و عیب اگر تدلیس حاسب پوشیدن

تجسس منع شدن تجسس منع گردانیدن و در حدیث آمده فابواهم بحیاب تجسس منع شدن تجسس منع
گردانیدن تجسس نام یکدیگر است و استخوانهای مرد و دواته حائض که آنها را بر کسی که از جن سر سید
باشد و به بندند تا شفا یابد تجسس منع کردن تجسس و منع کردن و دیدن روشن شدن صبح و آفتاب
رو به بلند شدن آب دریا موج و شکافتن کمان تجسس رمانی دادن از غم و آسایش دادن قوی
زنگ کردن چیزی را بپورس و آن گیاهی است که رنگش زرد بود و مانند اسپرک قوسین با طبیعت
عادت و اصل تجسس سخت بودن که گردانیدن تجسس بافتح نیز آهوی نر و بفرستی نر آنکه نماز گوید

باب التار مع التین

تالاش بکسر لام شهر است در گیلان و طاقه است در سید کیلان تجسس شاد و کشاده روی شدن
تجسس و تهر گیش و توریش بر غلانیان و دنیا و انداختن بیان مردم و در حرم انداختن بیان
تجسس بافتح بختین بیک شدن و به خوش شدن تجسس پریشان آشفته کردن آشوب شدن بیان
شدن تجسس تیشیان ساختن مزج و یکم شاخ و برگ شدن و درخت و بار یک شدن آن چنان
داشتن نان در گوشه و خشک شدن نان تجسس اسباب بخت ساختن تجسس کاویدن و
نیک بخت و جو کردن تنها جش زیاد کردن و رتبه تالی اراده خریدن تا دیگر به بان بهان
و در حدیث است که لا تأخضوا تشاروش دست بازیدن و گرفتن چیزی را تجسس
خشک شدن زمین و تنی شدن شکم از طعام و مرید شدن خالی شدن با

باب التار مع الصا

تجسس در شغف و آزاد اختن تجسس پاک کردن و دیدن تجسس میدان تجسس
داشتن تجسس دستوری و دادن تجسس آسانی کردن و خدمت یافتن تجسس استوار کردن و
تجسس و از زیر گرفتن خبر ادر و نبیستن زن تجسس به تشیه و بیکدیگر چسبیدن مردم و صفت
باز که دیدن تجسس به تشیه و از هم دیگر قضاص گرفتن تجسس بیان کردن و آشکار کردن
و پاک گردانیدن تجسس آزمودن و کم کردن و پاک کردن تجسس تیره گردانیدن تجسس را
تجسس ظاهراً کردن چیزی تجسس کم کردن *

باب التار مع الصا

تجسس حقه کردن تجسس حقه شدن تجسس بختن گردانیدن کسی را با کسی صباغی یکدیگر

نفسن در تن تحریف بر غلامیدن و گرم گردانیدن کسی از چربی مخصوص بر آن مختص و بر غلامیدن
 تعریف بنایه سخن گفتن و بین کردن چربی و فروختن کالا کالا و خوردن و پختن و خوردن
 کسی را بر کاری و خداوند عارضه شدن و چربی را بنای چربی کردن و در نیم نوشتن کتاب اینا که نکات توان
 خواند و نیم جوش کردن گوشت تعریف پیش آمدن کسی ناو کج شدن و چربی را سبب رفتن شود بر کوه
 و شواری راه تعریف یکدیگر را پیش آمدن تعریف عوض دادن و عوض کردن تعریف خشم خشم و
 خوابیدن و بار یکدستی کردن سخن را و آسان در معامله تعریف کم کردن و باز داشتن اشک و در پیشه قرار
 گرفتن شیر تعریف باز گذاشتن کار کسی وزن دادن کسی را بی تعریف شکستن خانه و بکشد
 خیمه تعریف در دزدی گرفتن زن را و ماست جدا کردن از روغن تعریف خالص کردن تعریف
 سستی کردن در کاری و نیک خدایت کردن بیمار را تعریف خود را بیمار نمودن بی مرضی تعریف بیمار کردن

باب الثانی مع الطاهر

تا بر خط انجیل گرفتن چربی را و در از زیر دست راست برداشتن چربی انداختن به شانه شانه شغل
 کردن و باز داشتن از کاری تعریف باز ایستادن تعریف برگزاف و بی راه رفتن و دیوانه کردن و یو
 مردم را قال الله تعالی تعریف اشیطان من المس خط خط جابه را خط خط بافتن و خط را نیک
 نوشتن تعریف به گماشتن کسی را بر کسی تعریف به کسی دست یافتن تعریف به فقر از زمین چربی
 بستن و شعر گفتن بر وجهی که چهار قافیه متماثل در هر بیتی آورده شود چنانکه سعدی گوید بیت
 در رفتن جان از بدن گویند به نوعی سخن به من خود بچشم خوشتن دیدم که جانم میرود و کسا قطره بریدم
 انما در تعریف خط و خط انداختن و کسی را به خط منسوب کردن تعریف تعریف کردن و دراموش کردن
 و ضائع کردن و ترک کردن و گذاشتن و در گذشتن از کسی و دور کردن نا بایست از کسی تعریف بی پاک
 کردن تعریف شادی نمودن و به نشاط رفتن تعریف به نشاط آوردن تعریف وسیع و در بیان آوردن
 چربی بدو نیم توسط میان سخن کردن

باب الثانی مع الطاهر

تعریف با دوام تعریف به پیش رویدار بودن و یکبار یاد گرفتن تعریف درستی کردن
 تعریف خشم کردن تعریف سخن گفتن تعریف بیایان

باب الثانی مع الطاهر

بسیار ضعیف یعنی بسیار زمین و ملک شدن و بیمار گذشتن قطع توانائی نمودن از خود و آنچه واجب بنا
 بجا آوردن قطع آسان کردن کاری را بر کسی و توانا کردن کسی را بر کاری قطع در دمنده شدن
 قطع در دمنده کردن و مصیبت زده کردن قطع فرو دادن اذکوه و بر آیدن بر کوه و از چیزی فرج بیرون کردن
 قطع از چیزی فرج بیرون آمدن قطع برای مجتهد رسانیدن دینی بکم کردن قطع درستی کردن و سرزنش
 کردن قطع برگشتن از پهلوی به پهلوی قطع پاره پاره کردن و گذشتن سپ و دنده از اسبان یکدیگر دادن کردن
 شعر یا چیزی عروض قطع بخش بخش شدن و بخش بخش کردن مکرر و ضو کردن متعین و باز کردن و بزرگ کردن
 دادن متعین بر خورداری دادن و بر خورداری یافتن دینی نیاز شدن از کسی متاع و شمنی و خصوصیت
 کردن با هم شروع نوع نوع کردن نوع جمع در دمنده نمودن و مرثیه گفتن مرده را و اولیج پدر و دکردن
 و اماوه کردن ز برای گشتی و در جامه دادن گذشتن جامه نو ز برای پراگنده کردن و بخش کردن چیزی را بر
 کسی نوع بخش گرفتن و پراگنده شدن تو سماع فراخ کردن چیز را توسع و فراخ کردن و فراخ کردن
 و مجلس تو اضع فروتنی کردن تو قمع تشانیکه در نامه کند و نشان کردن مکتوب را و پشت ریش کردن
 ستور را و گمان بردن و نیز کردن شمشیر و مانند آن بر فسان تو قمع چشم داشتن تهمیج و زورتی کردن

باب التاء مع الفین

بسیار رسانیدن و دست بندان در از کردن تسولع روا داشتن در دادن کردن عطا را تصرف فایح
 گردانیدن و بختن آب و خالی کردن طرف تصرف فایح شدن بخت کاری فایح در خاک غلطیدن انداختن آب را

باب التاء مع الفاء

ماست اندوه خوردن تالیف سازگاری دادن و چیز را با هم و بهر اتمام کردن تالیف سازگاری
 یافتن کسی یا چیزی بخواهین بیان می کردن تحقیق خشک کردن و بر پشت سپند افتن دمنده کردن
 آنچه خودی سپر را بدان پاک کنند تحفاف بالکسر گشتوان که بکنیم نیز گویند تحفاف میل کردن تحلف
 گردانیدن سخن از موضع خود و حرف تراشیدن علم را تحلیف سوگند دادن تحالف با هم دیگر میگویند
 خوردن تحقیق سبک کردن تحلیف و پس گذشتن و یک لیسان نامه را تمام و پوشیدن
 تحالف با هم دیگر خلافت کردن تحلف و پس مانده تحلیف تریانیدن تحوف ترسیدن
 کم کردن ترف با فتح تازگی از نعمت و آسایش تر و لیف پس خود سوار کردن کسی را تراوف
 و پس یکدیگر نشستن تزییف از بون دنیا سزا کردن درم را تسلط به پیش گرفتن تسلط
 تاخیر کردن تفسیر بزرگ گردانیدن و بزرگ داشتن تصحیف خطا کردن در نوشته تصحیف نیت گردانیدن و بزرگ

و شارب صرف خوردن و تصرف دادن کسی را تصرف و دست در کاری کردن تصلف لاف زدن
 تصنیف جدا کردن بعضی از بعضی و گونه گونه کردن چیزی را تصحیف و و چندان کردن و افزون
 کردن و ناتوان کردن و منسوب بناتوانی کردن تضایف با هم بگیریم نسبت شدن و هم چنان شدن و
 تنگ شدن و روانه قطره بر گرازی لشکر زدن و باز گردانیدن قسم را و حرب تصحیف که پیوسته
 نظرف زبری نمودن تعریف تشاسا کردن و آگاه نمودن و گم شده بستن و خوشبگرددانیدن و اسم
 نگردانیدن و ایستادن بعرفات تصرف موزجستن تعارف یک بگیریم شستن تعسف
 بی راه رفتن تعطف رد و ابرو پوش افکندن و میرانی کردن تعطف پارسائی نمودن و باقی شیر را که
 در پستان مانده باشد و نشیدن و خوردن تعقیف سترش کردن و در شتی نمودن تعشم بقوت آنگاه
 و بایه درشت و چرکین بسر بردن آنگاه سطر و غلیظه شدن تکلیف بانهار و طاعت کار نمودن
 کسی را تکلف بخود گرفتن کاری بی فرسودن و رخ بر خود نهادن و از خود چیزی نمودن که آن نباشد
 تلف التفتین پاک شدن تلفف نیک در جیب ناطف نرمی نمودن و میرانی کردن تلفف
 زود سخن بزرگان کسی دادن تلفف زود زدن گرفتن خبر آلف درین و افسوس خوردن
 و اندوه نمودن تصنیف و زینم کردن و مجرب کسی افکندن و ناطف پاک نمودن و پاک جستن
 تطیف پاک کردن توصیف نیک گفتن کردن و خطیف و طیفه کردن توصیف و التاف
 و درنگ کردن چشم دشمن توصیف به تف ایستادن در حج و واقف گردانیدن کسی استخیر و دست بچرخ کردن

باب التمارع القاف

تاریق بیدار کردن تالوق و خشدن تنق بفتح تا و کسب سزده بر شده از غضب تروق چشم نیکو کشادن
 و نیز نگریستن تحریق نیز نگریستن تحذیق بدال مجرعه عوی زیری کردن تحریق نیک سوختن و سوزانیدن
 تحقیق درست درست کردن تحقق درست شدن تحلیق نیک تدرن و بینه و یقن مرع در هوا
 و شکل طفه داغ کردن ستور را تحلق طقه شستن مردم تحریق نیک فکیدن تحلق دفع یافتن و
 نوی گرفتن و خشمبوی شدن تحلیق باییدن بوی خوش فرغضران بندان و درست خلقت گردانیدن
 چیزی را تدقیق باریک کردن و نیکو گفتن و از نرم کردن تدنق نیک نگریستن در آری و
 کردن و نزدیک شدن آفتاب بفریب و فرزند شدن بشم به ناک و مست نگرستن تالوق نیز کردن
 وزن و کنار چشم تر قیق نیک کردن و بنده کردن و نیکو گردان سخن را تر و یقن زود جستن شب

تا یکی را با لودن شراب را برده در شرف خانه کشیدن چنانکه سقف پوشیده شود و تریاق با کسب و
 معرود که از تریاق فاروق و دیگران گویند تریاق را کستن و دست کردن کتاب نقش کردن بسیار و
 بعضی نقش کردن مطلق نیز آمده ازین جهت هر چند نقش را فروق گویند و نقاش را فروق بگویند و نقاشی
 بر یکدیگر کشی گرفتن تشریف قوی و شرفی و قدری کردن گوشت تحقیق سخن را بیکدیگر آوردن
 و بهر هم و بر آن شگافتن تحقیق شگافته شدن تشویق با بر زود آوردن کسی را تشویق آرزو وندی نمود
 تصدیق راست گویی داشتن و صدقه گرفتن تصدیق صدقه کردن تصادق با یکدیگر دست شدن
 در دوستی و سخن تصدیق و دست به هم زدن و صبا بینان با درخت را و شراب از لطفی بکردن و
 را از دیگران گاهی بچرا گاهی گروانند تصدیق تنگ کردن و تنگ گرفتن کسی تصدیق تنگ شدن تصدیق
 با یکدیگر شدن و دیگران بچرا تصدیق دست و زبان نهادن در رکوع چنانکه دست
 این است و دست و بر سر زدن شمشیر بوقت زدن و جدا شدن آن و هم به هم نهادن دست در
 و در وین تطابق تطابق کردن تطبیق تو بر تو شدن تطریق راه کردن تطبیق را کردن زن
 تطوای حقوق در کردن کسی کردن و تکلف کردن به چیزی و توانا کردن و فرمان بردار گردانیدن
 تطایق طوق در کردن خود کردن تعلیق در آویختن چیزی را تعلیق بچیزی در آویختن تعلیق چنان کردن
 و در آویختن در کار تعلیق بچیزی رسیدن تعلیق باز داشتن تعویق باز ایستادن تعلیق
 و بستن تعلیق پراننده کردن تعلیق پراننده شدن تعلیق فاسق خواندن تعویق بتری نمود
 و تیر خوردن تشریح ملاحق به هم یا پیوستن تعلیق به هم آوردن و در زیاد و سخن تملاق با فتح
 به هم یا یک ملاقات کردن در اصل تملاتی بوده و بوم التماق روز قیامت است تملوق سخت درین
 تفرق در پاره شدن تملوق یا پیوستن کردن تعلیق نظم و ترتیب دادن تعلیق آراستن کتاب کتابت
 توفیق با فتح آرزو شدن توفیق استوار کردن و مستعد داشتن توفیق دست دادن و مدد
 کردن کسی را یا کاری توفیق با هم می شوند

باب التماس مع الکاف

تحرک بسیار که شمعون چهارک بنده شدن و پاگشتن و زیاده شدن بتنیگ بریدن قال الله تعالی
 و یطیعون او ان الله یامر متوکل بالفتح نام موضعی است که از آنجا حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم
 بیرون گشتند و از نهاده خود یک جنبانیدن تحرک ضعیف اندازیدن یا رفتن چیزی رفته را و رسیدن آن چیز توفیق

تدلیک خود را بایدهن ترک بافتح گذشتن و نمودن ای آنهی جمع ترک و باضم گروهی است از اولاد افست
بن نوع مردم که در شرق زمین میباشد قشماک در سید یگر کردن انگشتان غیر آن قشماک انا بگردن
کسی را در شرک استن تعلیم آتشک و شک استن آتشک در شک افتادن قشماک استن افست
بر آمدن و دندان قشماک بر آمدن قشماک و سویی بر آمدن بعد از سوزن و غار بر سر دیوار نهادن قشماک استن
داون و بایدهن چیزی قشماک جاک کردن و چیز از یکدیگر قشماک گردیدن استن پستان دهنه و دبان بستان
از سوزن قشماک را تا شیر نخور و قشماک چنان زدن قشماک خوشن را انگه دشتن قشماک
خداوند چیزی گروانیدن کسی را قشماک خداوند چیزی شدن قشماک با اختیار خود بودن و مالک نفس
خود شدن قشماک عبادت کردن تورک بر یک طرف سرین نشستن و طرف سرین چپ را بر پای راست
گذشتن قشماک رسوا شدن و پرده کسی در دیده شدن قشماک افتادن بر چیزی و خرا میدان
در زقار تهموک تیج شدن افتادن و چیزی با کانه ملوف توست

باب القاصع اللامع

تأسیل باهل کردن و استوار شدن تأسیل گرفتن جمل و مال و باجه کردن تأسیل جملت داون
و علاج کردن و در کردن تأسیل و پیشه کردن تأسیل اسید دشتن تأسیل و تاویل بیان کردن آنچه
با و باز کرد و و تغییر خواب و گردانیدن کلام از ظاهر غلاف ظاهرا تأسیل زدن خواستن و باهل شدن تأسیل
تأسیل از دنیا بیدن بر خدا تأسیل بزرگ داشتن و تعلیم کردن تبدیل بدل کردن چیزی بخیر یا تبدیل
محض کردن این بان قال الله تعالی و من یبدل الکفر بالان یبدل باهم معا و شک کردن تبدیل
در باطن و نگاه داشتن چیز را بتزین تأسیل تأسیل کینه و دشمنی و فتنه کردن و پوش کردن و بار
کردن و جواب و در دیگر کردن تأسیل بکسر و فتح آن جواب و اندا طعام تبدیل جمع کردن گران شدن
تأسیل گران بار گردانیدن تأسیل باهم دیگر جلال کردن تأسیل بنا وانی منسوب کردن تأسیل
خود را نادان نمودن تأسیل آرایش و خوبی کردن و پدید آمدن خوردن تأسیل آرایش تأسیل
سیدی دست و پای ستور و حله ساختن بر سر زن و در حله آمدن و در آوردن زن را تأسیل جمع کردن
و خلاصه چیزی آوردن تأسیل حلال گردانیدن و بجائی فرود آوردن و کلاه کردن مطلقه زن را تا باری خرج
اول حلال شود تأسیل از جای برداشتن چیزی را و بار برداشتن و بر خوردن و شقیقت نهادن تأسیل کسی
در دشتن فرمودن تأسیل گرفتن و برگردانیدن تأسیل گرفتن از جای بجائی تأسیل شرمندگی کردن
تأسیل سرگردان و انگشتان در میان یکدیگر آوردن و انگشتان در محاسن بوقت و ضرر کردن و حلال

کردن دندان سپری شدن چیزی و باران بیک جای مخصوص باریدن و میان قوم شدن تحصیل کسی را خیال
انداختن تحصیل و خیال آوردن تکمیل جانشین اجزای چیزی از یکدیگر گذرگشتن تحول تیار شدن
تحویل دادن و ملک گردانیدن چیزی را بر کسی نهادن هر چه در شدن بدل نامزد کردن تدوین از یکدیگر
گرفتن چیزی را نسبت تبدیل نرم گردانیدن و راست کردن خوشه های خرمای و فرو گذشتن بدل فردی
مردن تبدیل چیزی را دهن چیزی کردن ترسیل همواره و آرمیده پیدا کردن و سخن را نظم و آهنگ
دادن چیزی را فرو گذشتن ترسیل پیاده رفتن و بر آمدن روز و بچاه فرو شدن تحویل کوچ فرو کردن
ترسیل کوچ کردن ترسیل بالکشتن ترسیل آهنگی کردن و نامه را از خود آتش کردن ترسیل
بخون آلوده کردن ترسیل در جابه چیدن تحصیل قبایله و تنگ نهشتن قاضی تسلط بیرون آمدن
از میان مردم تسلسل پیسته شدن و روان شدن آب و رنگو تسهیل آسان کردن تسلیل آسان
زیر گرفتن تسویر آراستن کاری شکل صورت گرفتن چیزی و نیم ریس شدن انگور تسکیل
صورت دادن تسکال بهمدیگر رساندن تسهیل فسوس کردن بکمرای تسفیل سیل کردن
افتاب بفریب طفیلی گردانیدن تسفیل طفیلی شدن تطویل و لا ز کردن و مهلت دادن تطاول
کردن بکمر کردن کردن بوقت نگریستن تطول سنت نهادن و افزونی کردن بکری تسفیل
سایه انداختن تسجیل و تسجیل برانگیختن و شتاب فرمودن پیشی گرفتن تعدیل راست کردن و شایسته
گواهی گردانیدن تعادل با یکدیگر برابر شدن تعطیل خالی گذاشتن تعطل بیکار ماندن تعطل مشغول
شدن بکاری و بهانه جستن و از نفاس بر آمدن زن تعطیل مشغول کردن کسی را بچیزی و بسبب نهادن
چیزی را و علت زائل کردن و بیایی خوردن آب و بیایی چیدن میوه تسفیل عمل دادن تسفیل افزونی کاری
گرفتن تعویل بایر کسی نهادن و باری نمودن و یافتن سیاهان تا از باران بهر و چاه آوردن تعقل تعقل
خود را غافل نمودن تعفیل بغفلت نسبت کردن تعقل بالفتح خیر افکندن و حساب صراح گوید افکندن
چیز را از دامن و اصل آن شراب است بعد آن تعقل است کینه از آن بعد از آن نفث است و بعد از آن نفث
است و از آنجا است تعقل الراجی یعنی دشمن گرافسون را و بدین تعقل بالضم خود تعاول خالی بیک گرفتن
خود را تسفیل پیدا کردن و فصل فصل کردن کتاب را و عضو عضو کردن حساب گویند تسفیل
افزودن کردن و برگزیدن کسی را بر کسی و کم کردن بعضی تسفیل نیکوئی کردن و افزونی جستن برتر
خود و کجاء بی آستین پوشیدن زن در خانه از برای کار تعقل انهمه بکمر افزون آمدن تسفیل بود و از آن
تسفل پذیرفتن تعادل با بهمدیگر و بر و شدن تعادل یکدیگر را گشتن تسفیل تسفل کردن تسفیل

کردن تشریح نرم کرده اندن و انداختن حرف آخر کلمه سنادی تشریح نوشتن و جاسه را خط کردن
تراکم بر چشم کشیدن و گردان تشریح مرمت کردن چیز را تشریح سرانیدن تراجم انبوه شدن تسلیم رسانیدن
و سپردن و گردن نهادن بحکم و سلام کردن تسالم با هم دیگر صلح کردن تسیم بر کردن طرف و خریشته و کوبات
دار کردن چیز را و بر آمدن بالایی چیزی و چشمه است در بهشت که بالایی غرقه جاری است تسیم بر بالایی چیز
شدن و بر شام چیزی شدن تسویم غارت کردن و حاکم کردن کسی را در مال تمام چه خواهد بکند و بر کردن
ستور را بر جوان نشان کردن تساهم با هم قرعه زدن و تسام فال بزدن و ملک شام خود را نسبت کردن
تساقم یکدیگر دشنام دادن و تصادم و مصداقته با هم گرفتن و بزدن و تصرم بریده شدن و تصرم بریدن
تضمیم افزودن و تضمین آتش و شمشیر گرفتن و تضمین فواید کردن و نمایند از سید و صاحب
کتاب را نقطه کردن و عربی را جمعی ساختن و تعطیم و عطا هم بزرگ کردن و بزرگ داشتن و تعطیم بزرگ
کردن تعلیم کسی را از نوشتن و تعلیم از کسی آموختن و آگاهی کردن کسی را از تعلیم عمامه پوشانیدن و مته
کردن کسی را و کت بر سر آوردن شیر و عام و شامل گردانیدن چیز را و تعلیم عجم خواندن کسی را و عمامه بر سر بستن
تضمیم تیاوان زده کردن کسی را و تعلیم بجا عمامه گردانیدن کسی را و تعلیم بجای عجمه بزرگ داشتن و برون
را مال کرده و تعلیم دریا باندن و تعلیم اندک اندک دریا نقش تقدیم پیش کردن و پیش فرستادن و پیش
شدن تقدیم پیش شدن تقدیم بخش کردن و پراکنده کردن و شکو کردن و تقسیم پراکنده شدن و تقاسم
با هم سوگند خوردن و مال بخش کردن و تقسیم ناخن چیدن و چیز بریدن و تقسیم قیمت کردن و دست
کردن و تقویم راست شدن و تقویم با یکدیگر برابر ایستادن و مقابل شدن و تقویم کرامی کردن و وزن کردن
زادون و تقویم سخن کردن و تقویم سخن گفتن و تقویم بوسه دادن و تقویم یکدیگر را لازم شدن
تلاطم با هم دیگر لبها نخ زدن و بر یکدیگر زدن و بجای دریا تقاسم با فتح آنکه در سخن کردن و لفظ
تا بسیار گوید یا قافی گوید و تمام تمام سخن بود تا تمام و تقسیم سخت و قبیده است و درست خلقت
و هر یک برای چشم زخم در گردن و کوه کان بند و جمع قیده است تمام درست و درست شدن تمام درست
و کامل و تقویم ستاره شناسی و وقت شناسی کردن و اندک اندک گذارون و ام و بار و باره کردن
چیز را تقویم پیشانی نمودن و تقسیم نفس زدن و دوم بخود کشیدن و دریا نقش تقویم برشته کشیدن
جواب و سخن را درین و ترتیب دادن و تقویم نیاز و نعمت کسی را بر آوردن و مضمی است بر سهیل یا
چار سیل از کلمه تقویم نیاز و نعمت پرورده شدن و تقویم و زهاب کردن و خوا باندن
توهم آس شدن و بنی بر باد کردن و تقویم بر رسم حاضر شدن و بسیار داغ کردن و تقویم بفرست

پاشتن و بستن علفی که در باران نخستین روید تو هم گمان بردن تو هم لفتح تا دهمزه برنج جو را و نام
تیری است از دهنه قمار که عرب بدان باو گذرد و چه که با بچه دیگر از یک شکم در یک وقت زاده باشد و هر دو را
تو همان گویند تو هم با لضم شهریت بر نیت فرسخی از قصبه عمان و موضعی است به بحرین تو هم با لضم
مروارید و بعضی گفته اند هر که که از از قمره سازند مانند مروارید و دومی است با لظا که تو هم با لفتح بدو
شدن روغن و گوشت و فنجین شدت گرا و لیستادن با و بضم و فنج تهشای تو هم با لفتح بدو و نیم بند
و نیم آلات و نیم ترش بر سه نام قبیل است تو هم شکسته شدن تو هم اشتر او فوس فنگر کردن و نشیان
شدن بر چیز گذشت تو هم قصد کردن و خاک طهارت کردن و در شرع عبارت است از دست زدن
بجاک و مسح کردن بجاک روی و سر و دست را به نیت عبادت بدل وضو و غسل +

باب التماس النون

تا همین عیب گفتن بر روی کسی و پس چیزی رفتن و مرتبه گفتن و ستایش کردن کسی را بعد از مردن و قصه
کردن رنگ تا خون از او گرفته و بریان کرده بخورند تا دین گوشت ساقش فعل را و گوش السیدان گوید که را
و دستوری دادن کسی را کاری و بسیار آگاه بنیدن و بانگ نماز گفتن تا نون آگاه کردن کسی را تا همین
آمین گفتن قبل از لفتح کاه بخور و چار و دادن و با لکس کاه و با لفتح نیز آمده و سر در جو و زمره گوید که را
و کاسه بزرگ که یک کس اسیر کن آگاه همین با لفتح نزدیک بان آگاه عین لضم شدید همین جمله اندازه
سعدن یا چهارتن آگاه قبح اندازه و دین آگاه قبح با لفتح اندازه یک مرد و بفتحین زیر گشتن و
بفتح تا و کسر باز یک و بار یک نظر تبیان با لفتح و تشدید یا کاه فروشش و با لضم شلو و زمره حاک که
ستر صورت مغلط کند تبیین پیروان ندان شدن تبیطین جاسه را استر کردن و شمشیر زیر گرفتن و ننگ
بر گرفتن ستور را و خاصه و محرم کردن کسی را و همچنین است ابطان تبیطین کسی را و زیر خود گرفتن تبیین
پیدا شدن و پیدا کردن تبیین آشکار شدن تبیین جدا شدن و بریدن از یکدیگر تبیین
بالکسر و لفتح نیز آمده بسیار واضح و آشکار کردن تبیین هشت گوشه کردن تبیین اندوگین کردن و
با و از نرم و خیزن خواندن تبیین اندوگین شدن تبیین آراستن و نیکو کردن و به شدن
و به نیکوئی نسبت کردن تبیین باره بر آوردن کرد و شهر تبیین در جاسه شدن تبیین بگمان
و قیاس سخن گفتن تبیین بخیانت منسوب کردن تبیین بیمار داشتن و کم کردن تبیین و در کرد
تبیین چرب کردن تبیین چرب شدن و مالیدن روغن خود را تا دین جمع کردن و تا لیضه نمودن
تدین دین دار شدن ترجیحان بضم اول و سوم و فتح هر دو و فتح اول ضم سوم بیان کننده زبان

باب الثامن مع الواو

باب التماس مع الله

باب الثامن مع الكبار

ماتمی حاصل شدن میباشد که درونی کردن و از پیش روانی کسی را بر ای حسان اوقاشی بر او
از قفس طلعتی درونی و تاومی رسیدن بخیزی تاومی آرزو شده شدن ماشینی پیروی کردن و صبر
نمودن تالی پیرو اسب چهارم از ده اسب که عرب بشهر گرد می تازند تاسی با یکدیگر فخر نمودن و مبار

نمودن تجمانی بیک سو شدن دور شدن از چیزی تجمی روشن آشکارا شدن جلوه کردن تجمی
 کردن پیش خزان هم را و غلبه جستن بر و تخریب قصد کردن چیزی شایسته و منزه او کردن صواب جستن و ناک
 کردن بجای تجمانی بیک سو شدن تجمی زیور پوشیدن و آراسته شدن و شیرین یافتن چیزی تجمانی
 برپیر کردن و خود را نگه داشتن تجمی خمیده شدن و چیدن دست را تجمی در گذشتن تجمی غاک شدن
 و تاراج شدن تجمی یکدیگر را خواندن و پیش آمدن و تفریق افتادن و دیوارهای خانه مدلی در آویختن خدمت
 و جز آن دست نزدیک شدن و فروخته شدن مدنی اندک نزدیک شد و آوی در مان کردن تجمی
 یکدیگر را دیدن و نمودار شدن چیزی و بسوی خود دیدن در آینه تجمی اسید و آشتن تراخی تاخیر کردن و
 بازیدن بدان ترمی را و بر دوش افکندن و هلاک شدن و از جا بلند افتادن و اضی از همدیگر فروغزیدن
 ترمی بیالار شدن تجمی چیر با گردن جامع تر قوه است تجمی همدیگر شکستن و تیراندختن و تافیر کردن کار
 ترمی زکوة دادن و صدقه دادن و پالی گرفتن ترمی الباقی تجمی سیری سر به گفتن کینه کرانسی خرسند شدن
 تجمی برابر شدن و دوزخ تشفی شفا جستن و دل خوش شدن از کسی از غضب کینه رستن تشکی شکوه
 کردن شکی آزر و کردن قصد پیش آمدن قصد خفی کردن و طعام بهشت خوردن تعدی از حد در گذر
 لغشی طعام شام خوردن و با همدیگر دشمنی کردن و فاسد شدن و زهر شدن سیان گوده و تعالی بلند
 شدن تعالی نمودن و اگر نمودن تعدی طعام صبح خوردن لغشی پوشیدن و جلع کردن و
 پوشیدن لغشی سر آمدن و بی نیاری کردن لغشی از تنگی و دشواری بیرون آمدن تعالی توت
 دادن یکدیگر را تعالی خواهش نمودن لغشی توانا شدن تعالی بهم فانی شدن کنتی کینت یستن
 لگانی با هم برابر شدن تلمطی زبانه زدن لغشی تلافی یکدیگر را در یافتن لغشی پیش رفتن بملاقات
 تلافی به رسیدن و یکدیگر را دیدن تلافی نیست شدن تلمی بازی کردن تملای تباهیت چیزی
 رسیدن تلمی رفتن و کار گذاردن تلمی آزر و کردن تلمی با هم جدال کردن و شک نمودن و چیزی
 تلمی با همدیگر از گفتن تملای با همدیگر را آواز دادن و با هم در آنگون نشستن تملای همدیگر را نیت
 کردن تلمی دور شدن تملای بیایان چیزی رسیدن و باز داشتن از چیزی و باز ایستادن و ایستادن
 آب و رطوبتی و وضعی که آبهای صحو را آنجا جمع شود و جمع تنه است لغشی تمام بستادن و جا گرفتن
 لغشی برپیر کردن و خود را نگه داشتن از چیزی لغشی جستن و قصد کردن تلمی برشتن دوست و
 و حکایت نمودن و با کسی قیام نمودن تلمی چای شدن تلمی با هم برابر شدن تلمی مستحق کردن و تقصیر
 نمودن تجمی سحر کردن تملای یکدیگر را به یزید و فرامان رفتن و دست قهرمان توانایی با کسی

باب التماس مع الالاف

شیر می خاک نشاک شراب تو نگریستن شیر یا پروین دان منری هست از منازل قمر و نام زنی هست
بالفتح زنی که فرزند او مرده باشد بکلاما بالفتح روز شنبه و سوق الالاف نام بازاری هست در بغداد که
روز شنبه در اینجا خرید و فروخت می شده شما یا چهار دزد ایشان مرا بهای سربالا در کوه که گشتن آن
و شوار باشد جمع شنبه شما بالفتح شتابش و با لکس چمن خانه و رسی که زانوی شتر را بدان نهند لوار
مقیم شدن بجائی و فروز آمدن بجائی لوبار بالضم و فتح الواو و المده خیاره +

باب التماس مع الباء

تاب بالفتح و سکون همزه خیاره کشیدن و بختین درختی است شرب بالفتح پیه تنکی که بالای شکم
در روده باشد و سوزش کردن کسی را بر کار بد و جامه کشیدن اثر بجا رعب بالفتح روان کردن آب
و بختین آب راه وادی لقب ر و باده و نام مردی و طرف پنجه که در سوراخ شان کنند و جامی بیرون
آمدن آب باران که در موضع خشک کردن خرمای سازند و دار الشعلب جاری است که هر روز اند
و صفت الشعلب نجی است انبساط بهی مقوی حجاج لقب بالفتح نیزه زدن و گلو بریدن و بختین که از
برنج و شمشیر که در سایه کوه باشد لقب بالفتح سوراخ و سوراخ کردن و بالضم و بختین سوراخ است
لقبه شاعرب شتر ماده بسیار شیر و تخم ناقب ستاره بلند و روشن بر شار باغ دیگر یا نازل است شعلب
بالفتح عیب کردن و نقصان کردن و زخم کردن و زدن و برگردانیدن و با لکس شتر سیر که در شمشیر
نیزه باشد و مرد پیر و ثعلب بالفتح اول و کس ثانی نیزه رخنه دارد و بختین گرفتگی و چرک ثوب
جامه شهاب و اثواب جمع و باز آمدن و گرد آمدن مردم و جمع آمدن آب در محض و پر شدن محض
و باز نزدیک به پر شدن لوباب بالفتح فرو فرو دادن و شمه و گس شمه و بالفتح و تشدید و او بابه
جابه فروش و جابه دار شعیب بالفتح و کسیری شمه و ضرب و بیهوش است با و سخت که در اول لادن

باب التماس مع التاء

تبات بالفتح و ثبوت بالضم بر جای بودن و قرار گرفتن و با لکس دوالی که پالان بدان استوار کنند و
بالضم دوی که آدمی را از حرکت باز دارد و ثبات بالفتح قرار دادن و نوشتن حجت و مرد مقتدر است
دل و ثابت زبان و وقت خدمت ثابت ایستاده و بر تدار ثبته بالضم کرده و ثبوت بالفتح بسیار
مال و بسیاری مردم ثبوت بالضم مغاک بالای سینه باین دو استخوان چسب گردن و ناحیه بین و طوق
نیم و هموار و مغاک کردن شتر که در اینجا نیزه زنده بر سر و بانی و مغاک بالای سینه فرس گفت

بافتن تا و کسر غزانوی شتر و سیر اندام او که وقت نخستین بزین برسد چون میان سینه و پنج ران و مانند آن
تفتحات جمع و ذوات التفتحات لقب امام زین العابدین عم و لقب علی بن عبداللہ بن عباس زیرا که نصرت و تحت توفیق
داشت زیر بر درخت پانصد رکعت نماز هر روز میکرد و لقب عبداللہ و حبیب رئیس خوارج زیرا که طول
بوجود و زانوهای او اثر کرده بود و لقبه بالضم سوراخ آفتابیه بافتن آفر و خسته شدن آتش تفتحات
استوار شدن و موقوفه تفتحات بالکسر جمع لقا و تفتن زیرا که شریان و استوار شدن و حیت شدن تفتن بالضم
و تشدید لام کرده مردم بسیار و بافتن صوف آینه بافتن و شتر و خالی که از چاه برآوردند تفتن بالضم
تفتن بافتن تفتن تفتن بافتن و تشدید یا عقیده بر مالک و شوار از آن توان گذشت *

باب التمار مع التمار

تفتن بالضم و تفتن سوم بخش از چیزی و بافتن سه یک شانیدن و سوم شدن و سه کردن چیزها
تفتن بالفتح سه و بالضم سه سه تفتن سه کتبه و سوم و معنی اول ثالث ثلثه و ثالث اثین
توان گفت و معنی ثانی ثالث ثین نتوان گفت *

باب التمار مع التماس

تفتن بالفتح و تشدید جیم ریختن آب و خون و روان شدن آب و خون و روان شدن خون قرمائی و
تفتن است شجاج بالفتح و تشدید جیم فسم و در میزند و روان شوند و شجاج بالفتح برت و
باریدن آن و تفتن جنک شدن دل و آرمیدن اگر کسی ملوچ بالضم فزایدن آید

باب التمار مع الدال

تفتن و تفتن نم و سرام و تفتن نان در کاسه شکستن و شکسته کردن و باران ضعیف و گیاهی
است و تفتن شکاف لب تفتن شکاف شکاف بالفتح و تفتن لب اندک نمو و نام تفتن است که تفتن
صاح عمر را برایشان فرستاد *

باب التمار مع الراء

تفتن بالفتح و سکون نمره خون و طلب خون کردن و تشدید خورش اوند تا سر کشیده بشود و تشدید باز داشتن چیزها
در اندن نمو بر بالضم مالک و مالک کردن کسی را تفتن بالفتح و تشدید اندان یا دندان پیشین و سیر حد ملک کفار
و بجای ترس از خنده های شهر و زنده زدن و خنده بستن و دندان شکستن تفتن بالضم و تشدید پاردوم و تشدید
بر درخت و انواع مال و جیم و زرو فرزند و تفتن تا و کسر جیم مال بسیار تفتن مسکه که ظاهر شود و برآید و تشدید
جمع شدن و تشدید که مسکه آن بر تپاده باشد و تشدید مسکه آن بر تپاده باشد تفتن بالفتح و تشدید

شدن و بکسریم نیز آمده و بجای سقیم شدن و درنگ کردن و تاخیر کردن مثال با کسر فریاد رسیم
و کار گذار و گذار که بر سر آب و شیر پاشد و جمع مثال است و بالضم زهر کشنده *

باب التماس مع التماس

بفتح ز و و بر گردیدن از چیزی شرم و بفتح شستن دندان از بوی نام کو بهیشت تعام بالفتح
و غیرن کعبه گیاهی است که از افقاری در سینه گویند بفتح لازم شدن بکاری و بفتح شدن بجایی
و پیروی کردن از کسی را بفتح تین میانه راه شلم بالفتح رخنه کردن و بفتح تین رخنه شدن و کناری
وادی و موضعی است بفتح میم نیکو کردن چیز را و فراهم آوردن و بالضم و تشدید میم مفتوح پس
ازان و بالفتح انجا میاشام بالضم گیاهی است خرد و گویند از اعلى طرف التماس یعنی این چیزی است
که دست بدان سه رسد و این مثل است و چیزی که سهل الماخذ باشد بضم و بفتح و تشدید میم

باب التماس مع التماس

بفتح شستن با کسر فتح تاجم و مطبری تخمین بالفتح محکم و مطبر تعان بالضم از و و مرآه های بی پایان
بفتح تین انس و جن تین بالضم شست یک با کسر تکی شست رو شتر و بالفتح شست شدن و شست یک نفر
و به کار کردن شمع را و بفتح تین بهائین شست یک و گران قیمت نمایین شستاد و شهر سیت بنا کرده نوعی عرم
چه وقتیکه ارگشتی برآمد با و شستاد کس بود و دار التمانین مرض مبتلا و سالی که علاج آن دشوار است شمع
گوید سار لونی که خیزد و دار التمانین تلا فیش شکل بود و بر نیشک و گو بیان بالفتح بازگشتن و نام
سولای حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم که ازان بفتح تین بر ناستن گرد و غیر آن و جوش
رون خون شکان بالفتح کوبی است خاقانی گوید ع جوی جگر و قاف و شکان *

باب التماس مع الواو

شروع بالفتح بسیار گردانیدن و زیاده کردن مال و غیر آن *

باب التماس مع الیاء

مدعی بالفتح پستان تملاتی بالضم کوسه حرنی شنه بالفتح و تا کردن و دوم شدن و با کسر شستن
چیزی و طاقه اثنا و مثانی جمع و بالفتح و کسر نون و تشدید یا گا و گو سینه و سالی که پادرسوم کند و پادرسوم
و کسی که پادرسوم کند شسته باشد و شتری که پادرسوم کند شسته باشد مثانی بالضم و و حبت *

باب التماس مع الالف

جود بضم هر دو و جیم و سکون ه و سینه و سینه شتی جود بالفتح و کسر الیاء و بیان شستن و بریدن

و مکروه و شستن و سرور کشیدن و سمار و غ و پشته خاک و گوی که در آب جمع شود و چسبام باضم و تشدید با
 بر وی و نومی است از تیر ما و شهری است بخیرستان و دومی است به نروان و در بعضی بی همزه نیز آمده و
 بالفتح بخشش و فائده جزا به بالفتح آسمان و زن کرکین و زمین تحسیر سیده و در قرصا صاحب ملک جز به بالضم
 پاره و بالفتح نام مرد و بخشش کردن و پاره پاره کردن پسند کردن بخیر و تقویت قناعت کردن شتر از آب
 بعلف جزا به بالفتح پاوشن چسبام باضم و شست و سخت شدن دست از کار چسبام باضم و المدا و غ
 چشم و تقویت بر آمدن دل از ترس از اندوه و برهنه شدن از تنی بیرون رفتن از شهری کشته می گمان
 سبک و چوب سبک چقا بالفتح انداختن کسی یا زمین و رختن و یک و کالسه و کف افکندن و یک و کف افکندن
 بر کنار انداختن آب و بستن در و کشادن و از بیخ بر کندن گیاه چقا به بالضم و المدا و غ و خاکشاک که آتزا
 سیل آورد و چرخ باطل و کشتی خالی چقا بالفتح و بی همزه ستم کردن و از جای دور شدن و گران شدن
 بر کسی و بریدن از کسی چقا به بالفتح و بالمذ و د و ن و از خانان بیرون کردن و چرخ روشن و آشکارا
 و بالکسر سه یا سه است مخصوص و بالفتح و بی همزه می مولودن پیش سر یا نصف سر چقا و می بالضم و فتح ال
 نام و د و ما است از سبک عربی یکی را جادوی الاولی گویند و دیگری را جادوی الاخری چقا به بالضم و
 تشدید سیم گویند بی شاخ و جمعی کثیر از مردم و جز آن جوی بختین اندوه و سوز دل و آب گنده و
 در آفرین و در دومی است در سینه چقا را نام زنی گویند سیاه سپید میان و بر جی است از بروج آسمان
 و صورتی است از صورت خوبی بصورت مردی قائم بدو کرسی منطقه بسته و ششیری پیش انداخته و بدین
 معنی حافظ شیرازی گوید ع جزا سحر نما و حائل برابریم و حائل عبارت از آن شمشیر است و حواس
 مشهور حائل ندارد بلکه بصورت و مودع است عریان پی هم دیگر درآمده از نیجت اورا تو ایان گیرند

باب الحسیم مع البام

جب بالفتح و تشدید با بریدن و غلبه کردن و حایه کردن و آلبستن کردن خرابار و بالضم چاه یا آب
 و عمیق چاه بالفتح قوط سخت و بالکسر بریدن قضیب و غالب شدن کسی بالضم قوط و چیز زبون یا قوط کف
 شیر شتر جرب بالفتح تنگانی و عیب کردن جاد و در رفع گوی جرب بالفتح کشیدن و در بودن و کم شدن
 شیر شتر و خشک شدن شیرستان و آب دهن و باز کردن کره اسپ از شیر و بختین به درخت خرام
 جرب بالکسر کشیدن چیزی را زیند گرد زراع کردن یا هم دیگر و به درخت خرام و شتر ماده که شیر جاد و
 پاینده و کشته و شتر ماده کم شیر جرب بختین کرد که کین شدن و زنگ کردن شمشیر جرب چاقه

و قفس یک صد و چهل و چهار گز است و میان غله است و آن دو دوازده صاع است جراب بالفتح و الکسر
 انبان و توشه و اون دورون پناه و فراخی آن و پوست خایه و بالضم کشی خالی و آبی است بکبر خرب با کسر
 و بالضم بند با حبیب طعام خلیطیابی ناخوشش هر چیز درشت غلیظ ناگوار حبیب بالفتح غلیظ شدن طعام
 و آرد کردن و درشت روی و حیر کردن چیزی را و کبسترین مراد و حبیب مذکور و بسکون تین نیز آمده درین
 جواب با کسر کشه ای جمع جعبه است حبیب بالفتح برگردانیدن و فراهم آوردن و انداختن حبیب بالفتح و کسر
 برانگیزیدن و برگردانیدن و گویند و برده و شتر و جزان از بانی بجای بردن بجهت فروختن پوست بر آوردن جزا
 و نماندن صدقه ستاننده در میان قوم و شستن و بپوشیدن و کس فرستادن تا صدقه را پیش او آورند و با نماندن
 اسپ را وقت دو انداختن تا در گذرد و بالضم و الکسر است تک بی باران و محبوب پالان جلاباب با کسر جاد
 و تمیص و معجزه بالا پیش زبان جلاباب جمع جلاب بالفتح و شترید لام کشنده اسپ و شتر و برده و جزان از بانی
 بجای بجهت فروختن و بالضم و شترید لام معرب گلاب و دومی است و جوی آبی است اما جلاب یعنی شربت
 و قند و شربت دو آنکه بر لب دهن در کتب معبره لغت عرب یافته نشد ظاهر آنکه فارسی باشد حبیب بالفتح
 پهلوی و قبلیه است از زمین و کرانه و آنچه در قرآن آمده است و الصاحب یا جنب یعنی یاری که مصاحب
 در سفر و قضیتین مرد غریب و دور و بیگانه و آنکه جنابت داشته باشد و بالفتح اول و کسر نون آنکه از راه بیگ
 طرف رود از ترس همانان و قضیتین لنکیدن و به پهلوی چیدن شش شتر از نهایت تشنگی کشیدن کسی را
 بسو اسپ خود وقت گردستن که اگر اسپ اوستی کند بران سوار گردد و جناب بالفتح درگاه و گرداگرد
 در سر و کنار پالان شتر و کوهی است و نام شخصی است و بالضم در و پسکو و با کسر و درشت
 از اهل خود و در میان که در گردن چار پاکتند و بکشد خوب بالفتح با و دست راست کسی که در بطرف
 مشرق داشته باشد و طرف دست راست آن شخص جانب غریب و وطن و طرف و کنار و آنچه در قرآن
 آمده است و کو ما انت بجانب الغریب و مراد از آن جانب کوه طور است که میقات موسی عزم بوده
 جناب اسپانی که در پیش کشد جمع جنبه است جنب زبان برادر و غریب و فرامی است و کسر
 جواب بالفتح پاسخ و کسر آخر و ضمای بزرگ قال الله تعالی و یضآن کا جواب در اصل جواب
 بود جمع جابیه یا از جهت خفت حدت کردند خوب بالفتح در زبان و در صامت مطلع کردن و کسر
 بزرگ و پیراهن زن و سپردنش دان چوب چرخ که پیامی بپوشند و آنرا جوار بر گویند چوب و اسپ
 بالضم و ذوال معجمه طعامی که از شکر و برنج و گوشت پخته حبیب بالفتح سینه و دلی و گریبان پیراهن
 و با کسر نام دو قلعه است و در شام

باب اسم مع التمار

چاره دست و دیگر عضو آدمی و جراحت کننده و جانور شکاری جوان جمع چار و دتیه گروهی از بزرگواران
 بجا و دین بی زیاده بجا سره صله بخشش جامه ایتاده و انفسه چار تیه آفتاب گشتی و کینه و دقت و روان
 شونده و نعمتی از جانب خدا چار تیه بزانو نشسته چار تیه حوض آب گرداگرد چاه چار تیه بالکسر گردان
 نراج و آب چیت بالکسر بت و کاهن مساح و محروم و هر چه غیر خدای تعالی پستیده شود چار تیه بخت بخت
 چار تیه چه بهائی که بعضی گشته بندند و دست بر بن چار تیه بخت بخت چار تیه که سیگویند بنده را و کاره
 نیست و سکون چنانکه مشهور شده غلط است یا آنکه صواب کون باست و فتح باجست مناسب ریه است
 چار تیه بالفتح و تشدید با دشت و صحرای حبه بالضم و تشدید با چار تیه است معروف و سوراخ شان که سر
 نیزه در آن کنند و پیوند ساق در آن چار تیه پشانی و آن میان دو ابرو تا ناصیه و چاه دوم و سپان
 و منزلی است از منازل قروان مستاره چند است که بر پشانی اسد واقع شده چار تیه گردن کشان جم
 چار تیه بالفتح روی و عیب و قوت و کسر جم و با تشدید لام غلقت و طبیعت و گروه و بسیار
 از هر چیز وافرندگان چار تیه بالضم و تشدید یا تان مردم و غیر آن و بالکسر بلا چار تیه خوی و قبیله و کرانه و نام
 زنی است که مادر قبیله است چار تیه به تشدید و ال راه بزرگ و شایع عام چار تیه بالکسر توانا شدن
 توانگر شدن و بالکسر تشدید و دال نوی خوشیدن و نام شهر سیت مشهور بر کنار دریا و قلاوه رسک
 بالضم خط پشت خر که خالک رنگ او باشد و بالفتح مادر و مادر پدر چار تیه بالفتح زمین یگانگ و غوه
 خرد و مورچه خرد و مورچه به حرکت پاره از آتش چار تیه بالضم و دیری نمودن چار تیه بالفتح و تشدید یکبار
 کشیدن و خر صره و سیودان چار تیه بالکسر جمع و بالکسر یک نوع کشیدن و آنچه شتر از گاو برون آوردن
 تشدید کشیدن و بالضم چوبی که بکسر او دام نهند و در میان ریسان کشند و بدان آموگیرند و نوع بازی است
 چار تیه جمع اول و ثالث فریبندگی و بازندگی و مقابل آن بلاست است و وسط هر دو حکمت چنانچه در علم
 اخلاق مبین شده چار تیه و حرمتیه گناه چار تیه و جرات جمع چار تیه بالفتح و تشدید را تشکر گران و نوعی
 است از کرم که دم بر زمین میکشد و آن کرم در زمین آمو از بسیار می باشد و گویند که مسافرائی زند و بای
 غراب است چار تیه بالفتح چار تیه تنها و شاخ و دخت بی برگ چار تیه بالضم مقدار یک شاییدن از آب شراب
 و حران و بالفتح یکبار آتش میدن و چار تیه یک بار و یا تشدید یکبار بهار یک بهار که بهر چه نزدیک جرات
 بالکسر و در هر چار تیه بالضم اصل چار تیه بالفتح نام شتران که کشیدن و کاکت چار تیه بالضم و تشدید و تش
 و غیر آن چار تیه بالکسر به کفار آدمی در مقام مقصد و از هر چه که چار تیه بالفتح و تشدید چار تیه بالضم بهر چه

شدن جمالت با کسر پنج برای ساختن کاری و همی بر کسی مقرر دارند و آن را شرح جائز است و شوق نیست
 بلکه در آن کاریست جعبه با الفتح کیش تیر جعوه با الفتح ستم و بدی کردن جعبه با الفتح کاسه چوبین مرد و کرم چاه
 خرد و قبیل است ازین خفان با کسر جفنا تیر جعوتین جعبه با الفتح پوست جرات کشک شده باشد و تیر
 روزگار و پوست خام که بر آن ازین کشت جعبه تازه زدن جعبه با الفتح بزرگ کشک بزرگی و بضم جیم شتر ماده بزرگ و
 بفتح جیم و تشدید لام گا و گین خوار جعبه با کسر و تشدید لام بزرگ گان پیشوایان و با الفتح ظریفی که از بزرگ خرا
 سازند و در و خرا کنند و با الفتح سر گین و با الفتح و الکسر نیز آمده جلوه با الفتح نمودن عرض کردن خود را بر کسی
 جلیته بر تشدید یا امر و روشن و آشکارا جعبه با الفتح جمع کردن و نام کتابی است در لغت تصنیف ابن و رید
 جعبه با الفتح سنگ نرینه و ریش که بر عضو بر آید و از آتش کشاک گویند و از آتش و سنگ را افتن و ریح ستره و قبیل
 که با هم متفق باشند و اگر وی دیگر نیامیند و لقب بین و گمان اهل عرب دوم آنست که پیش از بار سه جعبه از بالا
 بجانبین آید جعبه اول در آب اثر کند و بر دوت آن کم کند و جعبه دوم در زمین اثر کند و جعبه سوم در شجا
 اثر کند تا آزاد حرکت آید و گویند بان جبر یا شکم بین گرم شود و از وی بخار بر آید و نوری گویند عجم جعبه
 بر آورد و فرو برد و نفس را جعبه با الفتح همه جعبه بضم مد و جیم که سر و قیج چوبین و چاه در شورستان
 جازه با الفتح و تشدید سیم شتر نیز و جعبه با الفتح و جعبه بضم مد و زاده و یکشت از خرا و جز آن جعبه
 با الفتح و تشدید تمامی موی سر و انبوسی آن و با الفتح پاسی که آب در و گرد آید و جامعه ابنو جعبه با الفتح
 غریب شدن و جنب شدن و در میان یگانگان فرو آمدن جعبه با الفتح و جعبه بضم مد و کساره کردن جعبه با الفتح
 تنج که مرده را بر آن بردارند و با کسر مرده و عکس این نیز گفته اند جعبه با کسر و تشدید نون و یوانگی
 و جعبه بضم مد و جیم جعبه با کسر گناه کردن جعبه با الفتح نیک رفتن سپ و با الفتح نیک جعبه با الفتح
 طبعه عطا جعبه با الفتح آواز شدن جعبه با الفتح آشکارا شدن جعبه با الفتح نادان شدن جعبه با الفتح
 نادانان جمع جاهل جعبه با کسر نقاد و خیر جعبه با الفتح و جعبه بضم مد و قبیل است جعبه با کسر در اب و کسره

باب الحکم مع الشار

جات با الفتح و سکون همزه بر یا رفتن ستور و ترسیانیدن که جیت با الفتح و تشدید تا
 ازین بر کردن جعبه با الفتح کور جعبه با الفتح

باب الحکم مع الحیم

جرج با الفتح زمین و دشت سنگ ناک و بنیان شدن انگشتی در انگشت جرج با الفتح و تشدید نام و دوی

باب اسیسم مع احکار

جرح بالفتح پشت ترک کردن بآب جرح بالفتح خسته کردن و طعن کردن در گوشت کسی که کسب کردن و باضم شکلی و زخم جرح جمع جراح بالکسر زخمها جمع جراحت بالکسر خنجر بالفتح و سکون را زخمه بریدن و گذشتن بجای و کار خود و عطای بزرگ دادن و عطا کردن بی مشورت کسی در آمدن آموذگار خود و زدن درخت را تا برگ او بریزد و بریدن پاره ازال خود و عطا و تقبیل و کسب از جوان یکریه حساب نظر صلح بالفتح سر کار درخت خوردن و پلورست باز کردن از درخت و باضم و تشدید لایق منقوح گاو و شتر انداز و تقبیل و تخمین و پیش سر و اندکی از آنرا نزع گویند و تقبیل بعد از آن صلح بعد از آن صلح جموع بالضم سرکشی و توسنی کردن اسپ سرکشی کردن زن با شوهر و رفتن پیش خویشان خود بی رخصت شوهر و ستافتن و سرعت نمودن به چیزی و باضم اسپ سرکش جماع بالکسر سرکشی کردن اسپ و باضم و تشدید سیم تیر بی پیکان شجوع بالضم میل کردن و میل دادن کسی را خجج بالفتح بال جنبانیدن مرغ و بالکسر جانب و ناحیه و کتف و پاره از شب و بدین معنی بضم نیز آمده جناح بالضم گناه و بالفتح بال مرغ و باز و بغل و جانب و اتشی و کتف و پاره از چیزی و باضم معنی بضم نیز آمده و جماع استخوانها پهلونزد یک سینه جوارح اعضای آدمی که بدان کسب کنند و جانوران شکاری و جراحت کنندگان جوح بالفتح از پنج بر کردن +

باب اسیسم مع الدال

جبار و در دشوم بدال و نام علی از صحابه رسول صلی الله علیه و آله و سلم جمح بالفتح و باضم و تقبیل و ججو و باضم انکار کردن بدانگی و معنی یک نیز آمده جد بالکسر و تشدید دال درستی و کوشش و کار و بالفتح پدر و پدر مادر و بهره و بخت و کنار جود بی نیازی و توکلگری و عظمت و بزرگی آن و چشم و بریدن جامه و جز آن بعد از یافتن و تمام شدن و باضم چاه در میان علفزار جد و تقبیل زمین رست و هموار و تقبیل را به جمع جده بالضم جدا و باضم و تشدید دال جامه کنده و درختها را خرد و کوهها را خرد و هر چیز که بعضی اجزای او در بعضی دیگر پیچیده و در هم رفته باشد از رشتها و شاخها و خیز و باضم و تشدید دال شراب فشوش شراب که جدید بود و جامه که از یافتن جلا به برد و در زمین و برگ و جوی است بپاشد و بدیدن یعنی روز و شب حر و بالفتح سپردن مال و فرج و قضیب و پوست و اگر آن و از پوست بپاشد و در کردن و سوال کردن کسی از کسی و نهادن آن کس او را یا دادن بکره است و برین کردن کسی از تخم از زینفه جدا کردن باضم زمین بهار بی گناه و چیزهای بی موجه اجود و تقبیل و روشنی

و محرابی که در گیاه نباشد و شهریت از شهرای بنی نسیم و عینی است در چار پایان چیده تمام و شایخ و دخت
 خرا و در شتی شایخ و دخت از آن جدا که باشد چرا و بالفتح یخ و نام کوچی است جسد بفتحین جسم آدمی و جن و
 ملائکه و زعفران و کوساله بنی اسرائیل و خون خشک جسد بالفتح موسی فرعون و مرد و گرم اندام و گرم و
 جسد البین و جسد الاصلع بخیل باشد جلد بالفتح سخت شدن چیست شدن ناز ناز زدن چنانکه بر پوست خورد
 چیست و چنانکه از سر چیز و اگر اه کردن بر کاری و گردان مار و جماع کردن با زنی و با کسر پوست حیوان
 و بختین پوست بچه شتر که پرگاه کنند تا ناکه بچه خود تصور کرده بدان نام گیرد و شیر و دهن و زمین سخت و
 هموار و بزی که بچه کش وقت زادن میرد و ماده شتران و گوسفندان که بچه و شیرند آشفته باشد و شتران
 کلان که خرد و رانها نباشد جلیبی که بر زمین افتد و به بی جلا و با کسر البسی شمشیر زن و درخت خرا
 بزرگ نمک و شتر و آیه یا شیر و بالفتح و تشدید لام پوست کشنده جلد و بالفتح نام و بی است از افریقیه و
 بالضم پوست جامع جلد جلد بالفتح و جلد و بالضم شک سخت و مرد سخت جمود و بالضم افسرده شدن بالضم
 چشمی که جسد بالفتح بستن و فسرده شدن آب بفتحین یخ و افسرد و بالجمع جامد و بالضم و بختین و
 بختین زمین مانند چاه و زینی که در و باران بار و دوساله که بی باران باشد و پیچی که او را
 نشو و نما نباشد و ماده شتر که شیر ندارد و بخیل و نوعی است از جامه و بدنی بکسند آمده جامه
 غیر افسرده و کلمه که از دستهای کلمه دیگر نتوان کرد و زروسیم و مانند آن که از نا مال صامت گویند
 ضد مال مطلق یعنی چار پایان جسد بالضم لشکر و دگاران و شهر و طالع از خلق سر خود و متناخو
 جمع و بالفتح شهریت بر کنار حیوان و بختین زمین درشت و سخت و سنگی است گل مانند و شهریت
 بهین جو و بالفتح نیکو و چیزهای نیک و بارانهای بسیار و بدنی جمع جامد است چون صاحب محب
 و نیک باریدن باران و جو اندوی کردن و بدنی جمع جو است و بالضم دراز گردان و
 بدنی جمع جمید است جو او را دجهد بالفتح و بالضم توانائی و کوشش و پنج جهاد و با کسر البکار کارزار
 کردن و بالفتح زمین درشت که در گیاه نباشد جمید با کسر کردن یا جا کردن بند کردن و بختین و سار
 و باریکی کردن و خوبی کردن و بالفتح و تشدید یا کسوه نیکو و سوه

باب الحیم مع الدال

جند بالفتح کشیدن جند بالفتح و تشدید ذال بریدن و شکستن و بسرعت رفتن جدا و بهر سه حرکت پاره
 و ریزه از هر چیز و ضم فصح است جرد و بختین یا کس یا کسور و بضم ذال نوسه است از موش

باب الحیم مع الراء

چاره بسیار و گه گمان در میان خود نموده و شریک در تجارت و شوهر زن و آنکه او را پناه دهند از ظلم کسی چهره
 یا فتح شکست بخت و نیکو کردن علی کسی را و بدی و نیکی کار از حق و دشمن و برور بر کاری دشمن کسی را با دشمن
 نموده و در شجاع و فقیه چهره با نظم دست شدن شکسته چار به شکسته نبرد و نام هر دو است و آن چار با نظم باز
 عرب گوید و هم چار یعنی نبرونی احدیث المحدث چار یعنی فردوسی که کان میکند اگر در زیر آن میر و متاجر
 را دیت لازم نیاید و نام بفرستند و قدیم و بالفتح و نشاندید پاکیزه کننده و مردگر و نکش و همی است از اسماء و الیها
 و معنی آن شکسته کاچه و میخی از اسماء جلالی است و شکسته را درست کننده و میخی از اسماء جلالی است و در
 که دست با و زرد و فاقه حیا و شتر و ماه و فربه چهره بالفتح و فردوسی چشم در کاسه خود و در آمدن سوسمار و در
 و بلند شدن آفتاب یاریدن باران بهار و از خیز باز ماندن و پس الیستادن و با نظم سوراخ حیوانات و حشر و فتنه
 شدن مردی چاه و تغییر یافتن گوشت و تنی بودن شکم و کبک و بسیار و عوار و بیدل چدر بالفتح گیاهی است که در
 میشود و با نظم دیوار جدران با نظم جمع و فتنه نشان گردیدن که برگردن شتر و خراش و آبها که در بدن بسیار میشود
 و به معنی جمع جدره است و نام و می است بنام که شراب جدره بدان نموده است و قبیله است از بنی ازد و طایفه
 گناه از زمین سزاوار شدن و بدین و معنی آمده جدره بالفتح سزاوار و چار و دیوار و جدره خطره از
 سنگ آورده چار یا کبک و دیوار جدره بخت جمع جدره بالفتح از بنی بر کردن و بریدن و اصل هر چیز و بدین معنی چسب
 نیز آمده و در اصطلاح حساب جدره عددی که در نفس خود ضرب کنند و حاصل ضرب آن مال جدره گویند جدره مور با نظم و
 جدره بالکسر اصل هر چیزی و اول آن دیاره از شاخ که بعد از بریدن شاخ بردخت مانده باشد جدره است و جدره
 بنفشه همه و تمام نیمی آید جدره بالفتح و کشید را کشیدن و گناه کردن و زیر دادن کلمه را و حرکت زیر و دادن کوه و
 خرم را و سفالها و بهو با جمع جدره است چهره بر حسن افسار شتر چنانکه عذار حیوانات دیگر را و نام شاعری است شمر
 و نام پر قبیله است که از صحابه رسول صلی الله علیه و آله و سلم بود او را جری یکی گویند بنسب قبیله بجای چار و کشید
 کشنده و لشکر بسیار چهره کسره و جویم خود و بعضی گویند با قلا جدره چهره با کسره شتره نیز جدره بالفتح بریدن
 و شتر کشتن و است از و باز کردن و میوه باز کردن از درخت و باز کشتن آب دریا و کم شدن آن خلاف مدد
 حرن را در خواندن ندان و فتنه گوشتی که سباع خورند و گو سپند و زردی که سبب گذر جدره و با نظم
 شتر کشتن جدره بالفتح و کشید را شتر کش جدره با نظم شتر بزرگ و پل و به معنی کسره نیز آمده جدره با نظم و جدره
 جمع و مرد و دراز و همچنین جدره با نظم و شتر دراز و جدره قبیله است از بنی قضا و نام مردی است جدره بالفتح
 باز کردن چار یا از چار کردن و فتنه چار یا یانی که در مقام خود می چرند و شب بخانه خود یا جدره بالفتح چار
 نزع شکری و خیال ماندن آن جدره بفتح جیم و سکون عین فتم با می موحده کوتاه و نام مرید و نام قبیله است

باب الحسم مع الزائر

چتر بالفتح بریدن و بالضم مغرب کردن و بالکسر لباس زدن از موی ششتر و پوست بز و بالفتح و ضم و
بضمین زمین بی گیاه و فقیهین سال خط و سطریش و مسینه و گوشت پشت شتر چنانچه بالضم ششتر بر نهاده
و بالفتح گیاهی است چرمی بضم حیم و باز فرینده که چلیب چرمی و بالضم حوض حرو و خانه و دیار و بالضم و این
چرمی نام کنند و زیدین الغمام چتر بالفتح و تشدید را بریدن مودش و ورون کنند و خرا و جزان چتر را بضم
و کسر و کردن و بالضم انچه از حیم و غیر آن بعد از بریدن باز چله و بالکسر و تشدید یلام مفتوح چلفه و چله و
بالکسر چله و کوئال چتر بالفتح نوعی است از زقار شباب جمار بالفتح و تشدید میسم تریز قنار چتر
بالفتح میان چیزی و گردگان مغرب گوز جوار بالفتح زدا سئ و ورون شدن آبی که ستور و تشدید
را و نه و آب و اوان و گذشتن از جای و بالضم تشنگی جاسر و واکند زنده و آنکه گذر کند تشنه
بر کوهی و تیر خوب که میان دو دیوار گذارند چتر عطا یا و تحفه جاسر بالفتح و کسر و تشدید عربی

جالبص: نتخ باولام و سکون آن شهری است بمغرب که در آن شهری دیگر نیست و آنرا جالبصایئر
گویند جص بالفتح و الکسر و تشدید صا و معرب کج جصاص بالفتح و تشدید صا و کج که و لقب فقیهی است خفی

باب ابجیم مع الضاد

جرجس: لغتین آب و مان ناشتا و فرو خوردن آب و مان جرجس بالفتح برگشتن از چینی

باب ابجیم مع الطار

جاط: بالفتح چشمشیر برگشتن از نیام

باب ابجیم مع الظار

جحر: بالضم بیرون افتادن بزرگ شدن مدقه چشم جاحط آنکه مدقه چشم او بیرون برآمده باشد و نام عالمی است
مشهور جخط بالفتح و تشدید ظار را زدن و انداختن و مردن و غیره خوانده جوا خط بالفتح و تشدید و او مرد و سطر
و خرامنده و شکسته

باب ابجیم مع العین

جدر: عینی و گوش دوست بریدن و بند کردن و زدن و شکن و لغتین در غذا شدن کو و کو و بر کردن
نشد که کو و کو را جدر بالفتح ستوری علف باز داشتن و دست را در یک رستن و بالکسر تنه و زخم و بالکسر
خانه جذوع جمع و نام مردی است و لغتین مانجه بسال سیوم درآمده باشد از گاو و اسب بسال تخم درآمده باشد
از شتر و بسال دوم درآمده باشد از گوسفند و با صطلاح فقها بر دو که بیشتر سال بر دو که بیشتر باشد و
سالی که در وی ستور و ندان شیر بکنند و منور و ندان دیگر برینا ورده باشد و جوان نوت و تازه
جس: ع بالفتح اندک اندک خوردن آب و مانند آن و بالضم و فتح راجع جرد خرید
بالفتح بر پنا بریدن مسافت وادی و زمین را و مده یعنی سیاه و سفید که چشم را و سیاهی
و سپیدی بدان تشبیه کنند و یکسر نیز آمده و بالکسر خشم وادی میان آن و منتهای آن و وادی است که
بجانب است طائف و دیگر بجانب چپ او و بالضم و پ میان دو لایب و فتح نیز آمده و رنگی است نرود
و لغتین ناشکیبائی کردن جزو ع بالفتح ناشکیبائی و زاری کننده حبس ع بالفتح غالب آن و حرص و سخت
آرزو مند شدن جماع بالفتح بی شرم شدن و کشاده شدن و ندانهای پیشین و مانند بیرون کردن و رو
کناده بودن زن بهر جا جماع بالفتح همه و گروه مردم و نخل بسیار بار و نام مزد و فله و گروه و روان و چشم
را جمع کردن و بالضم شست و ست فرا سم آورده جماع بالکسر اکثر خیر و جماع کردن و دیگر بزرگ جماع الام
خودن شرب باشد و آنکه معنی شرب آمده پس جماع الاثم شاول کردن شراب باشد و فاقالی گویند بر بخت طاعت

باب النجم مع الفاء

باب الحکم مع القاتل

عالمی بقای فتح یا شهرت بشری که در آن شهری دیگر نیست و همچنین جابلص شهرت مغرب جلالی
بافهم کسرا غلو که سیماں رود و کچیدیه و جولاہ و غلو لائی ای اندازند و صاحب صراح گوید گمان کردیم
باش جابلق بنیم نامی ششده رئیس سیماں در بلاد اسلام و وزیر است بطریق اطاکیه است و بعد از جابلق
است و بعد از آن سقف و بعد از آن فیض و بعد از آن تماشای رقی فتح جیم و تارة عورہ پنیہ مانند ان مغرب

کوزه و دی است برات و اخیست به نیشابور جوالق کبیر و لام و هم جیم و فتح لام و عرب جمل جوالق فتح جیم و کسر لام
جمع جوق بالفتح کرده مردم جوق بالفتح قمر و عرب کوشک دی است بری و نهر و الق و خانه و قمر و بالان
عباسی در غبداو +

باب الحسیم مع اللام

جمل بالفتح آفریدن و تحقیق کوه و پیشوای قوم و داکای ایشان و نام مردی است و کبیر ترین و تشدید لام
جماعه مردم قال الله تعالی اصل منکم جملا کثیرا و بهیمنی لبسم و یستین کبیرین و تحقیف لام نیز آمده جمل
بالکسر و الفتح و جبریل و جبرائیل نام فرشته معروف و متکل بالفتح موسی انبوه و درخت انبوه جمل بالفتح انداختن
جمل بالفتح محکم تاقین رس را و قوی و محکم شدن و بر زمین انداختن استخوان است و با و سائر اندام و کبیر
نیز آمده جمل لغتین جمع لغتین خصوصت کردن و قادر بودن بر خصوصت جلال بالکسر کسی خصوصت کردن
و بالفتح غور و کوا و سفاکها سخت شده و زمینهای سخت جمع جلاله است بالفتح جمل بالفتح و کبیر که از جیم و کبیر
که از جیم و مسود کردن شتر کند و حامل که در گردن اندازند جمل بالفتح و کبیر جوی خرد جلال جمع جمل
بالکسر و تنه و درخت و لغتین شادی و شادمانی کردن جمل لغتین چاک و شست و سخت و سنگلاخ و همچنین
جمل بالضم جیم و فتح و او جمل بالفتح بریدن و بهیمن خشک سبط و سخن و درخت و علم و چیز بسیار و کبیر بسیار
عطا و دانا و درست راسی و آواز کبوتر و لغتین کشش کوهان شتر که از پالان بهر سبب جمل بهر بسیار و جمل
بالفتح کردن و گردانیدن و نام نهادن و آفریدن و بیان کردن و درختهای خرد و فراوان بالضم پای مزد و
رشوت و لغت اول و فتح ثانی مرد سیاه و بد شکل و بخت و جانور است سیاه که همیشه در سر کن باشد و از کبیر
خوش متادنی شود و چنانکه میرد و لغتین کوتاهی در فحی و تیزه جمال بالکسر دست مال و یک که بان یک
را از سترش بردارند جمل بالکسر سرگین فیل و بالفتح ابروی آب و مورچه و پوست و دور کردن و گل از زمین
کشیدن و سرگین انداختن قبل و گوشت دور کردن از استخوان و انداختن و ریاضی را بر کنار حرکت دادن
و راندن با و ابر را و شتر مرغ را و دیدن شتر مرغ و انداختن کسی با و زولیدن و کف جلال بالضم هر چه آب سبیل
آورد و کف شیر و سر جوش و یک و صوف بسیار و هر چه بسیار باشد جمل بالفتح و تشدید لام کبیرین و توجیه
و با و بان جلول جمع و لغت کوشش متور جلال بالکسر جمع و گل یا سبیل و هر گلی که باشد سرخ یا زرد یا سبیل
معرب گل و بسیاری از هر چیز و بالکسر باریک و گلیها و باطما و جامها جلال بالفتح بزرگی و بالضم بزرگ و
تشدید لام نیز آمده و بالکسر حاکما چار پان جمع جمل و تشدید لام را می است از جیم موسی که جلیل است
ایست که از اقسام نیر گویند و قوی است درین جلال نظرهای خرد که بر جیم و در گردن اسب و غیره

باضم صدق است جسموم بالضم بسیار شدن آب در چاه و بالفتح چاه بسیار آب و سپی که بر زبان رفتار میگردد و در یک آمدن وقت جسمام بالفتح استودگی اسپ بعد از ماندگی و بالضم و الکس آب منی که خجل از ترک جماع حاصل شود و بهر سه حرکت پر شدن و لبالب شدن ظرف و پمانه بضم الفتحین بسته نیره شدن مرد و رنگش بی شانه شدن گوشت و بی لنگه شدن عمارت جسمم بالفتح روی را ترش کردن بر کسی مرد ترش رو و عاجز و ناتوان و شیرورنده و نامشخص است که او را هم بن صفوان گویند و جامم بالفتح ابروی آب چشم چاه عمیق و نام و درخ چشم حرف مشهور و شیران نیز شریف و دیبا

باب الحکم مع النون

جائیمین بر سینه خشتگان و بر جای ماندگان و بر حسن و حرکت شدگان چنین بالضم بدول شدن بدول و نیز یعنی بضمین و تشدید نون و تخفیف نیز آمده چنان بالفتح بدول و تشدید باید دل و صحر و گورستان و زمین هموار که در گیاه بسیار خوب روید چنین و طرف جبهه از دو جانب و و ابرو و جبهه باین و ابرو باشد چنانکه گشت چمنان و چمنان هر دو بالضم تن جبرون بالضم عادت کردن بکاری و سوده نرم شدن جامه و زره آرد کردن دانه جبرن بالضم سنگ سیان خالی پر از آب که از آن وضو سازند و جانی که خراب خشک کنند و جبرین نیز یعنی آمده چنین بالفتح یک چشم و شانه و پنج و رخت زرد و نوعی است از انگور و درختی است خوشبوی و معنی است بطالفت و نیام شمشیر و باین معنی که یکسره نیز آمده و حلجان بضم جیم نقطه میانه دل که آنرا سید یا گویند و کجی که هنوز نرودیده باشد و دانه کشین و کشین را نیز گویند چنان بالضم مردارید و مهرهای سیمین که بر شکل مردارید سازند جنون بالضم دیوانه شدن و پوشیدن و دراز شدن و اینوه شدن و درخت و گیاه بسیار شدن و آواز گس قایر کی شب چنین بالفتح و تشدید نون پوشیدن و دفن کردن مرده و شب گردیدن مردم و بالکس و تشدید نون اول چیز و شکوفه گیاه و پیری و گویند که نوعی از ملائکه است چنان بالفتح در آمدن و تار یک شدن شب دول و جامه و اول شب و اکثری از مردم با کس باغها و چمنان و سپهر و معنی اول جمع جسته و معنی ثانی جمع جان و معنی ثالث جمع جسته بالضم چنین بالفتح در گور کرده شده و بجای که در شکم مادر باشد و هر چیز پنهان چنین بفتحین گور و مرده و کفن و بضمین و بضم اول و فتح ثانی سپهر جامع جسته بالضم جولان بفتحین گرد گشتن و گردیدن در کارزار و بسکون و او کوهی است در شام جولان بالفتح گشته جوشن بالفتح زره و میانه شب و اول شب و سینه و ذمی الجوش نام صحابیت پدر شمر و او در عرب اول کسی است که جوشن پوشیده بود و یا آنکه او را کسری جوشن داده بود و یا آنکه سینه اش برآمدگی داشت چون بالفتح گیاه است که از غایت شیره

لیسا سی زنده یعنی سیاه و سفید و سرخ هر سه آمده و اسب و ستر سخت سیاه و معنی روز نیز آمده و نام آبی
است مشهور بنام چگون بالفتح آبی است میان خراسان و ماوراءالنهر نزدیک بلخ همچنان بالفتح نیز
در شام حیران بالفتح موضعی است بدشت و گویند در واره است بدشت حیران بالکسر
همایگان و گمرگان جمع جار و دوی است با صفتان +

باب الحکم مع الواو

چو بر سه حرکت سنگ نوده و فتمین و تشدید و او نیز انوشستن جدو بالفتح از کسی فائده داشتن
چرو بر سه حرکت هر چه خورد باشد از خریزه و خیار و غنفل و مانند آن بچه سنگ بچه شتر و بچه پرونده چو
بالفتح تشدید و او میان مین و آسمان و دیوای آن زمین شیب جلو بالفتح بر آنگاه شدن جلا وطن شدن

باب الحکم مع الهمزة

جاه قدر و منزلت جمیع بالفتح بر پیشانی زدن و کسی را از خیری باز داشتن و ابایت بروی کسی
آوردن دبی دلو و طرف باب آمدن و فتمین بزرگ پیشانی شدن جایه بالکسر پیشانی و او میان
و کرد و همایه مردم جلوه فتمین بر بند شدن پیش سر از سوی چو بالفتح بنا خوشی بر کوهی آمدن

باب الحکم مع الیاء

جانی گناه کار و چنیده سیوه جانی جو رکنده و قرار ناگزیده بجای خود جاری روان است
بکسرین و فتمیم نیز آمده و تشدید یا بهر دو را انوشستن و یا استادن به سرگشتان پای و بالفتح و
بزرگ نشینندگان جدری بضم آله جدری بالفتح بزغاله نرو بر جی است از بروج آسمان و شماره است نیز
قطب شمالی که عرب آنرا جدری الفتح گویند و فارسیان مستاره قطب و اهل ریاه این شماره را جهت
آنها از بروج جدری بضم جم و فتح دال و تشدید یا خوانند جدری بالکسر و تشدید را ویای خطی را می
باشند و بنیادی حرف تابد و نقطه چینیدان خزع جلی بالفتح و تشدید یا روشن و آشکارا سجنه
بالفتح چین و بالفتح و کسر نون و تشدید یا چینید و بالکسر و تشدید نون و یا یک جنی از ضیان
منسوب است بحین یا بجه جوار می کشید و کنیزگان هموری بالفتح مانند آواز +

باب الحکم مع الالف

خاسته دور باد و پاک باد و گیس است و حاشش ندماکی است خدا را حیار بالکسر و تشدید
جیاری بالفتم می است که آنرا بفارسی تغذری گویند چنه بالفتم آتشن جتنی بالفتح و تشدید یا بجه

صحیحی با کسر عقل و زیرکی و بالفتح کرانه چبری و جبا سها که از باران بر آب پدید آید حجامه واحد صدام بالضم
 را ندن شتر منفرد جدا با کسر برابر کردن چبری یا چبری و نقل و دم شتر و سپ و جزآن و برابر و جهت حری
 بالضم و حرار با کسر کوهی است بلکه که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم پیش از نبوت چند روز
 در غار آن عبادت نشنول بود و حرار با کسر جانوری است که همیشه روی بافتاب میدارد و تشلون میشود
 و با انواع الاوان در شعاع آفتاب و آثار افارسی آفتاب پرست گویند و پنج زره یا سرخ که در حلقه زره که کنند
 پشت یا گوشت پشت حمزوی بالضم موضعی است حسنی بالضم شکوفی و زن نیکو و پشت حسا بالمد و
 شور با که بیاشامند حشمار بالفتح و المداخیه در شکم باشد از دل و جگر و سپر و زگرده حصی بفتحین سنگریزه
 حصاة واحد حصیار بالفتح سنگریزه حصار بالفتح کسیر شدن حطار بالفتح انگندن و جاع کردن و نیز
 داودن و کف دست بر کسی زدن و کف بر آوردن و یک حمام بفتحین گل سیاه سفید شده و خوشان شو
 چون پدر و برادر و با کسر و الفتح و سکون سینم نیز آمده حشقی بالضم نادان و بعضی گفته اند که حشقی نادان در
 کار آخرت هر چند که در کار دنیا غافل نباشد و ابدی لعنست آن و مثل است که لولا الحقی تحسرت الدنيا چهر
 سال سخت وزن سرخ رنگ حمیرا بالضم تغییر حمراء و لقب اسم المؤمنین علیها السلام و گویند که حمه معنی
 سفیدی نیز آمده و التیام حمیرا از آن گویند که ایشان سفید رنگ بودند حمی بالکسر بفتح کنند و
 مرغزار رقع کرده و بالضم و تشدید سیم تب حلقا بالفتح گیاهی است که بفارسی رخ و رخ گویند و همچنین حلفه
 بفتحین حصار با کسر و تشدید نون برگ معروف که خیار را به آن رنگ کنند و در فارسی تخفیف مستعمل است تخففا
 بالضم و فتح نون میل کنندگان بحق حورام بالفتح زدن سفید پوست و سفید و سیاه چشم که سبندی و
 سیاه پیش بکمال باشد حواری بالضم نان سفید و آرد و طعام سفید و به تشدید و او نیز آمده حوایا
 رود و او چربیا که بر روده باشد جمع جادیه و جادیا حیار شرم داشتن و فرج داده شتر و جز آن
 حیا بالفتح و بی حمزه باران و فراخی سال و به حمزه نیز آمده حیار بالفتح گسترگان جمع حیران حیارا

اس کی معالہ

باب اسحار مع البیاض

حب بالضم والتشدید ووستی وفتح وبالفح دانه وحب الناعم زاده باشد حبیب دوست محب محبوب و
گویند جناب بالکسر دوستی کردن با کسی و دوستها و بالضم ووستی وار و بود و کشته آب که بر آستانه شود
و سایر از آب رنگ و بدین معنی صاحب قلموس الفتح را آورده حب بصفتین کننده آب و صبرانی و زبان
جناب بالضم های اول و کسرهای ثانی که کم شب افزون نام مرد بخمیل که از ترش میمانان آش را و
سیر روشن نیکر و حجاب بالکسر برده و جای ارداف شدن و گفته شستن نفس و بالضم و تشدید جیم و بان

والمحییان بحسب بالفتح باروشیدن و کم کردن حصه وارث یا محرم کردن وارث از حصه و
 بضمین بر دایم جمع حاجب بانوارنده و پرده دار و ابرو پوشنده نیز خواجی جمع و حاجب شمس
 که آنجا اختاب حدب بالفتح هر بانی کردن و تحقیق بر آمدن پشت و فرو رفتن سینه و شکم و شانه یک زبانه
 بلند و نشیب بلند شدن آب و نشان چیزی که بر پوست ظاهر شود و گیاهی است حریب بالفتح کلزاید و
 نام هر کس است و دشمن شکی و تحقیق شکستن شدن و گرفتن مال کسی و شکوفه خراختی با کسر گروه و طرد
 و پاره از هر چیزی و سلاح و باران و نوبت آب آغز آب جمع و نیز از آب جمع از کفار که متفق شده جنگ
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم آمده بودند و بالفتح رسیدن چیزی که کسی سخت شدن دشوار شدن
 بر کسی و نشود آورد و از آب راجل لشکر و باران او که با و متفق باشند و یوم الاحزاب و اقله قریه بنی و عا
 و شود و غیره که حق تعالی ایشان را از آب و هلاک کرد حسب بالفتح شتر و ولس با کسر تبرید و نرد کار با
 و برین تقدیر جمع حبسه است با کسر و تحقیق شتر شده اند از و شکار چیزی و بزرگی مرد از روی کسب و نشود
 بر دران یا از روی مال و دین و شرف و بد معنی بسکون نیز آمده حساب با کسر و الفهم شتر و و شکار پس
 شونده حبیب شتر و و انتقام کننده و پس شود حسب بالفتح سنگریزه انداختن و رفتن و زبانه
 و فروزید و بنیم انداختن و دانش و تحقیق سنگ حبیب بر آوردن و بنیم و آنچه بدان آتش افروزد و آنچه
 در آتش اندازد و بر آتش زده کمان و فتح حاد کسر و شیرینی که کشت از و بریناید از سر و حیای با سخت
 که خاک و سنگریزه چار و دوا بر که برن و تگرگ بار و حسب با کسر و الفهم و از کمان و بالفتح ماریت
 و بلند کردن آتش و انداختن بنیم بران و با کسر کنار کوه و تحقیق بنیم و بر سر و آتش اندازند و آتش
 شود حسب بالفتح بنیم جمع کردن و بر کسی بنیم آوردن و با کسر و خشک و لاغر و تحقیق بنیم حساب
 جمع کننده بنیم و نام مردی و عا طب البیل کیسه طب و یا پس از بنیم و گیاه و شب و بر صید و آنگاه خور
 طب و یا پس در هم گوید مخلوط باضم و نظایر معیه فر بردن و پر شدن شکم حسب بالفتح بنیم
 و پر شدن شکم و کسر خطا که تا به بزرگ شکم و تحقیق و تشدید یا مرد و رشت جفا کار و خیل تند و بفتح اول
 و کسر خطا و تشدید با سریع الغضب حسب بالفتح دشوار شدن بول شتر از سختی رسن تنگ و الفهم و بنیم
 شتر و سال و زیاده ازین نیز گفته اند و تحقیق روزگار اختاب جمع و تحقیق تنگ پالان شتر حساب
 با کسر بیان بند زان و کوه است حلب بالفتح و تحقیق شیر و شیدن و به تحقیق شیر
 و تشیده خلوط بالفتح ماده شتر و شیدن حلب شیر تازه و تشیده و شراب خرم
 خلاب با کسر و شیدن و طری که و روی شیر و تشیده و شیدن بالفتح پیوند سروت سوت و تشیده

بنگاه برآید و آناس کرده و خرگوش در و باه و بیکه گاود نام مردی است حورب بر وزن کوب و او سی
فرانج و بعضی است و یا آبی است در راه بصره که درین خرینج ام المومنین عایشه بنسوی بصره سگان در اینجا
زیاد کردند ام المومنین آواز سگان شنیده از آمدن پشیمان شد از جهت یاد آمدن حدیثی که از پیغمبر صلی الله علیه
و سلم شنیده بود آخر این غوی بعضی مردم باز نگشت و حاقع شد آنچه واقع شد حوب بالقصم گناه و ملائک بلاد
بیاری و با فتح گناه کردن و با ناک بر شتر زدن تا راه رود و مادر و پدر و ختر و خواهر و در دزد و سنگت و
حاجت و اندوه و وحشت مبدن و در بعضی قصم نیز آمده .

باب الحار مع التاء

[illegible]

بفتح نیز آمده و صاحب صراح گوید که حقیقه مقدار دو شت از طعام و خزان و خیر اندک حقیقه با لکسر بر سر
 با فتن و گیاه از زمین کردن حقا و با الفتح و لکسر حقیقه آشکارا کردن شادی و بسیار سوال کردن
 از چیزی حقیقه لغتین نیز کان و دختران و پدر زنان و خادمان و یاران حقیقه باضم سفاکی و گوی که
 زمین بکنند حاققه تخفیف فاکنا چسبیری و حاجت و سختی و عافیا الواوی و و کرانه اب حاققه اول
 هر چیز و حالت اصلی و خلقت اولی که بر آن آفریده شده حقیقه باضم و تشریف یافت طرفی از چوب و خزان
 که در وی مراد و فعل و معاین و مانند آن کنند و بلا و سختی و بدبختی بفتح نیز آمده و با لکسر شتر پیچ سال
 که با در چهارم گذشته باشد و با الفتح چیزی ثابت و درست و درست و حقیقت چیزی حاققه به تشدید قاف
 واقعه ثابت که البته واقع شود و قیامت و میان چیزی حقیقه بافتح میان بستن که حقیقه باضم نشاء
 سال حقا و بافتح خوار و زبون شدن حکومت و داوری حکمت و لکسر و انش و استن حقیقت هر چیزی
 و صاحب قاسوس گوید حکمت عدل و علم و نبوة و حکم آن و قرآن و انجیل و شیخ رئیس در بعضی
 رسائل گوید حکمت درست گشتاری و درست کرداری و فتنین و نه لگام سپ و قدر و منزلت و سوره
 محکم غیر نشاء و پیش رو پیش سر و پنج گویند حکمت و لکسر و تشدید کاف و خارش حکا که باضم سوزش
 و نیزه هر چیز حکره باضم غلکه که برای گرانی و قوی نگا بد از حکا که با لکسر سخن نقل کردن و
 مانند شدن خلیفه زن کسی وزن فرو انداخته بجای حله باضم بر و مینی و جامه که استر و بسته
 باشد یا از ارور و دواتها از ارور و دار احاطه نگویند و با لکسر گویی که بجای آب فرو و آید و نوع فرو و آبی
 و چند خانه دار و مجلس و جمع شده نگاه مردم و نام شهریت و دبی است و بافتح محله است و زبیل بزرگ
 ازنی سازند و وضعی است بشام و حله استی حبت و حقه آن چیز و بدبختی با لکسر نیز آره حلیقه باضم
 تیره است معروف و بافتح اسپانی که بخت و و ایندن از هر جامع کنند و صاحب کسر گوید سپیدی که در
 است تازند و بخت نیز شیر و و شندگان جمع غالب حلیقه باضم و لکسر لایر که از جواهر طلا و نقره
 و مانند آن سازند و با لکسر خلقت و صفت و صفت چیزی حلقه بافتح خلقة زره و ظروفی که خالی
 کرده باشند از چیزی و داغ ستور و پیری حوض آب و دانه مردم و حلقه در و بختین ستر نشان
 جمع خالق حلقه بافتح سوگند حکمت لغتین سبستان و درخت سعدان و گیاه است و
 گنه بزرگ و کرمی است که در پوست گویند افتد حلیقه با لکسر انگوزه و آن صنف اسجد آن است
 بافتح و ضم سیم و ذال مجبه همیشه جموده با لکسر به نیز کردن بیمار از چیزی که او را زیان دارد
 و چیزی که نگا داشته شود بافتح و تشدید با غیرت و ننگ حقایق و حراسته با لکسر نگا بهانی کردن

حایت مردی یا جمعی که حمایت مردم خود کنند و در یک پایه و سنگی که گرد آرد چاه گذارند و چیزی که بنایت
گرم باشد و عین حایت چشمه است و در بحر غرب که آفتاب در وقت غروب پندارند که در آنجا فرو میرود و همو حقیقت
بالضم ترشی حاسته بالفتح و لیثدن و دیوان ابو تمام که آنچه از اشعار عرب در شجاعت و لیثدن عرب گفته اند
در آن جمع نموده اند حاسته بالفتح که بود در مرغ طوق دار حمته بالضم حازم که مردم و به تشبیه میهم
گرامی سخت و سیاهی حمزه بالفتح تیره تیر که او تیری زبان را گز و او تیر و زنده و نام هم حضرت
رسول صلی الله علیه و سلم پیدا شد و ابو حمزه کنیت انس بن مالک که بواسطه تیره تیر که چیدن
حضرت او را این کنیت دادند حمزه بالفتح سختی و سخت شدن حمله بالفتح آهنگ کردن
به جنگ و باز گردیدن بر دشمن سپاه زون و زادن و بالکسر و لغم بر شقت رفتن از جایی بجای دیگر
بره و ازندگان جمع حاصل حمله بالکسر و وال شمشیر حاصل جمع و نام اسی و بالفتح آنچه بر داشته شود
از دیت و تاوان و بالفتح و تشدید بیم زن بارکش حمله بالفتح ستور بارکش و بالضم بار که بر ستور
حالات زمان آتین و بردارندگان و ابر ما که بردارندگان آب اندقال الله تعالی بالجمادات
و قرا حمله بالفتح نادان شدن و کاسد شدن بازار حمله بالکسر گنیم حمله
بالفتح طوق حمله بالفتح و تشدید نون زوجه و بانگ شمشیر و مادریم عرم و بالکسر دیوانگی و بالفتح نیز
آمده حقیقت لغت و تشدید یا مکان که بدان تیر اندازند حمله بالکسر یا و حایا جمع حمله و بالفتح
و تشدید نون زنی که بر فرزندان شوهر گذشته مهربانی کند و از مال شوهر مال بدیشان دهد و مکان که در وقت
تیر انداختن آواز کند حمله و حمله بالفتح لاصل و لاقوه الا بالله گفتن حمله حمله و ان مرغ حمله
بالفتح حایت و میان مملکت مراد و بغیه است و طبیعت و اندام زن و وادی است و در حجاز حمله
بالفتح کارزار بزرگ و عظم هر چیزی حمله بالضم گناه و مردی که از و نه خیر آید و نه شر و عیال ضعیف
حال و اندوه و دور و نشی حوت بالفتح گردیدن حیوان و پیرین مرغ گرد چیری و بالضم نام ماهی است
نام برخی است حیا که بالکسر حایه بافتن حاکه جابه بافتن جمع حاکه است و به تشبیه یکا و دندان
حیله بالکسر حایه حمله بالفتح حی علی الصلوة و حی علی الفلاح گفتن حیره بالفتح گشته شدن
و بالکسر حمله است بر نیشا پور و شهریت نزدیک کوفه و نسبت بان حیری و ناری گویند و دبی
بنارس و شهریت نزدیک عانه و حیرتان یعنی حیره و کوفه و عانه دبی است بر کنار فرات
حیته بالفتح و تشدید یا مار و کزوم دراز حیا حمله بالکسر و الی که تنگ است بدان میتوان گفت و اصل
حیته بود و حیا حمله یعنی تنگ گرفتن و چیز نیز آمده حمله بالفتح گردانیدن و بالکسر و الی که چیز می آید و آن

باب الحار مع الماء

حسب البقع وتشدید تا برانگیختن و باضمیمه که ریزه و یک شست و خشک و نان خشک بپشت بآب تر کرده و دنیا بستره
حدوث باضمیمه نو پیدا شدن چیزی حدیث خبر و غیره و مردانک سال حدیث آنچه پیش پادشاهان قصه
و افسانه خوانند و مرد بسیار سخن و بدیع یعنی بضمیمه نیز آمده و بختین بی و نوشیدن و پیدا کردن حضرت باضمیمه کشتن و
بصلاح آوردن زمین و جمع کردن مال و کسب کردن در چهار زن کردن و افروختن آتش و سوار شدن بر
سور و راندن آن چنانکه لاغر شود و دانه شدن و بستن خودن چیزی در کشت و راهی که مال ستوران
باشد حارث بند گرد جمع کننده چیزی و شیر و زنده و نامشخص است حرایث باضمیمه سوراخ گوشه مکان که
در آن نه کنند و با لکس تیری که هنوز تمام نه تراشیده باشند و باضمیمه تشدید را برزگر حارث باضمیمه و لکس
گناه و شکستن سوگند و میل کردن از حق باطل و عکس آن حارث سوگند شکسته حارث باضمیمه و لکس
کلیه است که برای مکان وضع کرده اند و من حیث یعنی از اینجا و از اینجا

باب الحار مع الجسم

حاج جمع حاجت و تشدید جمع کننده و جمع حاجی چون روم که جمع رومی است حج باضمیمه تشدید
آهنگ کردن به چیز و به حجت غالب شدن بر کسی و قصد طواف کعبه کردن بنیت عبادت و بجا آوردن آن بسیار
آمد و رفت کردن پیش کسی و میل به مراجعت کردن و فرو بردن حلاج با لکس حجت آوردن به یکدیگر و باضمیمه
کناره استخوان ابرو و باضمیمه تشدید جمع بسیار حجت آورنده و لقب ظالم مشهور که از اجاج بن یوسف لغوی
گویند و باضمیمه تشدید جمع حجاج جمع کننده گان حج بضمیمه تشدید جمع حجاج جمع کننده گان حج بضمیمه تشدید جمع حجاج
حدیث باضمیمه بار و کجاوه بر شتر سخت بستن و به چیزی تیر نگریستن و نیز و چنان به کسی زنداقتن و کسی را
تست کردن و با لکس بار و محفله زمان و بختین خطل و خربزه ما و ام که تازه باشد حرج با لکس گناه
و گوش هاسی و بهر شک از کشت ننگاری و بختین تنگ و تنگ شدن و گناه و شتر ماده و راز بار یک چهار
باضمیمه تشدید که مرد و بروی نهند و غیره شدن چشم و حرام شدن چیزی و با لکس بسیار درخت و بدیع
بکسر رانیز آمده حلاج باضمیمه تشدید از تخم جدا کردن و سیر کردن و رفتن و نان را گرد و پهن کردن و با
کردن خروس با لکس حلاج تشدید از تخم جدا کرده باشند و سیم چنین حلاج حلاج باضمیمه تشدید دلام
پنبه از تخم جدا کننده و لقب حسین بن منصور بفساوی که اناحق می گفت حرج باضمیمه میل دادن و
آپیدان ریسمان را و ساکن شدن و پنهان کردن و سرعت نمودن و پیچیده گفتن سخن را و با لکس
اصل چیز و دل و میلانه هر چیز حرج باضمیمه سلامت و مصلحت و نیاز شدن

باب اسکار مع الدال

خشد با الفتح میقیم شدن بجای و بقیه ششم که آنش منقطع نشود و جوهر و اصل چیزی و الفتح اول و کسری
خالص اصل هر چیز حد بالفتح و تشدید دال حاصل میان دو چیز و نهایت و کما چیزی و تیزی هر چیز و غرض
مردم و باز دارند و باز داشتن و اندازه کردن و اندازه کرده حق تعالی فرموده خود را و ادب کردن گناه گاه
تا بار دیگر گناه نکند و مرازم کردن و جدا کردن چیز را از چیزی حدیه تیز و آهسته جدا و با کسر خیرهای تیز و جویها
سیاه و کبود که در ماتم پوشند و جابه ماتم پوشیدن و جمع حدیه تیز آمده و بالفتح و تشدید دال در بان و زندان
بان و آهسته حر و بالفتح آهنگ کردن و باز داشتن و غصب کردن و بدستگیری الفتح را نیز آمده و با کسر
از کوهان شتر و بقیه در ولایت که در دست و پای شتر سهم میرسد و خشک میگردد و اعصاب آن بواسطه زانو
بند و گران شدن زره بر مرد خفا که قادر نشود بر راه رفتن حر و بالفتح و در شدن و نهام نرل کردن حرید
در و نهام و مایه تقدید حیدر بفتحتین بد خواهی شود و بالفتح بد خواستی مناک کردن لغت و تفصیلت کسی
یا زایل شدن ازان و بالفتح بد خواهی کسی خشد بالفتح فراسم آوردن و یا گردان و جمع شدن بر آگاهی
و تمام بر آدن گشت حصا و بالفتح درون حصه در وون و بفتحتین گیاه خشک شده بخت یافتن رس و
استوار و حکم کردن صناعت زره یافتن زره یافتن و رس یافتن و شیخ و جز آن یافتن و گیاه است و
و هر گیاهی که خشک باشد حیدر در دیده شده حقد بالفتح بخت شتاب نمودن و شتاب کردن بخت
بدون در کار و بفتحتین باران و خردنگاران جمع حقد حقد بالفتح کینه و فتح کینه در دل گرفتن و بدستگیری
نیز آمده و منظر فرصت کینه گرفتن بودن و بناریدن باران و برآمدن چیزی از کان حق و بالفتح مرد بسیار کینه
حقد ستودن و ستایش همیشه ستوده حیدر بالفتح میل کردن و کوه شایخ گوزن و جز آن و برآمدگی کوه و
هر چه بلند شده باشد از کما چیزی حیدر بالفتح و بفتحتین طعام حیو و بالفتح میل کردن و برآمدگی
کوه و گرسنه ای شایخ گوزن جمع حیدر بالفتح

باب اسکار مع الدال

خدا و پشت و نام درختی است و عاذا المتن موضع انداختن نند زین بر پشت ستور و حقیقتا کما لغنی اندک مال
و اندک مال و فی احدیث خفیف الکاذب من الکل که دال مال حد بالفتح و تشدید دال برعت فتن و از هم
بریدن حد و بفتحتین کوتاهی و کمی و شتر و جز آن و نوعی است از تصرفات عروض آن انداختن و بدستگیری از
تفاهل و فساد گناه استن بجای تنافس حد بالفتح بریان کردن و بپسند و جز آن و رخاکی بالاسی آن شمای گرم گشتن
شاید بشود و همین کردن و داندن اسپیک و دنگ و بعد از آن جل بران انداختن و رانجا یا حرق کند و بفتحتین

گرمی آفتاب مسافر را بختین و بی است نزدیک مدینه مشرفه و نام آبی است بنی سارا خلیفه گویند و گاو پیران کرده که بعد از بربیان کردن منو ز آب از وی بچکیده باشد و اسب عرق کرده بعد از دوایندن آب گرم غسل خوشبو و نوعی است از روغن حوضی با لفتح سخت زانند و گلهائی کردن شیر را حوضی با لکسر و در سه

باب الحامه مع المراره

جگر با لکسر سیاهی و ات و خونی و نشان یا نشان لغت و زیت و زردی که به سفیدی دندان آمیخته باشد و صورت و رنگ و نشاند و نیکو کار و بدین و معنی لفتح نیز آمده و اجبار و جبر جمع و با لفتح است و سخن و بهانه و جز آن و سیاهی و رو ات کردن شاوگرا و ایندین جبر با لضم نیز با معنی آمده و بختین نشان و زرد شدن دندان و تازه شدن جراحت و لفتح اول و کسرتانی نازک و تازه و نوعی است از بربینی جگر بر آب و در شش و جانه و حشر با لفتح اندک دادن و استوار کردن و سخت بستن کالاحتار نیز بگرسن و خوراندن طعام و بسیاری خوردن و همانی کردن بجهت بنار نو و پیوند در آوردن بدامن خیمه و خرگاه و خشدین طعام و جز آن از زمین بلند بر آمده باشد و خیر اندک و بدین و معنی بکسر نیز آمده و با لکسر عطای اندک و آنچه به خیمه وصل کنند چون از زمین بلند باشند حشر بفتحین آید سرخ بر آمدن در چشم و جوئیدن و شتاب آید و بدین بر پوست و غلیظ و سطر شدن چیزی و فراخ شدن چیزی و معنی و زردی نیز آمده جگر بر سه حرکت بازداشتن کسی را از تصرف و چیزی و کنار مردم و حرام و مشهور درین هر سه معنی کسرت و با لفتح صفاد پایی رنگ کرد اگر چشم و شهر یا سه و چند موضع دیگر است و اطراف خانه و بدین جمع جگر است با لفتح و با لضم حرام و باز داشت و نام مردی است که او را جگر کند گویند و با لکسر عقل و دیوار کعبه از جانب شمال اندرون حطیم و منازل شود و بلاد ایشان در نواحی شام و مدایان و بختین سنگ و بختین نام مردی که او را جگر این التماس گویند و یکم و زور یک و شهری است عظیم بر کوه اندلس جگر باز دارنده و زمین بلند که میان او است باشد و کنار وادی که آب را نگاهدارد از روانی حذر به با لفتح از بالا بریزد و درون و شتاب کردن و نام کردن بدست را و آسایش شدن پوست از زدن چوب و با فتن ریش و ستار در و او را ندان در چشم را و گرد گرفتن چیز را و در به و سطر شدن و بختین عالی که از اینجا فرو آیند و جاری شدن اشک از چشم هر و با لضم فرو آمدن و تشبیه و با لفتح جای تشبیه کنند به لکسر و بختین بر سر کردن و آمده شدن و بیدار بودن و بفتح اول و کسرتانی و چشم آن مرد و بیدار خدا فیر سر و کلاه و چپ به جمع حذف و با لضم و حذف با لکسر و حذف معنی شریعت و جمع کثیر نیز آمده و عرب گویند و اعطاه الله یا خذ فیر ما و او را دنیا تمام حشر با لفتح و تشبیه را اگر ما گرم شدن زمین سنگ را

بالفقم مرگزاراده و بنده که از او شده و برگزیده هر چیز و کوبه و تریچه و مار بچه و آموره و اسب و کوا و نیکو چیز و
 باز و مرگزار و خسار و حرار المل بیان تو ده و یک حرور بالفقم مرگزار و بالفتح با دگر کم کشت زو و موم با دگر کم
 که بر روز و زود و گرمی آفتاب آتش حریر جامه ابریشمین و مرگزار شده از غصبت و جزآن حریر بالفقم مرگزار و
 کردن تخمین نمودن کشت میوه را و ترش شدن شیر و شراب حاکم شیر و نمید ترش حصر بالفقم مرگزار و
 کردن و برهنه و آشکار کردن و پوست از شاخ جدا کردن و را ندان شتر چنانکه مانده شود و جازوب کردن
 خانه و افسوس خوردن و بختیج و افسوس خوردن حصور بالفقم مانده شدن و فرو ماندن و خیره شدن
 چشم از دیدن و آشکار شدن حصر افسوس و دروغ خوردن و مانده شده حاصره برهنه و آنکه خورده
 و سپردن و بک نداشتن باشد حشر بالفقم نشان باریک گوش باریک و پرتیر که باریک باشد و لطیف
 و باریک و باریک شدن گوش شود باریک کردن نوک نیز و تیر و جزآن و گرد کردن و پراختن مانت
 و پاک کردن سال نقطه ستور و مال مردم را حاشی که از نامهای بیجا بر عوم حصر بالفقم تنگ گرفتن
 بر کسی و باز داشتن از سفر و غیر آن و گرد کردن کسی را و بالا نیش و شتر را و بالفقم بسته شدن و بختیج
 نگدل شدن و بسته شدن و سخن گفتن و خواندن و حاضر شدن از چیزی و بخیل بودن حصر نگدل و
 بخیل و یو را و هر چیزی که بسته شود و دهل و پا و شاه و زندان و مجلس و راه و آب و صف مردم
 و جزآن و در وی زمین و جوهر و شیر یا و طرف آن و کوهی است و در عرب حصور بالفقم شتر ماده که
 سوراخ پستانش تنگ باشد و مردی که با و هم و مردی سیل بدن نکند و نگدل و بخیل حصار و انگستر قله
 و محاصره کردن کسی را در جنگ و بالشی که در زیر بالان شتر بنند حصور بالفقم حاضر شدن و حاضر
 و بالفتح نام شهر است وین و کوهی است و قبیله است حصار بالفقم و انگستر تقیم شدن و بالفقم در
 است که شتر را پیدا میشود و انگستر شتران نیکو و بالفتح و کسر حرف آخر نام ستاره است حاضر
 بقیع و قبیله عظیم حصار بالفقم و کسر جیم گفتار و بزرگ شکمان جمع حصر به کسر اول و فتح دوم حصر
 بالفقم جماع کردن بزرگ و کمان راز و بستن و تراشیدن شمشیر چیزی را و بزرگ انداختن حصر بالفقم
 حرام کردن چیزی را و باز داشتن از چیزی و جمع کردن چیزی حصر بالفقم زمین کردن و لاغر کردن و تیره شدن
 بن و ندان و پاک کردن و محاسنت کردن با زن و اختاردن دندان شیر کودک را
 و بختیج فاک که از زمین کردن بیرون آید و چاه نشاندن و زردی که بر رخ دندان بر آید و بدین دو
 به سکون و سلا نیز آمد حصر کور کنده شده حاضر سم ستور و گنده چاه و جزآن حصر بالفقم خرد
 شدن کسی را حصر خوار و خرد حصار بالفقم ستم کردن و بد زدن گانی کردن و دروغ که با عمل

آنچه مطلق را خوار سازند و کاسه خرد و چیز اندک و بدین دو معنی نفی می آید و نفی حقین غله که نگاه دارند تا وقت گرانگی
 بفرود شدن و کجای کردن و سرخوردن و آب جمع شده حمار با کسره خرد نام مردی از ماع که کافر شده بود و سر که کافر
 نشدی او را به کشتی و ذوق بکار اسود عیسی که در زمان حضرت رسالت پناه مردم و عوی نبوت کرده بود و با لفتح و تشدید
 سیم خرنده حمیر با لفتح چیزهای سبز جمع احمر و نفی بین جمع حمار و نفی حقین نگاه دارند ستورا از جو و جزایر و آل
 پیر استن و پوست باز گردانیدن گوشت پند تا و نفی اول و فتح ثانی تر می بندد میسم با لکسر و سکون میسم و فتح میسم
 است از قبایل با و لفتح و کسر میسم جمع حمار و دوال بند زین حور با لفتح باز گشتن و کم شدن و باز گردانیدن
 و چیران شدن و قهقهه یک چیزی و با لفتح ملاک و نقصان و سپید و سیاه چشمان جمع احمر و حور ارا و در فارسی
 سفید استحال یافته و نفی حقین سپید شدن چیزی و سخت سفید و سیاه شدن چشم و گرد و دور بودن کاسه چشم یا
 تمام سیاه بودن چشم چنانکه چشم آموست و پوستی که بالاسه سکه کشید چیده را با لفتح شیر و زده و لقب ایل الونین
 علی کرم الله وجهه حاکم سرشته و لاخر و گرد آب و موضعی که در اینجا شده نام حسین علیه السلام واقع است
 حیر با لفتح سرشته شدن

باب الحار مع الزار

جمع با لفتح دور کردن و باز داشتن و در میان دو چیز و آمدن و نشاندن شتر و بستن رکن و رو و پاچی میان
 تا علاج رخم نشیت او کرده شود و با لکسر و انضمام اصل و خولثان نزدیک و کنار و جانب و نفی حقین گلو بریدن و
 بیماری است که در روده میشود و حمار با لکسر که و مدینه و طائف و شهرهای دیگر که میان زمین بچه و غور واقع
 شده و ریسائی که بهای دیگر شیر بند تا علاج رخم او کرده شود و سر ریسائی که حاسه را بدین بالا بندند حور
 با لکسر که استوار و قوی و با لفتح نگاه داشتن و بسیار شدن پیریز گاری کسی و نفی حقین چیز که بر گرد و بندند و آنرا
 خطر نیز گویند و گردگان ترشیده که طفلان بدان باز میکنند و حور و حیرز جای نیک استوار جز آنکه شترانی
 که از نفاس نتوان فروخت حور با لفتح و تشدید زابریدن و اندازه کردن و افزون شدن در شرف
 و گرم وقت و هنگام و مرد و درشت کلام حراز با لکسر نهایت کردن در کاری و دور و سوزش دل از خشم و
 جز آن و بد معنی لفتح و تشدید را نیز آمده حور با لفتح غلاندن چیز از پس نشیت و نیزه زدن و راندن و
 شتاب کردن در کاری و جماعت کردن بازن و نفی حقین نهایت و هنگام در رسیدن چیزی را حور با لفتح نیزه
 شدن و زبان گزیدن شراب گیاه و جز آن و نیز کردن چیز حور با لفتح و ارم آوردن و جمع کردن چیزی نرم
 راندن و سخت راندن و نرم راندن و نرم فتن و نام چند موضعی است حیر با لفتح سخت راندن و آید و راندن
 و با لفتح و تشدید یا می کسوره که کرانه هر چیز و مکان به تخفیف یا سکون آن نرساند یا حیر

باب الحار مع السین

جلسه بافتح باز داشتن و دلیر شدن و کوه عظیم و موضعی است و با کسر شقایه و تنگ یا چوب که بر بگذر آید
 بجهت جمع شدن آب تا ستور بخورند حدس بافتح گمان برون و تخمین کردن و بر گمان سخن گفتن و زود رفتن
 چیزی و بی راهی بر سر رفتن و کار و دیرینه شتر زدن و پایمال کردن و شتاب رفتن و انداختن کسی را و زدن
 و بختی نام قومی است که در عهد سلیمان عرم بوده اند حرس بافتح نگارسانی کردن و همچنین حراست گاه
 و وزیدن و بختن نگاه بان درگاه و فرمانده دراز حرس بافتح و تشدید را جمع حارس باسیان حرس بافتح
 و تشدید بین گفتن و میل کردن و آتش بجوشی گردانیدن و سوختن سر گیاه را و گوشت بر آتش انداختن
 تا به پزد و آتش بر بالای کلاج گشتن و آتش بر کندن و فاریدن ستوری شانه ستور غار و افتادن گرد و
 خاک ازان بر شانه ستور غار و گشتن سر آتش را و با کسر نشستن و آگاه شدن و دریافتن و تنگ ملی نمودن
 بر کس و حرکت کردن و آواز نرم کردن و بخشیدن و مهربان شدن و یقین کردن و بخری و دوری
 که زمان را بعد از وضع محل حادث شود و سر که گیاه را به سوزد و آواز نرم و بدین معنی آمده است جلسه
 حارس بافتح و تشدید بین یک دریا بنده حواس به تشدید بین قوت های دریافت جمع حارس و آن
 سبع است و بصورت ششم و ذوق و لمس و محاسن الارض سر را و گرگ و باد و مرغ و ستور چرند جلسه
 بافتح عهد و پیمان و با کسر بزرگ از مردم و چهارم تیر قرار و نذیرین که زیر پالان بر پشت شتر اندازند و کیم
 سطر که زیر قوت های فاخر و کلفت بدین معنی بختین نیز آمده و فتح اول و کسر ثانی دلیر و حریص و بختین بودن
 موضع نذیر پالان او شتر مخالف رنگ شتر خمس بختین سخت و محکم بودن در دین و دلیر بودن
 و جنگ و فتح اول و کسر ثانی دلیر و جنگ و درشت در دین همچنین خمس اخس بختین است
 بودن و ایستادن در میان معرکه از روی شجاعت و بختین پر پیروز گاران حوس بافتح گردن کردن
 و رشب بطلب چیزی مراد و حوس بجم چنانچه گذشت جلسه بافتح و آیین و خرافاتی که بروغن
 و شیر در آمیزند و بستر کنند و شخوان ازان دور کنند *

باب الحار مع الشین

حاش پاک و دوری از عیب و بدی و نداشتن یعنی پاکی است مراد اسمی را حش و حش
 بختین گرویده است از سپاهان حش باضم و شمع یا سکون یا نام شخصی است حش
 بافتح سوسمار شکار کردن و خراشیدن و بر غلاییدن و برانگیختن کس را بر خیز و بختین
 درشت شدن پوست و فتح اول و کسر ثانی کسی که شب نخواهد از گر شک و جز آن حش بافتح

نیز از پا و گردن و قبیله است از بنی عامر حش بالفتح و تشدید شین افروقتن آتش و علف و اوان
ستور را و گیاه و دیدن و خشک شدن بچه و شکم و شل شدن دست و وقت خرمای کوتاه که اودا
آب نرسیده باشد و بالضم بچه که در شکم مادر خشک شود و ویر و ویرستان و جاسه قضای حاجت نکاح
و بیهوشی بفتح و کسر نیز آیه و شش کوب و شش طلوع و موضوعی است بهرون مدینه شیشیش گیاه خشک
حشش بالفتح راندن و روان شدن و گرد آمدن سیل از هر جهت به یکجای و جمع شدن مردم و بی دریا
خوش رفتن حب و بالکسر دو کدان و فغانه بسیار کوباک و چیز کنده و سوده و ظروف و متاع کنه حشش
بالفتح بخشم آوردن کسی را و خشم کردن و تحقیق باریک شدن ساق خوش بالفتح گرداگرد صید
و راندن تا بدامگاه آید و آب گرد آمدن ستور را حشش بالفتح ترسیدن برساندن و تشناقتن

باب اسما مع الضاد

حرص بالفتح شکافتن و بالکسر سخت آرزو مند شدن حص بالفتح و تشدید صاد و شتاب رفتن سخت
و دیدن و سترون سو و بالضم سپرک و زعفران حصص بالضم نیز رفتن و نیز و اوان و حصص بالفتح جمع کردن
و رسیدن و چیزی را از دست انداختن و زینیل چرمی و بچه شیر درنده و ابو حصص کنیت امیر المومنین ع که
حضرت پیغامبر سلی الله علیه و سلم بدان کنیت ایشان را میخواندند و تحقیق تخم کنار و زبان حصص بالفتح و بالکسر
نام شهری است و فروختن آماس جراحت و ساکن شدن از خواجه و بر آوردن خاشاک از چشم و همچنین حوص
بالضم و بالکسر تشدید هم مفتوحه و کسوره نحو حوص بالفتح و قتن و تنگی کردن میان دو چیز و بالکسر و بالضم
گوشه چشم ایشان تنگ باشد جمع احوص و تحقیق تنگ شدن گوشه چشم حوص بالفتح بر لب و یکسوی دندان
از راه و معنی حوص یعنی و فصل بالا گذشت

باب اسما مع الضاد

حصص بالفتح خنبدان و اوازه کمان و افتادن تیر پیش تیر انداز و کم شدن آب چاه و باطل کردن
حق کسی را و حرص بالفتح و حوص و عقل و کنار و طره جامه و شهری است بمن و مرد و بیمار از عشق و اند
گداخته و شرف بر مردن و آنکه سالیغ گیرد و کار را زان کند و مرد و افتاده که قدرت بر خواستن نداشته باشد و آنکه
از عاید غیر نباشد و بفتح اول و کسر نام و بیمار فاسد رای عقل و بختین ایشان جراح حص بالفتح و تشدید
بچه نیز و اوشان سوزنده به جهت شعله حوص بالفتح و تشدید ضاد و بالکسر حوص کس را بر طعام و بر تنگ کردن
حوص یعنی بسته زمین دامن کوه حوص بالضم و بالضم و قتن و قنی مصایره گیاه است و آن قنوم
است عربی و هندی و بهترین آن عربی است که آن را حوص می گویند حوص بالفتح غم اوان چوب

و انداختن از دست و بختین رخت و قماش خانه که برآید بار کردن میسازند و شتریکه قماش برآید بکنند
 بالفتح پاک شدن زمین و ترش شدن چرخ و خوراندن شوره گیاه ستور را و مزاج کردن و بالفتح و بختین با فتح
 و شوره زده باشد از گیاه و غله بالضم آنچه شیرین زده باشد از گیاه حوض جمع حاصل بالضم و تشدید سیم زده است
 ترش زده که آنرا بفارسی ترش گویند و ترشی درون ترنج و نارنج مانیز گویند حوض بالضم شود گیاه خوردن
 حوض بالفتح بجای که برای آب و زمین بسازند و حوض ساختن حیض بالفتح خون حیض آمدن زن بالضم
 زنی که بحد حیض رسیده باشد و عاقله آنکه او را حیض آمده باشد + •

باب الحاء مع الطاء

جط بالفتح باطل شدن ثواب و عمل و هم چنین جوط بالضم و بختین تازه شدن جراحت و شکم برآمدن و
 درد کردن شکم ستور را از خوردن گیاه و نشان جراحت و زخم بازمانده از زنده شدن جط بالفتح و تشدید
 طافرو و آوردن بپشیم و فرو آمدن بنرل و زده برگرفتن از گمان و کوفتن بار و زین و صقیل و ادون و
 نقش کردن چرم اصطط بالفتح خشم کردن و بجاج نمودن و شتافتن جوط بالفتح خوشبوئیهای درآستیده
 که از پیرامورده سازند و همچنین جطاط بالکسر جطاط بالفتح و تشدید نون گندم فروش و خوشبوئی فروش
 حطط بالفتح رنگ کردن اویم را حوط بالفتح گدازتن و گرد آوردن حاطط دیوار و پستان

باب الحاء مع الطاء

جطط بالفتح و تشدید ظاهر و بخت و بهر دهند و با بخت شدن حطیطط باله و با بخت حططط بالکسر
 نگاه داشتن و یاد گرفتن حطیطط نگهبان و نامی است از نامهای خدای تعالی یعنی آنکه از علم و خبری غائب نیست
 حافظ یادگیرنده و نگه دارنده حفظ و حفاظ جمع حطاط بالکسر عار و سمیت و مواظبت کردن و دور
 گردانیدن از بهر خود را +

باب الحاء مع الفاء

حق بالفتح مرکب حقون بالضم جمع گویندات فلان حق الفعیل برک خود مرد و چه زعم و عیب است که
 هر که برک خود به میر و روح او از بینی بیرون می آید حقیقت بختین سینه و سپر یا که از پوست و چرم یا
 و چوب پنبی انداخته باشد و احدش حقیقه حروف بالفتح مذاققت و معصازدن و خروشتن غیر آن یا به از مرد
 جز آن بریدن و دور کردن حرفی از کلام و از موی چتر گرفتن و سایندن جاننده و صلحه به کسی نزد یک کام
 ندادن سلام سبک و مختصر دادن و بختین که سینه آن سیاه خرد و مرغایهای کوچک که نام غصیت حرق
 بالفتح حاشین شیرازه ماهی و مرغان خرد و هر چیز خرد و نهیها و جزآن که سلاح را بدان آرایش دهند و پیران

و تا توانان و گویا هست خار و ار که آنرا بفارسی گفتگو کنید و باضم زمین درشت و بدین معنی است خرشتنه لضم
 حرف بالفتح که آنرا نیز می گویند و تیغ کوه و حرف تهی و غیر آن و فتنه ماده میان باریک استوار و فتنه ماده فاعل
 و فاعله نیز که بسته و کب کردن و گردانیدن چشم را و سر سر کشیدن چشم را و بالضم تخم تره تیر که آنرا صاحب الرشاد نیز
 گویند و بکس طوفی و صناعتهما و شهابا جمع حرفه و قول حق تو کار من بگوید الله علی حرفت یعنی گمان مستند که حق را
 جفاوت کند بر یکو بر و آن وقت خوشحالی است نه وقت خفت و تیغ فی الحقیقت و القرآن تنزل علی اشبهه آخریت
 قرآن نازل شده است بر هفت لغت یعنی زبان هفت قبیل که عربی یا بر هفت قمارت حر لغت سم پیشه و هم کار
 بکس حالت بد را نیز فزه و گرداننده زبان حصفت بالفتح پاک کردن خرا از خرا که چون و لغتین چیزیکه بدست
 پاک کنند و در حقیقت بالفتح بار آوردن نخل و نان خشک و لغتین خرمای زیون و تبا و و پستان فرسوده
 خشیف جامه کنه حصفت بالفتح استوار کردن و رساندن دور کردن و لغتین کر خشک و خشک شدن
 پوست حصیف استوار و محکم و کامل رسد و درخت خرد و استوار حصفت بالفتح و تشدید ناگه و چرخنی را این
 و خدمت کردن و صراحتی کردن و پاک و ساده کردن سر و روی را از سوی و خشک شدن گیاه و در زمین گرفتار
 بروی و برپا شدن خشک شدن موی سر از بی روغنی و شستن آواز اسپ وقت و و اینند و آواز کرک
 بال مرغ و برپا شدن حصوف بالضم خشک بودن سراز و بر بالیدن روغن و خشک بودن گیاه زمین و رفتن
 شنوائی تمام و گرفتار موی سر و بروی تمام حصیف شستن آواز اسپ وقت مهین کردن و آواز را که
 از دست آن برآید و هیچ آنکه از زبان او برآید و آواز مرغ و درخت حصاف بالکسر جاش نشان و حوص
 گرداگرد و حقیقت بالفتح توده ریگ که شده احتاف جمع حلفت بالکسر سوگند و عهد و دوستی که با خود
 سوگند و پتابا و دغزد کند و بالفتح و الکسر و بفتح اول و کسر ثانی سوگند خوردن و لغتین گویا هست
 که آنرا علفا و نخ نیز گویند حلیف هم عهد و هم سوگند و نیز زبان خفت لغتین است بودن در وین سبیل
 کردن سخن و کج بودن یا چنانکه سرهای پاسبوی یکدیگر میل کنند یا آنکه پرشت یا راه رفتن حصیف رست
 در دین و مائل سخن و ثابت بران و آنکه بر ملت ابراسیم عم باشد حوف بالفتح آزار چرین که زمان حال
 و کو دوکان پوشند و چرخ است مانند حوج حصفت بالفتح چور و سرگردان

باب الحاق مع الحاق

حلق به تشدید قاف میان چیزی حلق بالفتح تازمانه و رسن و چوب خرازان و نیز دادن و لغتین بودن
 حلق بالفتح گرد و فرو رفتن و نظر چیزی کردن و اگر در مرده چشم را و نیز رسیدن چیزی چشم کسی و لغتین سیاه
 دیدن و احداث صدقه و معنی با و بخان نیز صدق با عوامی بر درخت که و یار داشته باشد حلق بالکسر

و جمیع جنین مخلوقه و بالفتح تناد و زیر کشدن و کار و نیکو دیا قتن کو دک خواندن را و گزیدن نیز می و تثنی بانی را
و بریدن بداسن مانند آن چیزی را حاقوق زیرک و استاد و در کار حرق بالفتح سوختن و سایندن و زدن این میسر
از خشم و سودن چیزی بخیزی و بالکسر شاخ خرا که درخت خرا را بدال کشنی و بلند و بختین آتش بازمانده آتش
و سوتکی جامه از کو قتن کا و در بفتح اول و کسر ثانی مرو که اعصاب او بر قیده باشد و بر سخت بر ق حرق بالضم
آب بسیار شور و اسب نیک و نده و به تشدید را و تخفیف آن سوخته و هم چنین حراره به تشدید و تخفیف
الاضغنه گفته اند که تشدید در حراره غلط است حریق سوختن و سوخته شده حرق بالکسر گروه مردم
و در غلاف و جذران و بالفتح بر سن بستن سخت و فشردن و کشیدن اعصاب را حق ثابته و سزاوار
و درست و راست و واجب راستی و کاری که البته واقع شود و نامی است از نامها که نامی تعالی
و راست کردن سخن و درست کردن وجهه حقیق ثابته و سزاوار حلق بالفتح نامی گلو و تراشیدن
موی و بر گزیدن و بالکسر مال بسیار و انگشتی پادشاه و بالضم شکل و بختین پوست فرستن و سرج
تشنه قنیه است و خرا زگشتی کردن و جمع حلقه است و برین تقدیر یکسر اول و فتح ثانی نیز آمده که
بالضم شرب و نادانی و بریدن معنی بختین نیز آمده و بفتح اول و کسر ثانی مرو سبک نش حقایق
بالضم و بالفتح آبله که بر اندام آدمی بر آید مخلوق بالضم و حلاق بالکسر و بالضم باطن پاکشیم
حالی که جمیع حلق بختین ششم و ششم گرفتن حوق بالفتح رو قتن خانه و بالیدن اعضا و پاه
همه را کردن چیزی و گرد گرفتن و گروه و بسیار و بالضم گرداگرد و سر قنیه حوق بالفتح گرد گرفتن
و فرو آمدن و قرار گرفتن و واجب شدن چیزی بر کسی و لازم شدن کسی بکاری و آنچه گرد
انسان را از کارهای بد

باب السحر مع الکاف +

جک نیکو بافتن جامه را و ستوار و نیکو کردن هر چیزی و بریدن و گردن زدن جک بالکسر راه در یک
توده و شکن آب و شکن ذره و موی و جمیع جنین و جیکه جک بختین جمع حقا بالفتح شتاب رفتن و کام
خردن و دادن و تراشیدن و بختین بر پا کردن شتر مرغ حرک بالفتح جبیندن و بفتح اول و کسر ثانی جود
چست و زیرک حر اک بالفتح جنبش حارک بکسر استهاسی مابین دو دوش حر اک عین و کسی
که ضعیف باشد تپی گاه او و وقت رفتار او ظاهر شود حرک استوار کردن چیزی و فشردن و
برسن محکم بستن حاک بختین و بختین از آهمن سازند چون فارغیلان و برادر لشکر خصمانه از دیکینه و
خساک بسیار بن و شیر پستان و بسیار شدن بار و درخت خرا و جمع شدن مردم حاک بالکسر لشکر و کاف

شک بافتن سودن خیری بخیری و طبعیدن خیری در ول حاکم بافتن سیاهی سخت حاکم خسته سیاه
حاکم بافتن مورچه و پشه ها و هر چه ریزه باشد از سر خیز حاکم بافتن بکام کودک مادران خرد و جوان
در سن در دهن تنور کردن و در بافتن استوار و پنجه کردن بخوبی را بهجت کلان سالی بافتن کلام و بر
نخ و تقاریر و جماعت که بطلب آب و گیاه بجائی روز تا آنجا و آب به چنانچه و شستهای کو یکبار باشد که شست
آن نرم و سفید باشد وادی است بمن جوک بافتن جامه بافتن و خرقه و ریحان کوی است که آن را از برف
گویند حاکم جامه بافتن حاکم بافتن خراشیدن و آهسته رفتن و کار کردن و تخن در ول و شست
در زخم کاه و بریدن کار و خیری را و جامه بافتن

باب الحار مع اللام

حال کل سیاه و حالت وزانی که در و می باشد و میان پشت است و کرد و پنجه گوشت استوار و خفا
گرم و تشنه یا لام فرو و آئیده چهل بافتن رسن و عهد و امان و پوستگی و یک توده و راز کشت و و پی و
کردن و رک باز و کرانه سختی و حادثه و و حال بافتن به تنگ و غضب و دخت خدا و انگور و سکون
بانیز آمده چهل گوشت یک است و در کردن و چل الدنر یکی است و در دست چهل بافتن و الکسند کردن
و بر جسته رفتن در راه و رفتن کلان و کمال و یکبار بافتن یکبار و شکر و چهل بافتن میل کردن و
کردن که شستن و با کسبتن گاه آزاد و بافتن استی و بافتن نظر کردن بگوشت و ششم حزل بافتن هر چه
و بافتن صغی که ازین و دخت بیرون آید و بافتن افتاد و فرو و نوعی از صوب که از آن نان می پزند و چهل
بافتن ماه سپید خنجر چهل با کسبتن و نیامیری است و بخت یا نیز آمده چهل بافتن سخت را و در میوه کشا
که سبز باشد و الکسند و سبزه و قنیه از بیهوده بکشد بافتن ترل و در بون و و حله و بون کردن
خیز را حاصل قنیه خیزی و نقد خیزی حاصل بافتن ثابت و باقی ماندن خیز حاصل بافتن و
بافتن خمره خرا که سخت باشد و آنچه مانده باشد در زمین از کدوم و خود جزان و همچنین حاصل بافتن حطل
با کسرتن حطل جمع حطل بافتن و سکون ظاهر معجم باز داشتن از تصرف و حرکت و بافتن اول و کسرتن
مردخت گیرنده با اهل خود حطل بافتن پاک داشتن و گرد آمدن گروه و جمع شدن شیو آب حطل
بافتن زمین پاک داشتن که در آن زراعت نیکو شود و زراعتی که برگ آن بسیار و انبوه باشد حطل
بافتن و تشنه یا لام روغن کج و کشا و گره و فرو دادن و طلال شدن و واجب شدن بیرون
آمدن زن از عبادت و با کسرتن از احرام و حرم بیرون آمدن و آنکه از احرام و حرم بیرون آمده باشد
و بخت و کفاره و گوشت دادن و کسرتن کردن و در آن و بافتن جمع اهل آبی که پیشی است و بون بود

استوار کردن و حکم کردن و واجب کردن کار بر کسی حاکم بکسرت قاضی و زرع سیاه و زرع سرخ با
 و متعار که آنرا غراب البین گویند و جو اند و معروف پس عبد الله بن سعد الطائمی و مشهور بفتح باشد
 چشم بفتح و اذن درم و رام کردن چشم بفتح کرانه و بیرون آمدن بر خیز و جرات کردن و بکندن و باز داشتن
 و بر آمدن پستان حجامه با کسر خبری بر دهن شتر بستن تا نگردد و با بفتح و تشدید جیم خون کشنده حجامه بفتح و تشدید
 گرمی سخت و سوختن آتش حجامه بفتح بریدن شتر بفتح اندک و بشمار رفتن و قرآن بفتح اول و کسری برنده و سیم خندان
 حجامه بفتح و کسر سیم زنی است حال اشاعره اذا حالت خدام قصد نمودند فان القول باقالت خدام حرام
 باضم احرام گرفتن و خرام شدن و با کسر خبر حرام و بفتحین گردا گرد خانه کعبه و اندرون سردار حرم یعنی مکه و مدینه
 و بفتحین احرام بستگان و حرمت داشتن گان و شهر حرم چهار راه که جنگ در آن حرام بوده و آن حرم و جب و
 نزد بقعه و زود و کجاست حرام بفتح تا سیاه و نار و او مرد که احرام بسته باشد حرام گردا گرد خانه و چاه
 و جز آن و آنچه نسبت بخانه و چاه داشته باشد از حقوق و چیزی که حرام باشد و دست بدان نتوان کرد و
 چاه که حرم پوشیده باشد و چاه که حرم دور کرده باشد و دیگر نیوشه و محله است به بغداد و دهی است
 به یامه و چهر که آنرا حمایت نمایند و جنگ کنند بر آن حرم بفتح استواری و استوار کردن تنگ بر تنور و
 پوشیداری و آگاهی در کار و فرام آوردن کار خویش از زمین و اوس و بفتحین در سینه ماندن چیزی و در آمدن آبی گاه
 آب و بضم اول و فتح دوم و ششایم و علف و جز آن جمع خرم حرام با کسر تنگ تنور و دست بنای طفل که یوار
 چشم بفتح بریدن و باز ایستادن خون و جز آن و داغ کردن و بفتحین موضعی است حجامه باضم شمشیر
 نیز و نیز و دوم شمشیر حجامه باضم پیله و پیله و بفتح شوم نیز آمده چشم بفتح چشم آوردن گنجی
 خجل کردن چشم نمودن و بفتحین چاکر آن و خدشگاران که بر آید او غضب نمایند و جنگ کنند
 با دیگران حجامه بفتح شکستن و نیز را و آن حجامه بکسر اول و ثالث فرمای ناخن و غوره انگور و
 مد بخیل و ترش روی و تنه خوی حجامه بفتح شکستن و سخت پیر شدن آب حجامه شکسته و آب
 شکسته و زبون عالی از پیری و سنگ کعبه یا مابین رکن و زمزم و مقام یا از مقام تا و کعبه و دیوار
 بیرون خانه کعبه جانب مغرب که در آنجا ناو و آن کعبه است و گویند که در زمان ابراهیم حرم داخل کعبه
 بود و در جایت آنرا خارج کرده دیوار دیگر دارند چون داود و آن دیوار نیز باقی است و مردی که
 احتیاط بیرون آن طواف کنند و محاذی دیوار دارند و فی نماز گذارند عبد الله بن زبیر چون نام آنرا
 عایشه شنید بود که حضرت رسالت پناه صلعمی فرمود که این دیوار داخل خانه کعبه بود و بواسطه
 قرب رمان جابلیت داخل کردن آن باعث خفتن و فساد است و در هنگام صلوات که بفرمان آن

دیوار را داخل کعبه کرد چون حجاج بر عبداللہ استیلا یافت و خانه کعبه بواسطه جنگ و انداختن توپ سنگ از هم ریخته بود باز بطریق جاہلیت کہ در وقت حضرت سلیمان نسق مانده بود بنامند و الحال بہا بنای جلعج باقی است خطا ہم بالضم خود شکسته شدہ و ریزہ ہر چیزی و اندک مال دنیوی حکم بالضم زمان و زمان داود و داوود و حکم کردن میان مردم و حکم و استوار کار شدن و بافتن بازداشتن و حکمہ کام در دہن اسب انداختن و بختین بیانی و حکم کنندہ و میسر و نام شخصہ است و قبیلہ است از زمین و بکسر اول و فتح ثانی حکمتا حکیم وانا در است کار و استوار و عالم و خداوند حکمت حکم بالکسر است و بردباری و دیر غضب شدن و استیلائی نمودن در عقوبت کسی و بالضم و بختین خوب دیدن و آنچه در خواب دیدہ شود و بختین تباہ شدن پوست و گرم افتادن در آن حکیم شتر قریہ و مرد و بر غضب حلام بالضم و تشدید لام بہرہ و بزرگالہ کہ از شکم گو سبند و نہر ہر دین آید و گو سبند ریزہ جسم بافتن خویش شویہ و خویش زن و پدر شوہر و پدر زن و تشدید میم گرم کردن و گرم شدن و کدافتن دینہ و قصد کردن و شتاب کردن و تب گرفتن و دینہ کدافتہ و شہرہ گرم و کزیر و پارہ بدین معنی بضم نیز آمدہ جمیع آب گرم و باران کہ در موسم گرما بارد و عرق و خویش و گرمای تابستان حمام بالفتح کہوتر و قمری و ہر مری کہ طوق دارد و بالکسر مرگ و بضم تب و شتر تب گرفته و بافتن و تشدید میم گرما بہ حکم بختین گرم شدن و بالضم خاکستر و انکشت و سرچہ سوخته باشد خستم بالفتح کوزہ سبز و ابرای سیاہ جوچم بفتح ما و میم گل سبز کہ از آن گلاب کنند و جبہ واحد خیر و ہم سیاہ سینہ ستور کہ محل بستن تنگ بود و بختین خرم و نام اسب حضرت جبرئیل عم حوم بالفتح کرد اگر دیر و گر و چیزی گشتن مرغ و بزرگان و کلمہ ابوہ از شتر

باب اسرار مع الثون

حين بالفتح غضبناک شدن و درخت خرز سرہ و بالکسر میمون و دہل و بیماری کہ بدان بدن آماس کند و بختین علت انتفا حق بالفتح سخت شدن گریا و مانند و قرن و برابر و بکسر نیز آمدہ و بختین کنار ہای کوبہ چمن بالفتح خم کردن و بازداشتن و بازگردانیدن و تشدید چیرے بگوگان و بختین کی و خیمہ کی و کنبہ بدین معنی بکسر جیم نیز آمدہ چگون بالفتح دور و دراز و مرد کامل و کوی است بکہ کہ گورستان و خانہ دار و حدثان بالکسر تباہی چیرے و بالضم جوانان و بختین حادثہ حران بالکسر نویدی حران بالفتح توسنی و توسن شدن و کم و زیاد کردن و بیع و بیشہ را ندانی کردن و حرم بالضم توسنی کردن و بالفتح توسن و سرکش و پنچری کہ بالای کوبہ باشد حران بالفتح و تشدید را

شهر است در شام مولد زردشت و منسوب بدان اعرافی گویند نه حرانی حران بالفتح زمین و درشت و سخت
و شهرهای عرب و قبایله است از عساکران و اندوکیمن کردن کسی را و بالضم اندوکیمن کردن و اندوه و بدبختی
بختیمن نیز آمده و بالفتح و کنسر انگلیمن و بدبختی است خزین و عام الخزن سالی که در آن صریح و احوط طلب فوت
شدند حسن بالضم خوبی و نیکویی محاسن جمع و بختیمن خوب و نیکو حسین بالضم خوب بختیمن حسن و بالفتح
و حسین خوب و صاحب حسن حسین نام و کوهی است و دو قبایله است از بنی طی و نام سلطان رسول الله
صلی الله علیه و آله و آله و اهل آن و بالضم خوب و بدبختی تشدید پسین نیز آمده است و بالفتح و تشدید پسین بسیار
و صاحب درک بر تقدیر اهل از حسن است و بر ثانی از حسن و نام مدح حضرت رسالت نبی صلعم که آن احسان
بن ثابت انصاری گویند حسان بالکسر پنداشتن و بالضم غلبه مخ قهرای ناوک و شمار و بعضی گفته اند که
حسان جمع حساب است حصن بالکسر غای پناه و بر موضع استوار که باند کردن آن توان رسید و صاحب و نام
و بالضم عفت و پارسائی زن و بالفتح در برده شدن و بر سر کار شدن زن بکسر نیز آمده حصین بالفتح محکم و متق
و بالضم فتح معاد نام هر که است حسان بالفتح زن پارسا و زن شوهر دار و بالکسر سپن یا اسپ نیکو که نسل آن
نگاه داشته شود حصن بالکسر زیر بغل و کنار چیزی و فناء گفتار اخصان جمع و بالفتح و رکنار رفتن و در بر
و زیر بال گرفتن بکیان چو زه و بیضه را و بختیمن عاج و کوهی است در نجد و قبایله است از بنی قریظ حسان
بالکسر بزرگ بودن یک پستان از پستان دیگر حصن بالفتح بمشت گرفتن چیزی را و اندک چیز دادن و
بختیمن وقت رفتن هر دو پابرگشتن چنانکه گرد بر غیر و بسبب آن حسان بالفتح و تشدید فاجعای شتر مرغ
و احدش خانه و خادمان و ظرف پر و پیاده مال مال حصن بالفتح بازداشتن و شیر و رشک بختن نام است
شود و مسکه آن برآید و نگاه داشتن بول و مانند آن و خون کسی نگاه داشتن و از کشتن خلاص نمودن حاصن
آنکه بول آمده را نگاه دارد و حصار قبیله بکسر عا و فتح قات و بای می شد و مخ سبز حسان بالضم
و تشدید لام برده و بر غاک که از شکم مادر برآورده باشد و بره و بزغاله خرد جلوان بالضم چیزی که بر شتر
دهاند و اجرت و لال و اجرت ناک گوئی و صغرن و شیرین شدن چیزی حلو و بختیمن گرمی است
که در چراگاه شتر که در آن شوره گیاه رومی باشد حنین بالفتح و کسرتون آرزو و مندی و بسیار گرمی
شادی و ناله شتر و ده که از بچه جدا شود و بالضم و فتح تون نام نقش گرمی است از اهل حیره و نام علامه است
که کتب یونانی را به عربی ترجمه کرده و نام موضعی است میان که و طائف که در آنجا کفار بختیمن رسول
صلعم خاک کردند و اول لشکر اسلام بنزیت رفت آخر فتح و فیروزی یافت حسان بالفتح خشم و
و مهرانی کردن در وزی و برکت و وقایع و معیت و شتر و از و بالفتح و تشدید تون بخشایند و تازند

کنند چنانچه و نامی است از نامهای حق تعالی و راه پیدا و آشکارا حسن با کسر و تشدید نون قبلیه است
از حیثیان و باضم بر قبلیه است چنان بافتح هنگام آمدن و نزدیک شدن وقت و ملک شدن و
باکسر هنگام و مدت شش ماه و چهل سال و هفت سال و صبح و شام و روز قیامت حوالان بافتح گردد
چیزی گردیدن مرغ و غیر آن حیوان باکسر و لوازم باجمع حاکم حیوان باکسر جمع حوت یعنی ماهی
حیران بافتح کشته حیوان بفتحین زنده بودن و زندگان *

باب الحار مع الواو

جواب بافتح کون رتن کورک و رفتن مرد و دوست و شکم و نزدیکی و بیدار آمدن و نشستن و بر زمین
آیدن نیز تخت یا رویه از آن بر بدن رسیدن و حمایت کردن و بازداشتن حقو بافتح سخت و دیدن
حقو بافتح خاک پاشیدن و اندک چیزی دادن حقو بافتح اقامت کردن و گمان بردن و راندن باو
را و نگاه داشتن راز حقو بافتح راندن شتر به نغمه و آواز و تابع و پس آمدن شب و روز حقو بافتح برابر
کردن و و چیز باهم برابر چهره بودن و نشستن در آن گزیدن به تیزی سر که و جز آن دوست بریدن کار و
حقو بافتح آسایشین مرغ آب را و نوشیدن شور با و جز آن اندک حقو بافتح آسایشین و چیز
که بالش و جز آن بدان آنگاه کشته و شتران فرو و سخن زیاده حقو بافتح بپلو و آزار و بستن گاه
آزار و رسیدن چیزی به بپلو و موضع درشت بلند شده از سیل حقو باضم چیز شیرین و بافتح شیرین
شدن و باکسر سوزده است که یک حقو بافتح پدر زن و برادر زن و عم زن و خویش زن و پدر
و خویش مرد حقو باکسر و بافتح کجی و نهی زین و جانب چیزی و بافتح خم کردن و کج کردن
و بفتحین و تشدید و او مهربانی کردن و آزار و مندن شدن *

باب الحار مع الیاء

حاصی نگاه دارنده بقایات و گرم و شتر که دو بیک از پشت او حاصل شده باشد حالی برهنه یا و تاقی
حاوی گردد کشته و گرد و کینه حالی زیور را رسته حالی حکایت کننده حری بافتح و تشدید یا سزاوارتی
بافتح تشدید یا مهربان و دانا و سوال کننده یا حاج حلی بافتح زیور کردن و زیور و باضم و فتح لام جمع آن و باضم
و تشدید یا زیور باجمع حلیه باکسر حواری بافتح و تشدید یا گا و ز و سپید پوست و یا گرد و منده حلی بافتح تشدید
یا زنده و قبلیه و اندام زن و دود و زندگی و جمع کردن و گرد و فر و گرفتن و اسیم فعل است یعنی پیادگی
نخل و شله و یعنی بیار نماز حری باکسر تشدید یا منسوب بشهر حری و پیشه همیشه نیز آمده *

باب الحار مع الالف

خسبا بالفتح پنهان کردن پنهان کرده و باران و گیاه و بالکسر و مد مخرجه خیمه خستیا بالفتح بازداشتن از کاری و در وقت
در بودن چیزی حیا بالفتح نکل کردن و زدن خضر بالفتح فروتنی کردن خضر بالضم پلیدی خسبا بالفتح پند
سگ را و رفتن سگ خسو بر هفتصدین خیره شدن چشم خضر امر بالفتح سبزه و گیاه سبز و لشکر که در آسین عراق
باشد و آسمان خضر امر الدین سبزه که از میان سرگین و خاک در به بر آمده باشد و فی الحدیث ایام که خضر
الدین یعنی مکه و اید خود را از زن با حمال که بد زاده و بدل بوده باشد که هر چه از سرگین و خاک در به وید از آن
اثری نباشد خطا بالفتح گناه کردن و بالکسر گناه و تحقیق نارس است و ناصواب بدین معنی بعد مخرجه نیز آمده است
خطا بالمد پنهان شدن خلا بالضم غالی و تنها شدن و ضوئ داشتن و گرد آمدن در خلوت با کسی
خلا بالفتح و المد آبدست خانه و بانی غالی خطا امر بالضم و فتح لام ابتداء از جمع غلط خشتی بالضم آنکه
علامت مرد وزن سر و داشته باشد خسا بالفتح و القصر سخن فحش و بیوه و خفصا بالضم کرمی است که
که از راه خورشید می شود بکار آرد خرد و گویند خرد بالکسر و فتح و او غالی شدن خبلا بالضم و فتح یا کبر کردن پنهان شدن

باب اسما مع الباء

خاص نوبید خب بالفتح و الکسر و تشدید با مر و فرینده و کر و فریقین و کر و نیری نمودن و پشته ریگ
حب پختن بیج زدن و ریادگاه برین پاوگاه بران یا می استادن اسپ یا بر و داشتن پای است و است
راست و برد داشتن یا بچپ دست چپ خبیب بالضم و فتح یا یکی از صحابه حضرت رسول صلعم خبیب بالفتح برید
وزن شمشیر و دروغ گفتن و گردیدن و تحقیق نادانی و درازی و بکسر خافق ذال و تشدید با شتر مرغ
خراب ویران و ویران شدن خرفوب بالضم خروب بالفتح و تشدید را و خرتی است بیابانی خار دار که
سبزه اش مانند سیب میشود خشت بالفتح استخمت چیزی بچری و پاک کردن چیزی از چیزی و تراشیدن تیر بار اول
و شتر گفتن بهر نوع که آید و زود و دشمن شمشیر و جوان و زننگ گرفتن آن و تحقیق چوب خشک شمشیر زوده و
زننگ گرفته و تیر تراشیده بار اول و چیز زبون و پاک کرده خصب بالکسر بسیاری گیاه و فراخی عیش و شادمانی
و بالضم کنایه چیزی و بالفتح شکوه و ترا و خشت خرای بسیار بار و به همین معنی است خصاب بالکسر خصب
بالفتح زننگ کردن خصاب بالکسر چیز که بدان مورد زننگ کنند و کف خصب است رنگین و ستاره است
که چون بصف النهار رسد وقت استیجاب دعا است خطب بالفتح کار و حال و بالکسر مردن خواهنده
وزنی که خواست کاری کرده شود او را و کلمه که مخاطب بر وقت نکاح گوید و به معنی نفهم نیز آمده و بالضم و فتح
جمع خطبه خطاب بالکسر کسی سخن رو بر و گفتن و فصل الخطاب حکم گواه یا سوگند کردن یا دلائل بسیار
و حکم و قضاء یا گفتن یا بعد از خطبه خطاب مردن خواهنده و به معنی است خطب خطب بالکسر سخن و قول

و ترب برک انگور و بالفتح خراشیدن بناخن و بریدن و پاره کردن پیر و بدون پوش کسی که زین و زین بر او اند
 و باضم لغت بدین لیف خرا و مغز درخت خرا و کلا و گل سیاه چسبیده در سخن تافته و باضم و تشدید لام مفتوح
 ابرس که در و باران نباشد

باب النحر مع التار

خاصه چیزی که مخصوص چیزی باشد خالصه خاصه و یا منته از چیزی خاصه طبیعت و خوی و اثر خاصه
 پایان چیزی خاصه تنی گاه خاصه غم که در و سر که در و شتاب جز آن کنند خالقه مرد بسیار غلات
 بی خبر و ستون خیمه و فرگاه خافضه فرو آورده و زنی که خفته زن آن کند خاویه افتاده و خالی خافیه
 پنهان شده و شلیخ خرا که نیز یک تنه درخت باشد خیره بالکسر از بالین و لنگی و باضم بهره از گوشت و جز آن
 و دانستن چیز خوره باضم غلیظ شدن آب و است شدن شیر و میتم شدن بکالی و آیتین پیری خجالة
 شمرنده شدن و بسیار گیاه شدن زمین لیکن در مغرب گفته که خجالت از خطای عامه است خواب خجالت
 بالفتح و خجل لغتین خدره باضم شب تاریک و ابر سیاه و عقاب و قبیله است از انصار از ان قبیله است ابو
 خدیجه رضی الله عنه خدره بالفتح و باضم فرب لغتین نیز آمده و باضم آنکه مردم او را قریبند و باضم و فتح دال
 آنکه مردم را وید خدره که در و فرب و لغی از طعام یا گوشت زبیره خدره بالفتح خراش چیزی خدره
 بالکسر جاری کردن و خجتنه و دالی که بر دست و پا شتر بند خرا رة بالفتح و تشدید اول اب آواز
 کشنده خرا طه طرفی است از پوست و جز آن خرقه باضم برهن که از اقلبه احتمایر گویند و آنچه خیده شود
 سیوه خراقات باضم افسانه و حکایتها غریب عجیب که از آن خنده آید خرقه باضم نام مرد و پیری ده
 که چیزی را عجیب از پیران می گفت و عرب بر سخن که باور ندارند گویند و از حدیث خرقه خرقه بالکسر طایفه
 از بار باد و خفه باشند خرقه زن شرم گین و در خرقه و در سفته خرقه لغتین مهره و فصره
 استخوان است و خرات الملک جو ابر تاج و رسم چنان بود که هر سال پادشاهان جوهری قیمتی بر تاج
 می نشاندند تا عدد و سالهای پادشاهی آنان معلوم شود و خراقه باضم پاره که از چیزی بریده شود
 و قبیله است از قوم نبی از ر که از قوم خود جدا شده به مکّه اقامت نموده اند خرقه بالفتح لنگی دیگر
 پا و بالکسر پاره از گوشت و باضم و فتح زار و باز ایستاده از کار خرا رة بالکسر خزنیه داری و
 کجینه و فتح خالطه است جز این جمع خبیاسته بالفتح ناکس و زبون شدن خسار رة بالفتح ملاکی
 و گرازی و زیان خشیته بالفتح ترسیدن خسو ته باضم و رشت شدن خشقه باضم شسته بموار خصو
 باضم و الفتح خاص کردن چیز پیری خصاصه بالفتح در و شنی و احتیاج و سوراخ و در و زین و سوراخ برین

و مانند آن فرجای دیک پایه و بالضم آنچه بعد از جیدین در و زنت الگو رگور مانده خصم صله بالفتح خوی نیک و بعضی
خوی بد نیز آمده و بالضم موی در هم چیده و مجتمع شده خضرة بالضم سبزی و خضرة در اسب شتر رنگ تیره را
گویند یعنی مایل به تیرگی و در آدمی رنگ گدازم گون خضرة بفتح هاء و خالقی زون خطیة بالضم کلام خطیب که
در ستایش خدا و لغت پیغام صلح و مواعظ خلق باشد و بالکسر زن خواهر خطیة بالفتح خطیبی که در خطبة
بالکسر یعنی که بر آبناء و عمارت گزیده و خط کشیده حدید کرده باشند و بالضم کار و حال و قصه و فصلت و حاجت
مقصود و خط و نام نری بد شکل که در عرب مشهور است و باز به بیت عرب را خطوة بالفتح کیا گام نهادن و
بالضم گام خطوات لغبتین جمع خطیة گناه خضاجه بالفتح قبیله است از بنی عامر که اکثران راه زنند
خافانی گوید ع از خواجه بسرازه دعوت مینا خضار بالضم و الکسر عهد و فاکردن و عهد و پیمان و همچنین خفه
خقیقه بالضم نیانی و بالفتح و تشدید یا نهان شده خفت بالفتح آهسته گفتن حقوق ساکن شدن
خضات بالضم خمار مردن خطیة بالفتح فریقین بزبان خلافت بالکسر بجای کسی بودن در کاری و
بجای کسی نمایند کردن کسی را دلی کسی آمدن خلیفه قائم مقام کسی و از پس کسی آینه خلقة بالکسر
پی یکدیگر آمدن و شدن دلی یکدیگر آمده و بالفتح علفی که بعد از علف نوردیده شده روید و علفی که چنان
روید و میوه دوبره و بالضم عیب و نادانی خلقة بالکسر آفرینش خلقة آفریدگان و طبیعت خلعت
بالکسر جامه و دوشه که کسی را پوشانند و بالضم مال گزیده و آنچه دلی زن را خلع کرده شود و خلقة
بالفتح از زبان پدر و مادر بیرون شدن و فرزندان گشته شدن دلی سامان و پریشان شدن و نسق و
نخور کردن خلعة بالفتح و تشدید لام خود حاجت و درویشی و رختن و می ترش و شتر بچه و بالضم علف
شیرین و دوست و دوستی و بالکسر پوشش نیام شمشیر و پوشش کمان و آنچه در میان و زمان ماند خلقة
بالضم گوشواره قال الله تعالی و له ان خلدة و ن یعنی گوشواره در گوش کودکان خلاصة بالضم گزیده
هر چیز است و هم چنین خلاص بالکسر خلاصة بالضم ربودگی و گیماد خشک و تر و موی سیاه و سپید و هر چه
و بالفتح کیا زربون حلاطه بالضم انباری و بالکسر آینه شمشیر و معاشرت کردن کسی خلوة تنی شدن و تنها بودن
و بجای خالی خلقة بالفتح و تشدید یا ستور را کرده وزن طلاق داده و ناکه که بر بچه دیگر زخم آورد
و شیر بد و ناکه زنم که در موی غسل کنند و شستی بزرگ حمرة بالضم سجاده کوچک از بزرگ نر یافته و
گلگون و مایه خمیر و غیر آن و طرانی که در آن خمیر و غیر آن کنند حمسه پنج مرد چنانکه خمس پنج زن و بعضی
پنج انگشت نیز گویند خافانی گوید نه خمسه من سبع الوان خبیة بالفتح بی بهره و نا امید شدن
خیره بالفتح زن نیک و نیکو کار و بالکسر و فتح یا برگزیده کی خیا طه بالکسر شیشه و دقت خقیقه بالکسر

خیانت و علی ناری خیمه بالفتح خانه که از کربان از پلاس سازند

باب النحر مع التمار

خیمه بالضم پدید شدن و بایستی گفتن و ناخوش شدن و خیمه ای دیگر که آهن که در وقت که با خیمه آهن
که در هر روز آن را از انباری بریم آهن گویند و بختین پدید می آید و خیمه خیمه پدید می آید و خیمه پدید می آید و خیمه پدید می آید
خیمه بالفتح و کثیر از خیمه خیمه پدید می آید و خیمه پدید می آید و خیمه پدید می آید و خیمه پدید می آید و خیمه پدید می آید

باب النحر مع التمار

خدا ج بالفتح زادن پیش از وقت ولادت و ناقص تمام و فی الحقیقه کل صلاوة الا تقربها بایم لقرن
فی صلاوة خیمه که پیش از وقت ولادت زاده باشد هر چند که تمام خلقت باشد و خیمه پدید می آید و خیمه پدید می آید
وال بقیه که ناقص خلقت باشد هر چند که مدت حمل تمام شده باشد خروج بالضم پدید آمدن و بیرون رفتن
خروج بالفتح بیرون شدن و برآمدن و غل یعنی در آمد و ابرسیاه که در آسمان پدید آید و در وقت که گذرگاه
باشد و نام جای است بهمانه و بالضم باران که آنرا خیمه نیز گویند و بختین سیاه و سفید شدن و رنگ
سیاه و سفید و در هر دو بایم خروج بالفتح باج و بالضم و بلی و ریشی که در بدن پدید آید و خیمه پدید می آید و خیمه پدید می آید
عرب را خارج بیرون و بیرون رونده خارجی آنکه به نفس خود دهنده شود و بی اصالت و در هر دو بایم
که ایشان را بنوا نحر جیه گویند و خروج جماعت که برای ابراموین علی بن ابی طالب عم خروج کردند
خروج بالفتح اول و ثالث با و جنوب و نام قبیله است از انصار و در مدینه و دو قبیله بزرگ بوده اند
یکی را دین دیگری را فزنج میگویند و این اوس خروج دوم و اند که هر دو قبیله را بدینسانست میدهند و داد
هر دو قبیله نام داشت خیمه بالفتح از زیدن پای شتر پیش از بر خاستن جهت تعجیل و کج شدن پا
و از زیدن چیزی خلایج بالضم پدید می آید و دیگر اعضا و بالفتح ابر را کننده و ماده شتری که بچه او را از شیر
گرفته باشد خیمه بالفتح کشیدن و بر بودن و بیرون کردن و به چشم و ابر و اشارت کردن و مشغول
کردن و بچه را از شیر باز گرفتن و از چوب و راست نیزه زدن و بالضم گروهی از عرب و کشتیهای خرو و
بختین و در استخوان از ماندگی کار و رفتار و بریدن چشم و جزان خیمه بالفتح شاخی از دریا و جوی و
کریه جوی در سن و کاسه بزرگ خیمه پدید می آید و بختین و سکون نون مغرب فلک خیمه درخت گز

باب النحر مع الدال

خدا بالفتح و تشدید دال زساره و راه و شکاف زمین و رازی و شکاف زمین را واحد و بالضم و فتح دال شکاف

که در زمین کنند بد را زنی جمع خده باضم و تشدید دال خدا و بالفتح و افع بر خسار خراشد زمان تنگدین و در
 تا سفته خصمه بالفتح خا و یوست از درخت باز کردن و سخت خوردن و خاییدن خجیر خیزی تنازی و تر
 و چیدن آن هم کرون خوب و فحشین آنچه از درخت باز کنند حصا و بالفتح و رخت نرمی خا و رخت بالفتح شتاب
 رختن خف و بالفتح نامة که بچه آنگند پیش از آن که صورت او پیدا آید خسله باضم همیشه بون و بهشت
 و پیش کور که در روز به بنید و نوعی از چکاوک و بدین معنی لغت نیز آمده و دست بر بنج و گو شواره و فحشین دل
 و نفس خلوه و باضم همیشه بودن خالید جاودان و لازم و غیر متعک از پخته ازین جهت خدا تعالی را
 خالید نتوان گفت محمود باضم مردن و فرود شدن آتش و بالفتح و تشدید بیسم جایگاه آتش در آن نگارند خود
 بالفتح زن نازک و جوان و صاحب حسن خید بالکسر گیاره نازده مرتبه بخورد

باب الخاریع الرار

خسر بالفتح نوشته در آن بزرگ داده بیشتر که بسیار شیر و بد و بد معنی بکسر نیز آمده و باضم و استن از بون
 و فحشین گاهی و غمی که بدان اعلام کنند و درخت کنار استن و در زمین خیار بالفتح زمین نرم سوراخ ناک خسر
 آگاه و گستا و زور و گناه و چشم و کف و دامن شر خا و یوست و چشمه است و بعضی است خسر بالفتح و فحش
 خسار بالفتح و تشدید تا فریبنده خدر بالکسر سرده و بیشه شیر و فحشین خوابیدگی دستی اندام و گاهی چشم
 بهجت خیزی که بدان رسد و باران و تاریکی شب و کلمه بی خا و و مرد دست و کامل و شیر در بیشه خیزی با می
 بهجت است میان دو بلندی و آواز کردن آب و باد و عقاب و آواز خسته و همچنین است خرخره خروید باضم
 افتادن و آواز کردن خسته خسر بالفتح و تشدید ترا افتادن یا از بالا یا بن آفتان و شکافتن و مردن و
 باضم و بان آسیا و مار است گرد و خروش خسر بالفتح نظر کردن بگوشه چشم و فحشین تنگی چشم و خردی آن و
 گریوی است از مردم خسر بالفتح نقصان کردن و بالفتح و فحشین و بالکسر و اضم زیان کردن خسار بالفتح
 ملاکی و گاهی در میان خسر بالفتح میان مردم و میان کف پا و مابین سوار و بر تیر و راه میان بالا و
 پایین و یک و فحشین سوار و سوار یافتن و سر شدن روز و بالفتح اول و کسر ثانی سر و خسر بالفتح شیر
 بسیار آینه و تره نور سید و خسر درخت خرا که عوره او بنبرد و خسر بالکسر نام پیغام بر است
 و بالفتح خا و کسر خا و شاخ سبز و کشت و تره و نام پیغام بر مذکور و فحشین تازی و سبزی خطر بالفتح
 و مردن و تره و فحشین است باشد و خسریدن نیزه و استن از کردن و بالکسر گیاره که بدان خطاب کنند
 با و به باشد و شیر آب و شتران بسیار و فحشین بهلاک نزدیک شدن و آنچه بدان گرد و بندند و قدر و شتران
 خطور باضم که شتران اندیشه بدل و بلند قدر شدن و خطور آنچه در دل گذرد و مرد و خراشده و دل را

بزرگویند خطیر مرد با قدر و منزلت بلند خضر با شمع بدرقه و لنگامان شدن و زینهار و امان دادن
و تحقیق شرم و سرگرم شدن خفیه بدرقه و زینهار و امان و نهاده خمر بافتح خیمه کردن و بایه کردن و خیمه
و نهادن داشتن گواهی و شرم داشتن و شراب انگوری یا مطلق شراب است کنده و اول مختار خفیه است و
مانی مختار شافیه است و صاحب قاموس گوید صبح است که مطلق باشد چه زمانی که آیت تحریم خوردن مدینه نازل
شد شراب انگوری در مدینه نبود بلکه شراب خربالو و بعضی معتقدین آنچه میوه شد چیزی را مانند درخت یا سقف یا کوزه و آرد
و ریگ توده و مانند آن و انبوهی و مردم پنهان شدن چهار باضم لقیه متی که در سر ماند و معنی انبوهی نیز
آمده و بالکسر حمر زمان و دو و انحصار بن بریج صاحب و نیزه که در خسار زن خود با اعدا جنگ کرد و بسیار
را نیزه زد و چون کسی را از آن نیزه زدگان می پرسیدند که نیزه ترا که زدی گفت و از انهار بر زمین
لقب مشهور گشت خمیر بافتح یا آرد و چیز پوشیده و بالکسر و تشدید میم کسوره آنکه دائم خورده و خمر
بافتح کار و بزرگ که آنرا و تشدید گویند خنجر جمع و ناقه بسیار شیر و معنی اول کسره نیز آمده خنجر یا کسر خوک
و نام بانی است خنجر جمع و نیز خنجر از پیشی است که در گردن و گلو بر آید خنصر بالکسر و کسره و فتح آن
انگشت کوچک خنصر جمع خور بافتح بر روده ستور زدن و زمین بست و شامی از دیر و باجی نیتن آب درج
و بعضی بن سستی خود بر باضم شکستن سرا و گرا و ضعف و شکست آوردن مردم خوار باضم بانگ گاو و
لوپند و آید و آواز از تن و بافتح و تشدید او سست و ارض خواره زمین سست و نرم و ناقه خواره شتر خواره
بسیار شیر خیمه بافتح نیکو و نیکوئی و نیکوتر مال یا مال بسیار و بالکسر کرم و بزرگ کاری و اصل و نه و معنی است
بخار و بافتح و تشدید بای کسوره مرد بسیار نیکو کار خیار بالکسر برگزیدن و برگزیدن گان و نیکان
باد رنگ خیار شنبه درختی است معروف که آنرا خیار خیمه گویند

باب الخمار مع الزار

ز باضم نان و بافتح نان پختن و نان دادن و سخت را زدن و دست زدن شتر بر زمین و پختن ریگ
نی است خنجر بافتح و تشدید بانان پرو نام گیاهی است خنجر بافتح و روشن موزه و نقش و مشک و
آن و باضم درز های مشک و موزه و جز آن و پختن خمر و خمرات الملك جواهر تاج پادشاه و بین
و فصل تا ازین باب گذشته خنجر بافتح و تشدید و تشنگ و موزه و وز و جز آن خنجر بافتح و
دید زاجامه است معروف و غار بار دیوار بر چین کردن تا بر دیوار متوان رفت و نیزه ویر بر
خشن و پختن است خنجر خور و بافتح و تشنگی کردن و باضم گروی است از مردم و ملک و رستاز

باب الخمار مع السین

خمس بالفتح خم وبالفهم طعام مهمانی ولادت و جمع آخرس یعنی لال و لبتین لال شدن و لال خراس بالفتح
 و تشدید را خم گر یعنی آنکه خم و سبوساز و تخمین را آسیانی که بستو گردد و بدین معنی فارسی است خمس
 بالفتح و تشدید سین ترو است که آن را بفارسی کوک و کامو گویند و کم کردن خمس شیان و بضم
 مام مردی خمس بالفتح فرومایه و ناکس و خیری زبون خاص بالفتح ربودن خلطیس آینه خمس
 بالضم پنج یک و بالفتح یک و بالفتح پنج عدد و پنج زن چنانکه خمس پنج مرد و پنج یک گرفتن و پنج شدن پنج
 گردانیدن و پنج شدن و بالکسر یک نوبت آب بر شتران بهر پنج روز و شتری که بهر پنج روز یک نوبت آب
 آرد نیز خمس گویند و نوعی است از جامهای برود نام شخصی است خمس پنج کننده و پنجم و بر تقدیر اول
 خاص الخمسة و خاص الاربعة توان گفت و بر تقدیر ثانی خاص الخمسة توان گفت و خاص الاربعة
 نتوان گفت خمس روز پنجم و پنج یک و جامه که درازی او پنج کز باشد و شتری که پنج نوبت آب
 و آن مقدمه و قلب و پیمنه و مسره و ساقه است و بدین ترتیب است در ترکیه مراد اول و قولی و جز قنار
 و بر لغار و چند اول خمس لبتین و الیس رفتن یعنی و بالفهم و تشدید نون منقوع کوکب سیاه و بعضی
 گویند پنج کوکب سیاره خیر آفتاب و ماه که آن را خمسة شجره گویند خمس بالضم پس باذن و پس
 خیری شدن خمس بالفتح و تشدید نون دیوسر کشنده و و الیس رونده و تشدید لیس و پنج خادوال
 و کسر را شراب و گندم کنه خمس بالضم بیوفائی کردن و حیانت نمودن و کار رسد شدن خمس
 بالکسر و رخت انبوه و بیشه شیر و بالفتح بوسه گرفتن مردار و کاسه شدن چیزی و عذر کردن کسی

باب الحار مع السنین

خمش بالفتح خراشیدن و پوست باز کردن و اندکان خراش بالفتح خراشیدن و کسب کردن برای عیال و
 طلب رزق خشخاش کوکنار و مردم با سلاح و زره خشخاش بالکسر جوی که در بین شتر کنند و شتران زمین
 حوال و کنار چیزی و مردی که حاکم روان باشد و بدین معنی پنج و ضم نیز آمده و خمس لبتین خمس صبر و جری چشم
 از روی خلفت یا از بیماری و در تاریکی چیزی دیدن و در روشنائی ندیدن و خوردن و پاش کردن شش
 خفاش و بالفهم و تشدید فاشیه و در قاصوس خفاش را بطوطا بیان کرده و در بطوطا گفته که و بطوطا خفاش
 باشد خمس بالفتح خراشیدن و بطیانچه زدن و بریدن عضوی و زدن کسی را خموشی بضم هم خراشیدن بالفتح
 پشه خوش بالفتح تپگاه و سرین مردم و نیز زدن و کاح کردن و گرفتن و بالفهم دهی است با سفران
 جیش لبتی است که نارهای سطر دارد و ننگهای بافته و آن هم گمان است

باب الحار مع الصاد

بفتح تخمین و خواور و عن بهم کردن چلیص طعای که از روعن و فرما سازند و سی است بکرمان
 ترخص بفتح تخمین کردن پیره بر درخت و گشت در زمین و گمان بردن و روعن تخمین و باک تخمین حصه
 از تخمین و باضم نشان و چوب نیره و نقل پیراسته از برگ و شاخ و چوبی که در شکاب بر اینها بنهند و طعمه از زرد
 نقره و حلقه که خواهر و چهر اندک و بدین دو معنی یکسب نیز آمده و باکسب شتر قوی ذخیره باریک و معرب خرس و تخمین
 که سب شدن خراص بفتح و تشدید را در روعن گویند و تخمین کنند و حصص باضم و تشدید صا و خانی و تلوار
 و کان شراب و شراب نیک و باکسب ناقص و بفتح خاص کردن و تخمین خصوص باضم خالص ساده و بنیاسینه
 بچیزی و هر چیزی سفید و جوی آبی است شرقی بنزد و بر کنار آن تقصیه است که از نایز خالص گویند و خالص تخمین
 و رختی است مانند آلود و خوشبو است و بدین رخت و دیگر آلود بنده شود و رانه است مانند عقیق و حرکت کردن
 استخوان در میان گوشت و باک و دست خاصه جامع خلاص بفتح رانی و رشتن و باکسب گزیده هر چیزی و
 نشان چیزی و نقره و طعای بی غش مسره و مسکه و باضم و تشدید لام بنهایی خانه خلوص باضم ساده
 و پاک شدن و رسیدن کسی دوری که در تیر چیزی مانده باشد و تخمین بفتح باریک کردن گرگی کسی را
 تخموم باضم فرو نشستن آتاس تخمین لاغریان دشمن خویش بفتح فرد و تیر چشم بنگاه و باضم
 برگ خرم و جز آن که از آن بویا و زنبیل بافند خواص بفتح و تشدید و زنبیل باف و فرو شده
 برگ خرم و تخفیف داد و تشدید صا و جمع خاصه تخمین بفتح پیرایه اندک و سیماهی که بدان نویسند و
 و بدین معنی یکسب نیز آمده و غل اسیر و دامی که گریه و آید و بدان تشدید

باب استخراج مع الضار

تخصیص تخمین طعام رنگ رنگ و مهرهای سپید که طفلان را پوشانند و حصیص جایی لنگا شده از
 کثرت باران و تخصیص بفتح تن آسانی و عیش و نرم رفتن و قلند کردن و دختر را فرو داشتن آواز انداز
 کردن و آسان کردن کار و انداختن کسی را از مرتبه خود و کلمه را کسر دادن و بیانی تقسیم شدن خاص
 فرو آورنده و کسر دهنده و نامی است از نامهای خدا تعالی و معنی آن خوا کننده جباران و تخصیص
 بفتح تاب و بر شدن و اسب را تاب در آوردن و به سخن در آمدن و جنبانیدن شتر شیر در جانی که در شتر
 و شراب تخمین و بکاری یا سخنی در شدن

باب استخراج مع الطار

تخصیص بفتح دست و باز و دستور و به چوب رختن برگ درخت و انعام کردن بر کسی بے معرفتی و
 و علقی و دواغ نهادن بر سرین شور کوس رفتن شیطان و دوست رسانیدن کسی و تخمین برگی که از درخت

خطاط بالکسر و ان سرین شود و با نفهم دیوانگی خطاط بالفتح چوب تراشیدن و دست مالیدن بر شتاق تبارک
و بریزد و راندن و در وی سسل شکم را و دراز کردن آهین را چون گود و جزان و بختین ملتی که بدان شیراز
ستان بیه و است شده آید خطاط بالفتح و کشید را تراشیده چوب و غیر آن خطاط بالفتح و کشید خطاط نوشته
دو شستن و خط کشیدن بجهت فال و جزان و شکافتن گرد را و راه و راه و موطنی است در یامه و حای بستن
شتی با و بر بچین که در آن جاسزه خوبه ای آرد و می فروشد و نیزه خطی منسوب است بدان و با نفهم که بی است
در که در راه فراخ و با کسر یعنی که باران در و بناریده باشد خطاط بالفتح آفتاب و با کسر نادان هر چه
به با چیز دیگر آینه شده شود و کمانی و تیری که چوب آن در اصل کج بوده باشد و یکی از اختلاط اریقه و بوی خوش
له با فوشه و بهماست و دیگر آینه شده باشد خطاط کاه و پست بهم آینه شده بهجت علف سفور و بنید از خرا و زبیب با
انگور و رطب بهم آینه شده و آخر کار و انبار و شریک در حقوق ملک و شوهر و این هم و جماعتی که کار ایشان
بلی باشد و آمیزش کنند و با کسی و گل آینه شده با کاه خطاط بالکسر شوریدن عقل و آمیزش نرماده و
اختلاط شتران و مردم و مویشی با یکدیگر خطاط قومی از راک که میوه کو یک دار و آن میوه را نیز گویند
و شیر ترش و هر چه ترش تر شیر ترش و ترش ترش و ترش ترش و ترش ترش و ترش ترش و ترش ترش و ترش ترش
شود و خطاط بریان بی پوست چنانکه سیل بر بریان با پوست و شیری که پوشش متغیر شده باشد خطاط با نفهم
شاخ نازک و در و جسم چالاک خوش سپرد و دهی است برین خطاط بالفتح رشته و در رشته کشیدن رشته
سیند و در کردن که آنرا انخاع و حرام نغز گویند و با کسر و خفته و خیط باطل یعنی سلب و ذرات هوا که از
روغن خانه ظاهر شوند و لقب مردان بن احکم بواسطه آنکه دراز و بسیار حرکت بود و خطاط اسود سیاهی
شب خطاط ابغض و روشنی صبح خطاط بالکسر سوزن و بالفتح و کشید یا دزر

باب انخار مع العین

جمع بالفتح پنهان کردن و بجای ستم شدن و درآمدن خضع بالفتح رقتن را بهر سراه قومی و تساقطن و
لرختن خدع بالفتح و الکسر و لقیق و لبورخ در شدن سو سمار و خشک شدن آب و آن و کاسه شدن
بازار و باز ایستادن از عطا و رنگ رنگ شدن و ناقص شدن خاوع و بنیده خداع بالکسر فربا و آن
میرا و بالفتح و کشید و دال سخت فرینده و متکون و ناقص و ناسره خدع بالفتح بریدن و بریده کردن
دوخت خسرع بالفتح شکافتن و بختین سستی در چیزی و شکستن و جدا شدن شاخهای درخت خرب یا
خراب با نفهم دیوانگی شتر خروسع بالکسر و فتح و او بیدار و بیدار و هر چه دو تا شود اگر گناه سبب سستی ساق آن

خشوع بفتح خ شامت کردن از رفیقان بخش کردن پذیرا خشوع باضم فزونی کردن و فسر
 نمودن این چشم فزونی یک شدن ستاره بغروب خاشع فزونی کننده بای ویران و دیگرگون شده
 کرد را بجا خانه نماز خضوع باضم فزونی کردن و میل کردن ستاره بغروب و بعضی گفته اند که خضوع
 تواضع و سکن است و خشوع بینه نکردن آواز و بر نداشتن چشم سپ و آن فرغ و خون قلب است
 خلع بافتح بیرون کردن جامه و موزه و فعل و طاعت دادن وزن را کردن شوهر بر مالی که بستاند و
 مغول کردن از محل و غار بر آوردن خورشید و بزرگ شدن کیه کوک از جهت بلوغ و باضم طلاق زن
 مال کابین و جران خالغ رطب نیک پنجه وزن را گشته از شوی و شوی را گشته از زن مالی که در
 و شتر که بر تواند بستن و نوسنی کردن او چون بر دوسوار شوند خلع صیاد و قمار باز که داد و داد و نیا و دخول
 و گرگ و مردم پریشان روی و نوان جماع باضم خمیدن در رقرار جمع با کسر فزونی و گرگ خشوع
 باضم نرم کردن و فزونی کردن خالغ بد گمان و بد کار *

باب اسفار مع الفار

حرف الفتح شتاب فتن و گام نزدیک نهادن و انداختن آسمان برت را و بریدن جامه و نیرنگان شتی
 و با کسر فتح دال یا را پیر این حرف بالفتح انداختن سنگینه و خسته خرا و جزآن بد و انگشت یا بفلان حرف و
 باضم جیم پاره کرد که گودکان در آن ریمان کنند و بدست بکشند تا آواز دهند و بدو لاک و در حاکم و کله شتر
 و شتری که از آن جدا شده باشد و برق در شده در بار که از ابر جدا شود و گلی که طفلان خمیر کرده مانند شکر سازند
 و بدان بار کنند و هر چه که بپایانده شود از پییری حرف بالفتح سیوه چیدن و تحقیق تباه شدن عقل از کلان سال
 و فتح خا و کسر امر و تباه عقل و کلان سال خروف بالفتح برده و کره آتش و هفت ماه خروف نگاهبان
 خرا خراف بالفتح و کسر وقت سیوه چیدن خریف با نروان سه ماه است میان بستان و زیستان
 که در آن میوه چیده میشود و باران این فصل باین خریف گویند خرافت نخدا که خرا از وی باز کرده با
 خروف بالفتح پست و باره رفتن و تحقیق سفال و سب و هر چه از خاک سازند و به سب و محسوف
 باضم نرمین فرو شدن و گرفته شدن ماه چنانکه کسوف گرفته شدن آفتاب بعضی گفته اند که کسوف
 گرفتن تمام آفتاب و محسوف گرفتن بعضی اول زمین محبته نیز آمده محسوف بالفتح فرو بردن
 برین کسی را و به بفاک رفتن چشم چشم کردن و دریدن و دریده شدن و کم شدن و کمی و لانغ
 شدن و بیرون آمدن از بیماری و کندن چاه در سنگ لایح که آب از آن نفع نشود و آن آچاه
 خیف گویند محسوف بالفتح خمیدن و در یافتن و سنگ سر گرفتن و آو از آمدن از برت

که روی راه رود خصیف بالفتح فعل و وقتن فعل را پاره زدن و چیرنی را بچیرنی پیوند دادن چسپانیدن
فعل خبر نخت و سر نخت آن را خنقه گویند خصیف فاکستر فعل و دخته و شیر تازه با است آینه و چرخ و رنگ
خصیف بالفتح و تشدید مصاد فعل و زور و زور و غوغا و لقب و دشمنی است از علمای مذہب حنفی خصیف
بالفتح طعام خوردن و نیز دادن و تقسیم چیزهای خور و یا کمان خطف بالفتح ربودن و غیره کردن برق
بنیائی را و زور دیده شنیدن و یو گفته ملک را خطاط رانیده و برقی را که چشم خیره کند و گرگ و ذغال طغنه
مرعی است که چون سایه خود را در آب بیندیشد که سایه خود را آب بر باید و آنرا ملاعب طغنه نیز گویند خطاط
بالضم و تشدید ظاهر آن کج که هر دو سر خود و لایب در آن میباشد و بدان میگردد و مرعی است کوچک سیاه که
از انبساط پرستو گویند و عوام اباسیل خوانند و نام اسپ است و بالفتح دیو و نام اسپ است و دیگر غیر اول
خطیف شتر تیز رو و آردی که در آن شیر کنند و به نیزند و بقاشق خورند خف بالکسر و تشدید کج
و گروه اندک و بالضم موزه و کت پاشی شتر و شتر مرغ و کت پاشی آدمی که بزین میرسد و زین درشت و تشدید
خفوف بالضم سبک شدن و زور دی رفتن و اندک شدن خفاف بالضم سبک و نام مرد و بالکسر خف
و سبک آن سبکبارانی و تشدید خف و تشدید خف و تشدید خف و تشدید خف و تشدید خف و تشدید خف و تشدید خف
سبک و نام بحر است از بحر با سه عروض خلعت بالفتح پس و قرنی بعد قرنی و سخن تباد و خطا و کوتاه
ترین استخوان پهلوی و دم تبر یا سر آن و تبر بزرگ و سراسره و پس آئیده و فسنند بد نسل و مرد و غیره و جمعی که
از قبیلہ رفتہ باشند و جمعی که حاضر باشند و آب بر کشیدن و قی کردن و بالکسر سرستان ستور و مردم و غیره مختلف
و مرد و بخت و گیاهی که بتابستان رود و بختین پس آئیده و فرزند نیک و بخت اول و کسرتانی شتر و نامی
استن خلایف بالکسر خلعت و نام ساز گاری کردن و درخت بد خلوف بالضم بو گرفتن و مان و موزه و بلوی
گردانیدن طعام و تپا شدن کس و آب بر کشیدن و جانہ کنند بیرون و نو پوشیدن و پس مانگان و ننگان
و قبیلہ که از ایشان هیچ کس ننماند خلیف راه بیان و کوہ خالف آب کشنده و پس مانده و مرد
بخیر خلایف پس آیندگان و بادشاهان خفاف بالکسر سستی سر بند دست شتر و سپر و چیدن شتر
از مهار خصیف کمان بید خوف بالفتح تنهیدن و کشتن کسے را و دانستن و اویم سدرخ
خواف بالضم ناحیه است پهنشاپور و بانگ مردم خیف بالفتح رسیدن و جاس بلند تر انداز
آب و فسه و تر از کوہ و بر بلندی ریخته که در کنار کوہ باشد و پوست پستان و موضع است در
جبل اسود پس کوہ ابو قیس و مسجدی مسجدی است در ناکه در موضع خیف واقع شده و تحقیق
که پوشیدن یک چشم سیاه شدن چشم دیگر و فرار شدن پوست پستان و فسه رخ شدن علامت

تفسیر ششده اشیاء برادران ماکر و مومنین مختلف

باب اسفار مع القاف

خدا رلق بفتح خا و وال و نون و کبوت یا بزرگ ازان و معنی تفسیر نیز آمده خذوق بالفتح خجال
انما حقن منخ و نون و حیرت و سیرت و استوار و استوار به راه رود و خجال منخ خرق بالفتح دریدن و بریدن
سافت و فغانه و دروغ گفتن و نیدن باد و زمین خالی و فراخ و سوراخ و گیاهی است که قطره و وضعی است
به نیشاپور و بالضم گوی و نانی و بالکسر خراخرو و نظایف و لغتین ششده و تیره شدن و درشت و
درشتی و نالما که بود و گول و نالمان شدن در کار با و نالمان و احمق و بی معنی بکسر نیز آمده خرق
بفتح خا و یاء و ویدگیاهی است لغاتین مسهل و معنی و خرق سید استقال کنند و سیاه کشنده است
خبر باقی و بالکسر نام صحابی است خذوق بکسر خا و نون و نون خرق و نام زنی است شاعره خرق
بالفتح نیزه زدن و تیر به دست رسیدن خازق سنان و تیر به دست رسیده خرق بالفتح جنبیدن و
و جنبیدن مل و جنبیدن سراب و لرزیدن برق و باد و سر جنبانیدن از غلبه خواب و برده زدن و
زدن به پیر خیری که پس باشد و بال زدن و بریدن و خرق بالضم غروب کردن ستاره و سر جنبانیدن
از غلبه خواب و رفتن اکثر شب و بریدن منخ تحقیق آواز رفتن آب و آواز زدن باد و خلق بالفتح
اندازه کردن پیش از بریدن و آفریدن و دروغ یافتن و چیزی ساختن و نرم و صبر کردن آفریده شدن
و آفریدگان و بالضم لغتین نحوی و عادت و مروت و دین و لغتین کشته شدن با و و جاست کشته و معنی
بکسر لام نیز آمده اخلاق و عقائد بالضم جمع خلیق سزاوار و خود گیرنده و مروت تمام خلقت و مستوی المعاض
خلاق بالکسر نوعی است از جنس نبوی و بالفتح لغتین و بهر تمام از خوبی و تشدید لام نامی است از انما
مذا می تعالی معنی آن بسیار آفریننده خلاق بالفتح نوعی از نبوی خوش خالق آفریننده خلاق بالضم
بیماری خفه و گلو گرفتگی و بای خفه کردن از گلو و بالکسر یکدیگر را خفه کردن و رستی که در گلو کرده بدان خفه کنند
محقق بالفتح خفه کردن و بکسر نون شخصی که او را خفه کرده شود و همچنین خفق و خفق خرق بالفتح خا و واد
نون قصه هر ام که که لغاتین بنظر ظاهر موده بود خوق بالفتح حلقه گوشواره لغتین فراخ شدن چیزی
و خوق بکسر خا و نون و او شهر نیست و خبر از هم معرب پیچیده از اسفار است شیخ نجم الدین کبر

باب اسفار مع الکاف

خرک بالضم لجاج کردن خارق بفتح را خبریه ایست به بحر فارس خشک بالضم لقب
استحق بن عبد الله بن شهابی وری محدث خاشاک بکون شیعی است به کران

باب اسخار مع اللام

حال برادر باور و علم لشکر و لقطه سیاه که بر اندام باشد و نشان شتر نر سیاه و ابروی باران و برق و کبر و
جامه نازک و لومعی جامه است از بر و دو جو اندر و مرد و ضعیف دل و تن و مرد و خالی از علاقه محبت و میر از محبت
و است شتر نر و رنگی ستور و لکام است و جامه که مرده را بدان پوشند و صاحب و ملازم و گیاهی است **خصل**
بافتخ دست و پا بریدن رفتن بین و ناز که مستغفل در سجده و باز داشتن و دور کردن و قرض دادن و عادت
خوشن و آنچه زیاده و بلند بر آنچه در برداشتن بار شرط کرده باشند و تناسی و ضا و اجضا و فاج و بدین و دوشنی
بفحشین نیز آمده و بختین و یوانه و دیوانگی و تبا و شدن قوا هم ستور و مرغی است و توشه دادن و **خصل**
بافتخ تناسی و گمراهی و هلاک و رنج و مانگی و زهر کشنده و زردانه اهل نار و نام اسی است **خصل** بافتخ و شتر
و نهان شدن لگ بر سر شکار و با کس کف و سوراخ خرگوش و باضم و تشدید تایی مفتوح شهریت بسیار و نهان
خصل بافتخ شرم و میاد آشتن و تشادی نمودن و در پوشش و خاموش ماندن و رفتن شتر در گل و گران شدن
بار بران و دراز و انبوه شدن گیاه و پوشیده شدن کاه بر کسی و تحمل کردن وستی نمودن از طلب و زنی کاهلی
و ضا و بسیار و پاره شدن و امن بر این و بافتخ و کسر و دم جامه کهنه و فرایح و دراز و گیاه بلند و مرد و گرسن
دین پر گیاه **خصل** پری و انگلی ساق و باز و **خصل** بافتخ و زوگذاشتن و خوار کردن و یاری ندان
و باز ماندن آمده از راه و دستادن او بر پیچ و خردول بافتخ و دانه است معروف نیز مرده که از انبوهی
رائی گویند **خصل** باضم و خا و فتح زامی عجمه و سکون عین جمله و کسر با ناحق و باطل و بحدت یا نیز آمده
خصل بافتخ و خا و زو با نهان عجب **خصل** بافتخ و آنچه بودی گردند و تیر اندازی و جز آن نشانها
درنت که در هم رفته و فرو بسته باشند و بریدن پیری و زیاده شدن بر کسی **خصل** با کسر و **خصل** بافتخ
خوی پانک و گاهی در خوی و پذیر استعمال کنند **خصل** باضم و گوسفندان و سگان که گوشه های ایشان است
انگاده باشد از سختی گرا و بختین شتی و یکی و تناسیب و تبا و گفتن سخن از بسیاری و درازی و اضطراب در است
و نیزه و خرا میدان و گردن پیچیدن و این **خصل** نام کافری است که بر سر خلاص خود دست به پرده کعبه ده و
تا حضرت و راه کش آخر حضرت امر که شتر او و فرمود و بفتح اول کشانی اتمی و تناسیب کار و جو اندر و زو و عطا و تیر
که به دشت بخورد و جامه که دشت و سبط باشد و دام میاد و طرف خیره و جامه که از دانه های نیز می کشند
خصل با کسر و اضم و دست و بافتخ در پوشش شدن و شکافتن زبان شتر بجه ناشیرنه مکه و لاغر شدن و
سرکه و راه در میان ریگ و مرد و ضعیف و خجسته **خصل** و جامه کهنه و درگی است و گردن و پشت و لاغر و
زیر و نوج اندک بر و خیر ترش و شتر بجه و خیر و خوبی و فضل و شرف و شکاف جامه **خصل** بختین بخشادگی

در خنده و تباهی کار حلیل و در پیش و بد حال و دوست صداق خیال با کسر کسی دوستی کردن نیست و در هم
چیدن و میان چیزست و چوبی که در میان خانه نمند و چوب دندان دوستان فخر صفتها و عادتها و در خندا و بد
سه مخفی جمع غله است و بافتح خمره خرا که بنزد و کرده باشد و چون اندکی کلان شود و بچ گویند و بافتح و تشدید لایم
سکه زدوش خلخال پای بر بنج و آنرا غفل لغیم هر دو غایز گویند و شهری است باور با بجان نزدیک سلطانیه
خمول باضم گنام بودن حامل گنام و بی قدر که او را کسی نشناسد و باید و کند تحمل بافتح ریشه جاسد
بالکسر الضم دوست صاف و فاعل صمال باضم دوست فاعل و در می است که در فاعل انسان و
جیوان بهر سواران می کنند جمیل طعام نرم و ابراموه و جاسد ریشه دار و پزده ناک خول بختین چشم و
عدم و انحراف قلبی و بد از نعمت و دولت فاعل واحد و فاعل یعنی نگارنده و چیزی و معنی خراسنده
نیز از خلیل بافتح سواران و در میان خیال بافتح پنداره و شخص و صورتی که در خواب دیده شود و یاد و یاد
تخیل کرده شود و جاسد سیاه که در کشت زار بر چوبی بندند تا و خوش و طپور او را انسان خیال کرده بر بندند و
است بنی تغلب را و گاهی است و نیز گاه و سیاه

باب اخبار مع المصم

ضمیمه بافتح مهر کردن و تمام خواندن قرآن شریف و باخر سایندن چیزی و بختین خبر مهر کرده شده تمام باکسر
گلی و نمونی که بران مهر کنند فاعل ضم کنده و بفتح و کسره تا انگشتی و جز آن که بدان مهر کنند و بختین بقیام و مقام و
خواتیم جمع و فاعل بختین بکسر و فتح تا پیغام باصلح ضم بختین بنیابی و بنی و طبری آن فاعل ضم بختین جاکران
و غلامان خادم و احد فاعل بافتح بریده شدن و دردن باز و بختین فاعل مست شدن و بختین زفا نیز بفتح اول
و کسر و ضم شمشیر بریده و جوافه و ضم بافتح در باز کردن موزه را و مگافتن پره بینی و بریدن و کم کردن و بختین
و سواران کردن و بینی کوه و نرم و در شرفتن فاعل فاعل و سم از فاعل و باضم و تشدید را و بفتح و شمشیر و بازه
و این معرب است و خط و هم بضم بنی یا بنی و شراب و دست کنند خرا طیم هر تران قوم فاعل بافتح شک کردن و در
سوار بنی شتر طقه کردن و برین در کشیدن بخ و بختین درخت که از پوست آن کرسن بافتح چشم بفتح
چشم یعنی بنی بختین بد پوشیدن گوشت و بزرگ و فراع شدن بنی و بد پوشیدن بنی بواسطه علقه که دران
پیدا شود و ششام باضم افتادن بنی بنی کس و در بزرگ بنی و بد و کوه بزرگ بنی و لقب مردی است و شمشیر
و بافتح و تشدید بدین مرد بسیار بزرگ بنی خصم بافتح بدل و خصومت کردن و بدل و خصومت کننده
باضم گوشه جوال و جاسد دان و جز آن و جانب و طرف چیزی خصیم دشمن و هم خصومت خصام
باکسر بدل کردن باکسی و بدل کننده گان جمع خصیم خصم بافتح پشه و بان خوردن و باضم و فتح ضا و تشدید

مرد بسیار عطا و شتر کلان سال خطم بالفتح مهار کردن شتر را و بر بنی زدن شتر را تا خطام در آن کند و
 اطراف پریم و دوشن و زره بر کمان کردن و تکرار بر سر سخن کسی تا فراموشش کند و منقار مرغ و سریش
 و پیش منبتور که از الفاری یوز گویند و کار بزرگ و موضعی است خطام بالکسر مهار خطم بالکسر و دست نهادن
 و خانه آمو و به رود و به زخم بالفتح و تشه یا بهیم گنده شدن گوشت و روغن و پاک کردن پاه و خانه و و شیدان
 شتر ماده و بالضم قفص بالکاف و چاهی است در که و تدریر جسم موضعی است بجهت میان که و بنید زاده و نهاده
 و شتر فا خام به تشدید سیم گوشت گنده خیشوم بالفتح یخ یعنی خیمه بالکسر و طبیعت و بالفتح ترسیدن و بدو
 کردن و بر گشتن که و یکد به صاحب آن و پابر و شستن و خانه که از شاخ و رخت یا چوب و گاه سازند به گرا و جوا
 و بدین معنی بالکسر و فتح یا نیز آمده جمع خیمه است خيام بالکسر خیمه و بالفتح و تشه یا خیمه و دوز

باب النحر مع النون

خاقان با دشت تیرکان خان کاروان سرا و دکان و صاحب دکان را نیز گویند خافقین به فتح
 قاف مشرق و مغرب خفن بالفتح در نوشتن و پیچیدن کنار جاده و جز آن دو خفن آن تا کوته شود و نهان کردن
 طعام روزی و دو کردن حرف دوم در عوض خفن بالفتح خفته کردن و بفتحین و اما دو پدر زن و برادر زن
 و هر که از طرف زن باشد و خفته مادر زن و بالضم و فتح تا شریعت معروف ختان بالکسر ختنه و جایی بریدن
 قضیب و جایی بریدن اندام زن ختنون بالضم و اما و شدن خدان بالکسر و خدین بالفتح و دست
 و مشوره خذلان بالکسر و گدازشتن و یاری و مدد کردن خراطین بالفتح که های سرخ دراز که در بین
 نمناک میباشد خرقان بالفتح و سکون را و فتح را خطاست و می است به بسام از انجاست شیخ ابو الحسن خرقان
 و بالفتح و تشه یا و می است به همدان خرقان بالفتح مال بجهت نهادن و پنهان داشتن راز و گنده شدن
 گوشت و به معنی بفتحین نیز آمده خسران بالضم زبان خشن بالفتح و کسر شین و رشت و مرضی است
 خشین بالضم و فتح شین قبیله است از آن است ابو ثعلبه خشین حصین بالفتح و کسر صا و نیز خرقان
 بفتحین طبعین دل و جتن باد و جنبیدن سراب و علم و مانند آن خسمن بالفتح به کمان و حدس و چیزی
 سخن گفتن و بفتحین گنگی خمان بالفتح و تشه یا سیم سیر و ضعیف و مردم و دوز خمن بالفتح و تشه یا
 نون به بدین تملخ و گرفتن مال خون بالفتح تا راستی و بی وفایی کردن و ضعف و سستی و نظم
 خوان بالضم و کسر به چه در و طعام نهند و بنورند و معرب نون خون بالضم جمع و اخوان بالفتح نیز خوان
 نهران آمده و بالفتح و تشه یا و او بسیار زیادت گنده و بالضم و فتح و تشه یا و او سهر ریح الاول خمر را

بالفتح و هم را دختی است ریش و آید که از ریش آن حصیر و بخر آن می بافند و از چوب آن دستیه چاکبک بخر آن
کشد به بندی بیت گویند +

باب اسخار مع الو او +

خرو بالفتح سرگین انداختن و بالکسر سرگین خرو بالفتح قهر و سیامت خطو بالفتح گام نهادن خطو
بالفتح تحق شدن و غلوت کردن و الخسوس داغتن و بالکسر خالی و بالضم و تشدید و خالی شدن +

باب اسخار مع الیا +

جی بالفتح پنهان خشی بالفتح سرگین انداختن گاو و بالکسر سرگین گاو و خرمی بالکسر در بید و شرت
افتاد و و رسوا و غوار شدن خشی بالفتح تریدن خطمی بالکسر و بالفتح گایا بی است معروف خط
الفتح خاو کسر ط و تشدید یا گام زنده خطمی نیزه منسوب به وضع خطی بالفتح پنهان کردن آتشکار
کردن و بر آوردن باران موش را از سوراخ و ضعیف و زشتیدن برق و نفون نیزه یا معنی آده و
بالفتح و کسر ف و تشدید یا پنهان خطی بالفتح و تشدید یا خالی و بی هم خماسی بالضم کلید خنج
خواتی بالفتح و تشدید یا بر های پنهان یا بال مرع نزدیک جمل و آن ده پر باشد و شاخهای
نیزه یک به تنه درخت و پنهان که در تن آدمی پنهان باشد و پنهان شد جامع خافیه است و هر چیز منسوب
بشهر خواف +

باب الدال مع الالف +

و اما در یاد به تشدید میم سوراخ موش و با بالفتح مخ کوچک مورچه و بالضم و تشدید بالکسر و بی
بالضم تاریکی و را بالفتح باز داشتن و وقع کردن و عار بالضم خواستن حاجت از خدا تعالی و عجا بالفتح چشم
سیاه نرغ و فلی بالکسر درخت خرمهره و مار بالکسر خرمه و مار بهر سه حرکت و مشهور فتح است پیری
که آن در مان کرده شود و سینه همزه بهیسه بیماری است و بی و و مار بالفتح زیرکی و وجود نگر

باب الدال مع الباء +

و اب بالفتح و سکون همزه و جتین ریج کشیدن و کوشش و کار و عادت کار و سخت راندن دستور
در اندن چیز را از پیش خود و اب بالفتح و تشدید یا بزم رفتن و سلاطیت کردن شراب بیماری و بزم کنکی
در جاعه و بالضم خرم و بیت اصغر و اب الکی نبات انفس صغری و نبات انفس کبری و چون مطلق و بالطلاق
کشد نبات انفس کبری باشد و بیسم رفتن و لبوب بالفتح غار عمیق و چیز فریه و جب بالفتح باز داشتن
و جماعت کردن در اب بالفتح در سوراخ کوچه و عادت کردن در رفتن گاه نمک در کوه

و بالفتح و تشدید یا بزم رفتن و سلاطیت کردن شراب بیماری و بزم کنکی

و عجب بالفتح فزان کردن و مجامعت کردن و باز داشتن و عاب بالفتح و تشدید عین مخرج و بار کشنده
و لب بالضم و زنت چار و و لاب بالفتح و انضم چیزی که بآن آب کشند معرب و ول آب است جمع
و وایب و وایب به تشدید با جبیند

باب الدال مع التار

و اسمیه کار بزرگ و بلی و اسمیه به تشدید با جبیند و عاب استعمال او در حیوانی است که بران سوار شوند و
دانه الارض از علامات قیامت است یا اول علامات و آن حیوانی است که کوه مضار را شکافته در که بیرون آید
و حال آنکه مردم در انوقت بمنامی رفته باشند و گویند به خاطر شود سه بار و با او خاتم سلیمان و عصا موسی
باشد و موسی را عصا زنده و خاتم مهر کند بر روی کافورس نقش میشود و در آن که این کافورس و اثره خط کرده
نیزیت و گردش زبانه و احمته خواهش و آواز اسپان در جنگ و بقیه شیری که دست پان باشد و شیری که
را بخود می کشند و اثره سر او خرم ماه و احمته باران پیوسته و گویند و کبوتر که املی باشد و احمته
حجت باطل یعنی لغزنده و احمته قستی که برای کودکان بر لوح کشند تا تسلی شود و بدان باندی کشند
ازین جا گفته اند الد نیاد احمته و احمته چه را پاک کردن و دیده آواز و سر آوازی که چون آواز
رسیدن سم ستور باشد بدین سخت و تبه بالضم و تشدید باره طریقت و حال و بالفتح و تشدید باره
روغن و قود و ریگ و زین مهار و کوه و پاره بالکسر خلاف قبله و بالفتح و عاقبت چیزی و نیزیت و جنگ
و تقیض دولت و پاره از زمین کاشته شده که آن را بپندی کیاری گویند و بفتیقین ریش شدن ستو و حلقه
بالکسر و الفتح نه بپاد و و جمیل بالضم و فتح جیم شامی است از ان و حقه بالکسر سر دار لشکر و نام صحابی
است که بغایت صاحب حسن بود و بر میل غم اکثر بصورت آدمی آمد و بدین منصفه بفتح نیز آمده و حقه بالضم
از زن و راسته بالکسر بفتیقین و رایه بالکسر و استن و رتبه بالضم عادت و خوی و دلیری و جنگ و پاره
په کاری و رتبه به تشدید یا حیوانی که حیاد در پس او پنهان شود و آشکار را نیز زند و حلقه که بر چوبی می آید
نیزه بازن او را به نیزه بر بایند و رتبه بفتیقین پایه و پایگاه درجات جمع و بالضم و فتح را نیزه بان
و رتبه بالضم و تشدید را طاهر مشهور در کتبه بالکسر حلقه زه کمان که بر گوشه کمان بندند و دوانی که بر
کمان و تنگ اسپ بندند و بفتیقین تیر چیزی و در کات الدار سازل و وزخ و رتبه بفتیقین سپهره
بالضم و تشدید را در دیر بزرگ و بالکسر در که با و نیزند و خون و بیاری شیر و دانی آن و روایی
بازار و نیزندگی باران و راجه بالضم و تشدید را جامه است و اکثر جامه صورت را گویند دست با هم
و سکون بین مهر و زنت و دسته اوراق و دسته نامه و صدر خانه و صیغه عطیه کلان و طبعیت و

و کاسه و ماده خوب و توانی و شست بسین مجله صحرای شهری است میان اربل و تبریز دوی است باصفهان
و دوشنت ازین موضعی است بر سافت سی فرسخ از شیراز و عاقبه بالفهم فرج و طرافت و محبت بالفصح خوانین
بسوی طعام و جنگ کسی را و بالکسر دعوی نسبی کون و وقعه بالفصح یکبار و بالفهم باران که بیکبار آید و وقعه بالفهم
و تشدید فاجعه یی یا رو آن و وقتا که صحبت و طرافت آن واقعه به تشدید فاشگر که بسوی دشمن حرکت
کنند و وقعه بالفهم و تشدید قاف بار یکی و بار یکسان و حساست ضمه عطیه و بالفهم خاک نرم که با آتش و باران
و توابع کوفه و نمک با توابع ابل است و وقعه خیر بار یک و بسینه و باطلح بخوم یک جز و از شصت جز و در وجه
و قافیه بالفهم آنچه از برج و جزان گویند و کته بالفصح و تشدید کاف دکان و زمین یکی هموار و کوفت و جز
کون و لاله بالفصح راه نمودن و بالکسر الفصح دلایلی کردن معمه بالفصح قطره اشک معمه بالفهم سر کوبیدن
نشسته و شک و سود مردم و نشان سر و موضع نزدیک سر و قمارت بالفصح ناکسی و زبونی و دوات بالفصح
در و سیاهی کنند و آنرا جره نیز گویند و دوحه بالفصح درخت بزرگ و مع جمع و حوله بالفصح گردش نامه و نیکی و
نظر و اقبال بسوی کسی و نیز دولت چیزی که دست بدست گردد و بالفهم نوبت و غنیمت و غلبه و در جنگ
و بعضی گفته اند دولت بالفهم در مال و امر آخرت و بالفصح در جنگ و در کار دنیا و بعضی لعکس گفته اند و هشتم
الفصح حیرت و سر اسکی و حمله بالفهم سیاهی و تیه بالفهم و فتح یا خون بهادان و خون بهادیه بالفهم سیه
و بارانی که بیایند بار و یکته بالفهم خردس

باب الدال مع التاء

و احوث بالفصح و سکون بهره خوردن و ث بالفصح و تشدید ثا باران ضعیف و عمت الفصح اول بار و بالکسر ثا لهما
بالکسر شیر درنده و مردلیر و مٹ بالفصح نری و هموار و بالفصح و کسر سیم جانم و رنگ و دیو و ث بالفصح و تشدید ثا و
ببغیرت و بی نیست

باب الدال مع الجیم

و لاج بقتیدیم شب یار یک کار یان و سوداگران و دودگاران و مایه اوان حاج قال صلعم و مولا الدراج
و لیسو اباج و حج بختن تار یکی سخت و بختن مچه بالفهم و حج نرم رفتن و حاج بالفصح و الکسر اکیان و
خردس را نیز گویند و حاج تکی در و حج بالفهم و در بان رفتن و گذشتن و مردن و گروی و نسل گذشتن و
کسایل گذشتن برشته راده و نزا و ن آن در حج بالفهم چیدن چیزی و چیر و کاغذ و طومار نوشته و شکن نامه بالفهم
ضد و قبه و طبله که سیرایه و جواهر دران بپزند و بختن را بهاد یا بهیاسی نردبان و راج بالفهم و تشدید راعی
است معروف و نام موضعی است و بختن یاره معرب و سینه و حج بختن فرج و نیک سیه شدن

و لیسو اباج و حج بختن تار یکی سخت و بختن مچه بالفهم و حج نرم رفتن و حاج بالفصح و الکسر اکیان و خردس را نیز گویند و حاج تکی در و حج بالفهم و در بان رفتن و گذشتن و مردن و گروی و نسل گذشتن و کسایل گذشتن برشته راده و نزا و ن آن در حج بالفهم چیدن چیزی و چیر و کاغذ و طومار نوشته و شکن نامه بالفهم ضد و قبه و طبله که سیرایه و جواهر دران بپزند و بختن را بهاد یا بهیاسی نردبان و راج بالفهم و تشدید راعی است معروف و نام موضعی است و بختن یاره معرب و سینه و حج بختن فرج و نیک سیه شدن

سیاهی چشم و رخ بفتیقین و دو لبه باضم رقتن در اول شب و صبح باضم در آمدن و استوار شدن بجاست
 و در اول صبح باضم بالا پیش چشم تشدید و او نیز آمده و با صبح باضم دال و نون و سکون بافتح آن جوهریت
 مانند زمره که بشاری آنرا و منه قرنگ گویند مغرب و منه و با صبح باضم و کسرون شتر و کولان و منبرج باضم
 مغرب نیزه باکسر یعنی تیره رنگت بگری مائل ن سبب نرنگ و سیاه باکسر مغرب و سیاه و یا صبح و دیانج سیاه و دو نقطه
 و باره موصوفه جمع +

باب الدال مع الحاء

روح بافتح و تشدید عاقلان کردن چیزی در زمین و حداح بافتح و صباخ فرین شب ابوالداح
 نام صحابی است و روح باضم پیاده رقتن با بار گران بر پشت +

باب الدال مع الخاء

روح بافتح و اضم تشدید عاوده و روح بفتیقین فریبی و روح بافتح کوی است و بلند شدن و شکستن
 و اوج بافتح شب نگرم و نه سرد و اوج باضم بازیچ است عرب را و باکسر چند کوی بنجد و روح
 بافتح خوار شدن و مستولی و غالب بر شهر +

باب الدال مع الهمزة

دال و د نام پیامبر است و این لفظ سریانی است و د بافتح و د باری دوون بزیا و د نون نیز آمده و در
 بفتیقین بی دندان شدن و درید باضم دال و فتح را نام مودی است و تصغیر آور یعنی لی دندان جابن رید و د
 است مشهور استاد و صاحب کتاب حمزة اللغة و عهد بافتح نام زنی است مشهوره جن در عرب و بنا و د کوی است
 بکران علامه و او نه و گویند کوی است بلند نبواحی ری و د باضم کرها و همچنین دیدان باکسر و اشرین دوده

باب الدال مع الزا

دال و د نام پیامبر است و این لفظ سریانی است و د بافتح و د باری دوون بزیا و د نون نیز آمده و در
 گروه مگس حل فر بنور و تخمهای مرغ و مال بسیار و پاچه زمین که در بیان دریا و اوج شود و بدین معنی
 که بنشیند آرد و پس سبک و مرگ و گدشتن تیر از هدف و حی الدبر عاصم بن ثابت انصاری که زبوران بعد از
 کشته شدن حمایت او کردند و نگذاشتند که مشرکان با او دست رسانند تا آنکه سیل او را بجائی برد و مسلمانان یافتند
 او را و دفن کردند و باضم و بفتیقین پشت و مقعد و پس بر چیزی و در البریل و الشراخ شب و آخر ماه و بفتیقین پشت
 پشت دستور و لور باضم بیرون آمدن تیر از هدف و رقتن و برون و پس رقتن و روایت از کسی که در
 بعد از مردن و بباد و بوز زده شدن و بافتح با پس پشت یعنی بادی که از مغرب بطرف مشرق وزد

خلافت صبا و از محبت صبار قبول گویند و برپرس و پشت بر کرده و تیر بر دهن جسته از بدت و آخر
و بقیه چیزی و اصل و غیر رشته که در وقت تابیدن آن دست بطرف بالا برده شود و قبیل آنکه در تابیدن آن
دست بطرف سینه آورده شود و بار بالفتح ملاک بالضم نام روز چهارشنبه و بالکسر باره یعنی یک دوازدهمین
که بهندی کیاری گویند و گذشتن وقت و شر بالفتح ال بسیار و فحشین حرک جائه و جزآن و قنور بالضم
نامیده شدن نشان زرد و فراموش شدن و از یاد رفتن چیزی و بالفتح و دگم نام خواب ناک و اثر ملاک
شونده و غافل و شمار بالکسر جائه که بر بالای جائه دیگر پوشند و آن جائه زیرین را شعار گویند و چهار بهر
حرکت و بیا و فحشین جسم آن شدن دست شدن و حر بالفتح راندن و دور کردن و بازداشتن گاو
و گویند و جزآن و چمنین و حر بالضم و خر بالفتح خواهد و ذیل شدن و چمنین و خور بالضم و در بالضم
مردار بزرگ و بالفتح شیر گاو و غنیمت و نیکوئی و کار نیکو و ازین جا گویند رتبه درقه یعنی خدای راست
خوبی و نیکوئی او و باریدن باران و بسیار شدن شیر و باران و جزآن هر سر اسب تیز و دور و در بالفتح
ناقه بسیار شیر و سر بالفتح نیزه زدن و بازداشتن و دور کردن و جماع کردن و محکم کردن کشتی را
و بار بالکسر شیخ و رسنی که کشتی را بان محکم کنند و سر فحشین جمع و قنور بالضم نسخه جامع کل حساب
که نفعهای دیگر از آن بردارند و عرب و ستور بالفتح و حر بالضم گرمی است که چوب را بخور و و نام
پدر ملاک خزانه که یوسف عرم را از چاه برآورده بود و بذل اعمیه خطا است و فحشین و دور کردن
چوب در آتش و تباہ شدن چیزی و تباہی و فر بالفتح بوسی فعل و فحشین افتادن گرم در طعام و گذری
و خواری و سختی و فقر بالفتح و ال کسر کتاب جامع اوراق حساب و بار بالفتح ملاک و بار بالضم گرمی
سر از علت و نام تبی است و باین معنی بفتح نیز آمده و بالفتح و تشدید و او بسیار و دور کننده و دور
بالفتح گردشتن و او سرگرد و گردندگان و فحشینا و گردش های زبانه و خط های گرد جمع دارد است
و چهار روزگار و همیشه و فرو آمدن و عادت و مهمت و فی الحدیث لا تسبوا الله سبحانه و تعالی
یعنی و دشنام دهید و هر را بدستیکه خدای تعالی همان و هر است و چون بعضی از اعراب و هر را
گمان بود که هر حادثه که نازل میشود و منزل آن حادثه زمانه است پس و هر را دشنام دادندی حضرت
رسالت پناه صلعم فرموده که منزل این حادثه را دشنام ندهید که آن منزل بحقیقت خداست که
آنها و هر نیاید داشته آید و غیر بالفتح کلیبای ترسیان و دیرانی صاحب دیر و منسوب بدان
و بار بالفتح و تشدید یا گردنده و اطلاق آن بر یک کس گفته و صاحب دیر را نیز گویند و چگونگی
بالفتح شب تاریک و یا چهره صبح و یا معروف در اصل و نار بوده به تشدید فون براسه

آنکه جمع او دنا میراست و منور با کسر و فتح نون و او شهری است مشهور

باب الدال مع الزار

در زباله کنگرهای جامه که بهم دو زند و نیم دنیا و لذات آن و غیره بافتح دفع کردن و جماع کردن و بهیمن باکسر مایین در وازه و اندرون سر امرب این بافتح دال جمع +

باب الدال مع الهمین

دلس باکسر تن و شتاب و شیر و خرد و غسل و بافتح هر چیزی سیاه و باکسر جامه بسیار از مردم و بوس باضم و تشدید باکسر معرب دیوس یعنی تشدید و حس بافتح بدی انگندن در میان گروهی و دستها در پوست گو سپند کردن در وقت پوست کردن و پر کردن چیزی را و لغزیدن و پنهان کردن سخن و پوشیدن بدی و حس بافتح تن آسایش شدن سستور و باضم و فتح خا جانوری است در بالی بصوت شک که غرق شدگان را از غرق شدن بر ماند و محبت بسیار بادی دارد و از اولین هم گویند در روس باضم ناپدید شدن نشان و ناپدید کردن و خالص شدن زن و رس بافتح خالص شدن و کشته شدن جابه و کشته کردن جامه و خواندن کتاب و جماعت کردن زن و کو قتل گندم در خرمن و کرکین شدن شتر و قطران بالیدن بر آن در راه پنهان و باکسر دم شتر و جامه کشته دس بافتح و تشدید سین قطران بالیدن شتر را و پوشیدن چیزی و نهان کردن چیزی زیر چیزی و سپس بافتح پوشیده داشتن مکرر جلد و گدازه بغلی که آنرا بار و نتوان علاج کرد و خمس بافتح پر کردن ظرف و سخت پائمال کردن چرخ و نشان نیزه زدن بجای و راه بسیار نشان و باکسر نپه و لس بافتح تن تاریکی و علف بسیار بزرگ و خمس بافتح سخت تاریک شدن شب و پنهان کردن در خاک و پوشیده داشتن چیزی و موس باضم تن تاریک شدن شب و لس بافتح تن چرک و پر کنکاش شدن و دس بافتح خرمن کو قتل و پائمال کردن چیزی را و روشن کردن آینه و جز آن به مصقل و سپس بافتح جاس نرم کنگر یک باشد و نه خاک و گیاه است که رنگ سبزی غالب بر و باشد و یاس باکسر حمام و زیر زمین و مخفی و زندان حجاج بن یوسف +

باب الدال مع الهمین

دلس بافتح خوردن و بختین ستاع زبون خانه و همش بافتح حیران کردن و بختین متحیر شدن

باب الدال مع الصاد

و بهمن باکسر خفه دیوار و هر چه بالا تر از پنج و نیا باشد و نیا دارد بهمن باکسر گویند و بافتح نشان بختین تنگی از در و

<p>و حش با کسر جابر لغزان و بختین نغزین پای و شتران قناب و حوض باضم بل شدن محبت</p>	<p>باب الدال مع الفاء</p>	
<p>و اخط بالفتح و سکون هزه فقه کردن گلو و پر کردن مشک و لفظ بالفتح زدن و سوختن +</p>	<p>باب الدال مع الطاء</p>	
<p>در مع با کسر زه و پیراهن زن و بالضم و فتح را شب شانزدهم و هفدهم و هجدهم از ماه که اول شبیه و باقی شب سفید باشد و اربع به کسر را صاحب زره و آنکه زره پوشد و مع بالفتح و فتح کردن و بر آوردن شتر نشو را از شکم بدان در مع بالفتح و تشدید عین سوختن و دفع کردن و راندن و اربع با کسر جنبانیدن پیمانه تا بشیور و گنجد و پر کردن ظرف و بانگ کردن بر لود و مع بالفتح کشتن کسی را که افتاده باشد یعنی برین و همان و با بستگی و دیدن مردم و همچنین و عدده دفع بالفتح چینه و کسی داون و دور کردن و باز داشتن و دفع با کسر فرصت کردن و رنگ و اسهال کردن و را دای حق کسی و دور کردن چیزی از کسی و همچنین ماضی و مع بالفتح بختین بر خاک افتادن از خواری و دور ویشی و راضی شدن با ندی معیشت و ناگواری شدن شتر بچه را از شیر و مع بالفتح نریجای افتادن و شتران و سپاهیان و کاع بالضم نوع بیماری است که در شتران و سپاهیان می افتد. و مع بالفتح بیرون آمدن زبان از دهان و بیرون کردن آن و مع بالفتح و بختین شتر شک و شتر شک ریختن و بختین نشان و اثر آب چشم بر رخسار و مع بختین خواری و کسب نون و مانگس و بی غیر +</p>	<p>باب الدال مع العین</p>	
<p>و مع بالفتح و باغت با کسر بر استن پوست و پاک کردن آن و رنگ بر زدن با بر و اربع با کسر بر استن و آنچه بوی پوست را بپزند و بالفتح و تشدید آنکه پوست را بپزند و اربع با کسر نغز و مع بالفتح شتر شکستن چنانکه بفرسند +</p>	<p>باب الدال مع الفین</p>	
<p>و ف بالفتح و تشدید یا فاعله از هر چیز باروی آن و سازی است معروف و بالضم افصح است و لیفت است رفتن در قمار بپران و پیش آمدن لشکر و حرب و همچنین و لغت بالفتح و الهت تیر که نزدیک نشان افتد و از بایگه افتاده باشد و در شود و گام نزدیک نهنده بسبب بارگران که برداشته باشد و لغت بختین باری لازم و و ف بالفتح تر کردن و ارد بآب و سودن و تر کردن مشک را</p>	<p>باب الدال مع القاف</p>	

و ف بالفتح و تشدید یا فاعله از هر چیز باروی آن و سازی است معروف و بالضم افصح است و لیفت است رفتن در قمار بپران و پیش آمدن لشکر و حرب و همچنین و لغت بالفتح و الهت تیر که نزدیک نشان افتد و از بایگه افتاده باشد و در شود و گام نزدیک نهنده بسبب بارگران که برداشته باشد و لغت بختین باری لازم و و ف بالفتح تر کردن و ارد بآب و سودن و تر کردن مشک را

باب الدال مع الکاف

والحق کسرتون ناوان و دومی و فرد و ستور لاغر و زبون و بفتح نون رکسرتان و داناتی ششس یکیم
 و آن مقدار شست جویمانه است معرب و آنک در اینق جمع و از و یا و یا بواطه اشباع است بر تقدیر یک جمع و آن
 باشد و بر تقدیر یک جمع و داناتی باشد بدل از الف است و دواتقی لقب ابو جعفر خلیفه ثانی از خلفاء آل
 عباس پس آنکه یک داتی در خران افزوده بود و حق بالفتح دور کردن و زایندن و انداختن و جمع آب
 بنی را و قبول نکردن آنرا و حقی و دور ورق بالفتح و فحتمین سپر که از پوست سازند جمع در قد و حق
 بالفتح سپردن و کوفته کردن راه و بر این فحتمین و زایندن و فحق بالفتح فحتمین آب و افحق ریزنده آب
 و مار و افحق یعنی آب ریخته شده اسم فاعل است بمعنی مفعول و حق بالفتح و تشدید فاق کوفتن و مار و کز
 و بالکسر باریک و اندک دقیق آرد باریک و چیز اندک و فاق بالضم باریک و اندک و بالفتح و تشدید
 فاق کوفته چیزی و قصار که بامه را میگوید و آرد و فرشتش و تشبیه شیخ ابو علی که از مشایخ و اولیای است
 زیرا که آرد و فرشتش بود و لقی بفتحتمین جانور است که از پوست او پوستین سازند معرب و له و موق
 بالضم و آردن بر کسی بی و ستوری و در آمدن صیاد در کازه و شکستن دندانها و موق بفتحتمین معرب
 و معنی باد و برون و مشتق بکسر اول و فتح میم و کسر آن شهریت مشهور است تحت ملک شام بنا کرده و شافو
 بن غرود و ناده و مشتق شافو تیز رفتار و ورق بفتح دال و رایمانه شراب و حوض پر آب و موق
 بفتحتمین شانه کردن و شکستن و بریدن و ماتی بالکسر بر و لا مال و هم چنین و اهن *

باب الدال مع الکاف

ورک بالفتح در یافتن و فحتمین سین پاره که برگرفته و لو بندند و طبقه و فرخ و طبقات و فرخ را
 و رکات گویند چنانکه شازل بهشت را در جات و آنچه در بچه چیزه پدید آید از عوارض یقال علیه
 حمان الثریک و سکون را درین دو معنی نیز آمده اما فتح را افصح است و راک بالفتح و تشدید اناک
 در یابنده و ک بالفتح و تشدید کاف کوفتن و خود کردن و هموار کردن و زمین کوفته و هموار کرد
 و بالضم کوه و را بهناد و سپان بهن ایت و ماده شیران بیکو ان و کاک بالفتح است ماییدن
 و مالش و اوان و ادب کردن کسی را و کوک بالضم کشتن آفتاب از بالا سرفرو و تشدید آن کتاب
 و بالفتح آنچه بر تن مانند چون خطمی و رومن و چیزهای خوشبو و لیکن فاک که او برداشته بر و طعنا که از
 سکه و خرا سازند و کاک بالفتح اس کردن و شکستن و سپردن زمین و نردکی کردن زمین و فحتمین بی است

پشیر از دوی است بواسطه و یک بالکسر خروس و گاهی بر مایکان نیز اطلاق کنند و لوک باضم جمع

باب الدال مع اللام

وال بالفتح و سکون همزه استه رفعت و نرم و دیدن و بالضم و کسر همزه جانوری است چون راس و گرگ و روباه و قبیله است از کنانه از ان قبیله است ابو الاسود و علی و بالکسر و فتح همزه قبیله است و دیگر بعضی گفته اند اصح آنست که ابو الاسود ازین قبیله است و بل بالفتح گرد آورده و اصلاح کردن زمین بسکین و مانند آن و سپای زدن کسی را بعضا و بالکسر سختی و لول بالضم نیز و دادن زمین را و پسر است هر جزو و جوده خرد و بالفتح بلاد زنی که فرزندش مرده باشد و بال بالضم سرکین و مانند آن و جل بالفتح قطران تالید از اقسام شتر را و دروغ گفتن و بال بالفتح و تشدید جیم طلا و جوهر شمشیر و بسیار دروغ گوینده و گروه بزرگ و لقب کذاب مشهور که در آخر زمان پیدا خواهد شد و خول در آمدن و بالفتح نام موضعی است و جل بالفتح در آمدن چیزه نفیض خبیث و بختین تباہ شدن عقل و تن و گردن و نمودن و عیب کردن در حسب کسی و در ختان انبوه و گردوی که خود را بطلایفه نسبت کنند و از ایشان نباشد و جل درون و اندرون و این خند خارج و خیل آنکه در کار کسی و فل و شسته باشد و شخصی که در طایفه در آید و از ایشان نباشد و گفته که در کلام عرب آورده شود از ان نباشد و بال بالکسر شتر آب خورده را بیان و دوشتر شسته در آورده و در آن خور و عینل بکسر دال و بای موحده و سکون عین همزه شتر ماده پیر و نام شاعر خزاعی که مذہب تشیع داشت و فعل بفتحین تباہ شدن و تباہی و در ختان انبوه و فل بالکسر و رشت خرزیره و قل بفتحین نخل پر بار و دیگر رشتی و خرمای زبون و فل بالفتح و تشدید لام باز کردن و دلیل راه و راهنما و ال به تشدید لام راه نماینده و دلالت کنند بر چیزی و دلال بالفتح ناز و به تشدید لام اول بسیار راه نماینده و شخصی که میان بالغ و شتری سودا رست کند و دل بالضم بر دو دال خاریت بزرگ و نوعی است از جانوران و نام شتر سفید سیاهی مائل که حاکم سکنند و حضرت پیغامبر صلعم فرستاده و امیر المومنین علی بن ابیطالب بر آن سوار میشد و فل بالفتح نیز و دادن زمین را و اصلاح کردن چیزی و بالضم و تشدید ییم مفتوح نوعی از ریشها که بر تن آدمی بر آید و مال بالفتح سرگین و سه مای بو گرفته +

باب الدال مع المیم

و جهم بالفتح و سکون حای مملو و در کردن و سخت سپوختن و رم بفتحین پوشیدن گوشت تالک در سه و در هم و در لاهم بالکسر عوب در نم وزن آن شش و آگ است و در آگ و قراط است و قراط

و جهم بالفتح و سکون حای مملو و در کردن و سخت سپوختن و رم بفتحین پوشیدن گوشت تالک در سه و در هم و در لاهم بالکسر عوب در نم وزن آن شش و آگ است و در آگ و قراط است و قراط

و طسوج است و طسوج و وجو میانه است و ده درم شری هفت شقال باشد و درم شری را در نیم نعلی نیز گویند
 زیرا که راس نعل نام ضرابی است از عجم که از اسکندریه و قمر آن درم درینا بقدر میان کف دست می باشد
 و درم بفتح را نام پدر قبیل است از تیم و درختی است و سهم بفتح است و استوار بستن گوش و جراحت و شمشیر
 و آنکه ترک کردن باران زمین را و ناپدید کردن نشانه و بستن در و بختن چربی و جرب شدن و بفتح و ال
 کسرین چرب و سام با کسر آنچه جراحت را بدان استوار کنند و آنچه در گوش کنند و شمشیر و کوزه را بآن
 بندند و عام با کسر تن نیمه و خانه و عامه واحد و هم بفتح خون و تشدید نیمه طلاء کردن و هم بفتح
 همیشه کردن و از خون و درختی که از و میوه مقل پیدا شود و آن میوه را مقل می گویند و نیز درخت کنا
 و و هم بفتح شمشیر و با هم گردش سر که از دوازده نیز گویند و هم همیشه و آرمیده و هم بفتح عدد
 بسیار از هر چیز و فرو گرفتن انبوهی و هم بفتح و ال و لام طائفه معروف و سختی و بلا و دشمنان و کوفه
 و در آن نرو جمع شدن نگاه مورچه و کینه نزدیک حوضها و خواجگاه شتران و فیروزین و هم نام صحابی
 است و آن غیر فیروز زبلی است که اسود و غنسی را که در زمان حضرت و عوی نبوت کرده بود گفت

باب الدال مع الثون

و بران بختین منزلی است از منازل قمر و آن پنج ستاره است و یک ستاره که روشن است از ان
 میان آن زمین الثور گویند و جن بفتح پوشیدن ابر آسمان را و باران بسیار و جان باضمم تارک
 بے باران و جن نیز دیگر آن که بجای الفت و انس گرفته باشد و جان باضمم مقیم بودن بجای و جن
 بختین نیز بشت و کلان شکم شدن و بفتح و ال و کسر عافیه بشت و کلان شکم و کز بخت و جن بفتح
 و دو بر آمدن و باضمم کادرس یا دانه است از کادرس کوچکتر و بختین و دو و کینه و کج خلق و جوهر شمشیر و
 نیز عقل و دین و حسب و خان باضمم دو و دو و بختین بازی و و ان مرد بی فائده و شمشیر کند و
 شمشیر نیز در آن بختین چرخ و نام کوهی است و جن بفتح و رخا که پنهان کردن و با کسر موضعی است
 و لنین در خاک نهان کرده شده و کز زیر زمین و چاه و حوض و چشمه که خاک اپناشته باشد و وار وین
 بیماری که معلوم نباشد و کز بختین بسیاری مایل شدن رنگ و کان باضمم و تشدید کان و کان
 که بروی نشیند و آنرا جانوت نیز گویند و کاکین جمع و لنین باضمم ماهی است در دریای شور و بخت
 مشک چناب که آدمی را بر تیر دوست میدارد که غریق را بر داشته بکند را سازد و من با کسر بکین
 و بختین چمن با کسر و شمار خانه و سواد مردم و چایای نزدیک بخانه و برین تقدیر جمع دهنه است با کسر
 و ان بفتح فاکسر و سر کین و ماین بفتح و ال و کسر نیم و هم دهی است به مصر و امان دهی است

[illegible]

باب الدال مع الواو

و چو بافتح و نصبتن و تشدید و اتاریک شدن و حو بالفتح گستردن و بزرگ شدن نمک و اندک دست و پا برداشتن اسب در رفتن و سو بالفتح کم شدن و پنهان شدن دلو بالفتح کوزه که بآن آب از چاه کشند و نام برجی است و مخی و بلاد نشانه که بر اعضای شتر باشد و بالضم و تشدید و او بر کشتن دلو و نرم راندن باکسی نرمی و دارا کردن و حاضر کردن حجت و توسل شدن بچیزی و مرافعه مال کردن پیش حاکم و فو بالضم دال و لون و تشدید و او نزدیک شدن و و بالفتح و تشدید و او بیابان

باب الدال مع الهمزة

باب الذال مع الالف

باب الزوال مع البلاء

فواب بالفتح بسكون همزه نداشت کردن و بالفتح و بالالف عیب و فواب بالکسر سکون همزه اگر در میان آمده
 فواب بالکسر جمع و دار الذیاب گرنگی که دور نتوان کرد و بنو الذیاب قبیله است و اخطا الذیاب چنداگرگی
 است و بر صورت ناخنهای گرگ فوب بالفتح و تشدید باکا و دشتی و دور کردن و بازداشتن و ترو
 بودن و یکبار گرفتن و خشاک شدن چشم در آخر کار و خشک شدن لب از تشنگی و لاغر شدن فواب
 بالضم کس و کس عیال و کوپی است و نزدیک و نه و فقه سياه درون و فقه اسپ فواب العین مرد که چشم
 و فواب اسف و تم تشبیه و فوب بالفتح لشکرده کفشگران و تیز شدن چیزی و چیزیز و بالکسر مهره و
 ماتمان که در گردن آدمی یا حیوان باشد و بیماری که در فکها برسد و بالضم چیزهای تیز و بختین تباد شدن
 معده و شکم رقت چنانکه گاهی رود و کاسبی باز ایستد و پیوده گرفتن و و پذیرفتن و بفتح اول کس
 تانی تیز زبان و فواب به کسر فال و لام فاته تیز و فوب بالفتح گناه و فوب بسبع و بختین و فوب
 جمع و و نهاله چشم و فوب الفرس کوپی است تشبیه بپیم و فوب الشعلب و فوب الخیل و و گیاهی است
 و فواب الناس بر و ان مردم و و فواب ایشان فواب بالکسر و نهاله هر ضرر زنی که درم تیران نبیند و فواب پس

کسی را نونده و قلوب بالفتح سب دراز دم و بهره و دلو یو آب یا مطلق ولو در زیاده گوشت است
و قبر و قوب بالفتح غسل و گذاختن دست نشین گرمی آفتاب و همیشه خوردن غسل و ناول شدن
بعد از دانش و ثابت و واجب شدن حق بر کسی و و آب گیسو و او سوچا پیش سر بلند ترین بهترین
چیز جامع ذریه است بالفهم و آب بالفتح و قلوب بالفهم گذشتن رفتن و بهیب بختیق رقتن
گذشتن بخیره شدن چشم و رفتن سوش از بدین زرد کان و زرد پیما نه ایست اهل این ماوروده
تخم مرغ

باب النزال مع القمار

فوالله قولى که بدان مرقه چيز را بداند و آن بر ظاهريان باشد و اما حقيقت چيزى و خداوند و
 بدین موقت دو باشد و اريات باد که چيز را بر پرو سخته بالضم و الکسر الفتح و لضم و ال و فتح با و
 است که در گلو از بسيارى خون پيدا ميشود و بدترین فاقهاست و بجهت چارپايه گلو بریده و چارپايه که
 بره کشتن باشد و بدنه بفتح پرو و ال دو دله کردن کسی را در کارى و بضم ين چيز را که از فتنه بيا
 در هوا و باله بالضم و تشديد با و تشفيف آن فتنه و حيرة بالفتح انچه نگاه داشته شود و بفارس
 آنرا بخي گویند. و روقه بالفتح و الکسر بالاي هر حيز و بالاس کوبان و رتبه بالضم و الکسر و تشديد
 را و با نسل آدمى و جن و ذريات و ذرارى جمع و رلقه و سيله دوست آويز و با نسل سرى که حيا و
 درين آن پنهان شود و بجهت زدن تير صيد را و رقه بالضم و فتح را غله است معروف که از اجارى
 گویند و بالفتح و تشديد بر اسورچه و در وزن صد ذره مقدار یک جوباشد و کوثره هر وزن صد ذره گلو
 بریدن و زنج کردن و کيته بالضم انچه بوى آتش فروزند يعنى سر و زينه و لته بالکسر و تشديد و لام
 خوارى و لاقه بالفتح تيز زباني و فصاحت و تيز زبان و وضع شدن دمه بالکسر و تشديد يهم عهدان
 و اهل و اهل کتاب که بعد و امان در و اسلام در آيند و بالفتح چاهى که آب اندک داشته باشد
 و بواجبه بالضم پرو و دنباله چيزى و بالکسر خويشتنى زندان و نام موضعى است و بواجبه بالضم موى پيشانى
 و بجای رستن موى پيشانى و بهترين و بالاترين چيزى +

باب الثر وال مع الحار

فوج بالغلبه گوییدن و شکافتن و کشودن و با کسر چار پای کز فوج کرده شود و قوله تعالی و دنیا بهنج عظیم
و دین منی یکسر اول و فتح ثانی نیز آرد و فوج گویبریده و آنچه بر سر گویبریدن آمده باشد و لقب اسمعیل علم
و فوج گویبرنده و سعد در ج منزل است از منازل قروآن دو ستاره ایست که میان آنها دوری بقدر

یک دراع است و طوط یکی از اینها کوکبی است فرد که آنرا گویا میخواهد که درج کند فراح بالفتح شیر آب آینه
و بالضم و تشدید را گری است پر زده سرخ باغلهای سیاه بنایت زیر ناک و بدین معنی است فروع بالضم
و تشدید را در ارتج جمع فروع بالفتح فیرایج و طعام کردن فیرایج بالفتح شسته و نامها و نام خلی است فیرایج
از شتران که شتران خوب را بدو نسبت کنند و نام پدر قبیله است

باب الذال مع الراء

وار بالفتح و سکون هزه و لیری گیران و رسیدن و کراست داشتن چیزی را و عادت کردن بچیزی و غیر
بالفتح نوشتن و نقطه کردن و در خواندن و آهسته خواندن و دانستن چیزی و صیغه و انبر استوار نش
و آخر بالضم چیزی که با داشتن و نگا بدشته شده بر دقتی و خاتمه نگا بدشته شد با برای روزی جمع
و غیر فوار بالفتح و تشدید را دانه افتادن بزرگ و ناک و بانندین بر چیزی افتادن و سرچا و
بدین معنی جمع ذره است و نام مردیت و ابو ذر کنیت صحابی است و در و بالضم بر آمدن آفتاب و رسیدن گاه
و بالفتح و اونی که بر چیزی افتاده و هر بالفتح ترسانیدن و بالضم ترس و بختین و مشت و بالضم و فتح
عین چیزی که از آن ترسیده شود و قره قچین بوی تیز خوش و ما خوش و بوی تیز آمدن و بوی بقل
و گیاه به بود شک و از فر و شک تیز بوی و روضه و قره و مخرار بوی و گیاه که آواز و نوا و باد آورد
و یاد کردن بزمان و بالضم یاد کردن و بختین گیرند که جمع و زبانی خلعت ماده و کور جمع و پولاد
و شمشیر به دار و ز کور النقل تره که دراز و سطح شود و کیر نیک یا گیرنده و اگر یاد کننده و هر بالفتح
برای بختن جنگ و بانگ کردن شتر و بالکسر و لیر و زیرک و بسیار یا رس کننده و همچنین و میر و در فتح
اول و کثرانی و مار یا کسر زینهار و محمد و انچه شرافت نگا بدشته آن برود

باب الذال مع المعین

فروع بالفتح که کردن جامه و غلبه کردن فی و در از شدن و ست و حیت شدن و تحقیق طمع و بچه کا و و
و شتر ماه که حیاء پس آن پنهان شود تا صید را تیر زده فراح بالفتح زنی که بک رید و بالکسر باز و از انج
با گشتان و در حیوانات از پاچه بالاتر را فراح گویند و گاهی که با و خیر را پیایند و در از ان شتر
و بن نیز و قبیله است و نام فتر نیست از منازل قمر و آن ستاره است چند که بز دراع برج اسد و فتح
شده اند و مرد و اساع الذراع و الذراع خدش خلق فروع بالفتح و شتر سبک سیر فراح کام و همچنین
فیرایج فروع بالفتح حاجت مند شدن فیرایج بالفتح فاش میرا گنده شدن چیز و افع فاش و شال

باب الذال مع الفاء

وَأَفَّ بِالْفَتْحِ وَسَكُونِ هَمْزَةٍ زُودَ مَرْدُونَ ذُرُوفٌ بِالضَّمِّ أَشْكَى أَضْيَقُ فِتْنٌ ذُرُوفٌ بِالْفَتْحِ رَدَّانٌ شَدَنَ
 أَشْكَى وَرَدَّانٌ شَدَنَ آبٌ وَجَعَتْ بِالْفَتْحِ زَهْرٌ كَسَى رَاغِرًا يَنْدَنُ وَزَهْرٌ طَعَامٌ كَرَدَنُ وَزَهْرٌ وَخَافٌ بِالضَّمِّ
 زَهْرٌ قَاتِلٌ وَبُوتٌ ذُرُوفٌ بِالضَّمِّ مَرْكَ زُودَ أَتَيْنَدُ ذُرُوفٌ بِالْفَتْحِ وَتَشْدِيدُ ذُرُوفٌ قَاتِلٌ
 بِالْكَسْرِ تَرْخِي وَجَمْرٌ كَرَشْتَنٌ وَدَرَكَارِي شَتَابٌ كَرَدَنُ وَخَافٌ بِالضَّمِّ زُودَ وَبَسَبَكٌ وَبَاكْسَرٌ وَنَفْثٌ رَقَابِلُ
 وَآبٌ نَدَكٌ ذُرُوفٌ وَذُرُوفٌ زُودَ وَبَسَبَكٌ ذُرُوفٌ نَفْثَتَيْنِ خُرُوفِي وَرَاسَتِي تَنَفُّسِي ذُرُوفٌ رَاسَتِي لَهَا مَوَاقِفُ

باب الدال مع القاف

ذُرُقٌ بِالضَّمِّ هِيَ أَسْتِ وَشَتَّى وَبِالْفَتْحِ سَرَكِينٌ مَرَجٌ وَسَرَكِينٌ إِذَا ضَمَّنَ مَرَجٌ وَفُحِقٌ بِالْفَتْحِ فَرَادٌ كَرَدَنُ ذُرُقٌ
 بِفَتْحَيْنِ تَيْزُ زَبَانٌ شَدَنَ وَبِي آرَامٌ شَدَنَ وَبِدِينٌ دُوسَمِيَّةٌ بِفَتْحٍ نِيَزَاءٌ وَتَيْزُ كَرَدَنُ كَارِدٌ وَبِالْفَتْحِ نَاتُونٌ كَرَدَنُ
 رَحْوَةٌ كَسَى رَاغِرًا يَنْدَنُ إِذَا ضَمَّنَ مَرَجٌ وَطَرَفٌ زَبَانٌ وَشَانٌ وَكَنَارٌ وَتَيْزِي هِرْ خِزْيِي وَبِدِينٌ دُوسَمِيَّةٌ بِفَتْحٍ
 وَفَتْحٌ دُوسَمِيَّةٌ نِيَزَاءٌ وَفُلُوقٌ بِالْفَتْحِ وَكَسَلَامٌ تَيْزُ زَبَانٌ وَشَانٌ تَيْزُ فُلُوقٌ بِالْفَتْحِ كَنَارُ زَبَانٌ وَشَانٌ
 ذُرُوقٌ ذُرُوقٌ وَنَدَانٌ بِالْفَتْحِ مَشْدَنٌ قَازِ مَرْدُونَ مَرَّةٌ خِزْيِي

باب الدال مع اللام

ذَوَالٌ بِالْفَتْحِ وَسَكُونِ هَمْزَةٍ نَزَمَ رَضَنَ وَشَتَابٌ رَضَنَ ذُرُوفٌ بِالضَّمِّ ذُرُوبٌ بِالْفَتْحِ نَزَمَ رَضَنَ وَشَتَابٌ
 سَبَّ وَذُرُوبٌ بِالْفَتْحِ كُوشٌ هَامِي وَبُوسَتٌ كَشَفَتْ وَاسْتَحْوَانٌ هَامِي كَرَانٌ دَسَتْ بَرِخْنٌ وَشَاءَ سَازَنَةٌ وَحَلٌ
 بِالضَّمِّ ظَلَمٌ وَجُزْ وَحَلٌ بِالْفَتْحِ كَيْنَةٌ دَشْنِي ذُرُوبٌ بِالضَّمِّ وَتَشْدِيدُ لَامٌ خَوَارِي وَخَوَارِ شَدَنَ وَبَاكْسَرُ نَرْجِي
 وَرَامٌ شَدَنَ ذُرُوبٌ خَوَارِ ذُرُوبٌ وَذَوَالٌ جَمْعٌ ذُرُوبٌ بِالْفَتْحِ رَامٌ ذُرُوبٌ بِفَتْحَيْنِ جَمْعٌ وَذَوَالٌ بِالْكَسْرِ
 كَافٌ نَامٌ بِفَتْحٍ سَبَّسَتْ وَبَعْضُهُ لَفْتَةٌ أَنْدَكُ شَخْصٌ بُوَدَكُ شَكْفَلٌ كَارُ وَتَدَسَتْ بِفَتْحٍ مَبْرِي شَدَنَ بُوَدُ ذُرُوبٌ بِالْفَتْحِ
 فَرَامُوشٌ كَرَدَنُ وَخَافِلٌ شَدَنَ وَبَحْجَيْنٌ وَبُوسَلٌ بِالضَّمِّ وَرَحْتِي أَسْتِ وَنَامٌ قَبِيلُهُ أَسْتِ ذُرُوبٌ بِالْفَتْحِ
 ذُرُوبٌ بِالْفَتْحِ دَامِنٌ بَرَزَيْنٌ كَشَدَنَ وَدَامِنٌ وَآخِرُ هِرْ خِزْيِي زَبَانُهُ وَآزَارُ هِرْ خِزْيِي بَرَزَيْنٌ كَشَدَنَ شَدَنُ
 ذُرُوبٌ الرِّيحِ أَجْزَازِيْنِ رَاوِيْدَازِ بَاوِيْدَالٍ يَتَشَدِّدُ يَاوِيْدَالٍ أَسْبَ وَرَاوِيْدَمُ

باب الدال مع الهمزة

ذُومٌ بِالْفَتْحِ ذَالٌ وَسَكُونِ هَمْزَةٍ عَيْبٌ كَرَدَنُ وَخَوَارِ شَدَنَ وَبَدَلُ كَفْتَنَ وَرَانَدَنَ ذُومٌ بِالْفَتْحِ وَتَشْدِيدُ يَدِيمُ
 وَنَكُومِيْدَانٌ وَبَدَلُ كَفْتَنَ وَبَاكْسَرٌ لَبَّارٌ لَافِعٌ وَنَكُومِيْدَانٌ وَآبٌ نَاخُوشٌ وَوَانَدَكُ بَرَزَيْنٌ يَشُدُّ وَ
 آبٌ نَبِي وَبُولٌ وَخِزْيِي جُونٌ بِفَتْحٍ مَوْرَكُكَ أَرَسَامٌ كَرَدَنَ آيِدُ فَوَاهِمٌ بِالْكَسْرِ حَمَتٌ وَحَقٌّ وَبَاكْسَرُ هَامِي
 أَنْدَكُ آبٌ وَبِدِينٌ مَعْنَى جَمْعُ ذَمَّةٌ أَسْتِ بِالْفَتْحِ ذُومٌ وَذَامٌ بِالْفَتْحِ عَيْبٌ

باب الدال مع النون

فوقیان بالضم واکسر قبیلہ است ازان قبیلہ است نابغہ ونبائی شاعر مشهور و در بارج نعمان بن منذر
ووقن بالفتح بزنج زون و برحاق زون و بالکسر پیر سال خود و فقیهین زخندان و اوقن زیر زنج و برک
و کران بالضم زان مع ذکر فقیهین و حسن بالکسر زیری و تیزی خاطر و باید داشتن و قوت درک بالضم فقیه

باب الدال مع الیمار

فکی زیرک و س بالکسر و تشدید میم اهل کتاب که زینهارے باشند منسوب بذکر یعنی عمد و پیر

باب الراء مع الالف

ر و یا بالضم و سکون هزه خواب دیدن و آنچه در خواب بیند ر یا بالکسر زیادت شدن و نشو و نما کردن
زیادتی گرفتن و دوام و بیج ر ثار بالکسر فریب گفتن مرده را و محاسن او را شمع و در شهر و جزان رجا
بالفتح امیدوار شدن و کثا پذیری و به نیز آمده ر حبی بالضم بازگشتن ر حی بالفتح آسیار حضار بالضم و فتح
جاء عرق تب رخا ر بالفتح و فانی عیش و بالضم با دزم ر و ی بالفتح ملاک شدن ر و ام بالکسر جادی که بر دوش
گیرند ر و ر بالکسر بار ر یا یا معینتا ر ز ر بالضم بصیت ر شام بالکسر رسن و نثری است از منازل قمر
و بالفتح و فقیهین آموخته ر شعی بالضم و الکسر جمع رسوت ر ضعی بالفتح خوشنودی و ضامن و محبت لقب
علی بن موسی رضوی بالفتح کوسبی است بهدینه عثمان زن خوشتن آرا رعنائ یعنی مراعات کن بار صفا
اینصی فقد کرده بخت پیغامبر صلعم خطاب میکرد و ند وید و اندک تغیر داده را رعنائی خواندند یعنی ثمان
مق تعالی صحابه را امنی کرد که دیگر باریان کلمه خطاب نکنند بلکه نظر نگه دارند رعایا بالفتح محکومان و نگه داشته
شدگان رعایا بالکسر شبانان رعای گیاره رخا ر بالضم آواز کردن و آواز شتر و شتر مرغ و گفتار رخا
بالکسر اتفاق نمودن و پیوند نمودن رفوه بالضم نیکو کردن و دیدگی جامه را و پیوستن به چیزی رفور بالضم
ایستادن اشک و خون و بختین ایستادن اشک و آنچه بر جرات نهند تا خون ایستد و فشار بالضم باریم
و چیزی که شرم از گلو بر آید و آنرا شقشقه نیز گویند مضام بالفتح ریگ گرم که چون بای بر آن نهند
بسوزد و روار بالضم دیدار و خوبی منظر و بالفتح سیرابی و بالکسر سیراب شدگان در سنی که متاع بر شتر بدان
بندندار و به جمع ر هار بالفتح زمین فراخ و بالفتح و بالضم قبیلہ است ر هاس و منسوب بدان و بالکسر
کوچای بازار که آب باران ازان روان شود و یا بالکسر کادر ویدی مردم گران

باب الراء مع الیمار

راب بالفتح و سکون هزه چونند کردن طرف و د و فتن چیزی ر ب بالفتح و تشدید یا خداوند

سوار و آنچه بر تنه نعل بر آید از شاخ و آغزا را کوب نیز گویند و در اکثر لغت عرب را کب سوار اشتر را
گویند و فارس سوار سب را گویند رکب بالفتح شتر سواران و اسب سواران از معدوده افزون
و در انوزون و لغتین زانو و لغتین زمار و موی زمار رکاب بالکسر شتران سوار و پیزی که برین
بندند تا پای دران ننند و بالضم و تشدید کاف سواران بر و پ بالفتح راست شدن شمر و شمر پیده
عقل و بالضم همی است بلایج سب بالضم ترسیدن و بالفتح شتر ماده لانغ و بیکان بار یک لغتین
استین را سب پار سا و عابد ترسایان ریب بالفتح گردش زمانه و حاجت و شاک و یون
حوادث روزگار +

باب الرابع مع التمار

را فقه و رحمة مهربانی کردن کرایه علم را یا ت جمع رویت بالضم و سکون همزه دیدن و دانستن را بجه
بوی و چیز اندک در اوج جمع رحمت گفت دست و آسایش و به بالضم و سکون همزه قطعه که بدان
درست کرده شود و حرف شکسته را در و به بن عجاج شاعر است شعور و بوا و نیز آمده را فقه لرزنده
و دیدن صور بار اول را فقه و در پی آمده و دیدن صور بار دوم را ویت بسیار روایت کنند
شعر و غیران و شک آب و شتر و شتر و جز آن که بر آن آب کشند را بجه زمین بلند و افروخته و در آن
را فقه که روی از لشکر که سردار خود را گذاشته باشد و جمعی از شیعه که زید بن علی عم را گذاشته بود
ناشید شد را بجه استوار را بجه لشکری یا بر جا که از پیش دشمن بگریزد و گو یا ایشان را به چهره
بسته اند و آنچه بآن چیز را به چیزی بندند را بجه زمین پشته بلند را بجه طقه از حسن که در گرن
ستور بندند و آن رسن را بقی بالکسر گویند را بجه بالکسر خرقة مخالف و موبله نیز و سر بند پشته و
بر چیز بلند و پشم رنگین که از گوش و گردن شتر و جز آن بیا و پشته و بدین معنی لغتین نیز آمده و لغتین
پشم باره که بآن قطران مانده بر شتر و کوئی که زرگر سرایه را بآن طلا دهد و یکسر نیز آمده و نام
جائی نزدیک مدینه که مرقد ابو زعفران است و سر تازیانه و سختی را بجه دختر زن و بزرگ خانه
پرورده براسه شیر و دایه پرورنده بر حقه خود آهین و سنگی که بر دایرند و بدان رفران
و پدر قبيله است و نام مردی است را بجه بر وزن تنانیه یکی از چهار دندان که سیانه نماید
انبات است رباعیات جمع را بجه بالفتح مرد وزن سیانه قد و چهار شانه و طبله عطار و لغتین سختی
رویدن شتر و نام قبيله است از بنی اسد را بجه لغتین رسته که بر انگشت بندند به جهت یاد کردن
چهره و آغزا را نیز گویند را بجه بالضم بایه و منزلت و لغتین زمین بلند بر آمده و سختی رسته بالضم

و تشدید تا در نافین رت بالفتح و تشدید تا مهر و فوک رتوت جمع رتاشته بالفتح گفته و سوده شدن و
 به شکل شدن رتشته بالکسر رخت گفته خانه وزن نادان و مردم فرومایه ضعیف رختیه بالفتح لرزه زمین
 و جزآن رختیه بالفتح بازگشتن بدینا بعد از مرگ و جواب نامه و جزآن و باز آمدن و بازگشتن مرد بسوی زمین
 سطلقه و بدین معنی بکسر نیز آمده اما فتح افصح است بر جواز و جوی و بالفهم مرد بودن و مردی و سواری و کلان یا
 رختیه بالفتح زن بردمانده و تره خرده رختیه بالفتح ساعت سبی و زمین فراخ رختیه بالکسر کوچ کردن و بالفهم
 مقصد و آنچه بسوی آن رفته شود از هر طریقی حالتی ستور بارکش شتر سواری حالتی بالکسر زمین چرین که بخت
 تا مقن برستور نهند و در و سبب چوب نباشد رختیه بالفهم و ستوری و آسانی و از زانی رختیه بفتحین معنی
 است مانند گرس و آنرا فوق هم گویند و خاصه بالفتح نرم شدن و بالفهم سنگ نرم سفید روه بالکسر و تشدید و ال
 مرتد شدن و پیش شدن پستان پیش از زایدن و بالفتح فاسد و زبون شدن و الفتح بالفتح ناگس و فرو
 شدن رتاشته بالفتح بسته و آرمیده شدن و گران بار شدن بر زرقه بالفتح و تشدید یا مصیبت رتشته بالفتح
 و الکسسته جابه و جزآن رساله بالکسر بنیام مردن سیلیله مکتوب رتشته آب که از جای تراش کند و بجائی
 یکدیگر شاقه بالفتح نیکوت شدن رتاشته بالفتح آب و خون که بجائی یکدیگر و ترشح کند رتشته بالفهم و الکسسته
 که کسی و هندی تا کارسانی نامی کند حیاته بالفتح استوار و محکم شدن ضیاعه بالفتح و الکسسته شیر خوردن طوطیه
 بالفهم نر شدن و تری و عوفه بالفهم خویشتن آرا شدن و نادان و احمق شدن و نرم و سست شدن عافیه
 بالکسر گاه است چیزی کردن ساعده بالکسر لرزه رختیه بالفتح لرزه رعاة بالفهم شبانان و نگهبانان
 عیبه بالفتح خویش نمودن رقتیه بالکسر و الفهم و الفتح خزان فاقه بالفتح همراهی کردن رقتیه بالکسر
 بلندی قدر و بلند شدن رفاوة بالکسر بخیر از پس فرو بس زین نهند و پارچه که بر جرات نهند و مالی که
 فریش به جهت حاجیان بیرون آرند رفات بالفهم دیزه رینه رفاة بالفتح چیزه که زبان بسیمین نهند
 تا فیه نماید و بالفتح و الفهم بلندی و بلند آواز شدن و بالکسر نام مرد است رفاست و رفاست
 بالفتح آهوان و فراخ عیش شدن رقتیه بالفهم پاره جامه و پاره کاغذ که بر آن چیزه نویسند رقتیه
 بالفهم افون و سحر و الفهم و فتح قاف و تشدید یا نام و ختر رسالت پناه صلح و بالکسر و تشدید
 قاف کسوره و یاسه عطی بندگی رقتیه بالکسر چشم داشت و نگهبانی و بالفهم مناسک که بر اے صید
 کردن پلنگ بکشد و بفتحین کردن و بنده رفاة بالفتح چشم داشتن و انتظار بریدن و عراست نمودن
 رقتیه بالکسر و تشدید قاف تنگ شدن چیزه و مهربان شدن و بالفتح مرزینی که نزدیک باب و دروازه
 و وقت در آید بر آن گدازد و شریعت بر کنار فزات رقتیه بالفهم زانو رقتیه بالفتح و تشدید یاسه

رواق

در نقطه پاه را کاکه بافتن دست و معیت شدن و آنکه بر اهل خانه خود غیرت ندارد و ایشانرا از ورشی نباشد
فی الحدیث انه صلعم لعن الکرککة و به تشبیه کاف نیز گفته اند که کاکه بافتن آرسیدن و نام پهلونیت که بخت
رسول صلعم کشتی گرفته بود و در و بسته بود و آخر او را حضرت بزرین انداخت و او مسلمان شد و گوچه بافتن خوش
بزرگ و کوزه کشتی خرد و بدین معنی هر سه حرکت آمده رایته با کسر تیر اندازی کردن ریمیه بافتن یکبار تیر انداز
رسمه باضم و تشبیه رسم کمنه و با کسر و الفتح استخوان بوسیده و بوسیدن استخوان بافتن و
تشبیه مقعد و تبارک سر و قحطه بافتن مرغزار و مقدار نیمه مشک از آب و یته بافتن و تشبیه یاس
و در نقطه فک و داخل کردن روته باضم و بای موده عقل و پاره از شب و پاره از گوشت و حاجت یقینشیر
با بای که در شیر کسند تا ماست شود و آب منی زیر مانی که در رسم موده قرار گیرد و نام شاعری است و آنچه بدن
زندگانی توان کرد و رایته با کسر نقل کردن سخن و آب بر کشیدن ریمیه بافتن ترسیدن ریموه بافتن با بای و
و موضعی از جمله که از آن آب باران روان شود و رایته با کسر متری رایفته با کسر تون را رام کردن
در پنج کشیدن ریمیه با کسر تمنت و آنچه شک افکند

باب الرابع مع الثمار

ریمیه بافتن باز داشتن از حاجت و عمل خیر بایست چیز باینکه باز دارند از کار خیر و فی الحدیث اذ کان
یوم الجمعة بعثت ابلیس جوده الی الناس فاحذوا علیکم بالتراب بایست ریش بافتن و تشبیه تا کمنه ریش
با کسر جمع ریش جروج رعاش با کسر گوشواره و تلج رعاش بافتن و فحشین ششم و صوف رنگین که از
بدون آویند و رعاش بافتن و فحشین معجزین شیر دار و بیش یا شیر رشت بافتن و فحشین جملع و سخن رشت
و سخن باز نام جملع ریمیه با کسر چراگاه شتر از شوره گیاه و نام و فحشین است و مرد کمنه و جامه و ناتوان
بشت و بافتن اصلاح کردن و بخت چیز بایست بودن و فحشین جمعی چند که بر هم بندند و در دیار ایران سوار
شوند و خوردن شتر شوره گیاه را در بنور شدن از آن و یقین شیر در پستان ریش بافتن کسب بار و
و احد و سرگین انداختن ریش بافتن و رنگ کردن و بدر قبیله از قیس و اندازه چیز و بافتن و تشبیه
بای کسوره و رنگ کمنه و کابل

باب الرابع مع بحیم

ریمیه بافتن بستن در و فحشین در بزرگ بسته که در و در کوچک باشد و فحشین ریمیه با کسر و نام کعبه

روح بالفتح و تشدید جیم جبین و باز داشتن ریحاج بالفتح شتران گوشت ان لاغر و درم ضعیف ریحج
بالفتح اضطراب کردن و پیاپی و زشتیدن برق ریحج بکسر نون جزیره ای و فرامالی بس روح بالفتح
روانی ریحج بفتحین کرد و شور و غوغا و ابریه باران ریحج روان از ریحج بالفتح صحرایان

باب الراء مع الحار

ریح شاد شدن و شراب و کفهای دست و پایی معنی جمع ماضی است روح بالفتح سو کردن و بالکسر سو و
بفتحین سو و شتران و همان که بر سه فروتن بیارند و پیه و شتر بکهای خرد و بالفتح و فتح با شتر بیه و بزغاله
و مرغی است ریحج بالکسر فروتن پذیر و بسود و فائده کسی و اودن و بالفتح سو و دو نام چند کس است و قلعه است
باید بس و جوهری گوید ریحج جانور است چون گر که کافور را از وی گیرند و کافور ریاحی بدان نسبت
و این غلط است چه کافور صمغ درختی است و بالضم و تشدید یا کنه نرو و بزغاله و شتر بیه ریحج بکسر سو و
کنده و رجوع و رجحان بالضم چربیدن تراز و و جزآن ریحج بالفتح زن بزرگ سرین ریحج چربنده
وزن بزرگ سرین ریحج بفتح را و حار مملو فراخی سم و بفتحین کاسه فراخ حراح بالفتح فراخ روح
بالفتح شفته دامن خیمه پس خیمه و راوردن و گرداگرد فائده را و رگل گرفتن و بفتحین زمانه دراز روح
بالفتح زن گر این سرین و کاسه بزرگ و لشکر گران سیر روح بفتحین جمع و روح معنی فیتهای غلیظ
آمده و و نه قول علی ان من و را گیم امورا متما ملة و و حار روح بالفتح فرو افتادن شتراده از
لاغری و وزن نیزه کسی را ریحج بالفتح خوس کردن و تراویدن آب و بختیدن روح عرق و یکبار
است صبح بالفتح تشنگستن و زبره کردن سنگ و خسته فرما و مانند آن و بالضم ریزه سنگ و خسته و باران
بالضم کرانه کوه و بی آن و میان سرار کھج بالضم میل کردن و آرام کردن و بفتحین ریحج بالفتح نیزه
زردن و کد زدن حیوان و بالضم نیزه و زجاج و ریحج بالکسر صبح ریحج بالضم و تشدید میم نیزه گرد نام مردوست
ریحج نیزه دار و نیزه زن و سماک ریحج ستاره الهیست که نزدیک او ستاره دیگر هست که آن نیزه
او گویند و سماک دیگر که ستاره نزدیک ندارد و آنرا اعزل گویند یعنی بی سلاح و نور ریحج گاه
که هر دو شتاب داشته باشد ریحج بالفتح گردش سر از مستی و جزآن روح بالفتح آسیایش و نسیم و حیرت
و بالضم بان و قرآن دوحی و جبرئیل و عیسی علیهما السلام و نبوت و حکم خدا و ملکی است که روی او چون
انسان است و تن او چون تن ملائک است و بفتحین فسرخ شادان پیش پا او بگذرد و رگها تن
چنانکه پاشنه باز و نیک باشند با هم روح بالفتح شبانگاه شدن و شبانگاه کردن و شبانگاه
شبانگاه یا از زوال آفتاب تا غروب و ریحج بود و باران با سه شبانگاه و ریحج بالکسر بود و بر سه

و نفیث و غلبه و حرمت و نصرت و دولت و چیرپاک و درازی که در و باوند و زو و ریاح بافتح شراب ثباتگاه
و بالکسر نام پادشاه قبیله است و جمع ریاح

باب الراء مع الحما

ر سح بافتح خاک شدن و خیمه و خیم شدن یکای و تحلف کردن از چیری ریاح باضم کیاهی است تازه و مرغی
بزرگ که گردن را بر می دارد و ببالای پرو و کی از هرهای شطرنج و منزه است از منازل نیشاپور و بافتح
و تشدید قاپانال کردن و درختن شهاب با آب رخاخ بافتح زمین نرم و عیش فراخ رسوخ باضم
استوار و پادشاه بودن و درختن آب چشمه و رفتن تری باران و زمین را سح استوار و پادشاه بافتح فتح شکستن
سنگ ریزه و اندک بخشیدن و سنگ بر کسی زدن سح یا کسر و رفتن ابنوه و مجتمع سح یا فتح سست
نقدن و در و بودن و دوران از یکدیگر جدا نمائید و بالکسر موضعی است بخوارسان ناحیه است نیشاپور

باب الراء مع الدال

شماره بافتح بر همه گیر نهادن رشت و فقیهین متلع چیده و همچنین رشید و مرم و ناتوان رو بافتح و تشدید مال
بازگردانیدن و بازگشتن و باز آوردن و چیری زبون و فساد و رشتا و بافتح بسیارمان بودن و برادر بودن
و حسب الرشاد و تیره تیز که را شمشاد راه راست یا بنده رشید راه راست یا بنده و راه راست نمایند و نامی است
از نامهای خدای تعالی رشت باضم و فقیهین برادر شدن و صدار بافتح و فقیهین چشم داشتن و لیا و باران اندک
ارضا و جمع و نظر کنندگان و غیر گیرندگان مردم بر سر راه و برین تقدیر جمع را صدارت رعد بافتح آواز
بر و آواز کردن ابر و گویند آواز فرشته است که ابری زانند و آراسته و نیکو شدن زن و ترساندن و تهدید
نمودن و نیز نام مرویت که عاشق زنی بوده و باب نام سلمان گوید هر چه چون رعد از آسمان آید و بسودا
و باب باد چون و امق ندای غنچه خدا شود و فقیهین خوش و فراخ رعد بافتح طاعت کردن و یاری کردن
و بالکسر بخشش و کاسه بزرگ و بافتح نیز آمده و واقعه و بهای سقن رعد بافتح خواب کردن رعد و
باضم در خواب شدن و خواب شب رعد و باضم خواب کردن و خوابندگان و معنی اخیر جمع را قدر اوقو و خم بزرگ و از
بقیر اندوده و ماهی است کوچاک رعد و باضم ایستادن آب و باد و کشتی و آفتاب و نصف النهار
و راست ایستادن تراز و دایستان روز و آرام گرفتن مردم و بافتح کاسه بر و شتر و ده که همیشه
شیر و بد و شیرش منقطع نشود را که آرام گیرنده و ثابت بجای خود را و بافتح خاکستر رعد و فقیهین
و در چشم و در کردن آن و فتح اول و کسر سیم آب متغیر شده رعد بافتح و رفته است خوشبو و در

اسس و محمود را نیز گویند رو و بالفتح آب و علف جستن و رستن و آمدن را اندک و در برابر آب و
 علف فرستند و دسته و تناس

باب الرار مع الرار

رار و ریر بالفتح و الکسر معرقان استخوان تباه شده و گداخته را نغری

باب الرار مع الزار

راز سردار معاران مفر در ازه ر حبه بالکسر و انهم پیدای و عبادت بت و عذاب شرک و تحقیق نوعی
 از شعر کوتاه وزن آن شش بار مستغفلن و فیل گوید ر جز داخل شعر نیست بلکه آن نصف بیت یا ملت
 بیت است و به بحر بحر شعر گفتن و بیار لیت از بیار یکا کمتر تر بالفتح و تشدید ز در زمین چیزی چیست و
 استوار کردن در زمین بزور نهادن و دم فرو بردن غ در زمین بکشد بقیعه نهادن و بالضم پنج که آرا از ریز
 گویند ر زیر گماشت که آن رنگ کنند و این غیر زیر است ر گمر بالفتح نیزه و جزآن در زمین فرو بردن
 و بالکسر آواز نرم و مرد و نارس کار بالفتح مال پنهان کرده در زمین و آنچه در کان بهم رسد ر هر بالفتح
 باب و ابر و چشم و جز آن اشارت کردن و بالضم و تحقیق نیز آمده را مبر در مادی اصل و نمون چغری
 روز بالفتح آرمودن و بر حرفت خود بودن اصلاح نمودن آن هر بالفتح جنبان

باب الرار مع السین

ر اس بالفتح سرد و سرد و سردان و بالاسه چیزی و بر سزردن و در اس المال ساریه تجارت ریس بهتر
 ر اس بالفتح و تشدید سزده مده و ده که فروشن و عامه رو اس گویند پس بالفتح بستن و شک کردن
 ر حبس بالکسر پیدای و غنوت و غم و گناه و کار بد و بالفتح آواز بلند کردن و آواز بر دها گشتن و سر آواز بلند
 روس بالفتح انداختن سنگ و دیوار و جز آن کسی و کوفتن و خرد کردن زمین به چیزی سخت و رستن بجائی
 ر سیمس چیزی ثابت و استوار و مرد زیرک و دانا و ابتدای و دوستی و تب و چیزی که درست نباشد
 ر سس بالفتح و تشدید سین ابتدای چیزی و ابتدای تب و محبت و چاه بلند بر آورده و چیزی
 که درست نباشد و نام چاه بقیه قبیلکه شود که بنیاسر خود را نکذیب نمودند و در آن چاه بشن پنهان
 کردند و صاحب الرس عبارت از ایشان و اصلاح کردن و فساد کردن بیان حقیقه و چاه کنند
 و در گور کردن و پنهان کردن چسندی و با خود سخن گفتن و اندیشه کردن و در استن حال و کار کسی
 ر عس بالفتح لرزیدن و افشاندن و راه آهسته رستن از ماندگی و ضعف ر عس بالفتح
 بالیدن و نکوفتی کردن و انسزدنی و برکت و لغت ر عس بالفتح بیاسی زدن و زدن

باب الرابع مع الشئين

باب الرابع مع الضم

باب الرابع من الضمان

رضی بالفتح سیاه چتری و اساس بنا و بنشین کرانهای چیزی و بختی رسن پالان و رود و یا غیره و اول آنچه
شکم باشد و دیوار اگر و شهر کرانه و غرابگاه گوشت و قوتیکه بسنده و رسنده باشد و مال و فغانه و غنیم و اهل خانه
از زمین و خواهر و مادر و هر چه با و رجوع کنند و بدان دل خوش شوند و بدیغنی باغیم و بنشین نیز آمده و رجوع
بالضم باز آمدن نیز از کشتی و زانو و آمدن گا و گوشت و اسب چنانکه بز و کبک شتر و جوامع بر سر مرغ
و بالفتح درخت بزرگ و فراخ و زرخیز کلان و زره فراخ رضی بالفتح ششست دست و جامه و جزآن و هر قکر
تب زده رضی بالفتح و تشدید ضا و کوفتن و خرد و ریزه کردن و خرا که بگویند و بر نهند رضی بالفتح و انهای خراب
کوفته رضای رضی بالفتح ریزه های چیزه رضی بالفتح سنگ ریزه که زیر پای کوفته شود و مرد و ستور بسیار
گرفته و قطره ای خود باران رضی بالفتح و بختی گنداشتن چیزه و بهر چنانکه شستن ستور و آب اندک از قوام
بالفتح به چاشنی ستور و روفض الارض باقی مانده برع و علف زمین که باز نماند از زمین و گیاه و پراکنده
و دراز و یکدگر رضی بالفتح بنیانیدن و حرکت دادن پایی و برانگیختن آب را و بای زدن بر سر تا خنجر
و بال بنیانیدن مرغ و پریدن رضی بالفتح با پوست بختن گوشت را در محالی بر سنگ ریزه و ریگ تفتیه
و باریک و تیز کردن دم کار و جزآن و سوزن یا از گرمی زمین و گرمی چیدن گوشت و سوزن جگر و درون آن بیا
شدن او از آن رضی پیکان و کار و تیر و هر چه تیز باشد و رضی بالفتح نرم و رام کردن و مرغزار را
و هم چنین ریاض روضه و احد و رضی لشکری که سر و ار خود را بگذارد و رافعه گری از آن و فزوق
از شمشیر که بنزدین علی سبقت کردند بعد از آن گفتند که از شش تیر کن تا با تو همراهی کنم زده با نموده
گفت چگونه تیر کن از ایشان که وزیر و معاون جبارین بودند پس ایشان او را رافض کردند و گنداشتن
تا آنکه غم حجاج ایشان را شید کرد و رضی سوار کار و رام شد و پادشاه

باب الرابع من الطاهر

ربط بالفتح بر بستن ربطا بالکسر نگاشتن بر حد دشمن و پیوسته بودن در اینجا و آنچه با دستور مشک
و جزآن بندند و پنج سراپ یا بیشتر که بسته باشند بر اسب می و انتظار نماز بدون بعد از نماز دیگر
ستور که او را بندند و لقب مرد و عوفه خرمای تر نهاده و آب و خرمای خشک که در اینجا
کنند و آب بر آن ریزند و راهب و زاهد و حکیم که اعراض از دنیا کرده باشد و بدیغنی است را با
و رابطا بکاشش و زیبطا بجاشش مرد دیر که نگریزد و ثوط بالضم ثابت و لازم دشمن نشستن
را روط بالفتح پناه بردن و جشی بکاسه بند و بالضم نمر مغرب رود ربطا بالفتح کرده
مردان کم از ده یا از سه تاده و قوم و قبیل که و بختی نیز آمده و پوست پاره چون نیز

خود پیش حاکم بردن و بر داشتن غلته در ده و پنجمین گاه آوردن و مبالغه کردن ستور در قمار بفرق راه
و نزدیک گردانیدن چیزی را به چیزی رفیع سرفراز و بلند آواز و قیام بالفتح و الکسر گفته شدن خوشه
و آنها را رفیع بردارنده و سرفراز بلند و ناکه که قلعه پستان در کشته و بیرون نیار و رفیع آسمان و دنیا
جمع و مردمان رفیع بالکسر بارهای و نوشته های موی که بجای فرستاده و نام خطی است که کویح
بشت خم کردن و نماز کردن و محتاج شدن و بر و افتادن مسرع بالفتح و معاون بفتحین جنبیدن
از غضب بدست اشارت کردن و اشک و ان شدن و ستافتن رفیع بالفتح تریسید و ترسانید
و شکفت آوردن و بالغم عقل و دل رفیع بالفتح بالیدن و افزون شدن و بازگشتن و نیکو گردان
مان از نثر و طعام از و یک و در خطی که از گشت حاصل شود و فزون و دامن زره و آستین زره و
هر چیز و اول هر چیز و بالکسر و الفتح زمین بلند و راه مطلق یا راه کشاده که در میان کوه باشد
رافع خوش آیند و اسب نیک

باب الرار مع القین

رفع بفتحین فراخی عیش و قیام شدن بجای و بالفتح و کسر باید کار و نامقید رافع بالضم و بفتحین
بر دست و پاسه شتر و بفتحین سنی و دست و پای شتر رفیع بالفتح فراخی عیش و از رانی و نایه و زین
و زمین بسیار خاک و چرخ ناخن و هر چرخ که در پیوند کاهها به بدن جمع شود و پنج ران و جمع شده نگاه
رفاع و طعام و چون کرم باشد و شک تنگ پوست و بالضم بغل گاه و با عمل اندام مخصوص است و
بالفتح پنهان رفتن و دبا و جز آن بسوی چیزی و بفتحین صید و کل کردن و آوردن و بفتحین

باب الرار مع الفار

راف و رافه سخت بشود و مهربان شدن و راف بسیار مهربان و بفتح سخت جنبیدن زمین
جز آن راجع بالفتح و تشدید میم و ریاسه موج ندن و در قیامت و حشر و نوعی است از رفتار و راجه
تب لزمه رخصت بالفتح سکه تنگ و نوعی است از زنگ و شیر کردن و راف بالکسر و نوعی هم درآمدن پس
نشیننده و هر چه پس چیزی و راف چیزه بود و هر کوی است نزدیک نسو واقع و حرف علتی ساکن که به فاء
پیش از حرف روی واقع شود و روز و شب و سرب و جانشین یا دشمن و دجالیت رسم چنان بود و
جانشین یا دشمن شدی و از طرف راست او نشستی و با او یکجا خوردی و آشنا میدی و در هر کار و دم او بود
و از آن غیبت چار یک گرفتاری و راف آنکس سوار نشیند و کوکبی است نزدیک نسو واقع غیر کوکب اول
شماره که طالع شود از مشرق چون مقابل او غروب کند و ستاره که نظر داشته باشد ستاره طالع و حکم مستقر

که بعد از قافیه آرند رصف بالفتح ز قافیه بیاورند رفق مانند رفق آن رشت بالفتح یکیدن و بختین
بقیه کتاب که در عوض مانده باشد و ختر از او برین بکشد رصف بالفتح لائق و سزاوار شدن و سنگ بر هر یک از آنها
در بنای خانه و بی پرتر زدن و یا بر پا گذاشتن و بختین سنگها که بعد یکر میده باشند و در بنا و احد رصفه جلیق حکم و
استوار رصف بالفتح واقع کردن سنگ انسان و سنگ گرم بریان کردن و پیر بختین و سنگهای نفسیده که شیر بران خوشتر
رصفه و احد رصف بالفتح خون بر آمدن از بینی و در گذشتن و پیش شدن اسب و آمدن بد رفته و روان شدن
خون رعان بالضم غرق بینی و رفتن آن رصف اسب پیش شونده و طرف بینی و بینی که رصف بالفتح و اولیم
خیر و گل تا بدست بالند و خوراندن آرد و تخم و بزرگ آن شتر را رصف نان گروه رفق بالفتح و تشریف
بسیار خوردن و بوسه دادن زن را بکنار با می لب و نیکویی کردن کجی و در غشیدن رنگ چیزی و یکیدن
گشودن مرغ باله و گز و فرافتن و گله گا و ورمه گو سفند و شتران بزرگ و طاقی که بر در عمارت کرده باشند
و بفارسی آنرا بر داره خانه گویند رصف و رشتیدن و جاسه نرم رفق طاق در عمارت و جامه اسب
که ازان بساطها و فرش سازند و دانه اسب خرگاه و کرانهای زره که آویزان باشند و یاد قی بساط
و فرش و هر چیز که زیاده آید بچیده و شکسته شود و رفق و احد و نام مایه است و درختی است که درین میشود
و بالس و خیمه و درخت نازک و نام بقام سدر اخیل هم رفق بالفتح شتر مرغی و مرغی دیگر است که آنرا
خاطف غله نیز گویند و تحقیق آن گذشت رفق بالفتح و بختین و بختین حوالی رفق بالفتح تنگ و نیز کران
و شمشیر و همچنین است ارباب و بختین باریک و لطیف شدن رفق بالفتح ساکن بودن رفق بالفتح
زمین یا کشت و علف و ارزانی فراخی و زخوردنی و پوشیدنی و هر جا که آب و سبزه نزدیک باشد بالفتح
و آمان در آن زمین و چریدن متور در آن زمین +

باب الرابع مع القاف

رلق بالکسر سنی که حلقه دارد و در آن چارپایان بندند و هر حلقه آنرا رلقه گویند رباق و ارباق جمع و
بالفتح و رلقه کشیدن رلق بالفتح بستن و بسته و بختین بسته شدن سحران زن و بکاف زائل ناشدن
زباق بالکسر و جابه کنار با هم بسته جمع شراب خالص و صافی یا ستر و خوشبو تر و بختین عاق و نوعی است
خوشبوی رزق بالفتح روزی دادن و بالکسر روزی و مرسوم و باران و آنچه بدان نفع گرفته شود
بشقاق و رزق و رزاق بالضم مغرب و ستار ساق جمع رشق بالفتح تیر و جبهه
بشقاق و بالکسر تیر اندازی و نوسه از تیر انداختن و آواز تیر و بدین نحو بفتح تیر آوده و بختین بکاف نیکو که
و نرمی و زودگذر و رشیق نیکو قد و زیبا اندام رفق بالکسر نرمی کردن و نرمی و لطف و آنچه بداند

استقامت گیرند و بافتح نفع رسانند کسی درون آنجی که را بستن باز می شتر که سبب البسود می نماید
 بگنیز و دور راه استه رود و بفتحین بر تافتگی آنجی و بر گردیدگی مرفق از بیلو و آن و چراگاه که آسان باز آن
 حاجت و مطلب حاصل شود و بیماری سرستان ماده شتر بواسطه بدوشیدن رفاق با کسر شنی که بدان بزرگ
 شتر بندند و یاران هم سفر رفیق همراه و در سفر واحد و جمع آمده و مردان و آن رقی با کسر و تشدید قاف بند
 و چیز تنگ فرین نرم و گیسای است خاردار و بافتح پوست آهو و کسر نیز آمده و نامه خوانا و روشن
 کمال اللہ تعالی فی رقی منشور و تنگ پشت بزرگ یا جانور دیگر است آبی و باضم و الفتح آب تنگ دریا
 و دومی رقیق بند و تنگ و نرم و واحد و جمع آمده رفاق بافتح زمین هموار که روی آن نرم باشد
 در روز گرم باضم نان تنگ رقیق بفتحین سستی و ناتوانی و کمی چیزه زمین هموار نرم رقیق
 بافتح سبک گریستن و بفتحین بقیه جان و گله گویند مغرب رسد و بافتح و کسر سیم آنچه بدان سدرق
 کنند و بفتحین فقر که بقدر سدرق داشته باشند و باضم و تشدید سیم مفتوح ضعیف و ناتوان
 رقیق بافتح و بفتح اول و کسرون و بفتحین آب تیره و عیش مکرر و بافتح و بفتحین تیره شدن آب
 و جز آن روق آب کار و آب تنغ و خوبی چیزه روق بافتح شاخ و پاره از شب و اول عمر و جز آن
 و اول هر چیز و دوستی فاصل و پرده و جاس میا و و کاشانه و چیزه صاف از آب و جز آن
 و عزم و آهنگ و بر کاری و بدل از چیزه و عجله چیزه و خوش آمدن و به شکفت آوردن کسی
 را و افزون آمدن و صاف شدن شراب و مانند آن و بفتحین دندان پیشین بالاین دراز شدن
 از فردین رواق با کسر و اضم غایه که بیک ستون ساخته باشند و سقف خانه و پرده که کشیده
 باشد از سقف خانه و اول شب و ابر راقی بافتح آنچه بدان شراب و جز آن صاف کنند و آن
 را باغی رسی پالونه شراب گویند و طرغی که در آن شراب صاف کنند رقیق بفتحین بر شستن گرد
 چیزه و فرو پوشیدن و در گرفتن و رسیدن و نزدیک شدن چیزه و خود را بر مرام و فساد
 داشتن و متم و ظلم کردن و سفاقت و طغیان و نمودن و برداشتن و شتافتن و دروغ گفتن و رقیق
 با کسر آب دهن و بافتح روان شدن آب بر روی زمین و در غشیدن سراب و بافتح و تشدید
 یاسه کسوره اول هر چیز و بهتر چیز و اول جوانی و مردیکه ناستا باشد و یعنی اول تنجیده است
 یا نیز آمده رقیق باضم جان دادن رائق نیکو و به شکفت آوردن و فاصل هر چیز و به بزرگی
 بخورند و نبوشند و آنکه چیزه در دست او نباشد و ناستا بودند

باب الرابع مع الکاف

اول و
 مقابله

یا پرده که در آن طفل باشد و از شیشه گویند اول درست تر است و قرابت و معیشتی با صل قرابت و اسباب
آن و ظاهر آنست که رحم آن خوشی باشد که از جانب رحم بهر سیده باشد و او بوالا را حامی خویشان که در رحم
شریک باشد. رحم نرم دل و بشاشیده و بنشینده و اسمی است از اسمای حق تعالی رحم بفتح ثیم غلط شده
و مهر بانی و دوستی و نرمی و موضعی است میان شام و بخار و شعب کوهی است بلکه و مرغی است مردار خوار که
آنرا بفارس گرس گویند و احدی رحمه و خاصه بالفم سنگ سیفند رحم و نام موضعی است رحم نرم و آواز سخن
نرم و طیس و رحم بالفم بطن در و بر آوردن رفته بر آورده شده و سدا یا حوج و ما حوج و آنچه از دیوار
سندم بپایند و مردی که در دیر نباشد و تیز داند و بدین و معنی است و دام بالفم و رحم جامه که در رحم بالفم
پرفتن طرف آب و رحم بالفم کاسه پر و لیز و روان شونده از هر چیز رحم بالفم که در کون و شتر زمین
مانده از لایحه زمین زمین اول و فتح و دو مرتبه ثابت و قائم بر زمین و شیر زنده و زارم بالفم بر زمین
ماندن شتر و بالکسر بر قبیل از شتر رحم بانگ شتر رحم بالفم نشان و آیین و زمین نهان کردن
چیزی در آن کون باران خانه را و نشان پاکد بشتن شتر ماده و زمین از قوت رفتار و بختین رفتار سبک
رشم بالفم هر کون انبار را و بختین علف که خستین بر آید و بوسه بر آن بطعام و زیر باران رفتن
و رشم بالفم بلا سختی و تنالی یعنی مری که بر چوب کرده باشد بخت انبار خله و ظروف و جز آن بختین
محل نیز آمده و نشان و آیین رشم بالفم در گل افکندن فیروزه را و رشم بالفم مردا حق وزن فراخ
اندام ر خاصه بالفم خاک رشم بهر حرکت و خاک آلوده شدن و مکرده داشتن و دشت دار و
خوار شدن رشم بالفم نوشتن و مهر کردن و نقطه کردن و رشم بالفم یا فتن جامه را و جامه منطوق و
نوعی است از جامه بر دینی و بختین خط و نوشته و سختی زمانه رشم و لوسه که نامها و قصه صاحب
بر انجا نوشته بود یا کوه یا داوی باده یا سگ اصحاب کتب رشم بالفم بر هر یک نشان چیز را و بختین
ابر بر نهشته رگام بالفم ریگ توده بر نهشته رشم بالفم و تشدید سیم خوردن و نیکو کردن و
اصلاح نمودن چیز را و بدین معنی است و رشم بالفم و الفم گزیده و پاره و بالکسر خاک نناک و مغز
استخوان و آنچه آب بر دارد و خاک زیره که بر روی زمین باشد و عرب گوید بجامه بالفم و الفم یعنی شتر
یا نناک و آب یا دریا و صحرا یا بال بسیار رشم بختین آواز کردن و بختین زمانه بختین و ترغم آواز کردن
و رشم بالفم بختین و حرکت نهان و خفیف دادن حرف را چنانکه شنیده شود و شام آنگاه شنیده شود
و زمره گوش و بدین معنی بالفم نیز آمده و بالفم نام پسر عیص بن اسحق و طائفه مشهور که از اولاد
و روم بن عیص بن اسحق اند و روی سبک چون رنج و رسته را هم بالفم گویند و لایحه و بالفم یعنی که

شکارب یا کشت با کسر بار انهای نرم و ضعیف که دانه با رو و همچنین ریم با کسر و فتح با رو و جمع ریم با کسر
ریم با کسر آب و سبید و با فتح و در شدن و افزونی و زیادت و استخوانی که بعد از قسمت گوشت شتر
مانده باشد و گور و پاید و زبان و یکساعت دراز و آخر روز تا یک شدن شتر بهم آمدن شکران غم و قوت

باب الرابع مع النون

رتم با فتح و نختین پیم و نختین نام مردی از اهل هند که بعد ششصد سال ظاهر شد و دعوی صحبت
حضرت پیغامبر نمود و احادیث و ایراد و حدیث او را مسلم و مقبول نداشتند و شیخ علامه الدوله در کتاب
و جمعی دیگر او را قبول کرده اند و گویند شانه حضرت پیغامبر عم داشت و او را ابوذر خا با بار تن هندی گویند
رثان با فتح باران پیچی رخن با فتح باز شاون ستور از چاد و باز داشتن ستور از چاد و با فتح علف
دادن رجوان با ضم آقامت کردن بجای راحن خود که والفث گرفته ریحان با ضم سیل کردن و در بین
تراز و مانند آن یک طرف و افزون آمدن چنان نختین سخت خفیدان چنان با ضم جواب سخن
باز دادن و آبها سیل که در آبگیر با اساده باشد و بمعنی جمع جمع است رول با ضم تریز که از نظر
گویند و بن استین اروان جمع و با فتح برهم تا فتن و برهم نشاندن و آواز که فتن سلاح بر یکدیگر و نختین
رسمان و جن و آب تنگ که از رجم با چهره بیرون آید و زن با فتح با رو بلند که آب میان آن تواند آید
و بدست گرفتن چیزی تا گران و سبکی آن معلوم شود با کسر کنار زمین بسته و آریده و گردن و چیز گران
یا سبک رسن با فتح برسن بستن و نختین رسمانی که بان پذیرا نبند رسن با فتح برسن گیسای است
مانند سیر که آنرا سیر شایع گویند و صاحب قاموس گوید گیاهی است خوشبو و مفرح و معوی قلاب که اکثر
امراض را نفع دهد و آنرا عبرتی نفس گویند و نختین و رسن فارسی است راقشون بکسر نشین بهمه
ناخوانده بهمانی آئیده که آنرا طفیل گویند و مقیم بجای و آنچه بشاگرد استاد کار و بد و لغار سے آنرا
شاگردانه گویند رشن با فتح ناخوانده و راندن سنگ و سر و طرف انداختن و روشن با فتح
روزن و همچنین روزنه با ضم و آن معرب روزن است رصن با فتح تمام کردن و دشنام دادن و
غالب آمدن شناخت چیزه احمین استوار و مهران کسی و در دناک و صاحب الم و خضوان
با کسر و انضم خشنود شدن و پسندیدن رعن با فتح سخت کردن و بهوش سافتن و در و سر
دادن آفتاب کس را و نختین سستی و نادانی و غم و آزادی و همچنین رعونت رعن با فتح گوش
دادن و قبول کردن سخن کس و خوردن و نوشیدن و سیل و طبع کردن به چیزه رول با فتح
رقان با کسر خا و زعفران رکول با ضم سیل کردن به چیزه و ساکن و آریده شدن رکن

باب الرابع مع الواو

باب الرابع مع الهام

باب الرابع مع اليا

رسالة الشريعة تدبير رباني بالفتح وتشد يد باور في بالكسر وتشد يد باخذ اشخاص رباعي بالفتح
 چهار حرفي وتتم ليت چهار حرفي وبالفتح اسب گاو چهار ساله که یاد سالان ختم نهاده باشد و گو سپند چهار ساله که
 یاد چهارم نهاده باشد و شتر شش ساله که یاد و ختم نهاده باشد سنی بالفتح بوده که گریستن می طرح باشد و بی شتر

در آن گفتن راجی امیدوار شده راسی ثابت استوار رشتی نشوت و هنده راضی خوشنود شونده
رضی بالفتح و تشدید یا پسندیده که از آن دیگری خوشنود شود رعی بالفتح چیدن و در اندین و نگه بسانی
کردن و بالکسر گناه که مشور آنرا چهره راعی نگهبان و حاکم دوالی و شبان را فی افسون کننده رعی انداختن
فرموده کردن و تیر انداختن و تهمت نمودن راعی تیر اندازنده و تهمت نماینده روحانی بالضم و خیر
بروح و از متعلقه روح باشد و بالفتح آنچه منسوب بر روح یعنی نسیم باشد و جانی که میگویند این چیز روحانی است
تسلیه جان و از متعلقه نسیم است در لطافت و پاکیزگی و نفیس و فتح را نیز خوانده اند راوی روایت
کننده و سیراب شونده روحی بالفتح و تشدید یا حرمت قافیه که در قافیه بران باشد و بر بزرگ قطره و
و سیراب شده روحی بالفتح و الکسر و تشدید یا سیراب شدن +

باب الزام مع الالف

زبانها بالضم و فی همه مندری است از منازل قمر و صاحب قاصد گوید زبانان بالضم و گوگویی است
روشن که مندری قرست و آنرا زبانیا العقرب گویند یعنی و در شناخ عقرب و مشهور و متعلق اول است اما در لغت
یاخته نشده است زبی بالضم و فتح باز من پشتهای بلند که آب سیل بان نیز جامع زبیه بالضم است و شل است
کلیش اشل الزبی یعنی شکل و دوشوار شد کارانوری گوید رخ چه کنی نقش شکیل بلغ اسیل از به زبجری بالکسر
و فتح با سلکون عین و فتح راسه محکمین مرد و بد خلق و مردی که رود آب زوی او بر موب باشد زبام بالفتح
و تشدید یا زنی که اندام او بر موب باشد و حادثه سخت و نام زنی است که با دوشاه جزیره بود و نامها
پند از دشمن بخشد موی نه مار نه تشدید فاقانی گوید رخ از کفایت راز سه با دیده ام زرقار بالفتح
نام زنی است که چشم از قبلیه جریس که سوار را از سه روزه راه میدهد و نام آن بامه است از چیت
نه زرقار بامه گویند فاقانی گوید رخ چشم زرقار تشدید کل عیب زکار بالفتح افزون شدن زباید
زلفی بالضم هر تبه و منزلت و نزدیک ز نام بالکسر و همه و بی همه جلع غیر حلال کردن و بالفتح
کوتاه و تنگ و بهم آمده و باز دانه بول و جانی فی الحقیقت متی آن فیصل الرجل و مؤثر نار و بالفتح
و تشدید نون بسیار زنا کننده روحی بر وزن طوبی گیمای است کثیر النفع که در کوستان مشهد مقدس
بسیاری باشد و رورام بالفتح چاه نریت و قدح و ظرف نقره و مقام و در کمان و چله و شهر بغداد
و خانه امیر المومنین عثمان در مدینه که بالاسه آن اذان میگفتند و موضعی است در مدینه نزدیک مسجد
نام بازاری است در مدینه زوایا کنه جمیع زوایه بهرام بالفتح زن سپید روست و در خنده و رو
و یاده گاو و موشی و لقب سید الفسار فاطمه الزهرا رضی الله عنها

باب الزوار مع الماء

زرب باضم و تشدید با مقصیب دریش یا پیش ریش و بینی را نیز گویند بآب بالفتح موشان بزرگ که پشیر
تشنه اند ز آب و واحد و بالفتح و تشدید با ف و تشدید سه نیز زربیب موزون و اخیر شک کرده زرب بالفتح کاشه
میاد و جایگاه گویند و یکسر نیز آمده زرب بالفتح گیاهی است خوشبو و در عقربان یا خوشبونی و دیگر است
زعرب بالفتح بریدن دیگر کردن طرف و جزآن و دور کردن زعرب لغتین مو هاست زرد و چو زرد
مرنج و مو هاست کو یک و نرم زرب بالفتح در آوردن چیزی در سوراخ و لغتین زاده تنگ و نزدیکی +

باب الزوار مع النساء

را و تیه کنج و فراهم آورده را اجیره رانندگان و باز دارندگان معمار و بنابر اجرات که در تهران مجید
 واقع است و شنگانند از پیرقه بالضم آهن پاره و کتف مردود و ستاره روشن بر دوش سبج اسد که
 منزل قمرست و بهی ابویه که بر دوش شیرینده و جزآن باشند زبیده بالضم مسکه و غلامه هر چیز زیاده
 بالضم نام زن بازون رشید پخته بکسر اول و ثالث جن و آدمی سرکش و سخت و شرطی یعنی چاقو دوش و
 نام مالک و وزنج است زبانه پنج رخاچه بالضم آگینه زجره بالفتح افغان سخت و آواز صورت زجره
 بالفتح و در کردن و در انداختن زجره بالضم جسم جایی نگران سرانیت که کو دکان و در کنار و دریا سازند
 و بران لغزیده و باری گفته و باری آری آنرا بجا به که نیند بالفتح برده و جیم فارسی و بار موعده رحمت بالفتح
 رنج و ابویه زجره بالفتح آراستن دروغ و هر چه باشد و تلخیص کردن و تیز و دیگر کردن زرافه بالضم
 و الفتح حیوانی است که بواجی مصر باشد بفارسی آراشته گاو و پلنگ گویند چه گردنش بگردن شتر می ماند
 و شمش قلم گاو در گاش پلنگ پلنگ و گروه مرموم و به تشدید را نیز آمده رفت بالفتح بگردن و شتم کردن
 و بالکسر قمر که بخشی و طروف مانند تاب و دریا و فیرون نرود و آنرا قار نیز گویند یا چیرس است مانند
 قمر که از زمین پدید می شود و بالضم خیل و بغضی فارسی است زرقه بالضم و تشدید قاف دانه که طارانه
 گویا آورده در دهن بچرا اندازد و دارونی که پیشین باور آستخده در دهن طفل کند و مرغی است که یکایک
 زکات بالفتح بگردن مشک و جزان زکوة بالفتح بخشی از مال که در راه خدا صرف کنند گویا که
 بالفتح پاک زلفه بالضم درجه و منزلت و نزدیکی و پاره از اول شب و بفتحین حوض پر آب
 و کاسه و قسم سبز رنگ و دشت هموار و زمین در شب سنگ لایح زلفه بالکسر و تشدید لام
 لغزش سنگ اهل لغزان و بالضم غریق نفس و بالفتح حرفه و ضاعت و فهم نیز آمده و اسباب زمین زلفه و لغام

و گناه و آنچه از طعام کسی برداشته شود و این لغت عراقی عرب است رلزله بنیانیدن و لرزانیدن
 زمانه روزگار و آنست که در حیوانات پیدا میشود و افکار شدن و مرقه بالفهم گروه مرقه بالکسر لغت
 و بالفتح و تشدید میخمرن زمانکنده و فی که آنرا لغت ازند و قلاوه سنگ فرشته بالفتح سخن لغت مجوس و وقت طعام
 خوردن و آواز کردن رعد و آواز رعد و بالکسر گروه آدمیان زمانه بالکسر قبیله است در مغرب زمین و مردان نجار
 نیست زمانی بنجر و مال شهروز زرقه بی دین و ملحد شدن و از راه شرع سپیدین بنا و قه بالفتح ملاحده و بی این
 جمع زندقه و روره بالفتح و در شدن و یکبار زیارت کردن و در و رن و رولقه بالفتح نام شهر بیت ارضیان
 و گرد و زهره مرقه بالفتح خوبی و آرایش و بازی و دنیا و بالفهم سپیدی و حسن و نام قبیله است از قریش و شکوفه
 زرد شده و شکوفه سفید را فور گویند و بد معنی لغت اول نیز آمده و بالفهم و فتح و سارده و سفید و شکوفه زرد
 بسکون و نیز آمده و موضوعی است بدینه زیارت بالفتح بهرگز شدن و عبادت کردن رتیوت به بالفتح و رخت
 زتیون و موضوعی است بشام رحمت بالفتح و رغن و رخت زتیون و در و رغن زتیون و در طعام کردن زیارت
 در یافتن مقام متبرک یا شخص متبرک را زیارت و افزوسنه و افزون شدن زتیوت بالکسر آرایش و آنچه با و چیز
 آرایش کنند مثل لباس خوب و زیور و مانند آن و یوم الزیوت روز عید است

باب الزار مع البسم

زجاج معرب زاک و صاحب فاسوس گوید یکی است بزجاج بکسر اول و ثالث زردیت از جوهر و ماسش
 و آرایش و آبراندگی که سرخی داشته باشد بزجاج بالفهم و تشدید میخمرن سراج و آهن بی نیزه زجاج بالکسر
 و تشدید معنای که کام فراخ و دود و نهند جمع ازج و یکبارهای تیر و بالفتح نیزه زردن و تیر انداختن و دیدن
 شتر مرغ زجاج بهر سه حرکت و مشهور از آن حرکت ضم است شیشه و بالفهم و بالفتح و تشدید میخمرن شیشه که و
 لقب دانشمندی است نحوی و زجاجی فروخته شیشه بزجاج بفتح تین بار یکی ابرو و درازی آن و کام فراخ
 نماد آن سراج بالفتح لغزیدن و جاس لغزان و بدین معنی لغت لام نیز آمده سراج بالفتح هر کردن و بفتح تین
 تشدید گرفتن و بالفهم و تشدید میخمرن مفتوح مرغی است که بفارسی آزاد و برادران گویند زیرا که چون گرفتن شکار
 عاجز شود و از پر او زنده و اعانت طلبد و صاحب صحاح گوید بفارسی آزاده برادران گویند و آن خطاب است
 مزاج و مزاج و مزاج بالفتح و الکسر زنگیان معرب زنگ و زنجی و واحد زنجی جمع و بفتح تین
 تشدید شدن یا پیچیده شدن رود یا از غایت تشنگی خای که توان آب خورد و جوج بالفتح جفت ضد خود
 شهر وزن و قرین و پست شنی که بر بدو و ج افکند زجاج بالفتح بر غلاییدن و فساد انداختن بسیار و مس
 و بالکسر بسته که بنایان طرح عمارت آن کنند و علی است که اصل مدار حساب نجوم است و استخراج تقویم و استنباط احکام از آن

باب الزار مع الحمار

نسخ بالفتح و تشدید ماعود و گردن سرخ باضم و تشدید یمن و تشدید مود که تاه بالا و تحت روی و فرومایه برنج بالفتح و تشدید یمن

باب الزار مع الحمار

نسخ بالفتح و تشدید ماعود و زانداختن و سخت را ندن حدی کننده شتر را و بر جستن و خشم گرفتن و در خیرین بنمعی است
نسخ زربنج با کسر ذی است بصعید مصر و سنگ معروف و آن سه قسم است سفید و سرخ و زرد و معروف زربنج باضم
نسخ بالفتح مای لغزان و تیر بر تابی انداختن و نیزه زدن و بختین فرو شدن سرخ بالفتح بند شدن و بکیر کردن
نسخ بختین تغیر شدن و مژه که اندیدن روغن و طعام و بالفتح و کسر نون روغن گنده و جز آن نسخ
بالفتح دور شدن و جور و ظلم کردن +

باب الزار مع الدال

زار بالفتح و سکون هزه ترسانیدن و بالفتح و الف ساکن توشه راه زرد بالفتح اندک داون مسکین
و است و رشک غلبانیدن تا مسکه آن بر آید و کف کردن و همن و جز آن و باضم ششیر و کف و بان شتر
بختین کف آب و هم زرد کف و بان شتر زرد بالفتح و کسر با شریست به یمن و ضم زار و فتح با قبیل است اینجا
در ج زربا و بالفتح خوشبوی است معروف که از گربه صحرایی گیرند و باضم و تشدید با شریست که از آن نفع
توان گرفت و گاهی است زربا و جوی است معروف سبز رنگ زرد و بالفتح فرو بردن تخته و خط کردن
زرد یا فتن و در عهد گیرانداختن مقلای زرد و بختین زرد با فتن زرد و با کسر یسائی که در گلو شتر
کنند تا شتر بپایان نیاید و بالفتح و تشدید زرد زرد و زرد و بالفتح موضعی است بی آب در راه کوه
سعدی گوید سرخ چه غم دارد از تشنگان زرد و زرد و زرد و زرد و بالفتح موضعی است بی آب در راه کوه
در حرج و طویل یعنی گرد و دوازده موضعی است نزدیک مدینه زربا و بختین دارویی است زرد باضم
سخت بانگ کردن شتر و قشرون گلو و قشار و تشنگان مسکه از دهن آن بیرون آید زرد و تشدید و مسکه
بیرون آورده از تشنگان زرد بالفتح بند و بست و چوب بالاین یا آهن آتش زن و زرد و تشنگان با چوب
زربین چشاق زرد و زرد و جمع و نیز زرد شریست به بخار زرد و زرد و زرد و بالفتح موضعی است بی آب در راه کوه
رود زرد و بالفتح توشه کردن زرد بالفتح بریدن درخت خرا و تخمین کردن خسرو و غله و قند و کفت
و باضم رغبت گردانیدن از چیزی و نخواستن چیزی و بختین زرد و تشدید اندک خوار و وادی
تنگ و تشنگ خلق را به تشنگ خلق و تشنگ زنجبت و تشنگ دینا زرد و زرد و بالفتح زربین تشنگ
و تشدید که بانگ باران سیل از آن روان نشود زرد بالفتح نام مروی است و زرد و تشدید

و افزون کردن ریا و بالکسر افزون و نام مردی و زیادت افزون شدن

باب الزا مع الذا

زهر و مغرب زمره که آنرا زبرجد گویند و بعضی گفته اند زبرجد غیر زهر است

باب الزا مع الراء

زهر و بالفتح بانگ کردن و بانگ بر زدن و باز داشتن و راندن و بر آوردن گرداگرد و بانگ و سنگ انداختن و نوشتن و عقل و سبک و توانا و حکم و سخت و غلبتین حرف اول اسم است و سبک آن حرف که در تلفظ آن می آید و بالکسر کتاب زبر و بالضم جمع و غلبتین و بالضم و فتح بانگها و صیغها و آهن پار و پارهای بر سر زدن و بالفتح نوشته و کتابی که بر او دو غم نازل شده و بالضم نوشته و کتابها بر سر بالفتح و کسر یا نوشته شده و سختی و بلا و نام کوی است که حق تعالی یا موسی عم در آن جاسخ گفت و نام مردی است و بالضم و افتخ یا نام صیغه از جبر بالفتح باز داشتن و راندن شتر و جز آن و مبرخ فال گرفتن و انداختن ناقه آنچه در شکم او باشد زهر آواز و نفسی که نباشد باشد و نفس سست و سخت بر آوردن و کشاده شدن شکم پیش شکم چنانچه خون می کشد زهر بالضم زهر و وی است که شتر را می شود زهر بالضم و فتح یا غیل زهر بالفتح پر شدن دریا از آب و پر کردن غیره را و باییدن و ابنوه شدن گیاه زهر بالفتح و تشدید خاویا به مالا مال که آنرا شتر می گذرد و همچنین زهر زهر بالکسر و تشدید را گوی گریان از راجع و نام مردی است که آنرا زهرین جوش گویند و بالفتح کوسه گریان بخت و راندن و گزیدن و آس کردن و بر کندن موی و تنگ شدن چشم و نام مردی است زهر می گویا به است زهر که بدان رنگ کنند و مرد پاک و سبک بار و برافروخته و سرخ شدن چشم زهر زهر و زهر مرد و زهر می است که آنرا بفارسی شار گویند زهر و بالضم نوعی از سوسا و بعضی گفته اند کنار است زهر بالفتح کم موی شدن و زمین کم علف زهر بالفتح غصب کردن و کثرت و افزون شدن زهر زهر بالفتح نفس بخور کشیدن و بعد از آن بر آوردن و باز داشتن و آب خوراندن و شنیدن آواز و افزون شدن آتش و بالکسر بار و مشک درخت و اسباب مسافرو گرد و بالضم اول و فتح خاشیر و مرد و دیو و یا قوی بسیار آب و خشش بسیار و آنکه بار بردار و شتر جیم و لشکر و بدین معنی است زهر و زهره یعنی گروهی زهر زهر بالفتح دم بخور کشیدن و بعد از آن بلند کردن و زهر و بلا و بانگ اول خود و شیتن آفرین زهر بالفتح پر کردن زهر بالفتح ناسه و افق و پر کردن مشک فاش و آشکارا کردن سخن و بر فلانیدن کسی را بر کسی و غلبتین کم موی و کم مروت شدن و بالفتح و کسر نیم اندک موی کم مروت و زهر و بالضم و فتح نیم که بهایه پراننده و سقراق از مردم و جز آن جمع زهره و کسر تین و تشدید سخت

و شدید ز بار بکسر بانگ شتر مرغ و بالفتح و تشدید سیم فی نواز بر چنین زمار ز سپهر کوتاه و کودک صاحب مال
 در ششتر بفتح تین دهی است بخوار زم مولد صاحب کشتان ز صحرای سختی سر با کشتی قرنیز آمده ز مرز بالفتح
 پیکردن و زمار پوشانیدن کسی را زمار بالضم و تشدید کون ریهانی که نصاری و مجوس و سایر کفار بر میان
 بندند زمار تیر جمع زمار و سنگ نیز و گسهای کوچک و نام زیمین است ز بهر بالضم قسم کسی است معروف
 که بغایت گزنده می شود زمار بجمع ز سحر بالضم شکر و تخمیر بالکسر آوازی که از زدن ایاهم پیاده
 و وسطی بدر آید ز سحر بالکسر مغرب زنگار و شهری است زور بالفتح زیارت کردن و میان سینه
 یا بالای سینه یا جانی که استخوانهای سینه همدگر رسیده اند و شلخ غوا که برگ و پنبه و روده باشد و
 عقل و بدین معنی بضم نیز آمده زیارت گفته و زیارت کنندگان جمع و مفرد آمده و بالضم در نوع و شکر و
 هر چه از اینها است سینه و چیز باطل و عید است نصاری و یهود و در پیش و متر قوم و بدین معنی بفتح نیز آمده
 و مجلس سرود و دولت و توانائی و بدین معنی مشترک است میان فارسی و عربی و هنری است که در جدول می ریزد
 و راسه و عقل و خوبی و لذت طعام و نرمی و پاکیزگی و صفائی جالبه و نام پسر ضحاک که بیده زور بنا کرده
 اوست و سیل کنندگان و کج شادگان جمع از ور و بفتح تین سیل کردن و کج شدن و بکجانب نگریستن نیز
 و در سینه اسپ کی بیرون و یکی درون آمدن ز بهر بالضم روشن شدن چراغ و کتب و آتش بالا رفتن
 آن ز امر روشن و بلند زمار زیارت کننده زوار زور بالضم و تشدید و افشای جمع

باب الزار مع العین

ز ریح بالفتح رویانیدن و کاشتن و کشتن ز ریح بفتح تین تپاه شدن جرات و شگافه شدن است پا و شگاف
 کف دست و پا ز ریح بفتح تین مردم فرومایه و در پشت خوردن و بی خود شدن ریح شتابنده و مرد بسیار
 و دلیر و نکواری ز ریح بالفتح مهار شتر و عنان سپ جنبانیدن تا بسیار رود ز ریح بالفتح شهرت یافتن
 بحر جسته و مریه است خرو و سفید که مانند خسته خراشگاف دارد و از ویرا بر می آید و از الفارسی شهر واقع است

باب الزار مع العین

ز ریح کلایع کوچک که اندک سفیدی دارد ز ریح بالضم بر آمدن آفتاب و بلند شدن آفتاب و بهر
 معنی عین محله نیز آمده ز ریح بالفتح سیل کردن و ناکل گردانیدن و کشیدن نافه به بهار ز ریح
 بالفتح سیل کردن و کندن شدن بنیائی و گردیدن آفتاب و سیل کردن از حق و شگاف خود و در جبهه

باب الزار مع الفاء

تغذیه نباتات
ترجمت بالغت لشکر رنده لبوی شمس و رقت کوک و زانو و شکم فتن حیوان از حدت تیرس که نزدیک
به دوت بزمین افتد بعد از آن بر دوت رسد و میوانی که شکم را در و میوانات در رقت چهار قسم انداخته
که بیارود و طائر که بیال پرواز است که شکم را در و میوانی که شکم را در و میوانات در رقت چهار قسم انداخته
ناقانی گوید ع چار صنف حیوان با خواب و خورای نیمه انداخته است باکما انقادون و عائد شدن و شمع
حرفی بیان و در حرف پس نزدیک میشود یک حرف از آن و در حرف با دیگر آن شعر را از حرف بالغت ها خوانند
ز حرف بالغت هر چه آراسته و آبا را باشد و گمان خوبی چیزی و خوبی کلام با بر رفع و بسالقه ز حرف است
کشته ها و ز حرف الدنیا آرایش آن و ز حرف المار راه روی آب و ز حرف لایش گیاه های رنگارنگ
و نیز ز حرف پرند که چون گس بر آب باشند ز حرف بالغت خور و تکر کردن ز حرف بالغت شتاب فتن با تو
آهسته رقت مرد لغتین تازه شدن جراحت بعد از به شدن حرف بالغت گشتن کسی را چنانکه میگوید و ز حرف
بالغت زهرنی اکال کشنده و مرگ ناگهانی و به همین معنی است ز حرف بد مزه ز حرف بالکسر و تشدید فایده های
بیزه شتر مرغ و هر مرغی که باشد و بالغت با و زیدن و شتاب رقت و عروس بجای شوی فرستادن و
بر معنی است ز حرف بالکسر زلف بالغت و ز قوف بالغت شتاب و شتاب رقت و در خشدن بزق گشتن
مرغ با لاه زلف بالغت نزدیک و منزلت و باره از شب و ساعات اول شب زلف بالغت و فتح لاجم و به
مغز و لغتین باره شب جمع و مفرد آده لغتین نزدیک و درجه و ضرایب پرما حوض پر جمع و مفرد آده
ز حرف بالغت و اگر در مرغ با لاه و سست رقت رقت بالغت سبک شدن و سبک ساختن خیر از رقت
بالغت خوار شدن و نزدیک شدن و در مرغ گشتن و هلاک شدن زلف بالغت بالکسر ز ناسره و نارسا
و بالغت خوار شدن و در مرغ گشتن و هلاک کردن و نارسا شدن و در مرغ گشتن

باب الزمان مع القاف

زریق بالغت بعدی پیش کنند و اینست چندی بخیزی و بند کردن کسی را از رزق بالغت بمزراق ندون یعنی نیره
کوتاه و پس از آنست شتر یا گاو را و سرگین انداختن مرغ و گاویدن چشم چنانکه سفیدی او ظاهر شود و چکانند
دارو یکای و نایبیا شدن و باضم کبود چشمان و نایبیا بان + گفته که تعالی + گویند که رزقا + در یک تبه و باو
سنانده نیره و یکای و آبهای صاف از رزق جمع و تقویت کبود چشم شدن و کبودی چشم و صاف شدن
آب و چنان و باضم و تشدید راضعی است شکاری و صاحب صواح و صراح گوید از رزق باز سفید و صراح
جزه است و صاحب و شود گوید باشد خود زریق جمع خاقانی گوید ع چون زرقی که گوشت
را خنابرا کنند + عرق بالغت با ناک و فریاد کردن و تقویت رسیدن و بهوش شدن و در حالت نشاء

ز عاق بالضم آب شوره که توان خورد و زرق بالفتح و تشدید قاف وانه خوراندن چو زهره را بد بان
و بنیال را زدن مرغ و باضم شرب و بالکسر شک ز قاق بالضم که چه و بالفتح آنکه طعام در دهان داشته باشد
و آب خورد و بالکسر که جمع زرق ز لوق بالفتح سر زاشیدن و بفتحین جاسه هواری گیاه که قدم دران بگذرد
و نغزیدن و بجه افکندن ناقه و موسی ستران و بالفتح و کسر لام سر زود خشم و آنکه پیش از داخل انزال کند
زریق بجه افکند و موسی سترده و بالضم و تشدید لام شرج نوعی از شفا و کسب فی ریشه که آنرا شترنگ
گویند زرق بالفتح کردن پیش و کشودن گنل زماق بالضم زیر کام و بهر عصب که در پوست باشد و کسر
ملاح و جاهی گویند زرق بالفتحین جایی زناق معرب زنج است و سپر بیکان و بفتحین عقدهای تمام غیر ناظر
زریق محکم و استوار زریق بالفتح اول و ثالث کلی است خوشبو معروف معرب زنبه است و هزار و زعفران
یا همین انوری گویند زرق و غنبره سار از یا همین زریق زرد لوق بالکسر شوره که قائل و و صانع است
و از آن مرد و نبور و ظلمت و زردان و اسیر من تعبیر کند و آنکه ایمان بحق تعالی و آخرت نداشته باشد و آنکه
ایمان ظاهر کند و در باطن کافر باشد و بعضی گفته اند معرب زن دین است یعنی آنکه دین زمان دارد و دیگر
معنی اول است و معرب زندی است یعنی آنکه اعتقاد و زندقه کتاب زروشت وارد که قائل برزدان
و اسیر من بوده زرق بالفتح کشتی خرو زرق بالضم آنگاه شدن استخوان از مغزو پر شدن
مغزو بر آمدن جان و پیش شدن سبب از اسپان دیگر و پیش شدن کسی و نیست شدن و هلاک شدن
و گذشتن تیر از نشانه و بالفتح نیست شده در زنده و چاه بسیار عمیق زریق نیست تنونده و رونده
و چاه باری بسیار غریب و بسیار لایع و آب بسیار روان و مردگر نخته چیز خشک زریق بالفتح پیش شدن کسی
و بفتحین زمین است هاسون و بالفتح زرا و کسر هاسون و جاد و جاد زریق بالکسر جوه یعنی سیاه زریق بالکسر
گریبان و محله ایست به نیشابور و نام مردی است +

باب الزار مع الکاف

زحک بالفتح مانده شدن و بجائی مقیم گشتن و از چیزی دور شدن زحک بفتحین به خوش شدن زحک بالفتح
و تشدید کاف نزدیک هم گام نهادن از ناتوانی و لاغری و بالضم کچه فاضله زحک زرقار و گام تنگ سخم خرد یک
نماده زحک بالفتح زرقار کلان و ضبابیدن و دشوار رفتن و فرامیدن و بالضم دمی است بین زحک بالضم
سخت جستن با و چنانکه زمین را بر و بد و کوفتن میان دو سنگ +

باب الزار مع اللام

زبل بالکسر گرین و بالفتح قوت و اصلاح دادن زمین را بگرین رسیل بالفتح و کسر زرا و تشدید یا رسیل

کردن و بر کردن مشک و بر شدن و برداشتن شتر سر را و مهار کردن شتر را و دال کردن طبلین را و
بالضم موصی است از مرقم بالفتح چاهی است نزدیک کعبه و آب زمزم یعنی آب بسیار و بالکسر شهر است
خودستان و بالکسر سر و دز اگر ده آدمیان و شتران بزرگ سال را زمینم بالضم و فتح زمین نام پدر ساریه
صحابی که حضرت عمر را بهنا و نذر شده بود و در خطبه او را آواز کرد و او در نماز نشیند و بشینان آن
آواز از کوشش آگاه شد و بالفتح و کسر نون کسی که منسوب بقبیله می باشد و آنان پاشد و خوانده شده
بنام دیگر و ولیم مشهور بنیاست و لیمتی زحم بالفتح پیرو بودی بدو بفتحتین چرب شدن و یکم گز
و بفتح اول و کسر ثانی بسیار پی

باب الزار مع النون

از کان قبیل است از عرب که ساکن نزدین شده بودند از آن قبیل است عبید از کانی زمین بالفتح
بازداشتن و نور و فتن و دوا و رخت و کد انداختن شتر و بالکسر حاجت و بفتحتین ناحیه و جامه که مانند زده خانه
به برند چون مجاز برون بالفتح شتر گذرین و جنگ سخت که مردم را باز دارد و در کد از جنگ کردن
از میان بالضم و دوشاخ کزوم و جزان و دو ستاره است برد و دوشاخ برج عقرب و آن منزل قمر است
زیر قان بالکسر اول و راه و مردان که ریش و لقب مصین بن پدر صفائی حرم بالفتح و سکون جیم و زنگ
زیر خون بفتحتین شراب معرب زرگون و رنگی است سرخ و درخت انگور زیر زمین بالضم و کسر طقه و زخم
معرب زمین بالفتح و عرفان معروف و زعفرانیه دهی است بهمدان زرقن بالفتح بای کوفن و بالکسر سنان
که بالاسطه خانه زندان از حرارت و ترس شبنم امین باشند و دوشاخ خوان از بزرگ جدا کرده و با بزرگ
ضم کنند قان بالکسر و تشدید قان جگما و که چاهی بازار و محله یعنی اول جمع زرق است بالکسر اول
و تشدید قان و معنی ثانی جمع زقان است بالضم زرقن بفتحتین و استن و در یافتن و ظن غالب چیز
کردن زمین بفتحتین روزگار و وقت و هم چنین زمان و معنی آفت نیز آمده و بفتح اول و کسر هم مرد
بر جاننده و متباد شده و آفت و کوفت رسیده زن بالفتح و تشدید نون خشک شدن پسته کمان یا
یا بدجسی برون و بالکسر ماش زون بالضم بت و هر چه آزار بسیارند و بخدا ای پستند و مرد کوتاه
و فتح نیز آمده و موصی است که در انجا انبان جمع کنند آرایش دهند زمین بالفتح آراستن زمین
درخت معروف و نام مرویت و سجودیت در و شش و شش بچین و است مبر و کوهستانی است بشام +

باب الزار مع الواو

زهر بالضم و دار رنگ و نظر خوب و گیاه تازه و شکوفه گیاه و باطل در و مرغ و عو و فرای زنگ

استخوانهای انگشت دست و پا مفرد و جمع آمده سماوات آسمان و سقف خانه و سایبان و بار و باران و
 پشت آب و گیاه و نام پس است سنا بالفتح روشنی و گیاهی است معروف بهترین آن کی است که آنرا سنا
 می گویند و بدین معنی بدین آیه و نوعی است از جامه حریر وادی است به بند و دختر اسماء برین صفت که حضرت پیامبر
 صلی الله علیه و سلم آنرا نکاح کرد و پیشتر از آنکه حضرت با او نزدیکی کند مرد و بالبدلی و ازین با خودست سده
 سینه و سنائی شاعر است بود و عرب خوش کلام که بعد از حکیم سنائی مشهور بود و سحر و با فتح اند و مکنین کردن و
 بدر کردن و بالضم اندوه و بدی و آتش و برص و بر آفتی که باشد سحر و امی بر وزن جلی بدر کردن و بدی و
 آتش سحر و بالکسر و بضم غیر و برابری و میان چیزه سوا بالفتح برابری و برابری و غیر و میان و قله
 کوه و میان روز و سواد و سیاه و غلطی است از اخلاط اربعه و کلبه بد و نام شهر لیت و موضعی است نزدیک
 مدینه و جبهه السواد و سیاه و دانه است سواد بالضم نقطه سیاه که در دل است سها بالضم نام ستاره
 ایست بار بارک و ربات انقش کبری و صاحب قاسوس گوید و ربات انقش صغری است و صواب
 اول است سیما بالمد و انقش نشان علامت و بالکسر و تشدید یا مفتح خاصه سیما به شیخ ابوعلی و بالکسر و تشدید
 است و طور سیما بالفتح و بالکسر و مجرزه غیر مجرزه که پس است کشام و آنرا طوینین نیز گویند سیما علی است که بدان
 چیزه بود و موم در نظر آید +

باب السین مع الباء

سبب بالفتح و سکون مجرزه فقه کردن چنانکه میر و سیراب شدن و فراخ کردن مشک و مشک با طریقه
 چرمین که در آن مشک نهید سبب بالفتح و تشدید یا دشنام دادن و بریدن و نیزه کردن و بالکسر سبب یا چوب
 و برین و جامه کتان تنک و بر پارچه تنک و بسیار دشنام دهند سبب بفتحین رن بر حیه بان یا بگری
 پیوسته بود و پیوند و خوشی و سبب بالفتح و تشدید یا دشنام و سبب جمع سبب موی پیشانی
 و بال و دم و موی چیده سبب بالفتح و تشدید یا دشنام و سبب جمع سبب بالفتح تشدید و بسیار
 خوردن و بسیار آشامیدن سحاب بالفتح ابر سحاب و سحاب بفتحین جمع سحاب بالکسر کردن بند که
 قریض و مانند آن در و کند و جوهر و زهر و بنام شد سبب بفتحین جمع سحاب بالفتح و بالکسر سبب
 بال جمله و آن گیاهی است معروف که آنرا نمون هم گویند سرب بالفتح شتران و سائر چند گاه و راه و در و
 سبب مجرزه و بالکسر گردن و زمان و لکه آهوان و در خان و در آن و راه و دل و نفس و بفتحین آنی که مشک
 روان شود و روان شدن و چکیدن آب از مشک و مسکن یا نورهان و خوشی و مخاک زیر زمین و کارش
 و گیاهی است سرب بالفتح آنکه در نیم روز که از زمین شوره چون آب نماید و آنرا نمایش آب گویند

و نام شتر با دانه زن بسوس نام که تشاوم در عرب ضرب المثل است و از نعمت گوشتش طلاق اشکام میسر است
 سر و آب باضم بر یک جهت رفتن و بیرون بر آمدن ساراب بر یک جهت رونده و در زیرین رونده سر و آب
 با کس فاخته بر زمین سر و آب سر اندیش شهرست معروف بهند سغب بالفتح گرسنه شدن و تشنه
 شدن و گرسنگی سغب بالفتح شتر بکه نزد متون خیمه و هر خیمه دراز و بختین نزدیک شدن و منزل
 نزدیک سلب بالفتح بختن آب و ریخته شده و نوعی از جامها و سر و دراز و آب همیشه ریختن آب
 نیک و مرد سبک نوع و اول پس که حضرت پیغمبر صلعم مالک آن شد و بختین نوعی است از درخت خوشبو
 و لاله شقائق النعمان سلب بالفتح ربودن و رفتن سلب کتاب و بختین ربودن و پوشیدن
 جامه نام و ربوده شده و متحول خواهد لباس و سلاح و روایب خواهد غیران فعل بمعنی مفعول است و گاه
 است و درختی است دراز و پوست درختی است بهین که از وی رسن تابند و پوست حیوان و بختی
 و کسر لام دراز و حیت و سبک سلب ربوده شده و مرد و پوش رفتن سلب با کسر جامه نام
 سلب بالفتح زنی و تاخت که بجهت نام تمام آنگند سلب بالفتح حرا و آب فراخ گام و باضم زمین
 حرا سلب بالفتح بخشش و احسان و موسی دم اسب و روان شدن آب و شتاب رفتن
 چادر پا و با کسر رفتن گاه آب و جوی است به خوارزم و بلخ

باب السین مع التاء

سات بالفتح و سکون هجره فقه کردن یا کلمه میر و ساو و پیشوایان و مهتران جمع ساء بمعنی سید
 سادات جمع بمعنی سحبه بالفتح سحان الله گفتن سلبت بالفتح آسایش و روزگار و روز شنبه و نوعی
 از رفتن شتر و موسی کشاده را کردن و شتر و موسی سر و کردن و عبادت کردن یهودان و شتر
 و احمدی پس را بر و شتر که قطب وقت بود و او را سینه از ان گفتندی که کشش بدو عبادت حق است
 مشغول بودی و روز شنبه کسب کرده قوت طلال به جهت معیشت حاصل کردی و با کسر حرا
 گاه و بافت کرده بر اسب کفش و تعلیم و باضم گیاهی است مانند خطمی و بفتح نیز آمده سبکات باضم
 خواب و راحت قال الله تعالی و جعلنا نوحا نبیا و مرسله است باضمی که خواب و بیهوشی آرد و روزگار
 سیر موت بالفتح برین خشک بگیاه و غیره اندک و مرد و درین سبک بالفتح باد و ختاب
 سیرت بفتح جمع و شریعت بعرب و نام چند صحابی است سباحه بالفتح و کسر شنا و بی کردن
 سحبه باضم به آنکه ند و سحبه بان گیرند و نماز نافله و ذکر حق تعالی و با بفتح لباس چرمی
 پس حضرت پیغمبر صلعم و اسب بعفر طیار و سحبه الله باضم طلال و بر رگی حق تعالی سبکات

نخستین مواضع سجود و سجات و جلال حق تعالی سجد و سجده بالفتح که منظمه فیض گفته اند که دادی
 است و در عرفات ساجد است کتیبیا یا نجوم یا روح مؤمنین قال الله تعالی و الکساجات سجاء سجدة
 بالفتح و لغتین در شامی سجده شوره زمین سجدته بالفتح پیشی گرفتن سباطه بالضم آنچه از خانه رفته بیرون
 خانه اندازد سجدت بالفتح بار چنانچه در زکاة سجدت بالفتح هفت مرد و ماده شتر و نام مردی
 و یحیی بن جریح اربع سجدت بالضم و فتح یا نام زنی است صحابه ساجده نعمت تمام و زره شمشاخ
 سجدت لغتین بر دوت سبال جمع ستره بالضم پوشش و آنچه بدان از پیش خود را پوشید شود
 شتره یا کسر پوشش و نام کوهی است با کسر و تشدید تا شش زن ستره شش مرد اصل
 آن سدس است با کسر سبن را بتبادل کردند و دال را در زاده غام کردند و بالفتح کلام شست و شسته
 با کسر لغت زمان است چنانکه خاقان و این در اصل سبکی بوده بکثرت استعمال می شده و بعضی گفته
 میباش که است جات من حکیم النوری گوید ع گوید سستی زنی عقیقه است + سجدت بالفتح تشدید
 یا نه و عادت سجدت بوزن کریمه شربت و عادت و مقدار چیزی سجدت با کسر فروتنی و سر بر زمین
 نهادن و بالفتح نیز گفته اند و سوره السجده نام سوره است سجاده بالفتح و تشدید جیم جای ناز و
 نشان سجده و پیشانی و بعضی گفته اند نشان سجده و در زمین سخت بضم و لغتین و نام و کسب
 که موجب تنگ و عاریت و در چون کناسی در باغدارگی و رشوة و بالفتح گوشت از استخوان جدا کردن
 ساجه کشادگی و فضای خانه و سر و ناحیه سجدت بالفتح نبات بشرة مردم سحره بالضم و سحره
 جمع ساحر سخت بالضم آنچه از شکم چار یا بیرون آید و بالفتح شد بد و این لغت بدین معنی چنانکه
 در فارسی استعمال است در کلام عرب نیز آمده سحره بالضم آنکه بروی استخوان فروس کنند و بالضم و فتح
 خاک آنکه بر کسی استیز کند و نیز سحره بالضم کسی که بیکار گرفته شود و بالفتح بیکار گرفتن سجدت بالفتح بیره
 و برفاله نوزاده سحره بالضم و تشدید یا فسوس و تسحر سجدت کینه سجدت بالفتح تنگ بودن و تنگی
 و کم خردی نمودن سجدت بالفتح تنگی و لاغری از گرسنگی و بالضم و بالفتح تنگی عقل سجدت بالضم گری
 سجدت با کسر درخت کنار و سدره المنتی درخت کنار است در آسمان بضم و تحقیق یعنی آن گفته
 سجدت با کسر درخت کعبه و بنیانه کردن سجدت لغتین خادمان کعبه و بنیانه جمع سادان سجدت بهم
 و تشدید و ال درگاه و در سدا و طاق سربسته بر و رفاه که در اینجا تشبیه تا چوب فروخته و بهاری
 که بدان نقد یعنی بند شود و نفس تواند زد و اینجا بهر غلطی که در جاری خدا و میان رگها و مفصل
 واقع شود آزارنده گویند و سدی لقب دانشمند است که معجزان در سده مسجد کوفه می فروخت

سهرقه بالضم و تشدید را موعظی که اذان نامت بجزند سهرقه بالفتح و تشدید یا فوج لشکر از پنج
 کس ناسه صد و چهار صد کس و باضم و تشدید را دیاکنیر کی که برای اوفخانه بسیارند و از و تشیع
 گیرند منسوب است بسره بالکسر یعنی جامع و هم همین از تغییرات نسبت است سهرقه راز و آنچه
 پنهان کرده شود سهرقه بالضم شتاب کردن و بعضی گفته اند سهرقه شتاب کردن بکار سه
 و زاول وقت و آن محمود است و محله شتاب کردن پیش از وقت و آن مذموم است کما قبل الحجة
 من الشیطان و التانی من الرحمن سهرقه بکسر را زردی کردن سهر و قات بالضم سهر پرد ها
 سهر آیه بکسر رفتن و در شب و در گذشتن از چیزی به چیزی و در رفتن بچیز سهرقه ستون و
 ابر شب و چیزی در همه جای رونده و نام مردیست که او را فاروق بکسر سهر سهر سهر و فرستاده و بفرست
 چون او کمر و شتمن خافل بود نزد یک شد که لشکر اسلام شکست یابد فاروق بکسر سهر سهر بدیده
 این معنی را و ریافته بساریه آواز کرد او بکم الهی آن آواز شنید و آگاه شد و شکست بر لشکر کافرا
 افتاد سطوة بالفتح سخت گرفتن و حمله بردن سعایقه بالکسر غمازی کردن و پاره از قیمت گذشتن
 مکانی را به جهت آزادی و زکوة و صدقات شدن سعایقه بالضم زکوة ستان سعایقه نکاح
 شدن سعایقه شیه و رنده و نام مردی و بنو ساعده قومی است از انصار که سقیفه بنی ساعده بد
 منسوب است سعایقه بکسر غول ساعه اندک زمان و زمان حال و قیامت یا وقتی که در وقت
 قائم شود و باک شوندگان و ساعت با مطلق ارباب نجوم و ونیم گهری باشد سعه بالفتح و بکسر
 فراخی و گنجایش و توانگری و دست رس و طاقت و توانائی سهرقه بالضم توشه دان و زرا و مسافر
 و سفره چرمین و بختین نویسنده گان سفارقه بالضم خاک روبه و بالکسر میانجی نمودن و صلح کردن و
 پیغام بردن بجای و آهنگی یا چرمی که در بینی شتر کنند بجای دهنه اسب سقیفه بالفتح مال دادن
 کسی به کسی تا در شهر مال را برساند و بالضم آن مال را گویند که سلامت برساند عرب سقیفه سقیفه بالضم
 بسیار نوشیدن شراب و آب و جز آن و سیراب شدن ازان و بالکسر فیه و بالفتح و کسر فاعلام و برکت
 سفاقة بالفتح ناکسی و فرودی و بستی و باری یعنی بالضم و الکسر نیز آمده سفاقة بالکسر مردم فرومایه
 و بختین و کسر فایز آمده جمع است نه مفرد و عوام مفرد استعمال کنند و بفتح سین و کسر فاعلام سفاقة
 سفاقة بالفتح بخردی و بی نمودن سقیفه کشتی و نام مولای حضرت رسول صلعم سفاقة بالفتح کشتی بانی و
 تشدید فاعلام و اید بزرگ و نام دختر حاتم طائی است سفاقة بالفتح غنیان اقتادین سفاقة و بنا که لشکر
 سفاقة بالکسر آب دادن و طرانی که در آب فروزند سقیفه سفاقة تشدید و تشیع کشتی و تشیع سپهر انچه بکسر

و تفسیر بنی ساعده صفحه بعد که انصار در اینجا برای معنی و معنای جمع می شدند و بعد از قوت حضرت رسول
صلعم در اینجا جمع شده خوانند که بعد بن عباد و بیعت نمایند چون مهاجر را خبر شد انصار را بخت
و لیل بازم می ساختند آخر انصار و مهاجر به حضرت ابی بکر بیعت نمودند و آنچه عوام میگویند که تفسیر بنی
یعنی در وضع گفتند و کتب لغت یافته اند و ظاهر اخبارش آنست که چون عرب برای نیرای میبود و در تفسیر
جمع می شدند و انصار ابی و لیل بعد بن عباد و در تفسیر آمده خوانند که بیعت نمایند یا این مناسبتی میخوان
از تفسیر و در وضع از او کرده اند که بیعت حضرت ابی بکر رضی الله عنه باطل بود چنانچه بعضی بداند میان
نکات برده اند سکنت بالفتح و سکوت بالضم ناموش شدن و فرشتن نصب سکنت بالضم و فتح
کاف است باز پسین در تافتن از ده اسب و از آنرا قاشور و فسل نیز گویند و کسین و تشدید کاف کسوت
و در بسیار موش سکنت بالفتح رضی است که حس و حرکت در آن باطل شود که مریض چنان نماید که
مرده است و بالضم آنچه بدان ناموش کنند و باز دارند طفل را ساکنه بالفتح زن مست سکرة
بالفتح بی موشی و حتی مرگ و حتی اندوه سکنت بالفتح سوخته از گردن که سر بدان متصل است و سکنت سکون
در راستی و استقامت و تحقیق جمع ساکن سکنت بالفتح آرام و آهنگی و بی معنی بالکسر تشدید
نیز آمده و پذیره که بدان آرام گیرند و نام خیره است که تابوت نبی اسرائیل بود و سرش چو
سر گربه و در پالیز پیر جد و یا قوت و بالضم فتح کاف و قهر امام حسین عجم و نام صحابی است
دانشه نمرود و ماده خرد و بالفتح و تشدید کاف نام علی بن حسین بی سکنت سکته بالکسر تشدید کاف
که در محله و باز در بسته و درخت خرا و راه هموار و آهنگی که بدان میزنند و آهنگ کاف و رحمت
سکنت بالفتح کشیدن روده و جز آن برست و مینی بریدن و با گشت پاک کردن کاسه و بریدن
چیزی و زدن کسی را و انداختن ناله و بالضم جو یا نوعی از آن یا چیزش مزه سکنت بالفتح تشدید
لام بر کشیدن تشمیر و کار و از نیام و زردی و تک است و طری که طعام و جامه و دیوه در وی
نهند سلاطه بالضم آنچه بیرون کشیده شود از خیره و لطفه سلسله بالکسر تخیر آهنگ جز آن
سلسله البرق آنچه بر پهنای ابر پیدا آید و بالفتح پیوند دادن چیزی به چیزی و قطعه دراز از کوبان
شته و کس نیز آمده سلاطه بالفتح دراز دستی و دراز بانی و قهر سلیطه زن و دراز زبان سلاطه بالضم
برگشتن و کس و بالکسر تیر دراز بار یک سلسله بالکسر نشت و کال و آنچه بدان سودا و معالیه کنند
گویی که بر تن ظاهر شود و گویی که برگردان و سرهم رسد و بدین و معنی فتح نیز آمده سلسله کثرت که دراز
دوش و پیشینگان سلسله بالضم ناشناختن سلسله بالفتح خورسندی و تسلی سلیقه شست و طبعیت و شست و شستن

و تنگ بر پایوی ستور سیخته بافتح و اردوی ست که اورا بهندی که یکا کیسل گویند سلاست بافتح نرم
 و آسان و هموار شدن سمت باکسر و فتح میم نشان و داغ سمت بافتح راه و روش نیکو و مجید و گمان
 رفتن و راه راست یافتن و آسناک چیزی کردن و مهورت و نیت مردم نیک سماحت بافتح و امر و
 سماحت به هم بخشی و ترشی و رشت شدن سماحت قوت شنوائی سمع بافتح شنوایان عمل خود را با
 چنانکه ریاندون عمل خود و کسی سمع بافتح زنگ اندام گون شدن و بافتح و ضم سم و دقت کار دار
 که در میان میباشد ساهره و بی ست میان الحرمین و قومی ست از یهود که در بعضی احکام پیرو دولت
 باشند از ان قبیلست سامی ساهره بافتح و بهر مملکت شدن و بسته آمدن ساهره به شد بهیم
 ضد عامه و جانور و در ساهره بافتح سال و باکسر مقدّمه خواب یعنی لغاس می باشد و تشدید لون راه
 در روش و عادت و نوعی از خراسه مدینه و باکسر و فدا نه چیزی سبب بافتح و ضم خوشه سبب جمع و نام
 بر جی است ساهره بافتح پیمان بزرگ نام و دقتی است و شتافتن و نام زنی است که درست و تمام پیوده
 مردم پیدا و سوره بافتح شرف و منزلت و پاره از قرآن و بافتح نیز می غضب و نیز می شراب و نیز می پ
 و سطرت سلطان سواتی بافتح و کسر بین ثانی یکسان و برابر شدن گان جمع سوا سوره بافتح عورت زن
 و مرد و قومی رشت و کار بد و رسوائی سواتی بافتح و تشدید یا بد است و برابر و مانند زن خیری است
 در وگاه و جز آن کند و بر شرف و نه نهند و بران سوار شوند و بافتح و فتح و او تشدید یا نام زنی است ساهره
 زمین یا روی زمین و چینه رزان و بیابان و زمین شام و کوی تقدس و دوزخ و زمین روز قیامت که حق
 پیدا خواهد کرد ساهره بافتح نرمی و آسانی ساهره بافتح شتراده و سنگ بزرگ طاقی که در ان خیری
 گذارند و خزینه و خانه خرد و حیره تنگ سیادت باکسر پیشوائی سیاست باکسر پارس و شستن ملک و حکمران
 بر عیت سیر باکسر عادت و طریقه و نیت و نوعی از سیر و خوردنی که از جانی برای عیال آرزو بسیار
 بافتح و تشدید یا کاروان و بسیار سیر کننده سمع بافتح و تشدید یا بعد از ان همه و مفتوحه بدی و گناه چیره
 ساهره چارپایان که میرون چرخ ساهره را کرده و بنده آرا و نهاده و شتراده که ده بچه ماوه برآید و او را
 در قابلیت را سیکوند و سوار نی شدند و شرف و خورند و الا معانان باجه آن و چون سه مرد زن و مردان
 او را می خورد و بچه و هم او را گوش شگفته آزاد میگرداند و آزاد میگرداند و گویند و حق تعالی در کتاب مجید از ان
 نمی نموده چنانچه فرموده است «ما جعل الدین بحیره و لا ساهره شحات زمان روزه دار و سیر کننده گان
 ساهره باکسر سیر کردن و رفتن و زمین و جانی که بدان عادت گرفته باشند

ساج سنگی است که بدان شمشیر صیقل کنند و دندان را جلاد دهند و طلیسان سبز و سیاه و فنجی است معروف مغرب ساک سافج مغرب ساده و شناع و برگی است چندی که بر روی آب بود و بیخ ندارد و ساج بفتح تین مغرب شبه ساج پیراهن بی استین ساج بالفتح شیر یا آب که آب رقیق شده باشد ساج سحج بالفتح هر دو بین بین همواره درشت و نه نرم و مابین طلوع آفتاب و طلوع صبح در روزی که کم و نه سرد و در فی الحدیث آنجمله میوه با سحج سحج بالفتح خواستیدین و پوست باز کردن و بیماری که از خراش رود بهم رسد ساج بالفتح گمان بردن به چیز ساج بالفتح و تشدید دال کذاب سرج بالفتح زین و بافتن زن مورا و نیکور شدن سراج با کسر حراغ و آفتاب و بالفتح و تشدید رازین فروش زین ساز سرج بالضم و فتح را نام آننگری است که شمشیر سر سرج بدان منسوب است سرج بالفتح فرو بردن لقمه و بالضم و تشدید لقمه گیاهی است که شتر می خورد سرج بالضم و فتح حسین و کسر میم شتر و قیج ساج با کسر حراغ زشت و شیر چرب که مرده آن گشته باشد ساج بالفتح و تشدید نون آنزد و در چراغ و دیوار سوج بالفتح و سولج بالضم آهسته رفتن و نیزه دو نام و موهبی است

باب السین مع الحاء

سج بالفتح شکار کردن و تصرف کردن در معاش و برداشتن با بر معاش و فایز بودن و آمد و رفت کردن و نیک رفتن سب ساج سب نیک و دنده و مردن و شاکنده سوج بالفتح شاکنده و اسب نیک و دنده و نام سبی است و بالضم و الفتح و تشدید با بسیار پاک و نامی است از ناما حق تعالی سحج بالضم بیان را دراز و باریک شدن مرد و اعتدال و افرازه و مقدار و بقستین رفتار نرم و هموار سراج بالضم هموار و بالفتح و کسر آخر نام زنی است که در زمان حضرت رسول الله صلعم دعوی نبوت کرد و آخرت یکه کذاب که درین دعوی نبوت میکرد و او را نبوت و در عوض مهر لکین نماز نطق و صبح از سبایان خود برداشت سحج بالفتح و تشدید عاریت آب و روان شدن آب از بالا بپایه و تاز بانه و جهان زدن و بسیار فریاد شدن سوج بالفتح افکندن بر روی آب و گستردن چیزی بر روی زمین و بوی کردن سرج بالفتح تنویر چیده و چیدن و ماندن و گردا گزشتن و درختان بزرگ و بلند و هر درختی که خار ندارد و سراج بالفتح طلاق و رانی زن سطح بالضم بام خانه و لاسه هر خرد کردن و انداختن کسی را بر زمین و به پهلوی خواباندن سطح بالفتح و کسر طراکشته شده و مرد بر قفا افتاده که از ناله گوی میبار زد و توان بر ناست و نام کاپی است از قبیله بنی دس که در غیر سر استخوان در بدن داشت و گوشه آن بمیخی سطحی میانه آنزاده و نام قلمه است از قلاع غیر سطح بالضم و تشدید طایه نامی است سطح بالضم نام موضعی است که در پائین کوه و یقین آب خون و جز آن و روان شدن اشک روان کردن آن و سنگهای بزرگ سطح با کسر ناکه و

و بالفتح و تشدید غام و بسیار عطا و فصیح و قادر بر سخن و غمزه و نیز و لقب عبد الله بن محمد اول خلیفه از خلفاء
بنی عباس و رئیس و مقرر قوم عرب و شیخ و حکیم و شریک و تیری از تیرهای قمار که نصیب ندارد و وجود سلطه
بالکسر ساز و آلت حرب یا آنچه نیز و برنده باشد مانند شمشیر و جز آن و بالفهم سرگین ستور و آدمی و بالفتح
موضع است نزدیک خنجر سلطه بالفتح غناط کردن و تیری را سلطه کسی گردانیدن و سرگین آدمی و ستور
و بالفهم نام آبی است و بکسرین و فتح لام آلت حرب و تحقیق نام آبی است و بالفهم فتح لام یک یک سلطه بالفهم
نام جمیده از زمین سماح بالفتح جوامع و سعه سماح بالفتح جوامع و شدن و جوامع و آمد
سلطه و شیخ و شیخی که از سوی راست بسوی چپ تیر اندازد و این صید را مبارک دانند و یاب که غن
این است شوم گویند و نیز سلطه چیری که ظاهر شود کسی را شیخ بالفهم و برکت و وضعی است نزدیک مدینه و بالفهم
ظاهر شدن چیزی و برکت از راهی و آسانی آمدن شعری سلطه بالفهم سزی راست بسوی چپ در آمدن پید
شیخ بالفتح روان شدن آب و برکت است سایه و آب را در آن ظاهر و نوعی از بر و و گیم مخطط شیخ بالفتح و تشدید
یا بسیار سیر کند و سلطه روزی دارد و لازم مسجد بر آسمان

باب السین مع الحاء

شیخ بالفتح خواب سخت و قراع شیخ فیه و صوف و جز آن جمیده و بجا کرده برای رستن و پراختاده
از میخ و نبیه که جمیده باشد بر سه انگه دارد و بر آن بالند شیخ بالفتح و تشدید و او هم بر زمین برود نم تا ختمند شیخ
بالفتح بین نرم و سنگ نر و وضعی است بماء و را اندر سلطه بالفتح و تشدید و تشدید عامه و بر آن
و تشدید و آفر شدن ماه و گذر اندن ماه و در آخر ماه شدن و آخر ماه و پوست بز و مار که از بز و مار جدا کنند و تشدید
رسمانی که در دوک باشد سلطه بالفتح و تشدید لام پوست کتده سلطه نوعی از مار و درمی که پوست شتر را
جدا کنند شیخ بالفتح میدان غیره بسورخ گوش و میدان و ظاهر شدن کشت سماح بالکسر سورخ گوش
را و ف ضایع شیخ بالکسر شیخ و اصل هر فرس و جای رستن دندان مروغن گنده و تیری و شدت تب و دوی است
بخدا سان و تحقیق تغییر یافتن و فرزدان روغان و طعم سلطه بالفهم پای بر جاس شدن و عظم
سورخ بالفتح قوم چار و زمین فرو رفتن و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
نماست و را رخ شدن +

باب السین مع الدال

ماد بالفتح و سکون هرزه و تحقیق غنّه کردن و پریش کردن و خوردن آب سبد بالفتح سوزشیدن و کاسه
رگ و سختی و بلا و تحقیق موی اندک و اندک هر جز و عرب گوید ماله سبد و لا کد نیست او را اندک

و پیرهای سیاه جمع اسود و سوز و با نفهم و کمون همزه و فتح وال اصل پیشوائی سواد و بالفتح سیاهی رنگ
و شخصی که اند و چون سیاهی بنظر آید و مال بسیار و موافقی و عدد بسیار از هر چیز و اکثر مردم و دانه دل که آنرا
سودا گویند و در هوا و شهر و با کسرها و نانی گفتن و نهان داشتن و با نفهم باری ست که گوشتان راسته شود
سها و با نفهم بیداری سها و با نفهم بیدار شدن و نهان گفتن که خواب سید با کسرها و شیر در نمره و بالفتح
و تشدید یایه کسره پیش از و ز کلاں سال و بدغنی با کسرها و فتح یا نیز آمده سها و نهانی سیاهی پیش از یا آنکه یاد و نهانی

باب السین مع الذکال

سینه با فتح نان سفید و بدل همسایه نیز آمده +

باب السین مع الراء

سور با نفهم و کمون همزه پس خورده و پس مانده سائر بانی و جمیع و سیر کننده سیر با کسرها و نهانی کردن و
و نهان کردن و بالفتح میل سحر احت و جز آن فرو بردن تا غور آن معلوم شود و آن مردون شکل و صوت
و نهان و رنگ و اصل چرخ و بدین چهار معنی یکسره نیز آمده بسیار با کسرها و نهانی که آن حق حاجت معلوم کنند
و آن را بسیار نیز گویند سکا و سکا و نام با و نهانی است عرب نشا پور و شهریت لغاری و نام شخصی است سکا
بالفتح پوشیدن و با کسرها پرده و پوشش استار و سور جمع و خوف و حیا و نهانی سیر سیر پوشیده شده
و پیریزگار سائر پوشیده سائر با کسرها پرده و نام کوبی است و نام بانی است و بالفتح و تشدید یایه
پوشنده و نامی است از نامهای حق تعالی سکا و سکا و نام یکی از سحره فرعون که بحضرت موسی عم ایان آورد
سحر بالفتح گرم کردن نور و پر کردن جوی از آب و نهانی آب در گاهی کسی و ناییدن شتر ماده و
نهانی سحر که به سفیدی چشم آینه باشد سحر و دست پرگزیده سحر با نفهم ناییدن شتر ماده که
از پیریز جدا شود و بالفتح آنچه تنور را بدان گرم کنند سحر بانی که آب میل او را پر کرده باشد و آبی است
سها و سحر بانی که بزرگ کردن سگ بنده و صاحب حراج گوید سحر نام بانی است و جوی که بزرگ کردن
سگ بنده تا بوقت انگور از دیوار زرت تواند آمد سحر با کسرها و نهانی و جادوی کردن و دانه گفتن و نهانی
و چهار کردن و سحر که دریافت آن لطیف و باریک باشد و با نفهم دل و بالفتح و نفهم و نهانی
سحر و بلاست شکر که باقوم و شش پیوسته است و نهانی زمان پیش از صبح و سفیدی که بالای
سیاهی ظاهر شود و طرف هر چیز سحر جمع سحر با نفهم طعام سحری سحر بالفتح و نهانی و نهانی
افسوس کردن سحر با کسرها و نهانی سحره و احد و نهانی حیران شدن و نهانی چشم از گردن سحر
بالفتح و کسر وال سدا سید و آنکه چشم او خیرگی کند و دریا سدا و سدا سید و آنکه باک ندارد و از خیر

و بی غم سحر بر بالفتح تمام جوی است بنایه حیره فنام تقری است سحر سه ویر و نه می است بین که بر دینی از اینجا آرد
و موضعی است بصرو بالضم و فتح وال ختی است میان بصره و کوفه و آبی است بجای فنام موضعی است سحر بالکسر و فتح
را راز و آنچه پوشیده شود و اندام زن و جماع و ابر و زنا و کلاخ و اول ماه یا وسط یا آخر آن و اصل نیک و بد
نیک و قعر و میان چیزه و بهترین و برگزیده نسب و میان وادی و بهترین جاست و در آن و خط کف دست بالضم
و بی است بری و شادی و نام و سره و موضع نافع و بالفتح مد و نیک و نیک کننده و شادی کننده سحر به لغتین کاف و کای
و بضم اول و فتح دوم جمع سحره و موضع است نزدیک که در اینجا و ختی است که زیر آن هفتاد و پنجاه راناف بریده اند
و یکسری نیز گفته اند و لغتین تخمها جمع سحر و اطراف ساقهای گیاه سحر و بالضم شادی و اطراف گلهای سحر
تخت و قرارگاه سراز کردن و ملک و پادشاهی و نعمت و وسعت پیش سحر را بالفتح و الکسر آخرین شب از ماه
و پوست سحر و کف و کف که بر روی پشیده باشد و خط کف دست و پیشانی اسرار جمع اسرار جمع کج سحر است
پنجاه جمع سحره سحر و بالضم نیک و دانا که در هر کار و فعل نماید سطر بالفتح خط کشیدن و نوشتن و رشته و
صف از هر چیز چون رشته و رفت و سطر کتاب و جزآن سطر و سطر و اسطر جمع اسطر جمع الجمع و بدین معنی لغت
طایفه آمده و بدین معنی کار و بریدن و نیز اسطر سحره سحره که نظام نه داشته باشد جمع اسطره سطر قطب
ساطر کار و دو خنجر که بدان چیزه بریده شود سحر بالفتح افزودن آتش و گرم شدن نیک و بالکسر زرخ
چیز را و بالضم گرمی و حرارت آتش و گرمی و همچنین سحر بالضم و دیوانگی و دیدن شتر و لغتین غذا و نیک
و بفتح اول و کسر عین و دیوانه سحره تنور و آتش و سر آمد طیبیان ترسیان سحر آتش افزودن و زیاده
آتش سوزان و بالضم و فتح تمام تبی است و نام صحابی است سحر بالفتح گیاه است که از انباری
آتش گویند و در کتب طب آمده نویند تا شتر نشسته نشود سفر بالفتح دور کردن و نیست کردن و نیز
سحر بالکسر نشسته و کتاب اسفار جمع و بالفتح نوشتن و روے کشادن زن و خانه رفتن و لغتین
قطع کردن مسافت و پشیدی روز بعد از غروب آفتاب سفیر رسول و نامه آور سحر بالکسر
سیاهی نمودن و صلح کردن و تفاوت کردن و آمیختن یا چرے که در سحر شتر کنند یا سحر و به سحر
سافر به سفر رنده و زن روے کشاده و آب کم که شتر سحر بالفتح سوختن آفتاب روی
را و چرخ تنگاری و لغتین و زرخ و کوهی است بلکه سحر بالضم مستی و نیست شدن و باغ
بستن آب و بالکسر ننداب و لغتین مست شدن و بنیدن و با و شراب و هر چه مست کنند با
و سحر و طعام و بر می شکم و غضب و بالضم و تشدید کاف مفتوح معرب شکر سکار بالفتح تشدید
کاف بنفذ فروش سحر بالکسر و تشدید کاف کسور همیشه مست سحر لغتین انسا و انسا

خواندن و حدیث شب و سایه ماه و دهر سمیر بافتح افکار گویان و فروغ آید و سایر افتاده گوی
 سمار بافتح شش رنگ آب اینجته و نام جانی است سمسار باکسر آنکه میان بافتح و شتری سودا است
 کند و آنرا دلال نیز گویند و آنکه پیغام بر دو واسطه باشد بیان دوستان سمندر حیوانی است که پوست
 او را آتش نسوزد و آن را سمیر نیز گویند بیای و دو نقطه سنجار باکسر شهریت مشهور سه روزه ماه
 از رسول که مولد سلطان نجرت و دوی است به مصر سنجار یکسین و لون و تشدید سیم ماه و مردی که شب
 نخواهد و دزد و نام کفشگری است که قصر خورق براسه نعمان بن امراء القیس نزدیک کوفه بنا کرد
 چون تمام شد او را از بالاسه قصر بزرگداشت و هلاک کرد و مثل آن براسه دیگری نسا و یا غلام
 عربی بود که چون براسه او خانه تمام کرد و بسیار متکلم ساخت ظاهر کرد که درین میان سنگی است که
 اگر بشنید خانه تمام ویران میشد و صاحبش از بیم آن او را هلاک کرد و سفور بافتح و ضم فون مشد و فشتان
 از دوال حرم یافته و هر سلاطه که باشد و باکسر و فتح فون مفتوح گر به و پیشوا و استخوان فقره گردن
 و پنج دم سور باضم باره شهر و هر روزه از بنا و حیاضت و این فارسی است که حضرت رسول صلعم بدان
 تکلم نموده و سورهای قرآن جمع سوره و بالضم و فتح و او نیز جمع سوره است سوار باکسر و اضم و فتح
 اسوده جمع اساوره جمع ابجع و بالفتح و تشدید او شیر درنده و نام چند کس است سهر بفتح تین بیدار
 و بیدار بودن سلیس نیز یکسین اول و فتح سین ثانی ریحانی است که آنرا تمام نیز گویند سیر بافتح و اول
 چرم سیور جمع و رقتن و راندن *

باب السین مع السین

پنج بفتح تین آب رنگ گردانیده سیمین همیشه بکر و متغیر سنجاس باکسر شهری است میان
 سندان و اهر صمد سن بالضم و بفتح تین شش یک و باکسر هر شش روز یک نوبت آب دادن شش را
 و بالفتح شش یک سال شدن و ششم شدن و بفتح تین و دران هشت ساگی شتر سده لیس شش یک شش
 ساله و بزرگ شش ساله و از شش گزی سده و س بالفتح نام پدر قبیله است که بیست و یک بنده داشت
 و نام مردی و بالضم طیلان و سبز و نیلی و بفتح نیز آره و نام مردی طائی سا و س ششم و شش
 کشته مهر خس بفتح تین شهرت عظیم نجران سبوس بالفتح و کسر را و سیر لیس عین و غیره و کسی که
 او را فرزند نشود و ناتوان و مرد زیرک که آنچه در دست او باشد نگاه دارد و ضائع نکند یا سس
 بالفتح گوشوار و برشته که هر اسه سپید و و کنند و کنیزان بپوشند و بفتح تین نرمی و همواری و باقم

و کسر لام نرم و هموار و راس سلیم بر دان و هموار سلاکس بالفهم بیوشی سلاکس لفتیقین شهریت به اور
 بجان شدرس بالفهم نوعی از دیاسه تنک و نازک سندر و کس صغنی است زر و مانند که با که گنازا
 بدان ننگ کنند و این فاری است سوس بالفهم طبیعت و اصل و گرمی که در ششم و صوف می افتد و آن
 را و پوچ گویند و درختی است که در ریش برج آن اندکی شیرینی است و در شاخ آن تلخی و شهریت با بواز
 بنا کرده سوس بن سام بن نوح که در اینجا قبر دانیال پنا میر است و باره سوس و شوی سول آمده است
 که بعد از طوفان نباشد و شهریت دیگر بغرب و روم و بالفتح گرم در طعام افتاد و لفتیقین افتاد و گرم
 در صوف و لیشم و بجان سیدو اسس بالکسر شهریت بر دم سواس بالفهم بیاری است که در کردن
 اسپی می شود و بالفتح گرمی است و در بعضی است ساکس سیاست کننده

باب السین مع الطار

سبط بالفتح مولی که معده نباشد و فروخته شده بود و به کسر با و فتح آن نیز آمده و سبط البهم در خوش قی و را
 قد و سبط الیدین جو اندود و با کسر فرزند فرزند و طایفه از فرزندان یعقوب عم و با سلاطین اسرا تیل
 چون قبائل از عرب و لفتیقین فروخته شده شدن و گیاهی است سبط و بالفتح و کسر با و از سلاطین
 سقت میان و دیوار که زیر آن راه بود و شهر می است با و ار النهر و بعضی است بدانین سبط بالفتح
 تب و بالفهم رومی است پیش از راه اذار و بدین معنی نیز آمده سبطا کسر سین و جیم یا سین و صوفی که
 بر بود و زمان آوینار و جاده گمان و بنیاد قی نون بعد از سین نام موضعی است و قسم ریگانی است سبط
 بالفتح ز و دگلو بریدن و در غضب آور و ن طعام کس را گذاشتن بجا با و در سخط بالفهم لفتیقین شهریت به اور
 و ناخن و شدن سبط لفتیقین فرو بردن لقمه و بزان و آسان و نرم راه رفتن سبطا کسر سین و لفتیقین
 پا و ده سخط بالفهم وار و به بینی ریختن و بالفتح وار و س که به بینی ریزند سخط در می شراب بلوی خوش
 از شراب و بزان و تیزی چمنین سطا بالفتح سخط لفتح سین و فاجوال و جاده و ان اسقاط جمع سخط جواز
 و خوش نفس سخط بالفهم افتاد و افتاد و بجه تمام از شکم ساقط بر زمین افتاده و نا کس سخط با کس
 بجه تمام از شکم افتاده و شرابی که از چماق جدا و توده ریگ و نفرین و پس و آمدن و دست شدن
 آب از و دیدن و بوقت سخن گفتن دیگر که خاموش بودن و غمور و خراب که بر زمین افتد و بدین معنی لفتح
 و شخم تپه آمده و گماره از ابر که بر زمین نزدیک نماید و من خیمه و دل مرغ و لفتیقین آنچه افتاده است
 از خیر و متاع زبون سخط در صاب نوشتن و لفتیقین و کار زشت و فضیلت و آنچه در خیمه

سقاط با کسر خط و مساب و گفتن و نوشتن و ناکس و فرومایه و ناکسان و فرومایگان جمع سقطه بالفهم
 از چیزی نیستد و بالفتح و تشدید قاف سقط فروش و شمشیر گذار و برنده که پیش از سقوط بزرگین اختیار
 به معنی تحقیق قاف نیز آمده سقط برف و باله و غنمی که بزرگین افتد و مردان حق عقل سقطا بوزن معنی
 سحلاط است و بیان آن گذشت سحلاط بالفتح سخت و زبان دراز و دراز زبان و موضوعی است بشام سحلاط
 شدید و زبان دراز و مرد و دراز زبان و صبیح نیز زبان و روغن زیت و کجند سحلاط با کسر شسته که مر و آید
 و شب و بزر آن داشته باشد و ملک عام است و قلاوه دراز تر از گلابند و زیت که سوار بر نعل سپید آید
 و در دوال زمین و جمله که استرزه داشته باشد و مرد و بزرگ و سبک و چالاک و بالفتح دور کردن موی بره
 و بزغاله باب گرم براسه بریان کردن و آئین چیرے و نیز کردن کار و در رفتن طلاوت شیر و مزه بگردانیدن
 و خاموش بودن مرد و مرد سبک در ده خشت پنجه و بره و بزغاله و بالفهم جامه است از صوف سحلاط سحلاط
 حال و در ده خشت پنجه و بره و بزغاله با پوست بریان کرده و نعل یک سخت و از زاری پند سحلاط شیر طلاوت
 رفته و مزه بگردانیده سحلاط بالفهم شتهای مر و آید و مزه بگردانیدن شیر و طلاوت رفتن آن
 سحلاط با کسر سسته و صفت و دستار خوان که بروی طعام کشند و مابین کنارهای وادی و طریق و ترتیب
 چیزی و ساحلین و در شسته از درخت و مردم سحلاط بالفتح و سحلاط بالفهم و الکسر گوشه بی ریش یا آنکه موثر
 داشته باشد و نیز سحلاط دارونی است معروف سحلاط بالفهم دهی است بمهر سحلاط بالفتح بره و لغیب
 شدت و تازی و تازیانه زدن و آئین چیرے و نیز سحلاط بالفهم دهی است بمهر سحلاط بالفتح بره و لغیب

باب السین مع العین

سبح بالفهم هفت یک و با کسر سبج روز آب نخوردن شتر و هفتم روز آب آوردن و بالفتح هفت زن
 و هفتم شان و هفت تو تا فتن رسن و هفت یک گرفتن و دشنام دادن و عیب گفتن و گزیدن و دزدی
 کردن و آنگذدن و وریدن درنده چار پار او بالفتح و ضم بالفتح و سکون آن حیوان درنده زیرا که
 اکثر اوقات بعد از هفت ماه زاید و بغاری آزاد و گویند سباع با کسر صحیح و وادی السباع و ذوات السباع
 بزود موضوعی است سباع هفتم و هفت کننده سباع بالفتح و کسر با هفت یک و پیر قبیله است از قبيلة
 بهمان و بالفهم و فتح یا نام مرد است سباع بالفتح باک کردن کبوتر و قمری و آواز که درون شتر
 و سخن با قافیه گفتن و سخن با قافیه ساجع سخن با قافیه گوینده و راست رونده و میان در کلام
 و جز آن سباع بالفتح کوفتن چیرے و نیز سباع بالفتح شاع و ذرت رز و لغتین و با کسر و فتح

سنگی تفتن و سرعت باضم شتاب سرطاع شتابنده سطوع بالضم و سطیع بالفتح بند شدن گود و بوب
و بند شدن برق و صبح و شمع و سطیع بنه صبح و چیزی و راز نیز آمده ساطع بلند سطیع بالضم
دست بردن زدن و بقیقین وازی که از دست بردن بر آید و درازی کردن سطیع بالضم
وانع کردن شتر بازی و ستون خانه و شتر بازی و سفع بالفتح موی پیشانی گرفتن و کشیدن و سطو قش
آتش و باد سموم روی را در ناک گردانیدن آن بال زدن مرغ و دیگر پراه طلبا نچه زدن و زدن چیزی
و نشان کردن چیزی را سوا فح سوتگیهای باد سموم سققع بالضم نایه و ته پاه و گردا گردان و باند
کردن خروس در قش و زدن و غرون طعام از جای خود سقا بالضم روی بنده و خره که بر سحر بوشند
تا اگر بآید و نشود و چیزی که بینی ناقه را بدان استوار کنند و این هر دو لغت بعد از آن آمده سفع بالفتح
یقین دینی راه رفتن و سبایه شدن سلع بالکسر کوه و میل کردن و بفتح نیز آمده و بالفتح کوهی است
بیدینه و شکاف پای و بقیقین درختی است و شکافتن یاس و نوعی است از صبر و تره ایست بر مژه و معنی
برص نیز آمده سصح بالفتح بند و شنودن و شنوایی و گوشش مقرر جمع آمده اسماع و اسمع جمع و اسامع
جمع کج و سمع الکیان کتابی است در حکمت که با و شایان با خود داشته اند و تحقیق آن خواهد آمد و در بیان
کیان و بالکسر بجه گز از کفار و نام نیک و شنیدن و بعضی گفته اند که سمع بالفتح شنودن و بالکسر شنوایی
و بقیقین و کسر بین پر قبیله است از حمیر سماع بالفتح شنودن و شنیدن و سمیایا شنودن و بقیقین
سمیع شنودن و شنوایان سماع خوب و نیکو سماع بالضم و سماع بالفتح خوب شدن سماع
بقیقین جهال سماع بالفتح بیکار ماندن و پاره از شب سماع بالضم نام بیت قوم نوح و پاره از شب
سماع شائع سماع بالضم رفتن آب به طرف سیاح بالفتح پی که در قنایک و انبان بال و درختی
است و گاه گل و بانیعی بکسر نیز آمده و بعضی گفته اند سیاح بالکسر گل و بالفتح گل و گل سماع بالفتح
شدن آب بر زمین و آب بار بار بر زمین *

باب السین مع القین

سبح سماع بالضم تمام و فتح شدن لغت سماع تمام سماع بالضم و ذل ان شش سالکی انگلندن گاو و
گوسفند سماع گاو و گوسفند شش ساله سماع بالفتح آسان گفت و شنودن شرب و فرو بردن
آن و روان شدن چیزی هر کسی را و بجه که پایچه دیگر چنان باشد که دیگر در میان نژاده باشد
سواح بالکسر آنچه فرو برد و چیزی را که در گاو مانده باشد

باب السین مع الف

ساف بالفتح والالف منه یلوار و بهمه ساکن و بفتحین تر قیدن دست و شکافتن کرد اگر دنا خن بر آگنده
 شدن لیس خرا و بفتحین برگ خرا و موسی و م سحیف بالفتح و الکسر پرده فرو دشتن و سخت و تار یک شدن
 پرده و بفتحین باریکی میان و لاغری شکم سحاف بالکسر پرده یا آنگه سحفت دو پرده که بر در آفرینند و
 در میان آنها خورید باشد و هر پاره آنرا سحاف گویند سحفت بالفتح دو کردن مواز پوست و تر کشیدن پیر
 پشت و سوتن چوب و بردن با دابر اسحوف بالفتح فرو دشتن ماده که پیر پشت او بر دشته باشد سحاف
 یا لغم بیماری سحفت بالفتح تنگ عیش شدن و بالغم و الفتح تنگ عقل و کم ظرف شدن و همچنین سحافه
 سحیف مریبک و تنگ ظرف و جامه اندک ریمان تنگ بافته سدف بفتحین تاریکی و روشنائی
 شب و آردن آن و صبح و بر آمدن و روشنائی صبح و آسختن یا تاریکی سالیف پیه کوهان شتر سرف
 بالفتح خود را سرفه برگ و رخت را و سرفه بالغم گرمی است سینه که از ریزه های چوب خانه بسازد و در
 نو آید و بفتحین غافل کردن و خطا کردن و نر زنی کردن و خرج مال و جابه و غیرگی عقل و خوراک
 و عوص و بچرخ و بچین آب از اطراف عرض و بفتحین خیزه سینه یا تندریشتم سینه و بالفتح و کسر انا دان و خطا
 کننده سرفه و بالغم نازک و سبک گوشت و اسب دراز سحفت بالفتح شاع و بفتحین شاخ خرا یا برگ آن
 و ترکیدن و شکافتن کرد اگر دنا خن و جاز عروس و بیماری است چون کر که در لبهای شتر پیدا شود و موسی
 قهقهه او را پریند سحفت بالفتح و تشدید فابوید یا از بزرگ خرا یا بافتن و همچون نکرده خوردن دار و
 بزمین رفتن مرغ سحفت تنگ پالان شتر و گلهای است سحقوق بالفتح داروئی است که آر و کرده و بخیته
 یکقدرت بخورد و همچون کشنده سحاف بالفتح زبون و روی از هر چیز و کار حقیر و خاک نرم و تنگ و آردی که
 وقت برختن چون بنار بالا رود سحفت بالفتح اسما نه خانه سقف بفتحین و سقوق جمع و آسمان پیش
 دراز تر و بیشتر و پوشیدن خانه و بالغم و الفتح موصی است و بفتحین دراز و کوز شدن شتر مرغ و غیر آن
 سکاف بالکسر و تشدید کاف و سکاف بالکسر سوزده و زرو کفش گر سلف بالفتح هموار کردن زمین
 بباله و برگردانیدن زمین برای از آمدن انبان بزرگ و چرمی کثوب و باغت نکرده باشند و بالکسر
 مشوی خواهر زن و بفتحین و رگدشتن و پیش شدن و پیشگیان و پدران گذشته و بیع سلم که در آن
 بهای پیش از گرفتن بیع دهند و بالغم و فتح لام بیچ یک سالف و سلوف بالفتح پیش رفته دستور آب
 پیش رونده سلاف بالغم آنچه از آنگه یک پیش از رفتار و ن و شراب و هر چه فشارده شود و بالغم
 و تشدید لام پیشگیان سلف بالفتح رسن بر سینه شتر پیش و بالکسر برگ درخت مرغ و آن درختی است که
 چوب او چون بر یکد گیرد ساینده آتش از آن بر آید سلاف بالکسر پیش سینه شتر و رسن که بر سینه شتر

بندند سوا الف گذشت تا مبع سالفه سوقت بالفتح یوی کردن و بهر کردن و ملک شدن و بالضم
 زمین نم و سوقت بالفتح سین و فاسر انجام فرود باشد و این حرفی است که بر فعل مستقبل می آید سواش
 بالفتح یار و ملک شدن و بیماری ستور و مرگ مردم و بالضم نیز آمده سهفت بالفتح اضطراب کردن گشته
 و در خون غلطیدن و وقت نزاع و فحشین سخت نشسته شدن سیراف بالکسر شهرت بفارس سدهت
 بالفتح شمشیر زدن و موسی دم اسپ و ماهی است و بکسر نیز آمده و بالکسر کنار و ریاض و کنار وادی
 و لغت خرا که در بن شاخه های تحمل چیده باشد مانند ریشه سالک مراد با شمشیر سیاف بالفتح و تشدید
 یا مرد شمشیر زن

باب السین مع القاف

ساق ساقی با و تنه و خست سق بالفتح پیش شدن و در گذشتن سپ از اسپان دیگر و بختین این
 بدان گردیدند و در اسپ و و ایندن و تیر انداختن و جز آن ساقی بالکسر سگه گیر پیشی کردن و بخت
 و بالفتح تشدید یا بسیار پیشی کننده ستوق بالفتح و بالضم تشدید تا دم تا سده و قلب معرب سده
 و بعضی ستوقه زیادتی تا نیز گفته اند سحق بالفتح جابه گشته و سودن و آهسته رفتن و محو کردن و بخت
 زمین را و بالضم بختین دوری و دور شدن و دراز شدن نخل سحق دور سحق بالفتح نخل دراز
 سذوق بختین و ذوال عجمه شب دوازدهم ماه بهمن که نشان آتش افروزند و بختن معرب سده و چه
 قسمیه آن بسده در فرنگ جهانگیری و سروری مسلوب است سروق بالضم سرایده و آنچه بالای صحنه
 کنند سواقات جمع سرق بالفتح گاهی است که بسیار نافع مرض استقامت و از اسفلق روی
 گویند و شهرت با صرخ سرق بختین پارچهای حریر و زردی کردن و بدین معنی بکون را و کون
 نیز آمده سارق زردی کنند و سفق بالفتح در باز کردن سیفق با صفت بافته و مرد و شوق دیده
 سلق بالکسر گرگ زرد بقدرد بالفتح بزبان آزدون و چرب کردن بر ذعن مشک و اینان را و
 جو شان زن و نیم بخت کردن سبری و بیضه را یا ب گرم و بر قفا افکندن کسی را و گو سفند با پوست بر پا
 کردن و گوشه جوال در هم دیگر افکندن و سخن سخت و نشان ریش پشت مشوره که نیکو شده باشد و
 و بختین دشت هموار سلق بالفتح دبی است بین که زره در آن خوب می شود سلاق بالضم و بخت
 و مان وین دندان و جوشش اعضا و علقی که چشم طاری شود و ملک را غلیظ کند و ترکان بر بزد
 و دانه که در پنج زبان ظاهر میشود سلیق بخت و برگ که از درخت بر بزد سقوق بالضم بند و زاریه
 و بالفتح و آه ترش زره معروف که آنرا ساق گویند ساق بالضم دروغ محض و بهر نیز فانس و بالضم تشدید

سیم سیه است ترش مزه معروف و آن را نیم گویند سمیق چوبی که برگردن گاوز را عت بندند
و بدان شیر کنند و آن چوب را نوع گویند سمحاق با کسر پست نمک بالاسه استخوان سر
سنبوق یا نفم کشی خرد مغرب سنبک سنبق بختین ناگوار شدن سوق بالفع راندن و دپتان
برون بسوی عروس از ستور و جز آن و بر ساق زدن و بالنفم بازار و ساقها جمع ساق باشد و
سوق الحرب بزرگی جنگ و بختین نیکو شدن ساق و دراز شدن آن و بالنفم و فتح و او مودم
فرمایید در جای جمع سوت است سوبق آرد گویند و بر بیان کرده که آنرا است گویند و شراب سوبوق
بالفع و ذال مجله سوار یعنی دست برنجن و دسیتانه سواق بالنفم و تشدید و او دراز ساق و شکوفه
خواساق از پس نامیده و چنانکه نام از پیش کشند و ساق با کسر اندک بان کنند

باب السین مع الکاف

سبک بالفع که افتن زرد و نقره سیاه یک پارچهای زرد و سیم که افتنه جمع سبیکه سیاه بالفع و تشدید
یا گند زنده زرد و سیم سبک بالفع و بختین لازم شان بجزری و بالفع و کسر وال حلین به چیره و چالار
دست بکاری و نیزه زدن و لازم به چیره سفاک بالفع رختن خون و بسیار گفتن سخن سفاک
بالفع و تشدید و خور جز و بلوغ و قادر بر سخن سبک بالفع و تشدید کاف حلقه آهن و پنج و ذره تنگ
حلقه و چاه تنگ و بالنفم نیز آمده و پنج و ذره کوبن دریا بین و از بن بر کندن گوش و رفتن شکم و
بالنفم سوراخ کزدم و شکبوت و جز آن و نوعی است از خوشبوی و راه بسته سبک بختین خردی گوشت
چنانکه بلند و ظاهر نباشد و کرس و نامشده و کسر سیم کو چای جمع سبک سبک با کسر سمار یا و
حلقه های آهن و بالنفم هوای میان زمین و آسمان و جای پرازی و بالفع و تشدید کاف
آتشگر سبک بالنفم در قبیل ازین سبک با کسر رشته و بالفع کشیدن چیره به چیری و بالنفم
و فتح لام سبک سبک بالنفم و فتح لام نام مودست سلوک بالنفم راه رفتن و در آیدن
بجائی درست و جمع سبک سبک راه و سبک بالفع بلند گردانیدن چیره و بالابر و در سقا
و بلند می چیره غلاف عقیق یا پهی سموک بالنفم بلند شدن سبک با کسر چیره که بدان
بلند کرده شود و چیره سبک بختین جمع و نام دو ستاره است که یکی را سبک اغزل و دیگری را سبک
را می گویند و آن هر دو نیزه و و پاسه برج است سبک بالنفم سیم و بالکنار سیم ستور
شبابک جمع زمین سخت کم نفع و نوعی از ویدن و اول باران سوک بالفع یا بلند چیره می و
سواک کردن سواک با کسر سواک و بالنفم زقا ضعیف عرفی گویند آسمان در فاقه غرضش

توضیح کند به چرخ سواک سبک بافتح سایدن و بدون باوفاک را و همچنین لوی ماهی و گوشت و رنگ
آمین سبک بافتح فتن ستور

باب السین مع اللام

سؤال بالفهم و سکون همه خواسته شده سؤال بالفهم و فتح همه خواستن سبیل بهمتین باران و فتح
و آشوب و سرخی که در چشم پیدا میشود و نام اسپیکو در عرب سبیل راه و سبیل اللجها و سر و سر
بان امر کرده از غیرت و این السبیل مسافر سبیل بالکسر و فتح باو سکون حامی همه زن فریه و شکر
و سوسمار فریه سبیل بالفتح و لوی بزرگ آب و رختن آب از لود و کسرتین و تشدید لام قبله باهم و نویسنده
و نام کتاب پیغمبر و نام فرشته است سبیل بالکسر و لوی جامع سبیل و نور کردن باهم و آب خوانند و
رازدن و جز آن سبیل بالکسر و تشدید چیم کسوره معرب سبک گل و سبیل که در قرآن واقع است سبکیزه
چند بوده از گل که با تشدید و زخم پنجه شده بود و اسمای گرویی که بر سر کعبه آمده بودند بران مکتوب بوده
به سبیل بکسرین و فتح هر دو چیم آمینه و این کلمه در اصل روحی است و در کلام عرب استعمال یافته سبیل
بالفتح رسن ناقص و بسودن و رم و نقاد کردن و زدن چنانکه پوست بر خیزد و کشادن باو و گزین را از خار
و فاشاک و جامه پندارنده و سیم نقد سپید و بهمتین نیز آمده سبیل بالفهم و الفتح موضعی است بهمین
که جامه خوب در آن میشود ساحل کرانه دریا سبیل بالفتح و سبیل بالکسر بر باو و غلامه های نوزاده
جمع سبیل بالفتح و غیر سبیل نام موضعی است سبیل بالفتح و روشن جامه و پرده و بوی و بالکسر شسته
از در و جامه که بسینه فروخته باشد سبیل جمع و بالفهم و الکسر پرده و بهمتین سبیل کردن سبیل به حله
پرده که پیش بود و کشیده سبیل بالکسر بر این یا هر چه پوشیده شود سبیل شلوار و زیر جامه
سبیل بالفتح طاس رسته دارد و دراز سبیل بالفهم سرخه و سرخه کردن سبیل بالفتح و کسرتین
مرد و خود و بد خوار و مضطرب و بی آرام و صغیر کعبه سبیل الفتح سین و فاجیم میوه به که آنرا آبی نیز
گویند سبیل بالکسر و الفهم و سبیل بالفهم و سبیل بالفتح فرودی و پستی نقیض علو سبیل
فرود و پستی نقیض عالی سبیل بالفتح و تشدید لام کشیدن چرخ و بر آوردن نبه و کشیدن
و تیشیر و جز آن و بالکسر و الفهم قرصه است که در شش بهم رسد و همچنین سلال بالفهم سبیل شش
نیام بیرون کرده و فرزند و شتر بچه نوزاده و وادی شدرخ پر درخت سبیل بالفهم نام
ماورعبد اللہ بن ابی منافق و ماور قبیلہ است از موازن که قبیلہ را بدان می خوانند سبیل
سلسال بالفتح آب شیرین خوش گوار و سرد و صاف سبیل چیر نرم و خوش گوار

و شرب و خنید است در پشت سلاسل زنجیر او بر قهای پیوسته و ابرهای یکدیگر پیوند شده و دیگر یکدیگر
 پیچیده و تحت شده و ذات اسلاسل موضعی است که سال هشتم از هجرت حضرت رسول صلعم شکری رسید
 عمر و عاص در اینجا بیک فرستاد و بود سمندل مرغی است معروف که آن را آتش نسوز و معمول پنجم
 گفته شدن جابه مسلسل بافتح چشم کسی بیرون کردن و صلیح کردن میان دو کس و پاک کردن حوض
 از گل و لای و بختین جابه گفته و آبهای اندک و گل و لای که در ته حوض و ظرف مانده باشد جمع
 سطل سطل سعی کنند در صلاح کار و اصلاح امر معیشت سحال بافتح گرمی که در آب باشد
 و به تشدید می نام پدر قبیل است سنبیل باضم گیاهی است خوشبو که آنرا سنبیل الطیب خوانند و سنبیل
 روی نارودین باشد و بافتح نام و شهریت در روم سنابل خرشبا جمع سنبله و ابو السابل کنیت
 صوابی است سوال باضم فراستن و بجای و او بهره نیز آمده رسول بختین سستی نیز نان سهل
 بافتح زمین نرم و سرخیزم و آسان و نام مخفی است سهیل باضم ستار است مشهور و قلعه است
 بانلس و نام مخفی است سیل بافتح آب بسیار که روان باشد و روان شدن آب و خون و جز آن
 ساکن پسند و خواهنده و روان شوند سیال بافتح موضعی است بجای و درختی است خاردار
 و گیاهی است که خار پیدا دارد چون آنرا بکشند شیر سفید از آن برآید سیاله واحد و تشدید بسیار و آنرا

باب السین مع المیم

سام پس لوح عم و مرک و زرد و خرد و در کهای زرد و کان سامه واحد و خیزران و کوهی است و به تشدید میم
 زرد دهنده و زهر در طعام کننده و سام ابرص جانور است زهر دار که که فرش و پیرمروه گویند سام بافتح و
 حکون بهره نبوده آمدن و لول شدن سحکم بافتح روان کردن اشک و بختین آب روان و اشک و برگید
 سحوم باضم روان شدن اشک و همچنین سجام باکسر و بافتح چشم اشک ریزنده سحکم بختین سیاهی بختین
 سحبه و سجام باضم و درختی است و آمین و بختین مطر قهای آشکاران سحکم بختین سیاهی سحکم بختین
 پیشانی با اندوه و چشم با اندوه و حزن پیرس و زری که شهورش غالب شده باشد و همچنین صدوم و بافتح
 و کسرال درخت شیشه و بختین گنده شده از آب سحکم بافتح و ذال معجزه شهر قوم لوطه که قاضی آن
 بی دینانی و نفاق معروف بود سحکم بافتح را زدن سگ و باضم و بان روده که خنجر نفل است و
 بختین در وقت سحکم درختی است که از آن لکان سازند و بعضی گفته اند آنهوس است سظام
 باکسر تیری تیغ و آنچه بدان سرشیشه به بندند سظام بافتح بیماری و باکسر بیماریان جمع سحکم و باضم
 و بافتح وادی است سحکم باضم و بختین بیماری سلم بافتح و لو که یکطرف حلقه دارد و چنانکه

و لوسقایان و نام مردی است و گزیدن مهر و باغیت چرم پوست درست سلم کردن و فایز شدن
 از ساختن دلو و حکم کردن آن و بالکسر آشتی کردن و آشتی کننده و بافتح نیز آمده و اسلام کردن و اسلام
 آوردن و بختین پیش دادن بها و گردن نهادن موختی است فار و در و بالفهم و تشدید لام مفتوح نزد با
 و سب و وسیله بسوی چیزی سلام بافتح کردن نهادن و سلام گفتن و نیت و بی گزیدگی و پاکی از
 عیبها و ناسی است از ناهای خدای تعالی و درختی است و بدینینجه بکسر نیز آمده و در اسلام است
 و در نیت السلام بعد از ادو هنر السلام و جمله و بالفهم موضعی است و بالکسر آبی است و کلها جمع سله و بالفهم
 و تشدید لام نام مردی است سالم رهنده از آفت و عیب و نام مردی است و پوست میان بی چشم
 سلیم سباده و در دست و مار گزیده و بالفهم سین و فتح لام نام قبیل است سلیم بافتح و در آتیر و راز
 پیکان و سلیم و بدینجه و بشین معجم نیز آمده و بالفهم و کسر لام قله است بخیر سلیم و کسر سین و تا غول
 و شتی و قوط سال و شتری که میچ و در آتش نموده باشد اسم بالفهم و تشدید سیم مهر دادن و فرسود
 طعام کردن و قفدر کردن و صلح کردن میان دو کس و سر قرار و در استوار کردن و اصلاح کردن چیزی
 و سوراخ و زهر و بدین و معنی بکسر و مخم نیز آمده و چیزی سفید مانند مهره سفید که زهر یا بیرون آید و
 نام دورگی است و در منی اسپ و سم اینجا سوراخ سوزن و سم الفار و گ موش که از احوال منهل خار
 گویند و سم الحمار خزه هره محمول بالفهم با و گم کننده و بالفهم زهر یا و سوراخها جمع سم سم بکسر و دو
 سین گنجد و نام رنگی است و بفتح بر و بدین رو با و بالفهم و الکسر مورچه است سرخ سمسمه واحد
 سمسمه بالفهم بالاک و سبک سنام بافتح که بان و شام الارض میان زمین و درختها و زمین
 ستم بافتح و کسر نون گیاه بلند که شکوفه او پراکنده باشد و شتر بزرگ که بان و بختین بزرگ که بان
 شدن شتر سهوم بافتح که ان فروفتن و وقت نمودن در فروفتن و خریدن سهوم بافتح تیر و تیر چوب
 که در سقف خانه کنند و تیر که بدان قمر زنند و قال گیرند سهام بالفهم جمع و بهر و نصیب سهان
 بالفهم جمع و نام قبیل است و اگر و خانه و مقدار شش که در ساعات و معاملات مردم و شک و دغایه
 که بر آن شکار شیر سازند سهام بالفهم تیرگی و تغیر روحی و بالکسر و اوی است و بدین و بافتح گرمی و
 سوم و شدت حرارت تابستان و تارها مانند تار عنکبوت که در گردن پستان هوا ظاهر شود و بختین
 بالفهم و کسر فا و زهره و حصه و شریک سهوم بالفهم ترش و تی و بالفهم عقاب پرنده

باب السین مع النون

سبجان بالفهم پاکی کردن و پاکی خواندن خدا را سبحن بالکسر زدن و باز و بخت و بافتح باز و شستن

لب الفتح
 در زندان کردن سحان بالفتح وتشدید جیم زندان بان سحجین بالفتح زندان کرده شده و بالکسر و
 ندیم جیم و نام و تشدید و موضوعی است که در وی نامهای فجار و کفار بود و وادی است و جیم و ندیمی است و در
 بنتمین سخن بالفتح جمع کثیر سحان بالفتح نام مردیست که بر سر چرمی گذشت آن را تخمین می گویند
 و قیاس در آن چیزی می گفت و نام نصیبی است که بقصاحت و بلاغت ضرب المثل است و آنرا سحان و اصل
 گویند و واکل قبیلہ است و بالضم زیری بوده است و در عرب که شتر باد را ابدان کشنی میداند سخن بالضم
 گرم سخنین آب گرم سخون بالفتح شوربای گرم کرده سدرین سدن بالفتحین پیچ و خرن و صدف
 و پرده ساون غلام کعبه و بخانه سحرین مسرقین بالکسر عرب سرگین سلطان بالفتحین خرخاب
 و نام بر جی است و در وی است سوداوی و چون آن مردم بزرگ شود بواسطه عروق سرخ و بنفشانه
 شود و بجای بای خرخاب و ملتی است که در سر نهد و ستاهای چار باشد و تیز رو و بزرگ لقمه کند
 سر یان بالفتحین نقش چپس در جمع اجزای چپس سرخان بالکسر گرگ و شتر درنده و نام گلی است
 سر و آن بالفتح و بی است بیستان سخن بالفتح و سکون بدین مملکت چربی و پیه گوشت و بالضم خباب و
 شک که از نیده اش بزند و در نیمه اش بنیده سازند و گاهی بان آب خورند چون دلو و گاهی ایسیان
 و پیه در آن کنند سفین بالفتح پوست باز کردن از درخت و جز آن و خاک زوفتن با و ازین و
 بالفتحین تشیه چوب تراشی یا هر چه بدان چیز تراشد و پوست درشت ماهی و دندان بقبضه
 بشیر و کار و کنند و بختین کشید و همچنین سفین مرد و جمع سفینه سفان بالفتح و تشدید فاخا و
 کشنی و موضوعی است سفون بالفتح با و فاخر و ب سوافن با و بای فاخر و ب جمع سافنه سفین بالفتح
 موضوعی است بشرق سکون بالضم آرمیدن و بالفتح قبیلہ است ازین سکان بالضم تشدید
 کاف و بنا و کشنی و ساکنان و باشندگان بجائی و بالفتح و تشدید کاف کار و گر و همچنین سکا کین
 سکین بالضم و فتح کاف قبیلہ است از عرب و خرچالاک و جبت و بالکسر و تشدید کاف
 کسور کار و سکین بالفتح الحانه و بختین آتش و هر چه بوی آرام گیرند چون زن و قرند و
 جز آن و نام مردی است و رحمت و برکت سلطان بالضم و والی و حجت و قدرت و بضم لام
 و آینه ساوان بالضم تسلی شدن و دار و سکی است که نگین و بهند تا فرج یابد به آبی لباو
 نوبت انداخته شود یا خاک گور مرده که در آب کرده بخور و عاشق و بهند تا عاشق او را نعل شود
 و در وی سلیم و بختی است و در قدس سمن بالفتح روغن و روغن کردن و بلعام و بالکسر و فتح سیم
 و زدن سمن و ساسن فریه سکان بالکسر و زبان و بالفتح و تشدید بسم روغن فروش ساین

و هیست همدان سامان و هیست به ری و جمله ایست باصفان و نام هر دوی است که بگویند سامانی
 بدان منسوب اند **سمن** بالکسر و تشدید نون و زان و سال و مقدا و عرو و گاو و وحشی و کوهی است
 بمدرینه و موضعی است بری و شهریت برکنار و جمله و زمانه قلم و دانه سیر و شاخ چارپا و بسیار خوردن
 و بالفتح نشان و نیزه کردن و سواک کردن و سخت راندن شتر و بیان کردن چیزه بگل راستال یافتن
 و نیزه زدن کسی را و گزیدن و شکستن دندان کسی و نیک چراندن و چکان فرستادن و صورت چیزی را کردن
 و مضاد او و آب بر روی ریختن و خاک بر زمین ریختن و بلند کردن و نیزه کردن و جلاد دادن و تیغ و قرآن
 و گنده و بدبو شدن چیزی **سمنون** بالفتح و اروی که بر دندان باشد **سنان** بالکسر **فسان** و سربزه
 و سر عصاره و تیزی بر چیزی **سمن** بفتح شتران تیز و ور و شش و طریق و فستین و کسین و ضم
 آن بالفتح نون اول نیز آمده و بالضم و فتح نون جمع سنت است یعنی سیر تمام و عادت ناشین بالفتح
 آنچه از شک و آهین در وقت سائیدن بفتند و بالکسر سالها جمع منته **سوسن** بالفتح کلی است معروف
 و آن دو قسم است سیف که آنرا از او گویند و کبود که آن را ابر یا گویند **سینین** و رفتی است و احدیینه
 و طوسین و کوسین کوهی است بشام **سحان** بالفتح نه نیست بزرگ در شام و نه نیست دیگر بمعبره
 که آن را **ساحین** نیز گویند **سحون** بالفتح نه نیست ببا و را به نه و نه نیست بهند **سیروان** به کسرین
 و فتح را قصبه ایست و قریه ایست به مصر و موضعی است بفارس موضعی است نزدیک کوه

باب السین مع الواو

ساو بالفتح و سکون هزه و نیت و دور شدن غم و شش چیزی سخی و فستین و تشدید و آوار شدن و
 و اتم شدن و ناله کشیدن ناته سحی بالفتح کلی کشیدن بیل سحی بالفتح بیسه آتش با و اگر در آتش
 افزوده شود سحی و بالفتح دست دراد کردن به چیز و گام فراف نهادن سحر و سحر و بالفتح و فتح معروف
 سحره واحد و بالکسر شهریت قریب و میاط و دوی است بجمع سطو بالفتح دست در غم ناله کردن
 راعی تا آب فحل را بیرون کشد و در نهادن اسب گام را و بسیار شدن آب و سخت گرفتن و حله بران
 و قدر کردن و سطو یکبار حله بردن سحر بالکسر ساعتی از شب سحر بالفتح و فستین و تشدید و او
 خورشید شدن و زائل شدن اندوه و فراموش کردن سحر بالکسر بلند و فستین و تشدید و او
 بلند شدن سحر بالفتح فراموش کردن و غافل شدن دل سحر و خیر کردن و آرمیدن

باب السین مع الهمزة

سبه بفتحین رفتن نقل از بری و حرف شدن سبه بالفتح و فستین مقدر سفا و سغه بفتحین

بکی و نادانی سغیه نادان بیک عقل سموه بالضم فتن شور و خیا که نازده شود سغیه فتن سال

باب السین مع الیاء

سبی بالفتح اسیر کردن و اسیر کرده شده سبزی بکسر می موصوفه نوعی از جامه های گرانی و بارک
بهترین خرماسا سهری نام مردی است که به حکمت گوساله از طلا ساخت و جمعی کثیر را بعبادت آن خواند و مردم
که دو نوبتی برود و عاقر و نابری گرفتار شد و مردم او را از شهر بیرون کردند و صاحب موس گوید که بوی بود از آن
یا انگله از اکابر بنی اسرائیل است منسوب بوضع ساره که یکی از موضع بنی اسرائیل است سیاهی بالضم مردی است نام
درست و دگر بهفت حرفی سیاهی بکسر می مصلح و پدید آمده و ظرف برنجی بالفتح و الکسر غریب بخت است
معرب سنگری و این کلمه بی یایی نیست استعمال نشده سحی بالفتح بیل گل را از زمین کشیدن سحی جواز و
ساوی ششم مردن سادس سدری بالضم و تشدید و ال و یا لقب مردی است که بر سرده سبی کوفه
مجرمان می فروخت سهری بالفتح و ثب رقت و بالفتح و تشدید یا مته و مرد و زنگار و جوی خرد و سهری عطی
نام بزرگی است معرف ساری در رنده به همه اجزای چیزی سر سحی بالضم سیدن و فتح را شمشیر خوب
منسوب به سرنج آنگار سحی بالفتح کوشیدن و قصد کردن و کار و کسب کردن و دیدن و کتاب کردن
و رفتن و خواندن و بلیج گرفتن ساسی والی بر قوی و کاری و بلیج شان و آن که کاری بر کسی انگند
و سخن بین و عیب جوی و زمین بود و نصاری سقے بالفتح آب دادن و فراهم آمدن زرد آب
در شک و عیب کردن و بالکسر آبی که داده شود به کسی و زراعت آب داده و پوسته که در آن آب زرد باشد
ساقی شراب و آب و بنده ساسی بلند سحی بالفتح و تشدید یا بهنام و مانند سنی بالفتح و تشدید
یا بلند و دروشتن سیاهی مائل و فراوانش گنده

باب السین مع الالف

شتا بالکسر رستان شستی بالفتح و تشدید یا بارانند یا جمع شتیت شتر بالکسر و الفتح خریدن و سه و شتن
شهری بفتحین گوشتن زمین و مال زبون و مال نیک و بیشه شتر فار بالفتح گوش و از و آنچه گوش
او در از و برون باشد غلات نکات باشد یک کاف چنانکه گفته اند کل شکاة تبيض و کل شرفاء یلک یعنی هر چه گوش
او اندرون باشد تخم نمیدهد و هر چه گوش او بر آمده باشد می زاید و بضم شین و فتح را بزرگان جمع
شریف شتر فار بالفتح گوشت گوش شکاة شتر کار بالضم و فتح را انبازان جمع شتر یک شطی بالفتح
خوشه و برگ گشت و نهال گشت و نهال درخت شطی بکسر ط و هزه در آخر کنار و ریاضه شعری
بالکسر و دستار و روشن که بعد از جزا بر آید سیکه را شعرا عیور خوانند و دیگر را شتر

باب الثنين مع الباء

باب آتشین مع الباء

[illegible]

پستان شتر فرو آمدن و بالضم آنچه بیک کشتن پستان فرو و آید از شیر وقت و دوشیدن و بختین
 قلعه ایست ششخاب بالکسر شیر و بختی که دوشیده شود شذت بالفتح و ذال معجمه را ندن و بختین
 نماهای پراگنده درخت که آذر ابرند شذیه واحد و متاع خانه از قماش و غیر آن پوست
 شیانها بریدن و پوست دور کردن شاذوب و در شونده از جای خود مشرب بالکسر آب حصه از آب و
 و بالفتح آشنایگان جمع شارب و بهر سه حرکت آشنامیدن و خوردن آب و مانند آن و بعضی گفته اند بالفتح
 مصدر است و بالضم و الکسر هم مصدر است یعنی آشنامدنی و خوردنی و بختین جو ضمای همسور
 گرد و درختان که درختان ازان آب خورند و سبز و تازه بماند و بسیار خوردن آب شارب بروت آب
 خورنده شارب آشنامدنی و خوردنی از مایعات مشروب بالضم و زای معجمه باریک شدن آب
 شارب درست و خشک و لاغر تشعب بالکسر سختی و قوی تشبوب بالضم سخت شدن عیش تشامصب
 سخت تشعب بالفتح تنگاف و درز و فراهم آوردن درز و تنگاف و جدا کردن از هم و هم بستن
 و اصلاح کردن و فضا کردن و تنگافستن هر رگنده شدن و نام گرمی است پیرین
 و شعبی دانستند مشهور ازان گروه است و قبلیه بزرگ و گفته اند اول شعب است بعد ازان قبلیه
 بعد ازان قبلیه بعد ازان عماره بالکسر بعد ازان لطن بعد ازان فخذ و بالکسر دره کوه و راهی که
 در کوه باشد و جای روان شدن آب در زمین و نشان شتر شعاب بالکسر جمع و بختین و در برون
 شامهای پار یا از همدیکه و دور بودن و دوش از یکدیگر و بضم شین و فتح عین کردن آب
 و بال و سر آب و هر چه ازان بلند باشد و گروها جمع شعبه است و شعب اربع دودست و و با
 باشد شعب بالضم توشه دان و نام پیغمبری است و مشک کمنه شعب بالفتح و بختین بر یکدیگر
 فتنه و فساد و تباهی و بختین نام زنی است شعب بالفتح و الکسر زمین پست و بجا
 فرو آمدن میان دو کوه و بالکسر تنگاف کوه و سوراخ و زمین و کوه که مرغان در آن آشیان
 کنند شعب بختین تیزی و خونی و ندان شوارب رگهای چند در خلق و مجازی آب در گردن
 و موهای بروت تشوب بالفتح سختن و شور با و عرب گوید ماعنه تشوب و لا رطب نیست
 نزد او شور یا نه شیر است شنده شعب بالفتح سپیدی بسیار و چرخه غالب آمدن و
 که می که بالاسه او برت باشد و بالضم موضعی است و بختین سپیدی بسیار و غالب آن
 و بختین کوکب روشن و شبهه از آفراده شعب بالفتح شیری که دو حصه اش آب باشد
 و بالکسر شعله از آتش بلند شده و مرگد زنده و کار شلیل بالفتح موسی سفید و سفیدی موسی

و بالکسر و ال تازیانه و کوبی است و آواز لهلای شتر بوقت آب خوردن

باب الشین مع التام

شده با الفهم مقدار سیری یکبار از طعام شبا عه با الفهم این بعد از سیر شدن بماند و نام نرم شکم
 بفتحین دام صیاد و شتر به با الفهم پوشیده و شکسته شده شبت بکسر تن و شتر تا تیره معروف که آن را
 شود و گوشت شتر با الفتح و تشدید و شتات با الفتح پراکنده شدن شتیت پراکنده و دندان کشاده
 شتی جمع شتیا عه با الفتح و تشدید و پودی نمودن در کارزار و در جای خوف شتجه با الفتح و الکسر
 و بفتحین و لیران شتجه با الفتح و تشدید و شتگی سر شتجه بهر سه حرکت و فتح نون نام برد
 ست و رکما و بنجهای درخت و در هم شده و شتبه رحم قرابت و خوشی نزدیک و بنایت پیسته و لی الک
 الرخم شتبه منن الله یعنی رحم ما خود ست از رحمن او قرآنی است بخدا شتجه با الفهم و شنی و راندن و
 طاکفه از کسپان که بای بسته باشند برای جهاد و گاه و دانه که شمار و ز برای چار پاسبان شود و مرد
 برای ضربه کار با و سیاست مردم در شهر یا در شاه نصب کند شتجه با الفتح اندک پی و چربی و شت الا
 زینه گوش و شت الا روض سمار و شتیا عه با الفتح و زبه شدن شتخت با الفتح لانغ و باریک شدن شت
 بالکسر و تشدید و ال شتی و با الفتح یکبار جمله برون شتر به با الفهم مقدار یک خور و آشتایابی از آب
 و جز آن و سرنخی رود و موضعی ست و بفتح نیز آمده و با الفتح یکبار آشتاییدن و دفت خرا که از دانه روی
 و با الفهم فتح را و بسیار آشتاییده بفتحین بسیار آشتاییدن و موض خرد گرد و نخل که او را سیر
 وار و کوشنگی و شدت حرارت و به تشدید بازین بسیار گماه که در آن دفت نهان شد و موضعی ست
 و طر و طریق شتر که بالکسر انبار شدن و بفتحین دام صیاد و شتر شتره با الفتح هر دو شین شتگافتن
 و باره کردن چوب و جز آن و کرانه شتر شتره با الفهم و تشدید را حص و تشاط جوانی و بند
 شتره با الفتح بار شدن و پاره آتش که بهمه و همچنین شتره شتره با الفهم کنگره و شتره المال گزیده
 ترین مال شتره با الفهم راه و بعضی گفته اند راه ظاهر و مستقیم و آنچه شرع کرده حق تعالی بر اس
 بندگان و دام مرغ سنگ خوار و رود ساز و زه کمان و بفتح نیز آمده شتره با الفتح راه ظاهر و راست
 و شرع و دین حق تعالی که بر اس بندگان کرده و آنخور شتره با الفتح جانی سست و آفتاب و آفتاب
 شرق و آفتاب و رفته که روشن شود و از مشرق بر آید و با الفهم اندوه و بفتحین نشان که بدان
 نشان کنند بر گوش شتگافته را شتره با الفتح و تشدید یا مدفع مشرق رو قوله تعالی من شجرة مبارکه
 زیتونیه لا شرقیه و لا غروبیه یعنی نه شرق روست و نه مغرب رو یعنی نه همیشه در آفتاب نه همیشه در سایه

و اینچنین در وقت تازه تر و بیهود استل نچته تر و پاکیزه میشود و بعضی گفته اند یعنی در ملک شام است
که نه شرقی و نه مغربی است بلکه در میان واقع شده اما معنی اول اصح است شمرشته بالفتح بدخلق و بدخود
شمرشته با کسر جمعی اندک از مردم و پاره از بیوه بد و جز آن شمرحه بالفتح پاره گوشت بدر از ابریده تیره
سبیدی که از برگ خربا با قند و در آن خربزه و جز آن بر دارند و پی پاشند که بدان پرتیری چسبند و خانه
کبر که از فی می سازند و کمان که از چوب شترخ راست کنند و آن چوبی است که چون شکافند و پاره شود و چوب
نیم شود و شکاف شمرطیه تعلیق چیزی پیچری و میان و شمرط و رس از پوست خربا بافته شمرطیه بالضم باوش
و پیاده که لؤل شمرطیه بالفتح و تشدید یا پاره از سر فی و دندان کوه و جز آن شمرط بالضم درخت و دانه
آن شمرط و تشدید بالضم شمرط و دال معرب شعبه شمرطه یک دانه جو و دانه کار و شمشیر و جز آن
و قوایی ج و میاد و آنچه در نشانی باشد شمرطه بالضم پرتی کاسه و ظرف و گرویس و طالع از چیز
و جودانی شمرطه آب آفتاب شمرطه او غلط کردن چیز است به چیز و اندک ماندن از ماه و معنی پرتی
آفتاب چنانکه مشهور است و در کلام عرب نیاید شمرطه خواش کردن شمرطه بالضم مسالگی خانه و زمین
شمرطه بالفتح خفیف الشفته کم سوال و ثبت الشفته شمرطه بالکسر جمع شمرطه بالفتح و سکون عزمه
ریش که در بار آید و از ابغیر و اع علیج باشد شمرطه بالضم یک چشم که در صبر وی روید و بالفتح کار و
و شمرطه که شمرطه بالضم و شمرطه بالضم شمرطه بالفتح و شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه
بالفتح به شمرطه بالضم و تشدید یافت با شمرطه شمرطه فلاف جبه و سفر و دور و دوری و ناهیه شمرطه
و بدین معنی بکسر نیز آمده و با کسر پاره از لوح و عصا و جامه و غیر آن شمرطه یک طرف سر و برق که در
منتشر شود و مرغی است و باران بزرگ قطره و در دیم سر و نام جبه نعمان بن منذر و کشادگی بیان و گو
از یک که در وی علف باشد شمرطه بالضم شمرطه بالفتح و شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه
بشمرطه شمرطه بالضم و با کسر نیز شمرطه شمرطه شمرطه شمرطه شمرطه شمرطه شمرطه شمرطه شمرطه
خطبه مشعوب اعلی بن ابی طالب زیرا که چون حضرت امیر المومنین پاره از ان خواند مردی بر خطا است
و سوال مسئله کرد حضرت بجواب آن مشغول شد و دیگر بر سر آن خطبه رفت ابن عباس رفت گفت کار
این خطبه را با تمام میرسانیدی حضرت فرمود و نهیات تاک شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه
که آواز کرد و باز بجای خود قرار گرفت یعنی از سر حال شمرطه چند بر زبان آورد و در آن اختیار می نمود
شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه
شمرطه شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم شمرطه بالضم

و طبیعت و سرشت شمامت بالفتح شاد شدن بر یکدیگر که کسی سد شمامت شادی کننده بکرده که
 شیمه بالفتح و تشدیدیم یکبار بوی کردن بوی اندک شمامه نشان سیاه در بدن و در بین و شتراده سیاه و بوی
 بن و بالفتح و تشدیدیم قوت بوی کردن شمامه بالفتح و سکون همزه و مد همزه شوی شمامه بالفتح بوی خوش
 که بوی کرده شود شمامه بالفتح زشت شدن و زشتی شفعه بالضم رشتی ششاره دشمنی شمنه یکسر و شمن
 باوت و طبیعت شمامه بالفتح بزرگ شدن و روان شدن حکم و حجت و توانا شدن و شادمان شدن
 شفعه بالفتح نوره زدن شهادت خبر درست و گواهی راست و شید شدن شمره بالضم اشکار کردن
 و شمشیر کشیدن از بنام شوحه بالفتح ورم و باد که در پهلو و اضلاع پیدا شود و آزار و آفات جنب
 نیز گویند شموکه بالفتح طار و قوت و سلاح و تیزی آن و شدت هیبت کارزار و جرات دشمن
 و سرخی که بر بدن ظاهر شود و شوکه العقرب نیش کش ورم و شوکه آکاگ چیزی است که جلاسه بدان
 بامه ارموار کند شموله بالفتح ورم کش ورم که بر دشته باشد و د و ساره که بوم سح عقرب اقع شده و آن نمل
 فرست و نام زنی است نادان شیمه بالک طبیعت و همزه نیز آمده شامبه آمیزش آلودگی شوب جمع شخوخه بالفتح
 از بنام سالکی تا شاد سالکی یا تا آخر عمر شخته بالفتح ریگی است سفید بلادی بدون غلبه و کبر جمع شیخ شیمه بالفتح
 سوی سفید و سفیدی موی و پیری و بالکسر نشان و رنگ غیر از رنگ اصل چیزی شیمه بالکسر اتباع
 و انصار و گروه علمیه و سر خود و غالب شده در عرف این اسم بر جمعی که دوست دارند علی بن ابی طالب
 و فرزندان او را و متالبت و متابعت ایشان کنند در واحد کثیر استعمال یافته

باب الشین مع التاء

شیت بالکسر تره ایت و بالفتح چنگ در زدن و در آوختن از چیزی و بالفتح و کسر یا چنگ زدن و جین
 عنکبوت و کرمی است که یا بسیار دارد و نام مردی است شمت بالفتح و تشدید یا گیاهی است خوشبو و مزه
 که بدان باغت کنند و کس انگبین و شکستگی سر کوه که مانند کنگره نماید شرب بالفتح تعلین کینه و فحشین سطر
 پشت و تگافتن آن شربت بر وزن مخفف سطر و دست و پا و شتر و زنده و مرد و نادان شعت لغت
 نزولیده و گرد آلوده و پوشدن و پر اندکی کار و عرب گوید کم شنگ یعنی حق تعالی جمع کند کار پریشان بپاکد

باب الشین مع الجیم

شاج بالفتح و سکون همزه پس افکندن کار یا شادمانی شج کتب که از انبه اخضر گویند معرب شادمان
 شاهترج گیاهی معروف معرب شاه تره شج بالفتح و تشدیدیم شگستن و شگافتن کشتی و جزای آب و دیا
 و قطع کردن راه بیابان و اینچمن شراب باب شجیم مرد سرشته و سنج شسته شجاج بالضم

باب انشئين مع الحمار

باب الشين مع الخاء

شیخ بالفتح آواز و شنیدن فصح بالفتح شکستن چیزی و پل کردن و پهن شدن و دراز شدن و سپید بی
پیشانی و بختین بجه که نام تمام از شکم بنفید شرح بالفتح پنج و نیشه و طرف برآمده از چیزی اول جوانی
و اول کار و نتاج هر سکه شتر و قبیعی که هنوز اوارانید و دست نگرفته باشد و آب نداده باشند و میزاد و نهند
و جوانان جمع شایخ و جوان شنیدن و بر آمدن دندان شتر شلخ بالفتح اصل نسل مرد و نطفه و اندام زن شلخ
الفتح لام چهار بر معیم علیه اسلام شلخ بالفتح بند شدن و کبر کردن و نام پیر و قبیله است شلخ بکسر سیم و شکر

شیر بالکسر و جب که از بدست نیز گویند و بالفتح و جب کردن و نجیدن و عطا کردن و کشتن چبت گشتی دادن
و شمشیر دادن و نکاح کردن و عمر و کسب نیز آمده و دوال جرم و بقیقین عطا و نیکی و چیزی که ترسیان دهند از قسم و باز
شیر بالفتح و تشدید با مفتوح و شمشیر بالفتح و کسر بای و شمشیر بر وزن محدث هر سه نام فرزندان پاریان
عم که حضرت بدان نامها منسوبند و حسین را می خوانند شمشیر بالفتح بریدن و نام مرد است و بقیقین بریده
و شمشیر یکی یک چشم از بالا و پایین یا شنگافتن پاک زیرین یا فرشتن پاک زیرین و نام قلعه است به از این
میان بروی و کج و نوعی است از تصرف عروض در بحر نثر که بدان تصرف مناعیلین یا فاعلین سازند شجر
بالفتح باز گردانیدن و دور کردن و به نیزه زدن و خانه راستون دادن و خلافت آقا و ن میان گرد و بی جا
و جز آن بر شجر یعنی بر چوب سه پایه انگندن و کشادن و دهن و لگام زدن چارپا را برای بازداشتن و دهن
باز کردن او و شگاف دهن و کار سه که در آن خلافت و نزاع واقع شود و بالفتح کر آنها و بقیقین و خیت یعنی
انچه ساق دارد و از رشتنی و انچه ساق ندارد و از انچه گویند شمشیر مردم و شتر بیکانه و نیزه قدح بیکانه و در
در میان قدح خود و زمین پر درخت شجرا بالکسر و جی که پایه تخت بدان محکم کنند و چوب بالایی چاه
و انچه شتر و چوبی که در دهان بزغاله کنند تا شیه نخورد و موضعی است شجر بالفتح کشادن و دهن و کتار و دیا
میان عمان و عدن و کسب نیز آمده شمشیر پاک کردن خرازمینی و بانگ کردن از طلق یا از مینی و آواز
اسب و همچنین شخرو بالکسر و تشدید تا بسیار آواز کننده از مینی شند و بالفتح و سکون ذال مجده نیزه زدن که
معادن چیده شود و مر و ارید های ریزه شند و واحد شمر بالفتح و الضم و تشدید را بدی و بد و بالضم
جب و چیزی که کرل بیت آید از آن و بالفتح ابلیس و بت و فقر و عیب کردن و ستردن جاس و گوشت و
نیز نهادن یا کتاب تا خشک شود شمشیر برید و کنار و دیا درختی است که در دیار و بد و بالکسر و تشدید
را بسیار بد شمر اشتر نفس و محبت و اقبال و جمع بدن جمع شتر شمره و موضع است شمره بالفتح پارک
آتش شمره و واحد شمره بالفتح بد بنال چشم نگر لیکن از غضب یا از کبر و چپ و راست نیزه زدن و
شمر رسانیدن کسی را و گردانیدن آسیا بسوی دست راست و تافتن ریسمان از چپ بر راست و
باز گردانیدن تافتن ریسمان یعنی سر بالا تا پیدن چنانکه از بالا تا نافته بسوی شکم آید شمر بالفتح دور آورد
و وقت چینی و د و فتن چشم باز نو گرفته و شلخ زدن گاو و نیزه زدن و بقیقین آهوبره که بشلخ زدن
رسد یا آنگه گاه از نو گذشت به شطر بالفتح نیمه و پاره از چیزی و جهت و طرف و قصد کردن
و دوستان پیش پایش از چهارستان بشرد گاو و گو سفند و شیدن و د و نیمه کردن چیزی را
شطر و دور و نزدیک شطر و میاک و آنگه مانده کند و برنج آورد اهل خود را به خوئی

و ثبت شعر بالکسر مخزن موزون تعفی و دانستن و با الفتح چیره شدن بشعر بر کسی موسوی غیر موزون و غیر مستقیم
 شتر شعرة و امد اشعار و شعور جمع شاعر شعر گوئی و پیاپی شده و داننده شعرا بالکسر جامه که در جامه
 دیگر پوشند و آن جامه بالا را دثار گویند و نشان اهل حرب که یکدیگر را بدان شناسند با الفتح در خدمت
 شاعر عباد و قربانی بای نج و غیره پاکه بر آینه نشان باشد جمع شیعرة یا شعارة شیعس بالفتح و شعور
 بالفهم در یافتن و دانستن شعر بالفتح و شعور بالفهم بای برداشتن سگ بوقت نشاندن و فانی کردن
 شهر از مردم و نیزن کردن کسی را از جای شغور بالکسر به بادله نکاح کردن و کس با دختر یا خواهر یکدیگر
 و آن نکاح در ایام جاهلیت بود و در اسلام حرام گشت شغور بالفتح و الفهم و شغیر بالفتح طرف و ناحیه سر نیز
 و محل بر آمدن موسی ستره و شغیر الرحیم و شافا الرحمن که آنه آن شعور بالفهم حاجت و کار مهم شکر بالفتح
 اندام زن و بالفهم سپاس داشتن و ناکفتن شمر را بسبب نعت و تعجبتین بر شیر شدن پستان و ازین دخت
 رویدن تلخ شکر شامخی که ازین دخت روید و موسی زار شاکر سپاس دارنده شکو به بالفهم سپاس
 داشتن و سپاس دارندگان جمع شاکر و بالفتح ناکفتن و جزا دهنده در مقابل آن و نام است از نامها
 خدا تیمالی و بسیار شاکر گذارنده و ستور باندک علف پست کشنده و اندک پذیرنده سحر بالفتح خراشیدن و
 رفتن شمس نیز و شمس بالفتح انگشتان و گوشواره یا نو و شمس نام پادشاهی است از پادشاهان
 یمن شمس بالفتح عار و عیب و کار شنیع شعور بالفتح انگبین چیدن و عرض کردن ستور بفر و خنق
 شوار بالفتح زخت خانه و اندام زن و مقعد مرد و بیات و لباس شمس بالفتح آشکارا کردن و شمس
 بر کشیدن از نیام و بلال و قمر وقتی که نزدیک به کمال رسد و انا و ماه یعنی دوازدهم صده سال شعور بالفهم
 جمع شمس مشهور شهر زور نام شهر است بنا کرده زورین ضحاک از اینجا است شمس الدین محمد شهر
 زوری صاحب تاریخ الکمل بسیار بالکسر روز شنبه

باب الشین مع الزام

ساز بالفتح و سکون همزه بی آرام شدن و درشت و سخت شدن و بلند شدن شمس بالفتح و سکون غای مهمه
 مضطرب کردن و ریخ و شققت کشیدن و بد را می کردن میان گروهی شمس بالفتح دستوری کردن و شوار
 چندی نمودن و بریدن شمس بالفتح خراشیدن یا گشت و آزدن بر بان و نیزه زدن و جاع کردن
 شمس بالفتح نفرت نمودن از چیز مکرده شمس بالفهم است که آب ازان بر آو زود باشد شوار ز جمع
 نام شهر است معروف بنا کرده شیر ازین مهورث شیر بالکسر چوب سیاه که ازان کاسه سازند و بعضی گفته اند

آب زبوس است و نایه است با زیر بجان شنبه و شونیز سیاه وانه و شونیز کورستانی است به بغداد

باب الشین مع الپین

ششاس بالفتح و سکون همزه درشت و لفتیقین درشت شدن شش بالفتح و سکون مایه جمله و شش
شخص بالفتح و سکون مایه جمله اضطراب و اختلاف کردن شش بالفتح بدخود درشت و هم چنین شش
و بالکسر شوره کز و لفتیقین بدخود شدن شش بالفتح حاق یعنی یک وز و دروز آفرماه و بالفتح و هم کز
و سکون آن و دوشه از غشکس بالضم جمع و بالفتح و کسر کاف بنجیل شش آفتاب و نوعی از کرون بند و تپی
بوده است در قدیم و چشمه است و پدر قبيله است که آن قبيله را عبد الشش خوانند و آفتاب که شدن روز
و دشمنی بدید کردن و ششاس بالکسر نیز با نیمی آمده ششوس بالفتح شراب و اسب کشر و مرد بدخود
بالضم کشری کردن و سوار کردن اسب و همچنین ششاس بالفتح ششاس بالفتح و تشدید میم مهر ترسیان
که میان سرتراشد و در عبادتخانه نشیند ششوس لفتیقین گوشه چشم نگر لیتن از نگیر یا از ششم

باب الشین مع التین

ششاش شری است با و راه النر شوش بالضم موضعی است و قلعه است نزدیک بوسل

باب الشین مع الصاد

ششبال لفتیقین ششوت و هم در آمدن و زمان شش بالفتح و لفتیقین مایه جمله استوری که از شیر
از اسید و هلا شیر ندید و آنکه نر بر و کشیده باشند و آنکه بایر دارند و فرو جمع بر د آمده شخص بالفتح
کالبد مردم و جز آن و نوک چیزی که از دود دیده شود و نادر شدن شخص جیم و تنادر شخص بالضم بلند
بر آمدن و چشم باز ماندن و از شری شهری رفتن و کنده شدن و آسیدن نیم بلند شدن تیر از نشانه و
و بر آمدن ساره و بلند شدن کله از دمان و بی آن م شدن شاخص مرد چشم کشاده داشته و تیر که از باک
نشان بگذرد و بلند بر آمده از هر چیز شخص بالکسر و تشدید صاد آهین سبک که بدان مایه را شکار کنند
بنازی قلات مایه پوشش گویند و فتح نیز آمده و دزد و استاد و مایه در دزدی که هر چه به بنید بدزد
و کله شش شدن ناله و گویند و دوشه از شدن بعثت شخص بالکسر حصه و نصیب پاره از زمین و از هر چیز
شش بالضم شریک و اسب نیک رفتار و اندکی از بسا و ششوس بالفتح شستن و نیک پاکیزه کردن
و سواک کردن و بدست مالیدن و در دندان و شکم و چیزی را بدست ایستاده کردن و دست کردن

و در روز دزدان و شکرم و نوای از باغی و ابله ششوی شاعری است از خزانه

باب الثنين مع الطاء

باب الحاشین مع الحار
شباط یا فطر نام ماه رومی است و همین نیز آمده چنانچه گذشت ششوط بالفتح و سکون عاوی سهله و ششوط
بالضم و در شدن ششوط بالفتح لازم گردانیدن و لازم شدن چیزی و برع و مانند آن و تشریز و تشریز
و کون و بالضم و فتح را سر نشان و پیاوگان ششمه شتر واحد شرط و شرطی و تفتیش نشان و دستور کوپان
مال زربون و مرد و زربو را شتر اجمع و اشراط الساعه نشانهای قیامت ششوط بالفتح و تشدید ط
و در شدن و کرانه رود و جوی و کرانه کوپان ششوط ششوط بالضم و در شدن و مع شط و بالفتح ناقه
کوپان شطوط بالفتح و الکسر دوری و راستی قیامت ششوط لفتحین از اندازه و گذشتن در خبر و جوار
ششوط بالفتح و لفتحین چیزی چیزی و تفتیش سپیدی موی بسیاری و آریخته و کوا بل و کسر و فتح اول سکون
میم نیز آمده شعیط آینه و صبح و فرزندان که بعضی ایشان پسر باشد و بعضی دختر و گرگ سیاه و سفید و گدازه
که باره اش نیز و باره اش خشک باشد شعیط مردم متفرق و پراکنده و جانه کنده و پاره شده ششوط
بالفتح تک و کشت و شرط یک تک و سبعة اشواط یعنی هفت کشت شعیط بالفتح هلاک شدن و تمام قسمت
کرده شدن شتر قاز تا آنکه نصیب از وی نماند و ششون خون نخبر و باطل شدن خون و سوختن روغن
و جو شاندن روغن و سوختن و گداز و میبیدن آنچه در دست بر دیک

باب الثنين مع الطاء

شواظ بالنفسم والكسر ما في الش

باب التَّسْمِينِ مَعَ الْعَيْنِ

شبیخ بالفتح سیری و سیر شدن از طعام و بالکسر آن قدر طعام که سیر کند و بالکسر فتح با سیری و مقدار سیری
از طعام و شبیخ جائه بسیار ریشمان و مرد بسیار غفل و رس بسیار بوی شبیخ و بالکسر و کسر و ال و فتح آن زبان
و کثرت و م و سختی و بلا شبیخ لغضبتن و تهای و و نقطه نالیدن و زاری کردن از مرض و گرسنگی شبیخ و بهر سه کثرت
و بشهر و ضم شین است و لیر و پرول و بالکسر و الفهم یا یا یا یا یا و خود بانوی هست از مار و بالکسر و لیر ان
شبح لغضبتن سبک برداشتن ستور است و پای را در رفتن و لغضبتن ریشهای و فست و کله های و پیا
که در جالیت می ساختند و بالفتح و کسر صیم ستوری که دست و پا را سنگ ببرد و در و نیز و لیر صوف
بالضم بکاری در آمدن شروع بالفتح راه راست نهادن و در خانه بر راه کشادن و باب آن

شتر و پوست کردن و درست شدن نیزه و بسیار بلند کردن چیزی را در راه راست که حق تعالی پیدا کرده
برای نندگان و بدان امر نموده و بالکسر زوگمان و رود مساز و شتر ک فعل و نام موضعی است شتر شراع بالکسر جلوه
بریکان بسته باشند و باو بان گشتی و گردن شتر و در بهای گمان و تارهای ساز جمع شتره و بالضم نام مردی است که
نیزه و سرنیزه با خوب می ساخت و در شتر شراعی بدان معنی است شراع راه بزرگ و پیدا کننده راه و دین عالم
و عامل ربانی که تعلیم دین بر مردم کند شراع بالکسر دوال فعل و بالفتح دوال کردن فعل و شراع
بالضم و شنائی آفتاب و بالفتح بر آنگدن و پر آنگده شدن خون بزبان و رای پریشان و مهت پر آنگده و
مرد پریشان راه و دانهای خوشه و شیر آب بسیار آینه شمع شراع بالفتح مرد پریشان و دراز و نیکو
اندام شمع بالفتح جفت و روز شمع و جفت کردن خواهش کردن چیزی را و بچه شدن و در کم ناله
ویشی که بچه در پس خود دارد و شمع خواهش کردن و زو هاست و آنگاه مردم و ضا و ند شمع و بچه
شراع شفاعت کننده و ناله و بز با بچه که در شکم او بچه دیگر باشد و بهرام شاعنی و و زبیری است
که جفت خست بچه ماده را آبتن گرداند شمع بالفتح عیب کردن کسی را و بیان خود و آن آسان و ناله
شمع بفتحین و در مسند شدن و خشمناک شدن و بسیار دانه شدن گشت و بسیار ناله بدن و بالفتح
و کسر کاف غیل لیم و مرد و در ناک شمع بالفتح بازی کردن و بفتحین موم و سکون موم و ناله شمع
است مولد است یعنی بعد از اختلاط عرب بغیر عرب بهم رسیده و اصل لغت فتح میم است
شماع به تشدید میم موم بریز شمع و بالضم بازی کردن و بالفتح رن بازی کننده و نندنده
شمع بالضم زشت شمردن شمع بالضم زشتی و قباح شمع زشت شمع بالضم و زشت
بان یا تر آن و بفتحین پر آنگده شدن موم و در شتی آن چنانکه مانده خار کرده و بالفتح
آتشکار شدن و فاش شدن و هم چنین شروع و مقدار و اندازه چیزی و پس از چیزی و بچه شیر درنده
شیاع بالکسر نیزه نیم که بدان آتش افروزند و بالفتح نیز آمده و نه شیان و خواندنی
رته پس مانده را و آواز کردن آن شراع فاش و آتشکار و حه آینه بجهای دیگر و قسمت
نکرده شده و آتش شراع نیز گویند

باب الشین مع الفاء

شتر سو ف بالضم استخوان پهلوی که سوی شکم باشد شرا سیت جمع و استخوان نرم که در پهلو باشد و شتر شتر
و بلا و اول سختی شرف بالفتح غالب شدن بر کسی به بزرگی و بفتحین بقدر و جاس بلند و بزرگی

شکاف شدن گوش ستور بدر از او گوش شکاف شده ستور دانده و غصه ناک شدن و در گلو ماندن چیزی
و گوش کج چربی نداشته باشد و نزد یک شدن آفتاب بفروب و ضعیف شدن روشنی آن و سوز شدن چشم
نخود شش و قی بالضم بر آمدن آفتاب و شکافتن گوش گویند و جز آن ششراق آفتاب و نام تپی است
که در ایام جلالت بوده و لقب شخصی است ششراق بالکسر و لون گوشت سرخی که در کنار چشم ظاهر شود و ششراق
بالفتح هر یان شدن و بفتحتن سرخی افق بعد از غروب آفتاب و تپاه و زبون از هر چیزی بفتحتن هر یان
ششوق بالفتح و تشدید قاف ششکان و صبح و شکافتن بریدن دندان و دشوار آمدن کار بر کسی و چشم باز ماندن ده
و دید شدن از اقوام و در سرج انداختن کسی را در پر آلوده کردن و بالکسر نموده چیزی و بفتح نیز آمده و کلامی چیزی
و برادر و دوست تمام کانست که در زمان کسری بوده و نوعی است از جن و موضعی است بخیبر و سختی
و شدت و هر دو بفتح نیز آمده و یار از جرب و بخت ششوق برادر و بچه گاو که قومی شود و هر چه که در دنیا
شود و هر نیمه را ششوق گویند ششاق بالکسر یک طرف گرفتن و مخالفت و دشمنی کردن و بالضم ششکان
بند دست ستور شاق به تشدید قاف کار دشوار و مرد در سج کشنده ششاق جمع شقیقه و معنی آن
گوشت و نوع لاله است که آنرا ششاق النعمان گویند به جهت آنکه نعمان بن منذر بصحرای سیگانیت
که در آن لاله بسیار بود و چون بغایت خوب در نظرش آمد فرمود که حمایت آن کند و محافظت نمایند
ششراق بالکسر مرغی است که نشانه های سرخ و بنفشه و پدید دارد و ازین جهت او را انیل گویند
ششوق بالفتح ایستاده کردن شتر را بکشیدن مهار بوقلم که بران سوار باشند و بسختن ششک را برسن
و بدست گرفتن رسن و بستن سراب و شتر بدست یا سنج و جز آن به بفتحتن مال میان دو نصاب از
زکوة که آن معاف است و مال کم از دیت ششاق بالکسر و راز و رسته که در خیاب را بدان نیند
بالفتح گرفتن زکوة چیزی از میان دو نصاب و بنده ای بخت لاششاق به بفتحتن بخت ششاق
ششوق بالفتح ارز و بند گردانیدن و میل کردن نفس بچرخ و ششاق آرزو مند شدن و بالضم ششاق
و ششاقان جمع اشوق شهیق آخرین آواز خر و زیر اول آن ششوق بالضم بند شدن ششاق
کوه بلند و بنای بلند و مانند آن و بغض که در حرکت نیل به بندگی داشته باشد و در ششاق کسی
که بغضش سخت نباشد ششاق بالضم گردیدن گریه در سینه و نام کوهی است ششوق بالکسر کوه
و کراته چیزی و موسی دوم اسپ و کوه و راز و کوهی از موسی است و موضعی است و بالفتح و تشدید یاس

مکسور و ششاق

باب الشین مع الکاف

شکب بافتح و رانجین بکیر و چیز باور کیر و در آوردن شاکب راه در آینه بر ایهامی دیگر و
 ریشته شده بر راه رود و شیر چنگال خود در کیر انگذده شاکب باکسر و امها مع شکب شکر
 باکسر انبار شدن و اعتقاد انبار بخدای بی انبار لغو باشد و شریک باکسی و بختین دام صید و میانها
 در راه آشکار و بزرگ که بر کس مخفی نباشد و موضعی است بجز شریک انبار آشکار و شکر کا جمع شکر
 باکسر و ال طلیح کیر عرض آن باشد و دود و ال دیگر که بر طول آن میاشند هر کدام را شکر باکسر
 گویند شکر انگاز زمانی که انبار کیر با شند جمع شکر که شکب بافتح و تشدید کان گمان خلاف یقین
 گمان کردن و نگیدن شکر و سپیدن به چیزی و در ویت کشنده موش شکوک بافتح تا به بسیار
 سوزی که لاغری و فریبی او پیدا نباشد و بسیار شکب گفته و بالغم که بنا بر جمع شکب شاکب به تشدید کان
 گمان برنده شکوک بافتح غار و قوت و تیزی نمودن و غاییدن گمان غافلان غار و پنهان غار باخفا
 و پیدا آمدن پستان و فتر و دندان شکر بر آمدن شکر را و بر آمدن بر ناسه مرغ و سخت و درشت شدن
 بروت جوان و بر آمدن سوزی بعد از تراشیدن شاکب و رفت غار دار و شاکب سلاح
 و شاکب سلاح تیز سلاح و قوی سلاح +

باب الشیخین مع اللام +

شیل باکسر و چیز شکر که شکار تواند کرد و اشال شیل و شیل باکسر پرورده شدن و جوان شدن و رخت
 بچیه های شیرورنده جمع شیل شاکول شکر فال معجمه نام شخصی است و شاکول و دهی است در مغرب زمین
 از اجاست ابو الحسن شاکولی رقی که طالع شاکولیه بدان منسوب اند بفتح شیل و سیدی و سیم سیدی
 ناصیه و پس کردن سپ و همچنین شعله و فستقین جمع شعله شغل باضم و فتح و فستقین و فستقین کار و بار
 ضد فرغ و شغل و شغل جمع و بافتح و اضم مانع شدن و باز داشتن و شغل کردن کار کسی را شغل
 بافتح و هم قاف ثانی زردک و شتی و بهترین آن شقاق مصری است شاقول چوبی که بزرگان بصره
 دارند و در آن آهن خمیده میکنند و در کتب هیئت و اهل هندسه سنگی را گویند که بر بسمان از کونیایا فرزند
 نامهمواری زمین بدان معلوم کنند شغل بافتح جماعت کردن و سنجیدن و نیار و درم شغل بافتح
 مانند و کبیر تر آمده و آنچه لائق و شایسته و موافق کسی باشد و صورت چیزی اشکال و شغل جمع و با
 چهار پا برین بستان و حرف را اعراب دادن چنانکه اشکال از ان بر طرف شود و بافتح و الکسر از و کسر
 زبان و بختین پدر قبیله الیت و تپی گاه سپید بودن گوشت پند و سرف و سفید بودن چشم و جز آن
 اشکال باکسر بای بند اسب و جز آن و رسن که بر بالان شتر بنده یا بالان پس نه و دو سو که به یا و سپید

یکی برنگ دیگر یا برعکس آن شاگل سپیدی بناگوشن شل بافتح و تشدید لام را اندک دو فتن
و تشنگ کردن جابه و تشنگ شدن دست یا فتن آن از کار شمال بالکسر را اندکان شکل بفتحین
و نام سیاه بر جابه که تشنگین نزد و را اندن چیز و تبا و تشنگ شدن دست شلکلی پیرا من که در زیر و
وزنه کوتاه و پلاس که بر پشت شتر پوشند زیر پلان و جراحی آب در وادی شلکلی بضم سر و شین یک
لغوشت و باران و خون که بی در پی جگر شمول باضم فراگفتن چیزی را و همه رسیدن و بسوی دست
برگشتن باد و وزیدن آن بر کسی و بافتح شراب یا شراب سر و شانه شمل فراگرفته شمل باضم سر
و جمع شده و فراگفتن و گذشتن شراب در با و شمال تا سر و شود و بفتحین فراگفتن و آلبین شدن ناته
اگر کشن و گایس و رسیدن خیر یا شراب کسی و اندک از سر و شمال بالکسر دست چپ و خود طبع و کسبه که
در و پستان گویند گفته و خلل نورس و بافتح بادی که باین مشرق و بنات لغش و زده شمل
ما و متا و دستهای چپ شمول بافتح برداشتن ناته دم را و برداشته شدن دم و چپ سبک و یقینه آب
در شک و آب اندک و او شوال ماه عید فطر و دبی است بر و شواکل روشها و طرز جامع شاکله
شکل بفتحین پیش چشم بود و شایل شتراده که دم بردار و دست بختی

باب الثمین مع الیم

شام ملکی است معروف بنا کرده شام بن لوح که عرب آن را سام بکین مماله گویند و بزبان سیرانی
ایشین مجده است شوم باضم و بکون همزه بد فالی یقینین ششم بفتحین سر و سر شدن یکس
چیز و شام بافتح کیا است و بالکسر جوی است که در دمان بزغال کند تا شیر خور و و قبیله است و ضعیف
اشام شمر بضم شین و را کوتاه و بخیل و در فنی است فار و را و کیا است که دانه اش مانند عدس است
پیشین سطر و شیر و دار است و شیر و آن سهل کشده است ششم بافتح و شام داود و شام
در شین و و شیر و رنده ترش و شوم بافتح پیر بفتحین پیر غوردن و بافتح و کسبه و غوردن و
کم آب شوم زیره شام بافتح و تشدید حایم فروش ششم بافتح فاسد و تبا و شدن طعام و
شوم بافتح و رضی است بیان و یا و شانی از آن و تشنگ فتن چیزی و بریدن باین دو طرف بینی و
کیا به بند که سر آن غورده شود و بر بیانش جاعت نباشد و بفتحین تشنگ بینی شوم باضم یادش
عطا کردن و عطا بافتح جزا و اون شوم معرب شلم بفتحین و تشدید لام بیت المقدس شوم
بافتح و تشدید یم باین و نیکو بینی شدن و باضم پیرا من که بجمع اش شوم بضم بیدین و بوی
و چیز بند شوم بفتحین دور و و بزویکی و باندی کوه و باندی و راستی بینی و خرب آن

شما هم بافتح تشديد يسيم خبر پزه ايت خرد که خطوط سرخ وزر دوسبز دارد و بقرسی آنرا تشديد
گویند شوم بالضم خیرای سیاه شیم بالفتح جلد و تیر نیم و اسیب تیر رفتار و توانا و پیشوای نافرمان
شاه سمر و شاه سمر ریحان شیم بالفتح شمشیر در نیام کردن و بر کشیدن شمشیر و نگر بختین
باید باران و برق و جزآن و بالکسر مای است و بفتحین سز یعنی که آنرا نگنده باشد و بر صلا
و ختی مانده باشد و بالکسر و فتح یا طبقهما و خا که از زمین بکنند جمع شیمه +

باب الثمین مع النون

شان بالفتح و سکون همزه کار و مال و مجرای آب اشک از سر بسوی چشم سکون جمع و یکی از زمین
در کوه که در آن نخل و جزآن نشانه شود و پاک نداشتن و آگاه نشدن از چیزی و قصد کردن چیزی
شان بالضم و تشدید با جودان جمع شیب شستن بالفتح بافتن شتان بالفتح و تشدید تا اسم فعل
است یعنی بعد یعنی دور شستن بالفتح درشت انختان و بفتحین درشت و سوت شدن دست
شجون بالفتح بازداشتن حاجت کسی را از کار و اندوگین کردن و راه وادی باره در ملک و ادبی
و شجون بالضم جمع و بفتحین اند و گین شدن و اندوه غم و حاجت و شخ و در هم شده شخ و دیگر شعبه
و شخ هر چند شجون جمع ولی المثل: الحیث و شجون یعنی خداوند شایخا و راهها است اکثر
گویند و شجون شد و ریث و در داویم + قصه چمن ازرق از راق شجون بالضم و الکسر
دلیران واران کشنده جمع شجاع که مذکور شد شجون بالفتح پر کردن در اندن و بسن و دور کردن
شدن بالضم قوت گرفتن آمو بره و جزآن ولی نیاز شدن از مادر شدن بفتحین در نعتی است
که شگوفه آن بیاسمین ماند شریان بالکسر رگی که در و روح میباشد شریان جمع شریان
بفتح هر سه حرف اول تشبیه شرط یعنی علامت و دوستاره ایت در اعل و آن تری است
از منازل قمر شریان بالفتح شگان در سنگ سخت و بفتحین شهری است به طبرستان شریان بالفتح
و بفتحین استخوان کعب و شتانگ که بدان بازی کنند و آنرا بخیل گویند و بفتحین نشاء کردن و
سنت مانده شدن از جفا و شدت و درشتی زمین و دوری و کرانه و ناحیه و بفتحین نیز آمده
ششطن بالفتح برسیان برستن و مخالفت کردن از قصد و در آمدن و برینی و بفتحین رسن دواز
بار رسن مطلق شطان جمع شاطن غیث بدکار شطون بالضم دور شدن و بالفتح چاه عمیق یا پای
که بالایش فراخ باشد و تنش تنگ شستن بفتحین و عین مملو از بزرگی که از ریر و بعد از خشک شدن
بفتح زیر که و اما همچنین بکسر فاقیب و حافظ میراث و انتظار کشیدن و بالضم و فتح فاسخت نیز مکرر در خطوط

بالضم کبوشه چتر گزین و بالفتح کبوشه چشم نیز گزیده و همچنین شافن شقق بالفتح کم کردن عطا و خیرات
و همچنین کبسر قاف شستن و بختین دبی است با شرا و دو بخاری شمن بت پرست را گویند و شمنه شمشیت
باز کس شستن بالفتح و تشدید فون یا شیدن آب و پراکنده کردن و بختن لشکر بجای از هر طرف و
شک خورد و کمنه و دریده شنان بالکسر جمع شمنین قطرات و آب و سیری که بران آب ریزند
شنان بالفتح و شمنی و بالضم آب سرد آب پاکشیده شده و یکیده از مشک و از دخت و بالکسر
و ادیت بشام شنان بالفتح و در بهره دشمن داشتن شنون بالفتح فیه و لاغر شو کران بالفتح و
شکران بالفتح گیاهیت کشنده و بعضی سیران بسین ممله و نم کاف نیز گفته اند شاپلین نیز شکاری
معروف و معروفتر از و شیمان بالفتح روزی که در و سراما و بر باشد و نام دو قبیله است
هر کدام را شیمان گویند شیطان بالفتح دیو و هر تهر و سه کیش را از جن و انس و یار یا شیطان گویند
و مار و دانسته که بران شتر بدراز کشند و روث الشیاطین گیاهیت و شیطان الطاق لقب مجربان
لغمان امامی که در قحطه طاق طبرستان ساکن بوده و اهل سنت او را بدین لقب می خوانند و امامیه
او را مومن الطاق گویند شین بالفتح عیب و زشتی و عیب کردن قدزین و بالکسر هم حرفی است از حروف

باب الشین مع الواو

شوا و بالفتح نهایت و پایان و تهر خروزیل و پیشی گرفتن و در گذشتن و کشیدن خاک از پناه و خاک کشیده
شدن از پناه و مهارت شجو بالفتح حاجت و اندوه و گمین کردن و شاک کردن شجو بالفتح و من
باز کردن و باز شدن و گام زدن اسپ شجر و بالفتح را زدن و شعر خواندن با واز و ترم کردن و در بخت
خواندن و تعلیم گرفتن باره آن آداب و آهنگ چیزی کردن و مانند کردن چیزی چیزی شجر و بالفتح
مشک یا بوسه آن یا رنگ آن شجو بالفتح و آشدن چشم و بلند شدن ابرو و پر شدن شک شجو
بالفتح جانب و ناحیه شجو بالفتح و سکون قاف بدخت شکان شجو بالفتح شکاف کردن شلو باهر
عضو و تن از هر چیزی اشلا جمع و بالفتح سیر کردن و بلند کردن چیزی را شجو بالفتح بلند شدن کاری

باب الشین مع الهمزة

شیه بالکسر مانند و همچنین شیهه شاه و مشابه بر وزن محاسن جمع و بختین مانند و مانند بودن و بخت
و کوز شیه و بالضم بختین کوزه بر خشتن شده بالفتح شکافتن و مجروح کردن سر و دهوش کردن و بالضم
و بختین دشت شتره بختین غالب شدن حرص و کسر را برین شفه بالفتح مشغول کردن الحاح
کردن در سوال شفا بالکسر بهای جمع شفته که در اصل شفته بوده و منسوب بدان شفه است

نه شفوی چنانکه مشهور است می تواند بود که شفوی از تفرات نسبت باشد چنانکه مشهور است از تفرات
گویند و حرف شفوی با و ف و هم است شود بالفصح زشت شدن روی و بختین درازی کردن و
و کوتاهی آن شصت بالفصح شصت کردن کسی را

باب السین مع الیاء

شادی کسر ال رانده و آنکه بعضی از آداب آموخته باشد و با و از خواننده سطرطی بهم پیاده که توانال شادی

باب الصاد مع الالف

صدا با کسر کوکی و بالفصح با دی که از جانب شرق در دو بالفصح و در بهره بازی کردن با کو و کان صبیحه
بالفصح و بختین بر آمدن دندان کودک و دندان نشتر شتر بچه و از دینی بدینی شدن حسابی از دینی بدینی
شده صابون جمع و ایشان از اهل کتابند صحرا از زمین همواره نرم و نه درشت و زمین فراخ گیده
در آشته باشد صحاری بالفصح را و کسر آن جمع صحرا به کسر بهره و غیر بهره نان خوشی که از ماهی و دوسری سازند
و از اما پیاده گویند و از آن زمان سازند که ماهی فریه پاره پاره کرده به روز تغییر نمک نگاه دارند و بعد از آن
به نمک و در ظرفی بکنند و در آفتاب نگاه دارند و بچوبی حرکت دهند تا نمک و ماهی آمیخته شود و بعد از آن
استخوان او را گوشت جدا کرده و پیچیده جدا بالفصح رنگ آهن دوس و رنگ گرفتن و بالفصح قبیل است
بین صدا به روزن حرار بزرگانه سرخ و جز آن که بسیار زیاده و لشکری که به روزنک آهن نشسته
و چاهای است یا چشمه است که آب آن بسیار شیرین است و بهتر از آن آب در عرب یافته نشده صدا به
بختین مرد لطیف به هم جمع می بختین بوم نه و آواز کوه و گنبد و جز آن و مرد لطیف تن و تن
مروه و بیان سر و دماغ و شنگ صرعی بالفصح انداختن جمع صریح صدا به بالفصح وقع عین دم سر
که دراز کشیده شود و شفت صغری بالفصح خردان جمع صغیر و بالفصح خرد تر تایت صغیر صفا بالفصح
پاک و بیش شدن و شنگ سخت بزرگ و نام گوی است صغیر غالی است از اخلاط اربعه که از آنکه خوانند
و زوزن زر و رنگ و بلع که غالی از تخم باشد و نام گیاه است که برگ آن بهر که کاهد ماند و نام گیاهی است
و وادیت بیان و دوحرم و نام دختر بزرگ حضرت شعیب عم که در خانه حضرت موسی بود و طفقور
و طفقور یا نام دختر کوچک حضرت شعیب و صاحب قاضی گفته که این دختر خانه موسی بوده و
مشهور است اما از احادیث ظاهر میشود که دختر بزرگ در خانه او بود و صفا یا برگزیده او غلام
که پیش از قسمت سه دار برای خود اختیار کند و صفا را با کسر بیان صفا بالفصح و او را
مشهور و بلا و سختی در بین و رنگ که در آن گیاه نباشد و درخت خار دار که سرهای شانی

صلیبها باضم عورت مردم که مکشوف باشد و سختی و بلا و صعبا به بالفتح و تشدید میزن گرد و سختی
زانکه و سنگ سخت صعبا به بالفتح تعبیه است درین بسیار آب و بسیار درخت و نسبت بدان صعبانی
بنوعی گویند بخلاف قیاس صعبا به بالفتح شراب افشوده از انکور سفید و نام مو منعی است و ریش
صیدار به بالفتح زمین درخت و شهر است بکنار بحر شام و نام چاهی است خوش آب که آنرا صدار
نیز گویند و نام زمینی که دو الرمه شاعر عاشق او بوده و نوع سنگی است که از آن یک کلاه سازند

باب الصاد مع الباء

صعب بالفتح و تشدید با تحقیق و ریخته شدن آب و آب ریزان و عاشق و باضم آنچه ریخته شود از طعام
و جزان صعب بالفتحین عاشق شدن و زمین تشبیه و یک نموده شده از بالا پایین منور شده
جوی آب صعب بضم و برن و خون و عرق و درخت است مانند سداب و سنا و آب برگ کبدر و عصا
برگ ضا و عصا به بضم و گلیست سرخ و آب ریخته شده و شمع خوب و طرب شمیر و موضعی است و بدان
معنی بضم صاد و فتح یا نیز گفته اند صاحب یا صاحب بالکسر و صاحب بالفتح جمع اصحاب جمع و نیز
صعب تعبیه است صعب بالفتحین بانگ و فریاد صعیب به تشدید یا بانگ و فریاد کننده هر چه
بالفتح و بالفتحین شیر ترش و صفت سرخ و شیرینی که در مشک نگاه دارند و جمع کردن شیر در مشک
تا ترش شود و نگاه داشتن بول و بستن شکم کودک از روان شدن تافیه شود و باضم شیرهای
ترش جیس صریب و بالکسر فانه ای اندک از اعراب ضعیف و ناتوان صعب بالفتح و شوار و تند
و کسرش و شیر درنده صعب بالفتح فرد سراز مردم و غیر آن صعب بالفتح و راز از هر چیزی
و آنچه شتر ماده و ستون فانه یا ستون دراز میان فانه و زمین که نزدیک و شصل نهانه کسی باشد و زدن کسی
به تمام شت دست بلند کردن بنا و جز آن و جمع کردن و آواز کردن مرغ و زدن هر چیزی خشک
صعب و بالفتحین نزدیکی شدن و دور شدن صعب بالفتح شهر است سردی و بطون شمال
و بالکسر بسیار خوار و خضیه و مرغ و شتر بسیار خواص صعب بالضم سخت و قوت و صعب استخوان
پشت و زمین درشت سنگلاخ و موضعی است و بالفتح بردار کردن و سخت آمدن تب و دانه شدن
و نگاه داشتن آن و از استخوان چربی بر آوردن و دو چوب بصورت صلیب کردن بر دلو و
بریان کردن گوشت و بالفتحین سخت و چربی استخوان باضم و تشدید لام مفتوح سخت
و سنگ نشان صلیب سخت و بردار کرده شده و چربی استخوان و چوبیست که ترسیان دارند
بدین شکل و بفرست آنرا چلیبیا گویند صلب بالفتحین و صلبان باضم جمع و دانسته است که بر

شتر نمند و علم و از چهار ستاره است پس لسطاره واقع شده نه پس نسرواقع چنانکه صاحب صحاح گفته و عمود القلیب چوبی است که بسن و بکرون آن مصرع را نافع ببرد و آن در گردن طفلان کنند و بزبان روم آنرا فادایا گویند و بالضم و فتح لام موصی است و کونیت صاحب تب کریم بالزهر خلاف نافض صواب بالکسر و راز پشت و شکم و نوعی سخت از انان خور که از خردل و مویز سازند و جنبایی اسپ کیت یا اشقر صواب بالفتح و زو آمدن یاران و راستی ضد خطا و ریختن و راست و میان رفتن و پدر قبیله است صواب راست ضد خطا صواب راست و میان رونده صواب بفتحتین سه خنی یارنگ تیره مائل بسرخ چون رنگ اسپ کیت صواب بالضم نام یکی از کبار صحابه رسول صلعم که از روم آمده بشراف اسلام مشرف شد صواب بالفتح رسیدن به چنین و بالفتح و تشدید یای کسور برابر بازنده صواب بالفتح شدت گرام و روز گرم و مرد دراز و سنگ سخت و باس سخت و زمین هموار و سنگها و هر جا که آفتاب گرم بران تابانند که گوشت بریان توان کرد + + +

باب الصاد مع التاء

صاحبه بر تشدید فا و از سخت که گوش را کر کند و قیاس است صحابه بالضم بقیه آبی بظرف و بالفتح گرمی و سوزش عشق و دل تنگی از عشق و شوق و نام دیوانه است که اشعار عاشقانه و محبت در آنجا جمع کرده چنانکه طایفه در بیان شجاعت و دلیران صبر و بالضم انبار غله نامیده و نامشیده و بالفتح بول و سرکین و پیشک که در عرض برهم در افتد و میان فصل رستان و شهری است بفر صباحته بالفتح خوبی و جمال صحبه بالضم وقت چاشت و بالفتح نیز آمده و ریخه در وقت چاشت بیا تانند صبحه بالکسر رنگ و دین و ملت و صیغه الله فطرته که بآن اسر کرده حق تعالی به محمد عم و است او است بالضم و تشدید با گله از اسپ و دره از شتر و بز و باین ده تا چهل و اقلی آب و در ظرف و پاره از هر خیز صبحه بالفتح آرزو مند شدن و میل کردن و نادانی و وقت جوانی صحت بالفتح و تشدید تا نوقت صحبه بالضم یاری صحابه بالفتح یا شدن و یاران صحبه بالکسر نه در رست شدن و یک ندن از عیب صحابه بالکسر یعنی همانا گذشته صحبه کتاب صبحه بالفتح و تشدید سنگ رنگ صداره بالفتح بالاتین شدن صداره بالفتح دوستی صداره بالضم و بالفتح و ضم و ال و صبحه و کابون بفتحتین این سه برایشه و او شده و در راه خیار صداره بالضم سر سینه و پیر و خرد که سینه با پیش صداره بالفتح یک نوبت بهر یگر گرفته اند و صریح یا نه

صدقه بالضم و بالفتح و تحقیق مبره که زنان بدان افسون کنند مردان را از هر صوره بالفتح بانگ کردن از
 و باشد صوره بالکسر و تشدید را سر و شدت سر و آواز و فریاد و بالفتح بانگ فریاد و جانم مردم و
 شیخ و اندوه و گرام بالضم میان صوره آنکه گردن نکرد و جگر نکند و صوره بالفتح عرصه سر و بنای تبه
 فغان کردن بگفت عذاب صوره غریب و قطع کردن کاری و پاره از توده ریک و پاره از شب صوره
 بالکسر مکه شتر از بیت تاسی یا چیل یا بنجاه و پاره از ابر و نام مردیست صوره بالفتح ستاره ایست
 روشن و آن شتر که شترت پس شتر ز مهره که وقت طلوع آن سر می رود و می گردد و افزون
 و گردانیدن چیزی صوره بالکسر نوعی از افتاد و بالضم و فتح رانیک بزمین اندازنده صوره
 بالفتح پیوش شدن صاعقه مرگ و عذاب مهلک و بانگ عذاب و تازیانه که در دست ملک است
 و بدان سیر اند حکم الهی ابرار و آتشی که از آسمان می افتد صوره بالضم و شوری صوره
 بالفتح مرغی است که یک سرش سینه بقد کجشک صوره بالفتح هر دو صا و صبا نیدن و جدا کردن
 و پدر قبیله ایست از موازن صفا صوره بالفتح سازی است معروف معرب چخانه صافات
 اسپان که بر سر با دم چهارم ایستاده شود صافات به تشدید فاصت زوگان و مردان
 و قرآن فرشتگانند که در درگاه الهی صفت زده ایستاده اند بر اسط صوره بالضم زوی
 و بسیاری و وضعی است بیانه و بالفتح که سنگی و گرسنه صوره بهر سه حرکت برگزیده و آنچه صفت
 باشد از تیرگی و غمش صوره بالکسر بیان کردن حال و نشان چیزی و نشان علامت چیزی صفات
 جمع و بالضم و تشدید فایوان خانه که بالا پوشیده باشد و اهل الصفا جمعی از غریبان اهل اسلام
 که خانه داشتند در وضعی از مسجد که بالایش پوشیده بودند می گذرانند صوره بالفتح یک جانب
 ورق و روی چیزی و صوره الوبه بشرف روی صوره شش پرینا و روی سنگ بهن و روی چیز
 که بهن باشد صفا صوره بالفتح صفت بافتن جامه صوره بالفتح یکبار دست زدن و برین صفا صوره بالضم
 مردم ملک صقلاب جمع صقلابی باشد صا قوره اندرون کاسه سر و آسمان سوم صوره بالضم سید
 بیان سر از یا نور و چار صا صخته نیک و اعمال نیک وزن اصباح و نام کرمی و در شتر که از آب
 صا صخره خوانند و در اینجا است قبر شیخ محی الدین ابن العربی صا صخته به تشدید یا محله ایست بنیاد
 و دی است بنیاد و پیش و بعد صلا صوره بالفتح سخت شدن صلا صوره بالفتح و تشدید لام و ضعف آن
 و یک و نقطه سلی که بدست گیرند و بدان دار و ساینه و نسک بهن که بر سر آن دار و ساینه صلا صوره بالضم
 سر کل که در آن موز وید صلا صوره دعا و رحمت و آمد بر شش خواندن و نماز صلا صوره جمع و غیر صلا صوره نماز

میوان و اصل آن بعیر ایند صلوات الله علیه بالفتح و تحقیق یا بزوزن کر اسیت نیکد بودن نیکو کار
 بودن صحت بالفتح کشاوه پیشانی و پیشه آشکار و هموار و شیر زوده و برنده و کار و بزرگ و باضم
 نیز آمده و سر و برادر و کار با و حاجتها و نام مردیست و بالکسر زود و بالفتح و انهم به شیر زدن و شیرین
 آنچه در عالم باشد و تا من سب صحت پیوستن و عطا دادن و پند و نمیشی صحت بالفتح و صحت
 صحت بالفتح فاموش بودن صحت بالفتح زره گران و شیر بران و نام سبی است صحت
 فاموش و شیر بسته زور و سیم چنانکه ناطق چهار بار از اموال و مقدار است صحت بالکسر و تشدید
 و یله و مار صحت بالفتح کار و پیشه کردن و صنعت الفرس تیمار کردن و صحت بالکسر پیشه و بالفتح
 و تشدید نوبن چونی که در سر آب کنند آب نگاهدار و صحت یقه نیکو و و نیز و لته بالفتح حله بران
 صورت و پیکر و نقش و نمونه چیزی معوقه بالضم اندکی از شتم و پیر قبیل است اینی مفر صحت بالفتح
 آواز و آواز کردن صحت بالفتح عبادت خانه ترسایان که نتران باریک و بلند سازند و عقاب
 و کلاه و راز و بلند و باریک کردن سر بنا صحت بالکسر نگاه داشتن صحت و فتح بالفتح گردیدن از
 باسایه صحت صحت به کسر و صناد و سکوان یا ی اول و فتح یا ی ثانی و ی ثانی و ی ثانی
 خروس و قلعه و کوشک و بدن را نیز مجازا گویند و آنچه بدان پادیده شود و تلخ کاد و آب و
 جولا ان که بدان تار و پود جان را هموار و درست سازند و از آشوب که احکام نیز گویند و
 شبان که تیمار چار یا ان خوب کنند صحت بالفتح و تشدید و فروتن صحت و تشدید و تشدید
 جمع صحت لانی است صحت بالکسر زگر صحت بالکسر نوعی رنگین و رقاب و کله که تصرف
 باشد و جاد بنو و و در اصل صحت بوده و اخذ از صحت و خلقت و طریقت و اصل صحت
 آوازه و فکر صحت بالفتح بالکسر و عذاب

باب الصاد مع الجیم

صح بالفتح و تشدید جیم آواز زدن آهن بر یکدیگر صحت و جیم ایک است صحت بالکسر و جیم این صحت و
 صحت بالفتح گردانیدن و زدن و تحقیق کردن و تحقیق کردن و جیم و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 صحت بالفتح و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 و سازیت معروف و صحت نیز ان سنگ تران و تشدید کاسا که از چوب سیاه و سیاه سازند صحت
 بالکسر صحت که در رقاب جمع شود

باب الصاد مع الحاء

و نیز صراحی یعنی خردس آمده و صریح یعنی آواز نیز آمده صلح بختین کردن چنانچه پنج توانمند
و کرکین شدن صلح بفتح سختی و بلا که ملاک کشنده باشد صلح بفتح گوش و سوراخ گوش و اندک
از آب و سین نیز آمده و بالفهم نام آب است صلح بفتح خیری سوراخ گوش رسانیدن و سخت تا فتن
آفتاب بر روی کسی خردن و بهم کسی را تمام دست و پا کسر خیریت خشک که در سرستان بر یافته میشود
بعد از ولادت چون آن شکفته شود شیرش و آن کرد

باب الصبا و مع الدال

صبا و روی و مس یا نوعی ازان و رگی است میان دو چشم شتر که ازان بیماری عارض و میشود و حرف
معروف صلح بفتح سوزش آفتاب خیر را و آواز کردن مرغ خرد و با ناک موش کور و بختین سخت کردن
آتش صحر و بالفهم شیدن و گوش دادن به چیزی و بفتح سخت از شک و جزآن صلح بفتح و تشدید دال
بازداشتن و برگردانیدن صحر و بالفهم روی گردانیدن و بفتح بسیار گردانیده و آنچه بسیار بالند و
چشم کشنده و بختین نزدیکی و مقابله و برابر چیزی صحر و بالفهم آب جراح و آب گرم که جوشانده شود
و غلیظ گردد و صحر و بالفهم برده کردن را بدان بپوشند و بالفهم و تشدید دال مار و جانوری است یا سام
ابرص و راه بسوی آب صحر و بفتح ساده و فالص و صحر و جوی یا ندازه کوه و معنی که سر نیزه را
بدان و نیزه محکم کنند و لشکر عظیم و بفتح رانیز آمده بختین برد و سر یا فتن و زخم شدن موضع زین و بالفهم
و فتح را نصیبت بزرگ سر که خشک را صحر و بفتح پدید آید است بعد از به شدن جانت صحر و بالفهم و
تشدید را بزرگ بی باران صحر و بالفهم بالا بر آمدن و بفتح بلند می خند و سبوط و عقیده و شوار و گوشت
بر و زخم و ناله که بجهت ناقص خلقت بزرگ صحر و بفتح خاک یا روی زمین صعدا جمع و راه کوه و شهر
است به مهر و نژده و در راه بلول و موضع است نزدیک وادی القری که در آنجا سبب پنداست
صحر و بالفهم نام موضع است و بختین خراب سخت و بفتح و کسر عین بلند شونده و همچنین صحر و
بالفهم موضع است به هر قدر که باغمای و گلش دارد و آنرا از جمله چهار بخت شمرده اند و موضع است به بخارا
صحر و بفتح بند کردن و محکم بستن و بختین بختش و پند و شهری است نهام از آنجا است صلح الدین صحر و
صحر و بالفهم و دال و بند و فل که آید را بدان به بند صحر و بفتح و کسر سخت و هموار از ننگ و جزآن و روی
که خوی نکند و دست زدن است بزرگ و در ویدن و بر آمدن بالاس کوه و آواز کردن زبان و تش
بهر زدن صلح و بالفهم آواز کردن چنانکه بی جتن آتش و بفتح سخت و هموار و آبمی که نوعی گند
و تنه و ویکی که در پیر بختش آید و ناله که شیر و مروی که از ترس بالاس کوه رود و صحر و بفتح آواز کردن

و بسن شمشیه زردن و بای بلند و رشت و تاثیر سنگی آفتاب در روی و جنتین متروان که آفتاب بکشد
در جمان و جانات و بی نیاز و بلند و دانه و صفت یعنی سیاه پرمردی که کشنده و گرسنه شود و رنگش گریزی
که پیشه ندارد و نه چیزی دارد که بدان همیشه کند صفا و بالکسر بند شیشه و جلاد و زنده و خرقه و نمدی
که زیر پستار به چرخد و یکدیگر را تاز بانه زردن و شمشیز و نفع پیدا بالکسر متروان و باران بزرگ
قطره دیگر انبار و جوان مرد و شریف و بخند و یاز آمده و یاد و سر بای سخت غالب بر کسی صفت او بد
نخچه و بلا و بهتران و گری از لشکر صفت بالفتح سقون گری آفتاب صمد و بالفتح سیم و ناه و
صمد بالفتح شکار و شکار کردن و بالکسر و جنتین بیمار است که شتر را می شود و جنتین سر بلند
از کبر صمد و بالفتح شکار کننده و به تشدید یا شتر راست رونده

باب الصاد مع الزار

صبر بالفتح شکلی که در بند کردن کسی را و چیزی ندان تا ببرد و جنتین کردن تا سبک کند غرور و بالضم
والکسر کرانه و ناهیه چیزی دابر سپید و بالضم قبیل از غسان و بالضم و جنتین زمین سنگ ریزه و جنتین
شتر و بالفتح و کسر اعصاب و خفیت غ و سکون با جاز نیست اگر در ضرورت شعر و کوهی است مشرف
بر شتر لخم صمد کفیل که اثر انبار سی و نذر قرار گویند و سر و قوم و کوه و ابر سپید بر شمشیه که باز
صمد بالکسر است و صبر کردن با هم و بار و خفیت ترش و بالضم و تشدید با و تخفیف آن تر مندی
صمد و بالفتح بر داری که تعیل بعقوبت کند و شکلی و ناهیه است از نامهای نذات و نالی صمد و بالفتح و جنتین
گری آفتاب بدایع و بالضم نام ز نیست که در برابر احسان با و عقوبت کردن صمد و بالضم بزرگ خنجر
جمع حوزة یک و نام پراور منا که زنی بود شاعر صمد و بالفتح سینه و اول و بالای سر و نذر و نذر و نذر
کسی باشد و طرف یاریک نیز و بالانشین و شگاه خانه و بلا نفاذ هر چیز و جنتین و جنتین از آنجای که
انجام و روز چهارم از روزهای قمری و نام جمعی که از بزم برگزیده صمد و بالکسر پیران خرد و نام
که بر سینه شتر نهند و جنتین نشان و پیش بدستور و بالضم و جنتین است نزدیک مدینه صمد و بالکسر و نذر
در راه بازگشت از آب صمد و بالکسر تشدید را سزا و نعتی سر و با و نعت آواز و نعت سر و جنتین صمد و بالضم
بدین سه با گیاه و بالفتح جنتین سر بهیان و بانگ کردن و جنتین سر بهیان ناه و گوش راست
داشتن اسب و خصر صمد بانگ و نذر و قلم و مانع و بانگ کردن ایشان صمد و بالکسر بند پیران
شتر و نام که همیشه و موضعی است بدینه و جانی است و بالفتح و او نیست بجای
صمد و نعت و جانوری است و شتران غنیم صمد و جنتین خنجر کردن از کبر و کبر و نذر

یا در یک لب و بیارست در تیر که گردن او را کج کند و خردی سر خرد و ن قله صغری و با لضم صغ رفیق
 که در سیم سیمیده باشد صغری بهمان سر که گذشت صغری بالفتح خردان و با لضم خوری و تم و فحش خوراند
 و با کسر فسخ عین خردی طاف کبر صغری خرد صغری با کسر خردان و با لضم خرد و بالفتح خوری و تم صغری
 خوار و زلفی خوری و تم صغری بالضم روی و چیزهای خالی و چیزهای زود و مع اصغر و با کسر تسی و دانه خرد
 که اهل صواب بت خط مرتبه عددی می نویسند و بر سه حرکت نیز گفته اند و فحش خالی شدن دانه پس از موم
 و باری که شکم که بزنگ روی زر و کند و پس انداختن ماه محرم تا ماه صفر و مار در شکم که با ستخوانهای پهلوی
 می سپرد می گزیند که سست است و راز که در شکم پیدا شود و گرسنگی و عقل و عتقا و ل صغری بانگ سرخ و
 بانگ کردن سرخ و مانند آن صغری هر مرغی که شکار نکند و بکن صغری بالفتح گاه شک و با لضم آواز
 سرخ و کرم شک و آب زرد که در شکم جمع شود و بعضی به تشدید فاکته اند و بالفتح و تشدید فار و می گزیند
 صغری نام یادشایی است که در ادا امل صغری بوده و صغریه با لضم و الکسر طافه از خوارج منسبت به لفظ
 بن صغری صغری بالفتح چرخ و سر مرغی که شکار کند از باز و شاپن و شیر ترش و دوشاب و شکستن
 نیزیم و سنگ و جز آن بصا تو را یعنی بکنند و تیر بزرگ و کرم تا قن آفتاب و فحش آیکه در عرض بسازند
 و در آن سنگ و رو به باشد و بالفتح و کسر قاف خرا که از وی و دوشاب سازند و با لضم و تشدید
 قاف دیوت صغری بالضم و تشدید قاف سخن چین و بسیار لغت کننده و کاف و دوشاب فروتن
 صغری بالفتح نخل کردن و منع نوون و فحش صغری و روان شدن آب از بالا پایین و گندگی و بوی
 مشک تازه و بوی گوشت و با کسر جامی جمع شدن آب و با لضم آب ظرف و پری آن صغری با کسر و
 تخفیف نون و تشدید آن معرب چنار و تخفیف نون افصح است و سرودن صورت با لضم شاخ حیوان
 که می نوازند و بیکر با جمع صورت و آنچه اسرافیل روز محشر بد جهت میرانیدن دنده کردن خلق و نام
 شهری است چنار در یاسه شام که موله اقلیدس صاحب اصول مندرجه است و بالفتح نخل خرد و
 فراسم آمده و قله است نزدیک به مار دین و میان جوس و پنج نخل و کج کردن و سیل دادن
 چیز را به جسی و گزیندن و بریدن و جدا کردن قال الله تعالی فصرن الیک و فحش کج
 صغری با کسر و لضم رنه گاو صغری با کسر جمع و بوی خوش و اندکی از شک صغری با کسر و فحش
 زن و خویش شوی را نیز گویند و شوی و فحش کسی و شوی و صغری با کسر و فحش
 خانه مرد و بالفتح نیز گرم و گدافتن و تا قن آفتاب و مانع کسی و چرب کردن سر پی و مغز و جز آن صغری
 بالفتح گشتن و سیل دادن و هم چنین صغری و با کسر پایان و باز گشت لوطعی است که از مایه می سازند

و آن صحنه است که گذشت و تشکات و روبا کسر و فتح یا خیلرهای گوسپند و گاو جمع صیقله با کسر

باب الصاد مع الصاد

صیقل با کسر خرا که دانه آتش سخت شود و دانه خطل بی مغزو

باب الصاد مع الطار

صراط با کسر راه و سراط و زراط لبین و زانیز آمده و بی است که بر سر و زرخ باشد و صفت آن در حدیث مسطور است که از موی باریک تر و از شمشیر تیز تر و بالغم شمشیر دراز لبین نیز آمده

باب الصاد مع الحین

صراع زین پست و چوگان و جانی که جبار و بکنند و در آن بازی کنند و جای رسیدن سینه شتر مرغ بر زمین و قشکه او را بر زمین افکنند و پیمان است و آن چهار دست هری و دوشست دست آدم مستوی افکنند چون دست را کشیده دارد صیقل بالفتح اشارت کردن بانگشت و دلالت کردن کسی را بانگشت بسوی کسی و انگشت بر کنار کوزه نهادن و از طرف دیگر آب در آن کوزه ریختن صیقل بفتحین کردنش و شخی و محلی تارک شتر مرغ صیقل بالفتح تشکافتن چیزی را چنانکه دوپاره شود یا آنکه بشکافد و جدا شود و آننگ کسی بسوی کسی چست کرم او و رسانیدن کار بوقوع خود و بریدن میان یک و پدید آمدن چیزی را در سخن حق آشکارا گفتن و جدائی در چیزی و تشکات در چیزی سخت و در و سبک گشت و بفتح و ال نیز آمده و گیاه و با کسر جماعتی از مردم و پاره از چیزی و بفتحین جوان قوی از آمو و بر کوهی و شتر و مانند آن و لبکون دال نیز آمده و میانه در و از می و کوتاهی و جواسی از پیری و چیزیهای دیگر و رنگ آهن صراع بالغم در و سر صراع بالغم میل کردن و بر گشتن از چیزی و دور کرده کردن گوسپند از صراع صم و پاره فو در بانه آینه و گله شتر و رسته گوسپند صراع بالفتح افکندن بر زمین و بکسر نیز آمده و شتر را و سراع کرد اندیدن و در خانه را و وطاق کرد اندیدن و بیاریت سر و دانه و گونه و فوج از هر چیزی و مانند و محلی رسن و بهر و معنی بکسر نیز آمده صراع با کسر با هم کشی گرفتن و هم چنین مصارعه صراع آنکه اقران خود را اندازد و افکند و افتاده و تازیانه و کمان تار کشیده و چوب بر درخت خشک شده صراع متفرق و پراکنده صراع بالفتح طیاره زدن و دشت زدن بر ترقای کسی صراع بالفتح سیلی زدن یا بر کس زدن و بانگ کردن خروس گر لبین و بر زمین انداختن و رفتن و از راه میل کردن یا از راه غیر

و گرم گردیدن و بفتح قاف نیز آید و ششم افتادن بر زمین و سهوش کردن و باضم کرانه و گوشه زمین
و بفتح تین و زینتین چاه و افتادن کنار پای آن و سهوش شدن بفتح شین بفتح شدن بیان بر سر پرتغ و خزان
و اندوه که نفس را گیرد و تاسه و ملالت از دوا شدت گرمی صفتی که ششهای تیراه بر زمین افتد
ماند برن و نوعیت از زینور صفتی که بالکسر خرقه که بالای بجز انگشتها جمع چکین نشود و روی
بند و آنچه ناقه را بدانند یعنی بنده و دای پس گردن شتر و آنچه که بجای دهنه بجام کنند صفتی که بفتح
موسی پیش سر رفتن و موسی رنگی پیش سر و باضم و تشدید لام مشتوح زمین که در آن گیاه نرود و گاه
بزرگ پهن و همچنین صلاصع باضم و تشدید لام بر دو جمع صلاصع جمع بفتح زدن بعصا و گذشتن
بر گرد و سه و به سخن ایشان را در مانده کردن و صبح آگاه و بستان مکان که شتا لنگ پای
ایشان خرد باشد و بالکسر گوشهای خرد و خرد و گوشان و بفتح تین خاک کردن دبی باک بر سر خرمی سوار شدن
صفتی که باضم نیکوئی کردن باکسی و بدی کردن و احسان و پیدایش حق تعالی و بالکسر شتی و آنچه ساخته
شود از سفره و غیر آن و دوزی و بریانی و جامه و دستار و جامی گرد آمدن آب باران موضعی است و باضم
کرمی است یا طاری است صفتی که بفتح اسپ نیکو تیار کرده شده و تشدید شده و تشدید زوده و تشدید
کرده و احسان و کار و پیداکرده حق تعالی و در باب صفتی که باکسر و بفتح تین و بفتح الیدین و صناع الیدین
بافتح چوب دست بکار و پیشه خود صناع پیشه و صناع باضم و تشدید نون جمع صناع بفتح پرانده و
جدار کردن و بفتح میوه و ترساییدن و پیمانه است که از اصول گویند و باضم نیز آمده صناع بالکسر
بام بزرگ که بدان شراب خورند و پیمانه است معرون کردن را صبح کنند و بعضی گفته اند صناع همان است که

باب الصاویح

صفتی که بفتح زنگ کردن و دست آب فرو بردن و بالکسر زنگ از صناع جمع و آن خورش صناع جمع صناع
باضم پر شدن پستان از شیر و خوشترنگ شدن آن و تشدید زنگ که صناع بالکسر زنگ خرد و تشدید زنگ
زنگ کرده شود و بافتح و تشدید یار زنگ از صناع بفتح و تشدید زنگ که صناع بالکسر زنگ خرد و تشدید زنگ
و باضم میان شمش و گوش و بجهت و او نیمه بر بجا صناع بالکسر ششانه که صناع باضم و تشدید زنگ
افتادن گاو و گوسفند صفتی که بفتح تلم و تشدید ششانه که صناع بالکسر زنگ خرد و تشدید زنگ
او را صناع عوی خود است و آن تلم و تشدید زنگ که صناع بالکسر زنگ خرد و تشدید زنگ
که اخته را و در زمین شستن آب گوارا شدن آب و آفرین و تشدید زنگ که صناع بالکسر زنگ خرد و تشدید زنگ
زینتین پیشه و کالبس و بافتح و تشدید و او زنگ و تشدید زنگ که صناع بالکسر زنگ خرد و تشدید زنگ

سزاسان و با کسر فتح با جمع صیغه یعنی آن گذشت و بالفتح و تشدید یای مسکوره و رفع گوی که در رفع ایستاد

باب الصاد مع الفاء

صحف بالضم فتح ما و ضم آن صحائف کتابها و جمع صحیفه صحائف بالکسر جایی جمع شدن آب و بالفتح و تشدید ما کتاب فروش صدق بالفتح روی گردانیدن کسی را و بازگشتن و میل کردن و بفتحین آنچه در موارید باشد و آن مشهور است و هر چه بلند از دیوار و مانند آن و بای استخوان باز و از دوش و دمی است نزدیک قیران و رانهای نزدیک و میها و ورنه اند سپ و بیرون میل کردن ستم و کرانه و نهایت کوه و بای تمام شدن آن بفتحین و ضم اول و فتح ثانی و ضم ثانی نیز آمده و بالضم و فتح و ال فرعی است یا درنده است و بالفتح و کسر ال قبيله است کوچک از قبيله کنده صدق بالضم بازگشتن و میل کردن و بالفتح زنی که بسوی کسی رود و باز گرداند صرف بالکسر سخی که شراک نعل بدان رنگ کنند و فاعل هر چیز و بالفتح تو و بیل و مانده و گردش زمانه و شب و روز و نام علمی است مشهور و گردانیدن و زیادتی کردن در سخن و دواژگون کردن چیزها و سره کردن و رسم و دیار زیادتی بعضی از آن بفتح صرف بالفتح و تشدید را سه کننده سیم فر و همچنین صیرفی ده اندک علم صرف را نیز گویند صرف است و از چرخ و لود بانگ در و بانگ دندان شتر و سیم فاعل و شیر تازه و دوشنده صرف و بالضم و سها روزگار و دنیا بختن شراب آب و آرزو مند تر شدن ماده سگ و ماده شتر و همچنین صرف بالکسر و بالفتح شتر ماده که دندان بر یکدیگر نهد صفت بالفتح مرغی است کوچک و نوعی است از شتر یا ابله بین که از عسل و انگور سازند صفت بالفتح و تشدید فارسه و قطار بقطار ایستادن و گوشت در سنج کشیدن و صدف ساقین زمین را و راست کردن شتر قوا نم خود را و دوشیدن شیر شتر ماده و رد و قدح و سه قدح و باز کردن و کشاده داشتن مرغ بالهای خود را و دمی بهره صفت بالضم جمع صفت و بالفتح نانه که پذیر قدح شیر و در یک و دوشیدن صفت گوشت بسنج و کشیده و بر آتش گذاشته جهت بریان کردن و گوشت که در آفتاب اندازند تا خشک شود صفت بفتحین آنچه زیر زره پوشند و بالضم جمع صفت صفا بالفتح و رفت بید صفت بفتح مرد و صا و زمین هموار صاف به تشدید فاعل کشنده و تخفیف فاعل صافی است صاف بفتحین لاف زدن و از اندازنه بیرون رفتن و بی بهره شدن زن از شوهر و سخن کردن بکلانی که مخاطب را ناپسند آید و خود راستایش کردن به چیرس که نباشد و کم برکت شدن طعام و بالفتح و کسر لام طعام به فرقه و طرغی که آب کم گیر و ظرف گران و آب بسیار و حکم باران

ولا ف زنده و فو و ستانیده صلیف کرانه کردن و پنهانی کردن و چوب که بر جانب بالان شتر باشد که
برو محمل را نهند و هر دو چوب را صلیفان گویند صلیف بالفتح و اگر گونه و نوع اصناف و صنوف جمیع و اگر
صنفه و بالضم شتر همان که از ساق آنها پوست زفته باشد جمع صلیف و بالفتح موضعی است که خود و بعضی بدان
منسوب است و آن زبون ترین عود است و بهترین آن قناری است و میانه قناری و در تنها که دو نوع باشد
تشکک تر صوف بالضم ششم گویند و پوست کردن و موهای آویخته برگردن و رسن که در گردن چارپایان
و بالفتح یک سوشدن و یک سوزفتن تیز از نشانه و برگردانیدن صلیف بالفتح زبان گرا و حاصل تابستان
و به تخفیف یا و سکون آن نیز آمده و بکی و افتادن تیر بلند از بدن صلیف بالفتح مرد و میله که تلافی کننده کارها

باب الصاوغ القاف

صدق بالفتح و الکسر راستی خلان کذب و ثناء و نام نیک و بعضی گفته اند بالفتح است گفتن و یا اگر راستی
و بالفتح نیزه راست و سخت و مرد راست و کامل از هر چیز و بالضم راست گویند و فقیهین جمع صدق صدق بالضم
و الکسر است بیان و کاین صاوق راست گویند صدوق بالفتح بسیار است گو صدوق بالفتح دوست و
دوستان مفرد جمع آمده و مذکر و مونث استعمال یافته و بالکسر و تشدید دال بسیار است گو و لقب خلیفه
پادشاه است رض صدوق بالفتح لایم و دبی است بسیار صدوق بالفتح بهوش شدن و مردن و انداختن
آسمان صاعقه را و بهوش کردن صاعقه کسی را و نام شخصی است لیکن الف و لام لازم جزو آن نشده
و فقیهین سختی آواز و بالفتح و کسرین سخت آواز و کسی که متوقع صاعقه باشد و بالضم و فتح عین موضعی است
صدوق بالکسر چوب کیلوف در و بالفتح دست بر همه گیر زدن تا آواز برآید و دست بردست کسی دن
در پیع و بیعت و باز گردانیدن و برگردن و در فراز کردن و باز کردن و تار عود و رباب جنبانیدن و
گردانیدن چشم پوشیدن و هر دو بال جنبانیدن رخ چنانکه آواز برآید و رفتن و حرکت یا درخت را
و پیاله برگردن و شمشیر زدن کسی را و کرانه چرخ و بالضم و فقیهین نیز آمده و جانب کوه یا روی کوه
طوف کردن و زساره آب ز رو که از چرم نو که بروی آب ریخته باشند برآید و فقیهین نیز آمده
و فقیهین آبی که از تشک لبوی گرفته و زرد شده باشد صدوق جاسه سخت که تنگ نیافته باشند
روی سخت که چنانداشته باشد صدوق بالفتح کوه بلند که بران نتوان رفت و مان زدن
بزرگ و سخت که هموار و بلند باشد صدوق بالکسر پوست تنگ زیر پوست سطح که بروی چوب
و پوستی که برگرد و دها و خا باشد و بالفتح و تشدید غار بسیار و تشدید و تشدید و تشدید

باب الصاد مع الميم

حصص بالفتح و سکون هزوه دلالت کردن کسی را بر کسی و فحشین بسیار خوردن آب صا حکم تشنه صم
بالفتح و سخت و فتح تا نیز آمده و مردی که به پیری نزدیک رسیده باشد و نیز تمام صتم بالفتح
صدم بالفتح کوفتن ذرون چیزی سخت به چیزی سخت و رسیدن بخیزی و بازداشتن جدم بالکس
بیماریست که در دستور میشود و عوام بضم صاد گویند و این سماع نشده اگر چه قیاس همین است صرم
بالفتح عرب چرم و بریدن و سخن را قطع کردن و بریدن و زخم فرما و خیزان ازین و بالضم بیدگی
و کوتاهی و بالکسر جماعت مردم و خانهای مجتمع و یکجا و موزه فعل دار صراهم بالضم شتی و با و جنگ
و باقی مانده شیر که بار دیگر و تشبیه شود و مرد قوی بر بریدن و بالفتح و الکسر ریزهای دغیت
بریده و جنگام رسیدگی بریدن بار نخل و بالفتح و تشنه یا را چرم که صراهم شمشیر برنده و دودله
که در کار با بنده باشد صدم بالکسر دال و صا شیر زننده و چارپا که کاوشن صلب شده و هر چند صلب سخت
و صمگ و صردم بالفتح شمشیر برنده و مرد قوی در برنگی صم جمع تشبیه پاره از تشبیه بولی که در زمین نرنگ نکند
تا شیر خور در زمین سیاه که در آن چیزی نرود و فحشی و نام مردی است و دریده بریده شده و پاره از توده ایک

باب الصفاة مع النون

حسن بالغت باز داشتن و منع کردن یکی و دهریه از کسی و راست کردن تمام کمر بنین و گفت خود و بعد از آن
انداختن او صابون معرون و این لغت در اکثر لغت مشترک واقع شده و نام دیگر تشنیده شده ضمیم
بالکسر کوکان جمع جسی و بالضم نیز آمده صحیح بالغت نیکو کردن و صلح کردن میان قوم و زدن و طعنه
بزرگ و دادن چیزی و طعنه و میان خانه و آلت روئین مانند طبق که بر طبق دیگر زنند و بنوازند و
آنها را بگویند و هر دو طبق را صحنان گویند صحنایان شهریست با و را را از شهر نزدیک صحرایان
معرب چنانچه و نسبت بدان صحنای و صحنای گویند و از انجاست امام حسن ابن محمد صاحب کتاب
مشترقی صفحین بالضم سفره و نظری از چرم که در وی آب کنند و وضو سازند و آب آن شبان بیشتر بان
که زانو و اسباب خود و در آن نهند و بالغت پوست خایه مردم و جز آن و بفتح فایز آمده و در وی و تشنه شتر
و تشنه قین از گیاه آنچه در خرش باشد و خانه که زنبور و ماته آن ترتیب دهر بر سر خود صفحین بالکسر
و تشنه قیامی کسور و موضعی است نزدیک موضع رقبه بر کنار آب فوات که در اینجا جنگ عظیم میان امیرالمؤمنین
علیه السلام و معاویه را واقع شد و چون این واقعه و دهره صفر واقع شده مردم سفر و صفریه و
امبارک پیدا کنند و از آن احتراز میکنند صفحین بالضم هر سه با و دهریه صحرایان است و اسب

و برابر داشتن مرد مرد و قدیم و زدن آن برین همامن رگ ساق و سپی که بر سه پا و کنار سه
 چهارم است صفوان بالفتح سنگ هموار و نام مردی است که منافقان تهمت اعم المؤمنین عاقله بدان
 نسبت کرده بودند خاقانی گوید به این سوید که دل من که خیر اصف است صافی از تهمت صفوان غریبان
 یا بهم صحن بالکسر و تشدید نون بول کوزن و اول ایام مجوز و زنبیل سرخوشیه که در آن نان کباب
 صفوان بالضم بوی بقل صفوان بالکسر برادران ماوری و پیری و درختانی که از یک بیخ برآمده باشند
 و بالضم نیز آمده جمع صحنو است بالکسر و بالضم صحنوین و صحنو ان بالکسر صاد و نون آخر دو ماه و دو جوی
 که نزدیک یکدیگر باشند و آب مرد و از یک چشمه باشند و درخت خرما که از یک بیخ برآمده باشند
 شبیه صحنو است صحنو بجان بالفتح صاد و لام معرب چون صحنو بالفتح لگا باشند و بر طرف سمتان
 اسب جت سودگی سم از بی نعلی صفوان بر سه حرکت جامه و آن نوشته که در آن رخت لگا دارند و چنین
 صبان بر سه حرکت و صوان بعضی خلاف همان نیز آمده و بالفتح و تشدید و او لئوعی است از شک صوان
 و احد صیحان بالفتح نام گوسفندی که در دین بود و پهلوی آن درخت خرما بود که خرمای نفیس داشت
 و آن را خرمای صیحانی گویند و بختین باگ کردن چنین بالکسر ملکی است در شرق زمین از بلا ترک
 معرب چین و موهنی است بجز و با سکن دریه

باب الصاد مع الواو

صیدو بالفتح و تشدید و او نادانی و بی خردی جوانی و سیل کردن بود و کی و زدن با و صبا
 صحو بالفتح بشیاری و پیشیاری شدن از سستی و دور شدن ابر و گداز شدن که و کی و گداز شدن غیر
 باطل صحو بالفتح نرمی است کوپک مانند کنشک صحو بالفتح سیل کردن و مائل شدن یک طرف جنگ
 و مائل شدن آفتاب بغروب صحو بالفتح صفا و عدم تیرگی و صاف و بیغش صحو بالکسر و بالضم
 برادر ماوری و پیری و ابن عم و شاخ درخت که با شاخ دیگر از یک تنه برآمده باشند و بالفتح آب اندک
 که میان دو کوه باشد یا سستی که میان دو کوه باشد

باب الصاد مع الهمزة

صه بالفتح و سکون یا اسم نعل است بعضی امر یعنی خاموشی

باب الصاد مع الیاء

صبی بالفتح و تشدید یا کودکی که از شیر باز نشده باشد و در یک چشم و استخوان پایش نرسیده باشد
 و تیزی بیشتر و جوان و سوار قوم و طرف استخوان یک صبا بی سیل کننده از دینی بدینی صبا حی بیشتر و روزی

بیجان علت ابنه و علتی است دیگر ضجج بالفتح خم وادی انواع جمع و میل کردن تیراز بدت و
و فراخ شدن ضجج بالفتح ضججان میل کردن و هدرول نمودن

باب الضاد مع الخاء

ضجج آواز نفس سب در وقت بیدار شدن و شنیدن سب آواز نفس خود را و لوعی از رفتار سب
و گردانیدن آتش و آفتاب گویند چیزی را اندک نه بغایت و با کسر خاکستر و بعضی بفتح نیز خوانده اند
ضجج بالضم با کسر و رها و موضعی است ضجج بالفتح تابان و نیک و ابی اندک که با کسین و نینه سب
باید و چیز بسیار ضجج با کسر تشدید و آفتاب در روشنی آن و زمین صحرای گدازنده باشد و آفتاب
بر آن تابد ضجج بالفتح دور کردن و جره کردن گواهی کسی و دور کردن آن از خود و ربائی داود
و گور کردن برای میت و بختین مرد فاسد و میت دور و گدازدن چار یا ضجج با کسر گدازدن
و بالضم بیست المعبره که قبله یا مالک است در آسمان چهارم ضجج دور و گداز یا سخاکی که در میان گورنار
پس سرده و گدازان است که در یک طرف کور سازند ضجج بالفتح ستود گدازن و اسب دست و
پازنده و گمان سخت که تیرا سخت جهانند ضجج بالفتح شیر آب آینه تن و غسل و نقل که نیمه و سینه
و شیر تنک باب آینه تن و با کسر مراد ضجج که معنی آن مذکور شد ضجج بالفتح شیر تنک باب آینه تن
و تشدید یا نام مرده است +

باب الضاد مع الخاء

ضجج بالفتح تشدید خاشاک و بکیدن آب و بر شاشیدن ضجج آلودن تن بچوب خوش چای یا میچکیده باشد

باب الضاد مع الدال

ضجج حرف تجمعی که مخصوص لغت عرب است و در لغات دیگر اصلاً نیافته شد ضجج و ضجج و سکون هزه ضجج
کردن و اندام زن ضجج و بالضم و بختین زکام ضجج و بالضم و هزه زکام شدن +
ضجج بالفتح آینه تن و خشک با هم و غوره غرام و بختین ضجج بالفتح و تشدید دال
بر کردن مشک و جز آن و غالب شدن در حضورت بر کسی و باد گردانیدن چیزی را از کسی با کسر
مانند و مخالف جمع و مفرد آمده ضجج مانند و مخالف ضجج بالفتح گداز کردن و خطه کردن ضجج
بالفتح زدن کسی را بکف دست ضجج بالفتح عصبه سر زدن کسی را و مرهم بر جرات بستن و
دو دست گرفتن زن و بر سر زدن کسی در چیزی و بفتح نیم نیز آمده و خشک و ترو فریب
و لاغر و گوسپند آن خوب و برون و با کسر دست و بختین خشک شدن و کینه گرفتن و بقیه حق کسی اندوی دانه

و چسپیدن پیکری ضاخر خاموش و آهسته و شتری که تحقیقه از دوان بیرون نیاورد و قنور نه با شش
خامیدن خرماء و جور کردن در حکم ضمیر مراد ضا که گذشت

باب الضا و مع اسین

ضمیمه بفتحین و شوار خوشدن و بلند شدن و یکسر باد شوار خرو و بلند شدن یا یکسر دندان افراش
و طروس جمع و بسیار ایستادن در نماز و رنند و چراگاه شتر و سنگ که بان چاه را بگیرند و پشت در
و باران اندک طروس جمع و بافتن سخت گزیدن و بدندان نرمی و سختی چوب از بودن و سخت شدن
رونگار بر کسی و خاموش بودن تا شب و بفتحین کندی و کند شدن دندان از شتری و بافتن و کسر باد خرو
و عفتناک از گرسنگی طروس بافتن گزنده و ماده شتر که در نوزادان بگذرد و بافتن سنگهای گرداگرد
سرباه خیرلس پاه سنگ بر آورده و مهره استخوانهای پشت و سخت گزنده صندوس بافتن خیار و باد رنگ
و مرد و نر و خمس بافتن چا ویدن خفیه و پنهان طروس بافتن خوردن طعام خمس گزیدن پیش دوان

باب الضا و مع الطار

ضا ط بفتحین و بناییدن و دودوش و تن ضبط بافتن نگا بداشتن بخرم و شوش و بفتحین بهر و دست
کار کردن و از اینجا گویند اضبط کسی را که بهر و دست کار برابر کند ضابط نگا بدارنده بخرم و آگاهی ضبط
بافتن و کسر راتیز دوان و بفتحین سبکی ریش و تنگی ابر و ضراط بافتن نیر دوان و قیز و بافتن و تشدید راتیز
و بدن جعوط بافتن گلو بریدن جعوط بافتن تشرون و تنگ کردن و بدیوار و جز آن سخت یالیدن بافتن
تنگی و آراه و شقی ضا عوط نگا سپان و ششرون و این بر چیزی و کتا و گی و تنگ فتن شدن بغل شتر و سوزنا
از بسیاری گوشت و فشارنده ضعیط چاه کنده و پهلوی چاه خوش آب که آن را هم بزناک و بد مزه گردانند
دست لای و ضعیف عطر ضا عوط کا بوس که از اعمده آید نیز خوانند

باب الضا و مع اسین

ضصیح بافتن باز و یا میان باز و یا نعل و راه را و و بخش کردن و بخشی از آن کسی بار دوان جور کردن
و دست دراز کردن بر آزدن و بر آ دعا کردن و دست بفتحین دراز کردن و دراز کردن ستور باز و
در رفتار میل کردن با شقی و قسمت کردن چیزی و سخت رفتن شتر و حرکت دادن باز و بافتن ضامیه
و بهر حرکت نیز آمده و بافتن و ضم با سال حط و موضعی است و گفتار و لبسگون با نیز آمده ضصیح بافتن

[illegible]

یا بوم نیز مرغی است سیاه مانند غراب که خوش گوشت باشد و بعضی گفته اند نوعی است از مرغ که شمشیر
 بآب کند و از اجزای آن خواص خلوص باضم با آب مرغ منوع خلوص جمع ضایع و شمشیر مرغی است
 خالص بافتح و آب کسر خلوص و ملاک شدن و با کسر و فتح یا جمع ضیعه و معنی آن گذشت فیصله بافتح
 ملاک شدن و عیال و انکه اعتقادند داشته باشد و نوعی است از مرغی خوش و با کسر جمع ضایع و شمشیر

باب الضاد مع الفاء

ضعف بافتح و انهم سستی و ناتوانی خلاف قوت یا انکه بافتح سستی است و نقصان عقل و باضم سستی
 و سستی بدن و با کسر مانند دو برابر چیزی و زیاده بر چیزی و تقویت یا مساوی و تا کرده شده ضعیف
 و ناتوان و نامینا ضعیف و تقویت کثرت عیال و کثرت دستها بر طعام و خوردن طعام با مردم و سستی و سستی
 حال و حاجت و شتاب و اندوخی کردن مردم بر آب و نزدیک بر شدن چنانچه ضعیف بافتح و شمشیر
 فاد و شیدن ناقص به کف دست ضعیف بافتح کمتر داده بسیار شیر که نتوان و دوشیدن بافتح و شمشیر
 و باضم جانوری است گزنده ضعیف بافتح مهمان و مهمانان منقسم و جمع آخر و ضعیف بافتح
 کسی را و نزدیک شدن آفتاب بغروب و بیک سوزن تیر از نشانه و فرو دادن غم بر کسی و با کسر

باب الضاد مع القاف

ضیق با کسر و افتح تنگ و تنگی و تنگ شدن و با کسر تنگی و بعضی گفته اند که بافتح تنگی و تنگی بدل
 و سینه و با کسر تنگی در خانه و جامه و جسد آن و بافتح و تشدید یا کسور خلیل و تنگ به

باب الضاد مع الالف

ضحک با کسر و افتح و به کسر تن و به فتح اول و کسر دوم خندیدن و بافتح شگون و برن و سکه و سکه و
 شکفت و دندان سفید و میان راه و تقویت حال نفس شدن زن و شکفت آمدن چهره و ترسیدن و
 در نشیدن برق از بار و آواز کردن بوزینه ضحاک خنده و ابر با برق شکفت سینه که در کوه
 نمایان باشد ضحاک بافتح بسیار خنده و راه آشکار و فرخ ضحاک بافتح و تشدید و بسیار خنده
 و ده روشن و تشکار چپاد شمشیر از عرب خوانم زاده شداد که روی زمین را بگرفت و بدین
 سرب ده آک است یعنی ده عیب و چون او صاحب ده عیب بود بدین لقب ملقب شد و عرب
 ده آک را تغییر داده ضحاک کردند و صاحب قاصد گوید مادرش جنبه بود و طبق به جن شد ضحاک
 فقیر بد حال و همچنان و نمایان زمین و اگر کسی زود نادان فراگ جمع ضحاک باضم شیر و زنده و در شمشیر

ضمیمه ایک دندانہ کہ وقت خنہ دیدن ظاهر گردد یا چهار دندان که میان انیاب اضراس است شک بالضم
و تشدید کاف فشرودن و تنگ کردن همنگ بالفتح تنگ و تنگی درم خیمه ناک بالفتح زن آگنده نوشت
بالضم زکام بالکسر استوا خلقت و درخت بزرگ و گردان فصل همنگ پیش تنگ ضعیف است و ضعیف تن

باب الضاد مع الهم

ضمیمیل بر وزن خلیل نزار ضمال به تخفیف لام درخت کنار دستی و به تشدید لام گمراه ضمل
بالفتح آب اندک ضملل بالفتح گمراهی و ضالعه مادرین ملک شدن لم شدن و مغلوب شدن لکوله تعالی ان
آیا تا لکی ضلال بینین یعنی پدر ما مغلوب است در محبت پوشش برادر او قال الله تعالی فقلنا
انما وانا من الضالین یعنی از مغلوبان و تعصب دین بودم ضملل بفتح تنگ گمراهی و آب جاری زیر
آب قناب بر آن نشاء یا جاری میان درختان ضلول بالفتح بسیار گمراه ضملیل گمراه و قلبه القیس و
بالکسر و تشدید لام بسیار گمراه ضمل بالضم و تشدید لام بالک و فصل بن ضل کبیر و وضعم آن فروزد
و گمراهی و آنکه برادرانشانند و آنکه دروغی نباشد ضملل بالفتح آب اندک و بازگشتن بسوی کسی
بوجه قابل و مغالیه ضمول بالضم کم شیه شدن شتراده و بز و اندک و شک شدن شراب و بسوی
کسی بازگشتن و باطل کردن و ناقص کردن حق کس و بالفتح چاه اندک آب و ناقص و بز کم شیر

باب الضاد مع الیم

ضمیمه بفتح تنگ یکی در دمان و گردن و وزن و جزآن ضیم بالفتح سبط از سر خیمه بفتح فانیز آمده و طبرستان
وراه فراخ ضیام بالفتح بزرگ قبه و بزرگ هر خیمه ضرام بالکسر خیمه ریزه که بان آتش آفرزند و لغای
آزاد فروزیده خوانند ضیم سوخته ضرم بالضم و الکسر درختی است خوشبوی که نره اش چون بلوط و مشک و شوی
مشک و در فوا بعض گفته اند که بیوفای آنرا اسطوخودوس گویند و بالفتح سخت خندان حرارت خیمه و سخت شدن
گرنگی و افروختن آتش و سخت غصه ناک شدن و بالفتح و کسر اگر سنده و بجه عقاب اسپ تیز رفتار و بفتح خیمه
نیم سوخته فرمه و احضر غامم بالکسر ضیم بالفتح شیر دنده ضیم بالفتح گزبان یا گزبان خیمه که بدریدن
نزد ضیم بالفتح و تشدید یم فراهم آوردن خیمه و حرکت پیش در گمراهی و بالکسر لامی سخت و بعضی
آنرا بصا و محله ضیم نموده اند ضمام بالکسر و الضم خیمه که بدان فز را اسم فراهم کنند چون شسته و
جزآن ضمیم بالفتح خیمه که بر خیمه دیگر مشتعل باشد ضمیم بالفتح نقصان کردن حق کسی و شمر کردن
و بالکسر کنار و ناحیه کوه و موضعی است ضیم بالفتح زنده و شیر زنده

	باب الضاد مع النون	
<p>احسان بالفتح میث و بالکسر مشک بزرگ از پوست میث ضامن میث ترجیع ضامن بالفتح و بفتحین ضمین بالکسر ما بین می گاه و قبل که آنرا الفارسی کش گویند و اول جنب البوست بعد از آن ضمین است و بعد از آن فمین است و آنچه کردن آن مانده کند گروهی را و بالفتح آب شگافیه و روان شده که در زیر کمانها و کبیر بنایر آمده و بفتحین نقصان ضمعان بالفتح کفایت و ضبعانه ماده و بفتحین دراز کردن ستور باز و در رفتار بفتحین بفتحین کوهی است ضمین بفتحین شهری است ضغن بالکسر کینه و قبل شتر و کما و شوق و قبل بفتحین کینه گرفتن و میل کردن و آرمیدن ضاعن اسی که تا زنی نیکو نزد ضغن بالفتح دست افتد شتر و سر کین انداختن و بار کردن بستر آمدن و شستن بگروهی و باز کردن بر سرین کسی جمع کردن نامه برای ووشیدن و قضا کردن حاجت کسی بکام کردن زن ضمیران بالفتح داوی است به بخند و درختی است باریک و باضم نام سگی است ضمان بالفتح پذیرفتن و قبل شدن و بر جا ماندگی ضامن و ضمین در رفتار و قبل ضمن بالکسر کن و نور و کتاب و جز آن و بفتحین بر جا ماندگی و بر جا ماندن و بالفتح و کسریم عاشق و بر جا مانده و مبتلا شده برض ضمن بالکسر تشدید نون بجلی کردن ضمین بخیل ضمه مران و ضمیران بالفتح و ضمیم نوعی است از ریحان دشتی و ریحان فارسی ضمین بالفتح لگایان مقهور و اولاد و عیال مرد و شتر یکان او و آنکه پدر را از محنت در باب زن رساند و باز بدیگی باشد و آنکه بر سر راه تنگام آب خورون رحمت دهد و آنچه می کند و بت ضمیون بالفتح و سکون یا و فتح و او گریه ضمین بالکسر کوهی ست عظیم بصفت سارین +</p>		
	باب الضاد مع الواو +	
	ضحو بالفتح بنگام چاشت + +	
	باب الطاء مع الالف	
<p>طاهر طار بر وزن سلسال زمین پست که هر که در آن باشد نه نماید و پوشیده ماند طبیا طبیا لقب سحر بن ابراهیم بن الحسن بن علی رضوان الله علیه نیز که قاف را طامی گفت یا آنکه قبای با و داده بود پس گفت طبیا یعنی قبا بطار طار بالفتح درخت که طار بالفتح و طر و بفتحین آمدن از جاس و درخت از چار طسار بالفتح و بفتحین ناله ارا شدن طعام و ل زدن از روغن و چربی طغوی بالفتح از حد در گذشتن طغور بفتحین بنده و مردن آتش و چراغ طلمار بالکسر طران و هر چه آنرا ببالند و شرب</p>		

و دشنام و سبکی که آنرا تشنج خوانند و سبکی که بدان بای بره بنهند و باغضم خون پرست سگ که باک خون باشد
و بغضم و تشنج بدلام نیز آمده و بافتح و بی همزه تشنج قطران اندوده و مردخمت بیمار و بچه آب و گاو و
گویند و هر سقور که هم و شکافته باشد و تشنج بستن دست و پا و قطران بالیدن و باکسیر لذت و باغضم کردن
یا نج کردن با جمع طایه باغضم طمغور باکسیر باقی جان و نمرل و بساط و سیل و آب و چیزهای درین روشنی است
و ترغار و لقیه آب و درغوض و فحشین سپیدن سپر زشتی به پهلوسه آن طمغوی باغضم و اکا وادی است
در شام که آن را وادی مقدس وادی امین گویند طمغوی باغضم خوش و خوشی و نام و نفعی است در شست
و خوشتر و پاکتر نمایند طبیب نیز بای پاک جمع طیبیه طمغی بر وزن سپیدن بهر قبیلایست ازین طمغی
منسوب بدان بر ملاط قیاس و قیاس طیبی باشد یا می تانی ضد نموده و یای اول که ساکن بود
بافت بدل کردند *

باب الطار مع البار

طاب پاک و لذیذ و بلوی خیرین طیبیه پچشک یعنی آنکه علاج بدن و جان کند و ما بر و آلودگی
طیب بهر سه حرکت پچشکی و علاج جسم و جان و زردی و سحر و باکسیر شہوت و اراده کار و عادت
و جادوسه کردن و بافتح و انا و ما بر بکار و جاربای نر حاق و در کار جماع و پوشیدن و زهرهای
شک بر و آل طاب یا فتح جوی است بهین که بدان گوی بازند و بفارسی آنرا تخم گوی بازی
گویند و مرغی است که گوش و دراز دارد و طاب باکسیر موضعی است طحلب لغم طام و فتح آن
و کسیر طام سبزی که بر آب ایتاده جمع شود و آنرا بفارسی جامه غوک و جل و زرع گویند طرب
نفتخین خفت و نشاط و نشاط و حزن و حرکت و شوق و بافتح و کسیر انا و سب پیغمبر صلعم طرب
باغضم هر دو طام و فتح طام و نیم نیز آمده است آن کلان اقصاده طلب نفتخین بستن و جیت جوده
شدن و باغضم و تشنج بدلام مفتوح جویندگان و تخمین طلاب باغضم و تشنج بدلام هر دو جمع طالب
طالب جویند طلب نفتخین طاب نیمه و جز آن و میخ الطاب جمع و دوالی که چله کمان وصل کنند
و پنج و رخت و بی تن و نفتخین گوی نیزه و درازی پشت و درازی مرد و پایاستی و استفا و آن
میسوب است طوب باغضم شست خفته لغت اهل مصر طیب باکسیر بوی خوش و بافتح لذیذ و پاک
چیزی و بافتح و تشنج بدلام و طلال و لذیذ طاب و غیث طاب باکسیر رخت خراش است و بهر باغضم و تشنج بدلام
با بسیار پاک و خوب *

باب الطام مع التام

طایفه دور رفتن ستور بحر اگاه و لای دکان طایفه بردن نزلت سر و پیش افکندن من اسراف کردن
 و مال طایفه خروخ و طایفه توانائی طایفه پادشاه روم و جبار و شکوه و صاعقه و از صد و گشتگی و صحنه غریب
 طایفه لوت نام فردی است از بنی اسرائیل که شقا بوده و حق تعالی او را سردار بنی اسرائیل کرده بر سر
 جاپوت کافر و ستاد و ناگاه داد و دم که از جانب لشکر او بوده او را کشت و انتقام بنی اسرائیل گرفت چنانکه
 در قرآن مذکور است طایفه بعضی من مجملات و غری و کامین شیطان هر که سردار و مقتدای گمراهان
 باشند و بت و سر و غیره را بر ستند ما خود است از طیفان در اصل طغیوت بود و بفتح طین بعد از آن طین بود و طغیوت
 کردند و بقاعده صری یا بلف مبدل شد طایفه آسیا بعضی آسیا خانه را نیز گویند طایفه تحت خود و خویشان
 و نزدیکان طایفه خانه از جوب معرب تارم طایفه پاره از چیزی و گروهی از مردم و دو کس یک کس یا دو
 آن یکی تارم طایفه سطح و جایکه خرمایانگاه دارند و خشک کنند و سنگ بزرگ در زمین ریگی طایفه عاقل
 و فضل و قدرت و نوگرایی و فراخی طایفه به تشدیدیم سختی و بلاد قیامت طایفه حادثه بلا کس منفذ
 و میر و بلاک شده طایفه بالفهم سر جوش و یک و بالکسر خرفت آتش نیری طایفه بالفتح زیر کی طایفه
 همان طایفه که مذکور شد طایفه بالفتح سرد و طایفه آواز آب و آواز موج زدن سیل طایفه بالکسر و لای
 که در زبانی مشک پس گیرند و درین و همچنین طایفه بالفهم و جامه و ایر و زمین دراز و پوست چیری و هم چنین طایفه بالکسر
 طایفه بالفتح لای و آب بلیط و چربی بالای جرات و فراخی عیش و سنبری که بر سر آب میبایستند و آنرا جامه غوک
 خوانند طایفه نازکی طایفه بالفهم و تشدید را موسی پشانی و علی جامه و کرانه جامه و وادی و کرانه هر چیزی که تشدیدان
 و طرآن و خط بر پشت خروگاه و دشتی طایفه بالفهم نو و شکفت و نام خشی است و بالفتح یکبار ششم بر زمین و پیشتر ششم زدن
 که آب از آن روان شود و نقطه سرخی که در ششم پیدا شود از خشم و نام ستاره است و نام میند شاعر است و نام
 صحابی است که بنی او در جنگ افتاده بود و چون از نقره ساخت مینی او گنده شد حضرت او را نصبت داد که
 از طلا ساز و طریقه تندرخت کج شده و بی برگ و شاخ مانده و آنرا عریان نیز گویند و شکاری کاروان
 خنجر طریقه روش و ندریب و نخل بسیار بلند و نهالی و راز که از ششم و جز آن یافته باشند و برگزیدگان
 ایشان قوم و بالکسر و تشدید را مستی و ناتوانی طایفه بالفهم غلی که بر کمان باشند طرق بالفهم هم صفت و
 خود تار یکی و طبع و سنگها که بعضی بر بعضی پسند طایفه بالفتح و سین هله طشت و آن در اصل طس بالفتح
 و تشدید سین بوده طایفه بالفهم خورش و وجه کس و بالکسر روشن و خورون و بالفتح یکبار ششم
 طایفه بالفتح یکبار نیزه زدن و طعن و عیب کردن طایفه بالفتح جستن طایفه بالفهم دانه
 گرد و قباب و گرد ماه و اکثر استمال آن در دانه که گرد آفتاب پیدا آید کنند و دانه که دانه

ماله گویند و گفتم که بالای یک ظاهر شود و گوی است از قبیل تقسیم شدن طایفه بانفسم برگزین
مقل واری است بقیث که بر پشت او و خط باشد طلاقه بانفتح آشاده روی و کشاده زبان شدن
طایفه بانفتح ویدار و دیدن در روی و بانفسم و فتح لام بسیار واقعه بر چیزی وزن بسیار روشن نایانده و
ندان شوند طایفه که می کش فرشته تا از دشمن واقف شود و اثر خط که گوی طلاقه و بر سر حرکت
و بخت و قبول و پذیرائی دل و سر طایفه و طلاقه و بر و بانفسم کردن طایفه بختی و نیکان جمع ملک
و فتح طاک و کسر لام مطابق و طایفه اطمینان نام کتابی است طایفه بانفتح یکبار طلاق دادن طایفه بانفتح و فتحی است و
نام مردی است طایفه طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح
بفتح بر و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح
و طایفه ازین بانفوس طایفه بانفتح شهری است که با بر سر طایفه بانفتح بر سر حرکت طایفه و کسر طایفه بانفتح
آن بساط و بانه طایفه جمع و طایفه بانفتح که از برگه با بقدر طایفه رسی که با می چار پادان نماند
و رسی که با می چار یک طرف آن بنام و سرش و کتله تا بچرخد و یعنی رشته مروارید از آن طایفه بانفتح و
تشدیرانیه و نیت و پا طایفه بانفتح که شدن طایفه بانفسم از آن و شرت و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح
یا نور و و چندی نام و غیر و نیت و موضعی که قصد آن داشته باشند طایفه بانفسم بانفتح و طایفه بانفتح
طایفه بانفتح و کسر بر سر طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح و طایفه بانفتح

باب الطایفه مع التماس

طایفه بانفتح و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن
چوبی است که طایفه بانفتح و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن
بانفشای که در طایفه بانفتح و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن
کردن و هر بنای که نازد باشد طایفه بانفتح و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن
و طایفه شدن زن و چوبین شدن و فاسد شدن طایفه بانفتح و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن

باب الطایفه مع التماس

طایفه بانفتح و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن
و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن
طایفه بانفتح و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن

باب الطایفه مع التماس

طایفه بانفتح و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن
طایفه بانفتح و تشدید بازی است که در کان را و انجمن است که چربی مروارید از آن و از هم می ربایند و آن

نیز طیاره بمب قتل آمده اما بمب منی خارجی است +

باب الطاهر مع الزاير

طاهر با کسر جانب کوه و شتر و گویان و با الفتح جامع کردن و پیری هر چه طحی **ط** بالفتح و بجای محله کنایه بزرگ جامع
است طحی **ط** با کسر و نوع طراز با کسر علم با سه معرب تریزد موضوعی است که در آن جامه های خوب می بایند و
و جامه که بر پا داشته اند با فتنه و محله است برده و با صفیان و شهری است با و را و الله و الفتح نیز آمده **ط**
بالفتح میت پیری و نور و قضا و تقنین خوش خلق شدن بعد از بد خوئی و لباس فاخره پوشیدن **ط**
بالفتح قصون و سفریه و فسوس کردن طنائز بالفتح تشدید نون فسوس و سفریه کننده

باب الطاهر مع السنين

طلاس مرغیت معروف و مرد خوب صاحب جمال بلفت شام و فقره درین سبز که بر قسم کلاه و رسته باشد
 و نام شخصی است طلاس ظریفی که در آب و شراب غریز طلیس بکسر طاورا و فتح طاورا در فتح کو طلیس
 بالفتح سیاه از بر مشرب و بالکسر گرگ و بختیقین شهری است بخراسان طلیس دریای بسیار آب طلیس بالفتح
 جماع کردن بزین شخص بالکسر اصل و نهایت و در چینی طرس بالکسر کافه و صحیفه و کافندی که بنشیند او
 محو کرده باز بنشته باشد طرسوس بختیقین نام شهر است که از سنجان در شش انداخته و در حکم اهل اسلام در
 و سکون را نیامده الا در شهر طریس بالضم و ضم با و لام شهری است بشام و شهری به مغرب یا آنکه
 شهر شام را طریس بزبانی همزه گویند و بعضی گفته اند که این کلمه رومی است و سنی آن زبان رومی است
 شهر طرموس بالضم کماج طرس بالفتح و تشدید بدین طشت طرس و طساس بالکسر جمع طساس
 بالفتح و تشدید بدین سازنده طشت طرس بالفتح و بعضی جمله جماع کردن بزین طرس بالکسر و بعضی محبه
 شیرگوارا طرس بالفتح جماع کردن و بختیقین چرک بدن و جاسه و بالفتح و کسر فاجر کین و پلید طفس
 بالضم مردن طلاس بالفتح محو کردن و طلیسان سیاه و آوردن چیزی چنانکه هست و رستن بنیانی
 و از افق کسی را در زندان و بالکسر کنه و رنگی که بسیار از زندان غایت سرخ و جهان طرس که
 مذکور شد و چرک جاسه و پوست ران شتر که موی او رفته باشد و گرگه که موی او ریخته باشد
 طرس بالکسر و طمر و س بالضم و در غلو طمر و س بالضم ناپدید شدن و کشته شدن و محو کردن
 طمر و س بالفتح ناپدید کردن و نشان چیزی بردن و طفسد و رکود و دور شدن و هلاک کردن

طیلس نایب طلیس با کسر مد و زبون طوس با کسر مد و زبون طوس
 وزیر پای بالیدن و بالضم و و ام و شهری است با کسر مد و زبون طوس
 بالفتح موصی است و شبی از شبهای محاق طلیس بالضم و فتح و او نام مخفی است که در مدینه بود و اول او را
 طلیس میگفتند چون علامت مخفی بود در کتب ظاهر شد او را طلیس گفتند و آدمی گفت که اسی اهل مدینه
 شطرنج خرمن و جال با شیار او را که در میان شما هستم چون بمیرم مرا بنده از خوف این بلیه و امان باقیه
 زیرا که ما درین دریا بانه انصار نامی کردی و چون مرا نزد حضرت رسول عجم وفات کرد و روزی که مرا
 از شیراز برگردانید خانه اول فوت شد و روزی که بدینوم رسیدم خلیفه ثانی ششده شد روزی که خدا ششم خلیفه
 ثالث گشت بخور روزی که وفات من فرزند ششم خلیفه چهارم گشته گردید پس کیست مثل من ازین جهت در عیال
 خردا التی گشته بیا نچه میگونی شام من طلیس رفزی ازین حکایت فاطمی در شعر خود آورده است در عیال من آید
 بدام سووم آری چون زادین خشت در مرون پیرید و کنیت او ابو عبد النعمیم است چنانکه صاحب قاموس
 گفته است و صاحب معراج گوید نام او ابو عبد النعمیم است و این اصح است چنانکه شعری که از طلیس نقل کرده بران
 دلالت دارد و ع اسنن عبد النعمیم انطا و نس کسیم

باب الطار مع التکین

طلیش بالفتح مردم و هم چنین طلیش طلیش بالفتح تار یک شدن چشم طلیش بالفتح کری سبک و تحقیق کری
 و کشیدن طلیش بالفتح و تشدید شین طلیش بالفتح باران ریزه و باریدن طلیش بالفتح و انغم
 یاری است مانند ز کام طلیش بالفتح نکاح و پلیدی طلیش سبکی عقل طلیش بالفتح برهم زدن کار
 و در هم شدن مروت و کار برهم زدن آن بدست خود طلیش بالفتح سبکی سبک شدن و رفتن عقل و خطایشان
 و گشتن تیر از نشانه طلیش بالفتح و تشدید یا سبک و آنکه قصد یک چیز داشته باشد و سرگردان و آن

باب الطار مع الطار

طلیش مروت و شست خدمت و دلیر و دراز و شترتر که برای گشتی شده باشد طلیش بالفتح طلیش نادانی و تنگی
 موی سرگان و بکسر نادان طلیش دار و نیبه و دراز باشد و شیر و خرد و تشدید انحصار و دلیر و شترتر
 بی قرار برای گشتی طلیش با کسر نادان و دراز طلیش بالضم سختی و برانگیختن شران نزد و وقت گشتی

باب الطار مع العین

طلیش بالفتح مروت مردم که بران آفریده شده و نمونه و نوع از پیشگی در قالبی و مهر گردن هم زده مهر نادان

برنامه وکل ومانند آن وساختن شیر ودر آفتاب سواد گل وپیر کردن مشک و لود و قاور شدن تپنا
 مردن و بالکسر جگر و لون شدن آب و پیری پیمانه و جوی آب و نام جوی است و رنگ و میرک
 و پخته جی بفتح باینز آمده و عیب خشتی و بختین رنگ شمشیر آن و رنگ گزفتن آن و پیرین شدن و کمال
 شدن و بالفتح و کسر با و در همت طلیح بالکسر شرت مردوم که زان شود و بالفتح و تشدید با کوزه گرد و شمشیر
 طلیح بالکسر شرت و مهر زننده و بفتح با انگشتی و هر چه بدان مهر کنند و افصح که بدان چارپایان مدتها
 را نشان کنند و کسر باینز آمده طلیح نکاح کردن و قین و شمر با طلیح باضم این آفتاب و جز آن
 و دانستن افکار شدن و آمدن پیش کسی و غائب شدن بر آمدن و ندان کودکی و بران شکوفه خرم
 و رسیدن بر زمین و بر آمدن بر کوه و جز آن طلیح بالفتح اندازه و مقدار و شکوفه تخمین از وقت
 خواب بر آید و بالکسر راز و اطلاق و وقوت بر چیزی و دیدار و نایب و کرانه و جایی که آفتاب از جای آید
 و بدین دو معنی بفتح نیز آمده و زمین پست و زمین که پشتهای خاک دارد و مار طلیح بالکسر بر چیزی طلیح باضم
 جمع و بالفتح و تشدید لام آنگاه اراده کارهای بزرگ کند و مرکب امور عظیم گردد و کارهای آرموده باشد طلیح
 کسر لام بر آید و صبح کاذب و تیری که در آتش نشانه افتد و ماه نو و باطل طلیح تخمین طلیح بر و در هر که هنگام ولادت
 یا وقت سوال چیزی از افق نموده باشد و اول را طلیح و لادت و ثانی را طلیح مسکه گویند طلیح طلیح پیش آن
 لشکر که بر آید و بفتح نیز آمده و ان شود جمع طلیح طلیح و بفتح و بختین اسیر و امید داشتن و مرص و بختین
 رسوم سیاه و علوفه لشکر و بالفتح و کسر هم و ضم آن مرد و مرض و طلیح طلیح بالفتح و تشدید هم بسیار مرض
 طلیح بالفتح فغان بردن و فراغ شدن علف در چراگاه و متفاد فغان برنده و طلیح اخوان اسب نرم
 عنان طلیح فغان بردار

باب الطار مع الف

طلیح بالفتح هم و هم که دل افرو گیرد و دست طلیح بالفتح ابر بلند و بجار و جمله نیز آمده و بالکسر
 و الفتح ابر تنگ که آسمان و راس آن توان دید طرف بالفتح چشم و پشیمان منفرد و جمع آمده و بختین
 و دو ستاره ایست که از اعین الاسد خوانند و آن نمری است از منازل قمر و باز گردانیدن چشم بر زمین
 و طلیح نیز در و جانفرد و کریم و نهایت هر چیز و بختین قومی است درین و بالکسر کریم الطریقین از انسان
 و غیر آن و بر تقدیر اول جمع اطراف بر تقدیر ثانی جمع طرف آمده و اسب گرامی و بختین طرف مادر و
 پدر یا بختین که شمل آن در تاج محاسب نبوده و مال نو و بالضم نیز آمده و گیاهی که هنوز در غلاف باشد
 آنکه میان او و بدین رنگ او پدر آن بسیار گذشته باشند و بختین کرانه و گردوی از خیر و مرد و کریم اطراف

جمع و اطراف الرطل پدر و برادران و اعمام و خویشان اطراف بدن است و باید در اطراف زمین برآید
 و علما و اطراف الفارسی نوعی است از انگور و بفتح و کسر امر وی که یک زن و یک است و رفیق قرار
 نبرد و ثابت نباشد و شتر است که از چراگاهی بچراگاهی رود و بسکون بآید زنده و آنکه میان او و دیوار
 بسیار گذشته باشد و نام موضعی است سی و شش میل از مدینه شتر طریف و طارون مال نو و مروی
 که میان او و جد بزرگ پدران بسیار گذشته باشند و سیوه و شصت گن که غریب و نادر بود
 طارون با کسر خمیه از او میروا و پنجه از اطراف کشت گرفته شود و شرف و بزرگی و بالفتح و تشدید نام
 مروی است طیفیف اندک و نام تمام طلف بالفتح و تشدید فارسی چمانه نام طواف چمانه و پنجه
 و چمانه ماند بعد از دست کشیدن بر سر آن و موضعی است نزدیک کوفه و زمین بلند از زمین عرب
 و کرانه و ریاب و باب و پہلو طحاف بالفتح و کسر سیاهی شب پری سپیده تا لبهای آن آنچه در میان
 بماند بعد از دست کشیدن بر سر آن و بالضم سر طوف و آنچه زیادت آید از میان و بالفتح و تشدید
 طاف طریف که تا لبها رسیده باشد و آبی که سبک و بلند بود و طحطاف کرانه است و ذلت طلف
 بالفتح و فتحین در و باطل و فتحین دشمن و نجش و آسان از چیزی و زیاده و فاضل از چیزی
 طلف بالفتح و الفهم و فتحین و فتحین گردن و آنچه از گردن بلندی و برآمدگی داشته باشد
 و کرانه ای دیوار که پشت فرو کوفته باشند و پوشش در سرا که از بنا پیش آمده باشد و از بالا
 و رگشته باشد و فتحین پستها و دوالها و سر کوه و تهمت و هتبان و بالفتح و کسر نون کوه
 و تهتم طوف بالفتح گرد چیز گشتن و چشم گردن گویند و شکی چید که باد در آن دند و با بکیر
 استوار نبرد چنانکه بصورت سطح استوار و هموار شود و بر آن سوار شوند و از آب بگذرند
 و غائط و رفتن بیرون برای قضای حاجت طواف بالفتح گرد چیزی گشتن و بالفتح و تشدید او
 خادم که نیری و مهربانی نداشت کند و نام مروی است و بسیار طواف کننده طوارف
 چشمان و خمیه که دامن او برداشته شود تا بیرون نظر کرده شود طلف بالفتح و فتحین
 گنایمیت زبون و با کسر پاره از هر چیز طحاف بالفتح بر بلند طاف عس و گاوای
 که فصل بطرف خرس باشد و خانه کمان و طواف کننده و خیال که در خواب نباید و نام شهر
 چند از قبیله قبیله در وادی زیر که در وقت طوفان بر آب میگردیدند با جبرئیل عم این
 شهر را بدست گرفته گردانید خدا طواف نموده بود و آنکه این شهر با شام بود مدتی قحط
 بر عاصی ابراهیم اذینا کننده و بر آورده بر زمین حجاز آورده طیف بالفتح غضب دیوانگی و

خیال که در خواب نباید و آنگاه خیال خواب

باب الطائر مع القاف

طابق نباتی که حمیده و کج سازند چون خواب و نوعی از جامه و طبلسان یا طبلسان بنبر و شهری است
 به جستانی و قلعیت بطبرستان که در اینجا ساکن بود و محمد بن النعمان امامی که او را اهل سنه و شیطان الطاق
 و ابایه نامنوم الطاق گویند و یکتا از فضل و سحر جان و بیرون آمدن که و پناه و میان هر دو و
 از کشتی طابق بافتن با و کسر آن نشت بزرگ نخته و معنوی یا نیمه از نر و طرفی که در آن بان جز آن نیز
 معرب تا به طابق با کسر ششم که آن مرغان را شکا کنند و بار و ختی است و هر چیز که چسبند و ساقی
 از روز و کرده مردم و بافتن چسبیدن است به پهلوی و تحقیق نه و بافتن چیزی و پیده هر چیز و آنچه مساوی
 و برابر چیزی باشد و روی زمین و آنچه بر و طعام خورد و قری از زبان یا بیت سال و مردم و طایر بسیار
 و گرویی از آن هر دو و استخوان تنگ که میان دو پیوند استخوان باشد و باران عام و اکثری از شب
 و روز و پشت و اندام زن و پس یکدیگر زاده از نر و و کبود و حال که قول تعالی لتركبن طبقا عن طبق
 یعنی سوار خود امید شد و زینا است بی از حالی دیگر و نبت الطاق تنگ پشت و نبات الطاق خفته و بلاهای
 از نر و طابق با کسر موافق کردن و و چیز را با هم و طابقی که بعضی بر بعضی باشند قال الله تعالی
 انما یستوی علیها قوم و با نفهم و تشدید و با درختی است که در کوستان که مظهره باشد و نافع مسموم و امراض
 دیگر طایری را به نفعهای بسیار بلند و احد طریقه طایری به شب آینده و ستاره صبح بعضی طایری جل را
 گفته اند و زنی و شتر و ده که بجز شتهای نر و شتر هر سیده باشد و نام پسیریه بن عبد الله شمس که نبات طایری
 که در عرب سخن ضرب اشل شده اند بدان منسوب اند طروق با نفهم و شب آمدن و کشتی کردن نر و ماده
 طایری جانم گفته و اشرف و اقوان قوم و گرویی از آن قال الله تعالی کن طایر اق قذواء حی و نفا خلقه
 طایری با نفع زدن یا زدن به طرقة و شکستن و سنگ زنه زدن کا هن بر کمال و جدال کردن بشم و چیز بدان
 بدان تا از هم جدا شود و کشتی گرفتن نر و ماده و شب آمدن و پیچیدن کا هن شب و ویشم و وقت خال زدن
 و آب نمی نر و شستی عقل و رای و آبی که در آن ستوران در آیند و بول کنند و نری که در جماع قوی
 باشد و آواز و نر و ماده ساز و جزدان و با کسر فوت و فری و پی و با نفهم و تحقیق را به جامع طایری و نر و
 نور و شکن مشک و شستی نر و ماده شتر و کجی ساق آن و بولون بعضی پرهای مرغ بالا که پرهای
 دیگر و بول کردن ستور در آب استاده و دامی صیاد و نشانههای پاسته شتر و یکدیگر و
 و معنی جمع طرقة است و نر و ماده و آب کسر یا بان و نام آبی است و با نفهم و نر و خطما و نقشها که

بر کمان باشند جمع طرقة بالفم طارق با کسر آهنی که پهن کرده شود بعد از آن گرد ساخته شود و در آن
آن از آن سازند و دوالی که بدان نعل و وزند و چرم نعل و پاره از نعل که بر موزه زنند و برین
از پوست به مقدار سپر و آنرا بر سپر چسبند و بالفم و تشدید را کاهنان طسوق بالفتح میانه است و
خارجی که بر زمین مقرر کنند و کسر طاق که اهل بغداد بدان حکم میکنند خطاست طفق بالفتح و طقوق بالفم
نزدیک شدن و تشریح کردن و بموضع می ماند و بدینجا تقسیم شدن طلق بالفتح آواز سنگ با کسر
و نفع که بر کمانه جوی کنند طلق بالفتح آهنگ و سنگ شکاری و ناله تر با کرده و روز و شب متصل در دره
که در حسین زادن زمان را پیدا می شود و سنگی است سفید براق که آرا ابرک گویند و بر
ملک و چون بر چرخ می بالند آتش آرا نسوزد و اگر حل گردد و مانند آب شود و کسی باشد چنانچه گفته اند
من علی الطلق استغنی عن الخلق و با کسر نیز آمده و بعضی گفته اند که انفتح قح لام است اگر چه
سکون لام است و با کسر ملال در آمده و بر آمده از چرخ و در و ده و پالان شتر و شرم که گیاهی است
شیره و از قابل یا گیاهی است که در رنگها بکار دارند و نصیب تک متور و بالفم و انفتح آهنگ بنده
نداشته باشد و فحشین شتر و ناله بی پای بند و فحشین تک سپ و بنده از پوست خام و هر دو دست یکبار
باب بدون شتر و نصیب و حصه طلق الوجه هر سه حرکت و فتح لام و کسر لام و طلق الوجه کشاده روی
و خندان و طلق الیدین بالفتح و فحشین کشاده دست و جو اند و طلق اللسان بالفتح و اکسیر اللسان
کشاده زبان و فصیح لسان طلق بالفتح و فحشین و بالفم و فتح لام و بالفم و کسر لام زبان نیز طلاق
را باشند زن از قید نکاح طالق زن را باشد از قید و ناله و بز با کرده و بخر طاق بالفم تشدید و لا مفتوح
جمع طلیق را باشد از بند و را کرده طوق بالفم و فتح و طاق و توانائی و گردن بند و صیر و طلقه و
هر چه در و ر بوده باشد و گرد خیزی در آمده باشد طوارق زنمان کاهنده و حلاوت زمانه که شب فرو آید

باب الطامع اللام

طبل نقاره که می نوازند و آنرا یک طرفت پوست می گیرند و گاهی دو طرفه نیز می گیرند اخطاب و طبل
جمع و آفریدگان و مردم و خراج و جامه بینی و مصری که در آن صورت طبل می باشد طبل بالفتح
و تشدید یا نقاره زن طمال با کسر سپر و نام سنگی است و بموضع است و بالفم بسیار می است
که در سپر ز سیم می رسد محمل بالفتح رسیدن چیزی سپر و بفتح حائز آمده و فحشین بزرگ شده
آماس کردن سینه و تپاه شدن و بوی گرفتن آب و تیره رنگ و خاکستری رنگ شدن بالفم

و کسر ما غصبتناک و چرخ و طریال با کسر شاره و علامتی که بنا کنند و پهنای عالی و سپراره از
 کوه و سنگ بلند و بزرگ که از کوه پیش آمده و برآمده باشد و دیوار دراز و بلند و چینه بالا بین
 دیوار و طریال الشام صومعه ای ملک شام طسطل بالفتح درختیدن و میبیدن سراب و صحرای آب
 روان بر روی زمین طسطل قدح کردن در آن آب کسی طاعل تیر راست طسطل بالفتح نازک و تازه
 از هر چیزی که با کسر خود از هر چیزی یا نوزاده از مردم و حیوان جمع و مفرد آمده و در آمدن تاریکی شب میل کردن
 آفتاب بغروب و بر آمدن آفتاب پسرخ مالک شدن آن بوقت غروب و بختین آخر روز بعد از نماز و بگردد
 پانشت و تاریکی و رسیدن خاک و گرد خانه را طسطل بالفتح و کسر فای تیره و در که در عرض بماند و کسی
 است بکه و بالضم و فتح فاشا عرفی که ناخواسته به ضامی میرفت و او را طفیل الاعراس و طفیل العرائس گفته اند
 و طفیل نسوب است بدان طفال بالضم و الفتح گل خشک طفل بالفتح و تشدید لام باران ریزه و ضعیف و بزی
 شبنم طلال با کسر طلال با کسر فتح لام جمع و چیزی خوب و شکفت آمده از شبنم آب شکر و غیر آن
 شیر دانه و مردگان ساکن و شب و کبوتر نیر آمده و کم شدن شیر ناته و ضم نیر آمده و کم کردن حق کسی را و سخت
 ماندن شتر و تر شدن زمین از شبنم و تر کردن شبنم زمین را و باطل و بدر کردن خون و بالضم شتر و خون طلال
 بفتحین تنه هر چیزی و نشان خانه و سرای ویران شده که بمانده باشد اطلال و طول جمع طلیل کینه و
 حیرتی که از بزرگ خراب و جز آن یا نته باشد طلیل بالفتح خلق عالم و آفریدگان و سخت ماندن ستور و با قس
 حیر و برشته داران کردن و بزرگ کردن جامه و پهن کردن آنان بطله دان با کسر حیر است
 که بدان نان پهن کنند و آلوده شدن تیر نخ و آلوده شدن هر چیزی نخ و یا بر و من یا بقیر و با کسر
 مرد بکار که از پدر کردن پاک ندارد و آب تیره و جامه سبز رنگ و گلیم سیاه و سپر سیاه و گردن بند
 نادان و نیم دوز و بدکار و جامه کهنه و گردن تیره رنگ که رنگش بسیار بی باطل باشد طسطل بالفتح
 و کسر سیم جعل بر خانه و نر و ناده و صغیری و لای ملک عرض و بیکان پهن و گردن بند و بالضم و فتح
 سیم برشته از جامها طسطل و طسطل بالفتح هر دو همی است بمصر طول بالضم و رازی و در آن
 و بالفتح شست نهادن و شستن و کوفتن کردن بر کس و غالب آمدن و فصل نیست و فراخی و توانگری
 و قدرت و بختین و رازی در لب بالا نیز شتر و با کسر و فتح و او رسی که بدان پاسه چار بماند
 در سن دراز که ستور را بدان بندند و سر و من که بچرد و بالضم و فتح و او چیز ناس دراز و بالضم
 و تشدید او مرغی آبی است دراز طول دراز طلال و طلال با کسر جمع و نام صحرای است از بجز
 شعر طوال طوال بالفتح درنگ و عمر و بالضم دراز و بالضم و تشدید و او بسیار دراز طایل

بافتح رئیس شریف طراخنه جمع و این لغت در اصل خراسانی است طرخون بافتح گیاهیت معروف
 کبرج ریشه های او عاقر قرع است طلعین بافتح نیزه زدن و قلع و عیب کردن کسی و در بیان بافتن نیزه
 سیر کردن و همان کشیدن است را تا نیزه و طلعین نیزه زده شده و طلعن کرده و هم چنین طلعون طلعین
 نیزه زننده و طلعن کننده طاعون و با و مرگ طوع این جمع طلعن بافتح مرگ و بیدار طلعیان بافتح
 از حد در گذشتن و همچنین طعون بافتح طالقان بافتح نام شهری است میان بخ و مرو و شهریت میان
 قزوین و ابر و از اینجا است صاحب اسماعیل بن عبا و طلعین بافتح ساکن و آرمیده و همچنین طلعین طلعون
 بافتح جمع طلعین باکسر و تشدیدیم شهریت بر و هم چنین بانگ مگس و آواز دشت و طاس و آواز
 کوس و مانند آن طلعن بافتح و تشدید نون رطب سرخ بسیار شیرین و مردن و آواز کردن مگس و تشدید
 و کوس و جز آن بافتح بدن انسان و غیر آن و سر بار میان دو تنگ بار و دشتی و تشدیدیم طلعنه واحد
 طلعون دندانهای بزرگ پهن که طعام بدان ساییده شود و آنرا بفارسی می آید دندان گوشت طلعون
 بافتح گوشتی گشتن و بافتح باران سخت و آب که از زمین بر آید و همه را غرق کند و مردن و کشتن و بیل
 غرق کننده و هر چیز که بسیار و غالب باشد و همه را فرو گیرد طلعان باکسر و تشدیدیم بافتح بافتح
 طلعین باکسر کل طلعان بافتح و تشدیدیم یا گلکار و اگر سه طلعین بافتحین بریدن طلعین بافتح
 و همه حرکت لام و مشهور فتح است جامه ایست که بردوش می اندازند معرب تا لسان و طلعین و طلعین
 الف و نون نیز آمده طلعانه جمع و طلعین بافتح است بزرگ در لواحق میوه

باب الطار مع الواو

طلعو بافتح خواندن طلعو بافتح بگستردن و بزرگ کشیدن و رفتن و دور شدن و هلاک شدن و بپاشیدن
 چپ رفتن و بر روی انداختن کسی را طلع و آمدن از جای و دور طلعو بافتح و بافتح و تشدیدیم و بر
 سر آب بر آمدن چیزی و برگ بالاس درخت طلع شدن و سخت دیدن آمو و سبک رفتن آن بر روی
 زمین و مردن و داخل شدن در کاری طلعو بافتح آمو برده که نوزاده باشد و بافتح و تشدیدیم و آمو و تشدیدیم
 و و نام طلعو بافتح در از شدن گیاه و بر آمدن روده بر شدن آب دریا طلعو بافتح و بافتح و تشدیدیم
 و او گوشت پختن و بریان کردن در رفتن و کار کردن

باب الطار مع الیاء

طیسی باکسر و تشدیدیم پستان بهائم و سباع طری به تشدیدیم تازه طاری خود آیند از جانی و ظاهر شوند

باب الطاهر مع الالف

باب الظاهر مع الباطن

باب الفطام مع التسمي

باب الاطراف مع الزاوية

طار بالفتح وسكون همزه وایه کرفتن چیه افضل و مهربان شدن ظریم الکسر وسكون همزه وایه میوان

و انسان که هست طفل گنده و مهربان و بی غش و دیگری و متون که دیواری گذارند و یک جانب خانه طفل
بالکس در موزه پنی شتر ماه و بستن بغاسه و آن خرده است که بر پنی شتر نند تا بوی بچه و دیگر را نند و طفل
بالضم و موزه و یک باب طفل بالکس و شتر و در و طفل بالفتحتین سنگ یاسک ماد و و طفل بالضم و موزه
گوشه کنان بالتر از سوفا که آن که در آن سر چای کرده می زنده و ناخن چشم و قلعه است و یک کس و بالضم
و بدن کسی را و بفتحتین زمین هموار علف ناک و ناخن شدن و ششم و فیروز شدن طفل را بالفتح و کسر و شمع
است درین که عود خوب و چرخ خوب بدان مشوب است و قلعه است به صفا و قلعه است بشام و قلعه است
درین و بوی خوش که آنرا اطفال نیز گویند و اطفال را طیب کنند و بغار سی آنرا ناخن یو گویند و نه با
نکه طفل بالضم و گام زوال و صلوته اطفال نیز بشین و بالفتح است و ستوران سواری و جانب کوتاه
پر مرغ نظران بالضم جمع و راه دشت و مال بسیار و موقعی است و فخر کردن بجزی درین بلند و دشت
و لفظ قرآن و لطف تاویل آن و حدیث و خبر و چیز که از کسی غائب باشد و بفتحتین در و پشت طایفه
هم است و یا به جمع و مفرد آمده و آنکه پشت او در کند ظاهر بالضم جانب کوتاه پر مرغ و بالکس
هم است و موافق شدن و گفتن مردن را که تو بر من هم چو پشت ما دینی و باین گفتن زن بر و حرام
مشو و و تا کفار و ندر به حلال نگردد و بالفتح ظاهر سنگستان ظاهر پید اختلاف باطن و نامی است
از نامهای حق تعالی و چیز را که ظاهر بالضم پید شدن و بیام بر آمدن ظهور هر مندی های زمین
و پناه های زمین و قریش اطفال را که بکسی غصب و آندند *

باب الفات مع الفات

طالع بالفتح و تکلیف شتر و رفتار و تنگ آمدن جا زمین و بسیاری مردم و تمت ده شدن و بالضم
فتح لام کویت بنی سلیمان طالع سیل کشته و تمت زده و ستور رنگ سگی که در شب خواب کند
طالع بالضم و یا است که در پای تنور هم رسد *

باب الفات مع الفات

طرف بالفتح زیر یک زیر یک شدن و آن که در آن چینه گذارند طالع زیر یک و خوش طالع طرف
بالضم و شتر و در و بفتحتین آن زیر یک طاعت بالفتح و شتر و فالتحتین و فرام آوردن پامای شتر
و گران بپوشه و زندگانی نا شتر طاعت بالکس هم شکافته چون سم سب و گاو و گوسفند و مانند آن
و حاجت و مشاوت و در رفتار و جز آن و بالفتح باطل و خون بد و بفتح لام نیز آمده و پر هم زدن و بالضم و شتر
چیز از نخت و تمت و بفتحتین و بفتح اول و کسر دم جای بلند از آب و گل طلیعت بد فعال و موا و کج

درخت و ناهموار و کار سخت و دشوار و سختی و بیخ کردن و پذیرایی گان

باب الطاهر مع اللام

طلح با کسر و تشدید لام سایه و خیال و نمونین و جبران و پاره از شب اول جوانی و شربت گرا و پیکر آفتاب یا پشود و پناه و تاریکی شب یا آنکه طلح سایه اول روز باشد و فی سایه آخر و ظلال و ظلال جمع و معنی بهشت نیز آمده طلیل سایه دائم و جا سایه دار و پنجر سایه انداز و غیمه و امواج و دریا طلال بالفتح سایه و جایی سایه و در طلال بالضم و فتح لام سایه یا بنا و ابر یا که سایه کشند و فحش آب نیز درختان که آفتاب بر آن نشاء

طال اول بالضم سایه کردن

باب الطاهر مع الهمزة

طلم بالضم و الفتح شتم کردن و سخت زیاده شدن آب چنانکه از کناره دریا گذرد و کم کردن حق کسی گذشتن چیز دیگر و عکس کردن زمین غیر موضع کنین و کشتن شتر بغیر بیماری و خوردن شیر از مشک پیش از آنکه باشد شود و کشتن کردن و زیاد و بالفتح آب و حفا و سفیدی دندان و رین و اول هر چیز و فحشین تاریک شدن شب و شخص و کوه و با کسر و فتح لام وادی است طلام بالفتح تاریکی اول شب طلم شتر مرغ و شتر مرغ نمرود که شده و شیرینی که است نشاء و باشد و خود و خود و خالی که از چاه فته باشد طلام شتم گار

باب الطاهر مع النون

ظربان با کسر و الفتح و بفتح طاهر و کسر را با نوری است مانند گربه بنایت بدو و چون در جاسه بگردد بوی آن نرود و با کسبه شدن طعن بالفتح و فحشین بس کردن و رفتن بجائی طاعن سافر طعائن بود و جها و زمانی که در مروج نشینند طعنون بالفتح شتری که بر آن بار بردارند و بکبار برند و مروج بر آن کنند طعان با کسر و سخی که با مروج بدان بندند طعان بالفتح و مدبره نشند طعنون بالفتح مرد بدگمان و مرد ضعیف کم حیل و چاه که معلوم نشود که آب در آن هست یا نه چاه کم آب و دومی که معلوم نشود که حشیش ادا کرده یا نکرده طعن بالفتح و تشدید نون همت نهادن و گمان بردن و یقین داشتن و گمان و یقین طعنیدن همت نموده طعان به تشدید نون مرد بدگمان و همت نموده طهران بالضم طرفه کوه تیره ترین برای مرغ طیان بالفتح و تشدید یا یا سین و شتی و آبکین و گیسیت که برگ آن چرم را و باعث نکند

باب الطاهر مع الیاء

طبی بالفتح آب و طهری با کسر شتر آمده برای حاجت و کاری پس نشاء انداخته و فراموش کرده

باب العین مع الالف

عجب است بالکسر بار و گرانی از هر چیز و تنگ بار و مانند فتح نیز آمده و بافتح روشن افتاب آمده کرد
 کار و ساختن و آفتابن بوی خوش و ساختگی و آما دگی لشکر کردن و پاک داشتن عجب است بافتح و الما شوی
 است پیشین معروف که آنرا عرب پوشند و نادان گران ناگوار عجبی باضم خوشنودی و رضا عجب است
 بافتح تنگ و بی زبان عدوی بافتح آنچه سرایت کند از کرد جز آن و تناسلی و فساد کردن و باضم ستم
 کردن عدوی بالکسر نایب و بیگانگان و مسافران و هر چوبی که میان دو چوب باشد و سنگ تنگ که بدان
 چیز را پیوسته و باضم و الکسر دشمنان عدایا بافتح دراز و پنهانی هر چیزی و دوری و شغلی که تراز
 چیزی باز دارد و سنگ تنگ که بدان چیز را پیوسته و باکسر و صید را در پی یکدیگر کردن و از افتن
 عذرهای باضم عذر و در اشتن و عذر خواستن عذر را بافتح زن و دوشیزه عذری بافتح و فتح را
 و کسر آن جمع و در سوراخ نکرده و برن سنبله یا جوزا و مدینه کشفه و موضعی است نزدیک دمشق
 و دومی است بشام عمار بافتح صحرای بی دخت و گیاه که هیچ چیز در آن نتوان پناه برد و عری بالکسر
 نایب و آنکه اهتمام بکاری نداشته باشد عمار بافتح عرب خالص عرایا بافتح درختان خرابه
 بشارت به شخصی محتاج داده شود تا میوه از براسه خود صرف نماید عرقا باضم فتح رنساندگان
 جمع عارف عزار بافتح صبر کردن و در آن استقامت و رزیدن و شکایت کردن عری باضم و
 تشدید زامونش اعز و معنی عزیز نیز آمده و نام تنبی است و آن درختی بود که قبله خطفان او را
 پستندندی و نزدیک آن خانه ساخته بودند حضرت پیغمبر عم خالد بن ولید را فرستاد که آن خانه را
 شکست و آن درخت را سوخت عسلی الفتحین امید و نزدیک است که چنین شود و عشارا کسر اول
 مارکی و از مغرب تا نماز نختن یا از زوال آفتاب تا طلوع فجر و عشارین نماز مغرب نختن و بافتح
 طعام وقت نختن و بی همزه شب کویری و روز کویری را نیز گویند عوارا بافتح ناکه که پیش
 خود را به بنید تیار یکی عشارا و عاشورا و روز دهم محرم یا نهم عشارا باضم و فتح شیلین
 ناکه ده ماهه استن عصارا بافتح چوبی که بدست گیرند و نام اسپ است و جماعتی از اهل اسلام وقت
 العصا خلعت با اهل اسلام و معجزان و استخوان ساق عصارا و اودن و بخشیدن و دوش
 و بخش عصارا یا بخششها جمع عطیه عصارا بافتح ملاک شدن و ناپیداشدن نشان و ناک و
 سفید می بر حلقه چشم و بالکسر بیشتر مرغ که بسیار شده باشد و دومی درانه عجبی باضم
 آن سر و جزای که در دایم چیزی عقل را باضم و فتح قاف خردندان عصارا بافتح
 زنی که لب بالاین او تنگ گشته باشد و باضم و فتح لام و نایان عصارا بافتح بلند

و نام مردیت و نوعیت بدین علیا بر بالفتح آسمان و سر کوه و بای بلند و هر چیز که باشد از غیر
و کار و کردار عالی علیا بالضم بدین تراثت علیا بالضم چیزهای بلند و شهرت بنا به وادی
اخری و نوعیت بدین عطفان علیا بالفتح حقین رقتن بنیای چشم و دل عمارت گراهی و ستیزه و ابر بلند
و ابر طبر و عایط و ابر تنگ و ابر باران و ابر سیاه و ابر سبز و ابر بری که باران اورینت باشد عجمیا
بر شیدایی و غیر پوشیده علقا نرین و راز کردن و سیم رخ و حتی و بلا عجمیا بالفتح رخ و شفت
عجمیا بالضم با لک سنگ و روباه و آمو و بالفتح و تشدید و اسک که فریاد بسیار کند و بی غم و نیز آینه و
و منری است از منازل قزوین پنج یا چهار کوکب است و شتر پیر علیا نرین خوب چشم و ماده گاو و شتر
و سبزه و شکلی که نزدیک پایزه شدن باشد عجمیا در بیه در مان و مانده شدن از کار و دراز شدن گیاه

باب العین مع الیاء

عجب بالفتح و تشدید یابی و پنی خوردن و بدان پیری خوردن اب بالضم استین عجب بالضم
برگ درخت فرا و منظم میل و پیری و بسیاری و بلند ی اب اول هر چیز و بالفتح و کسر بای آخر بر وزن تظا
اسم است یعنی مردان پیری اب بنور عجب بالفتح بر دو عین بامد صوف و شتر شتر و جامه فراخ و کسوت
نرم و مرد و راز و بز کوهی و نام نمی است و نام مردیت عجب بالضم مرد و راز عجب بالفتح جنس کالنج و
عجب العجب یعنی آبهای مندنق یعنی جهمان عجب بالفتح شتر کردن و بلامت کردن و بالکسر بسیار
عجب بالفتح و بالفتح میان انگشت سبابه و وسطی یا میان وسطی و بصر و سختی و کار ناپسندیده و فساد
و چوبه که بر روی ساز و بعضی گذارند و از اجناس با جانب سر و بر کشند و درشتی و طبری زمین و استا
جمع عجب عجب بالکسر است کردن و شتر کردن و ناز کردن و بالفتح و تشدید نام مردیت عجب
بالفتح بر قبایه از زمین عجب بالفتح پنج دم و یک و پایان و آخر کار عجب جمع و قبایه است و بالضم عجب
بنی و کبر و مردی که شگفت آید و رانشت و بر خاست کردن از زمان شگفت آید زن رانشت و بر خاست
با او و فتح و کسر نیز آمده و شگفت و غریب آمدن چیز عجب جمع و بدین عجب عجب نیز آمده
چنانکه مشهور است عجب کار شگفت و چیز غریب و بدین عجب عجب بالضم شگفت
و به تشدید چشم بسیار شگفت عذاب بالفتح ریگ تنگ یا طرف تنگ از ریگ غده و یک
بالفتح ریگ بسیار عذاب بالفتح خوردنی و نوشیدنی خوش و گوارا و مخور و چیز از غایت تشنگی
و باز در شستن و دور کردن و گذارستن و درختی است و عجب غشاک و آنچه از رحم پس از زادن
فرزند بر آید و درختی است و رشته که بدان تر از و بر و از و طرف هر چیز و طرف تعجب شتر

پوست آوینان پس بالان شتر و اندیش منده و بالفتح و کسر زال معرب آبی که بنبری بر سرش جمع شود و آنرا
 اندک خاک گویند عاقوب و عذاب بالفتح شتر است و ده که از غایت تشنگی آب علف نخورند و آنکه میگویند
 او آسمان پرده و ماکل نباشد عذیب بالضم نام آبی است عذاب بالفتح شکوه کردن و بالفتح و تشنگی زال
 نام آبی است عرب بالفتح نشاط و بفتح را نیز آمده و تازه شدن پس و جرات و بالکسر گیاه خشک و
 بفتح تن تشنه شدن معده و آب بسیار صافی و کسر را نیز آمده و نامیده است بدینیه و باقی ماندن نشان
 جرات بعد از تشنگی بالضم و بفتح تن تشنگی یا مردم تازی یا مردم تازی که در شهر باشند و اعراب آنرا که در بادیه ساکن
 باشند و عرب عاریه و عاروب فاعل و صیغ عروپ بالفتح زنی که شوهر را دوست میدارد و وفند ه
 روی باشد و زنی که شوهر را دوست دارد و عرب بفتح تن جمع عروپ بالضم فتح را تصنیف
 عرب و بالفتح و کسر را نام مردی و نام آبی است عراب بالکسر اسپان و شتران تازی طلاف
 برزدون و پنجی عرقوب بالضم بے سطر بالای پاشنه انسان بی پرو و پای ستور که بنزله زانو
 و بر پرو و دست او و بجای و چیده گے وادی و ساق مرغ سنگ خوار که آن مرغ را قضا گویند راه تنگ
 در کوه و بنی کوه و کار بزرگ و دشوار و دانستن و شناختن حجت و دلیل و مهله و بهانه و نام
 آبی است و نام مردی است از عجم الفقه که پر دروغ و ظلف و عده در عرب مشهور است ازین
 جهت و عده های نام راست را مواعید عرقوب گویند و ظلف و عده او را باراد مشهور است
 و در کتب مسطور عرب بفتح تن مردی زن عرب زن بی شوهر عراب بالضم جمع مرد و عازب
 آب و گیاه و مرد و دست و کوبه است عجب بالفتح کرایه دادن محل جهت گشتی و بر جستن
 نزدیک ماده و آب بنی نر و نسل و اولاد و عصب استخوان دم یا جامی رشتن سوی دم و ظاهر
 قدیم و پروراز و شاخ خرما بار یک و راست که برگ از و دور کرده باشند یا آنکه برگ نیاورده
 باشند و آنکه بر برگ برآمده باشند از اسعف گویند و شگاف کوه و نام مردی عصب بالکسر
 موضعی است نزدیک مکه بضم عشب بالضم گیاه تر و بفتح تن تشنگی شدن و عیال عشب عیالی که
 در آن خرو نباشد عاشب شهر گیاه ناک و شتر گیاه خوار عصب بالفتح عصا به بر سر بستن
 و چیدن و داغ کردن و استوار بستن و فراهم کردن شاخهای درخت بعد از آن چنیز و زدن
 تا بر گماشته آن بریزد و سخت بستن فایده بزرگ و گو سفند تاب کشیدن بنفیند و نوعی
 از جامه بر و سنجاب سرخ که در قوس سال پیدا میشود و سرخ شدن کناره آسمان و بختن
 را نهان شتر ناده تا شیر بسیار دهد و چرکین شدن دندان از خیار و مانند آن و گردن شتر نر

در سیدن و گرفتن و قبض کردن چیز را و خشک شدن آب در دهن و لازم شدن بخرم و سکان
 کردن لام مغالین در بحر وافر و نقل کردن آن بسوی مغالین و بسیار بے شدن گوشت و لغتین
 پیا جمع حصه و برگزید بایست قوم و درخت بلال و بایضی بفتح و هم نیز آمده عصب شش بار و دما
 پیچیده و بریان کرده عصب بفتح بریدن و دشنام دادن و شکسته شاخ گردانیدن بر او و شمشیر
 زدن و نیزه زدن و گرفتن و برگشتن و ضعیف کردن کسی را و شمشیر و مر و نیز زبان
 و جوان سبک سر و بجه گاو که شاخ او دیسده باشد و لغتین شکسته شاخ شدن گو سپند
 و بریده گوش شدن ناقه غصوب و مغصوبه باضم نیز زبان شدن عطب باضم و لغتین مینه
 و بفتح نریمه و نازکی و مخین عطب و لغتین هلاک شدن و هلاک عطب بفتح جنبایتان مرغ
 دم خود را بتاب و لازم شدن به چیز و صبر کردن بر آن و هم چنین غلوب و بر بال خود و آواست
 نمودن و ایستادن و خشک شدن پوست و سطر شدن دست در کار و لغتین فربه شدن عصب
 بفتح رفتار و روشستور بعد از رفتار لغتین و نر زنده و فرزند زاده و زده بر مکان تا فتن
 از پیله و پیله بر چیز عجمین و پس چیز آمدن و نام کسی شدن و بر پاشنه زدن و باضم
 و لغتین پایان کار و عاقبت و لغتین پی که از آن پله کمان و رو و بایست سازند و بفتح
 و کسرتان فرزند و فرزند زاده و پاشنه عاقب هر چه پس چیز آید و آنکه نیابت پیشوا
 و سردار قوم کند بعد از وای و کس که نام کسی باشد و غیر و نامی از نامای حضرت رسول
 عم زیرا که آخر همه انبیا بوده عصاب با کسر شکسته کردن و باضم مرغ شکا بے سیاه معروف و
 شک برآمده در میان پاه که دلو را بدر و شک بزرگ برآمده از طرف کوه مانند نزد بان
 و جوی آب که از اینجا آب بخوش رود و سنگی که بر آن آب و میند ایت و آب خوراند و پشت تپا
 و بر چیز میند که بسیار بلند نباشد و رایت حضرت رسول عم و چیز است که در قوا تم چار بایان
 و شاره چند بصورت که از عقاب آسمان گویند و ریسان کو یک که در سونخ طاقه گوشوار کنند
 عقرب گزوم و دوال نعل و دوالی که بدان پاروم چار پا و زین استوار کنند و بر حواست
 و آسمان و نام اسپ است عصار بجمع عقرب و سخن جنینها و ختیا و شدت سردی را عکب بفتح
 گرد و غبار سبک و شاد و خشن و رفتار و لغتین سبکی لب و ذوق و نزدیکی انگشتان پا و بالسه
 و فتح کاف و تشدید یا کوتاه جسم و سرکش و ترواز من و انس آنکه مادر او شوهر دیگر داشته باشد و نام
 زندان بان نعمان بن منذر کما کب جمع کثیر عکاب باضم مد و بفتح گرد و عکوب باضم مد

لادن و جوشیدن و یک و جمع خاک نیز آمده و بافتن گرد و غبار علیل بافتن نشان و نشان کردن
 عوار کردن قبضه شمشیر بر پی کردن شتر و سخت شدن گوشت و با کسر مروی که اسید چیری از آن
 ن و داشت و جانی که اگر همیشه باران و زان بنابر دو چیری نه برود و بافتن نیز آمده و جانی
 ن درخت کنار علوب جمع و بختن نوعی از بیماری شتر که در اعصاب گردن می شود و سختی و درستی
 بر روی گوشت بعد از اشتداد آن و رفته دم شمشیر و بافتن و کسر لام فیض سخت و درخت
 سو سهار و نیز گوشتی و جزیان که پیر باشد عصب با کسر و بفتح نون انگور و شراب عصاب
 غم نزرک پینه و کوهی است در راه که و بستگی فرج و وادی است و نام اسپه است و کوه خرد
 سیاه و کوه دراز کرد و با لضم و تشدید نون میوه است مانند کنار که اثر اسهال میلان گویند
 بافتن و تشدید نون انگور و فوس و نام مروی است عصب بافتن هزار داستان عباد جمع
 عیب و عاب آهوه نهر و نیز عیب ناک شدن و عیب کردن و شک ماست و در شدن عاب
 عیب کننده و عیب ناک و نیز ماست شده عیب بافتن ناتوان از طلب حاجت و مردار
 ناگوار و کلیم بیار ششم

باب العین مع الکسار

عاقبت آنت عاومات جمع عاوة فواعلات جمع و فی امثل عادات السادات سادات العادات
 غنی خصلتها می بزرگان پیشوایان پیشوای خصلتهاست عا رتیه باشد بدید و تخفیف آن آنچه
 به بند و بگر تافع گرفته شود از آن عواری باشد بدید و تخفیف جمع عا رتیه آباد کننده معمور آباد
 عا ندره باز گردیده و سود و نفع و امان و صلح و مهر با فی عا طقة مهر و خوشی عوا طفت مع عا طقة
 خوششان که و تیه بر ایشان شست و قونی که بدان چیز بار آورید و زن فرومند عا طقة باوخت عا طقت
 جمع عا طقة آخره بیا یان پیروی و فرزندان عا طقة این جهان بوسعت خلافت اجله عا رتیه حاجت عوارض جمع
 و پنج و میار و عیب و عیب با لضم بندگی عبا و ت با کسر بندگی کردن و پرستیدن عبا رت
 با کسر بیان کردن تغییر کردن سخن و تغییر کردن خواب عا رتیه با کسر نید و نید گرفتن و بافتن
 اشک باریدن و گرمی و شورش چشم عا رتیه بافتن و تشدید تا سخن تکرار گفتن و باز کردن
 و الحاح کردن در سوال چیزی عا طقة کبیر تا کمان کهنه و نام زنی است و نام نه زن از
 جدات حضرت رسول عم عا طقة از حد در گذر زنده و سر کشی کننده عا رتیه با کسر
 و گردن بند که مشک و عود و غیره بسترند و بیا میزند و خوششان و نزدیکیان فرزندان و پاره از

و درختی خرد که آفرام ز بنجوش گویند عقیده بالضم نام مردیست و بختین چوب پائین در که بران میگذاشتند
 و بعضی گفته اند چوب بالا در وختی و امر ناپسندیده و گریه عجزتیه بختین وقت نماز نفس و مقدار غیبت
 شفق از شب و باقی شیر که بعد از دوشیدن ستور در پستان فرود آید عجا فته بالفتح آزاد شدن عجزه
 بالکسر لغزیدگی و سر در افتادگی عجز زده بالفتح زن پیر عاجز و ناتوان و صبیح مجبور است بغیر تا عجزتیه
 بالفتح و تشدید پیچیم خاکینه عجزتیه بالضم عجبی بودن و بختین درخت فرما که از تخم رسته باشد و سنگ است
 عجالت بالکسر شتاب و شک و دو دلاب بمحالی و عجل و بالکسر فتح میسم جمع و نوعی است از گیاه و نوع
 است و بختین التی که آنرا گامی کشد و دو دلاب و چرخ بزرگ چوب استوار و محکم که بران باز دارند
 و چوب پهنای سرپا که بدان دیوار آویزند و گل دلای و دبی است بهرین شتاب عجالت بالضم
 و الکسر بهر چه شتاب حاضر آورده شود و شیرینی که نشان در پیراگاه شتاب و تشدید عجزتیه بالفتح
 خرماتی است نیکو در مدینه و حضرت رسول صلعم فرموده که هر که هفت خرماسه عجزه صبح بخورد
 گزنده آسب زهر این شود و عدالت بالفتح شاکست که لای شدن و عاود بودن و او شدن و
 برابری عدالت بالفتح دشمنی و بالضم جایی و در عدالت بالضم و تشدید دال ساز و ساق و
 آلودگی و بالکسر شمار عدوت بالفتح کنار جوی و بالضم جایی دور و بالکسر جایی بلند عجزتیه
 بالفتح گوار شدن آب و خوش و شیرین بودن آب عذرتیه بالضم در و گاو از غلیظه فزون و سوزنی
 بشانی اسپ عذر بختین جمع و قبیل است از این و ستارگان گاه کشان و دوشیرگی عذرتیه
 بالفتح و کسر زوال سرگین دوم و ستور عجزتیه بالضم ناری زبان شدن عجزتیه بختین و تشدید بالغت
 تازی عجزتیه بدخوتی و جنگ جونی عذرتیه بالفتح مانده و نام چند اسپ است و نام مردیست
 و بالفتح و تشدید رالت جنگ خردتر از بختین و دبی نزدیک تطبیق عجزتیه بالفتح کشادگی
 میان خانه عجزتیه قیامت عجزتیه بالفتح و تشدید یاد رخت خرماسه که بر او خورده باشند و
 آنچه از خرماسه و وقت فروختن درخت خرماسه نگاه دارند و نفر و دشمنی براسه خوردن عذرتیه
 عجزتیه بالضم رسته دلو و کوزه و جزان و انکه پیر این که در آن تمه کند عجزتیه بالضم
 پنهان شدن و بالضم راه اور و از طعام و جزان عجزتیه بالضم هست و میله و فن گشتی گرفتن و
 در میان انداخته شده که کس او را متعرض شود و پیش کشد و بالفتح اشکارا کردن و عرض نمودن
 عجزتیه معروض داشته و عرض کرده شده عجزتیه طبیعت و نموت و کوهان شتابتیه که آنرا
 عذرتیه فشناس شدن و بهتر شدن عذرتیه بالفتح افاضات جلیل و گردار بودن عجزتیه و عجزتیه

کشد چشم بزگو سفند که برای مولود قربان کنند عقیده زن مستوره کریمه و شتر گرامی و سید قوم پنهان
 هر چه و مرادید عقیده بالضم اندونام کلی است از اشکال مل بدین صورت $\frac{1}{2}$ عکسه بالضم و تشدید
 کاف و طوف روغن و خزان در یک توده گرم که آفتاب بر تو تابنده باشد و رنگی که شتر ماده است
 هنگام استغنی ظاهر شود و خنجر گرا و بالفتح نام موضعی است عکس مکه بکسر عین را کیوتر ماده و پدر قبیل و نام صحابی است
 علامه بالفتح نشان و به تشدید لام بسیار دانا عکسه بالضم آوینش و قوت رد و گذار و چری اندک و بالکسر
 جانه کوکله از او پیراهن استین و جامه نفیس و رفتی است که بدان و باغت کنند و بختی از خون بسته علامه بالفتح
 سندان و سنگی که بر آن قوت گذارند تا شکست شود علامه بالفتح آوینش و خصومت و دوستی لازم بدل و
 بکسر نه آمده و قوتی که بدان روز بگذرانند و بالفتح و الکسر نیمه مرم و آویند و بعضی گفته اند که علامه بالفتح
 آوینش و دوستی و جز آن و بالکسر علامه تازیانه و مانند آن علامه بر زن شامیه آنکه جنگ در زند پیریک
 ازان مست باز دارد و علامه ستوریکه همراه کسی فرستند تا خوراک و بار بران بیارد و خوراک ستوریکه بالضم
 خلف و خورش چار یا علامه اشکارا کردن علامه بالفتح نام مردیت داشتند یا جمی و شهریت مغرب
 علامه بالضم بندری و بالکسر بالای سر و گردن و میان و تنگ بار و هر چیز که بر سر چیزی زیاد کند و از آنجا
 سر بری گویند علامه بالضم بهانه و قیسه شیر و با هر چیز علامه بالکسر تشدید لام بیماری و وجه و سبب چیزی و
 بالفتح نی که بر زن دیگر آورده شود علامت جمع و نبوالعلامت فرزندان این زنان مقدره علامه بالفتح و تشدید لام
 و بالکسر تشدید لام و یا غفر بهشت و جز آن و چیزی علت چیزی بودن علامه بالضم آنچه بر آن اعتماد کرد
 شود و علامه کسر دخل و بالفتح نی و بختی کار گمان که بدست خود کار کند علامه بالضم زیارت یکی از اربابان
 حج و زفان هم در خانه زن و عروس آنرا گویند که زن را بجان خوشی آورند و بالفتح هر چه بر سر تشدید و تشدید
 چون کلاه دو ستار و جز آن علامه بالکسر آبادانی و آباد کردن نام قبیل است و بالفتح هر چه بر سر گزنان چون
 و ستار و کلاه و تیغ و جز آن و بالضم نام مردیت علامه بالکسر خود و منفرد و ستار و هر چه بر سر تشدید و تشدید
 بالفتح مهر و دوستی علامه بالکسر و بالفتح قصد کردن اتمام داشتن به چیزی غمت بختین گناه و زنا و در کاری
 و شوا را فساد و فساد و بپاک عمو و بالفتح اندام شرم مرم و سر چه از دیدن و نمودن آن شرم آید و خنده
 صفت لشکر و حصار که ازان هم و هر اس باشد عمو و بالفتح بار گشتن عمو و ببال مجبه یا غر استن علامه
 بالضم نوشته و شتر و نوشته سوگند و تیمارداری و سستی ضعف و ریخت و قتل علامه بالکسر زندگانی و
 علامه بالفتح کنار جوی علامه بالفتح زبیل جوی و جامه دان که در آن جامه درخت کنند و بای سر و دخل
 علامه بالفتح در زنی عیاقه بالکسر و فتم فایز خال گرفتن عیاقه بالکسر بسیار پر سیدان *

باب الدين مع التمام	
---------------------	--

فورموزیان و تباہی +

باب الفین مع اے

[illegible]

قدیم و نظیر کسی عدد و تقویتی شمار شموده شده و کسیر اول فتح دوم پیدا شدن اثر نه در سالی عدد بیست و نه و نظیر
عدد او با کسیر بخش شمار و ناله زه کمان و پیدا شدن اثر و در روز یکدیگر مابعد از سالی و اثری و شمته از
دیوانگی و هنگام مرگ عرو و بالفم بلند شدن گیاه و بر آمدن دندان عرو و بالفم سخت و عظم درست
التماده و غزاله و نوفا کرده و با سبب پیوند کردن عرو و بالفم گیاه است و هر گیاهی که در شش باشد
و بالفم و تشدید نام پسوست و نام مردیت محدث عسدر بالفم سیر کردن و سخت یافتن سبب جماع
کردن عسجد بالفم زرد و جواهر چون دُر و یاقوت و شتر بزرگ و عسجد نام پسوست و نام ضعیف
و شتر بجهای بزرگ و شتران که زربران باریکند و شتران سوار بی ملوک و شتران که بر کمان بن
منند و بیار استندی عسجد بالفم و اتم آوردن عسجد بالفم چیدین جماع کردن و کسی را بزور
بر کاری و داشتن عسجد و بالفم بر دهن عاصد شتر که وقت بیرون کردن چید عسجد بالفم فتح ایثار
مابون یعنی آنکه علت مشایخ دارد و عسجد بالفم یاری دادن و بر باز و زدن و بریدن درخت به عسجد
و آن را کنی است و نالیدن از در و باز و بالفم و الفم و کسیر و بالفم و فم ضاد و کسیران و تقویتی
بانه و نواحه و ناص و عین و تقویتی و در و است که در باز و شتر میشود و درخت بریده شده و
الفم و کسیر ضاد و کسی که نزدیک بکتابت روح باشد و آنکه از در و باز و ناله عسجد و درخت خرم که دست
بدان رسد و جباره آنچه دست بوی ترسد عاصد رونده بسوی چار پا و شتری که بغیر و باز و بی نایم
و غرابانده عضا و بالفم زن و مرد کوتاه یا لا و سبط باز و و یا کسیر دست بر نخن عطار و بالفم نام ستاره
و نام پدر که دوی از بنی تیم که آن گروه را بان می خوانند و نام مرد است که در وقت حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم می فروخت عسجد بالفم بر ابر که در هر دو پا و بر جستن از جالبی و دیدن بلبه تر
یا مرغی است مانند کبوتر عسجد بالفم بستن و کرده دادن و غلیظه و انگشت بیچ شدن مالع و ساء
کردن و کرده سکو چیری در آوردن و ضمان و عهد و شتر قوی پشت و با کسیر کردن بند و رشته
مروارید و تقویتی که گرفتن ریسمان و زبان و قبیل است به نین و بالفم و کسیر قاف که گفته
از ریسمان و زبان و جزان و یک توده بسته و بر نم نشسته و بی معنی الفم قاف نیز آمده و شتر
صلی و کار و برداشتن بار و بالفم فتح قاف که به جمع عسجد عاقده نایم که دم خود را گرفته کند
و آن علامت استی است و گرد اگر دچاه و عهد کننده و کرده زنده عسجد بالفم ریسمان خمر و قادر کردن
بر کاری و مضطر ساختن به چربی و تقویتی و به شدن شتر و سوسار و بالفم و کسیر و در زمان جنگ که بخوان
بر بالای بعضی باشد عسجد و بالفم کوسیت نزدیک رسید که اهل آن بر اهل فصاحت باقی مانده

باب الحسین مع الذال

عجوز و بالفتح پناه برون و بالضم نو ازندگان از اسب و شتر و گوسفند و اهرم جمع مانند و همچنین پناه و بجا
و اگر است و مردم سفله و دون و بالضم و تشدید و او مفتوح گیاه و درین فارسته یا بجای و شوار که مقور بود
نرسد و گوشت که بر استخوان چسبیده باشد و مرغ پناه برنده بجای عمو و بالفتح گیرید داشتن عیال و بالسر
پناه برون و پناه و بجا و مرغی که بکوه و جزان پناه برده عا که نو ازندگان از اسب و شتر و جزان و پناه برنده

باب الحسین مع الراء

عجوز بالفتح بیان کردن خواب و خبر دادن از حقیقت و مال آن و باندایشه خواندن بی آواز و بالضم
بسیار از هر چیز و گروه و گری می چشم و قبیله است وزن فرزند مرده و ابر یا که کتاب روند و عقاب
و بالسر پنج مرغی کنار فرات تا بیا بیا آن عرب گیرند از بایج و قبیله است و بضم و الفتح کرانه جو در و
خانه و هر سه حرکت شتر قومی بارکش که پیوسته در سفر باشد و بضم و الفتح معروف است که از
صندل و گل و شک سازند و بعضی گفته اند خوشبو نیست باز حضرتان آینه و بعضی تنها و عرفان
را گفته اند و این خطا است عجوز بالضم گذاشتن از آب و بالفتح نوسال از بزرگ و گوسفند و مردم و فتنه
نکرده عا پر رگیزی و الفتح بانام پسر زاده سام بن نوح و بضم و الفتح موضعیت ضیان
و عوب هر چه از مردم و جامه و فرش و جزان که در غایت حسن و لطافت بود و بدان موضع نسبت کنند
و بعضی گفته اند و نیست که در آن جامه و فرش خوب میشود و بضم و الفتح بوستان افزون و زرگس و
یاسین و مردم اندک گوشت و بزرگ و نازک و دراز هر چیز و بضم و الفتح اصل و کیا است از ادویه یا
و قیاس کو چاک و بت و بر پار پا که کشته شود براه خدا و بزرگ براسه تپان می کنند و قبیله است
و دشته بیل و غیر آن و چوبی که در بیل به پنا پیوند میکنند که چاه کنند بر آن پاس خود را نگا دارد
و بکند و باریان و بالفتح لرزیدن و بضم و الفتح نیزه و جزان و بر خاستن اهر و بضم و الفتح فروج
بر آمد و و بضم و الفتح شدت و قوت و عتار بالفتح و تشدید تا دلیر و اسب توانا و جامی و رشت که بان
انس باشد عتار بالفتح پسر افتاد و عا شور و ملکه و سختی و بدی و چاهی که از جهت شیر درنده و جزان است
تا صید کنند و بضم و الفتح و دیده و رشتن عشر بالفتح دیده و رشتن و در و رشتن شربت
ببین و بالضم عقاب و در و رشتن نیز آمده و بالفتح و تشدید تا جانی است که در آن شیران پیدا
عشیر خاک و بجا و نشان مخفی و بضم و الفتح دم برداشتن اسب در و دیدن و کتاب و فتنه و بضم و الفتح
آتشک کردن بر کسی و گردن تا فتن و بالضم و الفتح غلیظ و درشت و بضم و الفتح سبط و فتنه و بضم و الفتح

[illegible]

و بیان درخت خراوی پنج یا شش سیف که از آن بجز بیا بافتد و اصل مرد و اولاد و بختان مختصر بالفتح و بضم
فتح تا گسنگ که در آن گسنگ گویند و نام مردیت مختصر قبلیکه از نیم و باغیر بالفتح و از آن و مختصر بنوعیه
چنانچه مختصر مختصر بنوعیه مختصر که در آن پاشورید باشد و در غفران و اسپرک و سپر که از پوسه آن
ماهی سازند و خوشبویت معروف و گویند آن سرگین جانور بحریت و بعضی گفته اند مرغ شبیه لبت در دریا و
صحن است که موی است و شبیه که در کوهستان پهنند و صحن از زنبور عسل که انواع گیاه
خوشبوی خود بهم می رسد و اصل آنرا پدر یا برادر و دوست و شومی و پدر و اکثر جانور بحری آنرا فرو برد و
که ستم کند اگر بپند از و از بخت بعضی گمان برده اند که سرگین آن جانور است و از بعضی گفته اند استعمال آن
که گسنگ عسل در میان عنبر یافته اند و این نشانی ظاهر است که موم باشد و در وقت آتش گذاشتن چون
موم میگردد از و اندک عالم عطر بالفتح و تقطین یک چشم شدن و رفتن بینائی یک چشم و بالفتح و کسیر و بیا
عوار بر سه حرکت عیب و شکاف و در بدلی جامه و بالضم و تشدید و او بر ستود و فاشاک که در شرم افتد و
کس که بینائی راه ندارد و ناتوان و بددل عوار بر جمع عوار بالضم و فتح و او نام جانی و فصلت نکوناه
عوار بر گره های پراکنده از پنج مختصر بالفتح و بالکسر و تقطین زنا کردن و بالکسر تا ظاهر زنا کنند و
بالکسر قافله و شتران که غله بران بار کنند و هر مری که غله آورد و بالفتح خرابی و خوشی و بیشتر در گور خراب
کننده نام کجاست بدین و استخوان که میان آن بر آید داشته باشد و هر چه که بلند باشد و بر چیز
و چوبی که بر شین مروج وضع کنند تا دست در آنجا زنند و یک چشم و گوشه چشم و هر چه داخل چشم باشد
و بلندی گوش و بلندی پشت پا و بلندی میان بیکان و نیریزی سرگشت و کوه و وادیت و کجاست
که در قدیم آباد بود و حال خراب است و لقب کافیت که کفران نهارا می کرده بود و متهر قوم و پادشاه
و بل و میان پشت خط سیف میان برگ و غایت چون کبوتر و رفتن اسب و جز آن و سپر کردن و بیک گوش
شدن لاقه بطلب غل و بر سورفتن اسب بر کردن عیار بالفتح و بنجیدن و چاشنی زرد و سیم گرفتن و بالفتح
و تشدید یا مرد بسیار آمد و وقت کننده و مرد بسیار حرکت و تر بسیار جملان و بسیار حرکت و نام اسپ است

باب العین مع الزار

عجز بالفتح ناتوانی و بر سه حرکت و بالفتح و کسیر و بضم آن سر و ولس هر چیز عجز بالضم و ضعیف و
پیر شدن زن و بالفتح زن پیر و عامه عجزه بز یا دستان ناگویند عجز و عجز جمع و در یک قوه ایام
ایام سرای سخت و آن پنج روز است نزد یک عرب و بعضی گفته اند عین تر که قاور نشاء
بر جماع عجز بالکسر و تشدید زار جبهه می خندد و بالفتح علیه کردن باران سخت و کسیر نیز گفته اند

عثر نیز کیاب و آرزو مند و قادر و غالب کسی عثر و زور باضم تنگ پستان شدن ناته مسمین عثر از
بالکسر و بالفتح ناته تنگ پستان عثر از بالفتح زمین سخت عثر و گره گان و آن سیوه ایست معروف
و بازی کردن مرد و بازی و خوا بایندن شتر عثر نیز دیک پانها دن و آسته رفتن مورچه
و مانند آن حکایتی که کردن بر عصا و نیزه در زمین زدن و راه یافتن بخری و بالکسر با خود
بخیل و مشوم عثر و بفتحین بی آرامی و سبکی و بی تابی که مرض و حریض و اسیر را بهم میرسد و
بالفتح و کسر لام در و مند بی آرام که خواب نگیرد عثر بالفتح بزاده و آندوی ماده و جزان نام سپی
و نام تنه نیست و پشت و قیدله از موازن و عقاب ماده و ماسی است بزرگ و غنیمت آبی و گرگس ماده
و جباری ماده که آنرا بعد ری خوانند و نام زینست از قیدله و طم که آنرا در میان بود و ج کرده یا سیری
برده بودند و عدول کردن و زدن فبند و آن نیزه است فرد عثر بالفتح دانه انکور و باضم
نام مردیست و بفتحین حاجت در ویش شدن یافت شدن +

باب العین مع السین

عبد و سن باضم و الفتح نام مردیست عجوس باضم ترش روشن و ترش روی و بالفتح
زش رو و گره و شیر درنده عجاس بالفتح و تشدید باو عالس ترش رو و شیر درنده علس بالفتح ترش رو
شدن و گله ایست که آنرا سیس نیز گویند و گوشت و آبی است به نجه و محله ایست کوفه و پدر جمله از
فیس عیلان و بفتحین شاش و سر کین خشک شده و بر دم شتر چسبیده و خشک شدن و بفتحین ترکی
روست و داند اما و نام مردیست عجس بالفتح باز داشتن کسی را از حاجت و گرفتار شدن و بفتحین بر او
و دون ناته از راه و بالفتح و بهر حرکت جسم قفله کمان و پاره از میان شب یا آخر شب عجوس
فتح اگر گران و باران پای پی ریزان عدس بالفتح رفتن در زمین و سخت پامال کردن و عدس
و دن و چرایندن شتر و استروبانک را ندن شتر و بفتحین دانه ایست معروف که آنرا در فرس
ماک گویند و بهندی سورخه اند و بثره ایست که بیدن در آید و آن گشده است و باضم و فتح وال
م مردی عروس بالفتح زن و مرد و گویند خدا جمع اول عرائس و جمع ثانی عرس و قیدله ایست
مین و نام مردی است و از اینجاست مثل عرب لا عطر بعد عرس عرس باضم و بفتحین عرس
وسی و نکاح کردن و بالکسر زن باشوی و ماده شتر با ناعراس جمع و ابن عرس جانوریت که آنرا را
نید و بالفتح بستن کردن شتر بر بلاوی او و عدول کردن از چیزی و ستون میان بخیر و دیوار کوچه

پسرون قلعه و هم نیز آمده و دیوار میان دو دیوار خانه رستان تا خانه گرم باشد و همچنین در پشت درخت
و لازم بود و سخت شاد بود و بافتن و کسر را شیر در نده و در پیش و ملازم بخیزی عراسن با کسر
رسن که گردن و بازوی شتر بدان بندند عس بافتن و کشیدن شش گردید و پاسبانی و در آمدن خبر
تنها چریدن شتر و شیر دادن او پیش مردم و اندک خوراندن گردی را و بافتن قیج بزرگ و قیصیب
عحاس با کسر جمع و جد و جد عحاس به کشیدن شش گردانده و گرد شتر عحاس جمع چون خام
و قدم و قیج عحاس بافتن تا ناله که پیش مردم شیر ندهد و جوینده صید و کب و مرد و اندک خیر عحاس بافتن
عطسه دادن و مردن و دیدن جمع عحاس صبح و امرو که پیش رو آید و عرب بدان فال گیرند و عطسه
زنده عحاس باضم عطسه عحاس چیزی که بدان عطسه آزند و جانوری که از اقبال بد گیرند
عحاس بافتن بازداشتن و سخت راندن شتر و جزان و زدن بیای بر سرین و کشیدن بسوی زمین
و بایدن سخت و بایدن جرم عحاس با کسر فدا و عحاس بافتن بازگوندن و برگردانیدن
خن و مهار شتر بر دست شتر بکشتن و شیر زدن بر خورونی عحاس با کسر رسن که بدان مهار شتر بر دست
او بندند عحاس شیری که بر شتر با و دیگر خورونی ریزند و نوعی از طعام که از شیر و آب و سازند و
شاخ رز که بازگوندن در زمین بسوی مکان دیگر نشانند عحاس بافتن آتش میدن و میشیدن عحاس
از مورچه و آنچه خورده و آشامیده شود و همچنین گند بزرگ و باضم مردی و نوعی از گندم که دو گانه
در یک فلاط باشد عحاس و عحاس باضم چیزی از طعام عحاس بافتن جنگ سخت و شب و روز
سخت تار یک و کار بی سرو پای که راسی بان توان برد و همچنین عحاس و عحاس یعنی لوراه و دند فیه
عحاس بافتن و کشیدن با و کار بی سرو پای که راسی بان توان برد و همچنین عحاس و عحاس یعنی لوراه و دند فیه
در جزئی عحاس باضم و فتح به نام مرد عحاس بافتن و کسر نام بائیت در تمام که در اسلام دل
در آتشی طاعون عحاس پیدا شده بود عحاس بافتن شتر ماده سخت محکم و عقاب و پدر قبیله از زمین
از آن قبیله است اسد و عحاس که در زمان حضرت رسول صلعم دعوی نبوت کرده و در شب و روز
حضرت کشته شد عحاس باضم و عحاس با کسر ویرماندن دختر که از بلوغ در خانه بی شوی چنانکه
از جد و شیرگی بیرون رود عحاس دختر که در خانه ویرماند و مردی که بی زن مدتی ویرماند و
نزد تمام اعضا عحاس بافتن مردی معروف عحاس بافتن شب گرد چیزی گفتن و گردیدن لرگ
در پی چیزی خوردنی و نگاهبانی کردن و باضم نوعی از گوشت سفید و همچنین در آمدن و طرف من
باز کردن وقت خنده و جز آن عحاس بافتن آب کشتی کشتی کردن با کسر شتران سفید که سفیدی و بخت آن

عشرش بالفتح عرش حق تعالی و کیفیت آن و بیان حدائق و در شمع جانز نیست و گویند یا قوتست
سبح که از نور حق تعالی درخشان است و تحت و سقف خانه و غروب و طلوع و دینی کار و جانب قوی
چیزی و خیمه و خانه که بر آن سایه سازند و رئیس و سردار قوم و دبیر ایشان و چهار کوب خرد و باین تنزل
که از عرش سماک گویند و سرین شیرورنده و چنانچه و چوبی که بدان کنار باغی چاه گیرند و بدان از آنکه بنگ
گرفته باشند و بماندی و برآمدگی پشت قدم و سایه بان که از فی سازند و چوبی که آب دهند و بر آن کشند
و آب خوراند و آشیانه مرغ و بز آوردن بنا و بجای مقیم شدن و بنگ گرفتن چاه و درخت کردن زدن
و لازم شدن و عقل کردن از چیزی و با لغضم گوشت یکطرف کردن و عرشان گوشت هر دو طرف
عیش بودن زن و دکرانه و خانه که از بزرگ درخت و گیاه سازند بر سه سایه و نام شهرست بصره
آنون نرا بست عیش بالفتح و تشدید شین مردکم گوشت و چیزی اندک و کم کردن خیر و خیر اندک و
طلب کردن و فراهم آوردن و کسب کردن و زدن و ورقه دوختن پیراین را و لازم شدن مرغ
باشیانه خورد و با لغضم آشیانه مرغ که از زیرهای چوب بر شاخ درخت سازد و دکر آشیانه که در دیوار
سازد و اموحی دمی خانه که در زمین سازد و نام شاعریت و حق کسی عیش بفتح تین تشدید شین
و بالفتح و کسر طائنه و بفتح طائنه آمده و بکسر طاء و ضم آن جای کم آب عطا بش با کسر تشنگان و با لغضم چاه
تشنگی که هر چند آب خورده شود تشنگی نبرد و عیش بالفتح جمع کردن عیش بالفتح فراهم آوردن
مال و نعم دادن چوب و دیواره درخت اراک و اطراف شاخهای کوه و تیره است و به معنی بفتح قاف نیز آمده
عکس پیچیده شدن بر هم شدن موی و پیچیده و انبوه شدن گیاه و موی پیچیده و مهربان شدن
بسی عکس کردن با قیاس عکس و فراهم آوردن چیزی و گرد گرفتن بنگان بجا و ستوار کردن نیز کسی عکس بالفتح تشدید
کان عکس یا عکسوت نریا خانه عکسوت و نام کوه نیست و با لغضم نام مرد عکس بالفتح تشدید
و زدن بی قصد و چیز موافق و بفتحین ضعف بصورت فن اشک اکثر اوقات بواسطه علتی عکس
بفتحین خشم دادن چیز را و از پنج بر کردن و ثابت داشتن و تیز براندن و از پیش خود راندن و عکس
بالفتح زدن گاهی و زدن گاهی کردن و با کسر نام مردی عیاش بالفتح و تشدید یا خوب
زندگانی گفتند و نام مرد است

محرر انفتح همواره بارعدو برق بودن هوادپی آرام شدن ششرو لعلجیتین شاد شدن تغییر یافتن بوی

و در قمار است که در سپاهان پسند کنند و در شیران نه پسندند و تحقیق این بیماری گزندگی که عارض آدمی شود
 و مال دنیا و نعمت و مالی که بهمن باشد نه تقدیر آنرا خواسته گویند و طبع و آنچه دوام نداشته باشد و هر چه قائم
 بغير باشد عارض بین و بزغالگی که بهجت کشن در بانگ و حرکت آمده باشد عارض و ضل بالضم عارض
 شدن جمع و عارض بالفتح ناقه که ریاضت نیافته و رام نشده باشد یعنی و فحوا می سخن و جزو اخیر مصلح اول
 از شعر و علمی است که میران شعر موزون و ناموزون است و راه کوه و نام کوه و درین و نواحی و جالی آن
 شتر که خار و زنبی علفی و کرانه چری و حاجت و جانی که در هنگام سیر کسی را پیش آید و بسیار بهر جزو ابرو
 خوردنی و بز و گوشت که او را خارش آید پس بخورد آنرا و نام اسی است عارض عارض و شتر
 لشکر و سالار لشکر آنچه اخلاقی چیزی شده و کثرت و خسار یعنی جایی بر آمدن لشکر از روی و ابر پرانگند
 در افق و دهان بعد از شتر یا و شتر داده بهار و صفت کردن و چوب بالای در که بدان و رمی گرد و عطا
 عارض بالکسر و در شدن از کسی و برگشتن و مکافات کردن کسی با آنچه دیگری کند با او و مقابل
 کردن کتاب را با کتاب دیگر و بهر آنرا و نواحی شدن پیش آمدن کسی در راه و پیش آوردن ناقه را
 به فعل بهجت کشتی و بدین معانی است معارضه و داغ با خط بر پنهانی سیرین ستور و بالضم بین و عارض
 عارض بالفتح و تشدید ضا و گزیدن و زیرک و داهی شدن و بالضم نوعی از علف ستور چون دانه
 خرمایی کوفته و کنجاره و جز آن و بالکسر بسیار و زیرک و درخت خار و سخت و زنده و توانا بر سفر
 عضو عارض بالفتح چیزی که گزیده شود و خورده شود و سخت گزیده و جاده و درنگ بسیار آب
 عارض بالفتح چیزی که گزیده شود و خورده شود و گزیدگی و بلای سخت و زبان و درخت سطر و بالکسر
 گزیدن آب کسی را تحقیر و لازم شدن کسی را عوارض و دانا بعد از شتر یا و بسیار بهاد و بالضم گوشت
 در و یا طلی که گور عاقم در اینجا است عارض بالفتح بدل شدن و بدل دادن و بالضم و بالفتح و بهر حرکت
 بمنه هرگز و این مخصوص متقبل منفی است چنانکه قط خاصه ماضی منفی است و بالکسر و بالفتح و او بدل چیز

باب العین مع الطاء

عین بالفتح کشتن چار یا بغیر علت و بیماری و عتاب شدن کسی و گزیدن زمین موضعی که شتر گزیده باشد
 و اقر کردن و در جنگ افکندن خود را بی سبب باعث و بهر این سخن خاک و روان کردن عرق تا آنکه
 روان شود و خون آلوده کردن پستان و شگافتن جابه و جز آن و شگافتن شدن و رسیدن سختی و دریا
 سختی کسی بغیر سبب عین گوشت و خون تازه و چار پایی گشته بغیر سبب و بهانه و شگافتن شده عرق و بالضم

در تحقیق خار و از صحرای حضرت قوطی بفتح عین ه را و ضم فاجا نورست سفید و نرم که انگشتان بن خنجر از
بدان تشبیه و بند یا جانورست مانند سام ابرص عطا بالفتح و تشدید طاشگافتن جامه بطول یا بوض و
غالب شدن بسوی زمین انداختن کسی را عطا ط بالفتح و لیریم و شیر درنده عطا ط بالکسر کرانه کردن
و طوق بگوش و رس کردن شتر و دایر به پشای کردن شتر عطا ط بالفتح و رخ کردن بر کردن شتر و به بدی
کسی ایاد کردن و به تیز کردن باضم کردن بند و حامل بفتحین قبه بی دلخ و بی مهار عطا ط بالفتح بارگفتن
قه سال نخست عطا ط بفتح و درازی کردن

باب العین مع الظاء

عطا ط بالفتح و تشدید ظا بن جیبیدن عطا ط بالفتح شدت جنگ و مشتت کشیدن مشت کشیدن سخت شتام
و اون عطا ط بالفتح باز و آتش غزل کردن قهر کردن زو کردن فخر آوردن و عطا ط بالضم باز است و صحرای
ناجیه بکشد میان نخه و طائف که در جاهلیت غره ماه و لقمه انجا خرید و فروخت شدنی تابیت و زبانی اند
جمال از هر طرف پانجا آمده اشعار خواندنی و باخترت با با و اید و به یکدیگر نمودندی و در اسلام بط
شده و ادیم عکاضی منسوبت بدان

باب العین مع الفاء

عطا ط بالکسر و ضم و فاء و دایر کار کنایه عطا ط بالفتح فاجرت کما سخت و شتر سخت و شتر و عطا
بالفتح کردن سگ و خزان و بالکسر بازه از شب عطا ط بالفتح خود را باز داشتن از طعام و گرسنه بخور و صبر
کون برنج بخار و قیام بکار و نمودن و برداشت کردن از کسی گرفت نکردن باضم و بالکسر عری ستور و سخت
لاغر شدن و تنگ شدن سپر بکان شنان عطا ط بالکسر لاغرانی بیکانهای تنگ و غفل و روزگار و باضم
نوعی از خرا عطا ط بالفتح عطا ط اندک و خوردن و اندک از عطا ط و بالکسر بازه از شب و گرسنه و بی از
مردم و پاره از چیزی و از ده تا پنجاه مرد و باضم جمع عطا ط یعنی آنچه توان چیده و بختن خاک که در چشم
عداوت باضم چیز اندک و به جمع این معانی بذال مجتمعه آمده عطا ط بالضم بهر قاتل عرفت کاسر
صبر و تسکین باضم بوی خوش و ناخوش و اکثر استعمال آن در بوی خوش می باشد و او را کردن بکنانه
و خرا دادن و تاج سر خردس بریدن و اعراض کردن از چیزی و گلیا نیست قومه در میان گفت و ست
پیدا شدن باضم شناختنی و نیکوئی و احسان آنچه بخشد و بدل کند و موج دریا و اعتراف و قبول
و بضم را نیز آمده و به طبیعت و نام مخصوص است و ریگ توده و جای بلند و بضم را نیز آمده و نوعیست
از درخت خرا و درخت خرا نیست به بحرین و درخت ترنج و صبر کنندگان جمع عطا ط و سپان باران

بال دار جمع اعرف و گفتار بادشتران که برگردن سوی بسیار داشته باشند جمع عرفار و بعضی
 آئیده سنه اکثر سلاطین عرفا عرفان یافته و تشنه یار بسیار شناسنده کاهن بطیب عروق بالفتح
 صبور و بسیار شناسنده عارف شناسنده و تشنه یار عارف بالفتح شناسنده و بالکسر تشنه یار بسیار
 شناسنده و رئیس سردار قوم قلیب عروق بالفتح روی بر تافتن از چیزی دل سر و سندان عروق
 بالفتح یا و ست کردن در خوردن و آشامیدن و بالفتح که بر تر بنده عزلیف و عروق آواز جن که شب
 در بسیارها شنیده میشود و عرفان بالفتح و تشنه یار آبروی که آواز و رعد از آن آید و نام قبلیه است
 و رنگی است بنی سحر او کو هیست بر دوازده میل از دینه عارف سر و دگویی و نوازنده ساز و طبعیت
 عصف بالفتح بی راه رفتن و از راه راست میل کردن و پیدا کردن سلطان و نبیت گرفتن کسی را
 و چوپان ستور گناه را و کافی شدن کار کسی را و برای کسی کاری کردن شرف شدن شتر بر مرکب و سینه
 خنده و نفس بزم چنانچه گلهی اومی جنبیده باشد و مرکب و قوج بزرگ عصف بالفتح بی راه و تنگ
 عاصف ناقه نزدیک آمده مرکب که و م سخت جنباند عصف مزور و بنده که او را بر کار یاری
 داده شود و عاصف بالفتح از دیدن گلهی شتر از نفس اشتاب وقت مردن عصف بالفتح برگشت
 و نارسیده در و دین گشت و سخت و زریان باد و کسب کردن و اشتاب رفتن و ملاک کردن و بیرون
 باد و کار کسی را و گردیدن شتر گرد و حوض آب و نیز عصف گشتی که دانه او خورده شود و گاه او
 مانده باشد یا برگی که دانه از آن خورده شود عاصف باد سخت و تیر میل کننده از دین و بهر حال
 باشد از چیزی و روزی که در آن باد سخت و زور و شتر دانه و شتر مرغ تیز و عصف بالفتح سخت و زور
 و بالفتح باد سخت جنبه عطف بالفتح میل کردن و خم دادن چوب را و دانه کردن باش را و سخن را با سخن
 باز گردانیدن و میل دادن و مهربانی کردن و باز گشتن بر چیزی و جمله کردن و با کسب جانب طرف هر دو
 راه و قبضه مکان و زیر فعل و بالضم جمع عطف و بختین و رازی بکلمای چشم عطف زنی زبان بر دوار
 و ملاکم که که نه داشته باشد و بالضم و فتح طانم مرد است عطف بالفتح که بان و ناقه که بر بجه خود
 مهربان باشد و دام صیاد که در آن چوب خیمه باشد و تیر که بر تیرهای دیگر به چینه تابو اسطه
 آن تیر را بر آید چنانکه بازی عرب است و آواز عطف مهربانی کننده و برگرداننده و سب
 ششم از جمله ده اسب که بدان گردند و آندوی که گردن خود را نکند و وقت نشستن بر جای
 خود عطف بالکسر آواز او و ششم و نام سگی است و بالفتح و تشنه یار طایر که به تیرهای دیگر در قفس
 عرب به چینه تا تیر که مقصود است بر آید یا تیر که نه زبان دارد و نه نفع یا تیر که چینه بار و در خطبه

تیر را بگرداند و عفت بالفتح و شدیدا و عفه بالکسر پارسائی و باز ایستادن از حرام عفاف
 بالفتح پارسائی و بالکسر دار و عفف بالفتح پارسا عفت بالفتح تخم دادن چیزی را و روبا عفاف
 بالضم جاری که توأم ستور را که کند علف بالفتح یا بوشتن و بالکسر کان موسی بعد علف بالضم
 چیزی بقیسم بودن و روی چیزی آوردن و گرد چیزی گشتن و در سبب آید عفاست شستن و رعایت کردن
 و اصلاح نمودن پس شدن علف بجائی بقیسم شوند و گرد چیزی گردیده و در سبب آید عفاست شستن
 علف بالفتح بسیار آشامیدن و کاه و دانه دادن چار بار و بالکسر بسیار خوار و در حق است و برین
 که برگ انگور یا نذر آشک کرده و گوشت بپزند و بضم و بقیسم جمع علف یعنی آنچه چار یا خور و بقیسم
 خورش ستور و جز آن بالضم و تسدید لام مضموم سیوه درخت طلح که آنرا شتر خور و شبیه است با قلح
 تیره تازه علف بالکسر نام مردی از قصاعه که پالانهای غلافیه بدان منسوب است و بالفتح و نشدیم
 نام علف فروش نام داشتند بیست مغزی علف بهره حرکت و مشهور از آن ضم است و در شتی
 خلاف رفق و در شتی نمودن علف بالفتح سخن در شت و رفتار در شت و آنکه سواری اسپان
 به نرمی و ملایمت کند عفو بالفتح حال و کار و قضیت و همان و بخت و بهره و فرحیت بخرد
 و شیر و زنده و گوشت و گرد در رعایت و خبر داری عیال کردن گنایا هست خوشبود نام مرد است
 و نام بیست و گرد و گردیدن مرغ گرد آب و جنبه و جز آن عواف بالضم آنچه شیر و زنده و در شت بسیار
 و بخور و هر چیزی که یافته شود عیف بالفتح نکرده و ناخوش داشتن طعام و شراب و عیال آن
 و نامهای مرغ بقتل بیان کردن و بیان باهای افنادن او و عرب بدان فال نیک بگیرند
 عیاف بالکسر ناخوش داشتن طعام و جز آن و عیافه ناخوش داشت و بالفتح یا بقیسم است و
 علف آنکه فال گیر و مرغ و جز آن عیوف بالفتح شتر است که آب را بوی کند و خورد و نام بیست

باب العین مع القاف

عین بفتحین بوی خوش و چسپیدن بوی خوش بدن و جامه و بجائی بقیسم شدن و به چیزی حریف
 شدن و نام مرد است بالفتح و کسر نام مردی که اندک خوشبو باشد و بدی بدید بوی آن باشد عقق
 بالکسر نرم و چال و تجارت و شرف و آزادی و آزاد مردی و آزاد شدن با آنکه بالکسر آزادی و بفتح آزاد شدن
 و در گذشتن آب از دیگر اسپان و بالکسر بقیسم شست که ازان کمان سازند و بالضم جمع علق و علق
 و بالفتح کمنه و در بند شدن و گردیدن و اصلاح آوردن مال و بقیسم آمدن مال پیش گرفتن پستان و
 بعد از کشیدن رنج و جفا علق بالفتح از او شدن و بالکسر مرغان بشکار و اسپان نجیب علق

دوش یا جای رود از دوش آزاد شده و شراب کهنه و مشک فرخ وزن جوان نورسیده و زنی
 که هنوز شوهر نکرده باشد وزن سپانه سال کمان کهنه و بچه منع که هنگام پریدن آن شده باشد و بچه
 شده باشد و بچه منع سنگ خوار و بچه بگو تر که هنوز ناتوان باشد و حکم نشده و دیرین کهنه از چیزهای
 چون شراب و خرماتاق جمع عقیق آزاد شده و دیرینه از هر چیز و اگر کمی آزاد و دیرینه و اسب بنگو
 و هر چیز و جمل و شراب و آب و خرماتاق و قصب حضرت ابی بکر صدیق رضی الله عنه که جمل و بنگو و بود
 یا آنکه حضرت رسالت پناه در شان او فرموده است عقیق من النار یعنی توار آتش و دوزخ آزادی
 یا آنکه مادرش بدین لقب می خوانده و بیت عقیق کعبه شریفه زیرا که اول خانه ایست که بنا شده یا این
 بوده از عرق طوفان یا از دیران کردن بدشته و از ظلم جباریه یا آنکه کسی مالک او نبوده عذق بالفتح
 فراهم آوردن و نصبتین دست در عرض کردن برای چنین چیزی و کمان برون بخیری و رساندن فکر
 بخیری که بدان نصبتین نهشته باشد عذق بالفتح و سکون ذال متجه درخت خرماتاق و تریق شاخهای
 خرماتاق و خلاف رنگ گوشت پشمی بروی بستن بجهت علامت و بر آمدن و طاهر شدن بارگناه او و بوی
 کسی است که در آن به چیزی نسبت دادن و بالکسر خرماتاق و خوشه انگور و حصاری است بدین و بوی
 که شاخهای دیگر نهشته باشد و کسیر اول و فتح ذال و نصبتین موضعی است بسیار آب و بسیار درخت کنار
 و بالفتح و کسر ذال مردودا و کار و خوش بوی که بوی او تیز باشد عرق بالفتح گوشت از استخوان باز کردن
 و استخوانی که گوشت از وی باز کرده باشند و راهی که مردم نشانند و بالکسر ریشه درخت و برگ بدن و
 نهال نشانند و کشت کردن در زمین غیر تا آن زمین را تصرف و مالک شود و اصل هر چیز و زمین
 که چیزی در آن نرود و کوه تحت که بالای آن توان رفت که بشواری و کوه خرد و جود و موصلیت
 و شیر خوردنی و تلخ بسیار و زمین شوره که در آن درخت کثرت و دید و جای بلند و ذات عرق ضعیف
 که اهل عراق از اینجا حرام بنهند و نصبتین خمی اندام آدمی و سائر حیوان و گاهی به مجاز تشبیه از سام
 غیر حیوان را نیز عرق گویند چون ترشح کوزه و مانند آن ورشته بنا و صف اسپان و مرفان
 و هر چه صف زده باشد و بنیل از برگ خرما یافته و بالفتح و کسر اشیر که مره او فاسد شده باشد و نصبتین
 جمع عراق یعنی کنار و یا عراق بالضم استخوان که گوشت او خورده باشند و نصبتین عرق
 بالفتح عراق بالکسر جمع و بالضم نیز آمده و بعضی گفته اند عرق استخوان با گوشت و عراق
 استخوان بے گوشت با عرق و عراق استخوان بے گوشت و با گوشت و لطفه و بار آن بسیار
 و بالکسر جانب پر مرغ دام آبی است و کنار آب و کنار دریا و مشک آب و ملک معروف و اندک

تا موصول از روی طول از قاصد سیه تا حلو ان از روی عرض زیرا که بر کنار دجله و فرات واقع شده
عراقین کوفه و بصره باشد عروق بالضم رفتن در زمین و جمع عرق و عروق الصدق در دجله و عروق
روناس عروق اینها گویا هیست که زنان بر سر فوجی خورند عرق بالفتح شگافتن زمین و شکار کردن
و درویدن و غیره بازداشتن و بهالغه نمودن و بسیاری کردن در زدن و فحشیدن بیستون به چیزی و نیز
بدخویان و بالفتح و کسر یا بدخو عشق بالفتح پیچیده شدن و بدخلق و تنگ خو گشتن و فحشیدن و فحشیدن
و چسبیدن الحاح کردن در طلب چیزی و نمیشین اما نکه بر قرض داران خود شدت نمایند خشق کبسر
و بالفتح یا ده از چهار دوست داشتن یا چشم پوشیدن از عیوب محبوب یا بیماریست سوداوی
که بر دماغ کسی غالب شود از دیدن صورت کسی و فحشیدن بسیار دوست داشتن و پیوستن به چیزی
عاشق بسیار دوست دارند عشاق جمع عشوق بالکسر و تشدید بیشین کسور بسیار دوست دارند
عشق بالفتح غایت شدن و بسیار گشتن کرون خرد نیز دادن و بسیار بازمانه زدن و اندک فحش
و کار استوار کردن و شتر بسیار آب رفتن و فراموش کردن و از کار می بازداشتن و منع کردن
و زدن یا دخیل را و فحشیدن کس عقیق مهره ایست سرخ و مخطط معروف که از جانب یمن آید و
وادی و هر جامی آب که سیل آزار ایشان کند و شیب سازد و موضعیت بدنیه و یماه و نجد و طائف
و تنامه و موسی مولود از انسان و حیوان که باز کنند عقوق بالضم نافرمانی پدر و مادر کردن و
ایشان را از زدن و بالفتح باردار و گاو غیر باردار را نیز گویا برای کفاول عاق سرکش
یا مادر پدر عقوق بالضم و فتح قاف جمع عقوق بالفتح و تشدید تفاوت شگافتن و از مولود قربان کردن
و موسی طفل شتر و شیر بجانب آسمان انداختن و بالکسر خضره عمیق عقوق بالضم آب تلخ
و بالفتح و الکسر یا شکم و باری که بر پشت بردارند و بالفتح عقوق و سرکشی و الکسر یا آلتین
و آنچه از این انگور و غیره آید عقوق جمع عقوق و ششیرهای و رخشان عقوق بالفتح فرو
یعنی مرغیست سیاه و سفید که آوازش بلفظ عقوق می نماند و آواز عا که و زان و ششی گویا عقوق
بالکسر غیر نفیس و گرانمایه و بانان و بدین دو معنی بفتح نیز آمده و شراب یا شراب گفته و
جامه نیکو و سپر و ششیر و بالفتح در آوختن محبت و جزآن و بار گرفتن زن و در آوختن آهو
و در دام و خوردن شتر سر را و درخت خار دارد و در کام چسبیدن زو سطور را بوقت
آب خوردن و آوختن و آن قدر از علف که روز گذار باشد و سطور را و گره بسیار فحشیدن خون یا خون
بسیار زرخ یا خون یا غلظت و خون بسته و علقه پاره آزاران و گرم سیاه آبی که خون از جلد بدن می کند

و آنرا ز لگو گویند و هر چیزی که بر چیزی در آید و زودگی که بدست پیچید و محبت و خصوصیت لازم که در دفع است
 و هر گاه که چار پا آنرا فرود علق با الفتح راه و دولا با آب کش و دلو و سب و بود و مجرای آن و در سبی که
 بدولا با در آنجا بود و محبت و مواعظ و حق باضم و در آنجا و دوست در شستن و آنچه بدان چیزی
 آورند و با الفتح غول و خنثی و بلا و مرگ و هر چه شتر ترا چود و در خنثیست که تا قدامی ماه باشد البتین آنرا
 خورند و هر چه مردم در آورند و نافع که او را بر بچه غیر خود و هر بان سازند تا شیر بد و در و بومی کنند و
 بشناسد و شیر بد و او را و در کند و زنی که غیر شوهر خود را دوست ندارد و نافع که آنرا الفتح کنند
 و بچه خوابد و زنی که غیر فرزند خود را شیر دهد و شیر اندک علق با الفتح در آورند و بندگان علق با الفتح جو دگاه
 اسب و الفتح و تشدید لام مفتوح گنایم است که بد رخت می آورند و نافع آن گیاه بسیار است
 علق با الفتح و الفتح و البتین یک چاه و مانده آن و کناره بیابان که دور باشد از دیدن و باضم و رخت
 و علق شدن چیزی و با الفتح به تحقق نظر کردن در چیزی و فرمای نرسیده که در رختن بر و در نرسیده
 شود و واد است بطائف و موضعی و شهری و قلعه است و باضم و فتح میم نرسیده در راه که نرسیده
 ذات عرق و البتین نیز آمد و بعضی گفته اند که البتین غلط است و البتین حق کسی در چیزی علق ثروت
 و چاه و رنگ و راه دور دراز علق و علق با الفتح و با کسر سیر لا و ذین ازیم بن سام بن نوح
 علق با الفتح و علق با الفتح که در بلا و شش شش و علق باضم و البتین و باضم و فتح
 نون کردن و گروه مردم و سرداران قوم و میل کنندگان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
 گذشته و قدیم و آنچه نزد عام شهور است که علق نام ماد عرج است خطاست و صواب عرج بن عرق
 است و عرق پادشاه است و البتین نوع رفتار است و درازی کردن علق با کسر دست در گون
 یکدگر کردن و با الفتح بزغال ماده علق باضم جمع و خنثی و بلا و کار سخت و دشوار و اسب خوش
 گرون و نام جانور است که آن را سیاه گوش گویند و ستاره سیاه نبات انش و زک و د و ساله
 و نام اسبی است و موضعیست و واد است علق کردن و دست در گرون کسی گفته علق
 با الفتح دراز و نام شتر است که شتران نجیب از نسل او نید و گاو که رنگش بسیار زیاده و پرتوی
 کوبی و کلان سیاه و لاجور و دیار گیت مشاب و لاجور و رنگ گیت کوب و بسیار با کلان و شتر سیاه
 و علق و علق و دستاره است پهلوی و قدین علق با الفتح غول و ماده سب و در گون و در گون
 و طویل العلق یعنی دراز و دم علق با الفتح باز داشتن و برگردانیدن و در بند کردن و
 مردیکه در و غیر نباشد و باضم نیز آمده و مردیکه مردم را از خیس باز دارد و باضم نام پدر عرج و باضم

و انضم فتح اول و کسر او باز دانه و مانع و فحقین کرسنگی و گرد و سبست از بنی عبد القیس عوالتق
 مانع و حوادث روزگار عوالتق باز دانه و مانع عیوق بالفتح و تشدید یا ستاره است سنج رنگ
 روشن رنگار است کاه کشان که پیش یا برآمد و پیش آن شود عیوق بالفتح باز دانه و تشدید یا ستاره است سنج رنگ

باب العین مع الکاف

عجک بالفتح متخین چیزی به چیزی عسک بالفتح باز گردیدن در جنگ و حمله کردن اسپ بر گزیدن
 و چیدن بوی خوش جنان و شک شدن بول و سر کن بران شتر و جز آن و ترش شدن نیند و غیر
 و میل کردن بجائی و کنه شدن کمان روزگار و کوه سبست عسک بالضم تنه رفتن بجائی و اقدام به سوگند
 دروغ نمودن و به بدی یا نیکی پیش آمدن کسی را و ترش و به خود نافرمانی کردن زن و کنه شدن کمان
 عاتک کریم و رنگ خالص و مرد بوج و باز گردنده از حالتی بجائی و بنید عسک
 روز بنایت گرم کرد و بهی از قیامه از و عسک بالفتح متخین و فحقین و انضم و فتح تنه های دخت
 خرم عسک بالفتح زدن صوف به سطره عسک بالفتح مالدن و گوشتال دادن و خراشیدن
 چیزی چنانکه آن چیز محو و سذرش شود و خوردن چار یا گیاه راه و حلق شدن
 زن و فحقین حاجت روائی و کامیابی شتر از خوردن درخت خار دار و کارزار کردن
 و آواز گشتی بانان واهی گیران و احد عسک و بالفتح و کسر را آواز سخت و سبخت در کارزار
 و اندازنده مردان در جنگ عسک بالکسر انبوهی کردن و نامردیست تابعی و بالفتح و تشدید یا
 نیک مانده و گوشتال دهنده و کارزار کننده عسک بالضم خالص شدن و بالفتح ناویسا
 مو که لاغر و فریبی او پیدا بنشد عسک بالفتح لازم شدن و چیدن عسک بالفتح
 و فحقین سخت گول و نادان شدن و بالفتح و کسر فاسخت نادان عسک بالفتح و تشدید یا
 باز داشتن از حاجت و اسهال و بساطله کردن حق کسی را و دو بار و سه بار گفتن سخن را
 و تبارز یا نه زدن و مکر کردن بری با کسی و رنبد کردن و بخت غالب شدن و قهر کردن
 هر کسی و باز گردانیدن چیزی و بیان سخن و نام مردیست که او را عکاب بن عدنان بنی
 شمله بن عبد الله بن از و صاحب صحاح عکاب بن عدنان برادر معد بنون پندشته و آن
 خطاست عکاب بالفتح چاویدن صمغ و مانند آن و غایتدن اسپ لگام را و کسر نیز گفته اند
 و هر چه اینچ و پندیده باشد و فحقین و فحقین در حجاز و از عکاک بالضم و الکسر نیز گویند و نیز
 عکاک آنچه غایتده شود و لزج باشد و بالفتح و کسر لام طعام متین و سخت و همچنین عکاک عسک

بالفتح بسته شدن و سطر و غلط شدن شیر و بسته و سخت شدن ریگ و نافذانی کردن زن زن و سیر کردن
 در زمین و بر گشتن و حله کردن و بر گشتن در و ریگ و خون سخت شدن و سیر کردن و سیر ریگ و بدین
 معانی آمده و غنک و بسیار از هر چیز و در خانه و نام موضعیت بالغنم تو و بای ریگ سخت شده و جمع غنک
 و با کس اصل چیز و لغتین نیز آمده و سوم حفته آخر شب یا اول شب یا باره شب یا نیمه شب هر سه حرکت آمده
 و بالغنم و فتح خون و دست به چرخ عاکنک ریگ توده بسته و سخت شده و غنک بالغنم مهران شدن
 و باز گشتن و رو آوردن و چرخ و باز گشتن زن بسوی خانه و خوردن او آنچه در آن خانه باشد و اول
 غنک و بویک یعنی اول چیز و لغتین جنبش و حرکت *

باب الحسین مع الامام

عجل بالغنم سطر و کسر باز آمده و عجل الذراعین سطر باز و توافق رسن برک و سخت تر شدن و
 پیکان در تیر کردن و برک افتادن از درخت و بر آمدن آن از درخت و باز و استخفاف باز گردانیدن و باز
 و بر دین چری و لغتین هر یکی که پیچیده و ناگشاده باشد چون برگ درخت کثرت برگ با ریگ برگ افتاده
 درخت و برگ برآمده و درشته و ناگفته و فروخت ارطی که سطر گرد و قابل باغست چرم شود و عجل بالغنم
 از گلهای کوهی که چون ساق آن سطر و استوار شود از آن عصا سازند و عجل گفته اند که عصا موسی اعم از
 بود و کسرها می سیاه سطر جمع عجل چون الطحان و الطح عجل بالغنم سخت کشیدن و سیر سوار
 برداشتن و شافتن ببدی و به بدی شتابنده و لغتین و کشیدن لام بسیار در و درخت و تکرار و سخت
 و نیزه سطر عجل مزدوری که با جرت گرفته باشند و خادم عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم
 عجل بالغنم و نام قبيله است و بالغنم چیزی که بشتاب آرد و از لغتین سیر عجل و شتاب و عجل
 و بالغنم و کسر و هم آن شتابنده و عجل بالغنم نیک شتابنده و ناقصه کمر کرده و به کشیدن و کسر
 عجل بالغنم عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم
 چیزی بر چیزی و مانند و نظیر و قریه و فرقیه و برابری و راستی و پاوش دادن و عجل و نام مرد و
 بسیار کشنده و سیر و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم
 مانند چیزی که نه از جنس او باشد و با کسر باشد چیزی که از جنس او باشد عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم
 در قدر و مرتبه عجل بالغنم از راه و سیر کردن و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم
 و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم
 لغتین و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم و عجل بالغنم

در جالیت غزال بالفتح و تشدید ذال سخت ملامت گردانضم و تشدید ذال ملاست کنندگان جمع
 مائل غزل بالفتح بیکار کردن کسی او جدا کردن و ورشیدن از کینه که در آن نخواستن فرزند از آن بضم
 بی سلاحان جمع اغزل و تفتیش سلاح بضم شدن غسل الفتح طعام بکین شستن مایع و نمایی خوب کردن
 بر کسی و کلاه کردن زن سخت نبیدن نیزه و سخت دیدن و سر جنبانیدن است که گریه جنبانیدن یا آب
 دنیا که میوه زنده و حرکت کند و شستن راه نماد بیا بیا نفاقه تیر قرار و وضعیت با لک قبیله است از جن و
 نبوغسل قبیله است و تفتیش چیدن طعام و شیرین خوش آئیده ساختن چنانکه کسی اسب و خاق و سب آب و
 و قبیله آب روان شود و آب بکین آن لعاب گیس است و بعضی گفته اند که آن بخار است که صحرای سکنه و در
 هوا نفی بسیار آب میشود و غلیظ میگردد و مانند شکر و شکو و در میان می افتد و آنرا گیس غسل می چید
 و در خانه خود نگاه می دارد و گاهی بی چیدن گیس نیز از خار و جز آن مردم می چینند و آنرا نیز بکین شیر
 خشت گویند حاصل غسل گیرنده و نیزه سخت چبند و همچنین حاصل غسل مرد سخت زنده و زود
 گرداننده دست را و زدن و جارب و عطار و پر مرغ که غایب را به آن از جانی جدا کنند و بضم شتر و فیل
 غسل بضمین جمع و غسل معنی مردمان نیکو کار نیز آمده جمع حاصل و تفتیش خیر که در و ده و می شستون
 و مغز که در می بیند و هم است و خفت که بخورد آن شتر را شکم روان شود و می دندان حاصل
 با لکسر و تیر که کشیده و موضوعیت حاصل بضم جمع حاصل یعنی که ساقی و لازم به چیزی حاصل بضم
 باز و شستن بویه و شستر کردن و تنگ شدن کار بر کسی و سخت و دشوار شدن کار و با لکسر بسیار شستن
 و باضم و نیم اول و فتح دوم قبیله و بلا با واحد غصه بضم و تفتیش موضوعیت بسیار که پیشه بسیار دارد و هم
 نیز گفته اند و در قبیله است و کلاک سوشن بسیار که گوشت سطر باشد و واحد غصه و غذا و واحد غصه
 شدن و بالفتح و کسر ضا و مروی که بسیار با گوشت سطر داشته باشد حاصل بضم کار و دشوار
 و بهاری سخت حاصل بضم بضمین مروی زرد و مال بی ادب کمان یوزه و پوشش بضمین است و شتر که از
 نایب شده باشد و قلاوه و در سن گذشته باشد و در یک سلاح ندارد و وزن بی پیرایه اعطال جمع و نیز
 بزرگ نبه شدن و بی پیرایه شدن زن شخص و گردن و قاست و خوشه خرا عاقل خالی از پیرایه
 عاقل بالفتح سوار شدن بعضی از گان بعضی بضمین آنرا که علت شلخ دارند عاقل که
 نوعیست از قافیه شعر و سوار شدن سنگ و تلخ بعضی بر بعضی و پیوسته حین ایشان
 بر ماده شغل دست زدن میان پیرایه گویند بهجت و انشون گران و سبکی آن و تفتیش
 بسیار و پیرایه و پامی بر نرد و نیزه و خط که میان مقدر و قبیله باشد و پیچیده گویند

و نواحی آن عقل بافتح خرد و دانش و تیز میان یکی و دیگری و خیر و شر و گفته اند توحید نفس را
 که بدان تیز را نشان کند و اعراض مصالح بداند آنگاه آن وقت خشنه کردن طفل است تا وقت بلوغ
 قوت میگردد و دیت و جانه سرخ که مروج را بدان پوشانند یا نوبت است از جانه مخطوط و قلع و دلی
 پناه بستن باز و وساق شتر به بستن او و شکم را و دریا فتن و دیت دادن گشته را و گذشتن قصاص از دست
 و از جیت کسی میت و تاوان باز فتن داد کردن و به بالا فتن آوردن و نیم روز ایتان و سایه و بجای پناه بردن
 و ساق کردن یا از غافلین و فقیهین کوفته شدن را و بهیچگی و برافکنی بای شتر و فقیهین عقاب عقول
 بالضم ببالا کوه فتن آوردن پناه بردن بجای و جیت عقل بافتح و آردن و کافض که شکم به بند و جاق
 خردمند و آموخی بالا کوه زنده و نام کمریت عقاب بالکسر یعنی که بدان باز و وساق شتر به بستن
 و صدقه و زکوة یکساله و مرد شریف که چون اسیر شد چنانچه صد شتر فدیه او میدادند و نام دولت و نام
 و تشدید قاف لنگی ستور عاقل و عظم آب دریا و موج آن و خم وادی و جوی و زمین که راه و روان شود
 یافت و گیسویت و کار پوشیده و شکله عواقل جمع و در عاقل شهرت نهردان و به غرب و جیت عقل
 و عاقل و نام کوفه است در توریت عقل بافتح و کسرتاف نام سپهرانی طالب که دانسته بود به نسبت
 قریش و قانع ایام ایشان و نام صحابی دیگر است و بالضم فتح قاف و جیت به خوبستان و نام مردی است
 قبیله یحیی عقل بافتح و فتح هر دو قاف و اوی بزرگ و قران در یک توده بر نهشته و وصله و سوار
 شتر و قدح عقل بالضم جیت برسم نهادن و جیدن باز داشتن و در بند کردن و در یافتن و بر دی
 روغن و مرک در چراغان جمع شدن و ماندن شتر و بستن سر نه دست شتر چنانچه وی آن به را می
 چیزی گفتن در کاری و پوشیده شدن کار و انداختن و کوشش کردن در کاری مردی با کاسر
 لسم احوال جمع و بالضم به قبیله است عکال بالکسر یعنی که بدان است و باز و شتر نهارد و نام مردی است
 عقل بافتح و تشدید لام و لاغری و پروریزه اندام و کلان مال و خیف از هر چیز و آنکه بسیار یاریت
 زمان کند و بر زفر و بوی که فرجه و خیف بدن و بیمار شدن و بهالغه کردن در زدن و دوم بار خوردن
 آب حلال فقیهین و بار خوردن آب و دوم بار خوردن و مثل فقیهین بار اول خوردن آب و بار دوم
 خوردن آب و کسرتاف لام بیمارها و بهیچ جمع عاقل عاقل بیمارها و معلول یعنی بیمار چنانکه تشدید است
 و برز بانها مذکور است در کلام عرب بنامه عمل فقیهین نام مردی و کار کردن و کار و چاره
 و تشدید و اعراض او ن عامل اسم را و بافتح و کسرتاف عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل
 عقاب بالفتح شتر بزرگ مرد و از عقاب اول جمع و تشدید عقل بالضم عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل

در میان موتس گویند عمویل آواز بگریه عمویل بالفتح جویر کردن و میل نمودن ارمق و کم وزیاده شدن
تراز و میل کردن آن و دشوار شدن کار و غالب شدن بر کسی و متهم داشتن کسی و افزون شدن
بالافتن و زیاده کردن و بر آوردن سهام و نقص میراث در حساب نقصان و مال میراث و بسیار
شدن وقوت و نفقه دادن عمویل را و آواز پرده شدن بگریه و آنگه عمویل کسی بشنید و بکسی جوید و قوت
و نفقه عمویل و فحش آواز بگریه و بالکسر فتح و اداعتاد و نگه بر کسی و بیکو استعانت عمویل بالضم
قبیله است و نام و منصب و بالفتح و تشدید و او نام مردیت عامل باو شاه پیرزگ و زنی که شوی ندارد
عموایل بالکسر و لا و وزن و آنگه تفضل و تشدید مال ایشان و مونت ایشان باید نمود و نفقه باید داد و عمویل
بالفتح ناقه نیز عمویل بالفتح خزان مستن سب و مرد و جز آن و درویش شدن و سپردن و گردیدن
و بالفتح و تشدید یا مرد و خزان و اسب خوش خرام و فحش عرض کردن سخن خود بر کسی که نمی خواهد
و میل شنیدن ندارد و عامل در ویش عمویل بالضم در ویشی و بالفتح و بالضم سپردن و گردیدن

باب العین مع الهم

عام سال و به تشدید هم به را فرار سیده و مردم عام ضمه خاص عمویل بالفتح در ماندگی گران باضم
آب بسیار عمویل بالفتح و رنگ و ناخیر کردن و باز داشتن از کاری و باز داشته شدن که زشتن پاره اش
و ویشیدن شیر و شیر وقت نماز فحش موی کردن و وقت نماز فحش رفتن یا آوردن و فرستادن چیزی
در آن وقت و بالضم نام مردیت و نام کسی است و بالضم و فحش زیتون و شتی عمویل بالفتح ناقه که در ویش
نماز فحش شیر دهد و عمویل و رنگ کننده عمویل بالفتح کج بشن استخوان شکسته و کج بسته شدن آن و بست
و وقتن توشه دان را و استخوان شکسته یا استخوان دست شکسته که درست نه بسته باشد عمویل بالضم استخوان
نیم و دم که آنرا عجیب و معصع نیز خوانند و بالضم نیز آه مده و شتر آن خرد سال عمویل جمع و ذنابان
فرد و زن بچوب خزان بهشت و استن سب و سستی آن گردیدن و چا ویدن بهشت خوردن یا از برای آن
وزیارت کردن کسی را و ضمایند شمشیر بر آرمودن نقطه نهادن بر حرف و بالضم کند زبانان و بالضم
از حیوان انسان جمع عمویل و بالضم و فحش موی غیر عرب و فحش جبه و دانه خرا و انگور و دانه هر خرم
بالضم و دانه هر خرم و بالفتح و تشدید و خرم شیر و پرستور عمویل بالضم و فحش زیتون و شتی و در ویشی و گردن
و سنج کوف بالضم اول و کسر و ال در ویش و محتاج عمویل در ویش نیست شده و دنا و ان و دیوانه عمویل بالفتح فوخی
از طب که در بانیه مینا شد عمویل بالفتح خوردن و گردیدن اسب و جز آن سبخی و فرومایگی کردن و تشدید
زن شوهر را و از خود و دفع کردن بالفتح و کسر و فحش زیتون و تشدید و بالضم و بالضم و بالضم

عذراهم بالفتح و تشدید ذال کبک که مردم را می گزند و باضم تشدید ذال و زحمت خار و اربابانی عزم
 بالفتح استخوان نمایند و در وقت غایتدن ستود و بالفتح و کسر راء و وفاء و سکه که پیش و وفاء که گفته اند
 و باران سخت و کلا کوشش و زنجیرین گوشت و سیاهی پیفیدی آینه عذراهم باضم غایتدی درخت استخوان
 و شوی و ناز که و ک و بسیاری لشکر و اما و کی و استواری آن استخوان و درخت که گوشت و پوست آن
 جدا کرده باشند عزم بالفتح و اضم غریب و آهنگ کردن و دل نهادن بر چیز و پاره راه رفتن و قسم دادن
 کسی او او لولوا لولوا لغرم و او لولوا لغرم از پیما بهر آن آنان که دل نهادند و ایستادند و امر
 خدا تعالی را آنچه عهد کرده بودند و گفته اند که آن چهار تن بوده اند حضرت نوح و ابراهیم و موسی و محمد ص
 بعضی گفته اند ایا لولوا لغرم آنان که عهد و ثبات داشتند در کار با و صبر بر بلا و داد و گفته اند که آن نه تن بودند حضرت
 و ابراهیم و اسحاق و یعقوب و یوسف و ایوب و موسی و داود و عیسی ع مرآت ع افسوسنا و آیات قرآن که بر
 شفا و پیرایان خوانند و فراتس خدا که واجب کرده بر بندگان عزم و شستن سخت که عزم و عزم بالفتح و زحمت
 کلان سال و زن عزم بالفتح طمع و شستن و در آمدن در میان جنگ نصف کار زاری پاک و کسب کردن
 جد نمودن و بختین خشک شدن بند دست و قهرم کج شدن آن عزم بختین نان خشک عزم بالفتح و زحمت
 و کسب کردن باز داشتن جنگ زدن نگاه داشتن و باضم قله است و کوه نیست باضم و بختین از خدا و
 خضاب و جز آن و باقی مانده و بختیه هر خبر و با کسر فتح صادر کردن بند باضم عصمت و با کسر و بختین از خدا و
 عصمت عزم خوی جرک اول که بر آن شتر خشک شود و بختیه هر خبر و از خدا و خضاب جز آن که باقی مانده
 باشد عصما هم با کسر و ذال مشک که بدان مشک را بر و از در و رسن و لولوا و مطبوع و
 عروه و کوزه و مشرب و ظرف بار یک هم و نام حاجب نعمان بن منذر عزم باز و ازنده و لگا مار زنده
 و موی نیست ببلاد نایل عزم بالفتح بسیار خوار عزم بالفتح سراج و پیل گندم پاک کن و بختین لکان
 و باضم و مغز شتر عظم بالفتح بسیار خوار مراد عظم و عظم و عظم بالضم صوف جدا کرده و از
 هم و اگر ده و بختین پاک شترگان و احدش عظیم و عظم عظم بالفتح استخوان یا استخوان که بر و
 گوشت باشد و بزرگ شدن و باضم بزرگی و بختیری چیزی و بختین یعنی بخت نیز آمده و با کسر و شترگان
 بزرگی خلاف صغر عظم بزرگ عظم بالکسر استخوانها و بزرگان جمع عظم و عظم و باضم و بختین
 بشام و باضم و تشدید ذال و تخفیف آن بزرگ عظم بالفتح و اضم نازانیدگی و بالفتح و با کسر
 نوعی از رنگ و لگا و باضم کیم سرخ و در جامه که سرخ باشد و بختین جمع عظیم عظم بالضم و
 نازینه و جنگ سخت و در و سخت و مرد و بد خودیاری و سوار و نازه جوان استوار عظم نازانیده

از مردون و یا در روز قیامت و جنگ سخت حکم بالفتح بار استوار است بر پشت مردان و گشتن
 از زیارت کسی بر کسی گشتن جمله آوردن و از و تمام کسی پس ایستادن و فرجه شدن شتر و پیر و پشته
 آن اندرون پهلوان و در خطا بررون و بالکسر تنگ بار و آنچه بدان بار بندد و بساطی که زن در آن و غیره
 خود گذارد و حکوم بالفتح برگزیده و بالضم جمع حکم بالکسر حکم بالضم و فتح کاف نام مرد و بی حکم بالکسر آنچه
 بدان بار بندد حکم بالکسر آگاه شدن و دانستن و دانش و بالفتح تنگ شدن لب بالا و نشان کردن و
 نفی تحقیق شکاف لب بالا یا کثرت آن و کوه یا کوه دراز و نشان و رقم جامه که کار زر و جز آن بجامه
 کنند و رایت و آنچه بر نیزه بندند و پیشواست قوم و نشان و نام که مرد بدان معروف بود و حکم داننده
 و بالفتح لام آفرینگان تباهی و آنچه در میان خاک الا فلک باشد علیهم و انا و بالضم و فتح لام نام مرد
 عظام بالضم چرخ و باشد و به تشدید لام نیز آمده و بالفتح و تشدید لام بسیار دانا و عارف و بسیار
 مردم و بالضم و تشدید لام بسیار دانا و عارف و نسب خاکه بدان رنگ کنند و علامه و علامی بسیار
 بسیار دانا و تا و یا پیراسته نایت و نسبت نیست بلکه بر سر مبالغه است و یا آنکه دو بار درین
 دو صیفه بسیار نشود حق تعالی اطلاق نکنند جهت تشابه اسمی نایت و نسبت علیهم بالفتح عین قاف
 خلیل و درخت نخ نره و هر چه نخل باشد علیهم بالضم درخ نر و آب بسیار و موج و یا و تار یکی شبت
 شتر استوار و شتر گزنده و کله و پهلوان و شتر مرغ و گوسفند و بز و گوسفند و پیر و بطر و غلبت سفید علیهم
 بالفتح عین حیم و دراز علیهم بالضم شتر سخت به استوار علیهم بوزن حکم نام مرد است حکم بالفتح تشدید
 سیم با در پیر و گوسفند و حیم تمام و دراز و همه و اگر گزیده و آنچه به حکم بالضم نیتین جمع عمومی
 بالضم همه را و اگر قن حاکم و ستار و آنچه و در پیر و پشته جمع عامه حکم بالفتح لبی و انبوی
 و نرگی جنبه و خلقت و مردوم و غیر آن و به چه نام و شامل و مردم عام و حکم بالفتح بضم با و
 سیاه و نشان حکم بالفتح تحقیق و درین چهار که باز شتر مرغ رنگ باشد و تشبیهی کنند بدان
 انگشت خضاب کرده را و اطراف فروب شنای و پشته چند که تاک انگور بدان آویزان
 باشد و فار و رفت خارداریت و نوعیت از و نرغ عظم بالفتح شتر کردن و شتی و رفت
 شتر و بالضم و فتح و او که کلهای سیاه که بر آب شنا کنند جمع عمومی بالضم عوام بالضم ضمیمه
 و بالفتح و تشدید و او اسب خوش رفتار که پنداری شناسا میکنند و نام پیر نیز اصحابی علیهم
 بالضم و فتح و او نام مرد است عیم بالفتح آفرین شتر شدن و تشنه شدن عیم بالضم بالفتح روز

همادان بالفتح و تشدید با جزیره ایست که باود و شعبه از جمله محیط است و به بحر فارس میریزند
 و برای آن جزیره آبادانی نیست چنان بالفتح سطره و درشتی تن و فمیتین مردم فریه یلیخ و فمیتین
 و تشدید یارون کرکس و شتر بزرگ و سطره عشتان بالفتح بزندان یرون و نبات و تخمی و از رولن
 فوضه را و فمیتین مردم سخت عشتان بالکسر نوعی از برگ درخت خرباکه شتر چرو و اصلاح کننده و
 کننده شتران و فمیتین بیت کوچک و دو دو خوشبو شدن جامه و بالفتح و کسر شطاحام فاسند و بی مزه بوا
 این فمیتین و دو بدان عشتان بالضم غبار و دو و دو وضعیت و دو و دو کون اکتش و بدین کیفیت عشتون
 بالضم هم کجین خیمه و تخت بچکن بالفتح خیمه کردن شتر تن هر چیز دوست زدن شتر بزین و زدن شتر بزین
 نمیکه کردن بوقت بر خاستن از ضعف و بیری و فمیتین فریه شدن و آماس میان فرج و و بر ناکه و
 بالفتح و کسر جیم فریه و شتر فریه و محله گوشت عاجین ناکه که در شکم او بچه قرار گیرد و عجمان بالکسر کردن
 متعدد فریه و فمیتین و میان خیمه و ذکر و بالفتح و تشدید جیم گول و نادان عجمان بالفتح آفات کردن
 و در جایی همیشه بودن و جنات عجمان با غماهی بهشت که مردم همیشه در آن خواهند بود و کندین شک
 و بریدن درخت به تبر و جزآن و لازم و تقسیم بودن شتر بر خوردن درخت خار و در و فمیتین و فریه
 و زمین عجمان شتر بر کجایی باشند از حلقه عجمان بالفتح کرانه جوی و ساحل دریا و درخت بهشت
 سال و وضعیت عجمان بالفتح نام یکی از اجداد حضرت رسول عجم که انصاحت مشهور بوده
 عجمان بالضم و کسر عجمان کرم کردن کسی و باز گردانیدن و بر حقیق و از حد و رگد شستن و ترک کردن
 و فمیتین و و بدین و باز گردانیدن و دشمنی سخت و قرض از حد و رگد شسته عرفان بالکسر شتر
 عجمان بالکسر اول هر چیز و بهتر قوم و بین بنی نزدیک ابر و یا بنی یا استخوان سخت بنی عجم
 بالفتح بیشه شیر و زنده و بجایی بودن گنار و گرگ و مار و در قنار و گوشت و گروپی از شیم و آواز
 فاخته و قناری خانه و شهر و خانه و سمار عجمان بالکسر چوب بنی شتر و بیماری که در آخر پای چار پای
 میشود و بدان موریزد و شگاف در دست و پا و سختی و صلابت که در سینه پایی اسب میباشد
 و دوری و خانه های دور و خوب میان چرخه و دلاب و کارزار کردن و خواجگاه گفتار و
 شایخ و سمار و دو و عجمان بالکسر کوهی است عجمان بالکسر بوی خیر و خفته و فمیتین چوب بنی
 شتر کردن و بیماری که در پایی چار یا میشود و موریزد و شگاف دست و پای چار یا در شل
 کردن و شگافگی یا شسته شتر و بوی خیر و خفته و دو و درختی است که بدان پوست را و باخت
 کنند و گوشت بخت و بالفتح و کسر کسی که لازم باشد بقمار باز تا او را از شتران قمار بخوراند

و نام اسی است عروج بالضم و پ خرمایا جوئی کج شده و خشک گشته و شامی او بریده باشند
و گیاره است عس و انی باخوبی موسی و سپیدی رنگ و موضعیت و با لکسند و نظیر و پیه و بهر حرکت
آمده و بالضم فرجی و تین گواریدن آب علف در شکم ستور و بالفتح و کسین چارپای باندک علف بسیار
خسته های ان بالفتح شهریت بساحل دریای بشارم و عسلان الراس طرف بالامی سر عیش بالفتح گفتن چیز
پیرا و خواست خود عطش بالفتح پوست را در شوره نهادن بهمت و باعث ناموسی از روی بریز و جین
پیراسته شدن پوست و خواجگاه و شکر و حوض و آراگاه گوشتند نزدیک آب و در ج العطن بسیارال و
فرخ باز و و کتاده پا عطان بالکسر گرین و نمک که در پوست کنند تا کنده نشود عطون بالضم
سیراب شدن نامة و استراحت دادن نامة را بعد از خوردن آب و بار دیگر نمودن آب و فروختن
شتر عصف بالفتح بالای کوه رفتن و تغیر دادن و بد مزه گردانیدن گوشت و غیر آن و لغتین کنند
بدوا و گوشت و خزان عصفان بالفتح و تشدید فنام مردویت و اگر ماخوذ از عصف است و نون اصلی
است منفرد و اگر از عصف است و نون زائد است غیر منفرد عصفان بالکسر زر عصفون بالکسر بحر
از با وزیر عیش که در ان ملاکه با داند و با ایشان نیزهای باد است و فاطم از لغش و بیج ایشان
سبحان الله ربنا الاعلی عکان بالکسر کردن عکس بالضم و فتح کاف نور و با و شکلهای شکم از فرجی
جمع عکله بالضم عکس لغتین و عکون بالضم و علائمه بالفتح آشکارا کردن علل بالکسر هم آشکار
و پیدا کردن و قلمه است نزدیک صنعا علوان بالضم اول کتاب حلیین بالکسر و تشدید لام مکسور
نامت یکسو و شد و غرهای بهشت جمع علیه و کتاب اعمال یگان عمران بالکسر نام پیر موسی و نام پیر می
و نام ابو طالب محمد بنیابصر صلعم و بالفتح عمر دین جابر و عمر دین نذر و و گوشت پاره او نیخته بر کام و بالضم
فتح نسیم ابو بکر و عمر یا عمر و عمر بن عبد الغیر ز عمن بالفتح میقیم شدن بجای و لغتین باشندگان و
سقیم کنندگان بجای عخان بالضم شهریت به بین و بالفتح و تشدید بهم شهریت بشام عنوان
حقیمان بالضم و بالکسر و بیایه کتاب و نشان آن و اول چیزی و آنچه بدان دلیل گیرند بر چیزی
و آنچه غیبیه و در یافته شود از چیزی عنوان بالضم پیش آمدن و پیش رو ظاهر شدن و بالفتح
ستور پیش و در زمانه عمن بالفتح و تشدید نون ظاهر شدن چیزی پیش رو و پیش آمدن و
بالضم تسمیه است و موضعیت و بالفتح و سکون نون حرفیست بمعنی از و طرف است بمعنی جانب
عمن لغتین بر پیش رو و پیش آمدگی عمن بالفتح آنکه قادر باشد بر نگاه داشتن بادش
و بالکسر و تشدید نون نامرو و آنکه قادر باشد بر نزدیکی کردن بازمان عمن

بالکسر و ال لگام پیش روی پیش آمدگی و معارضه و مقابله و تشریک شدن و بر سب و تشرابا کسی
 و طرف خانه و اینجه از آسمان ظاهر باشد و در وقت نظر کردن بدان درگ پشت و عنان و درگ
 بالفتح ابرو و ابروی که آب نگاه دارد و او لیست بالفتح و تشدید نون درنگ کننده و رخی عصفوان
 اول هر چیز و عصفوان الشباب النبات اول جوانی و اول گیاه عحول بالفتح یا ر و لستی بان جمع و
 مفرد آمده و یاری کردن و یاری و بختین میان سال شدن عحوان بالفتح جنگی که یکبار و ران
 کارزار کرده شود و زنی که او را شوهر باشد و میان سال از کار و زن و هر چیزی عحوان بالضم جمع و
 بسا حل و دریای بین و زمین که باران و ران باریده باشد عحوان بالکسر چشم یا چشم نگارنگ عحوان بالضم
 جمع و بالفتح عقیم شدن بجائی و بر آمدن از بجائی و کوشش کردن و کار و کوشش و او را
 کسی و خشک شدن برگ درخت فرما عحوان محتاج و مال نو و حاضر و عقیم و ثابت بیکجا و مرست
 و کامل و شاخ درخت که نزدیک شده باشد و جارجیه آدمی و درگ رحم ناقه عحوان جمع عین بالفتح
 چشم ایمان عین و عیون جمع و اهل شهر و اهل خانه و چشم رسانیدن چشم و چیز و چشم رساندن
 و آدمی و یک کس و شهر لیست به بزیل و موضوعیت ببا و بزیل و آدمی است بشام نیز کوه لگام و اهمیت
 به بین و روان شدن آب و چیزی که در میان زده کمان غلوه کنند و دران غلوه انداخته بند از زنده
 گروه و مال و حاضر از هر چیز و حقیقت مشهور و گزنده هر چیز و دایره های باریک که بر پوست باشد
 و در پیران و جاسوس و دنیار و زوز و ذات و نفس هر چیز و حقیقت و ذات قبله و پیشوا و ابر که از
 جانب قبله پیدا شود و از جانب قبله عراق یا از طرف رت قبله عراق نمایان شود و آفتاب و شعاع آفتاب و غیبت
 و انگور و اکثر قوم و اکثر مال و جای تخمین آب کاریز و باران چند روزه که هر طرف نشود و جاکران
 شدن آب چاه و دیدار مرد و جی و سیل در ترار و وانیه و چشمه آب و نصبت و انگ از بهفت و نیار و
 نظر کردن و متفک و چاک زانو و بر او بر پداری و مادری و زو و عین قناده صحابی که حضرت سالت
 صلح چشم او را بعد از آنکه بیرون آمده بود باز بجای خود گذاشت و بدان چشم بهتر از چشم دیگر پیدا شد
 عین شمس و لیست به صر که در انجام درخت بلسان میشود و بالکسر کا و خوشی و زنان که سیاهی و سفیدی
 چشم ایشان بکمال بود و جمع عینا و بختین خوب چشم شدن عیون بالفتح بسیار چشم زنده عین بالکسر
 و بختین جمع و بالضم جمع عین و نام کتابت و حکمت تصنیف شیخ ابو علی النوری گویا راه ایضا
 محامد خورش محامد است عیون غیر عیون و افسانه و ان و فسون و نام شهر لیست بان و لیست
 به بحرین و عیون البقر انگور سیاه گرد و آدمی سیاه عینین بالفتح عین و نون و سکون و یازده

در چهرین و بالکسر الفتح کو سیت نزدیک یا حد که بران شیطان لعین ایستاده آوازه در انداخت که محکم
گشته شد عیان بالکسر دیدن به چشم و آهین آماج و آهینی که در قلبه گاه و راعت کند بر آشیار کوهن

باب العین مع الواو

عقوبت بهشتین و تشدید و او تکر و گردن کشی کردن و از حد در گذشتن و بیاییت پیری رسیدن محض
بالضم تباهی و فساد کردن عجبو بالفتح شیر خور ایندن کوه و با الفتح و دیدن و شتم کردن
بر کسی و برگردیدن و کارای و بر جستن بر چیزی و در گذشتن از چیزی و ترک کردن و بالفتح و ضم اوال
و تشدید و او دشمن جمع و مفرد آمده و در مذکر و مؤنث استعمال یافته و بالضم و تشدید و او تکر
و از حد در گذشتن عجبو بالفتح نزدیک کسی آمدن جهت طلب چیزی عجبو بالفتح چیزی را بجزی نسبت
کردن عجبو بالفتح کلان سال شدن و سطر شدن گیاه و سخت شدن سیاهی شب معنی موم نه آمده
عجبو بالفتح ویدن آتش به شعب از دور و قصد آن نمودن و طعام شب خور ایندن کسی را و
در وقت حشا چیزی خوردن بالکسر فتح شیر که هنگام رقص گو سفند به صحرایا بعد از آن آتش میزد
عجبو بالفتح بستن زخم بجزی و جمع کردن گرویی را بر خیز و شر و بصا زدن عجبو بالفتح پاره پاره کردن
و بالضم و الکسر گوشت بسیار با استخوان و خوردیدن که بفارسی آنرا اندام گویند عجبو بالفتح بست
گرفتن و غالب شدن و سر و هر دو دست برداشتن و بر سه حرکت و بالفتح و تشدید و او آمو که گو
درخت کردن و دراز کردن از و بجز عجبو بالفتح نمکین کردن و لاک کردن و زهر نوشاندن و از خیز
کردن ایندن و دشنام دادن و غیبت کردن عجبو بالفتح در گذشتن از گناه و اعراض نمودن از تقصیر
کسی و ترک عقوبت کردن و محو کردن نشان چیزی و بزرگ ترین و بهترین مال و برگزیده و نیکوترین
چیزی و افزونی و امان و عطا و آب افزون و زمینی و شهری که در وی اثر عمارت و زراعت
نمود و خمر کرده و بدین معنی بهر سه حرکت آمده و مرد در گذر زنده از گناه کسی و خوردن شتر چراگاه را
و خوی شتر بسیار و دراز شدن چنانکه مقعد او را بپوشد و در و نشن زیاده شدن و پوشیدن گیاه
زمینی را و بریدن چشم و آب در بنامدن چیزی او را تیره کند و بالفتح و ضم فو تشدید و او بسیار
در گذر زنده از گناه عجبو بالفتح چاه کنندن و بلند شدن علم و مکر و در داشتن چیز را عجبو بالفتح حرکت
بلندی و بختین و تشدید و او بلند شدن عجبو بالفتح گمراهی و خواری و فروتنی عجبو بالفتح
اسیر گشتن و فروتنی نمودن و طعام کردن زمین گیاه را و آمدن سنگ بوییدن چیزی را و
دشوار شدن کار و نازل شدن امری بکسی و لگانه نهادن شک آب را از جهت بسیار و نایب آسمان

ویک کس از گروهی که از قبایل مختلف شده باشند همو با کسر که در شتر *

باب العین مع الهمزة

عنه بالفتح والضم وفتحین کم عقل شدن و مرص شدن پنداشتن چیزی و مرص شدن باز کردن کسی و حکایت کردن سخن کسی حلیته دل شده و بی عقل و فتنین معنوه عصبه بالفتح و فتحین و رفع و بهتان سخن آوردن و بالفتح و کسر ضا درخت کلان و رخت غار و دروغ و بهتان و سخن عصبه ساحر و ماری کسی را بکزد و در دم آن کس میرد علیه بفتحین سه گشته و بدیهوش شدن و درایت افتاد و افتادن در زحمت خوار و گرسنه شدن و فرو رفتن در چیزی و آمدن و رفتن از روی ترس و بیم عصبه بالفتح سرگشته و حیران شدن و فتحین شترکی و حیرانی در راه و ندانستن جهت و دلیل و دور بودن *

باب العین مع الیاء

عالی از حد و گذر زنده و سرکش و شگبر عاوی دشمن و از حد و گذر زنده و بیدار کننده عاری پهنه عاسی پیر کلان سال عاصی رگی که خون از و باز نایستد و گناه کار عالی از سرگناه و گذر زنده دور از ریش عالی و علی بلند عانی اسیر و خون روان عبقری بالفتح بسیار گمانیه و هر چیزی که نقیس باشد و تحقیق آن در جعفر گشت عتی بالضم و الکسر تشدید یا از حد گذشتن و بغایت پیری رسیدن عادی بالفتح و تشدید یا دونده و گروهی که برای کارزار آماده باشند و نام قبیله است و نام پسر حاتم طائی که از اصحاب رسول عم و از خواص علی بن ابی طالب رضی الله عنه بود و تشدید بالفتح و کسر یا بر بنده و تسی عشی بالفتح و تشدید یا آخر و زور و بالکسر طعام خفتن عصبی بالفتح نافذی کردن عجمی بالضم کوران عی بالکسر تشدید یا در ماندگی و در مانده شدن به سخن خلاف بیان و راه نبردن و چیزی و عاجز شدن از استحکام چیزی و بالفتح نام برادر عذران *

باب العین مع الالف

عمر از زمین بکبک ماده و زمین بسیار و رخت و نام اسپ است و در حقیقت که میوه آنرا غیر گویند و غیر باضم شراب که در بن میوه است که آنرا تسخیر گویند و در رخت آنرا غیر گویند و بعضی به عکس گفته اند و تشدید بالضم و تخفیف ثانی تشدید آن گیاه آب آورده و کف آب پلاک شده و ورق بوسیده و رخت که با کف سیل آمیخته باشد عمار بالفتح طعام چاشت غلاف عشار به تشدید و ال نام مرکب عذار به بالکسر خردنی که بدان نشود و نمایی تن و قوام بدن است و بجه نامی گویند و بز و بدین معنی جمع نموده بر وزن بنیست غذا بانی بهره بول شتر نر عمار بالضم و فتح را اسافران عمار یا به بالضم و فتح را عذران *

و قرض خوانان خوار با کسر سرش کسی که چهار پانزده شسته باشد بخر با الفتح و بی بهره بطلان کند و هر چه
چسبیده باشد و شیش که از ماهی بر آید زنده و بچه گا و بچه بر چیز و لاغر شخرا با کسر فتن بر جنگ کفاره
خفتن با کسر زده و غلات رین و شمشیر و جز آن عظام با الفتح جمع عضاه و آن در حقیقت معرانی مانند
درخت کنار خطا با کسر پنجه بدان پوشیده شود چیزی عظام با الفتح گران شدن نزع کالا و ماهی است کونا
و انگه تیز را و دانه را و دیر می که در فتن بلند شود و در و در عید صا به جسم عین و فتح سیم کی از
دو ستار و شعری عمار با الفتح انگه به موش گرد و مضرو و جمع مهر آه و آنچه اسپ را بپوشانند
تا حرق کنند و با کسر صفت نماند و جز آن که بالای خانه کنند عظام با الفتح فائده و سود و بی نیاز می
و کنت و با کسر سر و عظمی با کسر تو کمری و بی نیازی خود و با الفتح مرغ و مردم بسیار آید و مردم خود با کسر

باب الفتن مع البار

غالب همیشه شیر جمع غایب با کسر و تشدید با ما قدرت و پایان چیزی باب آمدن شتر یک و زوشنه
بودن کروز و در شتر یکبار زیارت کسی کردن و یک و زیت آمدن و یک روز نیاندن مهر که بکر و آید بکر
نیاید و با الفتح یک و در میان آب خوردن چهار یا و بالفهم دریای موج زن که آتش از ساحل بگذرد و حجاز
رین و زمین شیب غیب الفتح هر دو عین تی است که کوهی است بنا و کشت آونجه زیر ذوق که آزا
طوق گلوز نگونید و بدین معنی است غیب به تخمین غلب با الفهم و فتح با و سلکون یا موضعیت بدین و فاجیه
است به میانه غرب با الفتح و کوبزرگ و طرف که در آن آب کنند و تیزی تیغ و زبان و تیزی چیزی
و تیز رفتار اسپ یا اول رفتار و اسپ تیز و و چا فرو شدن آفتاب و ماه و جز آن در فتن و در شتر
و ادل چیز و کنار آن و تیزی و رگی است و چشم که همیشه آب از آن روان باشد و نه ایستد چون آب
و اشک و جای روان شدن اشک روان شدن اشک از چشم و آبله که در چشم میشود و دوم که
در گوشه چشم میباشند و بسیاری آب و دهان و ترس آب و دهان و در حقیقت در عرب بزرگ خار و
در و آب خورایند و پیش چشم و پس آن و فراق و دوری و بالفهم بر آمدن از وطن و دور فتن
از جامی خود و بختین در حقیقت که آنرا بفارسی بپند گویند و شراب زرد و لقره جام لقره و قح و بجا است
که گویند و بزرگ میشود و آبی که از دلو چکد میان حوض و چاه و کبودی چشم سپ و لوی آب گل
و سوم غریب بطریق اضافت و بطریق صفت تیزی که اندازه آن معلوم نباشد و بختین
غریب و نام موضعیت و بالفهم و تشدید را می مفتوح کوهیت بشام و عروب بالفهم و تشدید
آفتاب و ماه و جز آن و چهاری اشک و تیزیهای دندان و آبداری آن و بدین و بدین جمع

غرب است غراب میان کوبان و گردن شتر و میان و دوش آن از گردن غراب جمع و غراب میان
یعنی تیزبای موهای آب غراب بالضم زانغ غرابان بالکسر جمع و تیزی تیر و پنج و برن و لقب سر است
و کوهیست موضعیت بدشت و نام اسی است و پس گردن و سر و طرف استخوان سرین است شتر و میان آن
بطرف استخوان پیوسته است و هر دو طرف را غرابان گویند و رجل الغراب چیز است که بر نشان ناله و ناله
ما شتر و شتر خور و دیگر است کثیر النفع که آن را بزبان بر بر اطر لیل گویند و بر اس از آنکه بر حق و بر
جولیت غراب و در و دیگران و ساف و هر چه نامور باشد شتر میب بالفتح سخت سیاه غرابیست
و بالکسر معیت از انگور خوب غصب بالفتح بستم گرفتن چیز را و هر گردن بر کسی و بعضی و شدت
و هر گردن موی و شتر از پوست غصب بالفتح گاو و شیر و چیز بسیار سنج و سرخ غلط و سنگ
سخت و بختیچین چشم گرفتن غصب بالفتح بسیار غصبناک از انسان و مار بد کشنده و زن شتر
ما و ترش روی و نام زینت غصا بالکسر و الضم فاشاک که در چشم می افتد و چار است ابلها
که بر آید و بالکسر موضعیت غلب بالضم باغهای بسیار درخت که درختانش بیکدیگر پیوسته و در هم
شده باشند و بالفتح و بختیچین سطر گردن شدن بالفتح و کسر لام و چیزه و سطر گردن و بختیچین غالب شدن
غلب بالفتح نام مردیت و نام زینت و برین تقدیر سبی است بر کسر و بالفتح و کشید و لام و بسیار
غلبه غالب چهره و زبردست و نام مردیت و موضعیت پائین مهر غلب بختیچین غفلت و
بها گوی و فراموشی و بی قصدی غمیب بالفتح تاریکی شب و اسب و بز آن که سخت سیاه باشد
و دروغاغل و گران و ناگوار و کند فهم و پوشش بسیار غمیب بالفتح ناپدید شدن و زمین پشت
و شک و گمان و پیرو چربی و بختیچین بالضم و کشید و یک مفتوح ناپدید شدن گان جم غائب

باب الفین مع السار

خاویه ابریکه باد و بر آید باران باد او خاویات و عواد ی جمع خاکیه شتر و بی و گزند عارقه تاج
و اسبان عارت کنند عارقه که و بهای پراننده و انبوه و در هم و در آمیخته از هر طائفه خاکیه زنی که گزند
رجوانی بی نیاز باشد از زیور و زینت یا بی نیاز باشد از مردان دیگر و زن جوان غنیقه و مستوره که
هر اش مردانه آشته باشد خواه شوهر داشته باشد خواه نباشد عارقه نهایت چیزی را است عارقه
بهای موجوده بیشه و نام جایست مجاز و زمین شیب خاصه قیامت و آتش و دوزخ و بهائی
که در اندرون شود و چهره که بالای دسته شمشیر پوشانند و سائلان زیارت کنند گان و ستان
که پیش کسی آیند و بهی که بالای چوب پس بالان میداشد و بهوشی کنند و پوشانند عارقه

خوب نیست معروف مرکب از شکر و عنبه و کافور و دهن البان عبادیه بالفتح بی فهم و کن
 وین شدن عطر طعمه بالفتح و الکسر آرد و برین بجال کسی می آنگه ذوال افروهند بخلاف حدیث غیر
 بالضم تهرگی و تحقیق کرد و عیار و زمین بسیار و رخت چلیپه بر وزن هر لبه سک و نیز سیم این عطر شمشیر
 بالفتح و عطر طعمه بالضم لاغر شدن خنده بالضم و تشدید دال گوشت باره مانند کوه که در گوشت پخته
 و بر باره سخت که در عصب بهر سینه خنده و عطر طعمه بالضم بیان طلوع فجر و آفتاب عذرا بالفتح با عطر
 بالکسر و تشدید راف و تشدید و کافور آرد و موگی و ضم اول ماه و سید قوم و سپیدی پیشانی است که
 از مری و اول و بهتر از هر چه و عطر طعمه و کنیز عطر عطر طعمه و طبیعت عطر طعمه بالفتح و آرد
 و ناخبر به کار شدن و فریب خوردن و یا الکسر و اول عطر از جمع و صاحب مزاج گوید گمان
 بر آن که به معنی فارسی باشد عطر عطر بالفتح بر دو زمین آمد و تشدید و آواز در گلو و جان و خلق
 و آب گردانیدن در گلو و آواز یک از گلو گردنکی باشد و آواز دیگر در وقت جوشش
 انگشتن استخوان بینی و سر شیشه و چینه دان و بضم نیز آمده و حکایت آواز شبان عراسته بالفتح
 آمده آن و تاوان زده شدن و آنچه ادای آن لازم باشد عطر طعمه بالضم و بر شدن از وطن
 شهر خود عطر طعمه بالفتح یکبار آب بر دشتن بدست و الکسر نوخی از پره تشنگ آب پشت و بالضم
 یکشت آب و بالا خانه بر کنار بام که آنرا الفارسی پر واره گویند عطر طعمه بالضم و سکون را و ضم
 آن جمع عطر طعمه بالفتح بغزال جین و بریدن و کشتن عطر طعمه بالفتح بسیاری و بسیار شدن
 شیر و آب و میوه و جنان عطر طعمه بالفتح آفتاب و آمویده ماده و عطر طعمه بالضم اول چاشت
 عطر طعمه بالفتح و تشدید زرا شهرست در حد شام نزدیک فلسطین بدفن با ششم جابر حضرت رسول
 عم و مولد امام شافعی بن عیسیا له بالضم آبی که بدان روسه دوست ثوبیه و آب یک محل و بهزی
 که بعد از شستن بجائی افتد عطر طعمه بالکسر برده و بالفتح و بضم نیز آمده و عطر طعمه بالضم و تشدید
 صدا داند و گلو گیر عطر طعمه بالفتح گل چسپنده و نعمت و فراخی عیش و آرزائی و مرغ سنگ خوار
 و نام قبیل است عطر طعمه بالفتح و عطر طعمه بالضم تازگی و تازه شدن عطر طعمه بالکسر بری
 که بالای کوه ایستاده باشد و پوست باره که در سوراخ گوشه گمان کنند و سر زده و ران
 اندازند و سر نهی که زبان زیر عطر طعمه کفتر به جهت و فایه چک در و غن و جز آن عطر طعمه بالضم
 بالکسر سبزی و درشتی و عطر طعمه بالضم نیز آمده عطر طعمه بالفتح و تشدید لام در آمد هر چیز از عطر
 و نفوذ و جز آن و اکثر استعمال آن در حبوبست و بالضم تشنگی و سوزش درون و پیر این

زیر زره خلل که با کسر پیرانی که زیر زره و جاس پوشیده غایب با الفیم نیز شدت شدن و بالفتح
 نیز شدت و غلبه آن و با کسر کو و کان نزدیک بلور رسیده جمیع علامت ها و بالفتح بعد از کسر
 نیز انداز غلبت لغت جتین سو و غلط کردن غلبه لغت جتین جیره و زیر دست شدن غلبه لغت جتین
 کتاب فن و وضعیت و فهم هر دو چنین شور و غوغا و بدین معنی فارسی است غلبه با الفیم و تشدید بریم
 اندوه و کار پوشیده و نه در یاد تک هر چه غلبه با الفیم و با کسر خریطه پوزید و آن نیز
 غلبه با الفیم است افتاد و زمین و پنهان شدن و سخن از شنیدن و در شدن غلبه با الفیم و غلبه
 اینوی مردم و بسیار آب با کسر تشنگی عماره با الفیم افرو شدن مردم و بسیار شدن آب غلبه
 بزا و پیچ و چشم و از و اشاره کردن و سخت فشردن غلبه با الفیم و تشدید یون و از و پی
 مالی که از کار بروردست دارند و مراد و مفتوح خواهد بود که از ای غلبه با الفیم و تشدید یون و از و پی
 شدن و تک چاه وادی و غلبات آب اطراف چاه که آدمی در آن پنهان شود غلبه با الفیم
 ناپدید شدن و با کسر بدگونی پس مردم و کار نیک یابد و اکثر و بد استقال کنند غلبه با الفیم و تشدید
 و جنگ غلبه با الفیم رشک بر و با کسر رشک و دیت *

باب الفین مع الشار

خافش ام وار و است غلبت بالفتح سکه و نیز بهم لغت جتین غلبت بالفتح و تشدید بالآخر و فاسد
 و تشدید شدن چیزی در فن ریم و فن از جراحت و بدین معنی آمد غلبت غلبت بالفتح و تشدید شدن چیزی
 کشتی غلبت بالکسر کرسنگان غلبت بالفتح آفتاب و تشدید شدن از تشدید غلبت جود
 کند بهم غلبه و هر چیز آفتاب غلبت بالفتح فریاد و فریاد رس و قبله از زمین غلبت بالفتح
 فریاد و فریاد رس غلبت بالکسر فریاد رس و فریاد رسده غلبت بالفتح باران باریدن باران

باب الفین مع الجیم

جمع بالفتح فرو خوردن ابراب را غلبه جوار و یاسان و تشدید اسب جمع فرو خوردن اسب بالفتح
 و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن
 و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن

باب الفین مع الدال

خدا و باضم و فتح دال که بهای گوشت جمع غده و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن
 از سار و غ و بنای که متوکل عباسی در سر سار ساخته و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن و تشدید کردن

بند کردن و نوعی از ساروج و چوبین غراو با لفتح خرقه با لفتح درخت بزرگ که بعضی آنرا صحر نیز گویند
 و سبیدی تخم مرغ بالایی زرده و بفتح الخرقه که درستان مدینه که در آنجا درخت خرقه بسیار می باشد
 و سبیدی بکسر نیام کار و دشمنی غماد و غم و جمع و با لفتح درختان کردن شمشیر و جز آن پوشیدن عیب سی
 و بلند شدن آب چاه و بسیار شناختن درخت عرقه و چنانکه خار آو تناید و درختن آب چاه و بفتح نیام
 شدن آب چاه و کم شدن آب آن تمام کشتی پر و چاه که آب آن بچوشد و برجه و بر قبیله است عید
 بفتح خرقه که چیدن کردن و سیل کردن آن نازک و نرم شدن اندام

باب الفین مع الذال

عذر با لفتح و تشدید ذال ریم کردن جراحت و در آن شدن آن از نرم غا و بفتحید ذال کسیت چشم
 که هر چه حرکت از آن روان شود و نه ایستد عکس یعنی غلیظ عائد بکسر نون گلو و جایی بر آمدن آواز

باب الفین مع الراء

خار شکاف کوه که بخانه مانند باشد و شکاف عمیق در کوه بسوی پستی و زمین پست سوراخی که با لور حرکت
 و دان ما و کند و لشکر و جمع کثیر از مردم و برگ درخت المور و درون و هین و تمام مردیست میماند است
 اول نسق با و آن حد تصیر است و شکاف بدیعنی مراد و غیر است و درختیست بزرگ کثیر الفتح که با نیام
 گردیدگی راست و درختن آن بنایت نافع است و غار آن فرج و دهن و دواستخوان که چشم در آن بینا
 و کما ترین است و فرورفته از هر چه خنجر با لضم بقیه شیر در پستان و بقیه خون جفت و بقیه هر چه
 با لکسر کینه و پوست بر آوردن و فرا هم آوردن جراحت و بعد از آن شکافتن و تپناه شدن و بسیار
 و درون سم شتر شود و نام آیت و اما تا اخیر طای بزرگ که مانند آن یافته نشود و آنکه اول چنان
 کند و بعد از آن برگرد و از آن و اقرار کند بگفته و یکوست و با لفتح و کسر با جراتی که پوست بر آرد و شود
 و بعد از آن شکافند و تپناه شود و با لضم و فتح یا نام مردیست و نوعی از ماسیست و غیره احوال
 و غیره لیل با لضم و تشدید با بقیه آب و در حوض و بقیه شب روزگان و آینه گان و باقی ماندگان جمع غلام
 و بضم باقی ماندن و کشت کردن و در کشتن و آمدن غایب آینه و و زنده و باقی مانده
 و نام مردیست چهارم با لضم کرده و نام مردیست ششم با لضم مرد فر دایه عذر با لفتح بیوفانی
 کردن و آب چشمه خوردن و با لضم بیوفانی و بفتح شستن با لضم درشت سنگناک که جانور در آن است
 نتواند کرد و سوراخهای گذاره در زمین و تاریک شدن غب و آتشایدن آب باران و سیر
 شدن گوشت و درگاه در اول رستن گیاه و بسیار شدن زمین سنگناک در باغ و دیس ماندن تا و شتر

در جل ثبت الغر مروی که در جنگ جبال و جزآن ثابت و قائم باشد و بالضم و فتح و ال شمریت برین
 شام و سیون فاشد و بالفتح و عدا ر به تشدید و ال بسیار سیون فاشد سیاره از آب که از سیل باز مانده و
 در باقی فاشد آمده باشد و شمر و نام مردیست و او لیست بدیاری مصر و بالکسر و تشدید و ال بسیار سیون فاشد اگر کسی
 با فاشد جمع فاشد و شمر بالفتح و تشدید را و فاشد و او لیست بدیاری مصر و بالکسر و تشدید و ال بسیار سیون فاشد اگر کسی
 در زمین دشمن جامه و ز و پوست و مو و نعیمت بپاوی و تیزی شمشیر و بالکسر مرد کار نا آزموده و ناخجسته کار
 و بالضم مردیست که در آب می باشد و چیز های باطل جمع غار و سپید پشاینها و بزرگان و مشاهیر جمع آغوش
 شمر و بالضم فریقین و تریب شکلهای جامه و جزآن جمع غره که مذکور شد و بالفتح و تشدید و دنیا و شیطانی اینهم
 بدان غره که کشته از ادویه شمر بر خوی نیک خاصه و جزآن کار نا آزموده شمر و بالفتح و تشدید و دنیا و شیطانی اینهم
 هیچ و جزآن کنند و بالضم و فتح را جمع غره و معنی آن گذشت شمر را بالکسر و لیست و نقصان در هر چیز و کم شدن
 و نقصان و کمی کردن در کوح و سجود و کمی کردن در اسلام و روش و طرز و نونه و اندکی از خواب و غیر آن
 و شایسته تیزی شمشیر نیزه و تیر و جزآن تیزی که بدان تیر های دیگر است سازند و مقدار و مدت چیزی و کم شدن
 شمر و کاسه شدن باز را و خوش داون و منج و جز آن را و بالضم و کسبیت تیر شمر بالکسر گیسیت یا کانی شتی و
 یا کانی جش شمر سیو بسیار از هر چیز و باران بسیار و چاه چشمت بسیار آب اشک شمر بالفتح سختی و دشواری
 کردن و بر تر و زار و جماع کردن شتر نیافته بغیر شتر و پید شیده و شسته شدن کاری و بالفتح و کسبیت
 پوشیده و شسته و بختین آنچه با و از چوب و خس و در شیم افند و عصاره بالفتح کل چیده و بالضم نام کو کسبیت
 بر وزن جعفر کل چیده و در حیت و نام آمیت قبیل طری را و بختین و تشدید و او شیر و زنده و شمر و بالضم
 از هر چیز حاضر پوست نیکو پیر بسته و دباخت کرده و بگا و زنده در طلب کار با و خارج خود و شمر و بالضم
 بر شستن از چیزی و بازداشتن و منع کردن کسی را و بریدن چیزی را و بر کسی مهران شدن و از برای کسی
 پاره از مال او بریدن و بختین از زانی شدن بعد از تنگی و گزافی شخص شمر شیر در زنده و مر و سطر حبه و
 در شست شمر بالفتح پوشیدن و آفریدن گناه و در آوردن و پنهان کردن شمع در ظرف خود و تازه
 شدن جراحت و باز کردن اینده بیماری و پوشیدن موسه سفید بجناب و بدین معنی بفتح فایز آمده
 و یکی از منازل ماه و آن سه کو کسبیت خود در میزان و چیز لیست مانند جوال و موسی زرد ساق و
 پشایی زن و بفتح فایز آمده و بالضم نیزه که کوهی و قلعه ایست برین و بالکسر بچم گاو و دها و نریت
 خرد و بختین گیا هماغه خرد و موسی کردن و قضا و موسی هر دو طرف لیش و پرزه بر آوردن
 جامه غا و پوشیده و آفریننده شمر و بسیار بختانیده غرض بختین جبع و ایست

از انصاف حق تعالی بخیر باضم فتح فانام مرویت و بالفتح و کسر فاو و آهنی که تمام سر را بوش و بجم غفر
 بفتح جیم و تشدید ییم جیم کشیر که روی زمین را پوشند یا جمعی که مادر ایشان نتوان دید و جامه غفر نیز گویند
 قضا که بالکسر بر قبیل است از ان قبیل است ابو ذر و بالضم سوی زرد ساق و پیشانی و موی گردن و قضا
 و موی هر دو جانب پیش و بالفتح و تشدید فای بسیار پوشنده و آن سر زنده و نامیست از نامهای حق تعالی بخیر باضم
 آب بسیار و فرو گرفتن و بالا شدن آب به بسیاری و انبوهی و کینه کردن و تشنه شدن بضم میم نیز آمده و جود
 فراخ نوی و اسپه نیکو و در یکبار آب و جامه تمام و جمع کننده مردم و نادان و کار نا آرزوده و بر سه حرکت
 نیز خوانده اند و آنجا جمع عمر البر و عمر الخلق فراخ یا و فراخ خود جو امر و بسیار و بالضم و غفران و بالکسر
 و تشکی و بقیه جمع کننده و یکجا آرنده مردم و مرد نا آرزوده کار و بوی گوشت گندیده و چربی که بدست چسب
 د کینه و چربی گرفتن دست کردن و بالضم فتح را سنجید جمع عمره و فتح که یک ظاهر زمین خراب و زمین
 که زیر آب مانده باشد خلاف عام و کسی که خود را در سختی و انبوهی و آنجا غمیر گیاه سبزه که در زیر گیاه خشک
 بر آمده و آنجا ر باضم لقب محمد بن احمد النخاس صاحب تاریخ بخارا و آنجا ر باضم فتح دال و بنم آن فرزند
 و سبط و نازک و پیرم ایچ کننده و لقب مرویت خود و بالفتح قمر و تک هر چه در زمین است و در بیخ تمام
 و نیز و یکی مین و آب فرو رفته در زمین و فرو رفتن آب و فرو شدن چشم بنگار و نیز مین خود شدن و آنجا
 گرم شدن روز و صنعت رسانیدن و بالضم ناحیه است به ملک عجم و پیانه است اهل خوارزم بلکه بدن
 زمین را بپایند و آن مقدار و واژه فرخت عجم و بالضم فتح و آن نام آیت قبیله بنی کلب و نواز
 غمیر بالفتح صنعت رسانیدن و باران داون و آب خوراییدن باران زمین را و یعنی جزو دایره و نواز
 آمده و عجم و بالفتح بسیار شک برنده بهر اهل خانه خود و جز آن غمیر و بالکسر غمیر یک و یک شدن بسیار
 کردن علامت اهل کتاب چون زنار و پارچه زرد که بر جامه نزدیک بدوش و فرزند و حیزان

باب الغین مع الزا

سجده بالفتح رکاب چرمی که بر بالانهند و سوزن زدن و به سوزن و وصل و کلمه تیز شدن ناقه و پاسب در باب
 گزاشتن و اطاعت سلطان کردن بجز از عصیان و دم فرو بردن و در زمین بر است خشم دادن و شامخی
 که در شامخی درخت انگور بدوزند تا بان پیوند و غر و جمع و بقیه نوسخ از گیاه شام که گیاه آن
 بگیاه آذخه ماند و عجم و بالضم فتح و آن نام آیت عجم و بالفتح موضع است غار و ناقه کلمه شید و
 که دم بر زمین نشسته و برده باشد بر است عجم و بالضم و تشدید را بجم و دین و گردوی آستران
 که و وقت سلطان سحر در حصاران خرمن کردند و سلطان را در بنده استند و مدتی حکومت در آنجا

شود و فتنه عظیمه فراسان رود و او همستر بالفتح به چشم و ابرو و شرکان اشاره کردن و غماری کسی
کردن عیب کسی را آشکارا کردن و انگشت به چپری فرو بردن و فشرودن و نگییدن چارپا و پا کشیدن آن و در
بر پشت گو سپند نهادن تا لاغرست و فرسی آن معلوم شود و بقتضین مال زبون و مرد ضعیف و محوثر با تم
ناقه که یروگان آن دست نهند برآفتاب استن فرسی و لاغری مراد و عروک و شکوک و عمارت بالفتح و تشدید
سیم عیب جوئی خبر مردم بر نه پیش کسی محوثر بالفتح آهنگ قصد و آهنگ کردن +

باب الفین مع السین

فایس بالفتح نام ناله است و فتنین فاکسترگون و تیر و رنگ شدن و فیسس بالضم و فتح با هرگز و همیشه
غرس بالفتح و رخت نشاندن و درخت و زمین نشانه شده انتراس جمع و بی غرس چاه نیست
میانید و وادی الغرس و ادیست نزدیک بقدرک و بالکس آب غلیظ است آب پنی که یا بنجی بیرون آید و جسم
پوست تنگ که بر سینه نشسته و جزان و قمت زانیدن باشد انتراس جمع و فایس سیاه غرس بالفتح و بوقت
خوردن مار و از خود زنده دار و برین در بالکس بوقت نهال نشاندن و نهال نشانه شایسته پس میشی که او را
نورانه شود و تیرا و فشیان لکته غرس خبری غرس بالضم و تشدید سین ضعیف و لیج واکس و بالفتح و تشدید
و آدن و لفتش و عیب کردن و کشی در آب فرو بردن و راندن گریه و کشته غرس گشتن او بغساس بالضم و تشدید
کشته را بشود غسیس طب باده و زبون و غرس و غرس بالکسر و تشدید و تشدید غرس بالفتح
آب فرو بردن و فرو بردن و بدار یا آب فرو بردن و غرس و تشدید غرس بالفتح و تشدید غرس
و جنگ غرس بقتضین تارکی آخر شب غرس بالفتح آب فرو بردن و فرو رفتن ستاره غرس بالفتح
سوگند و روع دانسته که سوگند خورنده را و رگنا و غرس و بدار و تشدید غرس بالفتح و تشدید غرس
حق کسی ضائع شود و کار سخت و زخم گدازه و ناله که بار شکم ادا وقت نهادن پیدان باشد غرس بالفتح
گیاه که زمین را بپوشد و رگداز گوشت و آب میان تره زار و همیشه پرورخت و گیاه و شب تاریکی
و غیره که بر نهال سر آشکارا باشد و بالضم و فتح سیم نام و تشدید

باب الفین مع التین

غشش بقتضین لقیه شب و تاریکی آخر شب غرس بالفتح میوه و رختی است غشش بالفتح و تشدید
خیانت کردن و خیر خواهی خالص بی غرض کردن و ظاهر کردن خلاف آنچه در دل باشد و رجل
غشش مرد بزرگ ناف و بالکس خیانت و ندم خبر خواسته و کینه و بددرونی و غشش بالطنی و بالضم شاختن

و حیانت کننده و بدخواه عیشتن بختین تیرگی غشاش بالکسر الفتح ستاب و بالکسر اول تاریکی و آفتاب
و نیز اندک عیشتن بالفتح تاریک شدن شب است و نرم رخن از بیماری و پیری و بختین ضعت بصر عیشتن
تاریک شدن چشم از گریه و تشنگی و بعضی گفته اند که بعضی جمله ضعت بصر که ذاتی باشد و بعضی بجهت ضعف بصر که عارض شود

باب الغین مع الصاد

غصص بختین بسیار شدن حرکت چشم غصص بختین بگو در ماندن طعام و زیان بالغم و فتح صا جمع غصص
و معنی آن گذشت غصص بالفتح و بختین خرد و خیره شدن و سستی کردن در حق کسی و عیب کردن و
شکر نعت نکردن و بختین و آن شدن چرخ از چشم غصص بالفتح سوگند و روع و نام قلعه است از سفت
قلعه خیره که حضرت پیامبر صلعم از کفار گرفته و نام ستاره است و آن شعری عیص است که دیده نمی شود
و شرب عبور که ستاره دیگرست دیده میشود غصص بالفتح در آب فرو شدن و ناگاه بر چیزی نهد و آمان
غصص بالفتح و تشدید او و بدیدار فرو شوند بر سر طلب و اید غاصص آب و فرو رفته

باب الغین مع الضاد

غرض بالفتح تنگ پیش بند تشریش و از شیر باز کردن بزغالک را پیش از وقت و پر کردن ظرف را
از آب و کم کردن آن از پر بے و نیمه کردن ظرف تازه چندین سوه و تازه بریدن و پیش بند تنگ
پالان شمراد و غرضه بالضم و بالکسر تازه شدن چیزی و بختین نشانه تیر و خواست و قصد و اول تنگ
و طول شدن و سته آمدن آرزو مند شدن و ترسیدن غرض تازه و آب باران و نوباده و شکوفه و چتر
سفید و تازه باشد غرض بالفتح و تشدید ضا و چشم خوا بایزدن و فرو داشتن آواز و غل کردن و برداشتن
مکرده و نقصان کردن و از قد کسی کم کردن بختین غضا بالکسر جوانی و غیره تازه و بچه گاو و نوزاد
و شکوفه نازک غرض تازه و شکوفه نازک غرض بالفتح و اضمحسان بختی تمام غرض زمین است
و خاک و مرصع از خاک کردن و کلام پوشیده و دراز نمودن و کسام و خدایه و غرض بالضم است و خاک
شدن زمین و پوشیده غیره واضح بودن سخن غرض بالفتح زمین است و خاک غرض جمع و سپردن
و رفتن در زمین و شمشیر و گوشت پنهان شدن و بالغم غن و غماض بالفتح و الکس غن و غماض
بالفتح که شدن آب و بر زمین فرو رفتن و فرو بردن آب و کم شدن قیمت کالا و کم شدن بزرگان و بچه نازک
خلق که را بشکمتند و بالکسر شکمتند

باب الغین مع الطاء

خط بالفتح دست بر و نه و تنی گاه گوشتن نهادن که فریه است یا لاف و با کسب نیکوئی احوال و متاویزی آرزو
 بودن بحال کسی بی آنکه زوال آن نماند از این خط زمین هموار و نام وادی است و بالان شکر که بر
 بودن بند خط افشاید جمع خط بالفتح و تشدید ط غوطه دادن آب و غریب و آواز کردن شکر خط
 انهره کردن شکر و آواز فر کردن خفته و کشته شده و خفته کرد و خط ط بالفتح و فتح شکاف خوار یا نوعی است
 از آن که پشت و شکاف و تیره رنگ است و اندرون باله سیاه و بالضم اول جمع یا بقیه سیاهی شب و عمر
 خط افشاید خط کردن در سخن و حساب و خزان و بعضی گفته اند غلط خطا در سخن و غلط بتای و نقطه
 خط در حساب خط بالفتح خوار و داشتن کسبه را و شکر صحت و عافیت نکردن و خوار داشتن و شکر نایاب
 نعمت را و داشتن چار یا را و آب بسیار بجرعه خوردن و زمین پست و خاک خط بالفتح فرو شدن در چیزی
 و در آمدن چیز دیگر و کندن و زمین پست و خاک خط بالضم جمع خط زمین فراخ پست و متکان
 و مجاز و کنایه سرگین را نیز گویند اما اکثر در سرگین آدی استعمال یافته

باب الفتحین مع الخطا

خط بالفتح زمین درشت و نام هموار و بالکسر فتح لام سبیری و سبیر نشان خط و خطا بالضم سبیر درشت
 خطا بالکسر جمع خط بالفتح اندوه سخت و عزم و اتم و بفتح نون نیز آمده و شرف شدن بر مرکب و درخت
 انداختن کار کسی را و دشوار کردن کار بر کسی و سخت اند و بکین کردن کسی را خط بالفتح به شتم آوردن
 و شتم یا شتم سخت یا تیزی شتم و اول آن و نام مردی است

باب الفتحین مع الفخار

فخار درختی است که سیوه تلخ دارد و خدافت بالضم زان سیاه و کرکس بسیار پروموی سیاه دراز و بال
 سیاه مرغ و نام مردی است و خا و ف کشته بان خا و ف کجی که به طرف کشتی آیند و حرکت دهند تا کشته
 روان شود و آنرا بال کشتی گویند و خدافت بالفتح بسیار کردن در شمش و بفتح نون لغت و از راستی و فرخی
 عرف بالفتح و فتحی است که پوست را بدان پیرایند و بفتح را نیز آمده و پوست پیراستن بدان درخت
 و پیریدن سوی پیشانی و پیریدن هر چه باشد و بمشت آب برگرفتن و بفتح نون بهار شدن شتر از خوردن
 درخت عرف و گیاه نام با نام سبز و تازه و بالضم و فتح را جمع غرقه و سینه آن گذشت عرف
 بالکسر جمع غرقه و گیاه است بزرگ و خراش فی و همیشه و درخت انبوه در هم از بین عشت بفتح نون
 تار یک عصفوف و عصفوف بالضم سر استخوان مناس بهلو و سر استخوان مناس بهلو و سر استخوان مناس بهلو و سر استخوان مناس بهلو
 و سر استخوان مناس بهلو و سر استخوان مناس بهلو و سر استخوان مناس بهلو و سر استخوان مناس بهلو و سر استخوان مناس بهلو

و نخست آن و بفتح فاء و نیز آمده و بالضم رزق سنگ فوار سیاه و بفتح تین تاریک شدن شب و سستی گوشت
 و درختی است بلند که درخت فرمانند غلظت نیکو حال غطری است بالکسر متر و شریف و جوانمرد و
 کس و بچه باز غلظت بفتح تین نه انخی شیم و دراز می ترکان غلظت بالفتح و تشدید فای نه خشک
 شود از برگ درخت بر خلاف بالکسر و کشش آئینه و شمشیر و شیشه و جز آن غلظت بالفتح غالبه
 کردن موی ریش و موی سر را و در خلاف کردن پیزی را و در سخت ماند و درخت غروف و بالضم
 و بفتح تین مع غلاف و بفتح تین قلعه ناکردن و نه انخی چیش و نه انخی سال غیبت کرده و نه ان
 غیبت بالفتح و تشدید آنگه ریش او بسیار دراز و کلان باشد.

باب الغین مع القاف

حقایق مرغی است آبی و کلان و کبر قاف حکایت آواز کلان غیوق بالفتح قمراب شبگاه و آخر روز
 غرق بفتح تین آب بسیار غرق بفتح تین از سر گذشتن آب و مشهور بکون راست و کسر را مرد آب از
 سر گذشتن غارق و غریق مردی که آب از سر او گذشته باشد غریق بالضم و غرقوق بضم قین و
 نون و کسر غین و فتح نون مرغی است آبی سیاه و دراز کردن و بفتح گفته اند کلنگ ست یا شبیه بدان
 و جوان سپید رنگ نیکو و نازک اندام و نام بیت و غرقوق موی پیچیده و بهم تافتد را نیز گویند غریق
 جمع غشوق بالفتح تاریک شدن چشم و اشک بختن و سخت سیاه شدن شب و بفتح سین نیز آمده
 و یکبار آن از سیاه و درختن شیر از پستان و بفتح تین تاریکی اول شب و پیزی از خوردنی
 از بون چون از بون و جز آن غاسق ماه و شب و درین و قضیب غساق بالفتح و تشدید سین
 و تخفیف آن خبری سر و گنده چون زرد آب و جز آن غشوق بالفتح زدن بر چیزی نرم چون
 گوشت مانند آن غشوق بالفتح با و از کس جستن و بسیار کس را تا زیاده زدن و هر ساعت
 آب اندر آمدن شتر و بی کدیر سوار شدن خمد بر ماده برگشتن و هجوم کردن بر چیزی و باران که
 سخت بلند بود غشوق بالکسر فاعله ایست باندلس غشوق بالفتح و تشدید قاف و تشدید دیک
 و تشدید آن آواز آن آواز کردن چسبند و آواز آب چون از جاسی فراخ بجای تنگ رود آن
 شود و حکایت آواز کلان چون آوازش گنده شود و بالکسر حکایت آواز جوش دیگ غلظت
 بر وزن جعفر جابه غوک و گیس است که برگ آن همین است و در آب می باشد و عیش نرم و کمان نرم و
 خوا و برگ آنگور که بر درخت باشد غلظت بالفتح و در بختن و در زمین و کر است بختن و در

و شتر پیر لاغر یا سرخ رنگ و بختین و بختین چیزی که بدان در رانند و آنرا سلاق نیز گویند و
 بغاری کلید آن خوانند و ستن و مالک شدن گرد ستاننده گرد او آن قتیست که زر گرد و بهنگام و حده ندانند
 و پیش شدن پشت شتر خاکی به نشود و بالفتح و کسر لام سخن بسته و شکل سلاق بالفتح موضع است و به تشدید
 لام نام مردی است محقق بختین نم گرفتن بالاسه زمین و با کسر سیم تره و گیاه که از کثرت تری بوی نک
 و تباها گرد و عجمق بالفتح و کسر با شتر دراز عجمق بالفتح شتر دراز و نشاط و دیوانگی

باب الفین مع اللام

غزل بالفتح و کسر رانیزه دراز و مردم اندام و سست علفت شرمال با کسر بر و بین و مرد و غنی بین
 و معنی و نیز آمده غزال بالفتح آمو بره که حرکت و رفتا آمده باشد و آفتاب شعاع آفتاب و دم الغزال
 گیاهی است که بدان رنگ سرخ کنند و کعب الغزال قسم شکری است سفید و بالفتح و تشدید را رسیان فروش
 غزال بالفتح رشتن و رسیان و بختین حدیث زنان و حدیث عشق ایشان کردن سخن که در مصداق
 و عشق ایشان گفته آید و سست شدن و باز ایستادن سگ از سیم آمو بره بعد از آن که پی او دیده و
 بدان رسیده باشد و بالفتح و کسر نامردی که حدیث زنان و عشق ایشان کند محض بالفتح شستن
 کس را چنانکه او را در کند و بسیار جلع کردن با زن و بسیار سوار شدن بر ماده و با کسر شتر که بسیار
 جماع کند و موضعی است و بالضم موضع است و بالضم و بختین شست و شوی تمام بدن و شتر شنی و با کسر
 و الضم آبی که بدان شسته شود و چیزی شتر شنی چون عطشی و گل نرود و مانند آن محلول بالفتح و تخفیف
 سین و تشدید آن آبی که بدان چیزی شسته شود و دست شود و شتر چون عطشی و او خرد و جز آن
 عسلی شسته شده و عسلی الما که لقب خطابه بن عامر الراسب که در روز آجا شهید شد و چون شب
 از خانه بر آید بود ملا که او را غسل دادند و عطش بالفتح تمام و در گرفتن آسمان را و بختین پو شیان
 ناریکی شب جان و عطش بالضم بی خبر شدن و فراموش کردن از چیزی و تشدید شتر چیزی و بالفتح ناهوش
 و مرد بسیار بی خبر محض بالضم آنکه سید خیر و نیم شتر از و بختین قمار که نشان و علامت نصیب انداخته باشد
 و بر چیزی که علامت ندارد و زمین که در اثر عمارت نباشد و متورب و دایع و مردی تجربه و آنکه از تیر قمار
 نصیب ندارد و تاوان نیز ندارد و آنکه حب ندارد و شتر که قاتلش مجهول باشد و شاعر
 محض و سبک شتر و بختین به خبر و فراموشی از چیزی و مراد و عطش و فراموشی و شتر
 کول محض با کسر تشدید لام کینه و کینه و شستن و بالفتح و آمدن و در آوردن و بالضم نبه می که برگردن شند

باب الفين مع الواو

باب الغین مع الیاء

باب الفار مع الالف

فما بالفتح جوان شدن و جو اند و شدن فشی جوان و جو اند و صاحب کرم قهوهی بالفتح و قهوتیا بالضم آنچه
بدان حکم کند فقیه و رساله قضا را بالفتح نیست و زائل شدن و شکستن و انقراض فرو نشاندن و الا فتقوله یعنی بدام
و همیشه + قال الله تعالی تقوه بذكر يوسف + درین آیه لاحذر و فست ای الا فتقوله قضا را بالفتح فرو نشاندن
خشم و شکستن تنبذی آن و شکسته شدن گراما و شکستن خشم را بسخر و دمه برافکندن بر کسی و جویشیدن
و لک کردن آن حیا را نگاه گرفتن را و هجوم کردن بر کسی فحی بر وزن سئمتی و در میان

و در آن و میان دو زانو و میان دو ساق و میان دو پای شتر فحوا و بینکاف و بین فرخ و کمان کنده
 از آن دور باشد و ششمار بالفتح تکوین و زنا فحوا و فحوی معنی سخن مضمون آن سخن بفتح تین و یکا فحوا
 چون نیاز و میر و کشیز و زیره و مانند آن و بکس نیز آمده فحوا و بالکسر نیمه بدان اسپر خود را خلاص کند و آن را
 سر به گویند و خلاص کردن و خریدن خود را بمال و هم چنین فحوی بالفتح و بالکسر و بالفتح انبار حله و پاره حوره
 از قسم خود خرا و حج چیر و فحوا و بالکسر کوسیتین با جمع فرموده و بالفتح کور خرا و بالفتح و فحوا و بالکسر جمع و
 کل بصید فی جوف الفراء یعنی همه شکار در میان کور خست و این مثل و آنچه چیزی مثل بر چیز نای دیگر باشد
 و بالفتح و تشدید را به پوستین و دوز و لقب نحوی است مشهور و لقب محی السنه صاحب مصابح و شرح السنه
 قرمه بفتح تین کور خرد جزیره است فرادی بالضم تنه یان و جداگانگان جمع فرد فری بفتح تین دروغ
 در یافتن و تیر شدن و در هوش گشتن قسار بالضم یا دی که از کسی جدا گردد و آواز بر نیاید و بغار سی
 آنرا تس گویند و بالفتح و بی همزه شهری است بغارس از انجاست ابو علی نحوی فسوی معرب بسا فحوا
 بالفتح تناسل تواند بواسطی و بسیاری آن قضا را بالفتح فراخ بودن مکان و در میان نکردن درم و نشناختن
 در زمین فراخ و موضعی است بدینیه و بالکسر آنی که بر زمین روان باشد و بر وزن فنی ساخت سراد چیری
 آینه فضا بالضم زیاده و تر تانیت افضل فضا را بالضم و فتح تضاد جمع فاضل فقو و بالفتح کور کردن
 چشم کردن و پوستی که با بیهیرون آید از رحم فضا و بالفتح سپری شدن و نیست شدن و بالکسر پیش خانه
 که فراخ و کشاده باشد گویند و خانه و بالفتح و بی همزه سکندر که او را عجب الشلب خوانند و کوی است
 به بنده قضی بالفتح که به برابر و یکسان که رئیس و سرداران نباشد و موم پر آنگه و در رحم و آینه
 با هم و کار یک در میان که در بی مشترک باشد فحوی بالفتح و سکون یا و همزه در آخر باز گشتن و پاره از
 مرغان و حراج و غنیمت و بعضی گفته اند غنیمت آن است که بچنگ از کفار گرفته شود و فی آن است که
 به جنگ به دست آید و سایه وقت زوال و بعضی گفته اند فی سایه نیم روز و ظل سایه پیش از نیم روز
 افیسار و فیور جمع +

باب الفاء مع الباء

فاء اب ناجیه است آن طرف آب چون مولد البو نصر فارابی و بعضی گفته اند فاء اب جمله آنرا است
 فاء یاب و فاء یاب بالکسر و بی است بلیغ فاء اب بالفتح و بی است نزدیک به ستر قف و بالضم
 و تشدید را بی است با حضان و فقیه فاذ فاق موضع است که پا چپ خوب در آن میشود و چپا

تا وقت نیز آمده و شنبه شبایی شش نیز آمده و شنبه با کسری نون موشن و بچه موشن که از بیرون
حاصل شده باشد و بیرون موشی سنت بزرگ جنبه قیاب با کسری است بخراسان که از فارابی نیز گرفته

باب الثانی در معنی اشارت +

فراوردی و حاجت فاعله اول خبری و سوره حمد فاعله انچه از دانش و مال گرفته و داده شده
فما فاعله عطا و زن صاحب فضل فاعله جمع فاعله کار شرت و زن زنا کننده و کناه سخت شرت و بچه
و هم چه که در شمع نمی ست فاعله عاوده و اول کار فاعله آخر و تمامی آیه و مدته بزرگ میان و مدته خرد
در رشته کشیده و سه حرف شش حرف ساکن چون ضربت که از فاعله صغری گویند یا چهار حرف
شش حرف پیش از ساکن و از فاعله کبری گویند و فقه که فرق کنند میان کفر و ایمان او و ثواب او
بهمه مرتبه زیاده است به هر دو و دیگر فاعله موشن ناله تشک فاعله زنی که پیچ را از شیر باز
گرفته باشد و نام دختر حضرت رسول صلوات فاعله شکوفه حنایا که شاخ خدا در زمین و اثر گون کار
و شکوفه که از آن بهم رسد و بغایت خوشبو بود و از فاعله گویند فاعله کبریا و هنر کرده و حقوق بخت
و تشدید او و جوانمردی فاعله با کسری فاعله یا جوان جمع نمی و بالفتح و تشدید یازن جوان فاعله
بالفتح و تشدید تاریزه ریزه کردن نان فاعله بالفتح زن جوان فاعله بالفتح بستی زن
سیان دو بیجا میر و ما بچی ست که چون از آبپاسه بالند بسته در اعضا بهم رسد فاعله
با کسری از آبش دیرت و کمرایی و کفر و سوانی و عذاب و گدازتن زرو نقره و گدازه کردن و دیوان
شدن و مال و اولاد و مختلف شدن مردم در راهها و خود خجسته بالضم نگاه فاعله بالفتح خانه
خجسته بالفتح شکات بیان و دو کوه و جرآن و زمین فراخ و ساخت خانه فاعله در دخت و دمیست
فحی فاعله بالفتح سبزی و بندگی و بزرگی فاعله با کسری اسیر را بدان بخرد فاعله بالفتح و فحی و تشدید
دشت و جفا کار شدن و دوستی و جفا و اسیر فاعله بالفتح سوار کار شدن و سواری کردن و دشتن
با کسری و انانی و شناخت نشان و نظر فروخته و فرود بسته سواری و اسیر شناسی فاعله بالفتح
با و یک در گردن و پشت تشدید و پشت را خشم کند و فاعله شکار که شیر از گردن شکسته باشد
و فاعله بالفتح با و یک پشت را کوزه و خمیده کند و بالضم نوبت پیزی و نوبت آب و بهره
فان فاعله که خمیدگی پشت از و بهره و بهره و بالکسری خرقه که زن عاتق خود
بدان پاک کند و فاعله گوشت شانه ستور و آدم و درگ گاو خرچه بالضم شکان و کشادگی
و فاعله کشودن فاعله فرود خدایه فاعله از نماز و روزه فاعله بالضم و فاعله

بوی و جای در آمدن گشتی از آب در مایه بان دوات و سوراخ که سرچوب در دران سید باغ و قهر بالفتح
 نادای و خرمی فرقه بالکسر شک پر و گروسی از مردم و فریق زیاده از ان و باضم یک فرقه بالکسر دروغ
 و افرا فرقه بالفتح بخت سر و پوستین و نام برده و علف خشک قرار ده بر سر حرکت و اکرون دندان جای
 سال او معلوم شود و فنی مثل بخت فرقه یعنی نفس او و منظر او به نیمازی کند از و اکرون دندان
 فراموشه نریک و ساده شدن و نیک فتن آب و نام شهریت نزدیک سبحان که بحال آنرا خواه گویند
 ان نجاست ابو نصر و اسی صاحب نصاب الصبیان فراموشه بالفتح بر دخته شدن از کاری و باضم آب بینی
 فرات بالضم آب خوش و رودخانه است نزدیک کوزه فراموشه بالفتح پروانه و گل خشک شده بعد از
 رفتن آب از زیر کوزه بالکسر پاره از چیز جدا کردن و باضم نوبت و فرخت و راه میان توده ریگ
 قسقه بالضم فراخی فصاحت بالفتح تشاده سخن شدن و تیز زبان شدن فصاحت همه و خوششان نزد
 قضیه رسوانی قضیه بالکسر تشدید ضا دقه قضیه بالضم افزونی و زیادتی خلاف لقیقه و هنر و در نه
 بند قضیه بالضم آنچه زیاده مانده باشد قضیه بالضم زیاده مانده از چیزی و نام سولاس حضرت رسول
 صلعم قطره بالکسر آفرینش و در بی اسلام و صدقه و زکوة عید روزه قطره بالکسر زیرکی و صداقت
 و طایفه بالفتح زیرک شدن و همچنین فطونه بالضم و فطایه قضیه بالفتح قباحه قطاط بالفتح و شتی و
 غلط قضیه بالفتح و نشاند شدن و دریافتن و دانستن قضیه بالفتح استخوان مهره پشت و زیوری
 که بصورت استخوان مهره پشت سازند و پاره از شیرین نه مصرع بیت مکامه بالفتح خوش طبع شدن
 و بالضم خوش طبعی فکره اندیشه حکمت بالفتح و تشدید کان سستی و ناتوانی و نادان شدن و ستارگان
 گرد آمده و دایره پس سناک راجع که آنرا کوکان عرب قصه المساکین خوانند قطره بالفتح میان
 خالی از آب و گیاه و صحرای فراخ فائده بالکسر پاره جلوه فائده حکیم و دانسته شدن حکمت بالفتح چرخ
 ایسان و پاره زمین گرد و ریگ توده گرد و چوبک گرد و میان سوراخ که در میان یک چرخ می کشد و چوب
 گرد که سرتون چرخ را بدان می گذارند فائده بالکسر بزرگری و کشادگری حکمت بالفتح کار بی اندیشه
 و ناگهی قوت بالفتح نیست شدن و رفتن چیز قوت بالفتح نیستی قوت بر وزن قوه و ناس که
 از اوین و در و ناک نیز خوانند قوت بالضم آنچه در و یک جوش کند و بالفتح و تشدید و او بسیار جوش
 زنده قیامت و سلاخ شدن را ضعیف شدن آن

باب الفار مع التار

قوت بالفتح و تشدید تا درخت تفل و گیاهی است که از دانه آن در سال تفلان بپزند و بخورند فحش

بافتن کتون و بکسر طاهر را خانه شکنجه فرست بافتن سرکین و شکنجه فروتن جمع دول برهم کردن زان بشتن
بشکافتن جوال خرا و پراکنده شدن آنچه در وی است وزن آدمی را چنانکه بکسرش پاره پاره شود ۴۴

باب الفار مع الحییم

فان لوج بفتح ذال معرب بالوده اما صیغ نیست و در اصل کلام عرب نیامده بلکه فاعل و فاعلی و فاعله
فان لوج بکسر تاء شلته ناته بار دار فریه و ناته فریه که بار دار نباشد. صیغ بافتن کم کردن و شکنجه آید کم
را باب سرد و صیغ بافتن و تشدیدیم راه کشاده میان دو کوه فحاج جمع و با کسر غام و ناسجه و هندی دانه کلازا
بلفظ شامی گویند صیغ بفتح تین میان هر دو پاکشاده داشتن در رفتار و جدا و دور بودن زه کمان از
قبضه فرج بافتن عورت و اندام مخصوص و رخنه و شکاف و جای ترس و بیم و میان هر دو پای اسپ
و شهریت برصل و دوا شدن اندوه و دوا داشتن عورت و جز آن و باضم شریعت بفارس و با کسر آنکه ازین
ندارد و بفتن کمانی که از چله جدا و دور باشد و آنکه از پنهان نماند و بفتن کشایش و همیشه کشاده عورت
بودن و بیم زبیدن و بیم پیوسته نشدن آلتین آدمی بواسطه کلامی آنها و باضم وقع را شکاف صیغ جمع
فروج بافتن کمانی که هر دو خانه او کشاده باشد و باضم جمع فرج و بافتن و تشدید را پیراهن کوچک
و قبای که از پس سر شکافه باشند و چو زه ناکیان و بضم نیز آمده فارص کمانی که هر دو خانه اش
کشاده باشد و ناته بواسطه شہوت آلتین او کشاده باشند و نه او را دشمن و مکروه دارد
فرناج با کسر دون نوعی از نشانی شته و موضعی بتلاطی قشج پایا زسم دور نهادن
در رفتن فیلج بافتن نام موضعی است و پیروزی دستکاری یافتن و قسمت کردن و دو نیم کردن زمین
شکافتن جهت زراعت و خراج و جزیه مقرر کردن و با کسر پانه است معروف و نیمه خبری و بدینصفت بفتن
نیز آمده و باضم فروزی دستکاری و بفتن جوی خرد و کشادگی و دانه اسهاس پیش و کشادگی و دوری
در میان و و قدم فکج بکسر لام شتر تبسم و کو بانه و تیر یک به نشانه رسد و استر فاعل سستی نیمه بدن
آدمی بواسطه خلط بلغمی که بدان از حرکت باز ماند و آنرا فیلج گویند و همان است که آنرا فیلج نیز گویند
و نام مردیت فسلوج باضم و تشدید لام کاتب و نام موضعی است فیلج بفتن معرب فک و بفتن پانه
کشاده داشتن فترج نوعی از رقص اهل عجم که بعضی دستهای بعضی گرفته رقص کنند و آنرا پنجه گویند
فهرج معرب پودنه فوج بافتن گروه مردم و جز آن دد میدان بوی مشک مسرو شدن روز فترج
بافتن فادر را شهریت به اصطلاح برکنار بیابان معرب نمره فیلج بوزن حقیق شراب و پنهان
شراب را پنجه بدان شده صاف کنند فیلج بافتن معرب پیتنی شاطر کرده مردم زمین پست و طیب

باب الفاعل مع الحسار

فتح بالفتح کشادن و کشایش و نصرت و آب روان از چشمه و جزان و مفتوح کردن و ارا محراب میوه است
 جبهه انفراد اول بارانی که در بهار بار و و حکم کردن میان و و کس و بختین در فراخ کشاده و شیشه فراخ سرد شیشه
 که غلاف و مینه که در سرش گذارند و شیشه باشد فتح فتح گفته و قضا کننده قتلح بالفتح و تشدید تا حکم کنند
 و نامست از نامهای حق تعالی و نام مرغیت فتوح بالفتح اول باران بهار و نایقه که سوراخ پستانش
 فراخ باشد و بضم کشایش جمع فتح فتح بالضم و سکون جیم قبیله است فحون نام پدر آن قبیله است فتح
 بالفتح و کسر عار اول آواز اضعی که از دوان و سه آید و کشش آوازی که از پوست آن آید چون بجاس
 بساید فحاح بالفتح نام جویت در پشت فحج بالفتح گران بار کردن و ام کسی را فاح گران بار کردن
 فحج بفتحین شادی و سرور و نشاط و بانی کردن و بالفتح و کسر را شادان فتح بفتحین و فتح کشاده و
 فراخ فتح و در و در کام نهادن فتح کشادن میان دو با و مدول کردن از چیزه قتلح
 بالفتح گفتار فصیح بالفتح کشاده سخن و درست زبان شدن و آشکارا و وضع سخن گفتن و بختین
 فصاحت و بالکسر عید ترسیان فصیح سخن درست و روان و زبان درست و کشاده و مرد و نیز زبان و
 درست سخن فصیح بالفتح آشکارا کردن عیب و بدی کسی و بفتحین سفیدی ته لغایت و سفیدی
 چشم که سرخی داشته باشد و تیرگی که بزرگ غبار باشد فصوح بالفتح و فصاح بالکسر فصحیت و رسوایی
 فصلح رسواییها فصیح رسوایانکه مال خود را خوب نگاه ندارد فصلح بالفتح بین کردن و بصران
 و انداختن زن بچه را و تراستیدن و بین ساختن خوب را و بفتحین بهانی سر و بینی و استن شدن
 نخل قطوح بالفتح نایه بزرگ شکم قتلح بالکسر جمع ققوه و ققوه حلقه مقعده و بالضم و تشدید قاق گل
 شکوفه او و شکوفه بر چیزه فتح فتح باز کردن بیک شک و شکوفه دار شدن گیاه و بر حلقه مقعده و فصلح
 بالفتح تشکافتن و دیگر کردن و زیاده کردن و قیمت تا کسی بدان بهانه و شکافتن طویح بالضم جمع و بفتح
 رشکاری و پیروزی مراد و شکافتن در لب زیرین قتلح بالفتح رشکاری و پیروزی و بفتح
 و ماندن و نیز و نیکی و طعام خوری و نام مردیست و بالفتح و تشدید لام کشاد و زو بزرگ فتح کشایدن
 اسب آب را کسر از سیر می قوح بالفتح و میدن و نشتن شدن بوسه مشک و هر بوسه خوش و بفتح
 گفته اند هر بوی که باشد بوسه خوشش با بوسه بد و خوش زدن دیگر و میدن خون و خوش
 زدن زخم از خون جوش بالفتح و میدن بوسه خوش و از زانی فصلح بهار و فراخی از زانی
 در بلاد و بفتحین فراخ شدن قیلح بالفتح و کسر عار ت و بالفتح و تشدید با دریای قتلح

باب الفار مع الحار

فتح بالفتح سبب کردن انگشتان پای بوقت نشستن و بختن سستی از پاها و پهن و نرم شدن
 کف دست و قدیم فتح بالفتح و تشدید خادام فکار فخان بالکسر و فخور بالضم جمع و وضعی است بلکه سستی
 و ریز و پاد و بدین سستی فتح بفتح تن نیز آمده و در میان بوی و آواز مرد خواننده و بدین معنی است فتح و فتح مراد
 فتح نیز آمده و معنی آن که شست قدح بالفتح شکستن سرافق فتح مقدار سه میل معرب و شکستن میل حیاط
 قدیم اشتراک هوار فر فتح بالفتح هر دو فاخته معرب پیرین و معنی آن در اصل عریض انجلیج است یعنی بلفظ
 پر فتح بالفتح حوزه منع و بوی حیوان و شاخ نور آمده از گیاه انسران و فروغ جمع و کشتی که آما ده برون
 از تخم شده باشد که نزدیک است که خوشه خوشه شود و مرو خوار و زانده شده و مقدم سر و نام مردی است
 و بختن ترس هم زایل شدن فسخ بالفتح سست و ناتوان شدن و نداشتن و تبااهی و فساد کردن
 و ررای و دیران کردن و باز گردانیدن بیع و نکاح و برگردانیدن غم و برانگیزه کردن و مفصل دست از
 حامی خود دور شدن و انداختن جامه و جز آن و فراموش کردن قرآن و مرد ضعیف عقل و ضعیف بدان
 و آنکه بجا است و مطلب خود رسد و اصلاح کار خود کند و بختن تباها و فساد شدن فسخ بالفتح ستم کردن
 و زدن سر را بدست فسخ بالفتح زیان کردن و بیع فسخ بالفتح سر شکستن و شکستن چیزی بیان خالص
 و چشم کردن و مبتن و برآمدن آب از دلو و جز آن فسخ بالفتح شراب غور و خرم و شیر و انگور و شیر که آب
 برو غالب و زیاده باشد فسخ بالفتح شراب که مست کند خورنده از فسخ بالفتح غاب شدن
 و تفر کردن و غار داشتن فسخ و فسخ باد برون شدن آزاد و ستور بانگ و دیدن بوی
 مراد فوج و باند شدن باد و قینکه آواز دشته باشد یا آنکه آواز دشته باشد

باب الفار مع الدال

فاد بالفتح و سکون حمره نان در خاکستر گرم کردن گوشت در آتش بریان کردن و رسیدن و در دو جز آن بل
 و بدل کردن خوف و ترس کسی و بختن و در کردن دل و نایلین از آن فواد بالضم و در ستمه دل افنده
 و وزن اشک جمع و فواد بالفتح و باد و بعضی دل نادرست قدید بالفتح آواز یا آواز سخت یا آواز و باد
 گوشت و نیز فداد بالفتح و تشدید دال سخت آواز کننده و درشت در کلام و تنکبه و صاحب بدشت
 تا هزار قد قد بضم هر دو فاد آواز و درشت در سخن و بفتح هر دو فاصحا و زمین سخت و درشت و
 زمین هوار فداد بالفتح تنها و طاق صد زوج و افراد و فراوی جمع فرید یکانه و در بزرگ و هر چه نفیس که

یگانه باشد از جمع فار و یگانه و جدا و آمیزی ماده که از گله جدا شده باشد و شکر سفید و نیکو و کوبی است
 به بخند و صبا و بالکسر توت یا توت سرخ یا سیوه توت و رنگی است سرخ و صندل و بالکسر توت یا توت سرخ
 و قد بالفتح بجه گاو یکی از دو ستاره که نزدیک قطب اند و بدان راه را شناسند و هر دو را فرق دان
 و نام موضعی است به بخار و قد بالکسر فار و رشت شیر و زیت آن و آنرا از اندیز گویند و جامه است
 معروف و عرب پرند و دانه انار و بالکسر فار و لون توایل و ابرار که در و یک کنند قرمید بالضم و رشت و
 شتاب زده و بچه شیر و زنده و کودک فربه و زیاده بالفتح فایه آمده و فرید و بالضم یعنی فرید و بچه بزرگویی
 و نام پدر گروسی است از بنده که خلیل بن احمد و رضی از آن گروه است و فریا و بالفتح نام مردیست معروف
 و فریا و جرو و سی است برو و صبا و بالفتح تباهی و تباها شدن خدا صلاح و گرفتن مال بظلم و تعدی و
 کشیدن فاسد تباها قصه بالفتح رگ زدن و عطا بر کسی جاری و روان کردن و اقطاع نمودن
 قصص قصه کرده شده و خون در روده بریان کرده و آنرا در جاهلیت برای سمان و استندی و صبا و
 بالفتح و تشدید صادر کردن و قد بالفتح کم کردن و همچنین نقدان بالکسر و اضم و گیاهی است و بعضی گفته اند
 و آن گیاهی است که آنرا هیچ انگشت گویند و شرابی که از سوزن یا از عمل سازند قاقه زنی که شوی
 یا پس کم کرده باشد و نایابند چیزی فسد بالکسر کوه بزرگ و پاره از کوه بدراز و لفتح نیز آمده و
 کوبی است میان حرمین شیرلقین و نام مردی است و لقب شاعری است و زمین که باران بدان
 نرسیده باشد و شاخ و زنت و کرده جمع و فرا هم آمده و نوع و گونه و فقیته در نوع و خطا و سستی
 در راسی و گفتار و نقصان عقل از پیری یا از بیماری فو و بالفتح یک جانب و بسیاری از موی
 سر نزدیک بگوش و جوال و یک طرف بار که آنرا تنگ باز خوانند و آخیختن و مردن فو و بالفتح
 دل مراد و فو و قد بالفتح یوز خود و جمع و مانند شدن به یوز در خواب کردن و دراز کشیدن
 و این فو نام فقیه است از فقهای امامیه و فقیتهین جواب کردن و تغافل کردن از چیزی و کسب کردن
 و پنج اول مرد و شبیه بفرد در خواب و سستی فید بالفتح خرامیدن و مردن و رقتن مال و ثابت و
 بجا ماندن مال برای کسی و میساییدن و سالییدن از عطران سوده و موی دراز که بر پوز اسب
 برآید و قلعه است براه که که فید نام شخصی آنرا بنا کرده و فیا و بالفتح و تشدید بام و خیر آمده و بوم
 و

باب الفار مع الدال

فایند نوعی است از طوطی و پانید بدال جمله و بعضی گفته اند شکر سیب و سبطه قالو و
 فالودق معرب قالوده و فالودج بحیم درست نیست و در اصل کلام عرب نیامده و فخته بالفتح را و فکسه

نیز از دهن و بران زبون و چپ بران رسیدن و قبیلۀ خرد از خورشید برادران و عرب قبیلۀ بزرگ را
گویند بعد از آن قبیلۀ بعد از آن عماره بعد از آن لطن بعد از آن خند فقه بالفتح و تشدید ذال تنها و یگانہ
نقد از و قد و جمع و تیر اول از تیرهای قمار عرب و چپهای پراکنده با سخت راندن قلندر بالفتح بخشدن
چیزی بی مصلحت و ناخیز و بی وعده و بسیار کردن عطا یا دادن پاره از آن با کسر بگشتر افلا و جمع و با کسر
لام پاره های بگشتر و گوشت و پاره های طلا و نقره و جز آن جمع قلندر با کسر قولاً و بالضم معرب پولاد و همچنین قالود

باب الفار مع الکرام

فار بالفتح و سکون همزه زمین کردن و دفن کردن و موشان و موش خانه و باوی که در بازوی ستور گرد
و ستور را تنگ کند و بوی خوش که از شتر آید چون گل خوشبوی خورده باشد و از خارۀ الابل گویند
و ناقه مشک و بعضی گفته اند صواب آنست که بدین دو معنی بالف باشد فار بالفتح و سکون الف
گوشت که در میان پیوندا اعضا باشد و بدان اعضا را القیام بود و قنور بالضم نرم شدن بعد از سختی
و ساکن شدن بعد از تیزی و سستی آوردن در کاری و نرم شدن و سست شدن مقاصل فقر با کسر
خرجه بیان انگشت سیاه و ابهام و بالفتح نام زنی است و فروختن گرمی آب و بالضم سفره از بزرگ خرا
که بر آن آرد و بزند و بختین سستی و ناتوانی و گوشت میان مناسل که بدان اعضا پیوندا یافته اند و
تقدار معلوم از خوردنی قنار بالفتح یعنی قنور و بالضم تبارع نشاء فار سست و آب نیم گرم
و چشم که نظرش تیز نباشد فاخور بنامی شلخته طشت و جز آن از زحام یا فضا یا طلا و ظرفی که در آن شربت
و جز آن کنند و در صفت آفتاب موضعی است و جماعتی که بسره فرستند کین شمن برای غیر گرفتن و جاسوس
و تیری است فخر بالفتح آب روان کردن و سفید و صبح و آن سمنی آفتاب است در سیاهی شب و
بر انگیزه شدن بر معاصی و زنا و بختین جواهری که کرم و بخشش و امان و مال و بسیاری آن
و بختین جمع فاجر فخور بالضم میل کردن از حق و میل کردن از دین و جز آن و از بیماری به
شدن و کند شدن بیماری و دروغ گفتن و بی فرمانی و تناسلی کردن و ضائع کردن نماز و بر انگیزه شدن
بر معاصی و زنا کردن و بالفتح مردیکار فاجر کار بدکننده و مالدار و ساحر فجار بالفتح و کسر را فخور
وزن فاجره و با کسر روزی از روزها که میان قریش و قبیلۀ قیس حرب افتاده بود و بالضم گویند
بیم بدکاران فخر بالفتح و بختین نازیدن بخرس و همچنین افکار و بختین تنگ داشتن فخور بالضم
نازیدن و بالفتح بسیار نازنده و ناقه بزرگ پستان و کم شیر و پستان سطر تنگ سولخ کشیده و درخت
قرهای بزرگ نند و سطر برگ و اسپ بزرگ و دراز و قعیب فاخر گرانیای و یکبار هر چه و غوره خرما گلان و بیدای

مخیر فخرکننده با کسی در بون و مغلوب شده در خود با کسر و تشدیدهای کسور بسیار نازنده فخر یافت
 نازیدن و بافتح و تشدید فاسطال یا سبوقا و بر بزرگویی کلان سال و آسوده بر کوه و بزرگویی جوان
 و درست خلقت و ناطقه که جدا شده باشد از شتران قدر باضم و بضمین جسیع خود باضم باز ایستادن گشتن
 از گشتن قدر بافتح باز ایستادن نزار جاع و بختین بزرگویی جوان و بفتح اول و کسر اول نادان و چوب که
 که زود شکند و بضمین و تشدید را فقره و کوه که فریه یا بلوغ خود یک رسیده قرار با کسر گریختن و
 ترسیان و باضم سبیش و بز و بچه گاد دشتی و هر سه حرکت و اگر در دندان چار با سال او معلوم
 شود و بافتح و تشدید را بسیار گزنده فقر بافتح و تشدید را دندان ستور و اگر در دندان و دیدن تا سال او
 معلوم شود و باز کا دیدن و بفتح کردن از کاری و گزیده و گزیده گان جمع و مغز آمده فری و فرور
 بافتح بفتح فرار باضم که مذکور شد و نیز فروردان و موضع گرفتن رگ و تشنگی این نیز فرور بافتح زن گزیده
 از فرور و فرور باضم و فر نام مرغی است فقر بافتح مرد سبک و بسیار گو و آنکه به چیز را شکند و فرور باضم
 لقب مردی از قبیل بنی تمیم و بافتح پوشیدن و کشته شدن جامه و شکافتن و عصاره دندان بر پشت کسی و بضم
 پشت کسی بر آمدن و اصل چیزی در سه گو سفند از ده تا چهل و از سه تا ده و نام مرد و نیست و مانند غده و چیز
 که نزد یک بزرگوار آدمی پیدا میشود و بضمین و کز پشت شدن و با کسر و فتح را شکاف و فقر را راه فراخ و موه و سپاه
 که در و سخی باشد فسر بافتح پیدا کردن معنی سخن و اگر در و چیز پوشیده مراد فتنه و تفسیر و نظر کردن طریب
 بول بیمار را فشار بافتح بزیان و این فارسی است قاطر بافتح تنگ فتن و آنسیریدن و آغاز کردن کار
 و پدید آمدن چیزی که مانند آن نبوده و روزه کشودن روزه دار و با کسر انگور که سرش نمایان شود و روزه
 کشانی و روزه کشانیده و روزه کشانیدگان مفرد و جمع آمده و باضم و بضمین سمار و غن سپید بزرگ که
 کشیده است و چیز از یادتی شیر وقت و و کشیدن و بر آمدن دندان شتر و شیر و و کشیدن با گشت
 سباده و ابهام یا باطراف انگشتان و آرد و خمیر تا شده بختن قاطر بافتح آنچه بدان اظهار کنند قاطر
 ناز سباده و ناخاسته ضد خیر و چیزی که شتاب کرده شود از رسیدن بدان و سختی و بلا و باضم و فتح
 طانام مردست و نام اسپین است قاطر باضم شمشیر یک در آن شکاف و رخنه باشد و نه بر و فخر باضم
 کشادن و آن دگله که شکفته باشد قاطر بافتح و باضم تسمیاج و در و ششی و بافتح برید
 بینی شتر چنانکه با شتران رسد تا رام شود و کشیدن زمین و سوراخ کردن مهره بر آ
 بر آ رسته کشیدن و باضم جانب و باضم فتح قاف جمع و با کسر فتح قاف شتران
 مهره پشت جمع فقره با کسر و بافتح و کسر قاف در ویش که احتیاج نیست او شکسته باشد قاطر و در ویش که تو

یک روزه و کفاف عیال داشته باشد و سکین آنکه هیچ نداشته باشد یا فقیر آنکه فی الجمله محتاج باشد و
سکین آنکه بسیار محتاج باشد یا فقیر آن است که زمین باشد و پیشه نداشته باشد و سکین پیشه ور باشد یا پیشه
بهر سازد که کفاف او شود و مردیست شکسته و ابراهه کار نیز و جوی گرد و اگر دنبال فقار بالفتح بخواند
هر که پشت از گردن تا کمر و سه بیت از قصیده و نام کوهی است و ذوالفقار بفتح فاشترش عاص بن سینه کرد
برگشته شد و آن شمشیر حضرت رسول صلعم منتقل شد و از حضرت بامیر المومنین علی ابن ابی طالب عم
منتقل شد و لقب مردیست فخر بالکسر اندیشه و اندیشه کردن و بفتح فانیز آمده و بالفتح و الکسر حاجت فکیر
بسیار اندیشه قوت بالفتح چه بیند و یک پیشه و جز آن و دیدن و منتشر شدن بوی مشک و موصی
و یامه و بالضم نیز آمده و شهر نیست برکنار دریای هند معرب پور و بالضم نام مردیست و آهوبور
جمع فائر فھر بالکسر سنگی که بدان جرز و غیر آن سائید و سنگی که شست دست را پر کند و پدربیلکیت
از قریش و بالفتح و بفتحین جاع کردن باز نهی از انزال و با دیگر می انزال کردن و آن در شرع منعیست
و بالضم مدرسه جهودان که روز عید در آن جمع شوند یا نام روزی است که در آن طعام و شراب خوردند
و جشن کنند معرب بهر بالضم و آن عبرانیست فھیر نوعی از طعام یا آرد و شیر

باب الفار مع الزار

فخر بالفتح و بجای محله تکر کردن فخر بالفتح و بجای محله تکر کردن و احسان کردن فخر
بالفتح زمین هموار زمین شیب جدا کردن چیزی از چیزی و بالکسر راه در زمین بلند و توده ریگ قارز
زبان فصیح و کلام روشن و واضح فخر بالفتح و تشدید زایل کردن و تنهانشدن و رسیدن آهوبور کسی
از جای خود کردن و مرد سبک و بیجا گاو دوشنی و بالضم محله ایست به نیشاپور فخر نیز تر شدن و روان
خون از جراحت فلک بالکسر تن و تشدید زار و بضمین و کسر فافتح لام جوابه کافی که گداخته گردد و یا جوابه
است سفید که از آن دیگها سازند یا ریم آهن یا سنگ مرد دشت و مرد بخیل و ریسمان و جز آن بر دوک پیچید
شمشیر بیان از مینا قوت بالفتح رستن و فیروزی یافتن رسیدن بخوبی هلاک شدن فیر و ز نام صحابی است
و سود غلبه را که دعوی نبوت در میان کرده بود دشت و او را فیروز دلی گویند و فیروز آباد بالفتح
بافسائیز آمده شهر نیست بفارس مولد صاحب قاموس دہی است در فارس نزدیک مردشت و قلعه
یست حکم به آذربایجان و دہی است بظاہر ہرات دہی است نزدیک مکران و شهر نیست بہن

باب الفار مع اسین

چرخ را با نخ و تشدید لایم پیش فروزش قفس بفتحش فقر و درویشی فالوس سخن بین و
فالوس شمع را ازین جهت گویند که روشنی بیرون می دهد غطاس بالکسر حوضی که روشنی باشد
و آب دست شوی و مستقل در آن جمع شود و ظرفی که از تحت های چوب سازند و آب خوردن در آن
بردارند و قدحی که آب نور در آن قسمت کنند قنطیس بالکسر مرد بین و ناکس از طرف
ولادت خود و قضیب قهرس بالکسر نوشته که در آن نوشته های ابواب و فصول جمع کنند معرب است

باب الفار مع اشین

قشش بافتح جبت و هر کرون و کا و بدین قشش بافتح شنگان و زخم کردن و فرار کردن فیر
قشش بافتح از حد گذشتن بدی و سخن زشت گفتن و در جواب از اندانه گذشتن فاحش بسیار
بخیل و بسیار خال و هر بدی که از حد گذرد و موزشت سخن و زشت کاریش بافتح و تشدید فا
بسیار زشت سخن و زشت کار قشش بافتح ضلوع کردن کاری حدش بافتح ریش کردن سر قشش
بافتح بساط گسترده و گشت که برگ او بین و گسترده شود و فضای فراخ و شتران خورد و مرغی که
در آن گیاه بسیار بود و زیر پای خرد از درخت و بهیوم گیاه و گاو و گوسفند و آنچه برای ذبح
کردن بکار آید و گسترده و پراگندن و فرار کردن کاره را دانند کی فرار شدن و هموار شدن
سم ستور و درون قشش و نام و ادیست که پیغامیر صلح به انجاسر و آورده بود و فرایش بافتح
بر و انداختن فرا شمر و گل شک شده به زمین بعد از رفتن آب و عبا به اسه شراب و بنید و
قطر ماسه عرق و دورگی است نیز زیر زبان و دو آهن پاره است که بدان و بهند را به نگام پیوند
کنند و بالکسر گسترده و از فالی و صیر و جزان و زین و گسترده و کار فرار کردن بر کس و آشیانه
منع و جای بودن زبان درنگ و مان و بافتح و تشدید را بساط و فریش اندازنده و فریش
ستوران بعد از نتاج دادن بهفت شب و آن بهترین وقت بار کردن است بران و ناکه که نوزاد
باشد قشش بافتح و تشدید اشین بیرون شدن با و از شک و تشتاب و تشیدن شیر از ناکه
و از رنج دادن و سخن چینی کردن و پیروی و روی کردن و سفل و نادان و بار و ختی ست و ناکه
سطر و شک ریمان و جای جمع شدن آب و بافتح نام مردی ست قشش بافتح ناکه پر کنده
استان و بلس سطر و مردیکه پیچیده باطل ناز و قشش بافتح شنگستن تخم مرغ بدست و معرب
قشش بافتح و سکان یا سه شتانی سوار شدن خسته بر بر ماه و خروار کردن و ناکه گردن و دیدن کسی

پیش او نباشد و ترقیب *

باب الفار مع الضاد

فخص بالفتح کا ویدن از چیزے وفتیش کردن و تر گردانیدن باران خاک یا وشتافتن و دندان
پیش کو دک بیدن و آشیانه ساختن مرغ سنگ خوار در زمین و موضعی که در آنجا سکنت کنند و نام
چند موضعی است در مغرب زمین فرض بالفتح بریدن و تنگافتن و دریدن و رسیدن زخم برگ گلو
فریض شریک آب و رگهای گردن و رقیقه واحد و گوشت میان پهلوی گوشت شانه که همیشه می لرزد
و الفص جمع و الفص بالکسر سخت و درشت سرخ و نام مردی است و بالفتح و تشدید را پدر گر و هست
ست از قبیلہ باله فرض بالفتح و تشدید صا و نگین و بکسر و ضم نیز آمده فصوص جمع و پیوند استخوان
و مفصل و قطع کار و حدقه چشم و دانه درخت مقل قصاص بالفتح و تشدید صا و نگین گرد نام
مردیت فصوص بالفتح تر شدن و روان شدن تری زخم و جدا کردن چیزی از چیزی و
بیرون کشیدن و آواز کردن مرغ و گریستن کودک بگریه ضعیف و خسته پاک که گویا او را در سخن
داده اند فقص بالفتح شکستن تخم مرغ فقص آهنی که در آلات زراعت کردن کنند
فقص بالفتح و تشدید قاف خزیره خام فیض بالفتح روشن و راکل شدن ***

باب الفار مع الضاد

فخص بالفتح و حاء مهمله شکافتن چینی ترچون نیار و خزیره فرض بالفتح تعیین کردن و وقت
چیزی مشخص کردن و مرسوم کردن و عطا دادن و اندازه کردن و بریدن و فرموده و واجب
کرده خدای تعالی و نوعی از خربا و سوفار یعنی سوراخ گوشت کمان و جزآن و سپرد و جوی از چوبها
خانه و حای مرسوم و مقرر و جای آتش زدن از آتش زنه و نیز قمار فرض بالضم
پیر شدن کا و جزآن قاضی بگا و پیر و هر چه کلان و بزرگ جبه باشد و فرض بالکسر جمع فرض و
آتش زنه و دمانه جوی و اندک از لباس فریض تیر و کمان سوفار کرده و الفص فرموده یا سه
خدای تعالی از نماز و روزه و زکوة جمع و رقیقه و علم قسمت میراث فرض بالفتح و تشدید صا و نگین
چیزی چنانکه از هم جدا شود و شکستن مزنا و فضا فرض بالضم شکسته و ریزه و هم چنین مفصل تعیین
و بالفتح و تشدید ضا و سیم گرد و لقب مردیت فقصض آب خارش کردن و شکسته که
اول ظاهر شود و هر چه متفرق و پراکنده فضا فرض بفتح بر دو غایر این فضا فرض
رو و نیل و نهر بصره و فاش شدن خبر و آشکارا شدن راز و بسیار شدن چیزه

و آب را برفتن رود و بسیار شدن آب چنانکه از اطراف بریزد و مردن و برآمدن جان و اسب تیز
و چیزی بسیار فیاض جوی پر آب و جو از بسیار بخشش و آب بسیار چنانکه از اطراف بریزد و
فیوض باضم جمع فیض و بسیار شدن آب چنانکه روان شود و مردن و برآمدن جان

باب الفاضل مع الطاهر

فقط بالفتح و تشدید کرون در کاری و ضایع کردن و فوت کردن آن و زیادتی کردن و غالب شدن
در سخن بکسی و مردن نسر زندان کسی در کوچکی و پیش فرستادن رسول بسوی کسی و آسودن نه شدن
نخل تا آنکه نزدیک رسد زمان شکوفه آن و پیش دستی کردن و پیش رفتن بآب برگردی برای اصلاح
حوض و دلو و نگا بداشت آن و شتاب کردن بر کسی و در گذشتن در کاری و زمان در وقت آمدن
پیش کسی بعد از مدتی و آن مدت زیاد و برپا نرود روز کم تر از سه روز نباشد و زیادتی و غلبه و کوه
نور و یا سرشته ریگ و نشان راست که بآن راه توان یافت و راهی یا موضعی است به تناسله و بختین
کسی که برای آب پیش رود یا اسباب آب خورازد و دلو و رسن و پاک کردن چاه مفرد و جمع آمده
و آبی که بر آبهای دیگر پیش و مقدم باشد تا سر که پیشتر آید او را باشد و هر کاری و ثوابی که پیش
نرسانده شود و هر طفلی که پیش از بلوغ بمیرد و بختین ستم کردن و از حد در گذراندن و کاری که
در دوازده گز را نیده شود و کار گذارشته و مانده و پشت و بلند و اسب تیز رود و در گذرند از
اسبان و دیگر قارط پیش رونده بآب فراط بالضم و تشدید راجع و ستاره از دستاره که پیش
بنات انشعش واقع اند و هر دو را فراطان گویند و فراط القطار پیش رونندگان مرغ سنگ خوار
سواد می و آب فراط بالضم پیش آمدن و سبقت نمودن در کار فراط بالکسر پیش دستی
کردن و پیشتر سخن کردن و آبی که هر که پیش آید از قبیل او را باشد فراط بالضم شهرستان
که عمر و عاص او را بنا کرده بود و نیمه و خرگاه بزرگ و سپرده و جماعت انبوه از اهل شهر فراط
آنچه از ناخن بگیرند و بیندازند فراط بالفتح مدح و شوی و حیران شدن از شمشیر و بختین ناگاه فراط
بالکسر ناگاه بکسی رسیدن و ناگاه بکسی سخن خوب کردن

باب الفاضل مع الطاهر

فقط بالفتح و تشدید غطا به خود سخت دل و درشت سخن و آب شکنبه که پیشتر رود و در بیان بوسه نیتن
آب خورند و بشیر و شکنبه و کشیدن آب از آن فقط بختین بد خوشیدن و درشت سخن شدن و
بختین فطاط آب منی مرویان فوط و فیطه هر دو بفتح مردن و برآمدن جان و دوان جان ما

باب الفار مع العین

فجج بفتح و ر و سید کردن و مصیبت زده کردن و بردن چیزی که پیش او غریز و کریم باشد و سیت کردن
فاجج مصیبت زده و کلاغ سیاه که از اغراب البین گویند فارع بفتح تین بجای یوند دست و پا
چنانکه گفتم و قدم برگردد و رفتار بر پشت قدم و بلند می میان قدم فرع بفتح تین و بالا
هر چه و متر و شریعت قوم و مال و منفعت آماده و موی تمام و شاخ درخت و کمان که از شاخ درخت
سازند و کمان که از شاخ شگافه نباشد و عصا بر سر زدن بر تشدن از قوم خود به بزرگی و جمال و
لگام زدن اسب را تا باز ایستد و باز داشتن و مجرای آب بسوی شعب کوه و بالضم نام آبی است
و موضعی است نزدیک بفرغات و جانب مدینه مشرفه و مردم که موی سر بسیار داشته باشند جمع افرع
ضد اصلع و بفتح تین اول نتیجه ناکه و گو سپند که عرب بر استخوان خود می کشتند فرج بفتح تین جمع و نام
موضعی است میان بصره و کوفه و بسیار موی شوند و تمام موی سر شدن و پیش و بدین معنی بسکون را نیز می
مفرد و هر چه و چرمی که در مشک زیاده کنند فرج بفتح و الکسر بفتح تین رسیدن و فریاد رسیدن و
فریاد خواستن و پناه جستن و بفتح تین ترس و بیم فضع بفتح فشار و ن رطب و بدر آوردن از لوب
و مالیدن چیزی با نشت تا نرم شود و اگر دو عطا کردن چیزی و اگر دایندن کودک غلاف سیر
چنانکه خشفه بیرون آید و دستار از سر و گردن ظاهر کردن چار یا بار شکم را و باز نهادن گردن
قطیع بفتح تین و قبیح که در قیج از اندازه بگذرد و آب خوش و گوارا قطع بفتح تین عظیم نیستن
کاری را چنانکه طاقت برداشت آن نباشد و پیشدن طرف و تنگ آمدن از کاری قطع بفتح
و الکسر حار و غ سیف و نرم و سخت و دیدن و بفتح دردی کردن و تیز دادن و سخت زرد و ظاهر
شدن و مالیده شدن و بی بلوغ رسیدن کودک و مردن از گرام و بالضم خیر باب بسیار سفید
جمع افقع فقع بفتح تین سخت زرد شدن و زرد خالص شدن فاقع بسیار زرد فقع بفتح تین و بالضم
مرد سرخ رنگ و همچنین فقع و بالضم و تشدید قاف تسلی که از جو غیر آن سازند و میخورند و گلیا
چون خشک شود و سخت گردد مانند شاخهای چار یا بیان شود و بفتح و تشدید قاف سخت خبث
فقا قیج جابهای آب فکع بفتح سیرش انداختن از اندوه و غضب و رفتن بجای فکع بفتح
شگافتن و بریدن و شگاف قدم و جز آن و کسر نیز آمده فکع بفتح جمع فلع و بفتح شمشیر بریده
فقع بفتح تین فزون شدن و بسیار شدن مال و غیر و کرم و افزونی و تیزی بوی مشک و ذکر و کسر
نون مال بسیار و افزون شونده و همچنین فقع فقع بفتح میدن بگو خوش فقع بفتح ابتدای کار

باب الفار مع الغین +

فتح بالفتح یا بدن چنانکه شکسته شود فتح سرسختن فتح بالفتح تنگافتن چیزی یا تنگافتن خبر کا و
 و گوارا کردن لحام و بختین چپ کی قدم فتح بالفتح ریختن آب را و با کسر بر داختن از کاری و در و خن
 و فتح نیز آمده و بختین ریخته شدن آب و جای بر آمدن آب از دهن دلو و دستاره روشن که بختین
 ایشان به حب ویت یک نیزه است و بعضی گفته اند بقدر پنج ذراع است و آن هر دو ستاره دو منزل است
 از منازل قمری که رافع مقدم و یکی رافع مؤخر خوانند فتح بالفتح پر داختن از کاری و با کسر
 دلو و ظرفی که در آن دو شتاب باشد و اسب فراخ گام و یک تنگ بار و عوض شدن بزرگ که از چرم
 سازند و نایه بسیار شیر و کمانی که تیرش تیز رود و کاسه بزرگ که نتوان برداشت و پیکان پهن +
 فتح بالضم پر داختن از کاری و دهنهای و بوجه فتح فریغ اسب فراخ گام و زخم فراخ و نیز
 هموار و فتح بالفتح از بالا فرو رفتن و تازیانه نیز آوردن کسی را و بالا شدن و پوشیدن چیزی را
 فتشاع بالضم باره از چرم که مشک را بدان دوزند و گاهی است که بر دخت چپ و دخت را
 خشک گرداند و بدین معنی به تشدید شین نیز آمده و با کسر است

باب الفار مع الفار

قوت بالفتح شانه گاو و بالضم سپیدی که بر ناخن پیدا آید و پوست سبزه و دانه خرمایه پوست که با
 و سپیدی مغز دانه خرمایه نوعی از بر دین و پوستی که بر سوسید دل باشد و چیزی اندک فیت بالفتح بین
 هموار و حبه ای که در آن آب نباشد و زینتی که با دانه خرمایه خنک در آن دوز و موضع است ++

باب الفار مع القاف

فتح بالفتح تنگافتن تنگافتن یا تنگافتن و تنگافتن کردن گروهی و تنگافتن و جنگ افتادن میان مردم و تنگافتن
 و فتح و فتح تانیز آمده و موضعی که در آن باران باریده باشد و بگردان باریده باشد و با فتح که در حصه
 پیدا آید و بختین کشاده شدن اندام زن و فرنی و از زانی شدن در سال فالتق تنگافتن و تحقیق مؤخر
 و قتری که از فریبی کشاده و فراخ شده باشد و صبح روشن و پیکان و دشت فرزدق و بختین نان تنگ که در
 شور فرو افتد و نان ریزه یا پاره از آرد خمیر کرده و لقب بهام بن غالب شاعر مشهور فرق بالفتح جدا کردن
 و کشادن و راه میان موی سر که آنرا فرق سر نیز گویند و سمانه ایست اهل مینه را و آن مقدار سمانه است
 یا مقدار شانه زده ظل و فتح را نیز آمده و بعضی گفته اند فتح را اخراج است از سکون را و با کسر رسته

گویند و آب و دگر و در آن کوه و پشته و موج و کشادگی و شکافت میان چیز شکافته و پاره خیز و با هم چسبیده
و قرآن و تحقیق ترسیدن و صبح یا سپیده صبح و در میان صبح و آمدن و دوری میان و دوری میان و دست
و برآمدگی و بلندری یا گشتان اسپ بران دیگر و جدائی و دور کردن آنها می نشیند از یکدیگر و جدا شدن تاج خرد
از یکدیگر و دور بودن سوهای ناحیه و مسوهای ریش از یکدیگر و بافتن و کسر گیاه خرد و پراکنده که زمین را پر شده
ترسیده و بالکسر فتح را اگر و بهای مردم جمع فرقه فریق گروه بیشتر از فرقه و صحرائی ست نزدیک بحری و با هم
و فتح را و صحرائی ست نزدیک به نهاده فارق جدا کننده و شتر را و ماده خردن که در دره پیدا کرده و با
و باره باشد از ابر یا قاروقی فرق کننده میان دو چیز و لقب حضرت عمر زیرا که فرق میکند میان حق و
باطل یا آنکه ظاهر کرده بود اسلام بکدر و حال ضعف اسلام پس فرق کرد میان کفر و اسلام و تریاق فاروق
تریاقی ست بهترین تریاقها و نیکوترین معالجات زیرا که فرق میکند میان مرض و صحت و قراق بکسر از
هم دیگر و اشتداد و بافتن و الکس جدائی قروق بضم ر بیدن و جستن ناله و ماده خرازنده و زده و نام موسیقی
ست و بافتن موضعی ست و لقب شهرت از طایفه قراق بضم شیر درنده و جانور است که بیش پیش شیر
فریاد میکند و می ترسند و از سایه گوش گویند معرب بر دانک و پروانه و آنکه را بر سر لشکر باشد و آنکه
بکسر بر سلطان را راه نماید فسق بکسر بر دوان آمدن بنده از فرمان و رطب از پوست و ترک
مخرج نمودن و بیرون آمدن از راه راست و کال به کردن و همچنین ست فسق و باضم و فتح
سین مرد و پیوسته فسق و همچنین فسق بکسر و تشدید بین فسق و باضم و فتح و ضم آن معرب است
فسق و بافتن شکستن و نوعی از خوردن در سختی و بسیار شدن و دینا کس و تحقیق نشاء و مرض
و خوشبختی و پراکنده شدن نفس و گریختن و دوریدن و دوری میان و دشتاخ دوری میان اولی نامی
و آخر آن فسلق و بافتن شکافتن و بالکسر شکافت و مان و شکافت هر جز و بفتح نیز آمده فلو ق جمع و سختی
و بلاد کا شکفت و چوبی که او را شکافتند برای گمان و هر پاره آنرا فلق گویند و تحقیق صبح و سپیده
که آنرا عمو صبح گویند و آنکه یدگان و دوزخ یا چاه سی ست و دوزخ و زمین پست میان
و پشته زمین و غنای کشاده میان و در یک توده و گنده چوبین زندانیان که سوراخ بسیار
دارد و بقدرت اخفی ساق و مردم را بقطار دران ساق پاست اندازند و بنابر گفته و آنچه از
شیر تیر کاسه باند و شکافت کوه و شیشه که از ترشی بریده شود و دوی ست به بین و با کسر و
خام و دوی ست به بنیاد و فاسق شکافته و برآورده چینی از چینی و آفریننده و نام
موضعی ست و خلی که شکوفه او شکافته شود و بار او ظاهر شود و فاقی آنجک بر آورده برگ را

دانه و فاق الاصباح شکافته سپید صبح از سیاهی شب فلاق بالضم شیرین است و همچنین فاق
 بالفتح و بالکسر غلیظ شدن و تریش شدن شیرین چنانکه بریده شود و بالضم و الکسر تخم مرغ که شکافته شود
 و بچه از آن برآید فقیق بالفتح کار شکفت و دبی است به طائف و رگی است در گردن و در بازو و میانه
 پیش قلوبم شتر بالضم و تشدید لام مفتوح نوعی است از شتالوی دانه شکافته فقیق بالضم فاو دال یو
 است معروف که آنرا ببق نیز گویند و کاروان سرا که بر سر راه باشد و نام موضعی است
 فزاق بالضم صیغه حساب فقیق شتر نیکو که بران سوار شوند و آزار نرسانند و عزیز دارند
 فقیق لغتین شتر ماده فربه وزن بلفتم یزورده فوق بالضم سو فار تیر و سپیدی آن
 در راه اول که از آنجا آمده باشند و مرغی است و نوعی از کلام و اندام زن و جانب زبان و جان
 زه از تیر و فوق الذکر سر قصب و بالفتح بالا وزیر نقیض تحت و فزون آمدن و بلند شدن و بر کردن
 فواق بالضم بر آمدن با داز سینه و بر آمدن روح یا نزد یک شدن به بر آمدن و جمع شدن
 در پستان نامة و بادیکه از سینه برآید و حالتی که در وقت نزوح شخص را پیدا میشود و مقدار زمان
 میان دو دوشیدن که ساعتی نگذارد شتر بچه را تا شیر فرو داید یا زمان میان دست رساندن
 پستان و گذاشتن از آن و بفتح نیز آمده فوق بالفتح پریدن طرف چنانکه از سر بران ریزد و بفتح یا نیز
 آمده در سیدن چیزی بفرقه یعنی با ستوان کردن فقیق بالفتح فراخ و گشاده از هر چیز و شتر ماده نیکو و
 برگزیده فاق فزون و زیاده بر کسی و برگزیده از هر چیز و موضع بیوند سر و گردن فقیق بالفتح فاو دال
 لشکر نیابت جمع و مرد بزرگ فقیق بالفتح آواز یا گمان و بالکسر کوه قاف که گرد دنیا محیط است و مرد را
 و موضعی است و شیر که میان دو دوشیدن در پستان جمع شود و بفتح یا نیز آمده جمع فقیقه بالکسر

باب الفار مع الکاف

فتک بهر سه حرکت گاه گرفتن و ناگاه گشتن و ترکب کاری عظیم است و دوزخ کردن و دیشدن همچنین
 فتوک و فرصت یافتن گشتن یا زخم زدن کسی و اسباب کردن در کاری فاک و دلی و صاحب جرات فتاک
 بالضم و تشدید یا جمع فتک بفتقین دبی است به غیر و یک بالضم و فتح دال نام موضعی است و فتک
 بالفتح یا بدن جامه و خوشه و دشمن یا دشمن زن شوی را و شوی زن را همچنین
 بالضم و بالکسر دشمن یا دشمنی زن یا شوی و دشمنی شوی با زن و فتح نیز آمده و نام دبی است و همچنین
 بن گوش نیست شدن آن دبی است با صفتان و بفتح را موضع است و بالفتح و کسر چرخ که راست دارد
 و پاک کرده شده فاک و فتوک بالفتح زنی که شوی را دشمن دارد و یک دانه و خوردنی که آنرا باید

و بالفتح و کسر راز و د و نیک و ر یانیده فیمین بالفتح و ر یخت فیموم جمع فیموم بالفتح و تشدید تشدی
و ر صم فیم بالفتح فاولام مرد بزرگ و و بد دل و چاه نرخی و شانده و لطیع و بسیار سے از لشکر

باب الفار مع النون

[illegible]

وفاش شدن خبر فحش بالفتح ثواب

باب الفار مع الواو

فا و بافتح و سکون هزه زین و شکافتن سدر بنغم شمشیر شکافتن هر چیز و شکاف میان دو کوه
فجوه بالفتح دور بودن زه از کمان فرو بالفتح پوستین پوشیدن و پوستین فشو بالفتح کوبیدن
و لقب گردی از قبیل عید نقیس فشو بالفتح و غمتین تشدید و افاش و آشکار شدن خبر و
شدن شدن بوی چیزی فشو بالفتح فراخ شدن مکان و در میان نگردن و در قوطو بالفتح سخت
یادن فشو بالفتح و غین مجسمه شکونه و صاف و همچنین غا غیه ففو پس کسی فتن و موضعی است
فا و از شیر باز کردن کودک و کره است و بشمشیر و مسافر شدن و غافل شدن بعد از آن
و یکسری تشدید و او خر کرده و کره است که از شیر باز کرده باشند یا آنکه یکساله باشد به فشو بالفتح سگ

باب الفار مع الهماء

فاره روزیر که فراه بختیخت شاد شدن و شهریت معروف نزدیک سمجان اما صحیح است
که آن فراسه است بر وزن صحابه و الفتح و کسر راء و سخت شاد فرین و فارین جمع فقه درین
و دانستن چیزی و علم دین و شهرت و بخت و کس و قات است و همچنین فقیه فکه بختیخت خوش طبع و ظریف
شدن و سخت شاد شدن فاکه و فکه بالفتح و کس شادان و خوش طبع و ظریف فوا که سیوا
جمع فاکه و بعضی گفته اند فرما و انوار باشد و این خطا است فوه بالفتح و فاه و انوار و هم
و بختیخت و رخ و ان شدن و بالفهم تشدید و او مفتوح رودنگ که آنرا و نامس گویند

باب الفار مع الیاء

فرمی بالفتح شکافتن چیزی و دروغ گفتن و بافتح و تشدید یاد و روغ گفته شده و از خود دانستن

باب الفاف مع الالف

قباه جامه دولانی معروف باینجه و گیاهی است و خم کردن چیزی و بالفهم و به هزه موضعی است نزدیک
بدین و بی هزه نیز آمده و موضعی است میان یک و بصره و بصره و بصره شهریت بفرغانه قطیعه بالفهم
علوی است معروف و آنرا قبیله و قباط بالفهم تشدید یا نیز گویند قبیله شمری بالفتح شمر بزرگ و بیشتر
لاغر و بانور است در و یاد و چیزی سخت بزرگ خلقت و نام شاعری که معروف بفضاحت است و گویند در
انگوار و جمعی از طرغای شعرا با نغمی و آنرا ذکر تجاج در میان آمد قبشری گفت اللهم تود وجهه و قطع علقه
و سقن من دمه بار خا یا سیاه کن روی او را و بر گردن او را و از خون او بیاشام و چون این خبر

حجاج رسید در حال باخسار و او امر کرد چون پیش حجاج آمد و غضب تندید او را دید برید بید گفت
 چون رسیدن انگور نزدیک بود از روی شوق و آرزو از حق تعالی درخواستم که انگور بید نزد و برسد و
 سیاه شود و تا از شیرۀ او بیاشامم و دشمنان از روی عداوت نوعی دیگر عرض نمودند چون حجاج بعد از
 گفتگوی بسیار با کمال فصاحت از جواب عاجز ماند از روی غضب گفت لا حولناک علی الا وسم +
 سر آینه ترا سوار خواهم کرد و بر بند آینه قبضه شری آنرا بر منی سیاه حل نموده در جواب گفت بد مثل آینه
 منم علی الا شنب و الا وسم همچو امیر اسرار است که بر اشب و او هم سوار کند باز حجاج گفت رقت
 جدید از او هم جدیداراده شده است قبضه شری باز مدبر بر ابر منی دیگر حل کرده در جواب گفت
 آن کیون صید خیر امن آن کیون بکند او هم که تیر و پند بهتر از آنست که کند و بود حجاج از کمال
 فصاحت و سرعت جواب داد و باز از سر تقصیر و در گذشت قتلی بالفتح لشکان جمع قتل قتلا بالفتح
 واکه و تشدید تارخیار دراز که از درازی و باریکی گاهی خم میشود و وقت خیار کو یک که از اختیار یاد نگ
 گویند قدحی بالفتح خاک که در چشم و شراب و غیر آن افتد و خون و آب غلیظ که در زخم شتر مالد و بیشتر
 از زادن و پس از زادن افتد و بالکسر خاک باریک قرپلی بالضم خوشی و نزدیکی و خوشین نزدیک
 شدن قرمپی بالکسر مهمانی و مهمانی کردن و بالضم و سها جمع قریه قمرار بالفتح مهمانی کردن +
 بالضم و تشدید را قرآن خوان جمیع قاری و عبادت کننده و بار ساد و بمعنی مفر دست و بالفتح
 و تشدید را خوشخوان قمرار بالفتح و زیدن با و بوقت خود و قرار گرفتن آب منی در رحم تاته و باز
 برگشتن و نزدیک شدن و پس شدن و برگردیدن و عبادت کردن و ایستادن شدن ناقه و جمع کردن
 و فراهم آوردن و زادن حامله و سپری شدن حیض و وقت پاک کردن و حیض و طهر بیان
 و حیض و بدین دو معنی بالضم نیز آمده وقت و قافیه افراء و قمر و جمع و بعضی گفته اند قمر
 که بمعنی حیض است جمع اقراء است و بمعنی طهر جمع آن قمر و است قصاری بالضم پایان و نهایت
 چیزی قصار بالفتح خوردن و گنده شدن و بوی گرفتن مشک افتادن و سرخ شدن چشم و تپا شدن
 آن و گنده شدن رسی پاره شدن آن و بالضم و بزمه و بغیر بزمه حکم کردن و گذاردن اجب تمام کردن و آفرین
 و بیان کردن عبادتی که گوش گذشته باشد و تشدید ضا و زده حکم قصایا حکما و خبر جامع قصه و طای
 بالفتح فرج سنگ خوار قفا پس کردن قلی بالکسر و قلا بالفتح دشمن دشمن کسی یا دشمن بالفتح
 فریشتن شور و خوار شدن قمرار بالفتح شعاع ماه و معنی ست و شب با شهاب قلی بالفتح بزدن و شمشیر زدن

قالب بالفتح و سکون همزه طعالم و آب خوردن و آشامیدن با تمام خوردن و آشامیدن قالب
 بالفتح و بالفت مابین قبضه کمان و خانه کمان و مقدار چیزی و همچنین قیاب بالکسر قیوب بالضم و یاء
 غایب کردن و خضومت و خنک پرموده شدن گوشت پوست خزا و خشک شدن شش و جفت و قیوب
 بفتح هر دو قاف شکم و یا لکصدنی ست دریائی قیاب بالفتح و تشدید یا شنیدن آواز دندان برنم زدن
 شیر درنده و شتر نو آواز کردن دندان شیر که بر همه دیگر زنده و همچنین قیاب خشک شدن گیاه و
 بریدن و زدن کشتن از مردم و شتر و پاره کردن جیب پیراسن گفته سورانی که در آن خورد و با
 می گرد و یا سوران میان بگرد و دو و چوبی که در میان بگرد و دو است باشد و
 رئیس و بادشاه و خلیفه و مابین دو والیه یا دو سترین و بالکسر استخوان برآمده از پشت میان
 دو آگه و شش قیوم و بالضم زنان باریک میان جمع قیاب بالفتح و تشدید یا قیاب بفتحین باریک
 میان بالضم فتح پنجم قیاب بالضم قلعه است بدین و شمشیر نیزان و بنی بزرگ و فیه و بالکسر
 موضعی ست به بحر قند و محله ایست به نیشاپور و موضعی است در بگذر حاجیان بصره و در بیست
 مابین مصر و لیبی و با نوع هاسی ست و جمع قیاب بفتح و تشدید یا شیر درنده و موضعیست یا زیری
 قیاب بالفتح هر دو قاف دروغ گویی و شتر مست آواز کننده و اندام فراخ زن و غلیظ جوی
 و معره ایست که بدان جا مهاجره کنند و بسیار گو و آواز دندان نر و همچنین قیاب قیاب
 روده آلات و ساز و شناخت گا و آب کش آفتاب جمع و بعضی گفته اند که آفتاب پنجه از پیه جز آن
 گرد و دوه و شکم چیده ست و روده و بار قیاب گویند و بالفتح خوراندن و دوه و پیه بریان و بفتحین بالان
 یا بالان خرد لقمه گوشت و شتر و سکون تا نیز آمده و بالفتح و کسر تا تنگ خورد و غضب قیاب بالفتح
 کلان حال و مجوز و سرفه کردن و آنکه او را سرفه گیرد و قیاب بالضم معرفه است شتر و مرد و قیاب بالضم
 نزدیکی و نزدیک شدن و موضعی ست و بالفتح و آوردن شمشیر در غلاف و ساختن غلاف شتر شمشیر
 و بالضم و بفتحین که بفتحین ناییدن از دور و کسر و سیر شب بر اسی فرود آمدن فردا که نا آفتاب بالکسر و فتح
 را شکها جمع قیاب بالکسر بایکد یکگز نزدیک شدن و یا شمشیر با ظریفی که شمشیر یا نیام در آن
 کنند و بر دوشن یا بر جماع و بالفتح نزدیکی قیاب کشتی خرد که بیلوی کشتی بزرگ دارند بر آب و در آن
 و آنکه شب طلب آب کند و قیاب بفتح نام طماعی ست معروف که لطیف نوشته که بر سنگ دیده که زدن
 سنگ ز است چندان سرتنگ زد که بر دیس بدین لقب مشهور شد قریب نزدیک هاسی ناک ده ما و
 که تر باشد و بالضم و فتح را نام مردیست و لقب پدر اسمعی و لقب رئیس خوارج و قیاب یا کسر فتح طا

پیزی بسیار یا کم قریب بالفتح جامع بسیار و مجتبی سختی و درشتی و سخت شدن قناب سوداگر پس
 قناب بالفتح پیزی و رشت و سخت و خرمای خشک که در دمان ریزد شود و روان شدن آب قناب
 بالضم سخت شدن قناب رقتار آب و او از آن قناب بالفتح سختی و زهر داون و مکره و ساین
 و تبا و کردن و آلودن پیزی و کسب نیک نامی و بدنامی کردن و دروغ گفتن و سرزنش کردن و هلا دادن
 تیره و زائل کردن پوش و بالکفسرین نام مردیست و گنایست و مردی غیر و زنگ تیره و زنگ
 پیزی یعنی پختن نیز آرد قناب تیره و زرد و زنگ رسیده و لو و کشته و قهری است پس قناب
 بالفتح بریدن و باز داشتن شتر از آب پیش از سیراب شدن و بالضم شیت و زرد و اقصای جمع
 و پختن و تیره و گنایست که میان خالی و گره دار باشد و ماشوره و هر چیز که مانند آن میان کاواک
 باشد چون استخوان و پنجه از فقره و برج میان کاواک سازند و استخوان انگشت و گلو و خنجر نفس
 و رگهای شش و جراحی آب چشمه و جراحی اشک و جسته نازک از کتان و دهر و آید آید آرد و زهر
 خوش آب مرصع یا قوت و پنجهای گره گره و ابوه مای جاسرونی ای بیست بشر خایسته بخت
 فی سینه من قناب قناب بالضم و تیره و صا و جمع قناب یعنی نای و رخ و پختن مای زن و زنده
 گوشت و زرد و همچنین قناب و قناب یعنی رعد و آواز کننده نیز آمده قناب بالفتح تازیانه
 موجب زدن و بریدن و هر درختی که بلند و بسیار شاخ باشد و شاخهایی که بریده شود بر آید
 ساختن تیر و کمان و قناب که از آن کمان سازند و گنایست قناب شاخ درخت و تاقه رام
 ماشده و ابر و شمشیر نازک و شمشیر تیز و تازیانه و کمانی که از شاخ درخت سازند و دایست پس
 و یامه و نام مردیست قناب تیره و قناب جمع قناب بالفتح در هم کشیدن و در چین افکندن میان
 دو ابرو و ترش شدن بریدن جمع کردن و استخسار آب بآب و غضب آلودن و پر کردن ظرف یک
 گوشه بچوال در گوشه دیگر کردن و پچیدن آن و جمع شدن گروهی و میان دو گروه که ورت
 افکندن و هر سه حرکت سیخ که آسیا بران میگردد و بالضم ستاره ایست که قبله مسجد بران بنا
 کنند و سید قوم و سپهسالار که مدار کار بر او باشد و مدار و اصل هر چیز قطب بالضم روی
 ترش کردن و در هم کشیدن و بالفتح ترش رو و شیر درنده قطاب بالکسر تیرنگ و گریان
 جاده قطرب بالضم زرد و موش و گرگ موی ریخته و مائل و بدول و سفید و مفرغ و نوعی
 ست از بایخ و سگان خسته و و جهان خرد و مرغی ست و جانوریست که تمام روز در
 حرکت میباشد و بعضی گفته اند که آن کره ست سیاه که بر روی آب در حرکت میباشد

و قلب دامنندی ست خمی شاکر و سپید بود که همیشه در طلب علمی بود و قلب بالفتح کاسه چون بر
 یاقه می که یک کس اسیر کند قلب بالفتح دل و خرد و حاصل هر چیزی میانه لشکر و نری ست ازین
 بر و آن ستاره است بزرگ که بر قلب محراب آتس شده و برگردانیدن بازگونی کردن جامه و جزان و دل
 زدن و چیزی بدل رسیدن و سفر و دخت خرابی و دل کشیدن و میز اندیدن و سرخ شدن و غوره خرمالو باضم
 بر جن و عینه و مار سفید و لغز و دخت خرابی یا نیکوترین برگه آن و بدین معنی بالضم و بکسر نیز آمده و بالضم و
 تشدید لام مفتوح مردی که او را بگوید اندیدن کار و بگویند بختی بختی لب قلیب چاه یا چاه کنه کرد
 تا گرفته بشک و جزان قالب بکسر لام گردانیده و وازگون کننده و غوره خرابی سرخ گشته و بزی که
 رنگ او خلط رنگ مادر باشد و بالفتح لام کالبد کفش و خشت و زر و نقره و جز آن و بکسر لام نیز آمده
 قلاب بالضم کوهی است و در دل و بیماری کشنده شتر علی الفور قصب بالضم علامت قصب
 یا زیا یا چارایی که سم دارد چون اسپ و جز آن و مادران بزرگ قصب ابر و جماعه مردم قوب
 بالفتح سین کردن شکافتن مرغ بیضه خود او بالضم چو ده قصب بالفتح سپید به تیرگی مایل و کوه بزرگ
 و شتر کلان سال *

باب القاف مع التاء

قافله کاروان و از سفر بازگرنده قافله زن شایسته و زنی که بجزایان و زنی را که بجزایان و زنی که بجزایان
 خسته و باینده قافیه پس سروری آئیده و کلمه آخر که شیری آن درست بنابر قافیه همه قاعده
 بنیاد و زن شسته قافیه و بدین قافیه قافیه و رات جمع قافیه حادثه زمانه و نخی و گونی و غیر
 و قیاس قافیه زبان برنده و دعا خواننده در نماز و خاموش قافیه شیشه و هر چه در آن تشراب
 و غیر آن قرار گیرد و حدقه چشم و بول و ریش که پیش طیب برند قافیه زمان قیلوله قبله بالضم و بکسر
 بکسر کعبه و جنتی که بدان جنت رو کنند و نماز و بالفتح چوبک که در میان سوراخ که در دوک چرخ کنند
 قمریه بضم قافیه بای شده و قمریه بالنون و چاک و ک که آنرا پستون گویند و عوام آنرا ایاکل
 مانند قمریه بالفتح یک کفایت بالضم کشته خیزی و بدست گرفته شده و مقدار یک شت از خیزی
 بالضم و تشدید یا بنای گرد بر آورده چون کنند و سرچشمل گنبد سازند چون قبه سید و قبه عماری و مانند
 قباب با کسر جمع و قبه الاسلام بصره و قبه انشاه با کسر نزار خانه شکفته بضم و تشدید و سوراخ بینی
 خوک قباله بالفتح ضامن شدن و باد قبول یعنی باد صبا آمدن و بالکسر ایگی کردن و قمریه و قمریه غبار و
 و نشانه سیاسی قنات بالفتح و تشدید تا سخن چون در وضع گوشت بالفتح و تشدید تا سبزه و تشدید

و من صنی کردن دروغ گفتن و فریب دادن و روعن به ریحان و ناسه و دود و دود و دود و دود
 بهیچ گفته اند که بدین معنی عربی نیست قدره توانا شدن و توانا شدن قدره بالک و انهم شیوا قدره
 بالضم ریش و جراحت و حقیقت اول آبی که از چاه برآید و اول بهر چیز و طبیعت آدمی و گزین مال و قدره
 بالضم خوشی و نزدیکی و نزدیکی شدن بالک و شک و قرب بر وزن غنیمت و قدره بالفتح ده و شهر و قدره بالضم
 حوب یار و جز آن که بدان فال گیرند و بالفتح کد و تر و قریطه بالضم کوشیا و قریطه بالفتح حیوان را
 خواندن و قریطه بالفتح آواز کردن شک و دینک خندیدن و آواز کردن و دینک قریطه خرد و نزدیک بهم بودن
 بطور کتاب و نزدیک بهم نهادن گام در رفتن و قریطه بالضم ریزه و ریزه و قریطه بالک و خندان و قریطه
 بالضم و تشدید را روشنی ختم قسوة و قسوة بالفتح سخت دل شدن و سیاه دل شدن و قسوة بالفتح
 شیر درنده قسمة بالک و شیر خشک و قریطه قاف و کسیرین و فتح آن حسن قسامة بالفتح حسن و صلح میان
 کفار و مسلمانان قسامات جمع و جماعت که بر چیزی قسم خوردند و آن را بگیرند تا گواده آزند و نیز چون و قریطه
 کسی گشته شود و اصل قریه گویند که گشته اند آن را معلوم نیست چهل کس را از اهل قریه سوگوید و دهند
 قسمة و قسمة هر دو بالک و کسر نقل مسکه چون آنرا صاف کنند و بفارسی دفع قصاصه بالفتح خود
 ریزه بر آمدن کودک که کلان نشود و قصبة بالفتح شش شهر و ده دلی و استخوان و هر ضریه مجوف باشد
 مانند گوشواره و غیره که از طلا و نقره سازند و قصارة بالفتح شش جامة قصاصه بقا و بجهت شک شدن
 و لاغر شدن و قصبة حکم گذاردن و خبر و حکم قصاصه بالفتح پدر و گوی ازین و سگ آبی و طلیعه بالفتح ریزه
 گاو و گوسفند و غیر آن طلیعه جامة نقل معروف و قسمة بالفتح آواز کردن سلاح و کاغذ و پوست خشک
 قسمة بالک و کسر نوعی از شست و مقداری از مکان که نشینند در آن مقدار نشینند و قسمة نیز آمده و ازین
 قرزند و بالضم مری که شبان بر آن سوار شود و در هر کاری و در هر کاری بر آن سوار شوند و زین و پالان
 و ضم قاف و فتح عین بسیار نشینند قسمة بالضم چوبی خرد که کوکان آن بازی کنند به چوب دراز
 و بالضم و تشدید و لام سبوی بزرگ و قلین یعنی دو سبوی آب آن مقدار آب کثیر است پیش از آن
 و بالای سر هر چیزی و کوکان شتر و سر کوه و قسمة تنغ و بالک و کسری خلاف کثرت و از ریزه و بالفتح نه شدن
 بر خاستن از بهاری و رستن و بر خاستن از فقر و قسمة بر باره و خانه که از شک ساخته باشند فلسفه
 بقعین و ضم شین کلاه قسامة بالفتح آواز کردن و جنبانیدن قسامة بالضم سر ذکر ختنه ناکرده و با
 ختنه ناکرده شدن قسمة بالضم و تشدید سیم سر هر خرد گزیده قسامة بالضم خار و خاشاک که از خانه
 رفته شود و گزیده آدمی قسمة بالضم هر دو قاف نظری است معروف قنوت بالضم فرمان بردار

کردن و معاونان و استادان و فهاوش شدن و در نماز فطره بفتح نیک بستن بل و تمام کردن بل
بزرگ و بنای بلند قنات کار نیز و نیزه و استخوان مهره پشت قنینه بالکسر سرایه قنات به بفتح رهی
شدن باندک چیز قنینه بر وزن سکنه طری که در آن شراب کنند قنات به بالکسر سرایت بروستای عراق
عرب قننه بالضم و تشدید یون سرکوه و بالایی چیزی و بالکسر تار لیسان و دارونی است که اثر بفارسی
بیزر گویند قوه زور و نیرو و یکتا از لیسان قوت بالضم خوردنی قومه بفتح یکبار استخوان
و یکبار بر خاستن قومه بفتح و تشدید و د و تخفیف آن زبیل خرم و کنایه از زن است قواره بالضم
پارچه گرد که از گریبان پیرامن و غیر آن برون آرند و هر چه گرد بریده شود از پارچه و غیر آن یا خاص است
بپوست و چیزیکه بریده شود از اطراف چیزی و چیزی که از اطراف آن بریده شود و موضعی است بهر
و مدینه قاصره شهر قدیم بدیارسر قیل و لوله و قنات کلمه خواب کردن چاشتگاه قننه بفتح کزین
و قننه بالکسر یا بانها و جایها که گیاه و درخت در آن نروید جمع قنح +

باب القاف مع الیم

قبیح بفتح معرب بکب قبیح و احد قنوج بالکسر و تشدید یون مفتوح شهریت معروف بهند که
سلطان محمد و غازی اثر افتخار قنوج بالضم و فتح لام بهاریت معروف که در روده بهم میرسد و قنم
و خنم قاف و کسر لام نیز آمده +

باب القاف مع الحاء

قحج بالضم رتبی و رشت شدن بقیض حسن و بفتح نیز آمده قحج زشت و کرانه استخوان بازو و بآنچه پیوسته
یا پیوند ساقی در آن قحج بفتح زشت بودن و کناره آرنج و پیوند ساقی در آن و بالضم و تشدید
باخرس قحج بالضم و تشدید حاساده و بی آمیز و خالص و نیک و بدی و درشت و جفاکار از مردم و غیر آن و
خزبه خام قحج بالکسر نیز تمام تر آشیده و پستان و پیر نکرده و تیر قمار و آن دوازده تیر است که
عرب بدان بازی کنند قحج بالکسر جمع و بفتح شور یا به نگار بر دشتن آتش زدن و طعن کردن در سبک
و خورون کرم دندان و چوب را و آب تنه شده را از چشمه بیرون کردن و چوب تر را شگافتن تا بپاکان
و در آن کنند و فرو رفتن چشم و بجلت بستن آب را بعد از آن که خمیده داده باشد مراد تفسیر و خورده که در درخت
و دندان افتد و شکاف چوب مراد قنوج و قنوج بیغی طعن زنده نیز آمده و بختین کاسه بزرگ و خرد
و یا کاسه که دو کس اسیراب کند اقلج جمع قدحج شور یا یا آنچه در ته و یک مانده و به شقیق آرزو با شوق
بروشته شود و قدحج بفتح چایی که بدست از وی آب گرفته شود قدحج بالکسر آتش زدن و بفتح

و قندیر دال کاسه نووس و تیر ترش و اطراف گیاه تازه قندیر بالفتح پیش کردن و خسته کردن و قندیر
 بیرون آمدن و بخت پیش آمدن و تشنگی فسا و بخرش و و کرسخت که شتر بجا را باشد و بالضم نام و است و اول بخر
 و تبه شب و در راه و در غم رساندن و پوشیدن زیره که بدن را مجروح کند یا آنکه بالفتح جراحت سلاح باشد و بخر
 در آن بخت پیش بر آمدن و بر آمدگی آبله گوشت قروح بالضم قرحه و بیداشدن محل ناقه را و تمام دندان
 شدن متورم چون آتش شتر و مانند آن قرحه ریش و غیره اصل قرحه بالفتح فاعله از بهر شروانی که بیایند
 باشد و در وی است و جز آن در زنی که آب و دشت نه باشد باشد یا زنی که از بهر زراعت و نهال تشنگان
 باشد و بخر و سی است و شتر قطیف قرحه بالکسر پیاز و دو یک فزاید و بخر گین بار و بالفتح تو بل و در و یک
 کردن و بخر شدن شمر و جز آن و بل و انداختن سنگ و بل و بل و بالضم و فتح را نام کوهی است بر دلفه و
 مکی است موهل ابرو نام و شاهی است از بادشاهان عجم و قوس قرحه کمان رنگین که در هوا ظاهر شود و از
 کمان است و کمان شیطان گویند و اگر قوس قرحه جهت آن گویند که قرحه ماخوذ است از قرحه بالضم
 راه زرد و سرخ و سبز یا آنکه بخر است ماخوذ از قرحه است یعنی ارتفاع یا منسوب است بملک و کرا
 ابر یا منسوب است به بادشاهی از بادشاهان عجم قرحه بالضم بهاریست که بگو سفند ان می رسد
 قرحه بالکسر جامه چرکین و بالفتح خر کلان سال و بختین زردی دندان و زرد شدن آن مراد
 قلاح بالفتح قرحه بالفتح کنده و است خشک خوردن چنانکه و دای خشک خوردن قرحه بالضم و در
 شتر بعد از آب خوردن و گذشتن آب را قحاح بالکسر و بضم و و ماه سر می سخت قرحه بالفتح
 خم دادن چیزی را مانند چوگان و جز آن و کلیه راست کردن پیر در و سیار شدن شتر و سیر شدن
 از آب بجهت سیرابی و زرد و دشت بر خوردن آب قحاح بالضم و تشنگی یا نون کلید و از قرحه قوس
 بالفتح و چرخ شدن در خشم و خانه را جاروب کردن و موضعی است نزدیک مدینه قرحه بالفتح و دال

دریم شدن در زخم

باب القاف مع الحاء

قح با ناک کردن گشودن چیز خشک بر چیز خشک کردن و دخت مراد و قح خر و خر کلان سال و زردی میان
 قح قح بالضم موضعی بدین و نام شاعر است قح بالفتح تبا شدن اندرون بود اسطه بازی

باب القاف مع الدال

قح بختین چوب بالا و نالیدن شتر و خوردن و دخت قح و بالفتح و دختی است سخت و خار دار قح
 بالفتح خوردن خیار و بختین با درنگ و بختی لغته اند چیز است شبیه خیار یا نوعی از آن و بالکسر شتر بزرگ گویند

نقد بالفتح و تشدید ال به دراز انگاشتن و دراز بریدن و اینج بریدن و کوتاه کردن سخن و بریدن بیابان
 و بالا و قاست و قطع و اعتدال و پوست بزغال که از آن طرف سازند قدا به بالکسر جمع و بالکسر و ال بهر غیر
 به نوع بدراز برید و تازیانه و طرخی که از پوست سازند و راه و حاشیه مردم که بهر کدام به خود و دیگر باشد
 بالضم مایی است در دریا شور و بالفتح و تحقیق ال حرفیست یعنی تحقیق و تفکیک و بعضی ملس نیز آمده که
 گوشت خشک کرده و گوشتی که بدراز را بریده باشند و جامه کنند و بالضم و فتح و ال نام آبی است در حجاز قداد
 بالضم و روی است که در شکم پیچید و بفتح و خاریت و موش کلان دشتی قد و بکسر قاف و فتح و ال راههای
 مختلف و جماعت مردم جمع قد و بالکسر نوزنه که از آبی نیز گویند و بالفتح کردن کسب کردن و کوهی سخن
 در شک و نیز کوتاه و بفتح و خاریت نام موش شکار از روی عجم و جعد شدن موی و بریم چسپیدن شرم و نم شدن و نیم
 چسپیده و نم شده و نیم زبون و تنیخ خاک که برگ آن دو کرده باشند و نور شدن دندان و فاسد شدن
 مژه مصطک و مانده آن و بالفتح و کسر ابرو شسته و یکجا شده و بالضم و فتح و موضعی است قرا و بالضم کثرت
 سیرستان و سرفیست قصه بالفتح آهنگ کردن و راستی راه و راه راست رفتن و شستن چوب و سیرستان
 و پنهان بودن در سرخیزی و صلیه دادن شاعر را بر قصیده و مردم که نه فریاد باشند و لاغر و بالضم و بالکسر
 و فتح و صا و پار با و غیر شکست جمع قصده بالکسر و فتح و کسر و غیر شکست قصیده شکسته و غیر طبع و شکست
 شکست و پاره است و نیز پاره از سیم است و اجتناب قصیده قصیده آهنگ کننده و نزدیک بیاض و اسان
 قع و بالضم شکست سب از بر قاستن و جلوس شدن از خوابیدن و بالفتح شتر جان که شکست و ربار برداری و سوار
 آمده باشد قعی نیم شین و نیم که بر است کرده باشد و شکستی که از پس پشت آدمی در آید ضد طبع قاعی شکسته
 که از حیض در این زمان باز مانده باشد و شکلی که دست بوی رسد قصه بالفتح نوعی از دستار بستن و بفتح شتران
 بای رفتن و بر شتم رفتن ستور و سیل کردن کم ستور و دست ستور بایست قائم بالفتح بافتن برن و جز آن
 بالکسر یک روز نوبت آب و چهار روز قسای سبک یافته و هم چنین تعلق و قلایند بالفتح شتران تلاوه و در کردن
 کرده از پوست و دخت و جز آن بر قسای و جز آن که در گردن شتر کنند بر قسای قصه بالفتح شکوفه
 بالفتح و تشدید و ن شکر بریز و جلوانی قو و بالفتح از پیش کشیدن ستور و جز آن و بالضم سپان و بفتح
 کشنده رگشش بقصاص و دزازی کردن و پشت قو و بالفتح اسب رام شده کشیدن قوا احمد
 زمان پیر از دادن باز مانده و دستور را و بنیاد با جمع قاعده قاعده عصا کش و لشکر کش و اندیش
 کشنده ستور و جز آن چنانچه سائق از پس راننده و بینی کوه و زمین شسته و از کوه که بر روی
 زمین باشد و چوبی که بر گاو را رعیت بندند و ستاره اول از نبات انشش صغریه قصه بالفتح

سپید و تیره رنگ نوعی از پیش و آنکه شاخ ندارد و بچه گاؤ و گوسفند و بالکسر سر کلان سال و هشتاد و پنج سال
 قینه بالکسر مقدار زرد قاف و بالفتح بند قینه و آینه و جمع و نام اسپ است و دو آل که سر با پالان هم قرار گیر
 و دو آل چشم شیر و قینه الفرس منعی که برگردن شتر نمند و قینه الا و اسپ که خوش دیدن را یاد دهنی و انسان
 گوشت پنج و دندان که آنرا الله گویند

باب القاف مع الهمال +

قبلا و بالضم بدین شیر و آن قند و بضم قاف و فتح ذال بر های تیر جمع قند و بالضم قدر بالفتح و نشد
 ذال تیر را بر کردن قند و بضم قاف و فاف و فتح غایزه آمده و خار پشت و پس گوشت شتر و جالی که گیا
 در آن بسیار و آب و روید و تو و در یک و درخت که در میان ریگ باشد

باب القاف مع الراء

قار و قمر و شتران و بالکسر بزرگ از آن و درختی است تنخ و دمی است به نیه مشرفه قبر بالفتح گوشت و قمر
 و دیگر کردن و بالضم کسبج نامی محقق و شد و مرغیت معروف و واحدش قبره و آنرا در فارسی حقا و
 گویند قمر بالضم و بضمین کرانه و کاز و صبا و بالکسر نوعی از بیکان که بر سر تیر بدین سازند
 ای که بدان بدین رتبه و بالفتح نوی بر یابی آردن تنگ عیشی و لفظه بر عیال تنگ کردن و بضمین کرد
 عینا و واحدش قمره و بالفتح و کسر تا شکر قمر و بالضم تنگ عیشی و لفظه بر عیال تنگ کردن و بالفتح
 و تنگ کنند بر عیال قمر بالضم نوی بر یابی و بوی عود و بوی دیک قمر سر های پنج زار
 و پیری یا اهل پیری قدر بالفتح اندازه چیره و اندازه کردن و در و یک چیزی بختن و
 تنگ کردن و توانا شدن و بزرگ داشتن و قسمت روزی و توانگری و بی نیازی و طاقت و بالکسر
 و یک بختن قضا و حکم و نهایت و اندازه چیزی و طاقت و بسکون دال نیز آمده و اندازه کرده
 خدای تعالی بر بند مراد و تقدیر و گواهی کردن و بالضم و فتح را توانا میهن جمع قدره قدر و قاف
 توانا و آنچه خسته شود و در و یک و هر و نام از نامهای الهی است قدر بالضم میانه قدر و مرد یزنده و
 شتر کش و طبایخ و خوان سالار و نام مردی که ناقه صالح را بی کرده بود و او را قدر این سالک گویند
 و از بزرگ و بالفتح نوعی است قدر بختن بپیدی و بالفتح و کسر ذال بپید قدر و بالفتح زنی
 که از بپید نهاد و باشد و ناقه که از شتران بر کنار نشیند و قمر بالضم شک شدن چشم و بالفتح
 آب سرد و قمر آب که چشم او خشک شده باشد از جهت شاد و قمر بالضم سردی یا سردی
 فصل سر و بالفتح بود و جگر آن که در آن سوار شوند و آب سرد بختن و شکن و نور و جامه قرار

بالفخ آردم قرقو بالفخ شمش دراز و بزرگ قفسر بالفخ بستم برکاری داشتن و گردوی از قبیل تجمیل قفسر
 بزرگ برکاری دارند قفسر بالکسر پوست درخت و حیوان و جزآن و پرورده خیرنی حلقی باشد یا عارضی
 و هر دو پوشیدنی باشد و بالفخ و بالکسر نامی است مقدار یک شیر و بالفخ گوشت و شوم داشتن کسی را و پوست
 باز کردن از درخت و حیوان و جزآن و بالفخ و کسشین سیوه و جزآن که بسیار پوست باشد قفسر بالفخ
 و فنج شین بر قبیل است از میزان قاشور سال قحط که از غایت قحط هر جز را پوست بر کند و شوم قحط
 و اسب هم از ده اسب که پس همه سپان دود آنرا قاشور و شکل نیز گوشت قشور بالفخ دارد و قی است که
 بر روی مالند تا روی صاف شود و بالفخ پوستها جمع قشور و قاشور و او و سکون شین زنی که او را
 حیض نباید قاشور پوست باز کنند و نام محلی است از شتران که در عرب بشومی شل است قشور
 حصای درخت و مردور از ریش قفسر بالفخ گوشک یعنی خانه بزرگ که از سنگ و جزآن سازند
 و کوتاهی و باز داشتن و شبانگاه کردن و پرده فرو بستن و کوتاه کردن و کوتاه شدن و استادن سجا
 و از آن درنگ داشتن و پسند کردن بخیری و جانشینستن و کافوری کردن و آئینش تاریکی برداشتن و کوتاه
 گزاردن نیاز و کم کردن سویی و مقصود کردن که خلاف مد و تقنین پنجمای درخت خرد و جزآن و باز
 ماندنای آن و بن گردنهای مردم و شتران جمع قصیره و خشکی که بیخ کردن بهم نرسد و خشک شدن
 گردن و در کردن آن بالکسر و قشور و کوتاهی خلاف طول قصیر کوتاه و آبی که از عریضی پیش خود بسته
 دارند و بجز آنکه ازند و قصیر النسب آنکه پدرش معروف بود و در شافتن او احتیاج بذکر حد نباشد
 و بالفخ و قشور و صا و شهریت بکنار دریای مین از طرف زمین مصر و دهی است دمشق و جزیره ایست
 که مقام ابدال است قصور بالفخ عاجز و فرو ماندن از چیزی و شبانگاه شدن و فرو بستن و ساکن شدن
 در دو غضب و نارسیدن بچیز و گذارستن آن جمع قفسر قصار بالفخ پایان و غایت چرخ
 و بالفخ پارچه آهن و چوب و بالکسر و انج کردن و کوتاهی سویی و جزآن و جمع قفسر و بالفخ و شید
 صا و کافور قاصر کوتاهی کسند و آب سرد قشور بالفخ باران قطار جمع قطره واحد و چکیدن
 آب و جزآن و چکانیدن و بر یک نسق و قطار فستن شتران و موضعی است میان واسط و
 البصر و دهی است میان شیراز و کرمان و بالکسر مس که آخته یا نوسه ازان و نوسه از جامه
 برود و بالفخ کرانه اقطار صبیح و چوب حود و جزآن که از وی بخوبی سازند و با صطلاح ریاضین
 خطی که از مرکز دایره گذرد و تقنین وزن و حساب کردن و پیوند یک تنگ بار از غله و خرد
 و باقی را وزن نکردن و بدان حساب گرفتن و شهریت میان قطیف و عمان که ثیاب قطریه

بالکسر و شتران قطرات بقیعتهن برهن منسوبست قطور بالفتح و پیچ در پی و کوشش و جز آن چکانند و باطن
رفتن و شتافتن و سخت انداختن کسی را و باسد و دقتن و اگر رفتن چیزی را و در آن شدن و چکاندن
آب و جز آن قطار بالکسر و شتران قطار شد و بر یک تن روزه قطیر بالکسر و شتران قطار شد و بر یک تن روزه
یا نقطه سفید که بر پشت و در خرابه بود و جز آن روزه یا شکاف حوائط خرابه یا رشته که در میان شکاف بود و در آن
قطار بالکسر و شتران قطار شد و بر یک تن روزه یا شکاف حوائط خرابه یا رشته که در میان شکاف بود و در آن
در کاسه بود و خوردن افشاندن از ته و بریدن شغل از رخ و انداختن کسی و تمام انداختن بر یک تن را و کاسه
تعبیه دورنگ قهوه بالفتح و دورنگ بالفتح و تشدید عین چاه عمیق قهوه بالفتح زمین خالی از آب و
گیاه و زمان بی نان خویش و از بی کسی رفتن و گرسنه و شکم خالی ماندن و چیزی گامی که از ناد و جاد کنند
برای زراعت کردن و بقیعتهن که گردن مال و بی نان خویش شدن طعام و بالفتح و کسر فاکم موی و
گرگ و بیابان بی آب و گیاه قهوه بالفتح است یا سخته بر شکر و جز آن و زمان بی نان خویش شدن قهوه
بالفتح طعام بی نان خویش و برینیل و طرف بزرگ شده و در آن کتد و آبی است بر آه شام قهوه بالفتح و تشدید
فای مضوم طلائع شکوفه شغل و گیاه است قهوه بالفتح قاف و طار و سخت و بختین قضاط بالفتح
قهوه بالکسر و فتح سیم و سکون طاشتر قوی و فربه و مرد کوتاه و صند و قوی که در آن کتاب نگار دارند و طرفی
که در آن شکوه مانند آن کنند و قطره تبانیز آماره قهوه بالفتح غالب شدن در شمار بر کسی وزن
کردن و باطنم چیزی را می روشن و سفید جمع اقر و جمع قرص نیز آمده چون روم و رومی و موضعی
ست اطراف ملک زکیان و جبال قمر کوی چند است از آن موضع بطرف جنوب که منبع آب نیل است و
بقیعتین خیره شدن چشم از دیدن برف و از نگر نیست سپیدی و شیر شدن شتر از گیاه و آب و پیدا شدن
و خواب و نخه آمدن بعد از آن و بنو قمر گرویی است و سوغتگی مشک که از تابش محتاب آن رسد و ماه
بعد از شب تا آخر و کاسه شب بلال گویند قهوه سیم بازی و حریت و بالفتح و فتح سیم بصیر قهوه و بنو قهر
گرویی است قمار بالکسر بر کردن با سیم بگو و بافتن چیزی بگو و بالفتح موضعی از بلاد هند که عود
قماری بدان منسوبست قهوه نام مولای حضرت علی بن طالب قهوه بالکسر گریه است قهوه
بنج قاف و تابی کوه و شبای شلخته نیز آمده قهوه قهوه بوزن پنجیل عجز معرب کننده پیر قهوه بالکسر
سختی و بلا و مرغی است خاکستر رنگ قهوه بالکسر یک پوست گاو پر زرد گفته اند که آن مقدار
هزار دینار است و از معادن جبل منقول است که قطار یک هزار و دویست او قیه است و
او قیه حضرت و نیم مقدار است و بعضی گفته اند یکصد و بیست طل یا صطل

قریس باضم نوعی است بنکو ترین مسا و جزیره است عظیم بر قوم قریس بافتح آتش گرفتن و روشن
 از کسی استفاده نمودن و بالکسر اصل پنج چیزی و بختین باره آتش که آتش بسیار گرفته شود و زود شنی
 کردن و آبستن نمودن گشتن و بافتح و کسر بازی که زود گشتن و آبستی کند ماوه را مراد و قریس قریس
 یکسر با شهریت به مغرب قابو پس مردیکوروی و پاکیزه لون و نام پاوشاهی است معرب کاوس
 و ابو قابوس کیفیت نمان بن مندر قبلیس باضم و فتح باضم قریس و نام مردیت و قریس نام کوی
 است و این کوه را این نیز گویند زیرا که حجر سود را در آن با نمانت گذاشته بودند و نام مردی
 آنجا که گشت در آن کوه خانه کرد و نام قلعه است از طلب قدس باضم و بختین پاک و پاک شدن
 و کوی است عظیم به پنج و است مقدس و نام شهر قدس طبل و نام جبریل و روح القدس نیز گویند
 و قدس اسود و قدس ایض نام دو کوه است و بختین رطل و طاس و شهریت نزدیک محض و
 بختین و باضم و فتح وال کاسه بزرگ قدس مردارید قدس باضم نام مردیت و مهره که تقدیر
 مردارید از نقره سازند و سنگی که در جای ریختن آب از حوض نصیب کند و بدین معنی بافتح و فتح
 وال نیز آمده و سنگی که در حوض شتران اندازند تا آب میان ایشان بقسمت رسد و قریس گشتی نیز
 و جزیره ایست بانلس و قصبه ایست بهرات قریس بافتح مرد پیش آمده بر کسی پیشتر و باضم و
 تشدید وال بسیار پاک و مبارک و نامی است از اعمای حق تعالی و بفتح نیز آمده قریس
 بختین پیش کوه به زمین و کوه به پس را نیز گویند و هر دو کوه به زمین را قریس گویند و بکون را
 نیامده الا بضرورت شعر و فارسیان بکون را استعمال کنند قریس بافتح سرای سخت و پیشتر
 سر و سخت شدن سر و فشردن آب و بالکسر شبنمای خرد و بختین افسره و بسته شده
 و بسته شدن و فشردن سخت شدن سر و قاریس و قریس سرای سخت و چیزی گفته و افسره
 بسته شده قریس هر سه حرکت و مشهور کسر است کاغذ قدس طیس جمع و بالکسر نشانه و
 شتر گنم گون و دختر سفید رنگ و دراز قامت و روی هر جزیره ناته جوان و بر مصری قریس
 بافتح و بی است بصر و کاغذ و بدین معنی بالکسر نیز آمده قریس باضم و بالکسر بنی کوه قدس
 هر سه حرکت و تشدید سین جستن چیزی و در بی آن شدن و سخن چینی کردن و تنها چینی کردن
 شور و بافتح صاحب شتران که از شتران خود جدا نشود و ریش و مو ترسیان در عالم و بختین
 قریس بالکسر و تشدید سین و نام شهریت نیز در آنجا مشهور که در آن جا مشهور باشد و باضم نام
 مردیت موجود و بلیغ در زمان جا بلیت که از اقس بن صاعده نیز گویند قریس بافتح

مآثره که پنجاهی چرا کند قیاس باضم معدن آهن است باینکه که از آهن آن شمشیر خوب میشود و نام کویتی
 قیاس باضم و الکسر ترازو یا سبب ترین ترازو یا ترازوی عدل و این در اصل رو به ست و بصاف و
 آماره قصب بالفتح شرب بوی ناک و بختین بر آمدن سینه و در آمدن پشت ضد حدب بفتح حین
 قفس بالفتح مرون و بختن دست و پای آمو و سوی کسی را گرفتن و کشیدن چیزی از کسی و گرفتن
 کسر از روی غضب مراد قفس و باضم طالع است به کرمان مانند گوان و بختین بلند شدن
 سربینی قلس بالفتح رسن بطر کشتی که از لیف خرما و برگ آن و جز آن سس سازند و آنچه از گلوبه
 بکند تعبیر آید و طعام پری دهن یا کم تر و آنچه بدو بار و سه بار آید آنرا سس گویند و رقص با سرود و سرود
 ننگ و دیار آشامیدن بنین و عقیدان و بر جزوگی دل و انداختن جوی آب را و جام شراب را از غایت
 پری قیاس بالفتح و تشدید لام در بای موج زن و لالامال قلیس بالفتح بخیل و بالکسر و تشدید
 لام کلیس که ابریه و ده خاگین ساخته بود و حکم کرد که هر سال مروم بدای بیاید و ترمودی عرب
 در انجا طردت که چون ابریه خبر و ارشد با تمام آن لشکری آراسته با فیل محمود نام و فیلان دیگر
 ویران کردن کعبه شد بحق تعالی به برکت قرب و لاوت حضرت رسول مسلم و حرمت کعبه لشکری
 از مرغان و سزا که دمار از روزگارش بر آورد و چنانچه قرآن مجید بآن ناطق است و آن سال را عام الفیل
 گویند و در آن سال قول حضرت رسالت پناه صلعم شمس غوطه خوردن در آب و غوطه خورانی
 و اضطراب کردن بچه و شکم و باضم و تشدید مفتوح مرد شریف حماس بالفتح و تشدید سیم خواص
 قاموس دریا و جای شریف از دریا و آب بسیار از دریا و نام کتابی است معروف در لغت از
 مجرب یعقوب فیروز آبادی قاموس بالفتح چاپی که از کثرت آب دلوها و در آن پنهان شوند
 قفس بالفتح اصل و بالکسر نیز آمده و بالکسر بالاس سر و بختین قفس اندک و گیمای است
 خوشبو کثیر الفتح که لغاری آن را راسن گویند قوس بالفتح سر و آب بسیار از دریا
 و باضم و فتح سیم ناحیه است بزرگ نزدیک خراسان و نامی است اندلس قوس بالضم صومعه ترمیایان و خانه صیاد و واران
 و استخوان برآید میان دو گوش سپ و جاده راه قوس بالضم صومعه ترمیایان و خانه صیاد و واران
 سگ و وادی و بالفتح کمان و کز که آن مساحت کنند و آنچه از خرد از طرف خربانه و نام برجی
 است و بخت کردن و اندازه کردن چیزی بجزئی و بختن مقدار و کمان عربی یا مقدار و و کز و بختن
 خیمه کی پشت و خیمه شدن پشت و بالفتح و کسر و در یک توده بلند و زمانه و شور و شادان و
 قوس بالکسر لام بر وزن جهرش قصب مرو یا بزرگ و بطر و شیش خود و زن و شمع و خیمه که

که عدوت بر آن ظاهر باشد قیاس با کسر مقدار و اندازه و همچنین قیاس و بافتن اندازه گرفتن چیزی را
و اندازه کردن چیزی بخیری و بدی قبیله است از بی سفر که آنرا قیاس غیلان بفتح غین گویند و نام دو پدر از
دو قبیله است و نام مخزن عامری عاشق لیلی و شهریت بمصر که بنام بانی آن موسوم شده و خبریه است
به بحر عمان معرب کیش قیاس با کسر اندازه گرفتن میان دو چیز و برابری کردن با کس و قیاس جمع تو مشهور آمده

باب القاف مع الشین

قوش بالفتح کسب کردن و گرد آوردن و پیوند دادن چیزی را بخیری و قوشش تصغیر قوشش و آن جانور
در بانی که جمع جانورهای دریائی از آن می ترسند و شتر سوار و نام قبیله است معروف و در آن
قبیله نصر بن کنانه است از اجداد حضرت رسول صلعم و نام مرویت که صاحب قافله عرب بود قوش
بافتن و تشدید شین بعد از لاغری فریه و نیکو شدن آدمی و ستور و فریه و نیکو یافتن ستور و آدمی را
بعد از لاغری و خوردن از اینجا و از اینجا و خوردن آنچه بران دست یافته شود از طعام خیار
و جمع کردن چیزی و شتاب و شیدن ناقه را و بدست ملک کردن چیزی را چنانکه ترشیده شود و در آن
رفتار لاغرانی و نالایان و فرامی زبون و دلو بزرگ قشیش بالفتح چیزی چیده شده از زمین که آنرا
لقاطه گویند قشش بالفتح جمع کردن و ویران کردن خانه و جزآن و گرد آیدن سرچوب سوی خود
و چاکسوار می مانند بود و قوش جمع قشش بالفتح معرب کفش و گرفتن و جمع کردن و افتادن
و زدن بعضا و شمشیر و شتاب و شیدن و شتاب انداختن آنچه در پستان باشد و بسیار جمع کردن
بفتحین و زدن قلاش بالفتح کوچک گرفته و تنگدل شده و به تشدید لام کلمه فارسی است قشش
بافتن جمع کردن و آنچه بروی زمین باشد از چیزهای ریزه ریزه و خرد شده قماش بالفتح متاع خرد
خانه و چیزهای ریزه ریزه و خرد شده و مردم سفله و خاکس و چیزهای زبون قوش بالفتح مرد ریزه انداختن
و خرد چته معرب کوچک و در ترکی معنی جانور شکاری آمده +

باب القاف مع الصاد

قص بالفتح بر انگشتان گرفتن چیزی را و باز داشتن از آب خوردن پیش از سیر شدن و سیر شدن
برآمده و بند و بند کردن و کشیدن آنرا و با کسر عدد بسیار مردم و اصل و جمع شکارگاه و ریگ
و فتح نیز آمده و فتحین و در شکم و در دجله و در گرفتن از خوردن خسرا به هزار و سه آمده و بسته شدن
رحم تاقه و تشادمانی و بزرگی تارک سده و بزرگ شدن تارک سده بالفتح و کسر با تشادمان و آنکه از خوردن

در دوش گیرد و قفس بالفتح بشتاب گذشتن و جاروب کردن خانه و به پای زدن کسی را و در دوش قفس
 بالفتح گردیدن کبک و گرفتن گوشت آدمی بسر انگشت و بریدن و گرفتن و قفس کردن از خیمه یا خیمه نان
 و دوی ست بزمین غسان قارص کرمی ست مانند پشه و شیری که زبان کرد یا شیر ترش که بر آن شیر تازه
 بسیار بدوشند تا ترشی او برود و قراض نوعی از نان خورش قفس بالفتح و تشدید صابری کسی رفتن
 و خروادن و به مردن رسانیدن کسی را بخون و به مردن رسیدن و بریدن و به مردن رسیدن و به مردن رسیدن
 و اسب و سینه یا سینه یا میان سینه یا استخوان آن قفاص بالکسر جمع و آنچه از چشم نبرد و کوفته بریده
 شود قفس قفس بختین مراد قفس جمع معانی که مذکور شد و قفس و کسراف و قفس صابری قفس معنی
 آن گذشت قفاص بالکسر کشنده را به قفس کشته کشتن و آنچه داده باشند باز ستاندن و با نهم
 سوی پشانی و کوهی ست و بالفتح در خمرست که گس شده آنرا بخورد و از آن شهد حاصل شود و به چوب
 حرکت نبات رستگاه سوی آید پیش سبب از قفا و سبب سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
 قفاص به تشدید صابری قفس و سبب سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
 و جنبش از اینجا قفاص بالضم بهاری گو سپید که در حال بکشد قفس بالفتح و قفس کردن و دست
 و بالستن آهواره و نزدیک شدن پاره چیزی به پاره دیگر و بلند شدن و بلند آمدن و بالضم کسی ست
 بکرمان و دوی ست به بلند و بلند و بلند و بلند و بلند و بلند و بلند و بلند و بلند و بلند و بلند
 بر بند و تشاد و سنگی و حرارت گلو و ترشی معده از خوردن آب بر خرقا قفاص بالضم به کوهی و سبب
 که در حیوانات هم میرسد و قفاص آنها شک بسیار و قفاص بالضم به چوب سبب و سبب و سبب و سبب
 و بر آمدن آب و چاه و بالفتح شتر ماده جوان و شتر ماده که بران سوار توان شد و شتر ماده دراز یا و
 دست و بجه ماده شتر مرغ قفس بالفتح به چوب سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
 خود را یکبار و گذشتن یکبار و حرکت دادن و به چوب سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
 کوچک و گلهای کوچک که بالای آب استاده می باشند و بلخی که از فیض بر آمده باشد قفاص بالضم
 و الکسر حرکت دادن موی در پاکشی را و برداشتن اسب و جز آن هر دو دست و بر زمین گذاشتن
 و چون این عادت شود آنرا قفاص بالضم گویند و بالکسر چوبدگی و اضطراب و بی آرامی قفس بالضم
 چار پا که زیر سوار بچد و هر دو دست بردارد و شیر زنده و آنکه مضطرب و بی قرار باشد و کوه
 ست به شیر و بر آن قفاص است و آن قفاص را نیز قفاص گویند قفاص چار پا که زیر سوار بچد و
 و شیمه و غلاف دل و پیراهن بعضی گفته اند قفاص پیراهن پنبه و اگر از صوف باشد آنرا قفاص گویند

و باضم چوبی است که بر سه بیمار میانه نافع است و آن دو قسم است هندی و عربی و تقویت خشکی که در گردن
 به میسر و رتی پای و آتخوان های ساق چار پا و راست شدن آن و آن عیب و پیمان است بمقدار نصف
 صاع که گاهی بدان خود کند و آن شش یک فرق باشد تقویت و فرق پیمان است نیز و نه ای باشد آن بسیار
 سن اشعه اشعه را الا صاحب القسط و الشرح یعنی زمان بسیار تا قص عقل اندر آنکه آب و غبار و در خارج
 در پوست گیر و بر آتش و غارت کند قسط باضم خود کردن و از حق گرفتن و بر آنگاه و جدا کردن
 قسط پیدا کرد و جامه و نام پدر قبیل است و معنی وادگر نیز آمده قسط بافتح پوست کردن و آشکار
 کردن و زدن بعضا قسطا باکسر آشکار کردن و پوستی که از چیزی دور کرده شود قسط بافتح تشدید
 طاموسی کوتاه و جدا و بریدن یا بریدن چیزی سخت یا به پنهان بریدن و از نیاست قسط قلم و فی الکتاب
 کان علی ما اذا قبله قد و اذا انقضض قسط به و گران شدن رخ و باکسب و سهره و قبالة و کتاب
 محاسبه و نامه قسط جمع و گریه نیز قسطا جمع و بافتح و اضم و تشدید طاموسی و تشدید آن هرگز و همیشه و این
 خاصه نیز بیان گذشته است و بافتح و تشدید طاموسی نیز آمده و از نیاست قسط قسط طم زدن قلم
 قسط و تشدید معنی کوتاه و جدا و جدا و جدا شدن موسی قاطط موسی و از و بدن قسط بافتح
 سخت و تنگ کردن قطن بر قضا و تنگ کردن و استوار بستن و زدن و از اختن و سخت باگایک دن
 و سخت زدن بر کبیا و آشکار کردن و زدن دور کردن و بستن و ستار و غبار و همان شدن محاط
 باکسر بافتح سخت زدن چار پا قسط باکسر سر است به صید و صکره وقت کرده شده است طموسیا
 از زمان حضرت علی قاطط باضم او و از من و شیاطین و همچنین قاطط تقویت و باکسر و قسط است بیان
 قزوین و خلخال قسط بافتح و است و پای طفل بستن و در گهواره کردن و دست و پای اسپر بستن و
 دست و پای گوسفند بستن بهمت کشیدن و گشتی و جاع کردن و گرفتن و چشیدن و قطر آن مالیدن
 شتر و باکسر سبخی که دست و پای گوسفند بآن بندند برای کشیدن و سبخی که بدان دست و پای
 کسی بندند قاطط باکسر سبانی که بآن دست و پای اسپر و گوسفند بندند و خرده که دست و پای
 کودک بآن بندند و در گهواره خوابانند قسط بافتح سال تمام و دست قسط باضم نا امید شدن
 قسط تقویت تو امید شدن و باکسر نون بولید و همچنین قاطط قسط باضم و فتح نون تشدید
 نوعی است از گیاه که تب به قسط قسط بافتح روزه گوسفند یا مقدار حد تا از آن باضم
 و می است به پنج و نام مردی است قسط قاطط بافتح و تشدید و او شبان ربه گوسفند
 قسط باکسر نیم و آنکه اصل آن قسط باکسر و تشدید را است شش و نگار و دنیار زیرا که

جمع ان قرايط است مثل دناير صاحب قاموس گويد قرايط و قرايط بالکسر حجب شهر او و قرايط مختلف
میکرد و بلکه ربع و سدين و پندار و در اوق نصف عشر و نوار است

باب القاف مع الطاء

قرايط بفتحين برگ در وقت سلم که در ان پوست و باغيت کنند يا قرايط است که انرا بيشترند و شير و آن بکثيرند
و انرا آقا قيا گویند و او بيم طي و کوشش فطري يعني اديم يعني و قوت يعني که در بين قرايط بسیار میباشد
قرايط چنينند قرايط بالفتح و تشديد را فروشنده آن قرايط بالفتح گرامی تابستان میمان
آن از طلوع شرب تا طلوع سيل سخت گرم شدن در و تخم شدن بجای

باب القاف مع العين

قرايط زمين همواره قيمان و اقوا جمع قيه و احد و بعضی گفته اند که قيه نیز جمع قواست قواست قواست بالضم
سرد کشیدن خارشست و سرد کردن کشیدن و در زمين زدن و سیر زدن و منی نشان دادن خوک و غیر آن
و تیره شدن روی از ملالت و جدا شدن از باران صبح بالفتح يعني نشان دادن خوک و در آن و بانگ
چیزی و آواز فیل و مفرس و کردن در سجود و بالضم آنها که بریدن بر آید قرايط بالکسر يعني نشان
داده یعنی نشان دادن و همانه ایست بزرگ و لقب مرد که آن همانه را وضع کنند و بالفتح و
تشديد باخوک بدل قطع بفتحين که های سرخ که چوب خورند قرايط بالضم خوار شدن قرايط بالضم
آنها که برتن بر آید قيه بالفتح عثمان زدن اسب او باز داشتن کسی را از کسی و بفتحين قيهفت زدن
چشم و کم سخن و تریکین شدن زن و بر چشم شدن اسب نیز و یک شدن سال قرايط بالفتح ایسی که جاباید
و بالضم نشان زدن تا باز ایستد و مرد و ذلیل قرايط بالفتح قرايط قرايط و بد گفتن و دشنام دادن و
بفتحين قرايط و بلند می و دشنام قرايط بالفتح که و یا که دی تر و قال زدن بقرعه و غالب شدن قرايط
و کوفتن در و زدن عصا بر سر و تمام خوردن آنچه در کاسه باشد چنانکه لب کاسه بر پیشانی خور و قرايط
کردن ستور و بفتحين تخمین سوی سر بلقی و قبول کردن مشورت را و باز ایستادن از آنچه فرمایند
و خالی شدن درگاه از مردم و خندم قرايط بالکسر کشنی کردن فعل و یکدیگر فرج زدن و بیشتر زدن
قرايط حریف و مانند برگزیده و متمر و شتر و شتر که آیه بر آید قرايط بالضم یک شدن نشان
زندن آمو در گشتن قرايط بفتحين پارهای ابرنگ قرايط و اهر و شتران خرد و جایی ستردن سر کوه که ما
قرايط بالفتح پوستهای خشک و خانه که از پوست سازند و دور کردن با و سر او برانده کردن
قرايط بالکسر کاسه بزرگ قرايط بالفتح قرايط خوردن مردم چیده آب او شتر نشانی را و و نیک و در

تفصیلات
قاف حرف معروف و کوه گرداگرد زمین گفته اند که آن از مردست پنج کوهی است که از دوی
رگی نیست و قاف الرقبه پوست گردن بر دوی آونجه گردن بر تخت بالکسر کاسیم هر قف چوبی باغ
بر کاسه سزودن و آب خوردن بکاسه چوبین و خوردن و آشامیدن آنچه در کاسه باشد قاف یا قضم
بیله که بر همه چیز را بر دو پچین قحاف و حاف قاحف باران سخت قذف بالقح سنگ انداختن و
قی کردن و دستام دادن بر ناهودی نسبت کردن کسی را بوقحتمین و بقتمین میان فراخ دور انداختن
مردم و منزل دور و باضم و قح ذال کنگر جامع قذف یا قضم قذاف بالکسر تیزی ز قار قرف بالکسر
پوست چیزی و قرف انجمنان معوقه ته منور مانده و بالقح طرف از پوست دباخته کرده شردگاو که
در آن قلبه بتوا بل بخته بکند از د پوست باز کردن و قمت کردن و عیب کردن و کسب بدی یا
بشک کردن و سر جهاحت و ریش ناز کردن قراف بالکسر آغوش کردن بگناه و جزآن و جماع
کردن قراط بالقح چیزی در پیچیده و جامه خیل که آنرا قطنه گویند قرقفت بالقح هر دو قاف
شراب و نام سه کتاب ترسیان در سه اقنوم قشفت بالکسر آنکه تغییر شده در ناک و بر گوشت
از در دیشی یا از آفتاب و بختمین سوختن روی از آفتاب و متغیر شدن روزه از دوشی
و تکی معاش قصفه بالقح شکستن باو کشی را شکستن بر چیزی و دستک زدودن و بازی کردن
و سخت نریدن رعده بختمین پوشیده و زرد و شکن شدن درخت قاصف شکسته و دباخته
رعده سخت آواز قصفیف غرین رعده آنچه بر زرد درخت و بانگ شتر و در و شکن قصفه
بختمین تنگی و باریکی قصفیف خیف و لاغر قطفه بالقح بریدن خوشه انگور و چین میوه
و خراشیدن و آب بسته بر راه رفتن ستور و بالکسر میوه و بختمین گیاهی است که برگهای او پهن
نباشد و آنرا اسفناخ روی و سرق گویند قطوف بالقضم خر کشید گیاه میوه جامع قطف و نام
ستور ناک گام بسته و قطفیف سوغتی است به بحرین قطان بالکسر وقت درودن و چین انگور
قطائف چادرهای پیچیده جمع قطنه و جامه های نخل و نوزینه و نان نوزینه و ریشه که از خمر سازه
و آنرا ریشه قوطاف گویند و عرب آنرا کافه گویند و قوطائف نگویند قحاف بالقضم سب که هم
چیز را بر دو قحاف باران درخت قحفت بالقح از زمین برگردن درخت را و خوردن آنچه در کاسه
باشد را و قف قف بالقح و تشد پر فائره و سبزی خشک شده در زمین بلند قحاف
بالکسر جمع قفوف بالقضم خشک شدن چانه شسته و علف در ناسخن موسی بر اندام
از ترس و جز آن وسیع در دیدن میان انگشتان قحاف بالقح و تشدید ناسم و قحیفه گیاه

فلف بافتح بریدن قلعه یعنی غلاف سر بر و خراشیدن درخت و گل سرخم برداشتن و پنبه کردن
تنه های کشتی و در قیر گرفتن در زبای آن حلیم غلاف خراشیدن بفتحین خردی گوش و
درشتی آن و سپیدی کردن اسپ قلیف کرده مردم و ابر بسیار آب و پاره از شب قنای بانظم
کلان بنی و انبوه و در از ریش و سر قلیف که ضخیم باشد قوصف مردم بسیار و انبوه که از کثرت
انبوه گوئی بعضی بعضی را می شکند قوف بانظم بالایی گوش و قوف الرقبه موسی آوینته کرد
بز و بافتح می شناسن می بریدن قالیف می شناس

باب القاف مع القاف

قاف مرد بسیار و از قریق بانظم و فتح با دکان بقال معرب که یعنی کلبه قریق بانظم و قوشی
معروف معرب کتیه قرق بانفتح آواز مایکان و بالکسرخ و صل زبون و عادت و خردن از مردم
و بازی ست و آن چنانست که بر زمین بیت و چهار خط بکشند و در آن سنگ ریزه گذارند و طفلان
ببازند و آن مشهورست و بافتح و کسر را فتح آن جای هموار و بفتحین سیر کردن در زمین هموار
در میان قلیق بفتحین اضطراب و بی آرامی قوق بانظم مرد بسیار و از و مرغی است آبی
در از گردن و اندام زن و بافتح نام بادشاهی ست از بادشاهان روم و نایب قوق بدان منسوب
ست و آواز کردن مایکان وقت ست شدن و طلب کردن خروس قیق بالکسر نادان
سبک عقل دکه قاف و بافتح آواز مایکان

باب القاف مع اللام

قبل بافتح زبان پیش از زبان چیزی قلیف بعد و بانظم و بفتحین پیش چیزی و اندام پیش قلیف
و اول چیزی و پائین گله و بفتحین گروهها جمع قبل بفتحین بلند می رین که پیش باشند و در آمدگی هر دو پای
و بیرون آمدگی پاسته بی اندیشه و استخار سخن گفتن و سیل کردن سر شاخ گاو و گوسفند بطرف ربه
و برابر کردن و روی و کردن و احوال چشم شدن و آشامیدن شتر آب را چنانکه از سر و فرو ریزد و چوبها
گرد میان سوراخ که در دوک کنند و مژه که برگردن اسپ بند بجهت چشم زخم و جهت افسون عیان
و پیش روی و بدین معنی بکسر قاف نیز آمده و بالکسر و فتح باز و جانب و طاقت قبول بانظم
آمدن و وزیدن باد صبا و در لوبه آگاه انداختن و بافتح پذیرفتن و باد صبا وزنی که بجز زن بر می گیرد و
می پرورم قبیل پذیرفتار و گروه مردم زیاده از سه گروه چون روم و رنج و عرب قبل بفتحین
جمع و رسته که در صحن تاقن او دست بطرف سینه دردی آورده شود و وانا بکار و شناسنده قوم

مخلات و پیر و ولقیب و برابر پیش و زنی که بچه عوات طالع برگیر و در وقت ولادت قبایل
گروهها جمع قبیل و بارهای کله سران چار استخوان باشد قبایل بالکسر و والی که بر طول طعن
ووزندوان و و تا باشد و شرک و والی که بر عرض ووزند قبایل پذیرنده و سال آینده و و
و پسندیده و ضامن قتل بالفتح کشتن و نیکو دوستن خیری را و سختن شراب و بالکسر دشمن مانند
اقتال جمع قتل کشته شده زن باشد یا مرد قتل بالکسر با شمشیر کردن و کارزار نمودن
و بالفتح تن و جسد محمول بالضم خشک شدن محمول بالکسر سال خورده و بالفتح و کسر حمله و سکون
آن پیر یوست بر استخوان خشک شده و سختن خشک ندانم شدن و در حال شدن قتل بالضم
بیماری گویند قتل بالفتح پس سر از و طرف سر و بنا گوش سپ قتل بالفتح جو کردن و
در پس سر زدن قد عمل بالضم قاف و فتح ذال شتر جیم و فریه قتل بالفتح و رخت بی خاری و کسر
قاف و نیم شتر که بجای قوافل شیران و گو گو بان و موی گنیزان قتل بالفتح سختن لنگی شتر قتل
بالکسر و صادمعه موضعیت و فرومایه قتل بالضم معروف و بالفتح آنچه خشک و از و رخت و سختن
بازگشتن از سفر و از جانی قتل درخت خشک و گیاهی است قتل بالضم از سفر بازگشتن و خشک
شدن قتل بالفتح و تشدید قتل گرد نام طالع است از علمای مذرب امام شافعی قایل اندک
جمع و مفرد آمده و کوتاه و لا بحسره قتل بالضم و الکسر و تشدید لام کمی و بالکسر زنده و دانه خرا که تنها
بردی و زبون و ضعیف باشد قتل بالضم اندک و بالکسر سواد بلندی هر چیز هر دو جمع قله و نیز
قتل چوبها استاده کرده شده بر آتش انگور و بر آسایه کردن چیزی قتل بالضم هر دو قاف سپ
و مرد و یک و هر کس هر دو قاف گیاهی است که تخم سیاه دارد و از غایت سختی کوفته میشود و پسته اشل
و قاف حبث لقل قتل بالکسر بانگ کردن و بناییدن و چنین طلقه و بالفتح حبش قتل
بالفتح پس و سختن پس شدن و شکم کلان شدن و بالضم و تشدید نیم مشق کنه و طع با و بدین معنی جمع طاعت
قتل بالفتح هر دو قاف چانه بزرگ و نام تاج کسری تشدید بالکسر معروف و نادیل جمع و بالفتح کلان
سر و راز و پنجه قتل بالفتح قوافل اسبان باریک اسبان و در و سها از ستر باز کرده جمع قاتله
و قومی از خرچ خود قتل بالفتح گویا قتل بالفتح گفتن و گفتار و بالضم و تشدید و او گویندگان جمع قاتل و
بالفتح و سختن گویندگان عموال تشدید و او مرد زبان آور و بسیار سخن قاتل گوینده و تیلو گفته -
قیال بالکسر کوی است بلند و یادیه قیال بالکسر سرار و که بر بیماری چشم فصد کند قتل بالفتح نام
مردی و مضر و قیلو که کندگان و نیم روز شراب خوردن و ملک پادشاه بختن و لقب پادشاهان بین

اقبال حسب جمع و قيل وقال كفتار نيك بدو خوبتر است.

باب التفات مع النعم

[illegible]

ستور و قطعه بالفتح ازیدن چشیدن و بختیدن نیزی شهور و از روی گوشت و باضم و کسر طار از
گوشت و از روی و منبر طبع قطام بالفتح نام زنی است قحهم بختیدن یکی بنی قلم بالفتح ناخن گرفتن و بختیدن
جامه ترشیده و تیر فارو کار و خور و شیر و هر چه بدان چیزی ببرد قلام بالکسر جمع قلم و بالضم کشید
لام نوعی از شوره گیاه قلم بضم قاف و ز اشهر است میان مصر و مکه نزدیک کوه طور بسوی آن
مضاف است بحر قلم قحهم بالفتح و تشدیدیم جارب کردن خانه قمام بالضم خاک و به قف است
واحد و در القامه جای که خاشاک و سگین اندازند قحهم تیره خشک قمام بالفتح دریا و بهتر و
عدد بسیار و کنه ریزه و نوعی از سبب قمام بالضم سرد و قاف متهربا بضم بختیدن بوی ریحون
و جری گرفتن دست و بوی گرفتن مشک و تبا و فاسد شدن چار مغز قوم بالفتح گروه مردان گاه
زنان را به تبعیت قلم مردان داخل کنند اقوام جمع اقادم جمع اجمع قوام بالفتح رستی بالکسر
مردم مراد قاست و بالکسر نظام چیزی و مدار و اصل چیزی که بدان قائم باشند آن چیز و بالضم بکار
که در قوام ستور پیدا شود قحهم بالکسر و فتح یا جمیع قیمت بفتح و تشدید یای مکسوره گاه دارنده و
بر پای دارنده چیزی و نامی است از نامهای حق تعالی قیوم و قیام بفتح و تشدید یا بسیار گاه دارنده
و بر پای دارنده و هر دو نامی است از نامهای حق تعالی

باب القاف مع الهون

قاسان باین شهر است معروف که بقوم مذکور میشود و باین محله نیز آمده و شهر است با و راه الهون و
است باصفهان غیر قاسان شهر قاسان اصل هر چیزی قوانین جمع و این کلمه در اصل رومی است
بضم سطر قبون بالضم رقت قبان بالفتح و تشدید یا و تخفیف آن ترازوی یک کفه معرب کبان
و حار قبان با نوری است خرد و صاحب جراح گوید غلغله سبزه قحمتین کم خوار و اندک طعام زن باشد
یا مرد و کنه قرن بالکسر سه و هجده است در شجاعت و کشتی و هنر و کارزار و بالفتح شجاع و کیس و کوه خرد
و جدا و تنگ اسپ و در گذار و زبانه و مدت سی سال یا شصت و یا صد و بیست سال یا صد سال و این
درست تر است چه بیا بصر طبعی را گفت که عیش و نای و آن طفل صد سال نیست و یکطرف هونج
و کیسوی هر کناره آفتاب که تحت از افق ظاهر شود و سناره یکطرف چاه که بران چوب و لایب کشند و
سناره را قرمان گویند و منو بخت نزدیک طائف که بیات بل نجد است و از قرن المنازل گویند و تن و
را با هم و هم با هم است اقوام و رقتن و بختن چیزی بختی و بختیدن کشش تیر از چشم و شیر تیر بکمان سنو که

لغات طرف قیان بالکسر کثیر کان سرود و کوج جمع قینه قیعان بالکسرین های هموار جمع قلع
قیر و ان بفتح قاف و هم با سوب کاروان شهریت بمغرب +

باب القاف مع الواو

قبو بفتح ضم کون حرف را قنو بفتح خدست کردن قد و بفتح خوشبو یا فرو شدن گوشت
قرو بفتح بزرگ شدن پوست حصیه و قحج چوبین و کاسه که سک در آن آب خورد و بن و خرت که
انرا کاداک کنند و دوری بنادر بنده و چوبی که عصا بر بدن چیز بارافش و دروغن کشد قلو بالکسر
جست ز قار و بفتح گندم و گوشت و مانند آن بر تابه بریان کردن و پیش رقص و بازی کردن قبه
و قبه بالضم و تخفیف لام چوبی است که آنرا بچوب دیگر و در می اندازند و آن چوب را مقلد گویند و
بعضی هر دو چوب را قله گویند قنو بالکسر خوشه خرم +

باب القاف مع الباء

قاه زمان برواری و اطاعت قبه بفتح باب فرو رفتن و بر آمدن و سر برداشتن شتر را کباب
خوردن قاصه شتر سر در پودا و ارنده قبه بالضم و تشدید یسیم مفتوح جمع قوه بالضم شیر و گردن +

باب القاف مع الیا

قایی بفتح خوشبو کردن طعام و گوشت را قهی بفتح بیرون انداختن فاشاک قاری خوانند
قسی بالکسر و تشدید یا کما جمع قوس قاسی خت دل قاسی بفتح و تشدید یا شمشیر سیب
به قاس آن محدثی است از سعادن آسن قاصی نهایت رسیده قاهی گندیده دام و جز
و توانا و حاکم در و رند قهی بفتح و تشدید یا چیزی پسندیده از طعام که بر آن بهمانی نگاه دارند و
همان عزیز قلی بفتح بر تابه بریان کردن قری را و نیز قلیا که از آن صابون پزند قانی سرب
قیر و طے بالکسر سوم روغن +

باب الکاف مع الالف

کذا ای چنین کرمی بختین مرغ جاری که نر باشد و آغاز خواب کردن و ابتدای خواب کرامه بالکسر
کایه بدون و کرایه کسی بختین خانه پوشیدن ماضی او کسی مضاع یکیس ز باب علم بعد کفار بالکسر و
جزا و آن مانند جید کردن کفار بفتح بر سر و افکندن و باز کردن کلام بفتح گناه خوردن و پاسبان
مردان پاسبان زدن و پس افتادن ام و بسیار شدن گیاه جزیرین و گردانیدن نگاه و چیزی بدان
بختین گیاه و یا گیاه شدن آن کلام بالکسر و الحاد یا سبانی کردن و بفتح و تشدید لام جاست و چنین که از آن

گویند و گنایه بی آیه موضعی است و بصره که گشتنی است کاه و بر وزن قبول است و گشتنی که
نواب غالب نشود و بشیخ و کالی یکسره نشسته اند نقد کلی بضم کاف و فتح لام و کوا و جوی که با هم گشتنی
بضم کاف و هم مشد و میوه اسرو و کلمه لغت زباز

باب الکاف مع الیاء

کلیب بر وزن غیب مخزون و شاسته از غم و بر عالی کسب بالفتح و نشاید بابر و افکنند و غلوله
کردن ریحان کباب بالفتح بر دو کاف نام کوی است کباب بالضم ریگ نشسته ایوه شده و بر هم نشسته و
باز گشتند دراز بریده پای بریان کردن گشتن یا بالکسر نشسته و نامه کتب بالضم و فتمین جمع و حکم
اندازه و فرض کرده و واجب گردانیدن و تقدیر کردن و نوشتن و از او کردن بنده و مال و برین
و بد که بر وی نوشته شود که درین مدت این زبرد نجات رساند اگر برساند آزاد شود و اگر از ادای آنجا
به تمام عاجز شد عاظم است و پاره نکرده داده از خواجهم بازخواستند از او و بالضم و نشاید تا نویسنده گان
و تیر خور و سرگرد که نامه و زندگان اندازه ندهد و ان کو دو کان تیر اندازی آموزند و کتب پرستان
کتابت بیجم و بدین چینی به تنفیض تا نیز نامه کتابت لشکر جامع لقیه کاتب و انام و نشی نشتر که آزاد
و بر گویند و نویسنده کتب بالفتح فراهم آوردن و حکم کردن و گرد کردن و نشستن و در زشتک
و نشستن و نشستن و آماده کردن و دانا میان جمع کاتب بالفتح گرد کردن و فتمین نزدیکی
کلیب توده ریگ گرد آمده و بلند شده کذب بالکسر و بالفتح و کسوف و دروغ گفتن و
دروغ و بالفتح واجب شدن و درنگ کردن کذاب بالکسر و تشدید ذال و دروغ گفتن و بالفتح بسیار
دروغ گویند و بالفتح بسیار دروغ گویند و فتمین جمع کتب بالفتح کاف و نون تیره ایست
که از اکثر رومی گویند کرب بالفتح اندوه که نفس باز گیر و در سن و دیوبی آرام کردن اندوه کسی را
و نزدیک شدن آفتاب بغروب و آتش بیرون و بارگران بر نهادن و در سن و فتمین و تشنگ کردن
نبرد بریندی و شوریدن خاک برای کاشتن و فتمین بی آرام و اند و بکین شدن و شیخ
و فتمین خراسان و جمع آمده کسب و زیدن و گرد آوردن و طلب روزی و جز آن کردن بضم
کنایه دروغ کسب بالفتح نام کی است کعب بالفتح تشنگ که از آفتاب یای گویند و پاره
روغن و گره بندهای کوب جمع و نام دو پدر قبیل که کی را کعب بن کلاب و دیگر کی را کعب بن
ربیع گویند کاعب نایستان و فتمین کاب بالفتح کواعب جمع کعب بالضم نایستان شد و فتمین
و تشنگ جمع کعب کلاب بالفتح ذوال بر شک و فتمین و شک یکدانه جو و بر شمشیر و قلاب آهنین

که ساق و گوشه دان از وی درآورند و بر بالان و ستاره ایست که آنرا کلب الجبار گویند و دوان و دوان
توشه دوان و گرویی آنه قضایه و کلب الفرس خط بیان پشت است پس که آنرا خط ارناشت گویند و بختین
سخت شدن مراد و دیوانه شدن سنگ جز آن و سختی و سردی و آنکی ستور و بدی و حرص سنگ و بالفتح
کسر لام سنگ جز آن که دیوانه باشد و کلاب با کسر گان جمع کلب نام پدر قبیل از قریش که آنرا کلاب بن
مره گویند و نام پدر قبیل از هوازن که آنرا کلاب بن ربیع گویند و بالضم نام آبی است و بالضم و تشدید
لام آبی که بر پاشنه سوزنه کنند بر یک راندن است و آنرا عمار گویند و بالفتح سبکیان کلاب بالضم و تشدید
لام انبورا شکران و بختین کلاب بالضم و تشدید لام کلاب جمع کلب بالضم و فتح لام تصحیر کلب نام
مردی که آنرا کلب بن واکل گویند کلب بفتح تن تنوع گرفتن دست و آبله که در دست پیدا شود و از
کار و گیاهی است معروف که از آن رسن سازند کتاب الکسر خوشه خراکوب بالضم کوزه فی دست و
لوله اکو اب جمع کوب کلب ستاره روشن و بزرگ هر چیزی و کل مرغزار و درخشان گیاهین و کودکی که نزد
بلوغ رسیده باشد و آب بسیار که اسب جوایز و اخضا که آن چیزی کسب کنند کوب کلب بالضم
کوبی است معروف کلب بفتح تن تنوع قانص ننگ شدن شتر

باب الکلمات مع التام

کعبه که آمدن سال یکبته بضم هر دو کاف گروه اسپان و بفتح هر دو کاف نگوینا کردن و بر و انگن
کعبه بالفتح تام و آرو است که آنرا کباب چینی گویند و در طعام کنند بر خورشیدی کاجه بالفتح و در
همزه بد حال و در بیان حال شدن کعبه بالکسر گویند و وزیر و قهره خالص کعبه بالکسر و تشدید
بر وزن جحفه و نام قلعه است از قلعه های خیره کشانه و کشانه طبرستان و فراسم شدن کعبه
بسیار شدن کا و به دروغ وزن و دروغ گوی که به بالکسر به و گوشت که در مرغی زیادتی از آن
تغذیه کنند اگر است بالضم و تشدید به و حمله و تشدید آن جزوی از کتاب و پاره از کلام است
که از مته طبعی که بر سر چاه بنهند و سر پستی که به آن چشم پوشند و نوازش و بزرگوار می گویند
جمع کرتی بالضم اندوه گرفته بالضم گوی و بالفتح و تشدید زانو بت و دولت و رجعت
که نیرت بالضم کشنه کسوة بالکسر جامه پوشانیدن و جامه و رفت پوشیدن کسیره بالضم و
فتح سین نان باره کسالت بالفتح کامل کفالت بالکسر حلقه سر حوب ترازو که رشته دارد و کشند
مچایی که بچاه دیگر راه داشته باشد و بی که در ستر پیچیده باشند کاظمه موضعی است و پاوه
بد و زغنی بصرو کعب بالفتح کوا که کعبت بضم کاف و فتح عین مجامیل کفایت بالکسر بس شدن

و سود گرفتن کفالت بافتح ضامن شدن کفاره بافتح و تشدید فایه شانه گناهان و چیزی که بر آن
 جبرگرمای دهند کافه به تشدید فایه و بازدارنده گفته باکسر و تشدید فایه و گوشت بدن
 و بکتر از و خط گردانند و اثره که بر دست نقش کرده باشند و هر چیز مستند و سخی که در آن آب
 جمع شود و باضم چیز دراز و ماشیه پیر این کفالت باکسر جمع کرد نگاه و جمع کرد نگاه و بدین معنی جمع
 گفت است کلاله بافتح نازده شدن نکند شدن پی پی در و بی مادر و بی فرزند شدن کسی که سیر و پیر و
 نگذار و کلاله بوزن و معنی تراست کلمه باضم سنج و صید درنگ سنج کلمه سخن و قصیده و قصه
 و شهادتین و باصطلاح نحو بین کلمه است مفرد که معنی داشته باشد و باصطلاح منطقیین کلمه را
 گویند کلمه باکسر و تشدید لام حالت و کیفیت و برده باریک که بدان از پیشه خود را گامی داشته شود
 و ششم سنج که سیر و روح کنند و بافتح تنج کند و باضم تاخیر کردن و همه زمان موقوف کل کلمه گروه و اهر
 زیرترین ابر و باین خانه گمان و دسته و پوستی که در زیر دست خیک آکشی باشد و به تشدید لام
 و یا یکی کیمه بافتح و تشدید سیم و یا چندی کیمیت باضم و فتح سیم اسپ سنج و شراب
 و نام شاعری است کما که بافتح سار و غ کیمیت کلیسای ترسیان گناسته باضم و فتح سیم بجا
 رفته باشد کیمیت باضم نامی که در اول آن اب یا ام یا این باشد چون دیو المعالی و ام کلثوم و این
 حاج کیمه بافتح و تشدید نون شکوه پس و باضم حقه که در پیش خانه باشد یا بر بالای در
 باشد گناسته باکسر سخن پوشیده و پوشیده سخن گفتن گناسته باکسر کیش تر و قبیله ایست
 گوته باضم نرو و طبل خود گوته باضم گوشه و شر و جای آتش گوته باضم ریگ سرخ و سیر
 معروف گوته در خندگی و بزرگی و شکوفه ستاره کوه باضم و فتح و تشدید واد و سوراخ دیوار
 خواه آن طرف دیوار رسیده باشد یا نه و بعضی گفته اند در یک خانه که کوه باضم و و مویه شدن کما
 بافتح جز غیب گفتن و فال زدن کماسته باکسر زیر کت و زیر ک شدن کیمیت چگونگی کیمونه
 بودن مرادف کون *

باب الکاف مع التاء

کسات بافتح سیه از اک که نیک بخت باشد و آنچه نرسیده باشد از آن بر گویند کیمیت بافتح و بوا
 و فاسد شدن گوشت گشت بافتح و تشدید نام و ابنه ریش و باضم گروه بسیار گشت بافتح و دشوار
 و عم و مانده اند آتن کسی اگر گشت باضم و ختی است بزرگ و جبال طائف و تره ایست که از آن مار چوبه و
 ملعون خوانند و در قلیه کنند و باضم و فتح و تشدید را کند ناکشوت بافتح گیاهی است بی بیخ که بر درخت پیچید

باب الکاف مع الجیم

کاف بفتح کاف و نون گیسای ست که آنرا ع و سبک در پرده گویند و صاحبش موس گوید صمغ و زنجبیل
که کبکستان هرات روید و کجج بالفتح و تشدید جیم بازی کردن به کج و کجه بالضم و تشدید جیم جزیرت که طغای
از یارهای کریم و رسانند و بدان بازی کنند گرج بفتح جیم شش لیت و دویست به و یورو بالضم
فتح شد و عربی که کجج بالضم شش سطر که اهل کتاب بالای جامه و نیزه را می بپایند عربی
کشتی کجج بفتح جیم و جان مرد و لیر کجج بالفتح عربی که کجج بالضم نیز آمده و مایه ستا که بی او باره
سے ماند و ناخن دندان و ستور کند و

باب الکاف مع الحاء

کحج بالفتح خان باز کشیدن ستور را از رفتن با نایب شد و تشدید حاء و باز گردانیدن کسی را از کارگاه
و حاجتی و بالضم نوعی از قوت سیاه که از کشاکش قوت فتنه و نوان شود و آن زبون ترین قوت است
کجج بالفتح خوردن و سیر شدن و خاک انداختن با دیر کسی و جامه بر کشیدن یا او را کسی کجج
و تشدید حاء و خاص کافج کار کنند ده کوشش کنند کجج بالفتح و تشدید حاء بازی کردن از
بر آن خود خیر باشد یا شتر و کوشش نمودن و رنج کشیدن در وی و چنان خراشیدن و تباها کردن آن یا
بر یک خود کاری کردن که رشت و معیوب نماید و بر یک عیال خود کسب کردن کجج بالفتح خانه رفتن و
روقتن با دیرین را چنانکه خاک از آن برداشته شود و عاخری و بختی نمن و ناک کشیدن و دوست
پای از کار ماندن کجج بالضم بهاری است که شتر را میشو و کجج عاخر و بر جا مانده کجج بالفتح اگر کار
استخوان پیلو و بفارسی آنرا تیسگاه گویند و دشمنی پنهان داشتن و پراکنده کردن گردوی را و در آوردن چای
و م را و بیان و ویای و خانه رفتن و جماع کردن با زن و از آب دور کردن و بختی و در پیلو کجج
بالکس و اوع پیلو کجج دشمنی که دشمنی در دل دارد و طاهر نکند کجج بالفتح نام شمشیر است از
شمشیر که بقیس بر آهتر سلیمان فرستاده بود کجج بالفتح و بوی شمشیر زدن و بوسه دادن و
بعصار زدن و کشیدن عنان چار پا و پرده از چیزی دور کردن و خجل شدن و بیل شدن کجج
کفو و شوهر زن و مخوابه و محان که ناگاه رسد کجج بالضم روی ترش کردن کجج ترش و
کجج بالضم روی ترش کردن و سال قضا و روزگار سخت کجج لگام کشیدن ستور را

باب الکاف مع الخاء

کدر گویند انوری گوید ع با حقتش آتش چو شراب کدر آمد + و بکسرال و سکون آن تیره کسر باقم
 و تشدید را بازگشتن و باز گردانیدن من که بدو رخت بیا دیند و بدان بالا روند و رسن بالا ن
 و رسن با و بان که و ر جمع و آبی که زمین ریگستان بخود کشیده باشد و بضم نیز آمده و بالضم هم آمده است
 و آن در و از ده و سق است و هر و سقی شفقت صانع و مهفت هزار و قصه طل نیز گفته اند که و ر بالضم
 و اگر دیدن و جمع که نیز آمده که بر آواز گلوی خفته کرده و آواز کردن آن کراره به تشدید را باز گردانده
 و باز گردانده و تشدید را بزمده و لقب حضرت علی کسر بالفتح شکستن و بر فرازم آوردن منع وقت
 فرو و آمدن و با کسر شقه فرو دین خیمه و استخوان که بر آن گوشت کم باشد و استخوان باز و از جانب
 اینج و بفتح نیز آمده و حرکت زیر و دادن و حرکت زیر و شکسته و با کسر فتح سین بار با جمع کسر کسو
 بالفتح زمین بلند و پست و بالضم جمع کسر کسا بالضم سیم بریم کشیده کاسه شکسته و عقاب
 کسر بالفتح و ندان سفید کردن شتر و بشم کردن مردم کسر بالفتح و یک گوشه نکان و میدان
 چنبر کردن کسر بالضم نا گردیدن و ناسپاسی کردن و بالفتح پوشیدن و کوزه بزرگ که و ر بالضم
 ناسپاسی کردن و چمن کفران و بالفتح بسیار ناسپاس نا گردانده کاغذ خور خلایف غوره خرا و طلوع
 که اول بر درخت خرا یا شود و اروی است سفید خوشبو معروف و نام چشمه است در بهشت که فر
 پوشاننده و نا گردانده و ناسپاسی آنکه به بالای جابه پوشیده باشد و دریای بزرگ و جوی بزرگ
 و بزرگ و شب تاریک کفر جمع کسر بالفتح غلبه کردن بر کسی به بزرگی سرفضیب کند و بضم کاف
 و وال دار و می است معروف و آن شیر و درختی است و مرد کوتاه قد رشت و خیز بزرگ کور بالضم
 گشتن و افزونی و پیچ و ستار و پیچیدن آن و شتر و گا و بسیار و بعضی گفته اند مقدار صد و پنجاه و شش و
 من الحو بعد الکول یعنی پناه می بریم بخدا از نقصان بعد زیادت و از کمی بعد از بسیاری و بالضم کوره آه
 و خانه ز نور و بالا نجا یا ساز و ساخته آن واحد کوره کوشتر بالفتح مرد بسیار خیز و کرد و عیار و
 مرد بخشنده و جوی است در بهشت و حوض کوشتر بر و ن بهشت در موقت که منبع آن کوشتر است کسر
 بالفتح بر آمدن روز و بانگ بر زدن و قهر کردن کسر دم آهنگر که از این معنی گویند نام کوچی

باب الکاف مع الزا

کز و بضم و چین کز و با کسر مع و نام مرد است و بالضم و تشدید را ناگش خجل مرد است و عا و ق
 و بازی که کسبه باشد تا گردانیدن یعنی بر ما بیزد و خرج و بازی که لال دوم در آمده باشد که از این معنی
 خشک شدن کردن از سختی سرما و شیشه یا کوزه سرفنگ و بهر دو معنی به تشدید را نیز آمده

و بالکسر گویند بزرگ که خرچین شبانان بر دارد و بالضم و تشدید را نیز آمده کسر بالفتح و تشدید
را تشنگ کردن تشنگ گرفتن کار بر کسی و خشک شدن از سرما و تشدید خود زخمت و گرفتگی و کز الیدین
بخیل بالضم مرد متعصبی کسر بالفتح گنج نهادن و گنج نهاده کنوز جمع کنیز بالفتح آوان خرا و بالکسر دختر
آگنده گوشت کوز بالضم کوزه گیران و اکو از جمع و نام مردیست و بالفتح گرد کردن نوشیدن آب بخوره

باب الکاف مع الهمزة

کاس بالفتح خوک و این عربی فصیح نیست بلکه فارسی است که آنرا بعضی عرب در کلام آورده اند
کاس بجزه شراب جام شراب و بمعنی مطلق جام نیز آمده کوس جمع کبیس بالکسر بخاک اینا تشنگ چاه
و جوی و سریر بیان کشیدن کالیوس آنچه شب مرد فتنه را فرود گیرد و این تقدیر جمع است لئلا یسئ
بالضم بزرگ سر کدس بالفتح بشتاب رفتن ستورگران بار و بالضم خرین که اس بالضم عطسه ستور و
عطسه و آن کاس کوس خالی که بعطیه دادن گیرند آمده که از کوه فرو داید و از اشوم دانند کسر
بالکسر بزرگین به هم شسته و حمل بر نیزه کرایس بالکسر جامه که از لیسان سفید باندند معرب کرایس
بالفتح کرایسی منسوب بدان کرایس بالکسر ویای و فلقط بالا فانه و در خانه کروس
بالضم کل نیزه بزرگ از اسپان و استخوان ماسه سفید که دو گانه باشد چون دو کف و زانو ها
و گرد و لشکر و استخوان فقره سیان هر دو شانه کرفس بالضم کاف و فاف سکون را بنی بالفتح
کاف و را سکون فاره است اما ترا جوا این بندی اجمود گویند و از خواش یکی است
که کشم که دیده چون بخور و فی الحال بمر کبیس بنیذ خرا و گوشت که بر سنگ لفسان
خشک کنند و بگویند از جفت زا و سفید کلس بالکسر صدور و ج کناس بالکسر خوابگاه
آمو و پنهان شدن او در آن و بالفتح و تشدید نون خاکروب کمدس بالضم کاف و آل
ریشمانی گیاهی است اندر و نش زرد و بیر و نش سیاه است قی آرنده و شکم را ننده و
زاقل کند بهیقت و چون بسیار و در بینی و دهان عطسه آرد و چشم را روشن کند و بنی بجزه آمده
ا تا اسین جمله فصیح تر است کفس بالفتح خانه روفتن و بضم و تشدید نون سجه سیاه
و بعضی گفته اند خسته شجره کناس معبد تر سایان جمع کینه کوس بالفتح سر زیر کردن و
برشته یا عی رفتن ستور و بالضم طبل معرب کوس کفس بالفتح کوتاه و پدر قبیله است
از عرب کبیس بالفتح زیر که وزیر کردن و بالکسر کبیه و بالفتح و تشدید یا زیر ک

باب الکاف مع التثنية

کعبه بش بالفتح گویند زود و صریح که کعبه بش بالکسر جمع کعبه بش بالفتح خراشیدن و بخت
کشتن و طلب و زری بهجت عیال و عطا یافتن از کسی سخت را ندن ستور کشتن بالفتح و فیه کشتن
و کسر اشکند ستور شخوار زنده چون معده مردم را و فرزندان خرد و عیال مرد و ستیس آواز بوی
افعی چنانکه فیه آواز نفس او و اول آواز شتر کشتن بالفتح مرد و سبک و کافی کند کشتن بالضم کاف و دل
برخ عقیق و دار وای است که از آن کند که بید کشتن تافتن پارچه و نرم کردن سواک درشت

باب الکاف مع الهمزة

کریه پیز صاحب قاسوس گویند پیزی که بالضم بنبر یا خورنده مطلق بنبر یا پنجه جوهری لگان
تخصیص لرزه و میجدن بر خود

باب الکاف مع الضماد

کراصل آب نخل که باوه اند جسم بیرون اندازد و چیز باو نور و باه جسم کرضه بالضم و

باب الکاف مع الطاء

کشط بالفتح پوست کردن و قبل از است ستور بر گرفتن و بر نه کردن و پیر و برداشتن

باب الکاف مع الظاء

کط بالفتح و تشدید ظاء بخامیدن و درانده انداختن و بخریدن کردن کط خط بالکسر از حد گذراندن
و شمنی و عداوت با یکدیگر و رطل کط لظ مردم سخت دشوار کط بالفتح و شوار آهن کارگری

باب الکاف مع العين

کعبه لیتم سال و جزآن که تمام باشد کعبه بالضم و فتح تا بچه ر و باه و مرد و نیم کعبان بالکسر جمع کعبه
بالضم و ان شدن ستور و قیام گرفتن از شیر و جفات کعبه لغتین آب باران استاده و باران
ساق کشدن و بدین آب خوردن کعبه بالضم آب بدان خوردن از جوع و جزآن کراغ
بالضم یا بچه گویند و گاه و جزآن و ظرف چیزی و بینی گوه و گرده اسپان و لطفی است که بان
اسپان را فراهم آرند کعبه بالضم استخوان پیوند سر دست از طرف خضر که آنرا زنده
سفیل گویند کعبه بالفتح پیوسته کرد اگر دایشته است و آن مویهای آویزان باشد که سر
دست و پای است خراشیده بالایی سم و تاب سر و زدن پستان ناقه تا شیر باز گرداند و لغتین گریه
است ازین کعبه لغتین شکافنی و چرک پای و مشک و ظرف که چرک بته باشد کعبه بالکسر جمع خور

چونین کیس کنوج گرفتگی نقیض شدن و نزدیک آمدن کار و وسیل غروب کردن ستاره و زمری فروتنی
کردن ثلث بقدرت بر گرفتن انگشتان قوسم بافتح استخوان بند دست بطرف انگشت ایهام کاذب
زندان علی گویند و همچنین کاع و بر ساق دست رفتن سگ در ریگ اگر گامش بافتن ترسیدن آنرا

باب الكاف مع الفاء

کاف حرف معروف و به تشدید فبا باز دارند و تشدید در آن سوده شده از پیری گفت با الفتح است
رفتن و دو کراهه یا لان بر یکدیگر بستن و دو دست را در این بستن و بلند شدن سر شانه و نوعی ماه و فن
و با کسره شانه و با الفتح و کسره نیز آمده و نخستین بین شدن شانه و بین شانه شدن و نوعی غلطی است که در شانه
پیدا میشود و لیسک ستودار و در گفت کثاف با کسره سنی که بدان دست را در پس بلند گفت
سبک کسره باضم کاف سین پنجه و لیتقه و اوت کسره با الفتح بریدن غرقوب شتر و بی کردن
آن و پاره کردن جابه و پوشیدن ستاره و جز آن و با کسره پاره و پاره با سه چیزی جمع و مفرد و
و با کسره فتح سین جمع کسره با کسره یعنی پاره چیزی کسوف باضم گرفتن آفتاب و ماه و بد حال شدن
و ترش شدن و خیل شدن و در عرف کسوف و آفتاب گویند و خسوف و ماه کاسف پوشند
و بد حال و ترش روی گفت با الفتح کشاده و بر نه کردن و نخستین مویهای گردیده
بافتند و اثره و پیچید شدن و دم اسب کاسف پیدا کنند و بر نه کنند کسوف با الفتح ناله و پیچ
کثاف با کسره نخستین ناله و با الفتح و تشدید شین بسیار پیدا کنند و نام تفسیر می آید
معروف گفت با الفتح و تشدید فبا و باز ایستادن و باز ایستاده کردن کسی را و دوباره و دوزخ
جامه را بر یکدیگر و نامی شدن و خرقه و قمیص و ساقط کردن حرف هفتم از کلمه قتیکه ساکن با
چون نون فاعلاتن و مخاف عیلمن و گفت الذب گفت الاسد و گفت میم نام گهاهاست و بیان
گفت انخسب گذشت کسوف باضم تمام سوده و کوماه شدن دندان شتر از پیری کثاف
بافتد مانند و اندازه چیزی و روزی و روز گذار و هر چه کفایت شود مستغنی سازد از طلب
وفی ای شایسته الیهم ازیق آل محمد کفاه و با کسره را گرفتن هر چیزی کثاف با الفتح خویص و
تشخیص شدن چیزی و نخستین کجوه روی یعنی رنگ میان سیاهی و سرخی که بر روی ظاهر شود
و سیاهی روی ماه گفت با الفتح فرا گرفتن چیزی را و نگاه داشتن و یاری کردن و بر یکدیگر
و بر شتر خیزد و ساختن از شاخ و درخت و با کسره ظرفی است که میان دران اووات و آلات گاه
و نخستین کراهه و جانب و نیا و بال منع کثاف جمع کنیفت باضم نهانخانه و پوشیده

و سپر و چاکه و خنجر و شمشیر که از درخت و شاخ سازند و با لضم و فتح و نون طرف که چپک که
در آن خیزی نگارند تصغیر کنند با لکه و لقب این مشهور که فاروق را بر آن لقب کرده و فوق العبد
کنیت ^{است} بلکه علمای لغت فار و پناه که در مجمع البحرین بکار آورده

باب الكائنات مع الكائنات

که اینجاست و میست متصل بکوه لبنان در قلعه است بنواحی ابقا و بالفتح و کسیر اخیر میست
و صاحب قاموس گوید که این معنی ده بسکون را است و آن خطاست که میانه کسیر و خت که
که آنرا صاحب الاصل گویند و شکاک بالفتح میانه کسیر که بالفتح آن را که در کمال

باب الكاف مع اللام

کفیل بفتح بند طبع و بند کردن و مجبور شدن است و بختین بفتح کسین کوتاه کمال بفتح تشدید یا
در علاج چشم حاذق باشد محصل بفتح سال قحط و سختی سال قحط رسیدن کسینی سهره چشم کشیدن
و بفتح سهره میان بسیار بختین سیاه رنگ سهره گون شدن چشم کمال بالکسیری چوبین که در آن
در آن نده چشم از نده محصل بفتح کسین کمال کفیل بالکسیر سهره و چشم خیزی و آنکه سر شور و آواز شب
گیم گیم گردن و آن که سر شور و آواز شب بفتح پیوسته روزه داشتن خاصان و بختین
سهره کفیل خاصان و کافل بصوم و اتم بصوم کفیل خاصان و قبول کننده کاری بر خود کل
بفتح و تشدید لام گران و بارگران و عیال مرد کول جمع و تیم و آنکه نداد و ایدار باشد و نه فرزند و
مانده شدن و خیره شدن چشم و کند شدن زبان و بفتح همه و جمیع کمال بفتح مانگی و خیرگی
چشم کمال بالشم کند شدن تشنیه زبان و خیره شدن چشم کفیل خیره کند از زبان چشم و تشنیه
و خیرگی کمال بفتح تمام و تمام شدن کافل خیره تمام و نام اسپست کمال بفتح مر و میان
سال و آنکه زن میان سال کمال سست و میان دو گفت شور و پدر قبیل از بنی امیه کفیل
پیوند و پیان کمال بفتح و تشدید یا جامیده بفتح شخص و حق است که همیشه خاک را می پیوند و قبول
بفتح و تشدید یا آخر صفت در کارزار

باب الثالث عشر

کشمیر را فتح پنهان داشتن و راز پوشیدن و تحقیق نگه داشتن که بدان خصایص کند گویم با شما
سپهر را که در وقت پیشتر با یک نمک کشمیر با فتح باز داشتن از ناری و تحقیق از

پوشیدن و پنهان داشتن چیزی را کانون آتش دان و دوباره از آتش روی می را کانون اول و دیگری را کانون الاخر گویند کوان اسب بالائی که بار بردهند و شخص که زیرک و تیز فطن نباشد کوفان بالضم ناله و نام شهر کوفه کوان بالفتح بودن دست شدن و همچنین کینوته کا هنر خالی گوی کمان بالضم و کشید و کینه لغتین جمع و نام دو وسیله است که با بالفتح گوشت اندرون اندام زن کیان بالفتح بزرگداری کردن و نام شخص است کیان بالکسر جمع کائن و سمع الکیان نام کتابی است در علم طبیعی و معنی آن شنیدن احوال موجودات است کائن موجود و باشد +

باب الکاف مع الواو +

کیو بالفتح آب از کوزه ریختن و سر کردن و اندن پیروفتن خار و فاشاک و یف و مثل آن در خاکستر پوشیدن آتش گنو بکنا یمن گفتن و کنیت کردن و کرا

باب الکاف مع الهاء

کوه بالفتح ریخ و خوی و بالضم ناخوشی و ناامنی کوه تقنین کور مادر او شدن کوه با هم پایان چیزی وقت

باب الکاف مع الیاء

کاوی بال جمع درختی است فوشه که آنرا که زیر گویند و در بند بسیار است و بندی آنرا کیره گویند و شراب کاوی بر جام و جگر و مانند آن بسیار نافع و قلع ماده آن مضرات و آن شراب را شراب کسیر نیز گویند کسیر بالضم کلنگ گرونی بالفتح و تشدید را فرشته مقرب و تخفیف آن نام است کسیر بالضم تخت کوچک که بفارسی آنرا سندی گویند کسیر ای بیسی کرباس فروش کسائی نام شخص است قاری بخوی مشهور که اکثر کسائی پوشیده کافی پس شونده و ضمان کننده می ویر کاوی داغ کننده کی بالفتح و تشدید داغ و داغ کردن و گردیدن نیز کسیر

باب اللام مع الالاف

لک یا بوزن ثب فدا آن شیر است که بعد از زدن بچه حیوان و در شدن قطعی تخمین و زنج و آتش باز نهان لغت بر بالکسر دیدن و رسیدن و کارزار کردن کو کو بالضم بر دو لام مر و اید بزرگ مر و اید بزرگ بزرگ بزرگ است کو کو به تمامه و آن و ابو کو لو غلام و غیره شعبه قاتل حضرت عمر کو کو بالکسر علم الوی جمع الویات جمع الویا و انه ایست خروند و یک به با قلا که آنرا سیاه چنگ گویند لاوی سختی و نام پسر یعقوب علیه السلام +

باب اللام مع الباء

باب الملامح المست

کما به بالفخ خردمند شدن کینه تمام جا است وزن عاقله لبت بالفخ و تشدید بار
 انباره گرون که گشتن گاه است کینه با کسر شفت و شتر و گوشتند شیر و لبت با کسر سوز
 یا شتر جمع شد و دوی پشت و شانه شیر زنده لاجه و لویه بگمان گشت بالفخ و تشدید
 تا تر گرون ایش و مانند آن دستوار لبستن پیغمبر و چنانیدن کینه با کسر و تشدید تا شفته
 گوشت گرد و گردان بجا کینه بالفخ ستیزه گرون بکینه بالفخ سهره و دام کینه در دانه
 گردانیدن و شوریده سخن گفتن و سخن در دمان گردانیدن چنانچه ظاهر نشود و کینه بالفخ
 و تشدید هم بیان و دیاد و در ترین موضع درای زرف و بالفخ آواز و دانه و کینه بجا نگاه
 گردان بکینه چشم کینه با کسر سوزهایش و حیه ایش گم گم کینه بالفخ و تشدید

از شکل او و بود و جامه که بتاریج باشد و خوشی نخله خوشبو چندی که بجا کنند و بپزند که بافتن و تشدید آن
تشدید ذال مزه و شرب لذت و خوش مزه یافتن از روجه چیدن گیاه صفتیه باضم و تشدید یاد
کردن لطافت باریک شدن و نازک و کوچک لطیفه نیکویی و خیر نیکو لایحه بکسین حمله
فتح پای حلی و فتحی است از قسم زقوم که شیر سوزنده و قتال دارد و لعنته بافتح یکبار بازی کردن باهم
یک نوع بازی کردن و باضم بازی چون نزد و شیطخ لغته بافتح نفرین و باضم آنکه او را مردم لعنت
کنند و باضم فتح عین آنکه مردم را لعنت کند لغته باضم لام و فتح عین اصوات و کلمات که مردم را نفر
خود بدان تعبیر کنند لغات و لغون جمع لایحه بعین معجمه سخن باطل وزن پیوده گوی لاف و دریا و دریا
و آسیا و خروس لافاطه باضم آنکه از دهن انداخته شود لغت بافتح گردانیدن و پچانیدن
چاکسنگه کردن و سل کردن و بضم و نیمه چیری اصطلاحه باضم و تشدید قاف مرد بار گوی و حاضر
جواب لقاظه بافتح مرد و لام سخت آواز کردن مزه تعلق که آنرا بفارسی لکاک گویند لغوه
بافتن حلقه است که روی آدمی را بکشد و معلول لعنت لغوه گردانیدن و داده شتری که زود
لبستن شود و عقاباده لغوه بالکشته داده و دو شاقطه باضم چیری انداخته شده که بر چیده شود
تا ضائع نگردد و وقت سید شدن چشمش باورسد تصیصه بافتح طفله که از راه بردارند و پیورند
لقاطه باضم چیز بزبون و بی قیمت لغته بافتح خرشیدن برق و یکبار اندک دیدن چیزی یا
لمرزه باضم فتح نیمه و زای معجمه عیب کننده لغته بافتح روشنی و باضم کرده آسمان و سپیدی
که بر سر باشد و پاره از گیاه که خشک شده و سپید شده باشد و پاره از عصب که خشک باشد در وضو و سل
لغته بافتح و تشدید نیمه چیری اندک دو انگشت و زانده و بالکسر سویی که از بنا گوش گشته باشد لامته زره
لوت بافتح نیمه پرسیده چیزی سخن گفتن و نگردانیدن و باز داشتن لغته بافتح سوختن و دوستی کسی یا
لواطه بالکسر انعام کردن و از راه پس بستن زن باهم و لغته بافتح ملاست کردن لغته به تشدید او
سخت ملاست کننده لواطه به تشدید او سخت زنگ وی گرداننده و سیاه کننده لغته باضم و عن تازه
لوزه بافتح و بزای معجمه گوشت پاره است که در درون دهن بر سر طوقه که مجرا طعام است میباشد المیت
بافتن باز گردانیدن باز داشتن و بالکسر روی مرد و طرف القیام گویند و تقصیر کردن نیست بافتح تا
کلمه است که در وقت آرزوی چیزی گویند و بفارسی آن کاشیک باشد لیغته و لاف و بالکسر نیمه بر چیزی چیدن
لغته صوف و مانند آن که در و اوت کنند و چیزی سیاه که در کل کنند و نیم لام در و اوت کردن و چیدن کین

لیث و لیاث درنگ کردن لایث درنگ کننده لویث بالفتح و ستا پیچیدن آمده کردن و ستا
و قوی شدن نیا که قوتن و گرد گشتن و قوتین بسته است لویث بالفتح آتش شدن و همچنین لیاث و زبان بیرون
آوردن سگ از تنگی و مانند لیث بالفتح شیر و زنده و عنکبوت که کاس را میگیرد و با کاسه گیاه انبوه

باب اللام مع الحیم

بکاج بالفتح سینه کردن کج بالفتح و کشیدیم آواز کردن و گشتی میان کج و در آمدن و سینه کردن
و بالضم آب بسیار و شیرین ترین موضع دریا و شمشیر بکاج بالفتح آنکه زبانش در زمین ماند و سخن بست و گوید و شطرنجی
شهر که بدو در علم شطرنج مثل نند و این همان قولی مشهور است که از عالم زیاده ظاهر عباسید بود
ماسه آنرا الیلاج گویند شجر بالفتح استوار شدن شمشیر در نیام و در خیزی بسته شدن چپیدن کار و
بزان در غایت کردن جای تمام هر چه تنگ باشد لرج بالفتح چپیدن و بالفتح و گستر چپیدن و
چون سریشم و جزآن لرج بالفتح فلیدن خیزی در دل و سوزانیدن و در آوردن لرج بالفتح گنج
درمان خوردن لرج بالفتح خیزی اندک که غورده شود و لرج بالفتح خیزی که کردن در لیس شدن بر غلاییدن

باب اللام مع الحار

لحم بالفتح و گشتن لحم بالفتح یک انگشت بر پشت زدن کسی را نرم نرم و بر زمین زدن خیزی را
لحم بالفتح سینه کردن که آتش و هموم و تشنگی زدن لجاج بالفتح و تشنگی و آتش و خونی آید و پیدنی چون
و بجان که زرد شود و لحم بالفتح و تشنگی آید و تشنگی لجاج بالفتح و تشنگی و آتش و خونی آید و پیدنی چون
لجاج بالفتح تشنگی زاده که از زادن او دو ماه یا سه ماه گذشته باشد و بعد از آن او را لبون گویند لجاج
جمع لجاج آب تنان است لجاج و آب تنان کنندگان مبدین معنی جمع لجاج است و لجاج و مبدین به نظر
سبک لجاج بالضم و آب تنان و آسمان و بالفتح شاد آوی و جزآن به چه چپیدن باشد از استخوان چپ
و تخمه و ویدان و رنگ و گونه گردانیدن سفر مردم را و تشنگی شدن و تشنگی برق و پیدانیدن

سنا و جزآن لجاج بالکسب و کاه و شتی

باب اللام مع الحار

لحم بالفتح آلودن و در بدی انداختن و به بادی شتم کردن لجاج بالفتح و آلودن و آلودن که خیزی مانند

باب اللام مع الدال

لید بالضم بیار از مال و جزآن و مردم انبوه و آنکه بسفر نزد و از جای خود دور شود و آخرین که گشتن
گشتنهای تهران عادی و با کسره و موی انبوه میان دو ووش و بختین بشیم و طوق و سفینه گشتن بشیر

از باری خوردن گیاه پسید جوال خرد و نام شاعر است معروف سحر بالفتح شکاف کرانه
 کور و شکافتن یک کرانه کور و باضم نیز آمده لرد و بفتح تن سخت خصوصت شدن و معنی است بشام
 لرد بالفتح و تشدید ال جدال و خصوصت کردن و بالضم جدل کنندگان لرد و بالفتح جدل کنند
 و همچنین الد به تشدید ال لردید کرانه وادی و کرانه کردن و دار و که در کرانه و بان ریزند و بان
 معنی است لرد و بالفتح لرد بالفتح شیر یکسان پنجه بچه و پسیدن غسل و بفتح سین نیز آمده لغد بضم
 و غین پنجه گوشت کرانه کردن و بالفتح براه راست آوردن ستور و جز آن لکد بفتح تن چپرک
 پسیدن بجای پسید ستور مانده شده لمد بالفتح کرانی بار و دفع کردن و لاغر کردن چار یا
 و کران شدن باریزی و سوتن بخواری *

باب اللام مع ال زال

لخمد بالفتح خاستن خیزی بعد از آن که یکبار داده باشند و پسیدن سگ طرف را و خوردن شوگیا
 لردید خوش نه لواؤ بالکسیر یگریناه گرفتن لوؤ و بالفتح پناه گرفتن کرانه واد الواد جمع لیس و
 بالکسر پناه گرفتن *

باب اللام مع الزار

لبر بالفتح لکزدن شتر لجز بالفتح پسیدن لغزیدن سحر بالفتح فرخیل تنگ می لرد بالفتح تشدید را
 سخت کردن و بر چسپانیدن لغز بالضم و فتح غنیمت چستان مسورای خوش کلان شوی لکسر بالفتح لکزدن
 بر سینه طمر بالفتح عیب کردن اشارت بکشم کردن و زدن و سوتن کنار بالفتح و تشدید سیم عیب کننده و کشم
 اشارت کننده لمر بالفتح در آختن و در میان قوم شدن آختن سپیدی سوباسیا وشت و نیزه بر سینه
 زدن و بسر بزدن شتر بجه و بره پستان مادر را بوقت یکدن لوژ بالفتح با دام لوزة سیکه + *

باب اللام مع سین

لپس بضم پوشیدن جامه و بالفتح پوشانیدن کار بر کسی و همچنین تاریکی بار و شنائی بالکسر جامه و پوشش
 لباس بالکسر جامه و پوشش لباس الرجل زن لباس المرات مرد و لباس التقوی شرم جامه و پوشش
 و سطر لبوس بالفتح زره و پوشش محس پسیدن لردیس ناده آگنده گوشت لفس بالفتح تشدید
 پسین خوردن ستور علف الساس بالضم علف نویسته طلس بالفتح کوفتن و سخت بیای سپرد
 نفس بالضم سیاه لبان که لب ایشان از نایات سرخی به سیاهی زنده جمع پوست و بفتح تن سرخی لب
 که سیاهی زنده نفس بالفتح عیب کردن و بفتح تن شوریدن دل و تبا شدن بالفتح اولی و کسر قاف

مردم را لقب ننهد و افسوس گفتند و بدی اندازند و میان مردم لافش عیب گفتند لمس
بافتح بسودن و جلع کردن لباس باضم حاجت لوس بافتح چشیدن لواس بافتح چشیدن
لوس چشیده لوس بافتح چشیدن لوس بافتح فعل ماضی است یعنی نیست لباس باکلیه و بافتی

باب اللام مع الضاد

کخاص بافتح سختی و ملا و اندرا و تخمین بخیر کخص تنگ کخص نفختین گوشت گرفتن چشم
و بستان بسیار گوشت که شیر از وی بدشواری بیرون آید و کسر خایزه آمده لخص بالکسر تشدید
صاد و در لصوص جمع لخص نفختین و ندانها و شانها بهم نزدیک شدن لوصن لوصن لوصن گردانیدن بخیر
بجسمی که می خواهد +

باب اللام مع الضاد +

لضماض بافتح کسر زیرک +

باب اللام مع الطاء +

لطا بافتح و تشدید طحا ل لطا بالکسر سبع و چسیدن بر چیزی و لازم بودن بکار می شکر شدن حق
کسی را و پرده فرو بستن قدم میان ران و آوردن شتر لقطه لقطه نفختین افتاد و دندان نمرده شدن و
ماندن پنج ماه و دندان لقط بافتح چیزی را با چیزی برابر کردن و برابر می کردن با چیزی لقطه نفختین
پانگ و خروش لقاط باضم کوی است لقطه از زمین برگرفتن و دانه چیدن و سخن چیدن و نفختین
پرورش و بر چیده و لقط الممدان ریزهای زر که یافته شود لقطه انبیل خوشه تشدید لقطه بچه قلند
و جز آن که بر دارند و را لوط بافتح بر چیدن و بگل در گرفتن و اند و زن حوض را و عمل قوم لوط
کردن و روا که پرورش کنند و باضم نام سنا است لوط بافتح چسیدن بالکسر سناست و لقطه

باب اللام مع الظاء +

لظ بافتح نگر بستن بگوشت چشم سخط بافتح گوشه چشم لظ بیرون افکندن از دهان و سخن گفتن
لظ زبان گردان و آوردن بعد از طعام و آب بچسیدن لظ سخط باضم چیزی اندک

باب اللام مع العين +

لذج بافتح سوختن آتش کسی را و سوختن و اذن کسی را لضع گردیدن مار و کثرت طبع چسیدن
و پیش پایی زدن پس کسی و نفختین سپیدی درون لبها و آن بیشتر در دم بسیار بود و در سخن و دندان
مردم چنانچه بخیمانند لجاج بالضم گناه نازک و اول سخن طلع بفتح مرد و لام تام کوی است و شراب

لصاح بالکسر ماور لفتح خیم زون کلع بالفتح چک چسپیدن براندام و گزیدن مار و کژوم
و لسه زون بجه پستان ماور را وقت یکیدن و بالضم و فتح کاف لیم و خوار و بنده لفس و پچین کلع
بالفتح کلع بالفتح روشن شدن و درختین لوع بالفتح سوزش عشق لبع بالفتح رسیدن و بل شدن

باب اللام مع العین

لثبع بالفتح حرف را را لام و سین را ناگفتن لثبع بالفتح گزیدن مار و کژوم و طعنه زون لیم
مار گزیده لا و نع گزیده و نام مرغه ست

باب اللام مع الف

لصحت لفتحین و بجه میانه و او ی و سفاکی که بر کایه یاه باشد کحاف بالکسر انکذ یعنی جانکه از
پینه و قراگنده باشد کحاف سنگهای سفید تنک کحفت بالفتح مسکه تنک و زون سخت کصفت
بالفتح خیار و کیر و نوعی از خرما لاصاف بالفتح موهنی ست از بنی تیم لطف بالضم نرمی و نازکی
در کار و کردار و بدیه و مهربانی کردن و یاری کردن و نگهبانی و حمایت کردن و تقویت بدیه و
احسان و مکنونی لطیف بغایت نیکو کار و یاری کننده و بغایت نازک لطائف نیکو نیما و چیزها
ماز که جن لطیف لطف بالفتح و تشدید فاد و رسیدن و بالکسر درخت پیچیده بد رخت دیگر انصاف بجمع
و مجتمع و فراهم آمده و عاجز در کلام و رنگ گشته و رخ و گران سنگ و هسته و جای ابنه بسیار
در مرقعیت کرده مردم گرفته و بهر جا پیچیده و در هم دوست و کلمه که دو حرف از آن حرف علت باشد
لضاف بالکسر جانیه برونی که بر مرده چنند لقف بالفتح سبک گرفتن چیزی را و چیز سبک و بختین
اقتادن دیوار و فروزیدن عوض و فراخ شدن که اسامی آن لهفت لفتحین دروغ خوردن و
اندوگین شدن لهفت بیچاره و دروغ خورنده لهفت بالکسر پوست و قوت خرافیه و جه

باب اللام مع القاف

لسوق بالفتح و لیسوق مزریرک بسیار و چرب سخن لسق لفتحین و بنای مثلثه تری نشدن کماق
بالفتح در رسیدن و دریافتن کحوق بالضم بهم شدن و چیزی یا بیشتر و بد بنال چیزی پیوستن کحق لفتحین
آنچه بسیار خود ملحق شود و آنچه در خاک از اول در رسد و آنچه بدان بر داند و آنچه بد بنا لیسری پیوسته باشد
لاحق بد بنال کسی رسنده و نام اسپ معاویه بن ابی سفیان لزوق بالضم بر چسپیدن و
پچین لسق و لصدق لفتحین و چسپیدن شش بر تنی گاه از ششکی و پچین لسق لفتحین

لحق بافتح سیدن و لعل الاصبع کما یست از مردن لعل حق بافتح دارد و جز آن که لیسید شود
 لعل بافتح فراخ آوردن و زرب جامه بدو فتن و با کسر کنار و در لعل بافتح و تشدید قاف
 بر شتم زدن لعل بافتح هر دو لام زبان و مرغ نکال لعل بافتح مرغ نکال و آواز آن لعل بافتح
 باک کردن و شتم مالیدن لعل بافتح چیزی اندک لعل بافتح پیوسته یا بنال چیزی لعل بافتح چیزی را یک
 لعل بافتح سپید شدن و فتن سپید و سپید شدن و کسر یا سپید یا قاف سفید و گاو سپید
 لعل بافتح بر چسپیدن سیاهی بر دوات و چسپانیدن و نیکو کردن و اصلاح دادن و سیاهی جز آن

باب اللام مع الکاف

یک بافتح آختن و کار آختن و در هم آختن است با انگین و جز آن حک بافتح در آوردن
 چیزی در چیزی و چسپیدن بهم لک بافتح و تشدید کاف زدن و کوفتن و چسپیدن سرخ که آن
 پوست را رنگ کنند و با کسر تنگ و نقل یک باشد که آن و شتر چیزی و مانند آن چیزی
 وصل کنند و تشدید بافتح فائیدن

باب اللام مع الهم

لعل فتن و تشدید لام ایست و شاید لعل شب و چرخ مرغی است که آنرا گردان گویند

باب اللام مع الهم

لا هم یعنی ناچار لام بافتح و سکون همزه تیر را بر نهاده و هم آوردن و جاحت و زربها را مفرد
 و بالفت نیز خوانده اند و بالضم ناکس و بخیل بودن و با کسر صلح و اتفاق میان دو کس و یا بدل
 همزه نیز آمده لعل ناکس و بخیل لو ا هم بالضم و در همزه برهای است کرده تیر لعل بالضم بر سینه زدن
 بالفتح بوسه دادن و دهان بند بر دهان نهادن و کوفتن شتر شنگ البسم و کستن و خون آلوده کردن شتر
 شتر را لقم بوسه دهند و آنکه دهان بند دارد شتم بالضم جمع شام با کسر و نر بند بجامه با کسر و
 لقم و آنچه زنان بوقت حیض بندند شتم بالفتح گوشت و سحجه یا ره از آن حکام و سحجه و اجماع بالضم
 و گوشت خوراندن و گوشت از استخوان باز کردن و آرزو مند گوشت شدن و پیوند آنگین و ضعیف
 و جز آن کردن و کستن و بافتح و کسر آرزو مند گوشت لاقم گوشت خورنده و خداوند گوشت
 حکم بالفتح و تشدید حاکم گوشت فروش لقم کشته شده و گوشت ناک حکم بالفتح گروشی است از
 بین و بالضم نوعی است از ماهی لقم بالفتح آواز شنگ و جز آن که بر زمین افتد و پاره زدن

جامه و موزه را فردن و کولاج را بدست زدن تا پهن شود و اضطراب کردن دست بر سینه زدن
 زمان در توجیه که ارم با لکس به زدن جامه و موزه را ارم جامه پاره زده لادم پاره زنده لادم
 بفتحین جمع لادم و حرمان و خوشنشان لادم بفتحین لادم بودن بخیری و شکفت نمودن چیزی کسی الزوم
 بالضم لادم بودن بخیری لادم بالفتح و کسی هم نام زنی که لادم باشد به کسی لادم آنچه همیشه باشد بخیری
 لطم بالفتح طایفه زدن لطم بالکسر بیکدیگر طایفه زدن لطم بالفتح اسپ سفید روی و آنکه
 کیطون روی او سفید باشد و آنکه پیر و مادر او مرده باشد و شتر بیکدیگر سبیل دیده باشد و اسپ بضم
 ازده اسپ که بکوتانزد لغام بالضم کف و مان شتر و بالکسر وی بند لغم بالفتح غبه دادن کسی
 بخیری که تین او نباشد لغم بالفتح دانه راه راه راستن و بفتحین بیانه راه لغم بالفتح مشت زدن
 لکاتم بالضم نام کوهی است در شام که اولیا المهد و را بنجامه میشود لغم بالفتح و سکون بضم حرف تخی
 و بالکسر بفتح میانی بر او بالفتح و تشدید می جمع آوردن و نیکو کردن و صلاح نمودن و عرب گوید لکم الله
 جمع کند حق تعالی را کندگی او را و خوردن گوشت خود و پیش یاران و خوشنشان خود و گناه صغیره و آن لغم
 بفتحین است و نزدیک گناه و گناه صغیره و نوعی از جنون لغم بالفتح نگو میردن و سرنش کردن
 لغم بالفتح فردن و خوردن و همچنین التمام و لغم لغم سختی لغم بالفتح و لغام بالضم لشکر بسیار
 لغام استخوانها زیر زمره گوشتش جمع لغم لادم علامت کشنده + + +

باب اللام مع النون

لین بالفتح شیر خوراندن زدن لجم و انداختن و بالکسر ششای خام لبته و اخذ و بفتحین شتر لبان جمع و دو
 کردن کردن از بالش و شیر و ارشدن پیش ناکه و بالفتح و کسر باجسته لبته و احد چون حکمت و کلم لبان
 بالضم نام کوهی است معروف نزدیک جبل عامل لین پرورده شده لاین شیر خورانده و خداوند
 لبان بالفتح سینه پامیان سینه و بالضم کند و بالکسر شیر دادن و عرب گوید مواخوۃ لبیان اسم و
 لایقال لبین اسم و ظاهر از صانع لبان که ششوشده یعنی است لبون بالفتح شیر دالین بالضم و الکسر
 و ابن اللبون و بنت اللبون بجه دو ساله بجه سال در آمده بچون بالضم کردن و تین ناکه و بالفتح ناکه
 لران رنما بچین بالضم و فتح جم نقره و بالفتح و کسر هم برگ از شاخ افتاده بچین بالفتح خط کردن و
 اعراب آواز گردانیدن و آواز اطمحان و کرم جمع و خوش خواندن قرآن و خبر آن و میل کردن خطا
 کردن و سخن گفتن چینه می بخیر آن اراده کردن و بفتحین زیر کی وزیر کردن سخن بفتحین گناه
 شک کردن بالفتح و ضم و ال نیزه نوم و هر چه نرم باشد و معنی نرود و مراد و عند نیزه آمده لران بالفتح

سختی عیش و تنگی بختین گردانیدن قوم بر سر چاه بخت آب و انبوهی کردن و در کار می لسان
 زبان و سخن و لغت قومی و زبانیه تر از ولسن السمرج و لسان الصدق تناسی نیک است و لسان العصا
 و زخمت اسیر که بفارسی از زبان کشیک گویند و لسان الثور و لسان اجل هر دو نام گیاه است لسان
 القوم که صحن سخن گذار لسان بالک لغت و روزمره قومی و بالفتح زبان گرفتن کسی را و بالضم زبان آوردن
 جمع لسن لغتتین زبان آوردی و فصاحت و یک پیون زبان آورد و فصیح لغت بالفتح را زدن و واکردن
 از تنگی و رحمت و لغزین کردن لغتین لغزین کرده شده و از رحمت رانده شده مفرد و جمع آمده و شرح کرده
 و اگر گدازنده و صوفی که در بالیز یا و نزارج سپار کنند بخت و خوش طبع و آرا متوسن نرگویند لغات بالسر
 یکدیگر را لغت کردن و لغزین نمودن و در شرح لغات آنست که شعوب زن با ششم زن بگردد و گواه در میان
 باشد و وزن مرغیش قاضی بر دو قاضی حکم کند که شعوب چهار بار شهادت دهد که درین قول صادق است
 و لغت خدا بر و اگر کاذب باشد بعد از آن زن نیز چهار بار شهادت دهد که شعوب شش درین قول کاذب است
 و غضب خدا تعالی ابدان باد اگر شعوب شش درین قول صادق باشد بعد از آن قاضی و در میان ایشان تفریق
 کند و قرآن مجید بدین معنی ناطق است و بالفتح و تشدید عین بسیار لغزین لغت کند و لغت بالفتح فهمیدن و
 و ریافتن و گرفتن سخن از کسی و بالفتح و کسر قاف زود رسیده و در میانده و لکن بفتحیم در مانگی سخن بران
 لگت و بفارسی شمعان را گویند و یک قاف کند زبان مراد و لکن لغت بالفتح لغت بعد از لام
 و کسر کاف و تحفیف نون و تشدید آن حرفی است برای تدار که چیزی آرد بفارسی یا لکن گویند لکن بالفتح و
 سکون نون حرف نفی که بتقبیل و اصل میشود و معنی آن هرگز لول بالفتح گویند و رنگ چون زردی است
 و مانند آن نوعی از خرمای زرد لکن بالکسر می خوانند و بالفتح و تحفیف یا و تشدید یا و کسر آن
 و تشدید خرمای و بالکسر جمع لسان بالفتح تن آسان و فراغت و بالکسر می کردن با هم و بالفتح و تشدید یا و پیچیدن

باب اللام مع الواو

کجی بالفتح و سکون حای جمله پوست از چوب باز کردن و زشت گردانیدن و دور کردن چیزی از چیزی لغو
 بالفتح پیوده گفتن و با هم کردن سگ و سگ باطل و سوگند که قصد فعل نباشد و چه بیشتر که از غایت خودی
 الاتی نباشد که خون بپاوهند لغو بالفتح معلول لغت لغوه گردانیدن لغو بالفتح بازی کردن
 و بر گشتن از چیزی و جلع کردن وزن و فرزند و چیزی که از عمل چیزی باز دارد و جلع را هم گویند و لغو و جلع
 افسانه و حکایات و سرود و غناء مانند آن *

باب اللام مع الهمزة

لا اله الا الله تعالى لیس بالفتح و برده فتن

باب اللام مع الیاء

لالی مراد یهای بزرگ محلی بالضم و تشدید جیم و یادریای زرف پر آب بخیالی بالکسر مرد بزرگیش
بو و عی بالفتح مرد بغایت زیرک لاهی غافل شونده و بازی کننده لی بالفتح و تشدید یا گردانیدن و
تافتن و پچانیدن چیزی و گردانیدن زبان در گواهی و غیر آن و مافعه کردن در دام و دم جنبانین
در لیسان تابیدن و روی و لیس کرده نکه کردن

باب الیم مع الالف

ماوی جای بر گشتن موعوی بالضم و فتح هزه و تشدید و ال ادا کرده شده و رسانیده شده ما بر آب
سیاه جمع مانی هزه حرف نفی است و کلمه استفهام و هم موصول و تترتیب معنی و نیست و چه چیز است و
آنچه تحقیقی آنراسته شده مقبلی آزموده شده و در بلا افتاده شده بسیار پاک گردانیده شده و تشدید
نخاندن و تشدید آنرا زور کرده شده می کی و هر وقت مشوی بالفتح جای آرام و قرار نشینی و دود بالضم و
تشدید می مفتوح و و تا کرده شده محلی بالضم افزون تر تابینش اشل محبوس بالضم روان کردن و
روان کرده شده و بالفتح جای روان شدن محبوس بالضم و تشدید زایاره پاره کرده شده محلی
بالضم و تشدید لام شکار و روشن کرده شده محلی بالفتح لیستین و بالضم و فتح حاوی می شد و جای
زیستین و روی انسان و جز آن محبتی آنچه بر کناره او چیزی نوشته شود یا ساخته شود محلی بالضم
تشدید لام زینت داده شده و صفت کرده شده محبوس پنهان کرده محلی بر رها کرده شده و خالی
کرده شده مدارا و محیا یا و مسا یا بالضم رعایت کردن و صلح و آشتی نمودن و در کلام فارسی تا
از آنها افتاده و در عربی تنهاست محلی بالضم تشدید و ال دعو می کرده شده و آزر و دقت
شده مدعی بفتحین غایت و نهایت و بالضم کار و با جمع مدیه بالضم مدری بالکسر شاخ گاو و گوسفند
بدان شانه کشیده و گاهی از آهن نیز سازند مدری بالکسر هو بی که بدان خرمن چو دکنم یکا کنند غار
بالکسر زن و مرد بیگانه را بهم جمع کردن و پنهان داشتن ایشان را امرامه بالکسر جدال و تفرقه کردن مدعی
بالفتح جای چیدن و چراگاه و گیاه سبز مرضی بالفتح بیمار آن جمع مریض مری بالضم و هزه و آخر بزرگ
مقیم سیر معده که بخلق پیوسته است و آن مجرای طعام است اما حاجت موسس بر وزن امیر آورده
و بالفتح گوارا شده مری بالضم ثابت کرده شده و حاجت ثابت کردن مری بالضم و تشدید یا بر دوده
شده و تربیت کرده شده مرضی پسندیده مرآ یا افزونینا مسری بالفتح شب فتن نسام

بافتح شام مصطفی برگزیده شد مضار بافتح روان شدن مضی بالضم بر وزن نزل شریف کنند
 مطا یا شتران سواری معنی بافتح تصار که شده و آنچه از لفظ مضی و شود معار بالکسر معنی آب
 که از بلندی فرو آید و روده معنی بافتح نزل مقام و جایی نیست مردم مغانی جمع علی بالضم شود
 لام بلند گویند شد معنی پوشیده شده و کور کرده و مکتومی پیشوا که پیش می آن کرده شود
 مقرو و خوانده شده مقتضی تقاضا کرده و خواسته شده مکارم بالضم صغیر مرغ و خیر آن مکارم بر وزن
 نظم خرد و یا کنار جوی ملور بالکسر ملام بالفتحین و در بنده صحر و آشکارا بی بهره کرده و مردم
 اشرف و بزرگ و خلق و خوی ملای بافتح و ملحق بالضم نپاه گاه ملحق بالضم جای رسیدن و در غیر ملحق
 انداخته شده معنی بالضم خبر دهنده و مناوی بالضم خوانده شده و نذر کرده شده و مراد نذرین
 آمده و برین تقدیر مصدر معنی است یا در اصل نهاد و تا را خور نموده اند چون مدار او مواساو
 فارسیان مناوی بکسر ال بطریق امانه خوانند چون موسی و عیسی چنانکه قاعده ایشانست منایا بافتح
 مرگها جمع منیه منا بالکسر موضعی است در کت و بالضم سید باجمع منیه است و بافتح مقدار اندازه
 و برابر و من که در وزن و سنجیدن مقرر است و معنی منایل نیز می آید و برین تقدیر مخفف منازل است
 موسی استره و نام پیغمبر بنی موسی بالضم دارونی معروف موسی بافتح مردگان موسی بافتح آزاد
 کنند و از او کرده و سزاوار تر و سیر عمر و یار و دوست و همسایه و هم عهد موسی بالضم و تشدید شایسته
 نیک نفس کرده محمدی بالضم بدیه کرده شده و بالکسر آنچه برود بدیه نمند و نزد کسی برود چون طبع و نماند
 عهدار بالکسر یار بدیه دهند و همتا گوارا شده و مبارک کرده شده مهر بالضم فتح ما و تشدید بر
 پنجه تنده همیا آماده و ساخته شده هما بافتح گاوان وحشی و باد را جمع هماغه نر یا دتی بهره در
 عیسی که در تنج و کاس پیدا میشود

باب الحیم مع الیام

تاب به بهره جای باز شدن تارپ به بهره حاجتها متحاب بافتح باز شدن جای باز شدن متحاب
 وزبون نامشاب بالضم پاوش داده شده منقلب بالکسر آنچه بدان چیزی را سوراخ کنند
 مجذوب کشیده شده و ربوده شده محجوب بالضم جواب دهند محجوب بالضم جواب داده شده
 مجرب بالضم کسب برای شد و آزمایند و فتح را از نموده شده محلب بالکسر آنچه شیر و رود و شد محراب
 بالکسر خانه و محل مجلس و طاق درون مسجدی که طرف قبله باشد مختلف بالکسر چگال مرغ و زهره که با
 قله و غلغله در و نند و سبب بافتح راه و جایی رفتن و بالضم طلا و طلا اندوده شده و بالضم و تشدید

از بار و مردم از ترسند محب بافتح و تشدید باجای وزیدن باد و منسوب بافتح و فتح
و ذال مجزیه شده و یکسوزال پاک کننده محرب بافتح و فتح و جای گیریه محبت
بافتح و فتح با و لام شده و نام شاعریت شهور میراب باکسر با و دان

باب الیسیم مع التاء

درین فصل لغات مصدر و فاعله و لغات دیگر از هم جدا آورده شده و در هر قسم حرف پیش از تائید رعایت کرده شده
مواخاة با کسی برادری کردن مباراة با کسی معاوضه کردن مبالاة با کسی و اندیشه داشتن از چیزی
مباپاة تائیدین چیزی مجازاة با کسی زخمی یا زدن مجازاة با کسی یا دوش دادن
مجازاة برابر هم واقع شدن محاباة فرو گذاشتن کردن و با کسی معاوضه کردن و بخشش محاشاة
استثنا کردن و از چیزی بر میریدن محاکاة حکایت کردن مداراة آشتی و مدارا کردن صراعاة
باسم جرا کردن و نگار داشتن و گوش فرا دادن و بگوشتن و بگوشتن و بگوشتن و بگوشتن
و با کسی کسی را کردن و زنا کردن و با کسی مساواة برابر کردن و برابر آمدن مصافاة با کسی
یا اخلاص داشتن مصافاة چیزی مانند شدن و شبیه بودن چیزی معاواة با کسی دشمنی کردن و چیزی
پایه کردن معاطاة چیزی کسی دادن و خدمت کسی کردن معالاة گران خریدن و تیرد و راندن
مقاساة و معاناة و مصاناة بخت کشیدن مکافاة پاداش دادن ملاقاته به دیگر یادیدن
و چیزی رسیدن محاراة با کسی و اکا ویدن و خصومت و عداوت کردن و تیزه کردن محاشاة با کسی
از رفتن مساواة یکدیگر را اندا کردن موساة بازی کردن و مال و تن با کسی غمخوارگی کردن و موطاة
با کسی موافقت کردن موافاة و فاکر کردن موالاته با کسی دوستی داشتن و پیایه کاری کردن
و پیایه تحسیر کردن محاباة به دیگر را بجا آوردن محابوة با یکدیگر چیزی را کشیدن و با یکدیگر بزرع
کردن و کشیدن چیزی محابوة از چیزی دور شدن محابوة کسی را جواب دادن محابوة
با کسی جنگ کردن محابوة با کسی شمار کردن محابوة با کسی سخن و حکایت کردن و ملاعته با کسی
بازی کردن مراقبه چیزی از کسی خشم داشتن و از کسی ترسیدن مشابوة با کسی بدی کردن
شماره با کسی شراب خوردن مصاحبة و مقارنه با کسی نزدیک نمودن و نزدیک
شدن بچیزه مضار به شمشیر زدن و مال بکسی دادن براس تجارت که نفع آن به شریک
باشد مطابقه با کسی خوش طبعی و مزاج کردن معاشة با کسی عتاب کردن معافیه با کسی

حقوت کردن و بی درنی آمدن و غنیمت یافتن معاخصه با کسی شتم کردن مخالفت غلبه صفت بر کسی
 معاخصه با کسی که نامه نوشتن و بنده را بعضی مال آزاد کردن معاخصه با کسی خوشی داشتن
 معاخصه با کسی که بیکدیگر بودن معاخصه با کسی دشمنی و جنگ آشکارا کردن معاخصه با کسی دیگر
 ایستادن معاخصه با کسی حبستن بر سر جنگ و جزان موافقت و موافقت و موافقت و موافقت و موافقت
 بستادن مخالفت با کسی خیر می خواندن و آبسه سخن گفتن معاخصه با کسی نایب گردانیدن معاخصه
 با کسی که کاویدن و تفحص کردن معاخصه با کسی حدیث گفتن و بلا دادن کار و دشمنی را معاخصه با کسی
 کردن معاخصه با کسی هم آهنگ معاخصه با کسی چیز را بچیزی جفت و قرین کردن معاخصه با کسی گاه برین گاه
 بران پستادن و گاه این کار و گاه آن کار کردن معاخصه با کسی بسود بیع کردن معاخصه با کسی زنا کردن
 معاخصه با کسی آسان کار فرام گرفتن و فرو گذاردن و نرمی کردن با کسی معاخصه با کسی از طرف
 زیارت و آمدن شکار و غیر آن معاخصه با کسی دست به دیگر گرفتن معاخصه با کسی شستی کردن معاخصه
 با کسی سخن و رفتن معاخصه با کسی چیزی آغاز کردن و با کسی که در باز کشیدن و کشودن و با کسی که نزد
 حاکم آمدن معاخصه با کسی و بر و جنگ کردن و کسی را بوسه دادن و معاخصه با کسی و می شدن
 معاخصه با کسی و او کشیدن و با کسی دشمنی کردن و دشنام دادن معاخصه با کسی نکاح کردن معاخصه با کسی
 کسی در شدن و کسی را دور کردن معاخصه با کسی با کافران کارزار کردن و کوشش کردن معاخصه
 با کسی حسد کردن معاخصه با کسی مخالفت افکندن میان قاضیهای شهر معاخصه با کسی دیدن و با کسی در جای
 حاضر بودن معاخصه با کسی علیه بودن معاخصه با کسی بازگشتن معاخصه با کسی یار و صاحب بودن
 معاخصه با کسی و معاخصه با کسی عهد و پیمان کردن معاخصه با کسی ستیزه کردن و با کسی برابری کردن
 و با کسی کردن معاخصه با کسی رنج چیزی کشیدن معاخصه با کسی را سوگند دادن و با کسی
 شعر خواندن معاخصه با کسی وعده کردن و با کسی که بیکدیگر بیاورند معاخصه با کسی شکار
 کردن و دشمنی آشکارا نمودن معاخصه با کسی شتافتن معاخصه با کسی مشوره کردن معاخصه با کسی
 پوشش یافتن معاخصه با کسی طمع کردن و بخود بکاری شدن معاخصه با کسی با داد کردن و با دادکاری کردن
 معاخصه با کسی روبرو جنگ کردن و با کسی دشمنی آشکارا کردن و با کسی بلند چیزی خواندن و دشنام
 دادن و بلند سخن گفتن معاخصه با کسی ورهه سالگی کردن و معاخصه با کسی در شدن و زنا و امان کسی را دادن
 معاخصه با کسی را در حصار کردن معاخصه با کسی در خطر افکندن کسی را و با کسی که در بستن و در چرخ
 معاخصه با کسی آسختن و ثابت شدن در مکان و پنهان شدن در موضعی معاخصه با کسی سفر کردن

مسافرت با کسی افسانه گفتن مسافرت چندی را پیشانی در مسافرت با کسی بسیار بودن و بسیار
 مشاجره با کسی خلاف کردن مشافرت ماه به ماه چندی دادن مشافرت با کسی نگاش کردن
 معلول نبودن مشافرت با کسی در یک با هم چسبیدن و با هم یک شعر خواندن و با هم یک معارضه کردن و شعر
 خواندن یا در شعر گفتن مصافرت و کار را به هر کس با کسی معارضه کردن و در صبح صافرت تاوان جسم ستانیدن و باز رفتن
 مصافرت با کسی خوشی کردن بزن دادن یا بزن کردن صافرت با کسی یا بودن مصافرت با کسی
 بهشت بودن و دو قیاسه در هم پوشیدن و بزن نهادن کردن یعنی زن را گفتن که پشت تو همچو پشت
 ماوین است و این طلاق است که قبل از ورود شرع شریف بوده است و بعد از ورود شرع این حرام شده و به کفار
 ساقط میشود و طلاق نیست معاشرت با کسی ننگانی کردن عاقبت پیوسته فقر خوردن و پیوسته متصل
 کاری بودن و ملازم شدن چندی را و با کسی نزد حکم رفتن به اظهار فقر و بزرگی حسب معاشرت
 ترک کردن گفتگو تعالی لا یغادر صغیر و لا کبیر معاشرت با کسی فقر و نازش کردن و بزرگی و هنر
 مسافرت با کسی معارضه کردن بسیار و غلبه کردن کسی در بسیاری مشافرت با هم نگریستن در چیزی
 و با هم بحث کردن و چیزی و نظیر آوردن چیزی را مشافرت با کسی نزد حکم رفتن به اثبات بزرگی
 و حسب مشافرت با کسی معارضه کردن و زیر سر کسی و کارزار کردن موازیه بپایه روزه داشتن
 و یک روز یا دو روز روزه نه کشیدن و اول یک الوی خود بزمین نهادن و در وقت نشستن و
 بعد از آن زانوی دیگر بزمین نهادن موازیه و زیری کردن دیاری دادن مشافرت با کسی آسان
 گرفتن و کسی را بسوی چپ بردن مهاجرت از کسی جدا شدن و از جای خود دور شدن و از آنکه منظره
 طبعیت مشافرت با کسی به جنگ بیرون رفتن و با کسی جنگ و کارزار کردن مهاجرت از یکدیگر
 گذشتن مهاجرت کا کسی و آنکه نشستن پیش گرفتن و کاری و از پیش رفتن کسی چنانکه دیگر با و
 مشافرت فرصت چشم داشتن و چیزی نزدیک شدن موازیه با کسی انس گرفتن چنانکه
 با کسی نشستن چنانکه شبیه کسی بودن و شکل و صورت چنانکه با کسی چیزی را بودن
 مدارسته با کسی درس و تعلیم گفتن موازیه با کسی قیاس کردن مکالمه با کسی بزرگی
 معارضه کردن ملازمه باطن کسی داشتن و با هم یک شبا بهت داشتن و بکاری
 در رفتن ملازمه جماع کردن و بهم دیگر ساندن مهارت با کسی و اکوشیدن و از کار
 رنج بردن و درمان کردن چنانکه مکاس کردن در بیج یعنی تشویش کردن و مشافرت
 کسی را حسد بردن و در چیزی و با کسی معارضه کردن در رغبت چیزی

[illegible]

سی مصداق و قیاس یافتن مصداق با کسی به در معامله کردن مضامنه یکی را و در کردن و افزودن و
تقارقه جماع کردن و تخمین چیزی ملاطفته با کسی نکوئی کردن مناصفته به و تخمین کردن موصوفه با کسی
چیزی بیع کردن به صفت آن نه بشاید و حضور آن موصوفه با کسی در جنگ آفتابا و با کسی در معامله
تک نداشتن در صفت با کسی به کسی کردن و یاری کردن مرا حقه نزدیک به یونع رسیدن آن مرد
سابقه با کسی شتی گرفتن در دویدن مسارقه در دیده چیزی نکستین مصداق به با هر دوستی با خاطر
داشتن و با هم راست بودن مضامنه تنگ فرا گرفتن بطا حقه فرا هم آوردن و در چیزی یک حد و هم شتی
کردن و بر آیدان معافته دست پر کردن به هر گز کردن مفارقه جدائی کردن از یک بگرشافته دور و
کردن و موشش خوئی و در این وقت موصوفه در کار ستواری کردن و حدیستین موصوفه با کسی هم کار بودن
هم نشستن و لائق آمدن به کار که برکت کردن مدار که پیایه کردن مشار که با کسی انبازی کردن
مضامنه به با هم گرفتن معار که کارزار کردن و به دیگر را مالیدن در جنگ میا و لته با کسی چیزی
چیزی بدل کردن میا به به دیگر نفرین کردن میا و لته با کسی کاویدن و خصوصیت کردن میا به به
نکوئی کردن میا به با کسی سبک و نادانی کردن در اخلاص و کاری یا در جانی خود را بخانین مرآت
با کسی کتابت نوشتن و پیام فرستادن مسامحه سان گرفتن مشاکله ماند و هم شکل شدن معا و لته
یا چیزی برابر آمدن و برابر کردن معافته به محبوب خود بازی کردن و با هم غزل گفتن مفاسله
از به دیگر جدا شدن مفاسله به با هم دیگر بر ابرسه کردن در فضل و شهر و دعوی افزونی کردن میا به
با هم دیگر بر ابرسی کردن و در و بر و کردن و برابر شدن و علین را و اوال کردن تا پای دران کنند
و در این است که از جانب مادر و پدر و باره گوش گوسفند بریدن چنانکه از سم جدا نشود و از اینجا گویند
نشانه تقابله میا به کارزار کردن و کشتن به معنی است قوله تعالی قاتلهم الله میا به تاخیر کردن منع
کردن میا به با کسی که و میله کردن میا به دفع الوقت کردن و فرصت نمودن و دور و دراز کردن
کاری میا به به چیزی ماند شدن میا به و میا به با کسی بر ابرسی کردن و در تیر اندازی میا به
پیوستن و پیوسته کاری کردن میا به نزد حاکم رفتن بر ابرسه دفع خصوصیت میا به با کسی شتی
کردن میا به با کسی جنگ کردن میا به نکی نمودن بر کسی میا به با کسی شتی کردن میا به
بیکدیگر دشنام دادن مصداق و به با هم دیگر کو قتل چنانکه صدای آید مصداق و به با هم دیگر
بریدن میا به با کسی به علم معارضه کردن میا به با کسی سوگند خوردن و با کسی چیزی قسمت
کردن و بخشیدن میا به چیزی از کسی پوشیدن میا به با کسی سخن گفتن و جواب دادن

ملازمه پیوسته بودن بجائی یا به نزد کسی ملازمه و و چنانچه فراموش آوردن مشا و مشه با کسی ندی کردن
 میانه از بهر دیگر جدا شدن محافه و با کسی وستی در کشتن با خلاص میباشند با کسی وستی کردن
 ملازمه پوشیدن و حیانت و نفاق کردن و در رفع گفتن بهر آئینه بکسی مضی دادن و چیزی
 بوازم کسی فروختن مراحمه با کسی اگر بکشتن مراحمه خرمای بردخت بوده را بخرمای چیده سنجی و
 بکسی فروختن و این منی است شتر گاه میباشند با کسی به نقد معامله کردن و بر و چیزی را دیدن و
 مقارنه با بهر یک نزدیک شدن و نزدیک گردانیدن و جمع شدن و دو کوب در یک برن یک
 درجه و دقیقه ملاغمه یکدیگر را لعنت و لعن کردن و محافه و با بهر یک داشتن کردن و ملازمه
 با کسی بم وزن آمدن و با هم چیزی سنجیدن میباشند بهر یارین رفتن و کسی بسوی راست برن
 مشا و مشه چیزی بیکسال بکسی دادن و یکسال ندادن و درخت خرما یکسال بار آوردن و یکسال
 نیا آوردن مشافه با کسی نادانی و سبکی کردن و راست داشتن و مشک جز آن و هر دم از آن آب
 خوردن مشافه با کسی رو بر و سخن گفتن مشافه و مشا گفته به چیزی شبیه بودن و مشا گفته
 بعضی نزدیک کردن نیز آمده و الله اعلم مع التامین غیر باب المفاعله بهو تفکات گردانیدن
 و شهرهای قوم لوط و دانی و زید نگاه نشان مختلف بهر متی و راس همایگان بهر یک محضات
 به تشدید صا و به تخفیف آن زمان بر سیر گاه و مستوره و زمان شود هر کرده محمد رات و
 مقصود است زمان در پرده شده یعنی مستورات مراحمات شمشیر با و تیغ های باریک کرده شدن
 مصره زن مراحمه با کسر و بد بمره آینه مراحمه پیکان کرد و هم گاو و گوسفند و تیر و نشان مستشیر
 بلند شد و بلند کرده شد با بصیغه فاعل و مفعول آمده و نیز سر بالا تافته شد با و تافته
 فاعل و مفعول آمده عام از آنکه موباش یا رسن و غیر آن اما در شعر امر القیس و عذاره
 مستشیرات الی الی مراد سواست درین شعر فاعل و مفعول بهر دو خوانده اند یعنی مستشیرای
 از نفع و مستشیره ای رفعت تعاری و ولایتی مسحا با کسب سلی که آن گل از زمین بر کتد مشکات
 با کسر و تیره فرخ که در و چراغ و تمذیل گذارد مصطلات با کسر و چست مصحی با کسر نام غنی است مصطلات
 با کسر آنچه آن چیزی را صاف کنند و نه بالانید و نگردد در بالای بینی استخوانی است مشک یکدیگر آنرا نیز
 مصره باضم و فتح صا و تشدید را گویند که مدته ندو شد تا شیر بسیار و پستانش جمع شود
 و گویند که سر پستان او به بندند تا شیر جمع شود و مصطلات بضم سیم و کسر صا و بر که نزدیک
 قیاسین باشند معروف و مشا که کرده شد با بلند بهر داشته شد با و مستف کرده شد با و صده کرده شد با

مقصود از این مسموم و فتح عین و کسر قاف شده و فرشتگان روز و شب که از عقب یکدیگر آیند و
 شتران ماده که در پس شتران جمع شده باشند یکدیگر و عرض باینظار آب خوردن دیگران معضلاً
 بوزن و معنی شکلات مقصود از آنست که هر دو اندامش یکجمله شده باشد از غایت سبب شربت و کثرت
 جماعت عجات درگ مردمانست باضم و در غرضه بماند بر دشتها و کشتیهای بادبان بلند کرده شده
 نشانه نام تجریت سواره و شانه بالفتح و الکسر عاصوات بالفتح آنچه بی جان باشد و زمین بی نبات
 صوریات آتش زندگان و آتش بدو زندگان از سنگ اسپانی که ستمها بر سنگ زنند و از آن آتش
 پدید میآید همانرا بالفتح گاو وحشی و سنگ بلور و آفتاب و باضم آب منی که در رحم نماند باشد و اسپانیا
 و مایات جوی و باریکه و مایه اندیشه بالفتح و ویشی و درویش و محتاج شدن مشابه بالفتح عیب
 ضد منقبت مندرجه مرد طاعت مشابه بالفتح بازگشتن گاه و نوبت و دامگاه صیاد و منقبت
 باضم و کسر بالینیده و بازو زنده و ثابت کتد و یقین ثابت کرده شده و باضم و تشدید با
 جاسه زنده و حیدر چه بالضم سال قبیله و سال تنگ معیشت مرتبه پایگاه و ستاد نگاه
 و سر کرده و نشانه که در صحرای کرده باشند مرتبه بالکسر و فتح زار و مجرب و تخفیف و با کلوخ کوب
 و تیر و نیز گفته اند اما اول درست ترست چو از زبانه تشدید باست چون غرضه بهم بدل
 شود با محقق گردد و مسرت بالفتح و ضم را موی که مانند خط از سینه تا ناف برآمده باشد و
 بفتح را چو اگرگاه مسخرت بالفتح گرسنگی و گرسنگی مسخرت بالضم و کسر با داخل در روز
 سبت و آنکه حرکت نکند مسخرت مرده و بی هوش و آنکه علت سبب است و داشته باشد
 و معنی سبب گذشت مسخرت و مسخرت بالفتح و با کسر و کافی که بران نشینند و نشانه
 شده و کافی که در میخانه بران نشینند و شراب خورند بسین و لبها و هر دو آمده
 مشرب بالکسر ظرفی که از آن آب خورند و بالفتح یک شت آب و بالا خانه و کنایه آب و جایی
 آب خوردن مصاحبه بالفتح و مصیبت بالضم که وی که با دمی رسد و مقرر خوشی و منقبت
 و آنجا که بطار اشکاف از عضو یا راه و راه تنگ و با کسر راه کوه موقت بالضم موضعی است که در آن
 جعفر طیار و زید بن عاصم شایب شدند و غزوه موتیه مشهور است و بهر آنکه آمده ماکه صد
 است بالفتح مرده و زمین خراب و موقوفه پراکنده شده و حجه بالفتح هر دو و حیم سخن ناپیدا گفتن
 و حرف بی نقطه و اعراب نوشتن سخن در دهن گردانیدن حجه بالفتح و تشدید حیم راه راست
 میر حجه چو اندام حجه بالضم بان ذول و خون فروخته با کسر با وزن و بالفتح و زید نگاه باد

سلسله بافتح بای ترس و گذرگاه دشمن و مردم با سلاح مساحت با کسرین میبودن مصاحبه صلح کامل
 ضد مفسده مندر و توحه ست و صحت مناسبت با تم اقبال کنانی مناسبت فلان مناسبت با کسر تشبیه و
 بعضی رنده را نیز گفته اند منسخته با کسر تشبیه پیران جمع شیخ است شیخ جمع کسب و صاحبان
 گوید که منسلخ نیز جمع شیخ است ماده خوانی که بران طعام ننهند و مادام که بران طعام باشد مانده
 گویند موجد طبق بر سر انگذده و در بسته مودود و خضری که زنده در گور کرده باشند محمد
 بفتح سیم اول و کسر سیم ثانی فصلت نیک و ستایش ماده بالضم و تشدید دال بانه از زمان و مدد
 که بر فک گرفته باشند و با کسر چرک و یم چرات و بالفتح یکبار مدد گرفتن ماده به تشدید دال
 اصل ترکیب چیزی و زیاده متصله بچرب مودود بفتحین دیوان سرکش مودود زن طاهر
 اوده شده و استره که بان سر تراشند مودود بالفتح خیک و توشه دان معده با کسر و بالفتح
 و کسر عین عضو معروف آدمی که دران طعام قرار گیرد و ضم شود مفسده بالضم تناسی کار مودود
 بالضم و فتح قات آتش افروخته شده موجد بالفتح و کسر نیم و فتح آن چشم گرفتن مسند به بالضم و تشدید
 نون مفتوح دیوار افراشته شده مشیده بالضم و تشدید یا بفتح بر آورده و بلند کرده حجه بالکه
 لکستان حجه بالفتح دوات که در و داکتند مراه بالفتح زهره و می فکونید زهره و می و می دارد
 الاشته و ترمغ مرقه با کسر صفرا و قوت و کمال و عقل و بالفتح یکبار و بالضم نام شخصیت و الود
 کنیت شیطان است مسره شادی و آنچه در و سرور از خود نوسند مثل مکتوب و بالکسر الیه رادوان
 ماشوره باشد یک سروی و در دمان گوینده و دیگر سرور گوش شنونده باشد مشوره بضم شین
 و سکون آن صلاح کاری اندیشدگان مضره بفتح سیم و ضاد و تشدید را ضرر مضیره بالفتح شور بانی که
 دران است کنند مضره بالفتح و تشدید را گناه و امر قبیح و مکروه و شر و ضرر و نام نهیست مغاره
 بالفتح غار یک در کوه باشد مضره بالفتح و بفتحین گاست سرخ که بان در ویشان جاسه را رنگ کنند
 و بالضم و بفتحین یکی که بسیار سرخ باشد و جز آن گل باشد و بفتحین یاران نیکو یا بایان بسک نرم نام
 وضعی است بشام مقطعه کنده چوبین که در یک جویان و مقیدان می نهند و مجری که در خوشبوی است
 مقطعه قطار افزون کرده شده که قوله تعالی و انضاط المقطره من الانبث لفضة مناره بال
 جامی باشد که قدام دوان گفتن موزن باشد و چراغ پایه میسره بفتح سیم و سیم طرف دست چپ و
 تو انگری و بند معنی بضم سیم نیز آمده میسره با کسر طعامی که بر کمال یا بر افزون شدن از جامی آورده
 استقاره بیابان رسیدن گاه و غیر وزی یستن گاه ملازقه بادستان محسنه کسر سیم حوا و تشدید

[illegible]

حالت محکمه قیام مقام باو نشای مسئله بالضم گوش و بینی و جز آن بریدن عقوبت کردن محال بقدر
 و تشدید لایم نامه و کتاب حیات نسرل و مقام مردم محال با الفتح خرج بزرگ که آن آب از چاه کشند و همه
 کوه چله و چاره و گزیر و لایحاله تا چار و ناگزیر مرحله نسرل هر یک آب ریزه مسئله در خواستن و رسیدن
 که از آن رسیده شده مسئله با کسر و فتح سین و تشدید لایم جوال و در مسئله معروف و آنرا تشعل نیز
 گویند مسئله کار و بار مصلحت با کسر و مصلحت مردیست و چالاک مسئله با کسر آلتی که بر آن سیر
 و کار و پاک کنند و با الفتح نام مردیست مسئله با کسر بیکان مسئله با الفتح سنگ که بدان آب بخش
 کنند و آن سنگ زده باشد که آزاد و ظرفی انداخته بر آن آب ریزد تا این که آن سنگ زده غرق شود پس
 بر یک آن مقدار آب بخش کنند و این در وقت کمی آب می کنند و بالضم تمام کاسه چشم و سفیدی
 و سیاهی این مسئله نام مردیست خطا که تبارخ سه صد و ده جری از خط معتق و کوفی و غیر آن کشش خط
 اختراع نموده بر هر حرفی طرز خاص قرار داد و اساس آن این است ثلث و توفیق و تحقق و نسخ و بر حان
 و رقاع بعد از آن هر دو را یک است و آن در خط دیگری تعلیق از رقاع و توفیق و دوم لتعلیق از نسخ و تعلیق
 است تا نمودن نشانه گوید سه محقق است که اگر این مقله زنده شود و تراشیده قلش را به مقله بردارد و مقاله
 گفتار و گفتن مسئله سه و آن ماته با کسر و و با الفتح خاکستر گرم و خاک گرم طبعی گرمی تب مسئله
 و در آید گاه و بایگاه مسئله بالضم درنگ استیج مسئله با کسر که حیات کردن محکمه جای حکم کردن
 مسئله مسئله که بدست خود بخش سوزن فریاد سوخته بالضم و لثت وید و ادجرا نیده شده و نشان
 کرده شده مسئله بالضم و لام نام حیاتی مسئله به الفتح نام مردی کذاب که دعوی میا مبری میکرد
 مسئله مسئله پرده که در بچه میباشند و یا بچه از شکم بیرون می آید مسئله بالضم گنده میان خلاف جوف
 و آب یک رنگ و درمی که لیته باشند و بالضم و تشدید یسیم مفتوح خاموش کرده شده مسئله بکس
 و ال شد و پیش زنده و پیش کنند و مقداره آبیش لشکر پیش فرستاده و بفتح و ال پیش داشته شد
 مسئله بالفتح کارزار و جنگ گاه عظیم مسئله عتاب رسوائی مسئله بالضم و کسر لام و تشدید یسیم
 حادثه و دنیا و محنت سخت موصیه ما یحتاج معیشت چون نفقه و نوشته سفر و برج و محنت ماته
 بالفتح و کسر سیزده و تشدید نون بای یقین و ثبوت چیزی ستا مسئله استواری و استوار شدن
 و غیر حسان مسئله جامی جمع شدن بول آدمی و حیوانات محققه با کسر آله حفته کردن محتمه
 بلیه و از بایش هر نیمه شهر و گزیر و نام جابجوت رسول صلعم و اصحاب مرا مسئله بالفتح نرمی و نرم شدن
 و عادت کردن بجاری و سنت خدان و نام ضعیفیت و نام ماده شریعت فرشته بالضم

و فتح و پیله است از قبایل بی مهم مستحکم با کسری بخیر بدان سنگ اشکنده مستحکم با کسری بخیر
نوع و یکی است مطبوعه گوشتی که بتا به بریان کنند مطبوعه بالفتح و کسر و نشدید نون جا لمان و
معنونه بالفتح یاری دادن معنونه بالفتح چیزی اندک چیزی بسیار معنونه جا انبوهی لشکر و مردم
مکانه جای و جایگزین کردن معنونه بالضم قدرت و توانگری و بالکسر تخم سوختار معنونه بالضم و نشدید
نون قوت و نیرو و بالکسر کوئی و احسان کردن با کسی معنونه بجواب آری سبزه و زره و حلقه
دو حلقه بافته مرویه بالفتح کوهی است در مکه فطحه و سنگ سفید در خنده مرویه بالضم و نشدید و
مرویه ماخو از مرست مسعود غایت سبزه درشت شده و معنی سبزه گشت و مرده و پیوسته
ملکوت بادشاهی تصرف در چیزی و عالم ملکوت عالم ارواح و عالم ملک عالم اجسام موت بالضم
مرگ و بالفتح چیزی که - و بنده شده باشد و زینی که مالک انداخته باشد موت مرگ موقوف است
آورده شده مشروطه آنچه از بنای بلند افتد و میرد میرد بالضم کار و میرد بالکسر شک و گمان مشروطه
بر سر مرده گویند و او را مات او شمارند میرد به تشرید یا افزونی داشته رونده و شتر ماده بسیار
بچه وزن بسیار فرزندان و مال ناطق یعنی گاو و گوسفند و جز آن مطبوعه بالفتح و نشدید شتر
سوار معنیست بالضم توانا و گواه و گشت و روزی و بنده معنیست بالضم میرانده معنیست بالضم
میر و آرد و روزی ای استن شدن ماده شتر و آن ابتدای زمان رفتن نر بر و باشد تا بمانده رنده
بالفتح و نشدید یا مرگ نمایا جمیع مایه حقیقت چیزی معنیست بالفتح مرده و همچنین معنیست بالفتح و کسر
مشد و معنی گفته اند معنیست لکون یا آنکه مرده باشد و معنیست به تشرید یا آنکه نزدیک برون باشد

باب المیم مع الثمار

معنیست کاویدن به صاحب جمع معنیست بالفتح و نشدید ثمار دست بنبیل یا گیاه مالیدن تا پاک شود و سیاه
مالیدن و دست رسانیدن بخیری و تراویدن مشک آب و به روغن و جز آن مشک بالفتح و نشدید و تار
از چهار تار ساز و با هم و نشدید لام مفتوح شده کرده و و سه گوشه و سه یک کرده شده و شیره انگور و جز آن
که در خوش آن بپوشیدن رفته باشد و یک بخش مانده باشد و لقب در پس عم چه ایشان حکمت و هم نبوت
و هم سلطنت داشته و لهذا ایشان را بهرین شلخت گویند معنیست بالضم و سکون خیم و فتح تا و نشدید تار
از پنج کمره و از پنج کمره و بحر است در وزن مستفعلن فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن و چون بعضی از او را
تغیر دهند فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن شود و معنیست بالفتح مالیدن سودن چیزی در آب گذشتن

تا نعل از دلیسیدن طفل انگشت راستیقت فرموده خواه معفت یافته عیب ک برون بی ابر کردن
کسی را و مالیدن دار و حیسانیدن آن در آب زدن کسی ازونی که سخت باشد و با کس شیک گشتی
گیرنده و اندازده کسی را منخاست بالضم دارونی سخت و آن پوست پنج انار صحرانی است معفت
بالضم فریاد رس و بالفتح گیاهی که باران بدو پیستد و او را بر زمین اندازد و خمین موش بکشت
بالفتح گردنگ کردن و انتظار کشیدن و درنگ و تشنگی و بالضم نیز آمده طشت بالفتح سحر بانی
کسی از کار بی بازو داشتن و نربان و صده داون و بدان و فائز نمودن وقت آینه گلی تاریکی
شب برداشتی آفتاب موش بالفتح سودن چیزی در آب و حیسانیدن و ترک کردن مور و ش
به میراث گرفته شده سر از مرده باقی مانده +

باب المصير مع انبياء

مارج بالفتح و يكون هنزه آب شور و ملح مشلول و برن زرده و شلج الفودا و افسرده فل مجج بالفتح و
 تشدید جیم باشد و انداختن شراب خوار و دهن و انداختن هر چه باشد و یکیدن لقطه از قلم مارج به تشدید جیم
 چیری که خوار و دهن اومی رفته باشد و از غایت پیروی تواند نگاه داشت و مرد نادان و ناسا که آب از دهن
 آن میزد و نباشد مجج بالفتح خیار و انداخته شده و باران و غسل و عصاره هر چیز مجج بالفتح جنبانیدن
 و لو تا بر شود و جاع کردن به ارج را به ارج مجج بالفتح سیم و سکون فال معجده و کسر ما پدر قبيله است ازین
 مخرج بالفتح چراگاه مروج جمع و بحر گذاشتن ستور و گذاشتن دو چیز را با هم فال است که مروج بحرین
 و انداختن ناقه بجز را بعد از آن که خون بسته شده باشد و مروج بحطبا موضعیت خبر اسان مروج رابط
 موضعیت بشام و دوم المرح روز بکاف لغتین جنیدن خاتم و انگشت و در آیمختن و در هم شدن و آشفتن شدن
 کار و دین و از اینجاست هرج و مرج و بجهت مناسبت هرج مروج را بسکون را نیز خوانده اند
 مروج آمیخته و در هم شده مارج شعله آتش که دو دنداشته باشد مخرج بالفتح و کسین و آمیخته
 شراب و جز آن و یکسر و فتح زا و تشدید جیم نیزه کوتاه مارج بالکسر آمیختن چیزی بچیزی و گفتی
 که از آمیختن چیزی با چیزی و آنچه شراب را بدان آیمزد و شمرتی و گفتی که از امتزاج چهار عنصر هم
 مروج بالکسر زنی که بسیار شود و هر گاه مخرج بالکسر زنی که یکی قرار گیرد و مشجج بالفتح آمیختن شکر
 آمیخته و آب و خون بهم آمیخته اشجج جمع و لطفه اشجج آب مرد و زن بهم آمیخته معراج بالکسر زنی
 معراج جمع وینه بیلته المعراج معراج بالفتح و کسر زنی و بان و محل بر آمدن و بالضم و تشدید زنی مفتوح
 جامه است نفیس مجج بالفتح بشتاب رفتن و بسر زدن بجهت شتر ایشان مادر را معوج

بافتن خمین اسپ فرو باد تیز رود و باضم و فتح و و نشد یچین ک و ناست مخرج بروزن
محسن یا کسان چوزه دار و بروزن محدث دور کنند آنده و بروزن محو نشانه زیر که فرجه دارد
مخ بافتن بلب گرفتن کوهستان ماه یکیدن غیر را مایع بافتن لام چیری که معماران بدان
کل آید و یارالاند معرب ماله شریج خبیده و از پای برخاسته مندرج در هم رفته مندرج
در کده و در چیری منهاج با کسره راست و همچنین شیب بافتن و نام کتابی است بشایع جمع متعرج
پیل کز نگاه وادی بطرف راست یا چپ موشخ معرب موزه موج بافتن حرکت و غیره
کردن و بر آمدن آب سیالا و بر آمدگی آب و یاره آب که در حرکت باشد موج جمع موج بافتن و
و او بسیار موج زن مانع شیر تنک غیر غلط موج باضم و فتح و مایع منجمه و معنی آن گذشت

باب السیاسة

متوج بالفتح آب کشیدن از چاه و جزان و بلند شدن روزه و دراز شدن خبری و دراز کشیدن از آن
 شام و باد و جزان و در با کردن ماسح آب کشنده متوج بالفتح آب کشنده و چاهی که از آن آب بکشد
 توان کشیدی و لود و عقیده و در حجاج با کسر خوبی است تبه پیلو که بدان است را آن خسته کشند و ترسانند
 ساه است و بضم هم فتح و هم و ال میشد و متوج خبری که آید و غلوط باشد بچه می جراح با کسر کنا
 در با حده و ح خون فصد کرده است که در خطایام با ملیت بخورده ماسح بالفتح و تشدید عا با تبه کشند و
 کشیدن جامه و باضم زده بضمه حجاج بالفتح و تشدید عا که سخن دل خوش کند کسی را ماسح ستود
 و سایش و بضمین ماسح بسیار تسلیش کشنده ماسح بفتحین هم سودن و در آن و در رفتن ماسح
 بفتحین سخت شاد شدن ماسح با کسر و تشدید راست شاد و بضمین ماسح با کسر ماسح با کسر شادی و
 چشم بسیار اشک و بالفتح جای راح و تسایش و ماسح الارواح کتابی است و علم صرف ماسح
 بالفتح شادمان ماسح بالضم صاحب راح و نشاط و اسبب خیمه ازده اسبب ماسح با کسر
 چربی که در زیر انگور کشایند و درخت زرا را از زمین بردارند ماسح بالفتح خوش طبعی و طرا
 کردن ماسح بالضم خوش طبعی و زائل کرده شده اسم مفعول ازاده و بالفتح و تشدید از بسیار
 مزاج کشنده و با کسر با جگر خوش طبعی کردن ماسح بالضم و فتح زای اول و کسر و دوم و کشنده
 ماسح بالفتح بت مالیدن و ماسح موزده کردن و جاع کردن و تشبیه بریدن و با کسر پاهل اسماح
 و ماسح جمع بفتحین هر دو زبان هم ساییدن ماسح بالفتح دارونی که سبزی مانند ماسح دست بکشد
 رساننده و شتری که آنچه او ساند و خون آلوده شود ماسح بالفتح و تشدید سین بسیار مانده بین

مسیح دوست و بسیار ساحت کننده و دروغ گوی و پاره نقره و زر بی سکه که سکه اش ساییده باشد
 عرق و آنکه یک چشم و یک بار و ندارد و لقب عیسی عم و لقب و جلال و بعضی گفته اند لقب صالح مسیح بر فردن مسکین
 و سج بر فردن مسیح لقب عیسی عم مسطح بالکسرتون خیمه و زمین هموار و بالفتح مفتوحی که خراب یا گندم و زرا
 اندازند تا خشک شود مستراح بالضم متبضی و جای آسایش و فراغت مستراح طلب احبت کنند
 مسطح گذرگاهها و جاسای ترس و خوف دشمن مشروح روشن کرده شده مشربخ البته
 و تشدید رای مکسوره شرحه شرحه کننده و لفتح را شرحه شرحه کرده شده مصوح بالضم فصح و
 شدن جامه و رنگ گردانیدن شکوفه و کوتاه شدن سایه و قطع شدن و سپر شدن و ناپدید شدن
 و در خاک رفتن مصیاح بالکسر حرج و پیاله که در و صیوی خورند و شتر ناده که صباغ خیسید و چون آفتاب
 بلند تر شود بچرا و د مصباح چیز پاک بدان صلاح چیز نادره و مفاسد مفتح بالفتح عیب کردن
 و آبروی کسی بردن مطرح جایی انداختن چیزی مطایح جمع مطمح جای افتادن بطرح مطرح
 بالضم و کسر باشد و فحش بپهنه و داری مفتوحی بل مفتاح بالکسر کلید خلیج جمع مفتح بالکسر
 و بالفتح خزانه مطایح جمع مطرح بالکسر پیاده می کنند متعابج رشتها ملح بالکسر نمک شیر خوارگی
 و پیاده و شور و شیر شتر و طعام مخموج کرده و بالفتح شیر دادن بچرا و شور و خوانیدن شتر و نمک طعام
 کردن و نمک بخور و چیزی دادن و بر سر و بال طبعیدن مرغ و ملح از اینجا نمک و است و لغتین آسایش
 احب و بالضم و فتح لام تخمهای خوش و نکلین جمع نمک بالضم و بالضم کسر لام و حای شده و احاج کنند
 ملح نمک سود و نکلین و چاه شور و بالضم و فتح لام گروسی است از قبیل خزانه ملح بالکسر جمع
 بلح و بالضم نکلین و بالفتح و تشدید لام شتیبان و بالضم و تشدید لام شور و گیاه ملوح بالضم
 شور شدن ملح شور ملوح بالکسر جار بانی که زود نشسته شود و مرغی که بدام بندد برای صید
 مرغان و آنرا بغاری پاید ام گویند ملح بالکسر بالان شتر که دوشش شتر را گیرد و سخت الحاح
 و بسیار گفته مسیح بالفتح دادن مطایح بالفتح نوحه کردن مسیح تیر قمار که نصیب ندارد
 مشروح بالفتح شتر ناده که بزستان شیر دهد و همچنین مباح مفتح بالضم و فتح نون و قاف
 شد دپاک کرده شده و کسر قاف پاک کنند مباح تخشند مسیح بالفتح دادن و خواستن
 و خرامان رفتن و مسواک کردن و شفاعت کسی کردن نزد سلطان

باب المسموع مع النصار

مخ بالضم تشدید خامغرا استخوان و نمک پاره آرائ دماغ و فاعل خبری ملح بالفتح بزرگ شدن

ج بالفتح ماییدن روغن و جزان و درخت و چوب زیرین آتش نه که آزار ندهد اصل گویند و چوب بالارا
مار بفتح تعین مصله و زنده اعلی گویند مرغ بالکسر و تشدید را نام ستاره است مشهور در فلک نجم که نقاری
را بهرام گویند و تیر چهار پر و نشان مسیح برگردانیدن صورت بصورتی دیگر تراز صورت نخستین و در فتن
و خیزی مسیح زشت بی نمک و گوشت بی مزه و هر چه بی مزه باشد ششخ پیران جمیع ششخ مصر
نظم فریاد رسیده مطبخ بالفتح بای نختن و بالکسر ظرف نختن و آله نختن و بنظم سیم و فتح طایر سبزی
ل یکله سوسمار و جان آگنده گوشت مطبخ بالفتح رفتار سخت و در رفتن و سخت رفتن و گردن
بن و در کار باطل و کشیدن دندان و جزان مکنخ گوشت غیره ششخ و متفاح باهر
دم آشگران متفاح بالکسر انچه مان سوی کنند

باب اسم مع الدال

و بالفتح و سکون هزه گیاه نرم و نازک و جنبیدن گیاه و شاخ از غایت نازکی و سیرابی میوه بالکسر
بنظم فتح رای مشدد سر کرده شده و نام نخوی است مشهور و به کسر اسر و کشیده محمد بالفتح بزرگی و
زنگو اثرین و علت دادن چار پا یا چنانکه سیر شود و علیه کردن بزرگی و نام ما و قیله است
به نبوی به و منسوب اند محمد و صاحب نخت و روزی و نام حکیم سنائی نغز نوی محمد و بالضم سبزی و
انخی رسیدن شتر جمید بزرگوار و گرامی و چنین با جرم و بالضم و تشدید را مفتوح بر هینه
رده شده و به کسر را بر هینه کشنده محمد و بالضم و تشدید دال کسره و بالفتح و دال نو کرده شده
شدد بفتح سیم و کسر تالی شناه فوفانیه مقام و اصل و جا ماندن و بودان جمید بفتح سیم و کسر مان
سکون یا برگردیدن و جای برگردیدن حماد ستایشها و فضیلتهای نیک محمد و ستوده و نام
بسی است که بر به او را بر سر کعبه آورده بود محمد بسیار ستوده شده محمد بالکسر و اس که آن علف
دزد شفق و محمد و محمد و دانسته شده و تعیین کرده شده محمد و بالضم و کسر دال مشدد
یز کشنده و دال کشنده و دال تیز کرده شده و حد کرده شده و درخت پاک کرده شده از خار
مد بالفتح کشش و آب خیر و آب سیل و بسیار و افزونی آب خلاف بند و کشیدن و دال و دروات کردن و
در گرامی نو و گرامی شدن و آرد و آب افشاندن بشتر دادن و دراز شدن چیزی و مصلحت دادن و انداختن
نظر سبوی چیزی و خطی که بر الف نولین و در اصلاح اهل سیاق چیزی و راز که بالای حساب بولیند
نهالها بکنند روزی و وقت چاشتگاه و دال بهر رسیدن نگاه نظر و بالضم باینه است و آن دو ظل است
یا یک ظل و ثلث یا پری دو کف آدمی مستوی و مختلف چون هر دو کف را دراز دارد و پیرا و از هر

و صاحب قاضی گوید تجربه کردم به تحقیق پس گویند که موافق آن چنانچه یافتم اما در جمیع مدو به تحقیقین بیاور
و یا و بعد یکشنبه شده و در از و مجروح هم از مجروح و آبی که آرد یا تخم یا جو بر آن باشند و بخور و شتر
و چند و موضعی است نزدیک کلبه و گیاهی است که در بفتح هر دو نیم جوی آب و رسن مرا و با کسر سیاه
که بدان نویسد و بکین و در عن چرخ و نمونه و طریقه هر دو بفتح بی ریش شدن و از حد در گذشتن و
بفتح بی ریش آن جمع آمد و دو به تحقیقین بدست مالیدن و در آب خسانیدن و ترک کردن چیزی را و نرم کردن
و میوه تازه ارک و بفتحین و تشدید و ال گردانیدن و قبول نکردن هر یک بفتح شتر و در کشتن و سیر
رونده از فرمان خدا تعالی هر دو به تحقیقین سبع و خراک به شتر شتر کرده و نام قلع است و با فتح
اراده چیزی گفته و بکسر و تشدید را بسیار سرکش مرا و با فتح در قبلیه ازین و اراده کرده شده
و با فتح کردن هر دو با کسر میل و تیر خراج و آهین و نه به انجام فرستد بفتح راه است مرا شایع و با فتح
و کشتن راه است نمایند هر یک بکسر فتح با جای نشاندن شتر و غیر آن و با کسر که خرا را خشک کند هر دو
بفتح جای نگار داشت و موضع و چند داشت و انتظار چیزی مرا صد جمع مرا و با کسر راه که در آن انتظار
کسی بر نه هر یک از افزون و افزون کرده شده مرا و با فتح افزون کردن و توشه و اینها مزاده و با فتح
با کسر رخی در آن توشه کنند مسند بفتح نیک تابیدن ریشمان و قوی خلقت گردانیدن و بفتحین شتر و شتر
و ریشمان لیف خواهر برگ خرا و ریشمان شتر و پوست شتر مسما و با کسر خیک انگین مسجد بفتح و شتر
چیم و فتح نیز آمده عبادتگاه و فتح چیم پیشانی و جای سجده دادن مسند ساختگی و اما دلی چیزی کنند مسما
جمع مسجد و اعضای بهنگانه مسند بفتح یکگاه و با فتح و زکار و پس خوانده و خطی است که قبلیه مسند
نویسند و با فتح و تشدید نون مفتوح برافراشته شده مشهد جای حاضر شدن ملائک و شهدا و گاه
مشهد و آنچه بر آن گواه شوند و در عرقه مشید بفتح کج کرده شده و استوار و محکم کرده شده و با فتح
فتح شین و تشدید یک مفتوح کج افراشته و بلند کرده شده مصدا و بفتح بالای کوه معصود بفتح
کیدن و خوردن آب دمان و شیرستان و جاع کردن مطرو و با کسر نیزه کوتاه که بدان حید کنند
و با فتح فتح طای شد و کسر استیقیم و بر یک و تیره مطرو و رانده شده معصود بفتح عبادگاه و زل
و اما اگر مردم معصود قرار داده شده و دانسته شده معصود بفتح عبادگاه و بکسر که بان خاک
بر دارند و با فتح و تشدید یک مفتوح راه نرم و سوار و رام و شخص در بون گشته و مرد اکر ام نموده معصود بفتح
جای بازگشت و عالم آخرت معصود بفتح رفتن و سیر کردن و بزودی ر برون چیز و تازه و ترونازک و
دو دنده و جست و چالاک و ستیز و شتاب و بفتحین و تشدید ال نام مرد از اجداد رسول صلعم و گوشت

زیر شانه و جای پای سوار و بالضم و کسر عین آمده کننده و فتح عین آمده کرده شده معد و قمر
 شده و چیز اندک مهرید بالضم و فتح عین و کسره و صده جنگ جوی و بنجوی معقد بالکسر باز و بند
 واس که بدان درخت و گیاه بزند و بالضم و تشدید ضا و مفتوح جاسه که علم بر باز و دارد و شتری بر باز
 او و انغ کرده باشند و کسره ضا و خرای نایخته که پنجه و طبیعت و یک جانب و انغ و شتر و معصا بالکسر
 باز و بند و بنجری که تصاب بدان استخوان برود و وال و جزان که در باز و کنند و بنجری که در و دیدن
 و زخمان بجار و رایب معقد جانی استن و پیوند دادن و بالضم و فتح قاف شد و بسیار بسته شده و
 سخن سربسته و نامضی معاهد بالضم و می و هم عهد و پیمان و همچنین معاهد و بالفتح سوئم عهد معاهد
 بنا بر و رون و نازک گردانیدن و بسیار خوردن آب و شیر خوردن و کورک او شیر خوردن و بنجری
 سوی پیشانی آب کشیدن تا سدی سفید بر آید و شیر ترش و صمغ سرخ و بسیار و نازک باد و بنجان و پیله
 پیشانی آب که از سوی کشیدن شده باشد منفق و یافته نشده مقتصد سیاه روده و حد و خط
 نگارنده منفق و بالکسر لیسان که در بجام و هار بنهند و آنرا انفارسی پالنگ و کوتل کش گویند معقد
 بالفتح نشستن پشت گاه و بر و بالضم لنگ و لیستان و فتر که نور آمده باشد مقلد و مقلد و کس
 کید مقایله جمع مقلد بالفتح موضع حامل کردن و تمشیر از دوش و بالضم و تشدید لام کسری و و بالفتح
 لام کسری و شتری که نشانی بدی و علامت قربانی برگردن آن بسته باشند معقد بالفتح و بیست
 بشام و شراب مقدی که از عسل سازند منسوب بدان معقد بالضم و تشدید نون مفتوح لیست
 آینه و همچنین منفق و مگو و بالضم ستاون و تقیم بودن بجائی و بالفتح ناکه که شیر و کم نشود و مگو و بالفتح
 بدو بستن طله و فحتمین تانگی و در کشندگی روی طعنه بالضم و فتح تا و جانپناه گاه ملحد بالضم و
 از راه حق برگزیده و فاسق بیدین طله بالضم و فتح لام و پاکشد و بر بهر یک نشسته مهر و بالضم
 تشدید و مفتوح بنای در شان و ساوه و بلند و هموار محمد کسره شده و نیکو کرده شده و هموار
 محمد و کشیده شده محمد بالضم و فتح تا و تشدید و ال کشیده و دراز شده محمد بالضم و کسیر
 تشدید و ال در دهنده و شتر و تنها معقد بسته شده مشغول و بر بهر یک جیده و همچنین بنشد بالضم
 و فتح نون و ضا و مشد و بالفتح و فتح نون و کسر و ال مشد و پرده و زنده و عیب آشکارا کننده و
 سود و دوست داشته شده سود بالضم و کسر عین زمان و عده و عده کردن و بجا و عده و ولد کسر
 لام زمان و ولادت و بجا ولادت مولود و زائیده شده و معنی زمان زائیدن نیز آمده و مورد و بالفتح و
 کسر بجای آب خوردن و آب خوردن و فرود آمدن محمد گوار و کسره و نون و دهر و وضع کسر و کور

باب الميسم مع الذال

باب التيسير مع الراس

کار بافتح و سکون هجزه و سنی کردن و فساد انگشتین باشد بافتح و مدینه و آثار و نشانهای نیک کارهای
پسندیده مالمور ستم و امد وین و جز آن مالمور نقل کرده شده مالمور اجزاده شده مالمور خرابات مالمور
و سکون هجزه و فتح خاوندان که چشم و باضم و فتح هجزه و تشدید خاوندان و اسیب داشته شده و سنی است از سنابل
قرمیر و مرد پذیرفته و مقبول الطافه و نیکی کرده شده و پند را اسراف کننده و مقبر باضم
و فتح تا و تشدید باضم فتوح هلاک کرده شده و قسم بافتح و تهای شنای کشیدن ریمان و جز آن
و رسیدن چیزی و انداختن و جماع کردن و حجر بافتح و سکون هیچم لشکر گران و خریدن چیزی
پیرایه که در شکم چهار پای باشد و تحقیق نشسته شدن و گران بار شدن ماده گویند از بیکه که در شکم است
و حجر بافتح و تهای کشتن شتران و بار جمع و حجر باکسر و اضم آنچه جبره آتش در آن کنند و آنچه نوی
خوش در آن بسوزند و در آبله و در حجر باضم و تشدید و آل آنکه آبله در آبله داشته باشد و حجر
و آنچه از آن تر سیده شود و مخطور حرام کرده شده و منع کرده شده و محض بافتح و سبیل قاضی و کسی
که غائب را به نیکی یاد کند و باز رفتن نگاه آب محض باکسر بسیار و نده و مخطور خطیره
کرده شده و محض شرح شده نگاه مردم روز قیامت محض و حشر کرده شده و محصور بر سر نه کرده شده
و باند شده و حجر باکسر و استان و گوش چشم که اندک تاب شکفت شده باشد و بافتح گردد و اگر
چشم و شهر و ولایت با حجر و گرم شراج و حجر باکسر تیر چرخ و ولاب که و ولاب بدان گردد

و چونی که خیر بان بین کشته و باطل ریاضی خلی که میان و قطب پیوسته است محور بالضم و تشدید
کسور نویسنده از او کشته و بفتح را از او کرده شده و نوشته شده تحت بالفتح شکافن کسری آب
را و بانگ کردن آن آب در زمین را کردن و همچنین محور بالضم و تشدید از ایشان گاه و باطن کردن
چیزی خلاف منظر و بالضم و کسر با خبر و بنده و بفتح با خبر داده شده کسر بالضم و تشدید میم مفتوح شسته
شده مدبر بالفتح اصلاح کردن عوض زمین بکلوخ و بفتح کلوخ مدبره و واحد و ده و شهر و نام دهی است
بین و بالضم و کسر و ال و تشدید را درار کننده بول مدحور دور کرده شده مدرار بالکسر بسیار بار
و باران ماکور نام خیلی است مدیر بالضم دور و بنده مدار جای دور و گوش و بالضم و و ردا
مدثر بالضم و تشدید و ال مفتوح و نای کسور و نای پوشند یعنی جاسه و دور و داده شده مدیر
پس رونده خلاف مقبل و بالضم و تشدید بای کسور و تشدید و بفتح پای و رده شده و تشدید کرده شیم
و بنده که پس از مرگ صاحبش از او نشده باشد بدکار بالکسر مردی و زنی که همیشه از او سپر
حاصل شود مدکر بالضم و تشدید کان کسور یاد و بنده و بفتح کاف یاد داده شده و بهر خلاف نوشت
مداکیر تعجب بهای و کرا و بفتح گفته اند انداکیر تعجب آنچه در حوائی تعجب باشد مدکر بفتح
گذاشته شدن و تبا و شان بضم و خزان هر بالضم و تشدید رانج و پدر قبیله است از تیم و نام دار و
ست و بالفتح سن و کلند و گذشتن و رفتن و همچنین مرد و هر بالکسر بار و جمع مده و درخت نخل هر
مرد توانا و بازیره و سن و راز سخت یافته هر اهر بالضم نام مردی از سکه که خط بستن او در عرب
بهرون آورد و پشت کلید ابی یوز نامهای پشت فرزند اوست و ایشان را آل مرا گویند هر مرغ
هر و میم سنگی است معروف سپید و نرم و آنرا نام هم گویند قرار جای زیارت هر بر بالکسر و هم بای
موده قلم که بدان نویسنده هر بر بالکسر ساز و هو که میخواند قرار بالکسر نامی که میخواند در امیر جمع
و هر امیر و او آنچه از زبور یاد از خوش میخواند جمع در بار و در صورت هر بر سخت دل و سلب هر بر بالکسر
قلاع از زن و جو و مرد نادان و بالفتح آشامیدن خری بجهت پاشی مستطیر بالضم برانگنده و قاش
و افکار شده مسطار و محطار بالضم شراب ترش مستطیر و مصطیر گماشته شده و مسلط
گشته مسیر رفتن و جای رفتار و بالضم و فتح بای شده و جائه که در آن خطا بصورت و طال
چرم کرده باشند مسور بالکسر تکیه و پاش از پوست و نام مردیت و بالضم و فتح سین و او
شد و غنق کشیده شده و دیوار بر آورده شده مسمار بالکسر پنج مسامیر جمع مستطیر بالکسر
آنکه شراب بسیار خورد و بسیار است مسهر بالکسر چونی که بان آتش افند و زنده و همچنین

سوار بالکسر و انگیزه جنگ و نیز وراز و بالضم و تشدید صحن مفتوح انچه قیمت او بالا رود
 مبار بالکسر سیلی که بجاخت فرو برد تا خور او معلوم شود مستحق بالفتح افسوس داشتن و بالضم
 و تشدید غای مفتوح رام کرده شده مسطر بالکسر آلتی که بدان سطر یا درست کنند و بالفتح جای سطر
 مسجور بر کرده شده و افروخته و گرم کرده مشعر بالضم و تشدید را استوار و روان مستشیر
 بالفتح زای مجب و کسر آن بلند شده فاعل و مفعول هر دو آمده مستشیر بالضم آنکه با و شورت
 کنند مستشیر بالضم نسبه و آنکه با کسی شورت کنند مستشیر پوشیده شده و پوشیده
 قال الله تعالی حیا با ستور مشعر بالفتح تشانه و حاسه از حواس عشره بالکسر نیز آمده مشاعر
 جمع و شعر احکام موضعی است در مکه مشعر بالفتح و رختان و بالکسر چوبی که جامه را بر آن اندازند
 و چوبی که در مودج باشد مشاعر جمع و بالضم و فتح شین و تشدید جیم مفتوح جامه که صورت
 درخت داشته باشد مشعر بالضم سم و سکون سین و فتح میم دوم و کسر خاسه مجبه و تشدید
 را کوه بلند مشعر بالکسر لب شتر مشکور پسندیده و ستوده مشهور بالکسر و فتح و ام چوبی
 است که بان محل را بیکرند مشاعر جمع مشاعر بالفتح خانه گلس انگین همچنین مشاعر و بالضم اشارت
 کرده شده مصر بالکسر شهر امصار جمع و نام شهریت معروف و حد میان دو چیز و مصران کوفه و
 و بالفتح بستر انگستان و و شیدن شیری که در پستان مانده باشد و بقیه شیر پستان و بالضم و کسر
 صادر کسر رای شده استاده بیک چیز مصیر بازگشت و بازگشتن و جای بازگشت در روده
 نصران بالکسر جمع مصور بالفتح ماده بز و ناته که اندک شیر باشد و همچنین نام مضر و در آنکه
 در دینه داشته باشد مضر صادر شدن و جای بازگشتن و بدر آمدن و مگر که از آن افعال
 و صفات اشتقاق کنند و بالضم و فتح و ال مشد و مقدم داشته شده و شیر درنده و حیوان سخت
 سینه مضمار بالکسر میدان و اسب میان باریک و جا که کیوان را دارند و فربه سازند
 و آن قدر دت که حیوان در آن فربه شود و آن چل روز باشد مضمر بالضم نیان کیده شده
 بالضم و تشدید میم اسب فربه کرده شده مضطر است در بی چاره معذور بالضم ترش زبان گزنده شدن
 شیر کس مضمر بالضم و فتح و نام بد قبیله است ماضر شیر ترش زبان گزنده مسطر بالفتح باریدن
 شباب رقت اسب و تخمین باریان و بالفتح و مسطر بارنده و همچنین ماضر بالکسر شسته بنایان گریان
 را از دست کنند ماضر جای طهارت و بالضم و کسر ماضر طاهر کننده و فتح طهارت کرده شده ماضر بالکسر
 و ماضر بالفتح ده ده کرده مردم که با هم زندگانی و معاشرت کنند معاشر جمع معسر بالضم و فتح و ماضر

و بکسر کان لشکر کش معذ از با کسر پرد و پیشش معاذیر مع قال الله تعالی و لولا انی معاذیرہ
معیار با کسر سیاه و اندازد و پاشی گرفتن زر و سیم و آنکه راست گرفتن تراز و معصفر بگل کاجیه
زنگ کرده شده معسر تنگست معجر با کسر سبک پوش و با سبکستینی و اینچه از لیلی خوانا نند خوال
باقند معطر خوشبو کرده شده معطار زن و مرد و بیا معطر با کسر زن و مرد و بیا معطر سوز
معطر بای فرخ آب و علف و باضم و فتح سیم شد و کلان سال و آبادان کرده شده معطر بافتح
جای عبور و محل گذر و با کسر کشتی و آنچه بدان عبور کنند و باضم و با کسر و تعبیر کرده شده معطر باضم
و تشدید را آنکه اتصیل بجزیری داشته باشد و روی سوال داشته باشد قال الله تعالی و لولا انی
و المعسر معترقتین افتادن سدی معطر بافتح لشتاب رفتن معطر بافتح غارتی که در کوه باشد
معطر باضم و تشدید را بجا رنگ و تیره رنگ معطر بافتح آرزیده شده و باضم ضعیف مانند
عسل شیرین که از جوب درخت روان شود و آنکه بوی بد دارد و بافتح نیز آمده معاذیر مع و همچنین
منور و معاذیر معطر با کسر خود معطر غرق شده معطر بفتحین گرفتن و منه قوله تعالی این المفسر
بفتح سیم و کسر فا تشدید را می گیرد و باضم و کسر فا گیرنده و آنکه کاری کند کسی که ازان بگیرد و
تنگانده کسی به شمشیر و با کسر و فتح فالد گرفتن و آسی که نیک بگیرد یا آسی که بران نیک
توان گرفتن از باس معطر بافتح و سکون قاف و کسر آن چیز است غ و صبر و کوفتن بفتح
فتح شدن و ترش شدن شیر و بفتحین و تشدید را باس قرار و آرام و باضم و کسر قاف اقرار
کننده معطر باضم و تشدید را س مفتوح قرار داده و تقریر کرده شده و با کسر را قرار داده
و تقریر کننده معطر باضم و کسر دال شد و تقریر و اندازد کند و بفتح دال اندازد کرده شده
مقدور و آنچه بران قدرت و توانائی باشد مقدور و بفتح و دال مجرید و آنکه مردم از او اجتناب کنند
مقتر درویش مقشیر باضم و فتح شین شد و پوست دو کرده شده مقاصر حریت قرار باز مکر
حیا کردن و به سگالیدن و بفتحین و به گل سنج رنگ کردن و گل سرخ و نوع و شریست و کور جمع و بفتح
و تشدید را معرکه و با کسر بسیار پر کرده و رجوع کننده و مکار و مکار و سگال و حیا که معرکه شده
و آنکه صغیر و غالب شده باشد معطر با کسر سبک معر بفتحین و تشدید را بکسر و باس گذشتن
منار بافتح نشانها و علامات شماره واحد و میل بلند را شماره گویند بواسطه آن که علامت مستقیم
راه و غیر آن نشان با کسر از معطر با کسر کنگ که بآن سنگ انگشت و باضم چاه خرونگ سر و
قبیل از زمین معطر با کسر نول مع که بدان و او معینه و آنچه بنهار بدان چیز را سوزان کند معسر

بالکسر قول مرغ گوشت خوار و رسته اسب که از ضد تا و ولست باشد و مقدمه لشکر مشکلمه بالضم و کسره کاف
کننده و فتح کاف انکار کرده شده و ناشناخته و ناشایسته شده و نام ملکی است از و ملک سوال تمبر
بالکسر پیش سینه و انبج قربا که منجاری بسیار کشنده شتران منخر بالکسر و الفتح سوران غنیمت و خنجر
ساز و جمع و مشتق بر آگنده منشور بر آگنده کرده شده و فرمان مناشیه جمع منشور و زنا سخته و خنجر
منشور بالضم و نران و باران منشی بالکسر یا بلند که از چوب گل و حیران سازند و و اخط و خطیبت آن
و خط و خطیه خواند اسم آله است از منشی یعنی بلندی منابر جمع و آخر بالفتح شکافندگان آید و رنگا
و ر آب موی بالفتح راه و بیج زدن و چیدن و کشتن و بالضم با و گز و یا خاک که آنرا با و بزیدار و و یکروز
سوفور تمام کرده شده و هماچیر بالضم و کسبه جوت کننده و به فتح جوت کرده شده و زمان و مکان
بجوت و جوت کننده شده و ناقص و بیوده قال الله تعالی انخذوا هذا القرآن مجورا هم و هم بالکسر
و تحت بیوده گو و بسیار گو هر بالفتح کابین و کابین کردن و بالضم اسب کرده و استخوانی که بالای سینه
اسب میباشد و میده داده که همی زن آزاد هم بالکسر و کسبه که و بینی شتر کنند و میده استاده و
حاذق میسر بالفتح طعام و غله از جانی آوردن سب اهل و عیال یا بر سه فروتنی فائده و اوجان
آنکه بر عیال طعام از جانی آورد فائده دهنده میسر بالفتح و کسین قمار و قمار بافتن و بضم و فتح
یا وین شد و آسان کرده شده و کسین آسان کننده میسر بالفتح آسان آسان شدن و صد است بر وزن
مفعول میسر بالکسر بر جاده و شلوار

باب المیم مع الراء

میر از یز و کلمات مبارز بالضم آنکه بالکسری بچاک بیرون آید میسر باشد چهار بالفتح راه و کاف و کشتن
و کاف که در غیر معنی حقیقه متغی شود و فتح بالفتح و تشدید زام فصل و کاف بریدن و بالفتح تسمیه بچاک گرفتن
و بریدن پاره کردن از خیمه هرگز میان خیزی و محل استاده کردن خیز هر بالفتح و تشدید زام یکم بالضم
شیرین بالکسر و فی سطر بالضم و فتح طاعت و تشدید زامیت داده شده و طراز کرده شده معتر بالفتح
برکی یا بسیار همچنین معتر بزر و دست و اغرة و داده معتر بالفتح و تشدید زامین خداوند بزر معتر
بالکسر یا سخته کشته معتر بضم و تشدید زامین و خزان و خیزی دشت و زمین تحت معتر
بالضم و کسر راجد آگنده و فتح راجد آگنده و تشدید زامین بالضم جدا شده و تشدید زامین بالفتح یا جدا کرده
شده و معتر بالکسر و کسره و تشدید زامین بالکسر و تشدید زامین بالکسر و تشدید زامین بالکسر و تشدید زامین بالکسر
میسر گویند معتر بالفتح و تشدید زامین بالکسر و تشدید زامین بالکسر و تشدید زامین بالکسر و تشدید زامین بالکسر

باب المیسر مع اسیرین

معاسر بالفتح و سکون حمزه فسا و کرون و بدی افکندن کیان کردی و بالف مرویت و ستان سیکر و
 بمعنی الماس نیز آمده مایو مین ایند از ان ایسا بریده شده باشد و یعنی نایمید و لغت نیامده بلکه بدین
 آتش آمده محاسن بکسر لام جایی شستن و بفتح لام شستن همچون پر مندر آن ماهه اقیان آتش شستن
 مجوسی واحد و صفا موس گوید همچون نام مرویت خرد گوش که دین مجوس پایا کرد و عرب پنج گویش محس
 بالفتح و تشدید بین محل جستن رگ محروس گماید شسته شده و محس بالکسر نیزه و بالفض و فتح و دل مشد
 جایی نان نخن قوم در بادیه و جانی که خاکستر گرم گذارند و گوشت بیان کنند و در روس کنند شده و
 ناید پیشده مدرس جاییای و در گفتن طبع مدرسه مدرس بالفتح بر بسیار ماست کتیره و دران
 کننده و ترکرون فرما و آب و جزان و انگشت تمان کودک و دست تبدیل یا یک کردن و در ترغیب خوی
 یافتن کسین وین در آوختن از دو مدرس بالکسر سگی که بپاه اندازند تا دانه نشود که آب دران است یا نه و نام
 ویدان و دران کردن مدرس بالکسر سگی که در زمین بسته و پاه اندازند و بدان لک پاه را بسوزانند و اهرار کنند
 مرویت مدرس بالکسر سگی که بر بیان بندند و پاه اندازند تا آب یا عقی آن معلوم شود و مدرس بالفتح و
 نام پاه از لای پاک شود یا سگی که بر بیان بندند و پاه اندازند تا آب یا عقی آن معلوم شود و مدرس بالفتح و
 و تشدید بین لبون و دیوانه شدن و دیوانی محس بالفتح لبون محس بالفتح لبون و جماع
 کردن محس بالفتح کار شوریده محس بالفتح آب نه شیرین و نه شور و پایا محس بالفتح
 و کسر طاف و فتح آن یعنی محس بالفتح جماع کردن و مالیدن و دیلیری کردن و نیزه زدن محس بالفتح
 و تشدید بین دیلی و پیش آینه و جنگ محس بالفتح جایی نشان دادن محس بالفتح محس بالفتح
 سنگ آهین بر با محس بالفتح در کردن رود و نیزه زدن محس بالفتح شوریدن و بهر بر آید
 دل مقوس بالکسر چینی که دران کمان نهند و گیسما که اسپان اوقت و دیدن و پیشی گرفتن بلکه
 از ان سین سر و بند و بفتح قاف و واد شد و چینی خیمه باشد کمان مقیم اس بالکسر انداز
 در آید آن انداز و چینی گیرند محس بالفتح محس بالفتح محس بالفتح محس بالفتح محس بالفتح
 می گوید محس بالفتح قاف اول و کسر تانی مغزی است که طوطی پاه ماکل سفیدی دارد و چون کبوتر
 با تمپاکم بصیرت اسکندر بر که حضرت ایمان آورده بود و او را از صفا به شمرده اند و لقب هر که با و تشدید
 اسکندر بر شود محس بالفتح محس بالفتح محس بالفتح محس بالفتح محس بالفتح محس بالفتح
 و خارج و در یک محس یک گیرنده و خارج ستانده محس بالفتح خایه کشیدن و سخت راند

و یقین آینه شدن تاریکی شب باروشنی ملدس و ملطس و ملطاس باکسترنگ بزرگ که
 آن استخوان خراش کنند و اکثر ترنعت جاع ملدس و ملطس جمع محسوس دیوانه دوست رسانده
 شده منحوس بدبخت شخصوس بجای غمخیزتر کرکین منوس مروانگ گوشت منکوس نگونسا کرد
 مندراس باکسرن بیت و سبک مندراس گفته و فرسوده مناس بالفم آنکه محرم و مجاز باشد
 مویش بدرم و آرام و پنده موس بالفتح سترتر کشیدن حمراس باکسرنک میان کاواکر
 ویران قهر کونید و اکثر سخت خوار حمالیس جمع مندراس بالفم اندازده گیرنده و در اصل همانند بوده
 زار البین بل کرده اند و آن در پند سمرقور خواهد شد ملطس بالفتح خرامیدن نام دق میست

باب اسم مع اشین

ماش معروف میرفتش آنکه رنگ رنگ ظاهر کند ملطس دلال که میان فستری و بالغ سودا
 کند پسین جمله نیز آمده فحشش بالفتح و تشدید شین اشیمانی که بدست گردانده محشش بالفتح سودا
 و سقوتی آفتاب پوست و جز آنرا تر کشیدن پوست را و موجود کردن و بالفتح و تشدید شین شیش زار
 و آنچه شیش در آن گفتند و باکسرنچ شیش ریان می برند و آهین یاره که آتش را بان حرکت دهند و مرد
 شعی که شیش آوند و شک باشد محشش باکسرنقوی که از سقویا که آمده باشند و نزدیک آتش با یک
 سو گند خورند و عمو کنند و بالفم سوخته و بالفتح رفت و به تشدید شین جمع مندراس یعنی مندراس
 حیران کرده شده بدست یقین مست شدن و نرم پی شدن و کم گوشت شدن محشش بالفم و بالفتح
 و فتح بین محله نوی است از کبوتر که بلند و دور تر میرود و دیوانه نوی گوید به شعر همه جهان سبک
 مانند کبوتران محشش بالفتح و فین محشش است در شام مرزنجوش گیاهی است که آن را
 مرزنگوش گویند و می آن در اصل مرز جوش است یعنی گوشش گوشش بواسطه شباهت آن بگوشش
 موش و همچنین مرز جوش محشش بالفتح خراشیدن و شکافتن پوست بناخن و زمین که روی آن
 یا ران خراشیده باشد و خراشیدن روشن جمیع محشش بالفتح و تشدید شین دست بچرخه بالیدن
 تا یک شود و پاره شیر و شیدان و پاره را که استین و لیستان و سر استخوان نرم را خامیدن و
 گرفتن چیزی بی یکدیگر چیزی در آب خیسایان مشاشش بالفم زمین نرم و استخوانهای نرم که توان
 خامیدن و گرفتن چیزی مشاشه واحد و نفس فلان طیب المشاشش یعنی کریم النفس مشاشش استخوان
 برآمده مشاشش بکسر هر دو میخیزد و آلو و فتح اول نیز آمده مشاشش بالفتح و ستار چه که بدان است
 پاک کنند بالفم و تشدید و او مقنوع پریشان کرده شده و بکسر او پریشان کننده معاشش

و معیش زندگانی کردن و آنچه بدان زندگانی کنند معایش بسیار زندگانی جمع معیشت مفرش
 آنچه باشد خواب و رخت و آن کنند معایش جمع و کریم الفارش آنکه بازمان برزگوار تزویج و خوشی
 کند مشغولش از هم جدا کرده شده و مضاعفش و منتقاشش بالکسر تخمیه بان موسی و جز آن بر کند و
 آنرا بهاری مویچه گویند معیش بالفتح تخمین چشم باموی و شیر بز با شیر گویند و بهمان دشمن پاره
 چیزی و پید کردن پاره دیگر و بهر شریطان و دشیدن

باب المیم مع الصاد

محص بالفتح پای زدن آهوی فروغ و دیدن و مخلص بی غش کردن زرب گداز و بالفتح و کسر
 یسان نرم و زه کمان محض گردیدن از چیزی و جای گردیدن و شتر ستوار و قوی و همچنین مجوس
 محض بالضم فتح تسمیه و بریان کرده شده و محض بالکسر لام و ست خالص که دوستی و محبت را از
 شایسته بریافا محض ساز و بالفتح لام خالص کردن شده محض بالفتح و کشید نهاد یکیدن محض بالفتح
 مرغی که از او دیده گرم چون کرمس و سداب برگزیده و در سر که برورند و طعامی که از گوشت یا کبوتر مرغ و خوزه
 مرغ یا سر که نرند و بالضم نیز آید و محض بالضم خالص هر چیز و اصل هر چیز و نام گیاهی است محض
 بالضم ای که ترکیب نه حاصل اوخت و حکم بود محض بالفتح رل و بی در هم چیدن چنانکه باهی بر داید
 و کام خرد نهاده بر راه رفتن مانند مردم پای بسته محض بالفتح و گردن روده و پیش کردن یافت
 و همچنین شتران شکا پسندیده مفرض و مفرض بالکسر تفرض فقره بر مفیض گردیدن از
 چیزی و جای گردش مفرض بالکسر تفری که در تابستان فریه باشد محض منج بال پس بریده
 در حین طیران و افتادن محض بالکسر و فتح قاف و تشدید صا و مقراض مفیض بالکسر سستی که
 بان بر دو دست چایا بندند در وقت و دشیدن محض لفتجین لغزنده و کسار شدن چیزی
 دنیا که از کف را شود محض پاک کرده شده و آشکار کرده شده محض و تناس بالکسر شتر
 که بان سوگویند محض تمام مناص گرختن و باز پس شدن خویش ابار کشیدن و گریزگاه محض بالکسر

باب المیم مع الصاد

محض بالفتح شیر خالص و هر چیز خالص و فرایندن شیر خالص دوستی خالص کردن محض صا شیر خالص
 محض حیض آمدن حیض و اندام زن که جانی حیض است محض بالفتح دفع زدن و جدا شدن
 دلو در چاه محض بالفتح دفع مسکه گرفته و همچنین مخض محض بالفتح دروزه گرفتن

[illegible]

باب الميسم مع الطار

خط یا فتح کشیدن کمان و چرخان و بگردان گدشتن تیر از چیزی و مانند آن باب بنی محاط بالضم آب بنی
محاط بالکسر گویند یا شتری که عادت او باشد که از پستان او شیر نهد اندک افتد و همچنین محاط محو و
نواشید و پوست و اگر ده و محو و الحید و راز ریش و محو و الوجه و راز روی محو خط بالکسر سوزن
محو خط بالکسر و فتح خا و تشدید خط چوب خط کش و همچنین محو خط خط انچه در آن خط کشید و باشد
و جوانی که خط ریش او دیده باشد هر خط بفتح سیم و با و کسر آن پای بستن و بالکسر چیز که آن ستور
را بیدند هر خط بفتح موی کشیدن و بالکسر سیم از صوت و خبر و چنانکه پیشند مروط جمع و بالضم بر پا
نزد مردم کم ریش و در آن جمع امرط است و بضم تین تیری پر موط بالضم و مراط بالکسر جمع موط
بجزی است شده مسوط بر وزن انچه بر دو ال زین آویخته باشد و سوا لیکه جواب داد و تشدید
بیکم روان و شعر که در هر بیت اوست قافیه یا زیاده باشد مسوط فرویزیدن چیزی از جانی و
برست برون آوردن آب تخل از جسم مادیان ماسوط گید شور که شکم چار بار راند و آب شور
و سرچ شور باشد و شکم را ند مسوط آب شیر و بوی ناک که در دوش مانده باشد مسوط افتاد
و بای افتاد و مسوط الاراس یا شکم که از شکم مادر بر زمین افتد و بالضم و کسر قاف اندازند و خط کشند

بیشتر است جمع خرمای بیشتر است و در مسج بالفتح تک با و محل در آمدن کا گودر استخوان مغز
سینه و بالکسر ایتهای مدرع بالفتح باده از خبر گفتن و باده را پنهان داشتن و شاش انداختن و بیشتر شدن
بدر و غ گفتن مدرع بالفتح و تشدید و ال آنکه راز نگاه تواند داشت و مردنی و فاد و رقی گوی
و آنچه بگوید و بر جانند مدرع بگوید و مدرع بالضم و کسر بارانی که مقدار یک درایع و درین
فرد و و فتح را آنکه مادر او شراف باشد نسبت به پدر فتح چراگاه مراتع جمع و لیج منزهایی
و پدید بیار و بالضم فتح را تشدید بای مفتوح چهار گوشه مدرع بالکسر چهار یک غنیمت که بهتر لشکر را
در می ستاند و اول باران بهاری و شتری که در بهار زاید مدرع بر وزن ربیع آبادان و چراگاه فراخ
آب و علف مدرع بالضم فتح را فرعی است مدرع بلند داشته و بر داشته شده و حرکت پیش داده شده و قنار
مدرع بفتح سیم و ضا و پستان و چا خوردن شیر و بالضم و کسر ضا در تا شیر دهند و مدرع جمع هر دو
سرخ و مدرع کشت زار مدرع جمع مدرع بالفتح کتاب رفتن است این مدرع و مدرع کاشته شده
مدرع بالضم و کز و کزتن مدرع بالکسر با و شمال مدرع بالکسر گوش و دست که در میان کوباشد
مدرع بالضم و فتح و ال امانت گاه دنیا گاه و کسر و ال امانت نگاه دارند و مستحق بالضم
فتح تابستان گاه آب مدرع بالضم پیش ناکرده شده و فاش کرده شده مشع بالفتح گرد
گردن و کوبیدن بر و رفتن و در و شیدن و کوب کردن و بودن و بسیار خوردن مدرع
بالضم با و خبر چیزی پیوسته و همراه و مضامین مدرع بالفتح جنبانیدن متورم را و بیشتر
و آب سرد و وزن پستان ناکه را و کشتاب رفتن و انداختن ما در سحر را و در خیدن برق و جز آن
و بارگشتن شیر و پستان و همچنین مصوع بالضم و رفتن و پشت دادن و همچنین مصاع بالفتح
ماضع در خنده و پشت برکت و در دنده و آب شور و چیزیکه متغیر شود و متقطع بالکسر بسیار
نصاع و بلیغ مصاع جمع مصاع بالفتح قلعه و کار نیز و آبگیر و حوض و پناه که برای آب سازند
مصاع جمع مصاع یک بانج در و نیمه بیت شعر مصراع بالفتح انگندن و جای انگندن بالکسر
مرا و ف مصراع متقطع بالفتح خوابگاه مضاع جمع مطلع بر آمدن کوب و جز آن و جای بر آمدن
و کسر لام نیز آمده مطلع جمع و بالضم و کسر لام واقف کننده کسی را و بالضم و تشدید طواقف
شونده مطلع بالفتح رفتن و خوردن مطلع بالفتح ماندن چوب تریا پوست تاشک شود مع
لیثی با جمع زنی که مال خود کسی نزد مصراع پناه گاه و بالضم و تشدید زاده و بدل و تقامع چیزها
پتان یا نهاد و عصا یا مانند چوگان از زمین ساخته مدرع بالکسر کاز که بدان زگر این چیز را برند و نام

مخاف جایی که بر سر موقوف باضم و کسر وال از پی درآمده و از پی درآمده و بفتح وال از پی درآمده
 و از پی درآمده شده و بفتح را و تشدید دال مفتوح و دلیف کرده شده و مخرج بضم میم و فتح را بطل
 و تزیید کرده شده و آرایش اوده مسرف آنکه بی اندازه خرج کند مشرف دیده و رشونده و از بالا
 نگاه کننده و بلند و فتح میم و راحی بلند و مشارف الارض اعلی زمین و مشارف الشام و میست
 چند در زمین عرب نزدیک الشام که شمشیر مشرقی بفتح را منسوب است بدان و باضم و فتح شین و فتح را
 مشد و مشرف داده شده مشحوف بعین جمله و جمعه و لیوانه و فریقته مصحف باضم و الکسر جری
 در و محیفها و سالیما جمع کرده شود مصحف به تشدید فا استادن گاه در جنگ مصاحف جمع مصحف
 خرج کردن گاه مصحف بکسر نون باشد و تصنیف کننده و بفتح نون کتاب مضاعفت و جفا
 کرده شده و افزون کرده شده مصحیف باضم و کسر ضا و همافی کننده و میل و هنده و نسبت
 کنند مطرف باضم و الکسر چادر خزی اعلم و بفتح اسی که سر و دم او سپید باشد یا سیاه و دیگر
 اعضا بزرگ و دیگر و گویندی که دم او سیاه باشد و دیگر اعضا سپید مطابق جای گشت ملوک
 مشطوف آنچه در ظرف گذاشته شود معارف آشنایان معروف باضم و کسر س را شد و سنا شده
 و تعریف کننده و بفتح را شناخته شده و تعریف کرده شده معارف بفتح میم و کسر زای منقو
 آلات الهی چون رباب و جزآن معارف باضم و تشدید فا باز داشته شده از حرم و پر سرزاشیده
 و تحقیق فاعفو کرده شده معروف شناسنده حق و قبول کننده آن مشرف بفتح میم
 بکف دست آب بردارنده و مکتوف باز داشته شده و نابینا معروف باضم و کسر آنکه پدر او بنده
 باشد و مادر او از ادب مادرش عرب و پدر غیر عرب معروف کسب کننده چیزی بلا اجتناب چادر یا
 جمع ملحقه ملهوف منظوم صلیف بلند و زیاده شفاف با الکسر متقار مرغ و مانند صدف
 چینه که از دریا بیرون می آید و آنرا گوش ماهی میگویند مشف بر وزن مشر آلتی که
 بدان دانه پاک شود مشعط باضم خم شده و مشط الوادی گردش گاه رودخانه
 مشف بفتح میم و صاد نیمه راه و با الکسر متکار مناسبه جمع و باضم و کسر صاد و د و هنده
 مشط و طیفه داده شده ۴۵

باب المیم مع القاف

ماق بفتح و سکون همزه که یقین فواق پیدا کردن از اگر ایستد چنانکه کوه یا کوه شود و کن چشم که طرف بینی باشد
 موق باضم و سکون همزه که چشم که بغیر طرف بینی باشد ماحق سخت گزیم متصدق صادق صادق متانده

و صدقه و سنده صحیح بافتح کاییدن و کاییدن نیست کردن سوزانیدن و سوزن کردن
 چیزی را و سخت گرم شدن و برکت بودن محاق بالضم و بهر سه حرکت نیز آمده سه شب آخر ماه محقق بجان
 نیز کرده و بار یک و سه کرده محراق بالکسر و ر که از کرباس و سیم چیده و کبسی زخمه خاواقی بختیفت
 نوال چشیدن و چشیدن گاه مشتق است از ذوق و به تشدید نوال آنکه فخاص نباشد در محبت مارق
 استحقاق شیر آب و آنختن دوستی باطعم و غرض ندیق شیر آب سخته با آب مرقق بالفتح شور کردن
 در دیگ و پوست بوی گرفته و سرد و کنیزکان و فر و میگان و موی از پوست باز کردن و بیرون کشیدن
 از دین و بختیدن شور با مرقه پاره ازان و افقی که در کشت و پالیز افتد مروق بالضم کردن
 که شستن تیر از نشانه مارق از دین بیرون رونده و کنایه بشی و ناز یا نه نرم شده مرقق بالضم
 و تشدید جمع مرقق بالضم و فتح فاجای گیه کردن و کسر فایکیه کشته مرقق بالکسر سرخ و بخی
 نیز آمده و بالفتح و کسر فایکیه بر توکیه کنند به مرقق و کاری که ازان فایده حاصل شود و ناولان فایده که
 ازان باران ریزد مروق بر وزن معظم شراب پالوده و صاف کرده چنانکه اصل دارد و خش نبود
 از غایت صافی همراهی بالضم آنکه نزدیک ببلوغ رسیده باشد مرقق بالفتح جامه دیدن و
 پاره کردن و خیال انداختن مرغ و بالفتح و کسر زاپاره هاسه جامه دیده و فرقه واحد مرقق بالفتح
 و کسر نیز و مرقق جای لغزیدن مستغرق غرق شده و به رافرا سیده مشتق بالکسر گل رخ
 و بالفتح لبتاب زدن و لبتاب خورون و بختن و در دیدن جامه و موی شانه کردن و بخت و دقت کردن
 دوال و مانند آن تا دوازده پس شود و بختیدن بسیدن لبین بهم و ویشیدن دامن بر این مصداق
 تصدیق کننده چیزی و آنچه موافق صدق چیزی باشد مصداق بالکسر و فتح دال راست حماد در آن
 رفتار و بالضم و فتح صاد و کسر دال شد و با و در آورنده و گردنده و صدقه ستاننده مصفیق
 جاسه تنگ مطلق از بند را کرده شده و روان کرده شده و کسر لام را بکننده و بالضم
 و فتح لام شد و طلاق داده شده مطلق بالکسر و ر که زنان را بسیار طلاق دید مصفیق دور
 و عمیق مصقوق بالضم و در شدن معلاق بالکسر آنچه بان چیزی در آورنده معالیق جمع و ریل
 و معلاق مرخصت و کینه دار معلاق و معقوق قفل و قلاب در که بان در آورنده معالیق بالکسر
 بخش و نصیب که در قمار فرض کنند و بالضم و فتح لام بسته شده مصفیق سخت شدن و دراز شدن معقوق بالضم
 و کسر لام هر که خبرهای عجیب آید و از ساعه و غیر آن مفرق بکسر و فتح آن میان سر و جدانشد نگاه راه برده
 دیگر مرقق بالفتح و تشدید قاف شکافتن درخت تا شش چند آنرا مطلق بالفتح و کسر لام آنکه بزبان چای

کند و در دل اخلاص نداشتنه باشد بلاحق چه چیه باجمع ملحقه ملحق پیخیزی و ابلسته و حرامزاده
ملصق و ابلسته و حرامزاده ممشوق سبب باریک میان و دختر کشیده بالا و همچنین سبب
ممشوق بالضم و تشدید شین مفتوح جانه زنگ کرده شده بگل سرخ مخرق دریده شده
ویرانده کردن و دریدن و برین تقدیر مصدر است قال الله تعالی و فرقتهم کل مفرق و نام شاعر است
مشطوق بالکسر نیک سخن گوی منطلق بالفتح و کسره و غیره و بفتح طاکه و میان بند
منجذوق بالکسر و آخر بزرگ منافق و دروی موقوف بالفتح و کسره و شایان و پیمان و عهد موقوف
بالضم نادانی و احمق و سر موزه و بالفتح از آن شدن پیخیزی موقوف بالفتح و کسره با ملاک شنگاه
موافق سازگاری کننده محقق بفتح تین سبب که بزرگ گیر نیاموده باشد و سبب آبا

باب المیم مع الکاف

مبارک محبت و برکت کرده شده مشک بالضم باقیانده مختنه زن و نواله و سرخ محک جنبانده
محک بالفتح ستیزه کردن و بالفتح و کسره ستیزه کننده و همچنین مجاحک بالکسر فتح حاله سودن و خط
و سبب که بران زردیم عیار کنند مرکب بالضم و فتح مراد رنگ مسک راه مسک بالکسر
معرب شک بالفتح پوست و بفتحین و ستیانده علاج و پوست سنگ پشت مسک بخیل مسک
بالفتح بخیل شدن و جانی که آب در آن رسیده محک بالکسر نه که بسیار خند و معک و الین افکنان
و بالیدن و به دور و دراز انداختن معک بالفتح و معک بالضم جنگ گاه ماک بالفتح و تشدید
کاف یکیدن محکوک بالفتح و تشدید کاف پمانه است و آن سه کیلیم است و کیلیم یک من و هفت شن
من باشد و من دو و طل است و طل دوازده اوقیه و اوقیه یک استار و دو و ثلث استار و ستار
چاره شقال و نیم شقال و شقال یک درم و سه سابع درم و درم شش و اوق و اوق و اوق و اوق و اوق و اوق
و طسون و وجهه ست و وجهه سدرس شن درم که خبر وی است از چهل و هشت جز و درم ملاک بالضم با تشدید
شدن و بالفتح سخت کردن خیر وزن خواستن و بالکسر ملاک خیر می شدن آنچه حق کسی بوده باشد و راه
و بفتحین و تشدید و آب و آنچه قائم شود با و کاری و بالفتح و کسره لام با تشدید ملاک جمع ملک ملاک
و ملک اصل شاه زنبوران ملاک خداوند خیر می ملاک بالضم و تشدید لام جمع ملاک بالکسر
خیر سه و آنچه با و قائم باشد خیر می محکوک بنده همایک جمع همایک مقامهای با تشدید
عبادت گاه و جانی قربانی حاجیان کارج مناسک جمع

باب المیم مع اللام

ماکول خوردنی و خورده شده و رعیت موعیل فرصت داده شده موعیل بر وزن معظم است
 ده سپ و صاحب نصاب کسبسم آورده جبت ضرورت شعر مال زو خواسته و مرو بسیار مال موعیل
 بخشیده شده و قبول کرده و تنگدست از غنا زراکت و غرابت خالی باشد متعادل بیابان دراز بی بیابان
 متعادل نزدیک جوییده و متعادل نیکوئی گفته و زوئی جوییده و باقران خود متعادل دست نیست
 گرفته شده مثل بالفتح تشله کردن یعنی گوش و بینی و زبان بریدن و مانند شدن چیزی بچیزی
 مانند و بقیه مانند و صفت و حال و داستان و قصه که مشهور شده باشد مثال بالکسر تانده و کاه
 و بستر مثل بضم و فتنین جمع و فرمان اشته و مثل جمع مثل بالضم بی استادن و بزرگ کردن
 مثال بالکسر سنگ زدن و وینار و آن مقدار در هم و نکت سبع در هم است محمل بالفتح چرخ بستن
 دست و پای و آبله بر آوردن انکار و آبله مجال جای جولان نمودن محمول بالکسر نوع جامه است
 پوشیدنی که آنرا صدره گویند و اسپر محمل فراسم آورده و در هم کرده محمل بالضم و فتح هر دو
 جیم ابر یا محمد محمل بالفتح گردیدی و خشک سالی و تنگی و ستادن باران و لفظ خط رسیدن در هم
 و سعایت کردن پیش سلطان در زمین بباران محمول ماحل زمین و شهر خط رسیده محال بالضم
 چرخ بزرگ و دلو بزرگ و بالضم نامکن و بالکسر گردید کردن و استاده شدن باران و خشک شدن
 گیاه و سعایت کردن پیش سلطان محمل بالضم گردید کننده محمل بضم سیم و سکون حاصله و فتح
 نامی شسته نام شاعر است که او را محمل بن الحو سا گویند محمل بالفتح جای جمع شدن مردم و هنگامه
 محمل حاصل کننده محمول حاصل کرده شد محمل بالفتح بار گیرد و بود محمل جمع و معتد و کهنه
 و فتح سیم و وال شیش محمل بالضم و تشدید و او کسوره گردانده محمل بالضم و تشدید بضم مفتوح
 ای که پارست و پای او سفید باشد محمل بالضم گردید کننده و حواله کننده محمل به تشدید لام
 جای فرو آمدن و بکسر خاسته گشتن و رج و وقت ادا کردن قرض محمل بالفتح آثار و علامات و
 جای خال و گمان برودن محمل خوار کرده فرو گذاشته محمل بالضم صفت نخوت و بکسر مدل بالکسر مر و خور
 اندام و کم گوشت و دزدان محمل نیز آمده محمل بالفتح درآمد و بجا درآمد و بالضم و آوردن بالضم
 کسر خیل بادل بالفتح ستوده آمدن از گاه است ستوده و جوان و ستوده آمدن از سخن کسی و تحقیر شود
 از پوشیدن و نگار داشت راز و در خواب شدن پاوست شدن چیزی محمل منبر لیا جمع و علامه محمل بالفتح
 سین فرستاده و فتح سین فرستاده شده و آویخته شده محمل بالکسر یک بعین بزرگ محمل شعر و خطبه
 گفته شده و موعیل که از معنی معنی دیگر می رسد نسبت نقل کرده شود محمل بالضم و تشدید مامفتوح و کاه

در صورت پالان نقش کرده باشد هر عمل به تشدید یا توهم کمسور و یا به پیچیده مسل نسبتین آه آب
مستعمل به تشدید لام یا کلمه مسجل بالضم و تشدید یا به مفتوح جمل کرده شد و بجمل قبله یا به جمل
بالکسور یا نوزبان تیز و گو یا و نام فردیت و ذکر کرده و حلقه که در طوط نگام پیدا شد و هر دو را مسجل
گویند مسکول شش یا نینام بیرون کشیده و مرد و بیاری مسل و شش مسال بالفتح و تشدید یا به جمل
و در جامع مسال بالکسور مسجل بجا روان شدن آب مسل بالضم و کسر یا از بر زمین کشنده شش یا جامع
شغل شش یا عمل شغلها و کار حاصل بالفتح تراویدن آب از باست و چکیدن زرد و ابد از جراحت
و کشاکش و دوشی که در کیسه کنند مصطل بالکسر آلتی که بان کار و تشدید جز آن روشن کنند و بالضم و
تشدید قاف روشن کرده و زود و دوده شده مصطل بالضم و تشدید لام نیست و موشده مصطل نسبتین
و رنگ کردن در دادن و ام دیس انگشتان کار مصطل آنکه علت سیر زوار و مصطل سیاهان کننده و در
سایه آرنده و بفتح لام در سایه کرده شده معل بالفتح به بودن و غایب کشیدن و غیر آن و شتاب نشستن
و شتاب کردن در کار و بریدن و تپاه کردن مصطل بالضم بسیار عیال مصطل بالضم و کسر لام شد و
سبب گویند و بیاری و در کننده و بفتح لام سیراب کرده شده و سبب گفته شده مصطل بسیار علت
یا غیبه و این کلمه بر زبانها شائع و مستعمل است و در کلام عرب نیامده و بجای آن تکمیل استعمال کنند
و تشکل کار سخت فرو بسته و پوشیده هر عمل بالفتح و دوشی و جاسی و در مصطل شتاب کرده شده مصطل
بالکسر کنند آلتی که بان سنگ می شکاف و بالفتح و تشدید و او کمسور احتما و کشنده بالفتح و او شده و کلمه
کرده شده مصطل بالکسر و مک مصطل نسبتین و در شکم ستور از عاف یا خاک خوردن و بدر و آمدن شکم ستور
مصطل جاسی غسل و آنچه در آن چیزی شویند و آبکی که بدان چیزی را بشویند مصطل بالفتح و کسرین جاسی
شستن و در مصطل شسته شده و کلام بتندل و سهل که از نزاکت و ملاحظت خالی باشد مصطل بالفتح
و کسر و پیوند اندام و جاسی جدا شدن و میانند گوید و بیرون منبر زبان بالضم و تشدید صا و مفتوح جدا و اگر
تفصیل داده شده مصطل پیوند با و جاسی جدا شدن مصطل بالکسر و کسر یا رحمان و فصل و تشدید
مصطل جاسی برون دبی استین که زن یا مرد بر کار و خانه پوش و در بسیار تفصل بالضم و فتح صا و تشدید
او را تفصیل داده باشد مصطل بالفتح سخن صنی کردن و با گفتن کسی را پیش کسی و اگر استین بخیزی و
فرو بردن آب و خزان و بالضم صغی است معروف و میوه درختی است مانند کنار و بالضم و کسوف و تشدید
لام در ویش اندک کننده و پیر دانه خیزی مقوال بالکسر مرد زبان آور و بسیار سخن مصطل بالکسر
زبان و بهتر بلغت من و بادشاهی است از بادشاهان مصطل بالفتح جاسی آلتش کردن نیر و

و جسم ساخته شده محرم بفتح میم در آن که در مردم راه دارد و صاحب و حرام شده وقت نفوذ شب بام
 جمع و باضم و کسر در حرم روزه و در راه حرام روزه و کسی که احرام حج بسته باشد و باضم و فتح رای بشود
 حرام کرده و حرام داشته شده محرم حرام داشته شده و بی نصیب و بی روزی و روگردانیده شده و محرم
 باضم میم و سکون تا فوج یا موضع بر پا کردن نیمه و تمام بر وزن مقام نیز آمده و بر وزن مضمون موضع است و محرم
 باضم و فتح تا و سکون ضا و حجه گوشتی که دانسته شود که از حیوان زست یا ماده و شخصی که ایام جاهلیت و ایام
 اسلام دریافت داشته و خاتم زاده و ازینجا گویند فلان محرم النسب محرم بصدا و جمله مرد خلیل اندک صبر دارم
 باضم شراب همیشه و بافتح جایی دوام در موم سرخ و عصفور بر پیه و چیز خون آلوده و کران بار کرده و رنگ
 کرده شده به رنگی که باشد و دو یک پاره موم و موم آنکه آویز بد گفته شده است مراسم نشانه
 هر کوه بر هم نهاده شده و جمع کرده شده مرام بافتح مرام محرم باضم و فتح غنیمت گاه و گریگاه محرم
 دارونی که بر جراحت گذارند مرم محرم آنکه زکام دارد و مسلم باضم آنکه اسلام دارد و باضم و تشدید از تشدید
 یاد داشته و سلامت داشته مستقام باکسر آنکه بسیار چار شود مستقام باضم و تشدید و حیران مستقام باضم و تشدید
 خون مفتوح خانه که باشد خفته باشد و قبری که بطریق خفته سازد مسام بافتح و تشدید و تشدید و تشدید
 بن موی بدن مشهور مشک خوشبوی و چیزی که تو کرده شود مشهور و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 سیم می باوضع قوت شامه شوم و مشهور شوم و نامبارک محرم باکسر و ای ست که بان غلبه در و
 مطلع باکسر خورنده و باضم و کسر عین طعام و دهنده مطعام باکسر آنکه بسیار محرم و طعام و دهنده مطعم
 محرم تا یک محرم باضم و فتح غایب ز کثرین خوی و بهترین چیز و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 چیزی که محرم باضم بانه علم دارد و باضم و کسر لام مشهور و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 آداب نگار آموخته باشد معرم باضم و تشدید را کسوره تعوید فروش و غریمت خوان مقصود
 مستحق خجک و زرنده و وایتاده از گناه و جز آن مقصود باکسر جایی دست بر خن از
 دست معرم آنادان و آنچه ادای آن واجب باشد و باضم و فتح را حریفین بچرخ و گریه و تشدید
 کسی محرم اندوه ناک گردانیده و یوسه شده شده معرم مال غنیمت و آنچه از کفار جنگ غارت
 بیاند مقام جمع محرم بر وزن و معنی مضمون مقام بافتح ای تاون و جایتان و باضم و تشدید و تشدید
 جات و اقامت مقدم بافتح از سفر یا از جانی باز آمدن و هنگام قدم نهادن و جات قدم نهادن باضم و کسر
 و ال پیش روزه و دیروز و کج چشم که بطرف بینی باشد و باضم و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 و پیش شونده و بفتح و ال پیش کرده شده و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید

مله من خدنگا مانگن و سپون بالفتح و دروغ گوی مبین بالضم شکار کنند و آشکار شده و باضم
 و تشدید یای مفتوح بیان کرده شده مبطان بالکسر آنکه شکار او دامن بزرگ باشد از پر خورون
 مبطون آنکه بیاری شکم دارد عقیدن دین دار ستمن متعین حکم و استوار متعین دست یابنده
 و جا گرفته واهی که بر سه عراب بر دارد مستمن بالفتح بر پشت زدن و جاسه کشیدن و فتن
 و مرد سخت پشت و پشت زمین سخت و مابین پرتیر تا میان تیر متون و متان بالکسر جمع متمن
 بالفتح بر شانه زدن و فتنین سلسل البول شدن همچون بالضم بیایکی کردن و شوخی کردن بیایکی
 مابین بیایک و سخره همان بالضم و تشدید جیم جمع همان بالفتح و تشدید جیم رایگان محض گل و رنگ
 پناه بیرون آوردن و پاک کردن و یکسر هم و فتح مابین سخت و معنی آن که پشت همچون آنکه او را
 علت استغابا شد مخزون عناک حمران بالکسر آنکه بسیار عکین شود و حصن بالضم هر که خدا
 و برهنه گار محضین جمع محجن بالکسر عصائی است مانند چوگان میهن نیکو نیام جمع حسن است
 بر خلاف قیاس محجن جمع کردن و گریستن و از چاه چیزی بالا کشیدن و مرد دراز همچون بکنا
 برداشته شده و ذخیره کرده و جزوی از اجزای بیت که حرف ثانی ساکن آن افتاده باشد
 مخزون در خزانه نهاده مخزن خزینه مدح بالفتح ایستادن و بالضم وقوع دال جمع مدینه
 مدائن شهرها و نام شهر است که پایتخت نوشیروان بوده مدولون بالضم همیشه بودن بر جا
 مدین بفتح سیم و یاد است که در آن حضرت شعیب می بود و فتح سیم و کسر دال و سکون یا نهاده
 و قرضدار و مزد داده شده و خوار کرده شده مدیون قرضدار بیان بالکسر آنکه بسیار قرض کند
 مد یا متان و دوایع سبز سیراب که از غایت سبزی بسیار زیاده مدین بالضم روغن دان و
 چاه خرد آگیر که در کوه میباشد مدروان بالکسر و طرف مقعد و هر دو طرف گوشتی که در میان
 هر سه حرکت و پس داشتگان مران بالکسر کمان سخت مران بالفتح و تشدید را صوت
 و بالضم نیز با مرزبان بالفتح و ضم زاسوار و لیر و سردار قوم معرب مرزبان به سکون یعنی
 نگهبان مرز مروان بالضم نرم شدن و سخت شدن دست در کار و عادت کردن مران
 بالفتح دست و پای ستور بر روغن چرب کردن لب لب سودگ و پوستین و بالفتح و کسر اعمال
 و غری مرحان بالفتح مرورید خورد و معنی لب نیز آمده و ظاهر اباین معنی پارس است زیرا که
 وقت خبری یافته نشده مرکب بالکسر ظرفی از شک یا از گل که در آن چیزها نشویند مدولون بالضم
 و کسر دال تاریک بر وزن سبزدول ششم و پنجم مران بالضم باران و ابر سفید فزیه واحد حبیب المرزبان

مزون بالضم شدن و می شدن و رفتن و پر کردن یک از چیزی و بالفتح زمین همان سخن محتاج
 کرده شدگان مستقن بالکسر و بان سوین بالضم و تشدید و او کسر نشان کنندگان و بفتح و او
 نشان کرده شد باسجود در بند کرده شده مسکین بالکسر و بفتح آن که بیج ندارد یا آنچه کفایت
 شود و نه داشته باشد یا آن که فقر و از حرکت و قوت باز داشته باشد و غوار و ضعیف سائین جمع
 مسکن بالکسر کاف موضعی است به کوفه و بفتح کاف منزل و بکسر نیز آمده هم بر وزن محسن فیه از
 خلفت و بر وزن عظم فیه کرده شده و بکسر ثانی فیه بکنده مسنون بوسماک و کنده و صورت کرده شده
 و روشن کرده شده و مسنون الوجه آنکه روی و بینی او دراز باشد مسن بالکسر و بفتح سین و تشدید
 نون فسان و سنگی که بان کار و تیز کنند و بالضم و کسرین پیر سال خور و سلطان بالضم جاری آب
 جمع میل مستهان بالضم غوار و ذیل مشحون پر کرده شده و رانده شده مشش بالفتح و تشدید
 و تبارز یا نه زدن و به تشعیر زدن و پوست و کردن و در بودن و بریدن شدن بالضم و کسر دال
 آموی ماهه که از شیر دادن بچه بی نیاز شده باشد مشاود جمع مهران بالکسر بهره و کوفه و بالضم
 رودخانه مصارین جمع و رودهای آدمی و جزان جمع مصیر مضایع معانی و بجه های شتران
 و اسبان و جزان که هنوز در پشت پدر باشند و چون در شکم مادر یا تا از ملا قح گویند مضنون
 غایبه و نخل کرده شده مطحان بالکسر بسیار نیزه زننده مطمین جمع مطحون نیزه زده شده مطحون
 بالضم و تشدید و بجه چیزی در تابه بریان کرده مطحن آرمیده و از من مطین زمین است و نامون
 مطالی به تشدید و نون جایهای گان بردن مطحن بالفتح روان شدن آب و اندک و آسان
 و نام مردیت کریم معین بالفتح آب و ان و بالضم یاری و بنده معان و مکان جاس
 معادن بالکسر و فتح دال تیری که به ان سنگ شکنند و بالفتح و کسر دال کان زرد و جاس و مکان و اسل
 و مرکز بر چیز معان بفتح هر دو سیم سخت گرم و سختی گرمی معنولان زیان رسیده معنولان و تشدید
 انداخته شده و آزموده و سوخته شده و معنی تنیده نیز آمده مقرون بالضم و کسر را توانائی دارنده مقرون
 پیوند یافته معنولان بالضم سر بر داشته شدگان مقرون بالضم و کسر را توانائی دارنده مقرون
 جمع مقرون یعنی ترک کرده شدگان و فراموش کردگان مکنون پنهان و داشته شده
 مکن پنهان شده نگاه و مکن گاه مکن جمع مکن بالفتح و سکون کاف و کسر آن سینه
 سوار و مانع و مانند آن مکن صاحب منزلت و مرتبه ملوان بفتح تین شب و روز
 مکن بالکسر و فتح باکاد و و شاخ و قابخت و بکسر با آنکه شب بسیار دارد و معن بالکسر از

و الفتح ما از سوده شد همچون منت نهاده شده و نقصان کرده شده لقوله تعالی لهم اجر غیر محسوب
 و نقمونی باز دارندگان و به پایان رسانندگان منن بالکسر یعنی از به معنی بر نیز آمده و بالفتح کسی
 و آنکس و نسبت جمع و مفردی آید و بالفتح و تشدید نون وزن معلوم و ترکیب و هر سنی شیرین که بر خور
 جمع شود و لغت دادن منت نهادن و بریدن و نقصان کردن و بی قوت کردن و مانده شدن و
 مانده گردانیدن و نون بالفتح زمانه و مرگ و برنده توانائی و کم کننده قوت و ریب انسان و حوادث
 روزگار و نشان بالفتح و تشدید نون انعام کننده و منت نهاده و اسمی است از اسمای الهی مستحویان
 بالفتح و لایب ساجین جمع مویان بالفتح یعنی که هیچ نوبت معصوم و مزرع نشده باشد و بالضم هرگاه
 و گوینده سائر موانعی و فتنین غیر ذوی الروح ضد حیوان متوکلین آنکه مردار این دانند و مطلق
 بالفتح و کسر طاج و جنگ موانع بالفتح و تشدید و نیاز کسی بر خود گرفتن همچون گواه و قریب و
 همچو زبان و هرمان هر جان بالفتح معرب هر کان همان بالضم خوار کرده شده همین بالفتح
 خوار و خفیف و بالضم خوار کننده و میدان بالفتح و بالکسر نیز آمده وین فراخ و جاسع و محله است
 پیشاپوش پیشانی از و موازین جمع و نام بر جوستایسان بالفتح نام وضو است بقراین بالفتح دروغ گفتن و

باب المیم مع الواو

ما و بالفتح و سکون نهزه کشیدن پوست تا کشاده و دراز شود مثلاً کشیدن محلول بالفتح و تشدید
 زردوده شده محو سترون و پاک کردن چیزی از چیزی صرو بالفتح سنگ سفید براق که آتش
 از آن بر آید و نوعی از ریاضین و داروئی است و نام شهر است مشهور مرصو بالفتح و تشدید و او
 امید داشته شده مضو لغتین و تشدید و ده رفتن و گذشتن و بالفتح به نیز آمده و پیشی گرفتن مرصو بالفتح
 خرمای تر رسیده مقبو بالفتح ماییدن و جلا دادن چیزی و روشن و پاک کردن و ندان و نگنیدن
 مکو بالفتح آواز کردن مرصو بالفتح قیق شدن شیر خوردنی و شیر بار یک شیر قیق آرز نام مرصو

باب المیم مع الهمزة

مشتابیه مانند شونده بهر که متوجه روی بخیزی کننده مده لغتین مقودن ما و ستانیده مرصو
 بنقشیدن تپاه و فاسد شدن چشم از نگریدن سر شمسکو به بر وزن سیبویه لقب عبد یعقوب کنی که از
 غایت خوش خلقی او را مسکو به می گفتند یعنی بومی مشک از آن می آید مشتبه پوشیده مکر و
 ناخوش مکره بالضم و کسر آنکه کسی را بنا خوشی بر سر کار می دارد و الفتح را آنکه او را بر سر کار می آید و

بالضم وتشدید و او مفتوح ز رانده و ده کرده و آراسته شمره پاک گردانیده شده و دور گردانیده
 از شقیما صوه و صیه بالفتح بسیار شدن آب چاه و بسیار آب شدن چاه موجه غروب و پسندیده و
 آنچه یسوی آن روی کرده شود موه که بالضم غلبوت و آبی که بصورتان باشد و بالضم و فتح و او
 وتشدید لام و اله و شیفته کرده شده مکن جمع بفتح هر دو هم بیابان و ماسه جمع

باب المیم مع الیا

ما می بالفتح و سکون همزه و من چینی کردن و فتنه آنچنین و فساد کردن و کشیدن پوست نافراخ شود
 مانی آمدن کاه و آمده شده و بخشی آینه که قوله تعالی انه کان و عهد ما شیعینی بنا کرده شده
 میله آرمیده و تنوعی بر سر کاری باشند و دوستی دارند و شانی و و با سه و سبع المثانی
 قرآن و فاتحه مجملی بضم میم و فتح جیم و کسر لام شد و ظام کشته و اسپین از ده اسپ و این ده
 آب در معنی فسل گزشت مجوسی آفتاب پرست و آتش پرست مجعی بالفتح ترون مجوسی
 گرو گیزنده و احاطه کننده و محرمی بالضم بلاک کشته و رسوا کشته مدعی بالفتح آب ندی را
 بر آوردن از رحم و چار یا بچرگاه فرستادن و آب پیید که از قصب بیرون آید هنگام بلاعت
 باندن و تشدید یا نیز آمده مرعی بالفتح و کشیدن و بیرون آوردن باران از ابر و ستور اگر
 راندن و دست بر زمین زدن ستور بر نشاط یا انکار چیزی مریشی رشوت ستان و مرضی پسندی
 مراقی نزد بانها جمع مرقاة مروی بالضم و کسر و ال و یای شده و چوب ابرو که ملاح و درست
 گیر و کشتی بدان رانده و به تخفیف یا بلاک کشته مسی بالفتح بیرون دست در رحم ماده و آب
 پدر آوردن یا آبتن نشو و مساوی بالفتح بدیا و بالضم برابری بضم و فتح سین و کسر لام شد و
 آب سوم از ده آب و یکسیم مرضی است که در آن گویا جوال و وز به بدن میخاند و منسوب
 مشی بالفتح رفتن و بسیار فرزند شدن و بسیار چار باشند و مشتری خریده و نام مستعار است
 معروف مشغولی بریان کرده شده مصالی و اما بطلعه صلوة فرستنده و نماز کننده و درش
 آورنده و اسی که دینی اسپ پیش و دو مضی بالضم و تشدید یا گذشتن و رفتن و مضی به خمره
 در آخر روشن کننده چنانکه گذشت مطوی پیچیده شده مطاوی شکند و نور و با جمع مطوی است
 معالی بلند یا و بریزه گها و بدیا و برین تقدیر جمع معالاة است معاری متعاقب
 خانه یان گذاشتن انعاموس مقصی یا پیرو مقصی گذاردن و مقصی خواهنده
 مکاری خریده و گریه و دهنده می بالفتح و تشدید بازمان دراز و پاره از زمان

باب التوب مع اليأس

باب وندان شتر و مهر و باد شتر کمان سال و بعضی خالص نیز آمده اما بدین معنی فارسی است تحت بفتح
یوست از درخت باز کردن نجیب شتر گزیده نجاب جمع و مرد و اصل نجب بفتح نظر کرن و شتاب بفتح
نجیب آواز بر داشتن در گریه نجب بفتح برون کشیدن و انتخاب کردن ندب بفتح بر مرده
گریستن و بر شمردن و خواندن محاسن او و مرد و سبک در حاجت و اسب نیز رود بفتح تین کردن و نشاندن
حاجت نسبت بفتح تین اصل و بفارسی آنرا اثر او گویند نسبت غزل گفتن نسبت بفتح مال و
آب و زمین و در آن چین از چرب نشاب بلفظم و تشدید شین تیر ناشب مرد و با تیر نصیب بلفظم
بر یار کردن و دشمن داشتن و بهر روز با هر تنگی رفتن و حرکت زبردان و حرکت زبرد کلمه معرب
چنانکه فتح و بینی بفتح تین رخ و رخ دیدن و پست و آنچه بر پاکشد بهر پستش به معنی بختین نیز آمده نصیب
بهرة عوض و دام بر پاک و بلفظم فتح صا و نام شاعر است نصیب پاکسر اصل و مرج و جا فرو رفتن و
و شکار و دود رفتن و قدری از مال که بران زکات واجب شود بلفظم نصیب بلفظم فرو شدن آب در زمین
لقب بفتح راه و دره کوه و سوراخ کردن و یار و چران و بختین تنگ شدن ماه و سوده شدن ستم شکر
و دریدن موزه لقب همت و داندۀ قوم لقب پاکسری بند و دریکه انا و ناگاه بر سر چرخ آردن
و ناگاه ملاقات کردن پاکسی و بفتح و تشدید قاف لقب ننگوب بلفظم گشتن از راه ننگب بفتح
میل کردن و بختین گچی در هر چیزی و نوعی از جاری ستور که در سنگ پیدا آید و بدان می کنند لقب بلفظم
نزدیکی و بلفظم گروهی از جمش که آنرا نوبه نیز گویند نوبی یکی و معنی بر نوبه نیز آمده نصیب بفتح غنیمت و غارت

آب و گیاه کردن در موضع گیاه و آب بخار با الفتح من بلند بخار شتراده چست رفتار و
شاخ درخت و جای بلند و حص و حص در سنگاری و ستن ناخیزه سنگاری یافته و شتر ماده
چست رفتار بخار با الفتح و چیزی سخت نگرستین قال صلعم او فواجره الشائل بلقمة بخار با کسر
رفت و دو گری و باضم تراشیده چوب خیره صفت چوبین که درون خشت دلی نباشد و شیر که بارد
و روغن آینه باشد و گیاه کمر و خاله با کسر دادن غیری که عوض آن ستانده باشند و دعوی کردن
قوض حسنه و خشت بی عوض خافه با الفتح لاغر و باریک شدن خیره و خجسته با الفتح شست دخی و کت
با الفتح تراشیدن ناخیزه و نهاده با الفتح و باضم گوشه زمین و کنار چیزی نوشته باضم بیهوشی بخجسته
باضم گزیده و منقح تخم با الفتح بزرگی و کبر شالی باضم سبوس تخم باضم و فتح خاکی
اسب و و خزان و با الفتح و کسر خاکی و شیر و ریزنده خاکی باضم باضم علم که از گلو بر آید ندو
با الفتح مجلس و صبح شد نگاه مردم و باضم آب خورد نگاه شتر ماده باضم نوحه و بشون ندو و با
نری ندو با الفتح خاکی ندو با الفتح تنهایی و کمی تراشیده با الفتح و در شدن از بدی تراشیده باضم
پاک و نیکوئی و فرصت وقت حصول چیزی فائزله سختی و حادثه نرله با الفتح یکبار زول کردن
و مرضی است معروف از ضم زکام و نام شخصی است نرله باضم آب منی مرد و نرله بختین سپیدی
یک جانب ناحیه و سپیدی هر دو جانب ناحیه را نرله نرله باضم سبوس شدن چوبی
نرله با کسر و اضم زمان جمع است و مدفوندار و شسته بختین آدمی و نفس نساجه با الفتح و
تشدیرین نیک و ناما با نساب نسجه با کسر نرله نقد نباشد و زمان دور وعده کرده باشند
باضم آنچه از روی نوشته بردارند نسجه با الفتح یعنی که در روز و گیاه روید و با کسر نسجه نباشد که
از دوال باشد نشسته با کسر حبت و جوی کردن گم شده نشا با الفتح پدید آمدن و نوب داشتن
و نوب خاسته و نوب جوان شدن و آغاز کردن و آفریدن نشو با الفتح پدید آمدن و دست شدن
و با کسر بوی یافتن و خبر دانستن نشا رقه باضم تراشیده چوب جز آن تراشیده اول ساعتی
شب و طاعتی شب که در شب کرده شود و مردی که شب بر خیزد و معاوت کند نشسته باضم
تعود و افسونی که بر آب استغنی زمان بر دیوزدگان و غیر آن کنند ناخیزه برانگنده کنندگان و با
که برانگنده کنند ابرماند و باران با که برانگنده کنند گیاه اند ناخیزه کشتان بکان و بیرون
کشتان از نرله نرله و ملائکه رحمت انصاف با الفتح خدمت کردن انصاف بختین انصاف و داد
انصاف باضم باری انصاف با الفتح پند دادن خیر خواهی کردن نصیحت اندرز و خیر خواهی

قصیده بهره و روزی و دیوار سنگ که برگزیده و حوض چاه برآورده باشد چنانچه بهر کشته و دریا
دارد و لطیف کننده ناصیقه سوی پیشانی و محل آن نصیقه بالفتح تازی و سیرابی و تازه و نگوگرد
نصیقه بالفتح تازه رود تازه و آیدار شدن نصیقه بالفتح و تشدید و نغای مجسمه خیمه که از آن
آبی جوشیده باشد لطافه بالفتح نام قلعه است از قلای خیر یا چشمه است و در خیر یا موضع خیر یا
آن نظیقه حیوان که مرده باشد بواسطه آنکه حیوان دیگر او را شاخ زده باشد لطافه بالفتح آب منی
مرد و آب صافی و بالفتح گوشواره طاقه بالفتح یا کی نظیقه بالفتح نگر لیکن بخیری و به تشدید
نگرندگان نظیقه بالفتح یکبار نگر لیکن و تشغیر شدن تن و گونه روی و لاغر شدن و بهر نظیقه تا خیر
کردن و صحت دادن نصیقه بالفتح بانگ و نصیقه کاری که در آن اهتمام تمام بوده باشد و بالفتح
و فتح عین یکس بزرگ سبز کبود چشم و کبر و منی تا حوله کوزه و دلاب نوا و جمع لغت بالفتح و صفت
و صفت کردن لغو و بالفتح نام نازک شدن لغو و بالفتح باز و لغت لیکن و بالفتح چشم روشن گردانیدن
بخیری و روشن شدن چشم بخیری و بالکسر ناز و آسایش و عطا لغت بالفتح شتر مرغ و آنچه در زیر پا باشد
و بیابان و نام مردیست و خوبی که در میان دو سناره که بر سر چاه میباشد می کنند لغت بالفتح پیش
و ماده گاد و شتی لغت بالفتح آواز نرم و ملائم لغت بالفتح روزی و مایه تاج معاش و آنچه در
ظاهر و میانش ناسره باشد و بالفتح و فتح و اسوراخ موش لغت بالفتح بالکسر رسیدگی لغت بالفتح
بخشیدن و بوی لغت یکبار در و میدن و بالکسر آسایدن شکم و با در رفتن آن لغت بالفتح بالفتح
دیده شود و فضل که از دمان انداخته شود لغت بالفتح و تشدید فاحر و مسرگانه و زمان
ساحره لغت بالفتح بخیری که بواسطه زبونی از بخیری انداخته شود لغت بالفتح صبر و ن
بخیل کردن و پندیده و مرغوب شدن لغت بالفتح بخشش غیر واجب و فرزندان و نواز منته لغت
اول هر چیزی که پیدا شود و ناله مشک لغت بالفتح بالکسر آید لغت بالفتح تیر یک زدن و یک جوشان
لغت بالفتح مغز بیرون کردن لغت بالفتح لغت کردن و بالکسر لغت لغت بالفتح آغاز کرد
رو و درنگ و میر بی نیقه لغت بالفتح سیم که اخته و آنگیز که در آن آب باران و آب میل افتد و
چاهک قفا و لغت قاف بیماری که در پهلوسه برپیدا شود و بدان بیماری میرد لغت بالفتح بالکسر
لغت بالفتح معروف و نامک رنه سب لغت و لغت بالفتح بالفتح برگزیده و علامه لغت
عیب زشتی لغت بالفتح از بیماری برناشتن نگر لغت بالفتح ناشناخته شدن و ناشناخته شدن لغت
و کسر کاف ناشناس و ناشناختن نگر لغت بالفتح بزرگ و دشوار شدن کار بر کسی لغت بالفتح

محبوب و جرات زمین کا دیدن و بالضم و فتح کان جمع نکتہ نکتہ بالضم نشانہ سرانگشت یا سرچوب کہ بر زمین
 زبند و سخن باریک و لطیف نکات بالکسر جمع حکایت بالفتح گزند بدشمن رسانیدن بجراحت یا بقتل نکتہ
 بالفتح خواری و شنگی و در دمنده نکتات بفتحین جمع نکتہ بالفتح بوی خوش محبت سخن چینی
 و حرکت و آواز نرم و مرقه بالضم و فتح را بکش نازق جمع نکتہ بالفتح سورج دریشی است کہ در پہلو
 پیدا میشود و سخن چینی کردن سخن چیدن و بالضم چیدن و بالفتح و کسر سیم زمین پر سورج و فرس
 و نکلہ یعنی اسب بسیار حرکت فواتح بالفتح خسته خرا و وزن پنج ورم و نیت و مراد حاجت فواتح
 بالضم و فتح و او آنگاہ و مشهور بضم نون و سکون و او است فواتح بالفتح وقت چیزی و کار سخت و
 مصیبت کسی رسیدہ نہایت پایان نہتہ بالضم پایان و خرد و کسر یا و تشدید یا شتر کشتی کہ بہت
 فرسبی رسیدہ باشد نہتہ بالضم بر خاستن و راه سرا بالا نہتہ بالضم حرص و محبت و قصہ غیر
 کردن نیست بانگ کردن شیر نیاتہ بالکسر بجای کس الیتادن نیاتہ بالکسر زاری
 کردن ماتہ حادثہ و واقعہ نیست بالکسر و تشدید یا غم کردن و در دل گرفتن و جا گذارن
 و نگہ داشتن و یار شدن و حاجت و مراد و دل گرفته شدہ

باب النون مع التاء

ثبت بالفتح کا دیدن زمین بدست ثبت بالفتح و تشدید تا فاش کردن خبر ثبت بالفتح
 در زمین و فی اشل لا بد لصدوران نفیث ناچار است صاحب دینہ را کہ از دہان فصلہ
 انداز و لفت بالفتح شتافتن نکت بالکسر تاب باز کردن از رسن و شکستن عهد و نامہ و دست

باب النون مع الهمزة

تباہ بالکسر ذرا و نیاج را دکان جمع نتیجہ تسبیح بافتن جانہ تسبیح بافتہ شد و بفتحین و شین محمدا را گذرنا
 بضم بالضم رسیدن بنیوہ و بختن ہر چیزی چون گوشت و ریش و مادہ بفتح بالفتح سفیدی غاص و شدن
 و بفتحین و شدن شتر و دل زدن از گوشت بیش بفتح بالفتح راہ پیدا کشادہ و بفتحین و شدن تارہ

باب النون مع الحاء

تباہ بالکسر بالضم مانگ کردن سگ آہو و مشہور ضم است بفتح بالضم فریاد و آواز از قبلہ و آواز گال انسان
 بفتح بالضم ترشدن و برون زدن خوی بفتح بالضم و تباہ بفتح فیروز و برون حاجت بفتح
 مانگ آواز شکرت بفتح بالضم بفتح بالفتح آواز کشیدن و بفتحین بکشد آب و کشیدہ باشند تباہ بفتح
 چاہ کہ آب نازع شد و در بفتح بالفتح جاسہ و وضن و یا بضم پیداد و دن و نیک خواستن بضم

باب الثوب مع الحما

باب الثبوت مع الدلائل

بسم الله الرحمن الرحيم
باب النجوم في علم الحروف
سبح بالفتح زمين بمنه ظلاف غور وزمين ثمانية تعلق بنجوم بالكسرة تجود بالضم جميع وراه ببالا واريس فاه

[illegible]

بجیس و ولاب که سوراخ او سه راج باشد مدس بالفتح و سکون وال وضم آن مرد زیرک
و تحقیق زیرک و نیزه زدن نفس بالفتح و تشدید سین را ندن شتر و تشنگ شدن نفس بالفتح و دو
مردم و نوعی از خلق که بیک پای جند نفس بالفتح نیکه پاک شدن و نیکو داشتن و بیک کون نامر
باسوس افسوس طیب نقابین بالفتح بخواب شدن و خواب یا بیداری خواب یا محس خواب کنند
نفس بالفتح شتر ماده شیر و افسوس بالفتح چشم زدن چیزی را و خان و خون و تن نفس بالفتح و
نفس و نفوس نفسم جمع و چشم به آنچه بدان پوست را و باخت کنند و ذات هر چیزی بقوله لغالب
لتب علی نفسه الرحمة و تحقیق دم النفس
و هو متن بطریق معازنه و بنا نشسته و حمد
نورانیده باشند جمع نفسا نفیس یا

که بوقت نماز خود نوازند نفس بالفتح ما قوس زدن و عیب و محسوس کردن و بالکسر یا بی که
بدان نویزند نفس بالکسر و وی که در انگشتان پا و دست بهم رسد و مرد عاقل و شاد و محسوس
بالفتح نگویند که درون و بالضم باز گردیدن بیماری و بفتح نیز آمده و بالکسر تیر سوزناک است که آن
اورا علی سارت و در منفعت ناموس صاحب راز و جبریل و کار و صیاد و مکر و حیل و پنهانی
نفس بالفتح پنهان داشتن راز و در گفتن و بالکسر یا نویسی که اثره ارامی کشد و در زن و پنهان
و تحقیق تیرا شدن روغن نفوس بالفتح جنبیدن یا تیرا کشیدن چرخ و راندن نفوس بالفتح و تیرا
و آنچه نظر اب کند دست شود نفس بالفتح بدان پیش گردیدن از تیرا و تحقیق یا نوعی از زنان

باب النون مع الشین

نامش بالفتح و سکون حمزه تاخیر کردن نامش بالفتح نفس زردیدن و قسوت کشیدن یا نامش بالفتح
و تشدید یا کف و نفس بالفتح بیرون آوردن نار و مانند آن از جای نفس بالفتح و تحقیق صید و غیره
که تیرا بهای زیاد و خاستن بی خواش چیدن تا دیگه می خرد و گرد آوردن ستور بر ایشان شده
و شتاب نفس نامش آنکه بر ماند صید را شمشیر فرو رفتن آب در زمین و آواز جود شدن آب
نفس بالفتح و تشدید شین بیت و دم سنگ آن نیم اوقیه باشد که میل و دست و پیرم را نوازه گویند
حرکت و جنبش نفس برداشتن و بنانه با مرد و بی مرده یا سر خوانند و بنات الغش بهشت بنده و در آن
چهار نفس و سه ابناء گویند و آن دو است صفری و کبری نفس بالفتح و بیست و یک نفس

گياه در او شدن مرغ بوقت پریدن نامافضل سيمه مرغ که بال تمام درست کرده باشد و گوشت بازوی اسپ نوحض بالفتح رفتن در شهرها و بر کند شاخ و غ و جزآن و پيوذميان سرن شتر

باب النون مع الطاء

بنوط بالضم بر آمدن آب از زمين و جابه بديط گروهی از مردم و آبی که از قعر چاه بر آید بخيط بانگ و زير شط بالفتح يعني فتان از آدمی فتان بالفتح شادمانی نمودن نشيد ط شادمان و نام مرغی بنا ناشط کاو و شتی فشط بالفتح نوعی از ماهی و چاهی که بیک کشیدن دلو بر سر آن آید و همچنين انشاط بالفتح فشط بالفتح گزیدن مار و برون اندوه کسی را از جای سبائی و آب کشیدن از چاه بی چرخه و گره آسان کشادن ط شاط بالفتح بر د و لون دراز ل ط لاط جمع ناعط گروهی است از قبيله تمدان و نام کوهی است ل ط بالفتح و الکسر و غنی است معرون و کسر صیغ است و لفتحین آله کردن دست لفتح يعني فتان دادن ماده بزر ل ط بالفتح نقطه کردن حرف را و بالضم و فتح قاف جمع نقطه ل ط بالکسر جمع نقطه و بالفتح و تشديد قاف نقطه زن و نقطه کشنده موط لفتحین نوعی از بساط و گستر دنی ا ساط جمع و گرده که بربک کار باشد و طرز و طریق لوط بالفتح و را و فتن و آما سیدن سینه شتر و نوشته دان که در دسی خرم باشند و اثر شتر و را و نیزند و هر چه از جا در آویخته شود و میان پشت و سرن شيط بالفتح رگ دل و مرگ ناط رگ پشت پياط بالکسر رگ دل و جا و فتن کمان بیابان و در کشنده

باب النون مع الطاء +

لنوط بالضم بر خاستن مضیبه نكط لفتحین شتا فتن +

باب النون مع العين +

سبون بالضم برون آمدن آب از چشمه و جزآن شبع بالفتح درختی است که از آن گمان سازند و از شاخهای آن گیر سازند بخوبی بالضم گواریدن طعام و لطلب نگوئی و آب و علف شدن و شیر خوردن جامه رنگ را و اثر کردن سخن و پند دوار و بالفتح آب و طعام گوار و شیر کو و ک و آرو جو که باب و پنج سروده چون و دوع ستور را خوراند تازد و فربه شود و شبع بالفتح آرو جو ستور را بر آس فربهی و اودن شبع بالفتح خون سیاه و خون اندرون و آرو جو که شیر و مین شبع بالفتح قبيله است از زمین و از آن است ابراهیم مخمی و مالک شتر آب یعنی انداختن و شتر را بایندن کار و را و خافض کردن دوستی و بجهت را با کسی شغل بالضم و لفتح مغر و پشت کاک و طرم

بای بلند که آب بدان رسد بجان جمع و پاشیده و روانم صفت معروف که مدفن حضرت علی ابن ابی طالب
 هم الله وجهت بخلاف با اکثرین تغیب برتر تا نشانی نماند بخیف تیر بهین و مکان بخیف لایق و نزل
 تخت بالفتح و بجای سحر آله بر آوردن مدفن بالفتح پینه زدن و برف باریدن آسمان و دست بردار
 دست و پای ستور در رفتار عراف بالفتح و تشدید و ال پیشه زن مدینه پینه خدائی کرده و پختن
 سندوق شرف بالفتح همه آب چاه را کشیدن و همه آب چاه خشک شدن مست نروانیدن و قوت
 و نگی را و تمام خون قوت و بریده شدن حجت کسی و خصومت و موش برون و باقیم فتح را شتر بهائی
 و آساک اندک جمع زنده لشف بالفتح بر کردن بنا و عاف و پاشیدن غله و بر باد و ان ترس و خزان و
 بختن شهر است معروف که آنرا خشک نر گویند نسوف بالفتح شتری که ببا، را از پنج بر کند و بخورد
 و پسی که در و دیدن هم ای خود بر زمین نزدیک در و نسیم و باز و سخن پنهان و نشان دندان خرو و نشانی
 لکدر بهیل و اندام است و بخاک موی ریخته شود و شفت بالفتح و بختن بخورد کشیدن بار عرق را و کاغذ
 سیاهی را و جوش آب را و بر چیدن و کشیدن آب از سه خیز و سنگهای سیاه سونبه و سنگها و با خار
 نصاف بالکسیده و رستی و بهر دو معنی با هم نیز آمده و بالفتح به نیمه رسیدن هر چیز و نیمه زدن شدن و پختن
 زن و مرد و میان ساک و نندستگاران جمع نصاف نصیف خبر و نیمه خبری و چنانچه است و آن نصاف نیست
 نصاف بالکسیده کردن نصاف مرآب نصاف جمع نصاف بالفتح بسته شدن آیدن
 نصاف نصاف بالفتح عیب آلوده شدن و تبا شدن تمت نهادن شدن شکسته شدن سیم
 چنانکه جرات بغیر رسد و نصیف با بودگی عجیب و گوشوار جامع نطفه است نصیف بالفتح و نصیف
 جمع نطفه با هم و کسیده بر دست ناطف حلوانی است نطفه بالفتح شبی که مار و زبازان و نطفه بالفتح

باب النون مع القاف +

نشق بالفتح نوشتن و بار و رفتن کن و کسیده با نیز آمده بقتله و اشتق بالفتح نشانه و نصیف باین
 و بر کردن و بسیار بچیدن زن و زود استن شدن و بریدن آیدن آتش را آتش زن ناقص
 بسیار و شتری که زوده است شود و آتش زنده آتش زن و آشی که سوار را افشاند و نیاید
 شری نصیف سبکی و چپ و بر جستن و شتاب نمودن شریق چست رفتار شقی بالفتح سخن را
 نظم و ترتیب دادن و نصیف رشته زدن و چنان که بر او هموار باشد و سخن زنده داده
 و مهره و رشته کشیده و شقی بالفتح پودیدن و در دام افتادن و نصیف نصیف نصیف
 و بالفتح و کسیده مروی که در کار است افتاده باشد که ازان کار خلاصی نیاید نصیف نصیف

بجای شتر تمام نمودن و ماندن سخت ستور را نایل تیر گر نبال بالفتح و تشدید با تیر وار و
 تبیل فربه و بزرگ و بزرگان قوم و خسران ایشان تبیل لغتین جمع مثل بالفتح کشیدن بیایی
 و فراموش کشیدن چیزی را و بیفیه شتر مرغ که در آن آب پر کنند و در میان دفن کنند و بفتح تانیر
 آمده مثل بالفتح خاک از چاه بیرون آوردن تبیل سرگین تبیل بالفتح غسل داد و فرزند و زوجه
 و انداختن چیزی و به نیزه فراخ زخم زدن و شکافتن پوست را و باز کردن پوست لغتین فراخ چشم
 شدن مثل بالفتح کس الکبیر و بالضم عطیه و بالکسر کابین زن دادن بی عوضی و طلبی و باز کردن و
 ناسیدن کابین را و دعوی کردن و سخن کسی بر دیگری بستن و بالکسر فتح حاذیب های باطل و شمشیرها
 جمع محله بالکسر مثل بالفتح بختن و درخت خراب و همچنین تبیل تخله واحد ندل بالفتح از جای بجای
 بردن و بردن ندل و ندل فرود یه شمل بالضم آنچه پیش مهان فرود آید پیش آورد
 از طعام و خزان و درآمد و مثل شمل فرود آید بزرگ بالضم آب مرد و بالفتح و کسر لام معنی
 امر است یعنی فرود آید بالکسر فرود آمدن و گروه با هم در کار زار شمل بالفتح فرزند و زوجه و زادن و
 پرداختن مرغ و افتادن آن و بختن شتر و وقت ریختن ستوه شدن و پیشی گرفتن مرقوم و جامه از کف افتادن
 و شتاب و بدین لغتین شیر که از ایشان بی و و شیدن بیرون آید تبیل غسل گذاشته و از مردم جدا شدن
 و آنچه از پر و شتر و خزان ببقیه و همچنین سال بالضم مثل بالفتح گوشت بر کشیدن از دکان تبیل کشیدن
 بی نوبل بجهت فصل بالفتح بیکان و تیغ و کار و نیزه و فصل و فصل جمع فصل بالضم رطل شدن
 رنگ خنای دست و فضا بزرگ و بیرون افتادن و شتر و موسی از خنای و ماندن
 بیکان بجای تبیل پیوند میان سر و گردن فصل بالکسر تیر اندازی کردن با هم و سخن و شتر و زدن
 لطلول بهم آب جوشیده و بدار و بجای بختن بالفتح آب جوشیده و بدار و ما که بر اندامها ریزند و بطل
 کوزه که شراب بدان بماند فعل بالفتح معروف که آنرا می پوشند و زمین رشت که سنگ را از روی خشت
 و پی که بر گوشه کمان زنند و فعل سیف آهن بن نیام شمشیر فاعل حسب فعل لغال بالفتح و تشدید عین
 فعل بنی لغت بالفتح گفتار و سپردن و نام می بود که در مدینه می بود و نام مردی در از ریش که حضرت
 عثمان را بدان تشبیه کردند لغت لغتین تباه شدن پوست و لب و کسر عین لب پوست خراب
 و ضائع شده و کینه در شدن و سخن چینی کردن و تباهی کردن میان مردم نقل بالفتح عطیه و عیادت که در حبس
 بود و بختن غنیمت و گیاهی است و بالضم فتح فاعل از سه روز و نوزده ماه سه روز دیگر نقل بالفتح از جای
 بجای بردن و موزه و نقل کهنه و یا سه یا سه روز و و بختن و بکسر فاعل نیز آمده و بالضم آنچه بر شراب

و چون آن خورند و بختین سپید که از تیری بر تیری نهند و سگستان باوخت و بیماری شتر که در سیم او هم
سیرسد و حاضر خوابی و کسیر قاف حاضر جواب نقیض راه و نوعی از رفتار نکال بالفتح عقوبت شکل
بالکسر بند و آهن نهنگ لگام و بر در راه بر درواز موده قوی و بختین مرد و لیله در است و قوی و از موده
مکمل بالضم باز ایستادن از دشمنی از سوگند تا کل ترسند و ضعیف دل از سوگند باز ایستاده
شکل بالفتح مورچه دو دانه های خرد که بر اندام ظاهر شود و اطلبا آنرا ذباب خوانند و بالفتح و کسیر سیم
بی قرار و بی آرام و عیب کننده و سخن چین لول بالفتح نور دیدن و عطا دادن و اجرت کشتی
و رودخانه روان و چوبی که بران پارچه پیچند و قوت بافتن مراد و سوال و بالضم طائفه است از
سیاهان نوال بالفتح عطا همچنین نائل و صواب نوحش و ریاء و مرد بسیار عطا و نام باو شاهی
از پادشاهان عرب نمیشد بالفتح کرگ و سپید و نام مردی است نمش بالفتح و بختین تخت
خوردن و شسته شدن و سیراب شدن تا بهل تشنه و سیراب نمش بختین جمع نمش بالفتح
در یافتن و بالکسر و در مصر

باب النون مع الیمیم

یمیم ناله نرم و او از دادن کمان و شیر نخوریم بالضم شترکان و برآمدن گیاه و ستاره و دندان شمش
و برید شکر مردم بد مذبح شمش ستاره و گیاه بی سیاق و نام پروین و بدیعنی الف و لام لازم آن
باشد و اصل و وقت معین و طیفه بختین نالیدن و سخن کردن تا و ص شیمان بدیم بختین شیمانی و
و شیمان شین بدیم شیمان و در لقا شرب و جزان و بختین بزرگان سیم باو نرم و او ل
که در دیدن گیر و سیم بختین مردم شمش بختین و رخت که از وی کمان سازند و خال خال
شدن پوست گاو و جز آن و بد شدن مردم در کاری با کسی و کسیرین آنچه بر نقطه های سیاه و
سید باشد نظم بهم پیوستن و کشیدن جوامع برشته و سخن را و زن و تریب دادن و شعر و شیشه
مردارید و گردن و نام شمش کوب از جوار نظام بالکسر شمش جوامع برشته که در چرخ بایوند کنند تا هم
شمر گوینده و مهره برشته کشنده و مرغ خالکی که در شکم شمش برشته باشد تخم دست برین می و ناز و مال لغم
بالضم نام زنی و نازکی و نرگی و خلایق بوسه با کسی و فتح میم نیک است و بختین چار یا انعام جمع
و شکون سیم حرفی است بمنی آری و کسیر نون و فتح عین جمع نعمه و معنی آن گذشت لغام بالفتح شتر مرغ
و چوب که بر بنیای سرچاه گذارند و بر قدم و نشان که در راه نصب کنند و موضعی است لغام شتر است
از منازل قمر تا هم نازک و بنار نعمت پرورده و قلعه است از قلعه خیر لغام بالفتح سخن آهسته گفتن

و بفتحین آواز جامع لغته لقمه بفتح عتاب کردن بر کسی و ناپسند داشتن کار و عیب کردن و استادن
 و کینه گرفتن و بکسر نون و فتح قاف عقبه بها جمع لغته لقمه بفتح و تشدید میم سخن چینی کردن و نفس نودن
 و حرکت کردن و سخن چینی تمام بفتح و تشدید میم سخن چینی و گویا بیست و شنبه که آنرا لغت چینی
 خوانند تمام سخن چینی جامع نمیده لقمه بفتح خواب کردن و خواب تمام خواب گفته پیام یکسر
 جمع دلیل نام شب آریده لقمه بفتح حریص کردن و بجور راندن و با ناک بر چاره یازدن و
 بعضا زدن و انداختن و آواز کردن شیر در زنده و فعل و بفتحین اشتها می طعام شدن و سخت
 حریص شدن به طعام و به کسر با حریص به طعام میم حریص و آواز شیر و فعل تمام بضم نام می است
 میم با کسر نور دمای ریگ که از وزیدن باد شود و پوستین گفته و نام درخته است

باب النون مع القون

نقون بفتح کنده شدن و گندگی و بوی ناخوش بجران بفتح لشنه و سوراخ آستانه در که باشند و در بد آن
 می گردد و شهری است درین نمایان بفتح لشیان نژوان بفتحین حبتن لشیان با کسر و اموش کردن
 ترک نودن و بفتح مردیکه بسیار فراموشی داشته باشد نسوان با کسر زنان فستوان بفتح مست
 نصران نام رومی است و شام که نصار و آن میباشد و جمع نصرانی نیز گفته اند چنانکه روم در رومی پنج
 دینجی و اندا صاحب صحاح گوید نصار جمع نصران است نظرون بفتح بوره ارمنی نعمان بضم چار بانه
 جمع لقمه و نام ملک عرب که آنرا نعمان بن منذر گویند و نام امام عظیم البصیفه کوفی رحمه الله علیه و بفتح
 رو و خانه است که بطرف طائف میرود و آنرا نعمان الاراک گویند نون ماهی دوات و تیزی شیخ و نام
 شمشیری است و حرف معروف و ذوالنون لقب یونس بن یحیی است بنده لان بفتح و ضم و ال کابوس
 نهروان بفتح نون و بهر سه حرکت را و بضم هر دو سه ده اعلا و اوسط و سفلیان بغداد و اوسط

باب النون مع الواو

نموا بفتح و بفتحین و تشدید و او و در شدن و وایس حبتن از زخم شمشیر بجای قرار گرفتن و موافق نیامدن
 و ناکردن و بفتح راز گفتن و بوبیدن بوی و بوی خواستن و غایط کردن و شاخ درخت بریدن و پوست را کشتن
 باز کردن و باز و سرگین آنچه از شکم بیرون آید نموخو سوراخ و مانند علمی که اعراب کلام عربی بدان گفته اند
 قصه آهنگ کردن برگردانیدن و نام مردی است و نموخو قومی از عرب که بد و نموسر باندند و بفتح به خطیب
 جمع کردن مردم را و به مجلس مردم رفتن و نشستن کردن و بریدن شتر را بمن آب خوردن اول و دوم نژو
 بفتح حبتن نضو بفتح نوی پیشانی گرفتن نضو با کسر شتر لاغر جز آن و چوب تیر تا موضع پیکان و جابجایی

و بالفتح و بضمین تشدید و او را زائل شدن رنگ خضاب بطوبی بالفتح و در شدن نقوی بالفتح مع از تخمین
برون کردن یا کاستن خوان یا بضم و بضمین تشدید و او را فرایش کردن و بر آمدن گیاه از زمین و بالبدن آن
نحو بضمین و تشدید و او را باز دارند +

باب النون مع الهمزة +

شبه بالفتح اگر شدن و بضمین تشدید و کسر با شہرت یافته و ناپدید شده که معلوم شود که کدام وقت ناپدید شده که با ک
پیدا شود و نام سو که پنجا صبر نام و بضم بزرگوار و مشهور بزرگی نموده بالفتح راندن چار پا و باز داشتن
شتر بالفتح و کسر پاک و غالی و دور و بزرگوار و بلند است لفظ بضمین تشدید و در قرار و در او را کفیدن
شدن نافرمانی و کنایه و کنایه شده لفظ بضمین تشدید و لفظ بضم و در یافتن و گوش شنیدن کردن و از
بیماری پیشین ناچار بیماری بد شده لفظ بالفتح بزرگوار شدن و سطر و قوی و بلند شدن +

باب النون مع الیاء

نامی بالفتح و سکون نمره و دور شدن و اصلاح آوردن بی خبر و مبنده و مشرف بخلق و بیجا سبخی
بالفتح تشدید بار بار گفتن و نمر از حاجی شتر حیت قنار و مینا بی کسر خلیه و عن حاجی تشدید و گرداننده +
باصی و بضمی محسوس شدن گاه مردم و دوان سسی فراموش کنند کسی خبر فراموش کرده شده و چیز دوان
که در منزل سفر آنرا انداخته باشند و بدان لغات کرده در کوی پاک کردن حیض نان لثنی بالضم و تشدید یا شمشیر
گشتن پستی گفتن متعجب و مکرستوان و جامه بر کردن تشدید و بالفتح موضع پیکان تیر یا بارز جای پر تیر و
کردن که مابین شانه باشد تا سر تیر تو تراشیده که هنوز بر پیکان نهاده باشد لثنی بالفتح خبر کسی دادن و اطعام
و شہرت کردن کسی خبر مرک بالفتح و تشدید یا خبر مرک و مبنده و چنین نامی لثنی بالفتح راندن و رانده شدن
و بست کردن و نیست کردن و کسر و تشدید یا آنچه بنیدارد و یک وقت جوش و آنکه ریزد از آب و لو و آنچه بنیدارد
فهم های اسپان از نگر زه و جز آن و آنچه بردارد و با و از خاک و جمع کند زینج و دختان مراد و نعیان و
سپری که از بزرگ خرماسازند و آنکه شب بیا بد از لشکر عظم و محمد و تشدید لثنی بالکسر استخوان و پیه
چشم و بالفتح و تشدید یا پاک و خالص نمی بالفتح چیزی بر سر چیزی نهادن خبری بکسی تساو کردن و نسبت کردن
چیزی بر چیزی و برداشتن رسانیدن سخن بر وجه صلاح و بالضم و تشدید سیم حیانت و عیب عداوت طبیعت و
خلوس و در آنم نقشوش که در آن سر در ریز بوده باشد نامی و فرایش کننده لثنی بالکسر یعنی از اسبیل که بجا مانده باشد لثنی
و جمع نامیه لثنی طرفه و گوشه نامی بالفتح باز داشتن و منع کردن بالکسر یعنی از اسبیل که بجا مانده باشد لثنی
نیز لثنی نامی باز دانه لثنی باز دانه کان جمع نامیه فی بالکسر و تشدید یا شتر یا شتر یا شتر و خاتم بالفتح پیه

باب الواو مع الالف

و یا به وزن تبار پرازو باشد نرین و یا به وزن و غیره مرگ عام که سبب نسا و بهر سببی
 بالضم استوار و جعی بالفتح بهاران در دستان و جعی بالفتحین بوده شدن سم ستور و در دم یافتن
 ستور و ذوا بازداشتن و عیب کردن و رمی بالفتحین آتش از آتش زنه بیرون آوردن و علتی ست
 و خلق عالم و رقا که بر تو سطلی بالضم فاضل تر و سیاه و انکت سیاهگی و شمار با کسر بهنگ
 رنگین جمع دشتی و ضهور بالضم دست در روی شستن بر آ نماز و بالفتح آبی که بدان دست در روی
 شود و ضعی نیک و پاک و طار بالفتح رفتن و پای بزمین نهادن و پایال کردن و با کسر و غیره
 با کسی موافقت کردن و جاسه که بر بدو و جز آن بنید از نیا جانی بگسترند و عا سر بالفتح فریاد و غوغا
 کردن و در بغل گرفتن و آواز و غوغا با کسر و غیره بهاران و ظرف و عشار بالفتح سختی سفت
 و عشار زمین نرم بگستان و غار بالفتح جنگ و آواز و غوغا و قمار و عده بی آوردن
 و قمار با کسر بالفتح آنچه آن نگا دارند و سپر و کار با کسر بند خنک و کوزه
 و سر نهاده و چه باشد و لا مر با کسر دوستی داشتن و سپایی کاری کردن و دوستی و بالفتح سیرات
 بنده آزاد و یاران و دوستان و فی بالفتحین سست شدن مانده شدن

باب الواو مع الباء

و اب بالفتح و سکون هزه نمرنده شدن و سر و کشیدن از شرم و شتر بزرگ و سم خاک دار و شب
 بالفتح و و ثوب بالضم و و شیت مبتن و جوب لازم شدن و سزا و شدن افتاد و فرو شدن
 افتاب مقرر شدن ببح و حبیب طیارین دل و جوب بالفتح مرد و بدل و رب بالفتحین تبار شدن
 اصل و سب بالفتح بسیار شدن گیاه در زمین و با کسر گیاه انبوه و صعب بالفتحین بیماری و صعب
 بالضم همیشه بودن و اصعب همیشه و دائم و شدید و طب بالفتح مشک شیر که از پوست بچه شیر
 سازند و مرد سخت دل به عمار و طوب بالضم پیوسته بودن بر کاری و عجب بالفتح مردم ناچار
 و متاع سقط و شتر فیه و او غاب البیت ظروف خانه و قف بالفتح نمایی و سنگ که آب در آن
 گرد آید و نادان و در رفتن بخیر و فرو شدن افتاب جز آن و کب بالفتح بیای هستن و کوب بالفتح
 آید و ناله فلح گام و لوب بالضم پیوستن و رسیدن و هب بالفتح بخشیدن و با شیت سید
 بسیار خشنده و چنین و با تها از برای مبالغه است و هب بالفتح وای مراد و دل

باب الواو مع التاء

و تیره راه دستی حلقه که آن نیره زدن آموزند و سپیدی پیشانی سپ پرده که مابین هر دو سوراخ بینی
 و تیره بالفتح یکی که در اندرون سر در می باشد و پرده که مابین هر دو سوراخ بینی میباشد و اگر و غیره می نامند
 درشت و آکنده گوشت شدن و تیره میان عهد و حقیقه بالفتح افتادن و شیان روزی یکبار غور و نیکبار
 و در شدن و جوته با هم بدل شدن و جازقه کوتاه شدن سخن و جامه روشن شدن و
 جوته شدن و خداوند چاه و بزرگوار شدن و جوته بر سر حرکت و او موضع بالا رخ آدمی که بلند
 برآمده باشد و بنات جمع و بالفتح و کسبیم نمی که آنرا کوفته سازند و بر غنی چرب کنند و بخورند و جوته
 بالکسبه و وضعی که روی لطیف و آب باشد و جوته زن روشن شدن و خداوند چاه و زن خوشگل و آبجوته
 و تر سنده و طینه و حاره یگانه شدن و تنها شدن و یکی شدن و جوته خالی و اندوه و تنهایی و جوته
 و خاتمه بالفتح و شوار و گران شدن و بدگوار و ناسازگار شدن و داوچه آرزو کردن و زوجه
 کلگون شدن و جوته بالفتح و بختین مهر و است سپر و دلچته امانت و راشه میراث یافتن و میراث
 بردن و زوجه بالضم رنگ کلگون و بالفتح کل و زوجه بالفتح زینی که در راه نباشد و محل ملاکت
 و زوجه بالکسر فرب و زوجه بفتحین میراث برندگان و از زوجه گناه بردارنده و زوجه
 بفتحین آفتاب پرست و زوجه برک گیاه است که بدان موی مارنگ گفتند و آن برگ گیاه
 نیل است و ساوچه بالکسر بالش و ساوچه بالفتح بزرگوار شدن و سامه بالفتح نیکو روی شدن
 و سوسه بدی و کلرهای ناصواب در دل انداختن و او از زیور و آفتاب و واسطه در میان
 بوده و میانجی و واسطه القادوس بهترین جوهر و مهره که در میان قیلا و آکنده و سیاه نزدیک و
 ویت نوین و هر چه بلب آن نزدیک و جوته بخری و سخته بالضم فراخی و جوته بالفتح قطره باران و کان سخن
 و آخته زنی که بر دست زن دیگر لبوزن نقش کند و مستوشته زنی که بر دست او لبوزن نقش کند
 فی الحقیقه لعن الله الواسطه و المستوشته و سائیه بالفتح و رفغ نقشن و از کسی عیبی باز نقشن و بسیار
 سوزن شدن و زاینده و صافیه بالفتح خدمت کردن و بخندنگاری رسیدن کوکان و صوفیه
 گردانیدن رو بنده چشم و برق و صافیه بالفتح و الکسبه و ضی شدن و پوشتن چیزی بخبری و پسته گیاه
 شدن زمین و هم پوشتن گیاه و صیته اندرز و صیله زمین فراخ و فراخی و کوسین ماده که
 بهفت نوبت بچه ماده زانده باشد و نوبت ششم بچه نرو بچه ماده بهم زاید و درین زمان گویند و قد
 اخا یعنی یون و او بچه نرا با بچه ماده و او را آزاد کنند و این در زمان جا بلیت بود و در اسلام منع شد
 و جوته کینه زن سوزن کننده و مستوصله زنی که طلب سوزن کردن و فی الحقیقه لعن الله الواسطه و المستوصله

وصفت باضم عیب و محله باضم بوند و خوشی و بالفتح یار و فیضی و اخصیه زینی که گیاه در بوم بیهیست
بوده باشد و ضاحه فروایه شدن و ضیقه زیان کردن و بار دخت و آنچه بر مردم نهند از مال
صدقات و گیاه در زیان در تجارت و ضمه بالفتح نماندن و ضماره بر وزن لطافه نیکو رو شدن در روز
روی شدن و پاک و خالص باضم غنیمت و ضحی و ضحی و دنانی که نمایان بوده باشد در وقت غنیدن و ضمه
گروه آدمیان طعام مایه و تدری از پیش و گیاه و طارقه نرم شدن و اشن و نشستن گاه و مال شدن یک
و گرفتن قال صلعم اللهم اشد و طارک علی المضرو طیعه غار و بنیه و غیر آن نوعی از خوردنی و ضفیه
پیزی که بر کسی مقرر شده باشد و اعیت زین فیا و کشته و یاد دارنده و نگهدارنده و باین معنی
قول باری تعالی اؤن و اعیت و فاقه بالکسر نزدیک بادشاه رفتن بر سر و فاقه برگ و فاقه
زمان و هنگام چیزی و زبان چیزی و قایه نگهداشتن و قاقه و قاقه بالفتح سخت شدن و قاقه
شدن و بی شرم شدن و قیقه برگونی از عقب مردم کردن و بگونی از پس مردم و کارزار و گیاه
آلیم که در شک بوده باشد و اقعه خواب حال و کار و ختی جنگ حادثه زمانه و قیاس و قیقه
جنگ و کاله بالفتح و اکسیر شدن و ضامن شدن و لاقه زانیدن و لایه بالفتح یاری کردن
و بالکسر خاکم شدن و دلی کسی شدن و یار شدن و دست شدن و یاری و بادشاهی و جمع شدگان برای یاری
کردن و فرو و جمع آمده و لوله بالفتح هر دو و او و او را گفتن و کیده و خشرک و کینک و لیجته
صاحب سر و دست و لیجه حای طره غار و لشم و صوف و لیجه طعام عروسی و لیه بالفتح تربید
و لوبیت و ترس و اطمینان و دریده و از هم افتاده و بده زمین و لیش و زمین و لیش

و شیخ هم در رفته و نام درختی است که ازان نیز سازند و لوح بالضم در آمدن چیزی بخیری و کج
بالفتح یا ما و غار یا که بدان از باران پناه برند جمع و نتیجه بفتحین و شیخ آنچه در میان چیزی بوده باشد
جنس آن نباشد و شیخ بالفتح افزوده شدن آتش و بفتحین افزوده شدن آتش و لوح بالفتح آتشیده باشد

باب الواو مع الحاء

و شیخ بالفتح و سکون تاهی و نقطه و کسر آن اندک و زبون و خیل و جاح بهر سه حرکت پرده و پیش
و اجاج بهر نیز آمده و آب اندک که ته حوض را پوشد و شیخ استوار و محکم و جانشینت و استوار یافت
و جواح مروجت و سبک بخلاف نیز آمده و و ح بالفتح واریت که آنرا زوفای ترویه و بفتحین
گویند نیز که براده زود و و ح بفتحین بول و گین که بر دبه گویند و اطراف آن چسبیده باشد و
چسبیدن بول و گین و خشک شدن آن بر دبه گویند و شیخ بالکسر و ضم حاصل و شیخ قبیل است ازین
و شیخ پیدا و روشن شدن و اصح اشکارا و روشن و شیخ بالفتح و بفتحین و شیخ و شیخی و
کتابی که راه و میان آن در می و درم سره و پیرایه که از درم و دینار ساخته باشند و دندان و پیه و شیخ
بالفتح و تشویه و صا و صید رنگ بیل و سیر و ص و لقب جذیه آرش و آتخوان سپید که طفلان بدان
در شهای و شای بازی کنند و در عرب و هند متعارف است و شیخ بفتحین و گین و کل که برسم و شیخ
ستور و شیخ چسبیده باشد و شیخ بالضم و بفتحین شیخی و سخت شدن سم یا پا و بی شرم شدن
و شیخ بالفتح بی شرم و سم سخت و روی سخت و همچنین شیخ بکسر قاف و بفتحین جمع و شیخ و و شیخ
غزارهای یشم و پیه جمع و شیخ بالفتح کلمه ترجمه خیال و دل کلمه عذاب

باب الواو مع الخاء

و شیخ بفتحین سخت شدن و نرم شدن و شیخ بفتحین چرک و چرکناک شدن دست و
جز آن و بکسر سین چرکین و شیخ بالفتح نیم دل و آب و شیخ بفتحین نام گیاهی است +

باب الواو مع الدال

و او بالفتح و سکون همره زنده و گوید کردن و او از سخت کردن و او از سخت و شیخ بالفتح آواز
و رفتار آهسته و بفتحین بد حال شدن و خشم کردن و بد حال و و بفتحین شیخ و شیخ بول
و دمان بدنی درون دو گوش وجود هستی و یافتن مطلوب و شیخ بالفتح اند و گین
شدن و بالکسر تو نگردن و حد تنها شدن و یگانه شدن و یگانه شیخ الواو مبتاز و منفرد و
بفتحین تنها و یگانه و بالکسر دوست و احدی که و یگانه و تنها و حد بالفتح نوعی

از رفتار شتر و دوا با کسر دوستی داشتن و با الفتح آرزو کردن و خواستن و در هر حرکت و نشستن
 دال دوستی داشتن و با الفتح بیخ و کوبی ست و با الضم و الفتح نام تپی و پدیدار کردن و در آمدن
 با کسر پلیده از خواندن و جز آن که وظیفه باشد و با آب آمدن و با آب آیندگان از مردم و شتر تشنگان
 لقوله تعالی و نسوق الی جهنم در واد و منزل و نوبت آب و نوبت تب و شیر درنده مسخ و نوبت
 و سب گلگون و آرد و در آینه و راه و واد و الشقه آویخته لب و واد و الشعر در از موی و سیا و
 و ساق و با کسر بالین و ساند و وسد لضمین جمع و صید آستان در و گیاهها که بنیامی آن
 بهر نزد یک باشد و طایفه بختین استوار کردن و پای برجا کردن و گران سنگ گردانیدن و نوبت
 داشتن و بیجای داشتن و سخت زمین انداختن و طایفه قوا عینا و اطله ثابت و عهد بالفتح نوبت
 و اوان و این و غیر مستقل شود چنانکه العاد و و عید در شتر و عهد بالفتح خدمت کردن کسی را بجهت خود
 و ناکس و فرومایه و خادم قوم ضعیف و جسم و تیری از تیرهای قمار که آنرا نصیبیت و شتر و نوبت
 و کوه و وفاد بالفتح بر سولی پیش کسی رفتن و سر کوه در یک جمع واد نیز آمده و اقد بر سولی شتر
 کسی رانده و آنکه بر مرکب نجیب سوار شود و انتر پیش رود و جمع و فوداد و جمع اجمع
 و وادان بلندی و در خمار و قود و بالضم ارف و نیت شدن آتش و بختن و قد و و قید و بالفتح
 نیزم و آنچه بدان آتش افزند و قود و بالفتح و نشدید قاف شعله زن و آفر و خفه و اقد و بختن
 بر آفر و زنده آتش و کد بالفتح قصد کردن و کاد و با کسر سرین که بوقت ووشیدن بر گاو و نوبت
 ولد و بالضم و بختین و زنده و فود و جمع آمده و با کسر سر و لمد و کوه و نوبه و لدان و دله و با کسر جمع و
 جمع و لید و موی آن گذشت و ولد و گو سپند آتش و و بختین بختی گراشی و واد و با کسر
 است بجمع و وده +

باب الواو مع الذاو +

و چند چاهک آبگیر که در کوه میباشد و جاذ جمع و قد بالفتح بچوب زدن و کشتن چیزی را و بست گردانیدن
 و غلبه کردن خواب و ضعف کردن از بسیاری عبادت یا بیماری و قید و لانعر و بی قوت +

باب الواو مع الراء

و ا بالفتح و سکون همزه تر ساندن و بختین شتر و شتر و شتر و شتر و بار بالفتح زمین عاد و شتر
 با کسر و طاق و بالفتح و الکسر کینه و بالفتح کینه کشیدن و کم کردن از حق کسی و طاق کردن و بختین و کینه
 و تار ساز و تار جمع و بالفتح و کسر کینه حق کسی و شتر با کسر بستر نرم و بختین و تار بالفتح و بختین و کینه

و کس بافتح کم شدن مکرون و فتحین کمی و لاسن بالفتح و تشدید لام گم مسن بالفتح کو فتن
و سپردن و سخن چینی کردن و سخن چینی کار و لیس بالفتح و امی و این که در محل استحقار گویند

باب الواو مع الهمزة

و تشدید بالفتح و تباسی و نقطه اندک و زبون از هر خبر و حش بالفتح جا و روشنی و حش و اخذ و خشک شدن
و گرسنه و حش موز بون و فرومایه و روشش بهشتیم گرفتن و طعام غرور و ناخوانده طعام غرور
و ایش غرورنده و ناخوانده طعام آینه و روشش بالفتح نام برست و از رده قرار و سوار
بالفتح سبک و فتن بالفتح نام مودی و جیدن

باب الواو مع الصاد

و حص و خشدین و حص بالفتح سخن انداختن و صوص بالضم سورخ کردن برده بمقدار چه که از و
نگرند و صوصا اصل بالفتح روی بنده و سنگ میان زمین و صوصا و حص جمع و حص بالفتح کردن
شکستن و فتحین کوتاهی کردن و کوتاه شدن آن و ایش و سینه خرد که با آن تشداف و زنده وین
و و فرایضه نصایب که که بر آن واجب نشود و و حص آنکه گردش شکسته باشد و حص
بالفتح شکستن و سخت بامثال کردن و سخت انداختن

باب الواو مع الضاد

و حص بالفتح جستن و نیزه زدن و حص نیزه زده شده و حص بالفتح شتاب و و اضن بالکسبه و اضنا
چیزین که سیرا تیر سازند جمع و فته و مض و مض و مضان و خشدین برقی بی آنکه برانده شود و مض

باب الواو مع الطاء

و لوط بالضم ضعیف رای شدن و همچنین و لوط بالفتح و فتحین و الطاء ضعیف بدل و لوط بالفتح باز
و خط بالفتح پیا شدن سفیدی موی و سخت نیزه زدن چنانکه گذاراشود و لشتان فتن و وراط
بالکسر کردن گویند از میان گویند آن و وسط بالفتح میان چیزی و همچنین میان رفیق و بیگ و را
و برگزیده و بزرگوار و وسط میان و آنکه در نسب میان و در محل رفیع باشد و وسط
بالضم میان رفیق و بالفتح نوع خانه است که از موی و پشم سازند و شتر ماده که بسیار شیر و چنانکه یکبار
طرف پر شود و وسط نام شهر است معروف و واسطه الکورش بالان شتر و ساطع بالهمزة باجمع
واسطه و طواط پرستو که آنرا خطا و نیز گویند و در ضعیف و شیر و رانیه گفته اند و لقب شتر است
معروف و و خط بالفتح آبگیر و مناک و زمین سخت یا کوه که در آن آب گود آید و همچنین و قیط و قاط جمع

باب الواو مع الطاء

باب الواو مع العين

[illegible]

و کرده مردم و مرد زشت آلود و بز کوهی قورع بالفهم افتاد و فرو و آهن مرغ و قح بالفتح
 با و بلند و سر کوه و سختی گرا و جنگ در انداختن و سخن از بر صحن و رانداختن و تیز کردن و دم را بسنج و ک
 و شمشیر را به نشان و کشیدن و بر چیزی و بختی تنگ و قوه یکی و سوره شدن با و تنگ شدن سم ستواران
 سنگ و از زمین درشت و در دناک شدن یا ای از بر نه یا ای و قیغ سمی تنگ سوده شده باشد از سنگ
 و زمین سخت و کار و دشمنی تیز کرده به سنگ سو یا و واقع افتاده و مرغ فرو و آینه از مهر او فعل متعدی
 خلاف لازم و نسو واقع ستاره است برابر سطر و قاع بالکس کار از کردن و جماع و بالفتح و تش و شخ
 عیب کننده مردم و قاع کار از را و دیگر گویند یا پس دم و بگیه یا که یا باران در آن جمع شود و قیغ
 بالفتح گردیدن بار و مردم و بخت نرون پستان گویند را در وقت و دشمنان تاثیر بر و ن آید و سر
 به پستان را بوقت کید و بختی تنگ است ابهام بسیار افتاد و بر هر گرافتاد و انگشتان و
 سخت شدن و خج سخت و حکم و نام موی و شمشیر معروف و شک که ازان آب بیرون تراود و آبی
 که غوی کند و بعضی معنی استاده تیر گفته و لوع بالفتح و لیس شدن پخته و لیس و لوع بالفهم و در دم
 و بالفتح و دروغ گفتن و باز داشتن و بختی تنگ و لوع و لیس شدن و لوع و لیس شدن و لوع و لیس شدن و لوع و لیس شدن

باب الواو مع القین

و لوع بختی تنگ با ک نشان و کنه گاشان و کناه و مردم که عقل و لوع بالفتح و لوع بالفهم و لوع بالفهم و لوع بالفهم
 که در اندام ناکند تا بر بچه غیر مهر آرد و بچه خود پندار و شیر دهد و آنرا در جنین گویند و فرج بختی تنگ
 و شخ بالفتح و بختی تنگ و لوع بالفهم آب خوردن سگ و جنین و لوع بختی تنگ *

باب الواو مع الفام

و بختی تنگ و و حیث طمیدن و نوعی از رفتار شتر و جنیان و لرزان شدن چیزی
 و اجبت طمیده و لرزنده و بخت بالفتح و بختی تنگ گیاه ابنوه و موی بسیار و نیکو و مال بسیار
 و اجبت گیاه سیر بسیار و نام موضعی است و حاف سنگهای سیاه جمع و خفه و بخت بالفهم
 در آب زدن گل خطمی تا لعاب ازان بیرون آید و حیث خطمی بدست مالیدن و دف بالفهم
 پاکیدن خون و آب و روان شدن آن و دلیت بشتاب رفتن و روان رفتن و رفت
 و و دلیت فراخ افتادن سایه و بالیدن و سبز و سیراب شدن گیاه و ارف فراخ
 و سبز و تازه و دلیت شتافتن در رفتن و صفت بیان کردن و صفت خد و حکار
 و نیز و صاف پشه یا صاف صفت کننده و طفت بختی تنگ دراز آبر و دراز تر شدن بسیار

شدن سگ آن و خوش عیش شدن و کوتاه شدن موی گوش شتر و موی شتره او و طفت بالفتح کوتاه کردن پانزده شتر و پیر کردن و طیف باریکی ساق و ذراع شتر و اسب خزان که در زیر و سبست و طی روزمره یا از طعام و خدمت و کار و ذکر و مانند آن جمع و طیفه و غنم بالفتح و غنم بجمع ضعیف بصیر و چیزی که بر شکم بر نر زنده نگاشته کند و وقف بالفتح و تیان از حاج و استیادن و او شتر و مطلع شدن بر چیزی و وقف کردن چیزی بر فقر و قوت دانستن و استیادن و استاده کردن و او شستن و واقف استاده و دانسته چیزی و گردوی از انصار و گفت بالفتح حکیدان باران از سقف خانه و حکیدان آب از چیزی و قطع که بر سر آن می نشیند و بختیدن گنهگار شدن و عیب ناک شدن و گناه و عیب و کرانه نکوه و کاف بالکسر یا لان خرواسب و جز آن و کوف بالفتح شتره یا بسیار شیر و کیفیت پیای حکیدان باران از سقف و حکیدان آب از چیزی و لاف بالکسر و لغت و نفعی از دیدن و با هم آمدن قومی و پیایی آمدن و هفت و هفت بالیدن و سبزشدن گیاه برگ بهر دور

باب الواو مع القاف

و لوق بالضم ملک شدن و همچنین و لوق بفتحین و لوق بالضم اعتماد و استواری و باقی بالفتح و الکسر نبرد و شوق استوار و وق بالفتح باریدن و باران و نزدیک شدن و آرام یافتن بخیزی و نخواستن مادیان و بدین معنی است و داق بالکسر و ذات و دو و قین بفتحین بلایی که دوروی دارد و گو یا از هر دو جانب می آید و دوق و دلق مادیان کشن خواه و اوق تیز و ورق بالفتح بزرگ از درخت تنبیدن و برگ بر آوردن درخت و بالضم سالها که باران دران بهانه اوراق جمع و بالکسر و الفتح و فتح و او و کسر از درم و سیم سکو که جمع و مفرد آمده و بفتحین برگ درخت و کاغذ بریده و نوجوانان و مال از درم و دینار و گویند و شتر و جز آن و یار و خون که گشته بر زمین افتاده و باشد و راق بالفتح سبزی زمین از گیاه و زمین سبز گیاه و بالفتح و کشنده را کاغذ بریده و ورق کشنده و مرد بسیار سیم و تولید و سق بالفتح گرد کردن و مانند و بار کردن و بار برداشتن و بار گرفتن و استیادن شدن شتر و او و بفتحین بار شتر و مقدار شصت صاع و اسبق شتر ماده استن و ساق بالفتح جمع و شتن بفتحین قدری که در آن گشته و جانور است که از پوست آن پوستین سازند و آن پوستین نیز گویند و گوشت قدیر کرده و اشق بکسر شین نام مکی و نام مرد است و عاق بالضم آواز شکم سق و سق و شتن و آواز غلات قضیب یا یاد و وقت بر آوردن قضیب همچنین عیق و عوق بالفتح و کسر عید و عوق بالکسر سازگاری کردن و فون بالفتح موافق آمدن و سازگار شدن سازگار و فون بریده و فون

بدول و نام و خجست و بعضی گفته اند نام هائی است و لوق بالفتح شافتن همیشه رفتن و فروغ گفتن و زدن
شمشیر خیزه و غیر آن نوعی از رفتار نامه و مقی بالفتح و بسته و شستن و املق دوست دارند و نام مرد
که عاشق عذر بود و هلق بالفتح و فحتمین گفته اند

باب الواو مع الحاء

و در کلمات فحتمین مردم و چربی گوشت و فربسی یا کمان و راک بالکسر مانند بالش خیزی که در پیشانی لایق تیرند
و روک بالضم بر پهلوی فحتمین و بر سرین شستن و رک بالفتح و کسر سیرین و یک طرف ران و لبکون یا نیز آمده و رک
بضمین جمع و سگ بالفتح و بعضی شافتن و شتاب و شاک بالکسر یا کسر یا کسر شتاب کردن و نیات نمایان
و نیز روی و چستی و عاک بالفتح نیز می تپد و ضعیف کردن کسی را و کواک بالفتح بدل و ترسیده
و یحاک کلمه ترجم با کاف خطاب یعنی ترجم است مترادف ملک یعنی وای ترا و کواکب نجوم نیز

باب الواو مع اللام

وال بالفتح و سکون همزه و وول بالضم بنیاه و بنیاه بودن و ول بالفتح باران بزرگ قطره باران
و سخت و دشوار شدن و گران و ناگوار شدن و بال بالفتح ناگوار و دشوار شدن و امل قبل بیست همان
بزرگ قطره و ول دشوار و ناگوار و پشته نیم و طای بزرگ و مثل فحتمین برین لایف خرا و مثل
لیف خرا و نام مردیست و بعضی هم اسم آمده و مثل فحتمین ترسیدن و به کسر جمع ترسیده و مثل
فحتمین گل و لک و در گل و لک افتادن و وائل ایستاد و تارهای نقره مع و ذلیله و ول فحتمین
جانور است مشابه سوسمار و مستقر و سسل و وسائل جمع وسیله و معنی آن گذشت و مثل
فحتمین بیانی و آب اندک و نام کسی است به تنه و چکیدن آب و آب چکان شدن خانه و چکان
و شمول بالضم سستی اندک و کمی فائده و بهره و بالفتح نامه که از لیتمان و شیر چکان بسیار شیخ
و مثل آب چکانده و چکنده و صل پیوند و پیوستن و ضد پیوند کردن و مثل و مانند و صل
رسیدن و اصل پیوسته و پیوند کننده و نام مردیست و حاصل جامهای خطای بیانی و حاصل
بالکسر پیوستن و کاری پیوسته کردن و صل بالفتح بنیاه و چاره و کسر عین مرد تو می و بر کوهی و صل
و او حال جمع و صل بالضم بر درخت رفتن و بنان شدن و مثل بالفتح و مجلس شراب یا خوانده
آمین و شرابی که داخل خورد و مرد و دیه و آن که بجز خوردنی خدشت کند و چاره و بجز عین یا غذا و عمل آنکه
ناخوانده مجلس شراب آید و قل بالفتح درخت مثل و بر آمدن بر کوه و چنین قول کسب تاف و همان آنچه که در کوه و کوه
سک و دو به چرخ بر قلعه کوه بر لید و کل بالفتح کاری که کسی که چنین قول بالضم فحتمین و معانی که از عاجزی خود را

بر دم و گذارد و کال بالفتح و کسر کالی کردن در فتن و غسل آنکه باو کاری کند نبسته شود و دل بالفتح
 دل کسی بیک فتن که مراد او نباشد و دل آوردن چیزی بقرصه و بختن بر سیدن و غلط و سهو کردن دل
 بالفتح و کسر و سختی و خدایه نام وادی است در دوزخ

باب الواو مع الهم

و احم بالکسر در حروف بر وزن کتاب بفتح کت کردن و سبایات کردن و هم بالفتح کوفتن و شکستن و در این
 و ویزان و هم آنکه گوشت و جرم بالضم خاموش شدن از اندوه و خشم و طغیانی شدن و سختی و بختن
 و جیم سخت گرم و بجای هله نیز آمده و هم بفتحتین نشاندن با باد و راهها و صحرایا و جبهه واحد و خام بالضم
 جانور است که و شوار آبستن شود و آنچه از رو کند زن آبستن بر آن خورونی و هم بفتحتین آرزو کردن
 آبستن چیزی را از طعام همچنین و عام بالفتح و هم بالفتح قصد کردن و بالفتح و کسر فاگران و دشوار
 و گوار و سازگار شدن همچنین و هم و عام بالکسر جمع و خام بالفتح ناگوار شدن و دشوار و ناسازگار
 و همچنین و هم و هم بالفتح و آلفا اطراف و نو و بریده شدن و آلفا آن و گه شهابی مثل لیل در هم
 آلفا که از ولادت او را باز دارد و و احم بالکسر جمع و رود با جمع و زنه بالفتح و و احم بهر یک و نذر
 که بر آیه بیت الله فرستند جمع و ذیته و هم بفتحتین آماس و ارم جمع و آماسین و ورم الفه یعنی بر باد و شبنمی
 او و غضب کرد و هم بالفتح بر روی و ارقا و ان در خوردن و هم گوشت خشک و سوار و طع و جز آن و تیره
 و سیر می و سکه کرده و مرد بسیار گوشت و هم بالفتح نشان کردن و داغ کردن و نشان و سامم بالفتح
 نیکو روی و خوب صورت شدن همچنین و ساسه و سیم کوری و هم بالفتح نقش نگار و سامم جمع و سامم
 و زیاده و نقش کردن بروست و جز آن بسوزن و هم بالفتح عار و عیب و شکاف و هم بالفتح گوشت
 بر تخته نهادن و جز آن و بختن تخته و بویا و جز آن که بر آن گوشت نهاد و هم بالفتح کینه و حرس و عام
 جمع و کینه و زخم و بخر غیر محقق و آن کسی را و هم بالفتح کشتن عنان و باز داشتن کسی را از حاجت
 و باز گردانیدن و نگین کردن و غوار گردانیدن و زدن و تهر کردن و با تمثال کردن زمین و خوردن گیاه
 آن و هم بالفتح نگین شدن و نگین کردن و با تمثال کردن زمین و گیاه آن خوردن و هم خیال کردن خیال
 کردن آن و هم بالفتح فتن دل بسوی چیزی بی قصد آن و گمان بردن و بختن غلط کردن حساب و جز آن که فتن

باب الواو مع النون

و تهن در کت در دل که چون بریده شود صاحبش ببرد و تهن بالفتح بزرگ دل زدن و تهن و تهن
 و اتم و تهن و تهنای شلخته نیز آمده و آب روان و اتم و تهن بفتحتین بت اتمان جمع و جلدان

[illegible]

بلاک باضم نرم شدن و سست شدن عضوادی ناک باضم گوده بلیوث بالکسر فتح یا مفتح
 میث بالفتح چندین اندک خری وادون

باب الهاء مع الجیم

باج بالفتح آماش شدن پستان شتر و زوان بعصا و جبران و فرورفتن چنگل و جمع بفتح هر دو و الفیست که با
 زادن گویند بگویند بجمع و او کماک عمق دریا آتش و برافروختن آن بجمع بفتح و ثوب و ثوبه و شتر
 و بسیار گفتن و درختین و غلط کردن خبر و بسیار رفتن بسیار بجمع است کردن و جتین و جتینگی شتر از جتی
 و از قطران که بران مالیده باشند بهرج بفتح جتین آواز بریده و آواز خوش فلوئی از سرود و ترانه و نام بگری
 از غرض و جمع بالفتح بیک دفعه آب خوردن شتر خنک که شکلی بشکند و جتین بکس که ریزه و گویند لانه و
 مردم فرومایه و نادان و واحد بهجه هوج بالضم باوهای سخت جمع موبار بالفتح و جتین و ازای و شتاب
 و نادانی و شتاب کردن نادان و دراز شدن هوج بارگیر و بجاوه که زمان و ران و سوار شوند بجمع
 بالفتح غبار و برنجخته شدن و برانجخته و همچنین میان بفتح جتین بسیار بالکسر خشک کردن گیاه و زرد شدن
 آن و کارزار کردن و یوم الهیاج روز شش بالفتح شتر که از روی حلق و شتر باشد و ب

باب الهاء مع الدال

دال شکستن غلظت و چین و چین آن و همچنین تبید و ابتداء و غلظت یا دانه آن و همچنین تبید و در نهان گفته
 که تبید غلظتی که حیده شود و شکسته و خسته شود و در خط بر خورون و این درست ترست فعیل یعنی
 است و همچنین تبید به معنی منقول و او از زانیکه غلظت بچینید و قسط سال بر خورون چنانکه هم
 عرب بوده و در خط هجو و بالفتح و تشدید یا نام جائیست و در بلاد بنی تیسر و جود بالضم شب خفتن و شب
 بیدار داشتن و همچنین جی بد بالفتح و تشدید دال شکستن ویران کردن و شکستن اندوه و مصیبت کسی
 و سست کردن و شکار کردن کسی بالقوت و نیز و مندی و خشنده و کریم و بالکسر و ضعیف و بدول و بدول
 آواز و یوار و جبران وقت فرو دادن تا و به تشدید دال آوازی که از دریا آید حاصل بشود و آوا
 کاری از لرزیدن یا شود هاد بهضم هر دو و نامرعی است معروف که آثر یا قاری لوبک گویند پراچد بالضم
 به به و بالفتح گروهی است ازین که اید بالضم شیر بسته و جند و لغت نیز آمده هاد بهضم و فتح و دال جای
 که چشم پیدا شود و بواسطه آن آب نرود و بالفتح گوشت چنچن و هر کردن و شکافتن و در بدن جامه
 طعن و عیب کردن و رنگ زرد کردن چیزی زرد زرد چو به که آنرا هادی بالکسر نیز گویند هجو و بالضم و مرده
 آتش که شدن جابه و بی گیاه شدن زمین یا گیاه خشک و جابه که نهند بالفتح بریدن بالکسر

مرد و بازرگانی مصدق بر گرویی از قریش

باب الهام مع الضاد

هر ضعیف تخمین بر انعام فروماند آلبه بهض بالفتح و تشدید ضا و شکستن و کوفتن بهضیف شکسته و کوفته و همچنین بهضوض بهضاض بالفتح و تشدید ضا و شکسته بهضض بالفتح شکستن استخوان بعد از بستن آن و باز گردانیدن بیمار +

باب الهام مع الطاء

بهط بالفتح فرو آوردن و لاغر کردن و نقصان کردن بهبوط فرو آمدن کم شدن بهطاسع و لاغری از بیماری و نقصان شدن و گردن و بالفتح شتر لاغر و همچنین بهط و زمین سر شیب بهط بالفتح طعن کردن و کوفتن و سیم سختن و بالکسر فتح را گو سپندان ماده بزرگ جمع بهط به بالکسر بهط بالفتح شتر کردن بی اندک گرفتن و کار باطل کردن بهط بالکسر سختی و عرب گوید + وقع القوم فی مباط و مباط اسه فی شد +

باب الهام مع العين

طبع بهضم شتر سب که در آخر کتاب زاید طبع بالکسر بسیار غوار بهضم فتح بفتحین احم و شکسته جمع بهضم ضخم و خوردن و ناله و بیرونی و نادان شدن صحیح پاره از شب بخرس بالکسر فرو نهادن بهضم بفتحین شتافتن و روان شدن بهضمی و خون جز آن بهط انکه زد و بگریه و در هر نوع بهضم شتافتن طبع پاره از شب طبع بهضم شتر سب و آندختن و از آن بزرگ شدن بکوع بهضم آمدن و ایستادن بکع بهضم سرفه کردن طبع بالفتح فرو شدن و بی خبری کردن و در بعضی شدن و در بعضی طبع شتر مرغ تیز رفتار و مرد و در بعضی طبع بالفتح بسیار تغییر و سخت شتابنده و ناصبی کننده سمع بهضم روان شدن شتافتن باز جانی و همچنین بهضم و بهمان و بالفتح و چشمه سیم ابر بارند هم بهضم بالفتح مرگ و بفتحین عجمه نیز آمده بهضم بفتحین سبی کردن و بست کردن بهضم بهضم فی کردن طبع بالفتح بدولی کردن و رسیدن بهضم بهضم و روان شدن آب طبع از زیر گداخته روان مرد و بدل

باب الهام مع النون

طبع بهضم ضخم بهضم مرگ صفات +

باب الهام مع الفاء

متهفف بالفتح آواز و آواز کردن متفان بهضم آواز با لفت بکسر تا آواز کننده بجهت بالکسر و فتح جیم و تشدید فام دوم و شتر مرغ گران جنبه بد و بفتحین چیز یابند و بنا بر افراشته و ریگ توده و شیشه مانند آن نشان تیر و مرد بزرگ صرف بالفتح غاو کردن و مدح و دراز کردن آن زود میوه آوردن و رفت خواهری با

و تشدید فایز تنگ بی آید گشت از وقت در و در گذشت که دانه از وی ریخته باشد و نوعی از ماهی
خرد و شان غسل که در غسل نباشد صیفت بشتاب رفتن و سبک شدن و آرمیدن و درختیدن
به قاف بالفتح و تشدید فایز تنگ و باد آرمیده و پیرامن تنگ و یار یک و همچنین به قاف
ملوث بالضم با و گرم و آن با و است که از جانب بین و زو صیفت بالفتح با و گرم و بختین با و یک

باب الهاء مع القاف

هـ ق بالفتح و بذال معجبه شستن هـ ق بالفتح بختین هـ ق بالفتح و کسر زار سخت آواز
هـ ق بختین گیاه تازه و نرم هـ ق بالفتح شتر مرغ

باب الهاء مع الکا

ک شک بالفتح پرده دریدن هـ ک بالفتح و تشدید پاره در و فاش کننده هـ ک بالفتح تشدید
شمشیر و جزان زدن و فرویزیدن و خراب شدن پاره و بمعنی باران نیز آمده هـ ک بالضم شستن
و همچنین هـ ک و بالفتح زن بر و افکنده بر مرد هـ ک بالضم شستن و بختین نیست کردن و زدن
فرو افتاده در میان دو کوه و هلاک شده و هر چه فرو افتاده یا لاک نیست شده و نیست کننده
هـ ک هـ ک هـ ک بالضم و تشدید لام جمع و نام آهن گریست هـ ک بالضم شستن و ان و حیران شدن

باب الهاء مع اللام

ل هـ ل بختین به فرو زدن و گم کردن فرو زدن یا در را و بالضم و فتح با نام تنبیست که در کعبه بود
بالکسر و فتح هـ ل تشدید لام مردم و شتر گران سنگ سال خورد و هـ ل بالفتح صیاد و فریند هـ ل
بالفتح زنی که او را فرو زدن یا هـ ل هـ ل بالفتح باریدن باران و روان شدن اشک از چشم و
بالفتح و کسر ثانی ارب بسیار بارند و بالضم و فتح ید ثانی ابرهای بارنده هـ ل بالفتح زمین پشت
کوه هـ ل بالفتح زن فاحشه هـ ل بالفتح را کردن چیزی را و فرو افکندن لب شتر را و بختین
افتاده شدن لب شتر بواسطه جراحت و بکسر و ال شتر و از لب و همچنین هـ ل هـ ل کبوتر
نروا و از کبوتر و قمری و جز آن و بانگ کردن آن هـ ل بالفتح شاخ درخت فرو رفته ازین
سیوه هـ ل بالضم زمین پشت خورد و مرد سبک و تیر سبک بذایل جمع هـ ل بالضم و فتح و ال
گروهی است از بنی تیم و نام مردیست نهی منسوب بدان هـ ل بالکسر و از سر هـ ل بالکسر و قاف
بالکسر و فتح را لقب با و شاه روم و از اعظم الروم نیز گویند هـ ل سوهای افتاده هـ ل سخن

بیرونه و سحر کی کردن و لاغر کردن نهال با بضم لا غرضش و لا غری بالفتح و تشدید زامنه و همچنین با نزل
 باطل ابر بسیار بارنده و مهمل شتر مرغ جوان با لال با لکسر ماه و نوتاسه شب و بعد از آن قمر کوئید و سحر
 و و شاخه و آب اندک که در تنگ چاه و شک مانده باشد و گوشه شک آسیا که شکسته شود و قبیل است
 از میوا زن و چنبر و آهن پاره یا چوبی که بآن قوا هم آورده شود هر دو طرف چوب یا لال شتر را
 مهمل بفتح تین تر س اول باران مهمل بفتح بهر دو باز هر مغرب بلال و جانه تنگ یافت
 با یا بل آب بسیار صاف بل بفتح و سکون لام آیا نیست و بدستی مهمل بفتح و روان شدن شک
 و همچنین مهمل و بلال و بفتح تین شتر و گو سفید که روز و شب بے شبان
 بگو اگر آشته باشد و نقش بفتح تین آنکه در شب بے شبان گذاشته باشند در روز و آبی که در
 مانعی نباشد هر که خواهد بر وارد و لب خرا که از درخت کشیده شود و با لکسر کسائی از کسائی اعز
 و جانه کنه از رموی و جانه مرتع مهمل بر وزن زنا رست از هر چیز زمین غیر آبادان که جنگ
 باشد و بر وزن شده و وزیر نام صحابی است مهمل تبری با سببان بچه اگر آشته مهمل
 و ماله و مهمل بفتح تین با بضم و شتر و مهمل با لکسر و مهمل بر وزن سکری جمع مهمل
 بفتح تین و سکون را و فتح جیم نیز رفتار و نافه و شتر مرغ و هر جوان سبک و مهمل بفتح تین
 مهمل بفتح تین و مرد و حقیق و دشت بی نشان و زمین نامهور مهمل بفتح تین و حقیق
 و روان کردن و مال بسیار و ریک و با لکسر و رونی است که آنرا قاقله و مال گویند مهمل
 بفتح شکوه و اسب و از چشم و بنای بلند و معبد بسیار یا خانه گویند

باب الهام مع المیم
 با بضم بفتح شکستن دندان ازین و بفتح تین شکسته شدن دندان هم بفتح بفتح تین شکسته شدن
 و تمام شیر لیسان و و شیرین و ویران کردن خانه و ازین بر کردن بچشم و در آمدن بر کسی بر چیزی
 که ناخوش آید و چشم فرو رفتن و ناگاه بر سر چیزی و در آمدن و ناگاه بر سر چیزی و در آمدن و ناگاه
 و بفتح بادی که خانها را ویران کند هم بفتح ویران کردن و با لکسر جانه کنه و بفتح تین آنچه از کرا
 چاه بریزد باشد و باطل هم بفتح و کتاب خوردن هم بفتح و تشدید زامنه و بفتح تین
 با بضم با لکسر هم بفتح گیاهی است شور و بفتح تین بزم و کنه ابرام جمع و بکسر ابرام و سخت بریدن
 و عقل و نام مردی است که گیاه شور خورد هم با لکسر نام مردی است هم بفتح شکستن
 و همچنین بر میوه شکسته از هر چیز و بکسر زاباران کنه استند هم از هر عده هم بفتح شکستن

بر چیزی و اشکند کردن بان پسین فله نرایده باشد شکسته نهان در کاسه و شکنه کنده و لقب بد حضرت رسول
 علمم بواسطه آنکه در قطب بر سر فقر اشکند می کرد و شکسته گاه شکسته پوشیده و مرد ضعیف بدن باضمم بالفتح
 شکستن باضمم بالفتح گوارا شدن طعام و کم کردن از حق کسی و تم کردن شکستن پیر و با لکس برین است
 از ضمام و ضنوم جمع و بفتحین بهیو با هم و با این و نوعی از بوی خوش باضمم جوارش که طعام را گوارا
 کند و باضمم اول بر خرا و ستم کرده شده و غنچه شکسته وزن نازک برین و باریک میان و لطیف اندام
 باضمم بفتحین سخت گرسنه شدن و بکسر قاف و سخت گرسنه و با لکس بر قاف و تشدید میم دریا و بر
 نوار باضمم بالفتح و ضم لام و تشدید میم یعنی بیاهم با لکس و تشدید میم پیر فانی و بالفتح اندوه مبوم
 جمع و کد افسن بیماری تن را و قصد کردن و در خواب کردن کوک را با و از خوش و باضمم و تخفیف
 میم صیغه ضمیر یعنی ایشان که عبارت از گروه مردان باشد باضمم باضمم و بزرگ همت و بهتر با
 باضمم به که اخته و کو بان شتر میم نرم رقتن میم باضمم جمع هم و بالفتح چاه آب باضمم به تشدید میم
 نازک سروا شانه و چینه باضمم بالفتح و تشدید میم مار و سوز و کثرت و حشرات الارض جمع باضمم
 میم بالفتح شینته و کشته شدن و عشق و روی بسوی چیزی کردن بغیر راه راست رقتن و سخت تشدید میم
 و لکس مردم و شتران سخت کشته قال الله تعالی افشارتکون شراب الهم میاهم بالضم تشنگی سخت و دیوانگی
 و عشق و جاری که شتر پندایش و از غایت تشنگی و بالفتح یک نرم و روان با لکس شتران تشنگی تشنگی
 عقاب یک توده سرخ و نام مردیست باضمم بالفتح شیر و زنده و در قوی میم شتر من خوراد و آواز می
 دریا و آواز تشنگی و در بریدن

باب الهمام مع النون

همین بالفتح و همین باضمم کلیدن اشک و باریدن بایان باطن و بارنده و همچنین بتون بالفتح همین ان
 از کسی بریدن و جدایی کردن بجان با لکس برین پاک کردن کرمه و بزرگوار و شتران سفید بهیو شتر سفیدی
 جمع و مفرد آمده بجان همچنین ناکس و فرمایه و آنگاه پادشاه از او و مادرش کنیزک باشد و شتر بزرگ و چیزی
 از نیت و کسی که پدرش عربی و مادرش غیر عربی باشد و اسب بالان ماچین و شتر نارسیده که در شتر
 و بهند و کرمه و مادر و مردان چارچان بفتحین لرزان رقتن شتر منیع در راه هارن باضمم شتر
 مادر و ن باضمم آرمیدن و آرام دادن بدان با لکس برین از حق بدان بفتحین جمع بدان بفتحین بهیو
 تشنگی و سخن بهیو و هرمان باضمم عقل و بهوش و بفتحین و گویند است در مصر قریم و بسیار استوار که در
 طوفان حضرت نوح خراب نشدند و هر هم بفتحین که معنی گنده گشت و باستواری آن و گنده شدن نثار

يقول يا ديت ست بلبه او

باب اليار مع البار

سباب بالفتح ذاب تيرب بالفتح وفتح تاو را نام موضعى ست در يامه تيرب بالفتح
و كسلا نام نيزه مشرفه تيرب بالفتح سوب بشيم لحيوب بالفتح هب تير زقار و اب
تند زقار لحيوب بالفتح مرغى ست مانند لبح و امير گسان و هت قوم ليا سيب هم لحيوب
هيك نرو نام پچا سريت ليرب نام شخصى ست كه ادل بغيرنى حكلم كرو ليلب لحيوب
پوست و جرم و جوشن كه از پوست ساخته باشند پوست سپيد شتر و فولا و داهن فافس
ليوب بالفتح يا و بار موحده نام پدر حضرت شيب عليه السلام

باب اليار مع التار

سوسه خشكى سراعته نى كه از قوسم سازند و نى كه نوازند و شيه نى و كرم شيبان فروز و بدول
سارقه بالفتح لوكرى لسيقه بالفتح طرف دست چپ لحيوب خطا كه بدست چپ باشند و شيه
كه بر آن باش جمع و مفرد و دانه لحيوب لحيوب بيدار شدن و بيارى يا قوت جوهر
معروف بواقيت جمع و نام غلام مستقيم باله كه بخوش نويست مشهورست و او را يا قوت مستقيم
گويند و لحيوب شش اسير از پوست ساخته شيه بالفتح طرف دست راست و بالضم جانب بر شيه
يما شيه بالفتح كبد تر صرا نى و نام ولايتى ست و نام نرى كبد و شيم كه مقدار سه روزه راه ميدهد
و عرب گويد مع فلان القبر من زر قمار التيامنه

باب اليار مع التار

يقول يا ديت ست بلبه او

باب اليار مع الحار

سپرو ح مردم گياه و از اير و ح لحيوب نيزه گوئند و صاحب قاموس گويد سپرو ح برون و ح
تقديم بابر ياست چنانكه در باب بالگشت يوح بالضم كتاب

باب اليار مع الحار

يا فوخ تارك سز

باب الیاء مع الدال

یدر دست تا کف یا کف دست تا سر بند و لغت و نکی و ملک و منت و توانائی و غواری و پرتو
خانه بالاین کمان در وقت تیر انداختن دید الباب کرده بالاین در دید الباب همیشه دید الباب
انچه از جامه زیاده آید در چنین جمیدن بر منبری میوه و هو و جمع میوه

باب الیاء مع الزا

یحیی و خروشی یا سر طرف چپ و قمار باز و نام پدر عمار رضا لیسر بالضم و ضمتین آسان شدن
و قمار بافتن و زمین کو و بالفتح شتر گشتن و نجش کردن و تانیدن بسیار چنانکه در وقت تابیدن
دست دست بطرف خود کشیده دارند و دست چپ بالا برده باشند و این بخلاف شتر چنانکه گشت
لیسر بالفتح آسان و اندک بسیار بالفتح دست چپ و طرف چپ و نام مولای رسول علیه السلام
بالفتح و هم کاف نام پیغمبر علیه السلام و نام قبیلہ است یحیی و بالفتح نیز نامه و بره یحیی و بالفتح
یا اموی خاک رنگ بالفتح نیز نامه پاره از شب و نام خرمیامبر و یحیی گاو و گور و اموی بره یحیی و جمع +

باب الیاء مع سین

یاس بالفتح و سکون همزه نایب شدن و دانستن یوس بالفتح نام امیر یس بالفتح و یحیی و یحیی
یاس نخب

باب الیاء مع الطاء

یقط بالفتح و کسر تاف و قسم آن بدار +

باب الیاء مع الحین

یحیی و بالفتح و نشد بر تار گیا سب که شیر ذر ناک دارد و یحیی و گوشت است و نام شخصی است
موش و موش و در دستور گوید که آن موش را دو پای باشد و یحیی همان برآمد که گشت یحیی و سنگ
یکم نشد و یحیی نام پیغمبر است یحیی بالفتح زمین شسته بلند یا فتح جران بلند بالفتح سرب بیابان
و در ضحای یحیی میوه رسید و یحیی بالفتح چشمه که همیشه از آن آب تراود و یحیی جمع

باب الیاء مع الفاء

یخوت بالفتح زمین شسته بلند است یوسف بالضم یا سین نام پیغمبر است معروف و این
لفظ عبرت از عربی یحیی و یحیی بالفتح بدول و تیر خاطر زیرک

باب الیاء مع الیاء

یا قی مریب یاء لیحق نام بنی است لیحق بفتح یاء و کسر قاف نیز آمده لیحق
سفید از سرخ و بنی بنی مریب یاء

باب الیاء مع اللام

لیحل شتر قوی در کار

باب الیاء مع المیم

یا سم کل یا سمین یا سم نام قبیلہ است و نام فرزندی از فرزندان نوح میسر یا بضم و الفتح بی بر
شدن آدمی و بی نام و شکران یا بکافه و بی طر شدن و بختین کابی نمودن یا بضم طلل بی بر
از آدمی و بی نام از حیوان و نفیس و بکافه از مردارید یا بضم و و و سیاه و شب تاریک نام سپ
نحاص بن سندر یا بضم یا بفتح یا و هر دو لام و سکون سیم اول نام موضعی است که اهل بین از اینجا
احرام بندند یا بفتح و تشدید سیم و یا و در و یا انداختن و قصه کردن یا بضم روز

باب الیاء مع النون

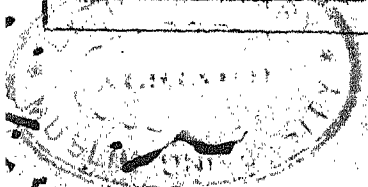
نیرقان بختین زردی که در گشت افتد زردی با سیاسی که از غلبه صفرا یا سودا در رگ و بدن آدمی
ظاهر شود اول ایرقان صفرو ثانی ریرقان سودا گویند و رقان در قسم اول شائع است یا بضم گاهی است زرد و خست
الصفیر یا بفتح بی شبهه مرگ لقوله تعالی حتی یا تیک انقیض لقطرین و رت که و و و رتی که برین همین شود و سمن
یا بضم خسته شدن و برکت و بختین ملکی است معروف که از جانب بین قبیلہ است و طرف دست راست یا بفتح
یا بفتح کتوب بین و نام پدر خلیفه صاحب سر حضرت رسول صلیم یا من طرف راست یا بضم دست راست
و طرف راست و سکنه و منزلت و قوت و ناتوانائی یون بختین است بین یوان و بی است
در صفهان یونان بی است یا بضم و بی است میان بر و و و یلقان ملکی است معروف که کلمای یونان آنجا بود

باب الیاء مع الهاء

یا ه یاه کلمه است که بر سر زدن شتر گویند

باب الیاء مع الیاء

یوی یا بضم و یح و او و کث بدیای اخر نام مردی است



7176 RESERVED
10

DUE DATE

191342

22 APR 1974

12117

